

Giới thiệu Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert

Thượng cổ truyền thừa chín đại thiên đạo, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Sinh Mệnh, Hủy Diệt, Âm, Dương.

Đồn đại chí cần hiểu rõ một loại thiên đạo, liền có thể trở thành Đạo Tổ chí vĩnh hằng tồn tại.

Mà xem Kỳ Vân làm sao ở đạo cơ bị hủy, từng bước một hướng đi thiên đạo bên trên cái kia vô thượng chí tôn con đường, dung hợp chín đại thiên đạo, đạt tới hoàn mỹ chí tôn, thành tựu Bất Diệt Thân Thể!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương: Tự Chương

Tự chương

Vô Thượng Hỗn Độn vũ trụ có bốn cái Hỗn Độn Chí Bảo, ẩn chứa ba ngàn đại đạo pháp tắc.

Chia làm, Hỗn Độn Châu, Khai Thiên Thần Phủ, Sáng Thế Thanh Liên cùng với Tạo Hóa Ngọc Diệp.

Khai Thiên Thần Phủ, lại gọi Bàn Cổ Phủ, là đại thần Bàn Cổ phối hợp pháp bảo, bởi vì khai thiên bị hao tổn đúng thời cơ hóa là tiên thiên chí bảo. Lưỡi búa hóa thành Bàn Cổ Phiến, trở thành công kích Tiên Thiên Chí Bảo; phủ bồi hóa thành Thái Cực Đồ, trở thành phòng thủ Tiên Thiên Chí Bảo; cán búa thì lại hóa thành Hỗn Độn Chuông, chính là công phòng gồm nhiều mặt Tiên Thiên Chí Bảo.

Sáng Thế Thanh Liên, chính là dựng dựng ra Bàn Cổ, Nữ Oa chờ ba ngàn Thần Ma vô thượng Chí Bảo, sau nhân không chịu nổi khai thiên tích địa mà tổn hại hóa thành ba viên hạt sen. Chia ra làm Thập nhị phẩm Nghiệp Hóa Hồng Liên, thập nhị phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng thập nhị phẩm Công Đức Kim Liên.

Tạo Hóa Ngọc Diệp, ghi chép Ba Ngàn Đại Đạo(Tam Thiên Đại Đạo), sau nhân chịu đến Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa mà tổn hại. Do đại đạo Hồng Quân đoạt được, ô đến Luân Hồi ba ngàn thế giới, bị đưa vào Lục Đạo Luân Hồi, đến nay nhưng tại Địa phủ, định ba ngàn đại thế giới chúng sinh chuyển sinh khí vận.

Hỗn Độn Châu, cũng không là công kích Chí Bảo cũng không phải phòng thủ Thánh Khí, mà xếp hạng tứ đại Hỗn Độn Chí Bảo vị trí đầu não. Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa thời gian duy nhất không có hư hao Hỗn Độn Chí Bảo, sau tung tích không rõ.

Vốn Kỳ Vân từ Địa Cầu trọng sinh đến, Mãng Hoang thế giới ký ức một tia đều không có, chỉ là ở ngủ mơ ở trong mới có thể ngẫu nhiên nhật lên một hai đoạn ngắn. Trên địa cầu Kỳ Vân từ sinh ra đến hơn hai mươi tuổi, bình thường, nếu như không phải ngẫu nhiên thu được Hỗn Độn Chí Bảo --- Hỗn Độn Châu, như vậy Kỳ Vân này một đời hay là vĩnh viễn chỉ là một đầy tớ, thế nhưng thu được Hỗn Độn Châu Kỳ Vân, mà xem Hỗn Độn Châu có gì nghịch thiên tác dụng, để Từ Phủ bị hủy Kỳ Vân từng bước một trưởng thành, cho đến trở thành hoàn mỹ chí tôn!

...

Kỳ Vân từ Trọng sinh đến địa cầu ngẫu nhiên gặp được Hỗn Độn Châu, đáng tiếc không có bất kỳ trí nhớ gì, có chỉ là trên địa cầu sinh hoạt ký ức, mãi đến tận có một ngày. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 1: Thần bí hạt châu

Chương 1: Thần bí hạt châu

Hoa hạ, Đông Sơn tỉnh, Đông Sơn thị, đại châu huyền thành, thời gian hai lẻ loi năm năm ngày 27 tháng 7, khí trời nóng bức.

...

Kỷ Vân cúi đầu đi ở rộng rãi đường lộ, trong lòng vẫn đang suy tư công tác vẫn đề: Đã liên tục nửa năm không có tìm được công tác, vẫn cứ như thế này sẽ không đủ tiền sinh hoạt phí, làm sao bây giờ đây? Diệp vân buồn bực dùng tay trao loi kéo tóc của chính mình.

Tâm tư phăng phất lại trở về trung cấp thời khắc, đại học thời khắc. . .

Từ một chín năm chín mươi lăm Kỷ Vân ở giữa học tốt nghiệp, thi đến tỉnh thành một khu nhà trung cấp trường học, trường học là bốn năm chế trung cấp, năm thứ tư là tìm việc làm một năm, Kỷ Vân lựa chọn đi Thượng Hải một nhà điện tử xưởng công tác. Công không làm được một năm, có một ngày đột nhiên nhận được phụ thân điện thoại, phụ thân Diệp tu văn ngữ trùng sâu xa nói với hắn: "Kỷ Vân a, người bằng cấp quá thấp, không thể cả đời ở nhà xưởng ở lại đi làm, đi thi đại học đi, đây chỉ là ta kiến nghị, người suy nghĩ thật kỹ một chút đi." .

Kỷ Vân suy nghĩ một chút cũng có đạo lý, liền trở về ôn tập nửa năm, thi chính mình trung cấp trường học một khu nhà trường đại học, ba năm qua, những khác không có học được, chỉ học sẽ lên mạng tán gẫu, chơi game, cùng phần lớn cuộc sống đại học như thế. Tốt nghiệp sau đó, vẫn ở quán Internet làm vớ vẩn, làm chút ít hacker đều xem thường làm con vật nhỏ, miễn cưỡng lăn lộn ba, bốn năm. Sau đó liền trong nhà cho tập hợp một phần tiền, tiếp nhận một nhà quán Internet.

Không hiểu kinh doanh Kỷ Vân, không tới một năm này miễn cưỡng đem quán Internet chuyển đi ra ngoài, xem như là không bởi không kiếm lời, thế nhưng Kỷ Vân biết mình lãng phí tới thời gian quý giá cùng thân thể. Bởi kinh doanh quán Internet, Kỷ Vân cả ngày cùng một giúp bằng hữu chơi game, đi ra ngoài uống rượu K ca**, không tới một năm này Kỷ Vân cả người không có không chua chỗ đau, thêm vào cả ngày uống rượu, Kỷ Vân thân thể đã bị rượu thịt và cả ngày cường độ cao game tư thế ngồi cho đào hết rồi, thuộc về điển hình miệng cộp gan thỏ.

Sau đó hai lẻ loi bốn năm Thập Nguyệt mười một, Kỷ Vân đột nhiên nhận được phụ thân gọi điện thoại tới, âm thanh gấp gáp nói rằng: "Kỷ Vân, nhanh lên một chút trở về đi, người mẹ không xong rồi", lúc đó một nhận được cú điện thoại này, Kỷ Vân đều bối rối, mau mau mua đi tới thị trấn ô tô phiếu, cùng ngày về đến nhà, mẫu thân đã tạ thế.

Từ không dễ dàng gào khóc Kỷ Vân gào khóc, công tác trên không bằng ý, mẫu thân tạ thế, phăng phất lập tức đem một ba mươi tuổi Kỷ Vân cho phá tan.

Rõ ràng ba ngày không ăn không uống, rồi tung tóc, râu ria xồm xàm đáng sợ, hai mắt vô thần, lúc này Kỷ Vân cực kỳ giống một xác chết di động, đi ở nông thôn trên đường nhỏ, nhớ tới vừa nãy kiên cường phụ thân lệ rơi đầy mặt cầu chính mình ăn chút cơm, đi ra ngoài đi một chút lời nói, Kỷ Vân mạnh mẽ cho mình một cái tát: "Kỷ Vân người thật rất sao không phải người, chỉ mới nghĩ quá sự đau lòng của chính mình, người có hay không quản quá người cha của chính mình? Người mất đi mẹ của chính mình, ba ba người đây?", Kỷ Vân như vậy phản hồi mình.

Lập tức Kỷ Vân đi rồi trở lại, cùng phụ thân nói khiếm, phụ thân nhìn thấy Kỷ Vân khôi phục lại, cũng là thật dài thở phào nhẹ nhõm, căn dặn phụ thân muốn chủ ý thân thể vân vân, Kỷ Vân trở lại đại châu huyền thành mua nhà, trước tiên nộp thủ phó hơn mười vạn, sau đó lại đơn giản trang trí một hồi, liền trụ tiền vào.

Nói là trang trí, cũng chính là trong nhà đơn giản quét một hồi rõ ràng, mặc lên trù vệ dụng cụ, cọ rửa dụng cụ cùng sofa giường, trải lên sàn nhà liền vào ở, toàn bộ trang trí dùng không tới mười ngày thời gian, tổng cộng bỏ ra hơn bốn vạn đồng tiền, thế nhưng Kỷ Vân rất thỏa mãn, nói thế nào cũng là kẻ có nhà người, không cần cả ngày đi ra ngoài thuê phòng ở.

Kim ốc ngân ốc không bằng chính mình rom rạ ốc, Kỷ Vân đối với điểm này vẫn là có cái nhìn rất thoáng.

Sau đó Kỷ Vân liền bắt đầu khổ cực tìm việc làm, tìm hơn một tháng đều không có tìm được thích hợp, nguyên nhân rất đơn giản trước đây Kỷ Vân đều ở quán Internet đi làm, chỉ có thể sửa chữa một hồi đơn giản Computer, một điểm cái khác công tác trải qua đều không có, dù sao cũng là một huyện thành nhỏ, không có một khoa chính quy bằng cấp, không có kinh nghiệm làm việc, muốn ở như vậy một huyện thành nhỏ tìm tới công việc cũng là khó như thượng thiên.

Hết cách rồi, Kỷ Vân không thể cùng trong nhà lại muốn tiền, chỉ có thể tan tằm xưởng làm, thật vất vả tìm một làm cột điện nhà máy, ở phân xưởng làm, một tháng ba ngàn khối, ngao đến tết đến, nói cái gì cũng không đi, thập hai giờ công tác, hai ban ngã, điều này làm cho một người cho tới bây giờ không có từng hạ xuống cu li Kỷ Vân thực sự không đỡ nổi, về nhà quá xong năm sau đó, vẫn tìm việc làm, kéo dài đến hiện tại đều không có tìm được thích hợp.

Trên đường Kỷ Vân đi tìm một công ty lên hai tháng ban, lúc đó nói chính là một tháng ba ngàn khối, thế nhưng không có công trạng, cuối cùng hai tháng phát ra 1,600 đồng tiền, tức giận Kỷ Vân đem ngay lúc đó cái kia quản lí cho đánh một trận liền về nhà chờ nghiệp.

...

Tâm tư trở về.

Đột nhiên, Kỷ Vân lập tức bị một tảng đá cho vấp ngã, ngón tay là cuộn mình, ngã xuống đất trong nháy mắt ngón tay dùng sức chống đỡ địa, kết quả chống đỡ ở một đồng đá vụn bên trên.

"Tiên sư nó, nhà ai trang trí nhưng tảng đá a, liền rất sao còn đang trên đường?" Kỷ Vân lớn tiếng mắng một câu.

Ngón tay đều bị xoa rách da, tuy rằng không có máu thịt be bết, thế nhưng đầu ngón tay chảy ra tơ máu, tay đứt ruột xót, đau Kỳ Vân quát thẳng tới hơi lạnh, vừa muốn lên, đột nhiên nhìn thấy phía trước có một màu xám viên cầu, bởi vì vừa vận chính mình là nằm úp sấp trạng thái, vì lẽ đó xem phi thường cẩn thận, màu xám viên cầu mặt trên có một ít nhằng nhịt khắp nơi dây nhỏ, đáng về phi thường như mô hình địa cầu mặt trên kinh vĩ tuyến.

Kỳ Vân nhìn dị thường cổ điển tinh mỹ màu xám viên cầu, tay phải chống đỡ địa quỷ ngồi dậy đến, thân tay cảm lên cái kia hạt châu màu xám, nhìn hạt châu kia mặt trên tinh mỹ đường nét, Kỳ Vân tâm thần phảng phất đều bị hấp dẫn như thế. Đột nhiên cái kia vô số đường nét phảng phất như sống lại như thế, dẫn dắt Kỳ Vân tâm thần dọc theo cái kia từng cái từng cái dây nhỏ bắt đầu đi khắp lên.

Kỳ Vân trong lòng phi thường chấn động, loại cảm giác đó phi thường kỳ lạ, mặc dù nói không ra nơi nào kỳ lạ, thế nhưng thật giống như đột nhiên mở ra Kỳ Vân tâm trí như thế, đối với bất cứ chuyện gì, bất kỳ vật, bất kì đạo lý gì phảng phất lập tức rõ ràng, hơn nữa lý giải phi thường thấu triệt, có một loại một lý thông bách lý, một chuyện biết thiên hạ cảm giác.

Thậm chí Kỳ Vân có loại ảo giác, phảng phất biết được sau đó sự tiến triển của tình hình "Quý tích", hoặc là nói "Nhìn thấy" càng chuẩn xác thấu triệt.

Kỳ Vân đột nhiên có loại nôn mửa cảm giác, dùng hết khí lực lắc đầu một cái, lại nhìn kỹ, cổ điển màu xám viên cầu vẫn là lẳng lẳng nằm ở trong lòng bàn tay của chính mình diện, mặt trên vẫn là nhằng nhịt khắp nơi từng cái từng cái dây nhỏ. Phảng phất vừa nãy tất cả chỉ là một ảo giác.

Kỳ Vân trong lòng nghi ngờ: "Xảy ra chuyện gì? Lẽ nào vừa cũng chỉ là ảo giác?", lẩn qua lộn lại nhìn một lần, phát hiện không có gì khác thường, Kỳ Vân mau mau cất đi, đứng dậy liền hướng gia đi.

Bởi vì trực giác nguyên nhân, Kỳ Vân cảm thấy cái này cổ điển màu xám viên cầu không đơn giản, trong lòng có suy đoán, thế nhưng Kỳ Vân không dám khẳng định cũng không thể tin được, vì lẽ đó Diệp vẫn một đường chạy chậm về đến nhà bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Bảo tàng

Chương 2: Bảo tàng

Mở ra cửa chống trộm, Kỳ Vân trở lại nhà của chính mình bên trong, đẩy cửa đi vào Kỳ Vân chiếc chìa khóa tiện tay đẩy ngã môn bên tay phải bình phong trên mặt bàn, sau đó tiến vào phòng vệ sinh, đơn giản cọ rửa một hồi, liền làm đến phòng khách trên ghế salông, lấy ra cái viên này cổ điển hạt châu màu xám.

Nhìn mấy lần sau đó, Kỳ Vân từ bàn trà trong ngăn kéo lấy ra một thanh tiểu chủy thủ, đây là Kỳ Vân ở internet tùy tiện đào một tiểu quái sức, lúc đó là không có khai nhận, thế nhưng Kỳ Vân chính mình cho mở ra nhận, bình thường cũng không thể nào dùng.

Kỳ Vân lại lấy ra cón đơn giản tiểu một hồi độc, cuối cùng tàn nhẫn nhẫn tâm, tay phải cầm chủy thủ hướng tay trái của chính mình ngón trỏ đâm một hồi, sắc bén chủy thủ không phí sức khí liền cắt vỡ ngón trỏ, máu tươi chảy xuống.

"Hi! Thật rất sao đau a." Kỳ Vân cau mày hít một hơi lạnh khí.

Đúng!

Nhìn rất nhiều tiểu thuyết Kỳ Vân, cảm thấy đây là một "Bảo vật", muốn nhỏ máu nhận chủ. Bởi vì cái này cổ điển hạt châu màu xám cực kỳ giống trong tiểu thuyết những pháp bảo kia, không thể không nói Kỳ Vân có một loại dân cờ bạc trong lòng, công tác không thuận để hấn đối với một chút sự tình đều sẽ thần kinh cú sốc, cho là mình sẽ Nhất Phi Trùng Thiên!

Kỳ Vân dùng tay phải cẩn thận cầm hạt châu, phóng tới chính mình chảy máu ngón trỏ trái trên, đón lấy chuyện khó mà tin nổi phát sinh, ngón trỏ trái chảy ra máu tươi toàn bộ bị cái viên này cổ điển hạt châu cho hấp thu, cái này cũng chưa tính, cái viên này hạt châu như là một cường lực mấy bom như thế, điên cuồng lấy ra Kỳ Vân thân thể dòng máu.

Kỳ Vân đại hoảng, vội vã dùng hữu tay nắm lấy hạt châu kia dùng sức đi xuống duệ, thế nhưng thật giống hạt châu kia cùng ngón trỏ trái trở thành một thể như thể vững chắc, Kỳ Vân bất luận làm sao cũng duệ không tới.

Dần dần Kỳ Vân bởi mất máu quá nhiều dẫn đến từng trận mê muội cùng đau đớn, trong đầu nói một câu kinh điển quốc mắng: "Ta năm ngoái mua cái bao, siêu nại mài!" Sau đó Kỳ Vân liền mất tối sầm lại, triệt để hôn mê bất tỉnh.

...

Không biết bao lâu trôi qua, Kỳ Vân chậm rãi mở mắt ra, sau đó lại nhắm mắt lại, lại mở mắt ra, chớp một hồi mắt, Kỳ Vân dùng tay phải dùng sức xoa nắn một hồi hai mắt, lại mở mắt ra.

Kỳ Vân mắng: "Này rất sao là ở nơi nào a? Có ai không?" Cũng không trách Kỳ Vân không tin con mắt của mình, lần thứ nhất mở mắt ra, Kỳ Vân nhìn thấy trước mắt sương mù mông lung một mảnh, toàn bộ địa phương toàn bộ đều là xám trắng màu sắc. Kỳ Vân coi chính mình hoa mắt, vội vã lặp lại mắt trên động tác, cuối cùng mới phát hiện, không phải con mắt của chính mình có vấn đề, mà là nơi này có vấn đề.

Kỳ Vân chậm rãi đứng lên, hai tay tạo thành chữ thập dùng sức xoa nắn mấy lần, sau đó bắt đầu đánh giá cái này mờ mịt địa phương, "Đây rốt cuộc là nơi nào? Lẽ nào là... Lẽ nào là cái kia thần bí hạt châu không gian?"

Chậm rãi soi thanh dòng suy nghĩ, Kỳ Vân đại hỉ, đây chính là truyền thuyết đồ vật, lại để cho mình được, lẽ nào đây chính là từ nơi sâu xa tự có thiên ý? Kính hi Kỳ Vân vội vã bắt đầu chung quanh đi lại.

Đột nhiên Kỳ Vân nghĩ đến một vấn đề, một chính mình quên vấn đề, chính mình là làm sao tiến vào? Muốn xong Kỳ Vân vội vã giơ lên tay trái nhìn một chút ngón trỏ trái, kinh ngạc phát hiện trên tay mình một tia vết thương đều không có, "Làm sao có khả năng? Rõ ràng ta là cắt vỡ tay trái của chính mình ngón trỏ, vết thương đi đâu rồi?" .

"Lẽ nào là hạt châu kia cho chữa trị? Nhưng là hạt châu kia đi đâu rồi?"

Kỳ Vân vội vã bắt đầu tìm hạt châu, đây chính là chính mình thắng chức rất nhanh bằng chứng, nếu như làm mất đi, Kỳ Vân ý muốn đâm đầu vào tường đều có. Toàn thân tìm một lần, cũng không có phát hiện hạt châu kia hình bóng, Kỳ Vân cuống lên.

"Hạt châu, người đến cùng ở chỗ nào? Đến cùng ở. . ." Kỳ Vân trong lòng sốt ruột, không ngừng mà ở nói thầm, đột nhiên, một màn kỳ dị xuất hiện, Kỳ Vân phảng phất nhìn thấy một cái khác trong suốt chính mình, cả người toả ra nhàn nhạt màu trắng, hạt châu kia đang nằm ở Kỳ Vân khí hải vùng đan điền, lẳng lẳng toả ra từng vòng gọn sóng bình thường vòng sáng, giới rừ Kỳ Vân thân thể.

Mỗi khi hạt châu kia toả ra một vòng gọn sóng bình thường vòng sáng, Kỳ Vân thân thể liền được chữa trị tăng cường một lần, "Chuyện này. . . Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Nghiên cứu rất lâu cũng không có một chút nào tiến triển Kỳ Vân, đơn giản liền không đi nghiên cứu những thứ đồ này, ngược lại đối với mình không có bất kỳ chỗ hỏng, yên tâm thần Kỳ Vân bắt đầu chậm rãi đánh giá này màu xám trắng sương mù mông lung không gian.

Không gian này lớn đến kinh người, tuy rằng Kỳ Vân chưa từng đi hoa hạ Cô Minh đại thảo nguyên, thế nhưng Kỳ Vân trực giác nơi này so với cái kia bao la bát ngát đại thảo nguyên phải lớn hơn vô số lần!

Bởi vì Kỳ Vân phát hiện vừa nãy cái kia sương mù mông lung địa phương kỳ thực là xa xa cùng phía trên, lòng đất là rõ ràng rành rành, ở gần nơi này không có cái khác màu sắc, chỉ có màu xám cùng màu trắng tạo thành, Kỳ Vân mở mắt ra cảm giác đầu tiên chính là cảm thấy không chân thực, bởi vì không có những khác màu sắc đối phó so với, vì lẽ đó ở Kỳ Vân trong mắt nơi này chính là hoàn toàn mông lung.

Kỳ Vân đi tới đi tới, không biết qua bao lâu, liền phát hiện những sắc thái khác, phía trước cách đó không xa có một hồ nước, trong hồ thủy hiện màu bích lục, toàn thân trong suốt, có vẻ phi thường sạch sẽ, hồ nước bốn phía mọc ra đủ loại không biết tên cây cối, từng viên một thẳng tới phía chân trời, Kỳ Vân nhìn ra này thụ cao nhất có mấy trăm mét độ dài, lên trên nữa chính là mây khói lượn lờ, nhìn không rõ.

Đương nhiên cũng có một chút cái khác cây cối trường không cao, mặt trên kết đầy trái cây, từng cái từng cái hiện ra đủ mọi màu sắc, xem Kỳ Vân một trận tiếng nuốt nước miếng, thế nhưng Kỳ Vân chưa từng có đi mùi quảng hái, không biết có hay không độc, Kỳ Vân cũng không muốn làm y thánh, lấy thân thử độc.

"Này thủy cũng không quan hệ chứ? Vừa vận khát nước, uống điểm giải giải khát." Làm bầm lâu bầu Kỳ Vân nói xong cũng ngồi xổm xuống, hai tay phùng một chút, vào tay : bắt đầu Băng Băng lạnh lạnh, thật không thoải mái.

"Sùng súc, sùng súc. . ."

"Thật thoải mái a, thật mát mẻ, uống ngon thật, ha ha ha."

Kỳ Vân một bên uống một bên cười, nhưng là nờ nự cười không vài tiếng, hai tay thống khổ ôm bụng kêu to.

"Ta năm ngoái mua cái bao, như thế nước sạch cũng có độc? Siêu nại mài! ! !" Đau đớn khó nhịn Kỳ Vân, phổ thông nhảy vào trong hồ, nỗ lực dùng lạnh lẽo hồ nước mới kích thích chính mình, giảm bớt thống khổ, hết cách rồi, mùi vị đó thật giống có trăm nghìn cây kim ở đâm thân thể của chính mình như thế, người bình thường không chịu được.

"A! Lạnh quá a." Nhảy vào đi trong nháy mắt Kỳ Vân kêu to trào lên trên, Kỳ Vân vừa nãy vừa tiến vào hồ nước, thật giống rơi vào vạn năm kê băng nứt giống như vậy, liền linh hồn đều băng ở.

Kỳ Vân liền bò mang lẫn thật vất vả bò lên bờ, trong miệng đánh lạnh run, một hồi lâu mới ấm áp lại đây. Lúc này Kỳ Vân mới phát hiện, trên thân thể không đau, vừa nãy loại cảm giác đó thật giống ở nhảy vào bên trong hồ nước trong nháy mắt liền không còn giống như vậy, để Kỳ Vân cau mày suy đoán.

"Lẽ nào hồ nước này thủy có chữa trị tác dụng? Còn có, vừa nãy uống trong này thủy xảy ra chuyện gì? Như vậy đau?"

"Hà? Mùi gì? Làm sao như thế thôi?"

Kỷ Vân còn không nghĩ xong đã nghe đến một luồng tanh tươi truyền đến, cúi đầu vừa nhìn cánh tay của chính mình mới phát hiện, chính mình khắp toàn thân ra một tầng dày đặc màu đen vậy mờ, mùi thối chính là từ nơi này truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Một quyền oai

Chương 3: Một quyền oai

"Lê nào là tẩy tủy phạt mao?"

Đại hi Kỷ Vân vội vã nhìn nhin thấu xương hồ nước, hấp thụ trên người vậy mờ, giặt xong sau đó Kỷ Vân há hốc mồm, chính mình nguyên bản bị sưỡi da tay ngăm đen, hiện tại biến quang bạch sạch sẽ, lại như vừa ra đời trẻ con thân thể giống như vậy, óng ánh thấu bạch, thậm chí ngay cả trước đây một ít vết thương cũ cùng vết tích đều cùng nhau rút đi.

Kỷ Vân một trận cười khở: "Này toán xảy ra chuyện gì a? Sau đó đi ra ngoài làm sao gặp người a? Này không được tiểu bạch kiểm sao?", muốn xong Kỷ Vân mới phát hiện cái hồ này thủy diệu dụng.

"Nếu như lấy ra đi bán. . . Oa Kaka, cái này cần bán bao nhiêu tiền a. . . Ha ha." Kỷ Vân bắt đầu cười khúc khích kiểm tiền đại kế.

Kỷ Vân cùng sợ, ngày hôm nay trước đây Kỷ Vân tiền chỉ còn dư lại hơn 300 đồng tiền, đưa trước thủy điện vật nghiệp phí trên căn bản liền còn lại bách mười đồng tiền, Kỷ Vân không muốn cùng phụ thân mở miệng đòi tiền, từ tốt nghiệp đến hiện tại Kỷ Vân tuy rằng không biết tiền thù, thế nhưng cũng có người bình thường điểm mấu chốt, tuyệt không mở miệng cùng trong nhà lại muốn một phân tiền, dù cho đi ra ngoài vay tiền!

Cho nên nhìn thấy này nặc hồ nước lớn, Kỷ Vân trong mắt nhìn thấy phảng phát chính là một tòa kim sơn bình thường sáng lên lấp lánh.

Từ sinh viên đại học, mặc dù là bình thường nghề nghiệp đại học, thế nhưng lưu lạc tới cùng nông dân công làm việc với nhau Kỷ Vân, trong lòng vẫn là chênh lệch rất lớn. Này cũng không phải nói Kỷ Vân kỳ thị nông dân công, tất cả cha của chính mình, mẹ của chính mình đều là nông dân. Chỉ là nếu như làm công việc như vậy, vậy còn đi dùng tiền đến trường làm gì? Chưa từng đi học người đều có thể chỗ làm việc, tại sao mình còn muốn đi đến trường đây?

Nhân vì cuộc sống áp lực, ngăn ngán thời gian nửa năm, tạo nên Kỷ Vân hiện tại loại tính cách này.

"Nhưng là ta nên làm sao lấy ra đi đây? Đúng rồi, chính ta nên làm sao đi ra ngoài a?" Kỷ Vân hiện tại mới nghĩ đến một khá là vấn đề nghiêm trọng, chính mình đến thời điểm là bị cái viên này thân bí hạt châu mang theo vào, thế nhưng đi ra ngoài nên làm sao đi ra ngoài đây?

"Hạt vùng mở cửa, hạt vùng mở cửa."

"Mà gọi ạ ni hồng"

Thí nghiệm vô số lần mạng lưới mở cửa dùng từ sau khi, Kỷ Vân đặt mộng ngồi xuống, "Đến cùng nên làm sao đi ra ngoài hạt châu này đây? Đúng rồi, hạt châu, ta làm sao không nghĩ tới đây?"

Kỷ Vân trong lòng đọc thăm hạt châu sau đó, cái kia một màn kỳ dị lại xuất hiện, Kỷ Vân thử để tâm thần liên hệ hạt châu, nói là tâm thần, chính là trong lòng đọc thăm hạt châu sau đó, phát ra một đi ra ngoài chỉ lệnh sau đó, bỗng nhiên, cảnh tượng chuyển đổi, Kỷ Vân vội vã che mắt.

...

"Đây là. . . Đây là sô pha? Ha ha, ta rốt cục đi ra, mỹ nữ, tiền tài, ta đến rồi, các người chuẩn bị xong chưa?" Hưng phấn Kỷ Vân tay chân vũ đạo, khác nào điên cuồng!

Tỉnh táo lại Kỷ Vân, bắt đầu muốn một vấn đề lớn nhất, cái kia thân bí hạt châu rốt cuộc là thứ gì? Cái kia nước trong hồ đây? Còn có vậy không biết tên cây ăn quả cùng đại thụ?

Không nghĩ ra Kỳ Vân vội vã mở máy vi tính ra, máy vi tính này vẫn là Kỳ Vân mở quán Internet thời điểm chính mình bố trí, lúc đó bỏ ra hơn một vạn khối đại dương, tiện tay vào internet trên suu liên quan với hạt châu bảo vật, suu nửa ngày cũng không tìm ra cái nguyên cớ, cái gì Định Hải Châu, cái gì Phệ Hồn châu, nghe liền không giống.

Tắt máy vi tính sau đó, Kỳ Vân nghĩ chính mình phát tài đại kế.

"Về nhà trồng trọt? Thuận tiện đường nuôi cá?"

"Bán thủy kiếm lời đệ nhất dưng kim?"

"Đường được liệu? Vật kia nhưng là lãi kéch sù a."

Suy nghĩ hồi lâu, Kỳ Vân vẫn là quyết định trước tiên bán lướt nước, ngược lại nơi này thủy nhiều lắm đấy, một dưng một triệu? Nên có người mua chứ?

"Không được không được, vạn nhất mua người giết người diệt khẩu làm sao bây giờ? Dù sao hiệu quả quá tốt rồi, so với thoát thai hoá cốt còn muốn rõ ràng, làm sao bây giờ đây?" Kỳ Vân có thể không tin hiện tại người có tiền, hiệu quả tốt như vậy, nhất định sẽ tìm khởi nguồn, như vậy Kỳ Vân khẳng định nguy hiểm.

Vì lẽ đó không hoàn toàn chắc chắn Kỳ Vân thà rằng tiếp tục đi nhà xưởng làm công, cũng không muốn mạo nguy hiểm đến tính mạng. Dù sao lấy sau thời gian còn dài lắm, chính mình sớm muộn có thể đào được chính mình đệ nhất dưng kim.

Kỳ Vân theo tay cầm lên trên bàn tiểu chủy thủ, một bên suy nghĩ một bên cầm tiểu chủy thủ đang chơi đùa, "Quên đi không muốn, trước tiên làm lướt nước đi ra, đi để tỷ tỷ ta thử xem như thế nào!" Nói xong Kỳ Vân liền cây đao chuẩn bị chống chất lên, đứng dậy tìm thùng nước.

"Dừng!"

Một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, chủy thủ từ trung gian đoạn ra, Kỳ Vân sững sờ, mới phát hiện mình nắm chính là cái kia chủy thủ vật trang sức, mà không phải phổ thông chông chất dao găm, Kỳ Vân vội vã giờ tay lên nhìn một chút, phát hiện một điểm vết thương không có.

"Chuyện này... Tình huống thế nào?" Kỳ Vân cầm tách ra chủy thủ, trong lòng nghi ngờ, nói xong cầm cái kia đứt rồi chủy thủ nhọn nhắm ngay ngón tay của chính mình, chậm rãi đâm vào, liền ở trên ngửa đao đến da dẻ địa phương, phảng phất bị một đao trong suốt pha lê chặn lại rồi tự, làm sao cũng không đâm vào được, lại hơi dùng sức, "Dừng!" Đã đứt rồi một nửa chủy thủ triệt để báo hỏng.

...

Kỳ Vân sững sờ nắm trong tay một tiểu tiết chủy thủ, trong lòng mừng như điên quá đổi, vì chứng thực ý nghĩ của chính mình, Kỳ Vân thay đổi một bộ y phục, vội vàng chạy ra ngoài, đánh một chiếc xe, thẳng đến ba đập chứa nước mà đi.

Ba đập chứa nước bản mệnh kỳ thực gọi sản chi đập chứa nước, diện tích diện ước hai ngàn mẫu, là một thiên nhiên đập chứa nước, dân bản xứ quê hương thoải, gọi trôi chảy trực tiếp gọi ba đập chứa nước, đau lòng móc ba mươi đồng tiền, nhìn còn sót lại không tới ba trăm đồng tiền, Kỳ Vân đau lòng lên nói thầm.

Nóng ruột Kỳ Vân xuống xe sau đó lao nhanh đập chứa nước một bên trên núi rừng cây mà đi, nơi đó trước đây lá qua khoáng, tất cả đều là tảng đá cùng cây cối, người bình thường cũng không muốn quá khứ, mà Kỳ Vân tới nơi này chính là vì tách ra người khác, mà tiến hành thí nghiệm. Lao nhanh Kỳ Vân chạy chạy liền phát hiện không đúng, bởi vì từ xuống xe đến lên núi đoạn này khoảng cách ít nói cũng có năm ngàn mét, thế nhưng Kỳ Vân chạy không tới một phút, cũng đã đến.

"Chuyện này. . . Ta tốc độ này lại cũng nhanh như vậy? May mà giữa trưa đập chứa nước bên cạnh đều không ai, không phải vậy liền hỏng rồi." Kỳ Vân vừa kinh vừa vui, vội vã chạy lên sơn, tuy rằng sơn đạo gồ ghề, thế nhưng Kỳ Vân hiện tại thật giống chạy như bay như thế, không hai bước liền tiến vào trên núi nơi sâu xa nhất.

Kỳ Vân tìm một khối trống trải địa phương, hít sâu một hơi, Kỳ Vân nắm chặt nắm đấm, quay về trên núi nham thạch, không ngừng cầu khẩn: "Tuyệt đối đừng là ảo giác của ta, không phải vậy ta tay đều muốn bẻ đi."

"Uống!"

"Àm!"

Một trận nổ vang nổ vang truyền đến, cả ngọn núi như bị thả mấy tấn thuốc nổ giống như vậy, gây vỡ mở một đạo kinh người vết rạn nứt, trên núi nham thạch không ngừng lăn xuống dưới đến.

"Ta sát, hung mãnh như vậy?" Kỳ Vân kinh hãi, một trận nhanh chạy, rồi đi xong việc phát nơi.

...

Ba đập chứa nước hiện tại thuộc về chính phủ quản hạt bên trong, bên trong có chính phủ công nhân viên ở bên trong trách nhiệm, trách nhiệm lý ý giữa trưa ăn uống no đủ sau đó, nằm ở trên giường, thổi quạt chính đang mơ hồ, đột nhiên một tiếng vang thật lớn truyền đến, sợ đến lý ý một trận run cầm cập, chửi ầm lên: "Đồ chó, xã hội pháp trị, lại còn dám nổ sơn khai thác mò!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tỷ tỷ

Chương 4: Tỷ tỷ

2015-08-12 12:34:36

Nói xong lý ý giận đùng đùng đứng lên, cầm lấy kính viễn vọng quan sát đập chứa nước mắt sau ngọn núi, này vừa nhìn, lý ý chửi ầm lên: "Đồ chó, tìm đường chết a, lại đem ngọn núi nổ phá hủy!"

Mắng xong lý ý cầm điện thoại lên bấm nội bộ chính phủ điện thoại: "Triệu chủ nhiệm, ta tiểu Lý, ba đập chứa nước mắt sau có người nổ son khai thác mỏ, cao nhất cái kia son bị toàn bộ nổ phá hủy, đứng đứng đứng, xác định, được rồi, ta sẽ không dễ dàng làm bừa, ngài yên tâm."

Lý ý nói chuyện điện thoại xong, lấy ra yên giật một con, trong miệng hùng hùng hổ hổ, "Cách lão Từ, làm lớn như vậy động tĩnh, cũng không sợ nổ chết các nguoi bang này tôn tử."

...

Trong thành phố lãnh đạo nhận được thông báo sau, lập tức phái công an nhân viên đi tới bắt, thế nhưng đi tới sau đó phát hiện căn bản không có ai nổ son khai thác mỏ, trọc lốc trên núi khỏi nói là cơ khí, liền bóng người cũng không thấy một.

Thế nhưng cái kia son quả thật bị nổ tung, trừ phi thuốc nổ bằng không căn bản giải thích không thông, bận việc hồi lâu sau, không có phát hiện bất kỳ manh mối công an nhân viên mới qua loa thu bình.

...

Về đến nhà Kỳ Vân sợ hãi không thôi, âm thầm lú lủi, "Không nghĩ tới ta hiện tại lại một quyền có uy lực lớn như vậy, này tính là gì? Hình người quái vật sao?"

Đang trên đường trở về, Kỳ Vân không ngừng tìm nơi hoang vu không người ở tiến hành kiểm tra, sức mạnh không cần phải nói, tốc độ triển khai toàn lực một giây đồng hồ mấy chục mét, cụ thể con số Kỳ Vân không rõ ràng, thế nhưng khẳng định dùng không được hai giây đồng hồ.

Chỉ là năng lực kháng đòn Kỳ Vân không có cách nào kiểm tra, ngoài ra Kỳ Vân thánh lực, thị lực đều được rất lớn tăng cao.

"Đây rốt cuộc là cái gì thủy a? Làm sao như thế biến thái? Ta mới uống hai, ba khẩu liền như vậy, nếu như trường kỳ uống vào còn đến mức nào? Lẽ nào là linh tuyến?" Kỳ Vân không ngừng nghĩ trong tiểu thuyết độ khả thi, hết cách rồi, những thứ đồ này trên thực tế căn bản là không có cách giải thích, lại không dám đi hỏi thăm người ngoài, huống hồ Kỳ Vân cũng không dám đi hỏi thăm.

...

Kỳ Vân cầm một bình nước khoáng, xếp vào tràn đầy một bình từ màu bích lục thủy, nhìn thấu triệt bích lục bình nước khoáng, Kỳ Vân suy nghĩ một chút, lại điếc không sợ súng phùng một chút uống vào, mãi đến tận uống ba thanh sau khi, cái kia cổ đau đón lại tới nữa rồi, có điều còn lâu mới có được lần thứ nhất đau dữ dội, Kỳ Vân có thể nhịn trụ.

Không phải vạn bất đắc dĩ Kỳ Vân căn bản không muốn nhảy xuống, cái kia cổ lạnh đến cốt tủy cùng sâu trong linh hồn lạnh giá, khiến Kỳ Vân chỉ cần không phải đau không chịu được căn bản không muốn ném thử một lần nữa. Không tới một phút thời gian, Kỳ Vân trên người lại bài trừ một tầng mỏng manh vậy mờ, so với lần thứ nhất bài trừ lượng ít đi rất nhiều, mùi thối cũng không mãnh liệt như vậy.

Kỳ Vân vội vã dùng hồ nước thanh tắm một cái tự thân vậy mờ, sau đó ở biển mất tại chỗ không gặp.

Trở lại trong phòng khách Kỳ Vân, cầm cẩn thận bình nước khoáng tử, vội vội vàng vàng đi tới tỷ tỷ Kỳ Hương trong nhà.

...

Kỳ Vân tỷ tỷ Kỳ Hương so với Kỳ Vân đại sáu tuổi, vẫn ở trần chính phủ đi làm, nguyệt tiền lương bốn ngàn khoảng chừng : trái phải, ở nho nhỏ này thị trấn ở trong coi như không tệ. Mỗi lần Kỳ Vân đi tỷ tỷ nơi đó, Kỳ Hương đều sẽ lên lút kín đáo đưa cho Kỳ Vân mấy trăm đồng tiền, hoặc là mua mấy

bộ quần áo, dẫn đến Kỳ Vân rất ít đi tỷ tỷ nơi đó, không vì cái gì khác, người muốn sống sót còn cần dựa vào chính mình, đây là Kỳ Vân ngay lúc đó ý nghĩ.

"Oành oành oành."

"Ai vậy?"

"Là (vàng, đứng) ta, tỷ."

"Tiểu Vân đến rồi? Mau vào tọa, vừa vặn ngày hôm nay rán người thích ăn nhất đào ngư, đi tẩy cái tay ngồi xuống đi." Tỷ tỷ Kỳ Hương vừa nhìn là Kỳ Vân đến rồi, vội vã thả tay xuống bên trong hoạt, bắt chuyện Kỳ Vân vào nhà.

Kỳ Vân dép đi vào, hết cách rồi, tỷ tỷ Kỳ Hương thu thập việc nhà quá sạch sẽ, sàn nhà một ngày sát bốn, năm lần, cái này cũng là Kỳ Vân không muốn đến một nguyên nhân khác. Kỳ Vân bản thân khá là lười thôi lười thối, càng không quá sạch sẽ, mỗi lần tới nơi này đều cảm giác rất gò bó.

Đép đến sô pha mới vừa ngồi xuống, Kỳ Vân liền hỏi: "Tỷ phu ta còn chưa có trở lại?"

"Không có, tối hôm nay ở bên ngoài ăn, cùng dưới lầu cái kia giúp bằng hữu." Tỷ tỷ Kỳ Hương đang nói câu nói này thời điểm lộ ra một luồng bất đắc dĩ.

Kỳ Vân hít sâu một hơi, cũng cảm giác thật bất đắc dĩ, anh rể chu từng chỉ vẫn cho một ông chủ lái xe, tiền lương hơn hai ngàn đồng tiền, tuy rằng có chút bông lộc, thế nhưng cũng không chịu nổi hần hút thuốc uống rượu, hút thuốc đều là mười lăm trở lên Nam Kinh hoặc là hai mươi ngọc khô, uống rượu một tuần đi ra ngoài bốn, năm lần.

Thế nhưng hần có một người cha tốt, phụ thân mới vừa về hưu, tiểu học giáo sư, bởi vì tuổi nghề tương đối cao, tiền hưu trí một tháng hơn sáu ngàn, chính mình tiền lương hoa không còn không dám cùng chính mình người vợ muốn, liền đi theo phụ thân há mồm muốn, đối với này Kỳ Vân cũng rất bất đắc dĩ.

Kỳ Vân suy nghĩ một chút nói: "Tỷ, người trước tiên không vội, ta chỗ này có chút việc, tương đối trọng yếu, tỷ phu ta không ở sửa lại, người tới ngồi xuống đi."

Kỳ Hương nghe xong sau đó suy nghĩ một chút nói: "Người chờ chút đã." Nói xong cũng đi tới phòng ngủ, chỉ chốc lát cầm trong tay ra một thẻ, đưa cho Kỳ Vân nói rằng: "Trong này có 50 ngàn đồng tiền, người trước tiên cầm dùng, số tiền này anh rể người không biết, trong nhà tiền đều là ta quản, sau đó có liền đưa ta a."

Kỳ Vân nghe xong sau đó mũi đau xót, bận bịu một tay đẩy quá khứ nói: "Tỷ, ta hôm nay tới không phải lại đây vay tiền, ta là thật có việc gấp, người trước tiên thu hồi đến, ta nói với người nói."

"Trước tiên thu, mặt mã là người sinh nhật, âm lịch a, mau mau thu hồi đến, đừng anh rể người một cước bước vào đến, nhìn thấy không được, mau mau." Tỷ tỷ Kỳ Hương vừa nhìn cuống lên, vội vã giục Kỳ Vân.

Kỳ Vân biết, số tiền này khả năng là tỷ tỷ Kỳ Hương từ trong hàm răng tình đi ra tiền, tuy rằng một tháng tiền lương hơn bốn ngàn, thế nhưng phòng thái một tháng muốn còn hơn ba ngàn, còn có cháu ngoại trai chu hàng hiện tại trên năm nhất, mỗi tháng muốn tìm mấy trăm khối, thêm vào thủy điện vật nghiệp ân tình phí, Kỳ Vân xem trong tay thẻ, nặng trình trịch, mấy độ nghẹn ngào, suýt chút nữa không rơi ra nước mắt.

"Được, tỷ qua đây, người ngồi xuống, ta nói với người một việc trọng yếu, chuyện này nói đến khá là khoa huyền, người muốn có chuẩn bị tâm lý." Thu thập lên phức tạp tâm tình, Kỳ Vân mở miệng cùng tỷ tỷ Kỳ Hương nói.

"Chuyện gì?" Kỳ Hương cho rằng Kỳ Vân là lại đây vay tiền, thật không tiện mở miệng, vì lẽ đó đem chuẩn bị qua mấy ngày cho Kỳ Vân đưa tới tiền sớm cho Kỳ Vân, không nghĩ tới xem tình huống thật là có sự.

"Chuyện này người tạm thời liền phụ thân và anh rể đều đừng nói, cũng chỉ có người ta biết là được, việc này so với tiền trọng yếu." Kỳ Vân nói.

"Hừm, người nói đi, chuyện gì?" Xem đệ đệ Kỳ Vân dáng vẻ, quả thật có đại sự, liền vội vàng nói.

"Ta Vô Ý trong lúc đó được một ít thần kỳ thủy, uống sau đó. . . Ạch. . . Ạch. . ." Kỳ Vân bỗng nhiên nói không được, bởi vì không có chuẩn bị.

Chẳng lẽ nói uống sau đó đào thương bắt nhập? Lực lớn vô cùng? Tới vô ảnh đi vô tung? Nghe làm sao như vậy như Kim Cương hồ lô oa đây?

"Uống sau đó làm sao? Người đúng là nói mau a?" Kỳ Hương cuống lên, bản thân Kỳ Hương chính là một tánh tình nóng nảy, xem Kỳ Vân nói rằng một nửa không nói, càng gấp, giục Kỳ Vân mau mau nói.

Chương 5: Thoát thai hoán cốt

Chương 5: Thoát thai hoán cốt

2015-08-13 09:18:29

Tỷ tỷ Kỳ Hương xem Kỳ Vân lấy ra một không có nhãn hiệu bình nước khoáng sau đó, cũng không có nghi hoặc, giờ lên liền uống.

"Ai, tỷ tỷ, nhiều nhất nửa cái." Kỳ Vân vội vã nhắc nhở.

"Há, còn rất tốt uống đây? Mua ở đâu. . ." Lời còn chưa nói hết tỷ tỷ Kỳ Hương ôm bụng thống khổ tồn ở trên mặt đất.

Kỳ Vân biết uống này thủy phản ứng tự nhiên, vội hỏi: "Tỷ tỷ không có chuyện gì, đây là phản ứng tự nhiên, một hồi là tốt rồi, ngại kiên trì một hồi." Nói xong Kỳ Vân đỡ tỷ tỷ đi tới phòng rửa tay, "Đến đâu khoảng mười phút, một hồi ngại tắm."

Kỳ Vân ra phòng rửa tay, ở phòng khách hút thuốc chậm rãi tính toán thời gian, quả nhiên không tới mười phút thời gian, phòng rửa tay truyền ra ào ào tiếng nước, Kỳ Vân thật dài thở phào nhẹ nhõm, may mà không có chuyện gì.

Lại đợi hơn mười phút, tỷ tỷ Kỳ Hương đi ra, Kỳ Vân nhìn Kỳ Hương, phát hiện rõ ràng tỷ tỷ cũng như thoát thai hoán cốt giống như vậy, trước đây trên mặt trường quá Thanh Xuân Đậu mà lưu lại ám sang hiện tại biến trắng nõn bóng láng, đặc biệt là da dẻ, so với dùng mỹ phẩm tích tụ ra đến thân thiết gấp một vạn lần.

"Người tiểu tử thú này, cho ta uống chính là cái gì? Làm sao trên người ra nhiều như vậy vậy mỡ?" Kỳ Hương vừa ra tới liền hung Kỳ Vân, đối với tự thân da dẻ vẫn không có phát giác ra, chẳng qua là cảm thấy cả người ung dung rất nhiều.

"Tỷ, ngại trước tiên đi chiếu soi gương, ta sợ tỷ phu ta trở về không nhận ra ngại." Kỳ Vân nhỏ giọng nhắc nhở, nhìn tỷ tỷ Kỳ Hương đi tới phòng ngủ, Kỳ Vân mau mau che lỗ tai của chính mình.

"A!"

Một đạo tuyệt đối vượt qua sáu mươi dB tiếng kêu từ phòng ngủ truyền ra, tiếp theo Kỳ Hương liền chạy ra, kéo Kỳ Vân cánh tay nói năng lộn xộn hỏi: "Tiểu Vân, ngại xem một chút tỷ tỷ da dẻ có phải là biến được rồi? Ta này có phải là đang nằm mơ?"

Kỳ Vân hơi lắc đầu, lòng thích cái đẹp mọi người đều có, tỷ tỷ của chính mình càng là như vậy, liền vội vàng nói: "Đúng là biến được rồi, ngại không có đang nằm mơ."

"Đến cùng xảy ra chuyện gì? Đây thủy rồi cuộc là thứ gì?" Khôi phục như cũ Kỳ Hương nghĩ đến vấn đề chỗ ở, liền vội vàng hỏi.

Kỳ Vân suy nghĩ một chút, chưa có nói ra thần bí hạt châu sự tình, không phải không tin tỷ tỷ Kỳ Hương, dù sao thêm một cái người biết liền nhiều một phần nguy hiểm, Kỳ Vân dự định chờ tự thân mạnh mẽ lại bàn giao những chuyện này.

"Đây là ta một bí mật, ngại trước tiên sau khi từ biệt hỏi, biết rồi đối với ngại không có gì hay nơi, ta muốn đi về trước, cái kia chiếc lọ thủy dùng hết ngại lại nói với ta, tạm thời nhiều nhất cho tỷ phu ta dùng, để hán miệng kín như bưng, bằng không cũng đừng cho hán dùng, chờ ta làm tốt lại nói." Kỳ Vân nói xong cũng đứng lên.

Tỷ tỷ Kỳ Hương biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, nói nghiêm trọng một ít, những này chính là rượu tiên nước thánh, sánh ngang tiên đan, thêm một cái người biết chẳng những phải không tới của cải, càng có thể cho đệ đệ mang đến họa sát thân, liền vội vàng nói: "Người yên tâm đi, ta biết nên làm như thế nào. Đúng rồi, ngại đem những này đạo ngư mang về, Caly tiền ngại cứ việc dùng là được, tạm thời trước tiên đừng công tác, làm tốt ngại chuyện này đi, xài hết lại cùng tỷ tỷ nói."

"Hừm, ta biết rồi tỷ, vậy ta đi trước."

. . .

Mang theo bao trùm nổ đạo ngư, Kỳ Vân chậm rãi hướng về chính mình đi, đi ngang qua chính mình cửa siêu thị, Kỳ Vân suy nghĩ một chút, đi mua một hộp hai mươi ngọc khê cùng một kết bia, lại đường đi một bên thiêu đốt than mua mấy mươi đồng tiền xâu thịt dê đặc ý về đến nhà.

Thả xuống đồ vật trong tay, đem xâu thịt dê toàn bộ bỏ vào trong cái mâm, sau đó mở ra bia cùng khói hương, đánh một cái khói hương, uống một hớp bia, ăn một miếng xuyên, Kỳ Vân nhàn nhã.

Sau một tiếng, Kỳ Vân thu thập một hồi bàn trà, lấy ra một cái chén, ngón trỏ tay phải đốt cái chén, một luồng trong suốt linh thủy chảy ra, Kỳ Vân bụng chén lên uống một hơi cạn sạch, cái bụng vẫn còn có chút hứa đau đớn, thể nhưng không tới chốc lát liền biến mất.

Trên người như cũ chảy ra một chút trong suốt vậy mờ, thế nhưng phảng phất là mồ hôi giống như, trung gian còn chen lẫn một ít mùi rượu, uống xong sau đó Kỳ Vân đi phòng rửa tay đơn giản xong tới một táo, liền biến mất ở trong phòng.

...

Thông qua nhiều lần thí nghiệm, Kỳ Vân đã đem cái viên này thần bí hạt châu kiến thức cơ bản có thể nghiên cứu rõ ràng, Kỳ Vân có thể dùng ý niệm khống chế hạt châu đồ vật bên trong cùng ngoại giới đồ vật.

Ý tứ chính là nói Kỳ Vân có thể tùy ý dụng ý niệm đem ngoại giới đồ vật đưa đến hạt châu không gian, cũng có thể đem trong không gian đồ vật, tùy ý đi xuất một chút ngoại giới, đồng thời Kỳ Vân được một kính người thời gian tỉ lệ.

Ngoại giới cùng không gian thời gian tỉ lệ hầu như là một ngày so với một giây tỉ lệ.

Nói cách khác ở thần bí hạt châu bên trong không gian một ngày, ngoại giới hầu như chưa dùng tới một giây. Kỳ Vân cố ý dùng điện thoại di động đứng giờ công năng cùng đồng hồ đeo tay làm một kiểm tra, đem đồng hồ đeo tay cùng điện thoại di động định một tương đồng thời gian, Kỳ Vân đi vào thần bí hạt châu không gian, ở bên trong không gian Kỳ Vân ở lại : sống sờ 24h, kết quả lúc đi ra ngoại giới quá khứ không tới một giây đồng hồ, Kỳ Vân coi chính mình xem hoa mắt, lại nhiều lần mấy lần mới rõ ràng, thời gian tỉ lệ xác thực kinh người!

Điều này có ý vị gì?

Chuyện này ý nghĩa là ở bên ngoài quá 360 giây thời gian, cũng chính là sáu phần chung, bên trong không gian liền quá khứ một năm này, giả như có thể trồng trọt, cái kia. . .

Hết cách rồi, Kỳ Vân cha mẹ là nông dân, Kỳ Vân trong xương cũng là một nông dân, cũng chính là thường nói nông hai đời. Kỳ Vân cầm từ trong túi tiền thẻ ngân hàng, nghĩ đến chốc lát liền tìm một tờ giấy, viết xuống sau đó mục tiêu.

...

Đầu tiên là muốn bán linh thủy, có điều là bán đơai quá thủy linh thủy, không phải vậy lấy nước suối cái kia y người chết sinh bạch cốt cường lực hiệu quả, phỏng chừng dùng không được mấy ngày Kỳ Vân sẽ bị ban ngành liên quan traở làm giải phẫu, làm chuột trắng nhỏ giống như đi nghiên cứu.

Thứ yếu chính là thí nghiệm một hồi có thể không ở bên trong không gian trồng trọt, lấy hiện thực cùng không gian thời gian tỉ lệ tính toán, như vậy tụ tập đệ nhất dừng kim chỉ cần ngăn ngăn mấy phút, đặc biệt là ở trong đó mọc ra rau dưa Kỳ Vân tin tưởng sẽ cho mình một rất lớn kinh hi.

"Liền làm như vậy, hai tay traở hai tay đều muốn nganh!" Kỳ Vân nghĩ kỹ tất cả, liền thu thập một hồi gian nhà, cầm thẻ ngân hàng liền đi ra ngoài.

...

Kỳ Vân trước tiên đi ngân hàng lấy 1 vạn tệ tiền, sau đó đem tiền thừa chuyển tới thanh toán bảo trên sau đó, liền đi tới thị trấn loại công ty con, mua một đồng hạt giống, dưa hấu, dưa chuột, cà chua, lại đi được liệu bên kia mua một chút nhân sâm hạt giống, hà thủ ô cây non, bởi vì là làm thí nghiệm, Kỳ Vân mua không ít, bản thân hạt giống giá cả đều khá là rẻ.

So với như nhân sâm hạt giống thập nguyên liền hai trăm hạt khoảng chừng : trái phải, hà thủ ô cây non hơn hai mươi một chậu, cái khác như dưa hấu, dưa chuột, cà chua hạt giống càng là rất tiện nghi.

Mua về nhà sau đó, Kỳ Vân ở bên trong không gian mở ra khoảng chừng có ngũ mẫu địa to nhỏ địa phương, khoảng chừng một mẫu một vùng. Kỳ Vân định đem những hạt giống phân biệt loại đến một mảnh đất trên, dễ dàng cho quản lý các loại vấn đề.

Kỳ Vân dụng ý niệm khống chế xới đất, gieo, tưới nước. Đồ nước Kỳ Vân xa xỉ đến dùng trong hồ linh thủy, không có cách nào ai kêu nơi này linh thủy quá nhiều đây? Nhiều đến so với một hồ còn đại đây?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Diên cuồng rau dưa

Chương 6: Diên cuồng rau dưa

2015-08-13 18:06:18

Loại xong sau đó, Kỳ Vân nhìn mình nỗ lực thành quả lao động, một trận thỏa mãn, vội vã ra không gian, trong tay điện thoại di động bắt đầu tính giờ, đến sáu phần chung thời điểm, Kỳ Vân mau mau tiến vào không gian, đi vào sau đó, Kỳ Vân há to miệng, trợn mắt ngoác mồm.

Kỳ Vân trước đây tuy rằng giúp trong nhà trải qua việc nhà nông, thế nhưng trên căn bản đều là hỗ trợ gieo, tưới nước các loại vấn đề, tự mình loại đồ vật đây là lần thứ nhất.

Kỳ Vân quên sinh trưởng chu kỳ cái này khái niệm, nói thí dụ như dưa chuột sinh trưởng chu kỳ tương đối dài, từ gieo đến định thực cần bốn mươi lăm ngày khoảng chừng : trái phải, định thực đến rồi : cái qua tọa trụ cần ba chừng mười ngày thời gian, thu thập kỳ có bốn thời gian 15 ngày.

Nói cách khác từ gieo đến thu sạch hoạch, nhiều nhất sẽ không vượt qua 120 thiên thời gian, thế nhưng Kỳ Vân ở bên ngoài đợi rỗng rã sáu phần chung sáu phần chung a, thời gian hơn một năm.

Kỳ Vân mới vừa gia nhập không gian liền bị cảnh tượng trước mắt sợ hết hồn, một tay đè lại huyết Thái Dương trở nên đau đầu, nhân sâm hà thủ ô, khá là bình thường, chỉ là mọc phi thường tươi tốt.

Thế nhưng dưa chuột cả chua dưa hấu này ba loại quả sơ, như ăn chun được giống như vậy, đường kính vượt qua năm mét dưa hấu gấp không? Độ dài vượt qua năm mét dưa chuột lẽ nào người gắp? Đường kính vượt qua 1 mét cả chua người khẳng định cũng chưa từng thấy là không?

Thế nhưng cảnh tượng trước mắt chính là như vậy, lít nha lít nhít dưa chuột, cả chua cùng dưa hấu, cái đầu quá kinh người.

"Giời ạ, này không khoa học a? Này rất sao là biến dị sao?" Kỳ Vân đi tới, tuy rằng không tốn sức chút nào nâng lên một đường kính vượt qua 1 mét đồ hồng hồng cả chua, Kỳ Vân ước lượng một hồi, trời ạ, không có cách nào dưới miệng a.

Trở lại phòng khách sau đó, Kỳ Vân đem cái kia siêu cấp cỡ lớn cả chua chuyển đi ra, lấy ra dao gọt hoa quả cắt ra một tiểu vết cắt, như ăn tây qua tìm một Tiểu Tam giác, bắt được trong tay không thể chờ đợi được nữa bắt đầu ăn. Cũng không trách Kỳ Vân như thế hấu gắp, thực sự là từ trong cả chua truyền ra quả sơ hương vị quá nồng nặc, khiến người ta nghe thấy sau đó liền không cảm thấy chảy nước miếng, phảng phất nghe thấy quả Nhân sâm giống như vậy, cả người thoải mái.

Mới vừa thả vào trong miệng, cả chua liền hóa thành một luồng ngọt ngào mang có một chút chua xót cảm giác nùng trấp, vừa vào miệng liền tan ra.

"A, ăn quá ngon, quả thực so với quả Nhân sâm còn tốt hơn ăn." Kỳ Vân cả lăm không rõ, vội vã lại dùng dao gọt hoa quả cắt một tảng lớn cuống bắt đầu ăn, ăn quá ngon, Kỳ Vân căn bản cố không được cái khác, ăn trước lại nói, căn bản dùng không được đến.

Ăn nhỏ nhỏ một điểm, Kỳ Vân cũng lại ăn không trôi, nhìn ra Kỳ Vân chỉ ăn 5% không tới, nhìn ra này cả chua ít nhất cũng có năm mươi kg có hơn, ăn nhiều như vậy cũng có năm, sáu cân đáng về, cho dù Kỳ Vân dài ra một lứa cái bụng, cũng ăn không hết toàn bộ cả chua.

Sờ sờ bị chống đỡ tròn vo cái bụng, Kỳ Vân trở nên đau đầu, này trời ạ hỏi thường không khoa học a, bán thế nào? Một ngàn cân khoảng chừng : trái phải dưa hấu ai có thể mua nổi? Dám bán không? Năm mươi kg cả chua lẽ nào dám lấy ra đi? Vẫn là trên nặng trăm cân một cái dưa chuột người dám lấy ra đi?

"Nếu không về nhà trồng trọt? Dùng đoái quả linh thủy thủy tưới, tin tưởng hiệu quả không như vậy kinh người chứ? Sửa lại có thể trải nghiệm một cái kế tiếp làm nông trường chủ cảm giác, khá khá, tin tưởng cũng không sai." Kỳ Vân suy nghĩ một chút liền bắt đầu đến tiếp sau dự định.

"Hừm, liền như thế, có điều trước tiên cần phải bán điểm linh thủy, cho dù làm nông trường chủ cũng đến cần tài chính không phải?" Thở dài một hơi Kỳ Vân liền cầm một bình nước khoáng xếp vào một bình tử thủy, nhỏ vào mười giọt linh thủy.

Một bình nước suối khoảng chừng có 9,200 nhỏ, Kỳ Vân nhỏ vào mười giọt, sợ sệt hiệu quả quá mức kinh người, nghĩ thầm, ta cho pha loãng một ngàn lần, tin tưởng được lực không lợi hại như vậy chứ?

Sắp xếp gọn sau đó, Kỳ Vân từ trong ngăn kéo cầm một cặp kính mát, lại đem mình một áo somi màu trắng cho tiền mở ra, mặt trên dùng bút lông viết mấy cái đại tự: "Chuyên trị các loại nghi nan tạp chứng, không trị hết không cần tiền." Chữ viết bình thường thôi, Kỳ Vân chưa từng viết quá bút lông tự, tuy rằng bút máy chữ viết vẫn tính tạm tạm, thế nhưng viết bút lông tự liền không phải Kỳ Vân có thể lấy ra được.

...

Kỳ Vân ra ngoài sau đó liền đến nhà ga, ngồi lên rồi đến đi kinh thành xe, thời gian bốn tiếng, Kỳ Vân rốt cục đến nước Hoa thủ đô kinh thành.

Về phần tại sao đến kinh thành đây? Nguyên nhân rất đơn giản, Kỳ Vân biết ở kinh thành người có tiền nhiều lắm, người có tiền đều sợ chết. Ở Kỳ Vân cái kia huyện thành nhỏ tuy rằng không thiếu người có tiền, thế nhưng Kỳ Vân muốn đụng với người có tiền xác thực không dễ dàng, cũng không thể đi gõ nhà gia biệt thự môn chứ?

Vì lẽ đó Kỳ Vân đi tới thủ đô kinh thành, đi tới kinh thành sau đó, Kỳ Vân đánh xe đi tới kinh thành tên Thiên Kiều.

Có người nói ngày này kiều là cung thiên tử đến thiên đàn lúc tế tự sử dụng, cổ xưng là Thiên Kiều. Cảm thán một câu kinh thành phồn hoa, Kỳ Vân nhìn chung quanh một chút, nơi này có rất nhiều xiếc ảo thuật, càng không ít rất nhiều đoán mệnh bói toán cùng tổ truyền bí phương.

Kỷ Vân sờ soạng một hồi mũi, tìm một khối dễ thấy địa phương, mang theo Mặc Kính (râm), từ trong bao lấy ra cái kia viết tự ảo somi bình trái trên mặt đất, bắt đầu hướng đi một cái thường trong mắt người tên lửa đảo con đường.

Liếc mắt nhìn trên đất ảo somi, mặt trên viết tự, lại so sánh một chút bên cạnh cái kia tổ truyền bí phương người, không nói hiệu quả, chỉ nhìn cái kia tự liền vớt ra Kỷ Vân mười vạn tám ngàn dặm, còn có cái kia viết chữ vật liệu, đó là chính tông vài bạt, tuy rằng cũng đáng không được vài đồng tiền, nhưng rõ ràng có vẻ chuyên nghiệp nhiều lắm.

Bên cạnh cái kia tổ truyền bí phương người liếc mắt liếc mắt nhìn Kỷ Vân, nhỏ giọng nói thầm: "Tuổi còn trẻ liền đi ra lửa người, thật là không có cứu."

Âm thanh tuy rằng tiêu, hơn nữa chu vi có vẻ âm thanh khá là hỗn độn, thế nhưng Kỷ Vân vẫn là rõ ràng nghe được lời của hắn nói, Kỷ Vân bắt đầu đi lác lác đầu, đứng dậy, đi tới bên cạnh bán giấy và bút mực chỗ mua một nhánh bút lông một bình mực nước.

Mua về Kỷ Vân cầm lấy bút lông thêm một chút mực nước liền bắt đầu viết một chút chữ nhỏ, ở chuyên trì nghi nan tạp chứng mặt sau bỏ thêm một xen vào phù hiệu, viết: "Có thể cung cấp tới cửa phục vụ." Viết xong sau đó đọc một lần.

"Giời ạ, thấy thế nào như vậy như cung cấp đặc thù phục vụ đây?" Trong lòng phỉ báng một câu chính mình tài hoa, Kỷ Vân bắt đầu ngồi dưới đất tiến hành đánh trì cửu chiến chuẩn bị.

...

Chỉ chớp lát Kỷ Vân chu vi vây đầy các loại người, có đại nhân đứa nhỏ còn có ông lão, người nước ngoài chờ chút, Kỷ Vân buồn bực, bên cạnh mình làm sao vì nhiều người như vậy? Ngẩng đầu liếc mắt nhìn bên cạnh quầy hàng, hầu như không người hỏi thăm.

Kỷ Vân không hiểu, cũng sẽ không hiểu, chủ yếu là bởi vì này vài điểm nguyên nhân, dẫn đến hắn quầy hàng chật ních.

Một trong số đó: Kỷ Vân quảng cáo lời tuyên truyền, có thể cung cấp tới cửa phục vụ, không trị hết không cần tiền, bình thường tên lửa đảo kiên quyết không dám viết lời nói như vậy. Nếu như dám viết nếu như vậy, hoặc là là có chân tài thực học, hoặc là là kẻ điên!

Thứ hai: Kỷ Vân khí chất. Chu vi quay chung quanh nhiều như vậy, trong đó không thiếu rất nhiều mỹ nữ, thậm chí đại thể đều là vóc người tương đối cao chọn, hình dạng khá là đẹp dễ nữ tử, thậm chí có mỹ nữ ngoại quốc. Về phần tại sao? Trải qua linh tuyến cùng cái kia thần bí hạt châu song trọng cộ rủa, Kỷ Vân thậm chí nói đã thoát ly phạm thai, tự nhiên sẽ hấp dẫn ba loại người, thứ nhất là đứa nhỏ, bởi vì đứa nhỏ khá là tinh khiết, được ô nhiễm trình độ khinh, đối với Kỷ Vân như vậy tràn ngập linh lực người như nam châm cùng thiết như thể hấp dẫn. Độ nhị là lão nhân, mèo già hóa cáo câu nói này không phải là không có ý nghĩa. Độ tam chính là đẹp dễ khác phái. Kỷ Vân chu vi vô hình trung toả ra một loại tự nhiên khí tức, trường kỳ ở vào như vậy một loại cao ô nhiễm hoàn cảnh, khiến những kia đẹp dễ khác phái như nhìn thấy một đạo mỹ lệ phong cảnh giống như vậy, giậm chân quan sát.

Quyển sách thủ phát tới tự 17K tiểu thuyết vòng, ngay lập tức xem chính bản nội dung!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Giang hồ đại tiên

Chương 7: Giang hồ đại tiên

2015-08-14 10:57:10

Thứ ba chính là Kỷ Vân xem ra vô cùng trẻ tuổi, đặc biệt là uống linh thủy sau khi, càng hiện ra tuổi trẻ. Quan sát này một đám bày sạp người, có rất ít như vậy một người tuổi còn trẻ người ở đây làm giang hồ đại tiên.

"Xin hỏi, người đều có thể chữa bệnh gì?" Một đẹp dễ mỹ nữ đầu tiên không nhận được, há mồm hỏi.

Kỷ Vân ngẩng đầu liếc mắt nhìn cái kia đẹp dễ mỹ nữ nói rằng: "Các loại nghi nan tạp chứng đều có thể trị, không trị hết không cần tiền."

"Khoác lác chứ?"

"Làm sao có khả năng trị nhiều như vậy nghi nan tạp chứng đây? Còn nhỏ tuổi liền đi ra không học tốt."

Kỷ Vân cười khỏ một tiếng, nghe tạp bầy loạn tám âm thanh, nghĩ tới đây giang hồ đại tiên cũng không phải tốt như vậy lắm, tối thiểu đạt được tín nhiệm cũng không dễ dàng.

"Xin chào, xin hỏi người có thể trị hết ung thư sao?" Lại một đẹp đẽ kỳ cục mỹ nữ hỏi, chỉ là lời còn chưa nói hết liền bị bên cạnh một mang Mặc Kính (râm) vốc người cao gầy, da dẻ tái Tuyết cao gầy mỹ nữ cho đình chỉ.

"Âm Âm, người nghĩ gì thế? Chúng ta đi, sớm ngày cho gia gia tìm viên trăm năm sâm núi, nói không chắc có thể lưu gia gia sống thêm một quãng thời gian, đừng ở chỗ này tên lừa đảo nơi này lãng phí thời gian." Tuy rằng lạnh như băng, cự người bên ngoài ngàn dặm, thế nhưng âm thanh như chim sơn ca giống như êm tai, quang nghe thanh âm Kỷ Vân cũng biết cô gái này tướng mạo tuyệt đối không thể so cái kia gọi Âm Âm kém.

Bị người gọi là tên lừa đảo, Kỷ Vân trong lòng không quá thoải mái, há mồm liền nói: "Đệ nhất: Người không có trải qua chính mình thí nghiệm làm sao biết ta là tên lừa đảo? Thứ hai, trăm năm sâm núi ta chỗ này có. Nếu như muốn đề ta trị liệu hoặc là mua ta sâm núi, đầu tiên người đến lấy xuống Mặc Kính (râm) hướng về ta chính thức xin lỗi, bằng không người liền đi!"

Mang Mặc Kính (râm) cao gầy nữ tử cách Mặc Kính (râm) liếc mắt nhìn ôn văn nhĩ nhĩ Kỷ Vân, một hồi lâu nói rằng: "Không thể nói lý!" Nói xong cũng lôi kéo cái kia gọi Âm Âm nữ hài nói rằng: "Âm Âm, chúng ta đi, người này quả thực không thể nói lý."

Kỷ Vân bắt đắ dĩ sờ sờ mũi, cũng không cùng với các nàng tức giận, tiếp tục bày sạp. Thế nhưng tên kia gọi Âm Âm nữ hài nghe xong Kỷ Vân, dùng sức tránh thoát lôi kéo tay của chính mình, ngồi xổm xuống nói với Kỷ Vân: "Người nói chính là có thật không? Người nơi đó thật sự có bách năm trở lên sâm núi?"

Kỷ Vân đưa tay phải ra ngón trỏ vẫy một cái, mới vừa muốn nói chuyện, cùng Âm Âm đồng thời đến cái kia cao gầy nữ tử lạnh như băng nói rằng: "Làm sao? Mới vừa nói qua không giữ lời? Người không phải nói người nơi đó có trăm năm sâm núi sao?"

Kỷ Vân ngẩng đầu nhìn cái kia cao gầy nữ tử, cái kia vốc người cao gầy nữ tử phát hiện Kỷ Vân vẫn ở nhìn mình, khuôn mặt đỏ lên, nhỏ giọng nói một câu: "Kẻ xấu xa." Nói xong xoay mặt quá khứ.

Kỷ Vân xem cái kia cao gầy nữ tử quay mặt sang sau, tiếp theo liền cùng cái kia Âm Âm nói rằng: "Ta chỉ là sửa lại người một hồi, ta là nói ta có thể trị hoặc là nói có thể bán sâm núi, mà người chỉ nói ta có sâm núi, mà quên ta có thể trị nghi nan tạp chứng này một cái."

"Hi!"

"Mẹ kiếp, như thế có thể khoác lác? Có thể trị ung thư?"

"Chính là, ung thư là thế giới vệ sinh tổ chức công nhận ngũ đại bệnh nan y một trong, hần lại còn nói hần có thể trị? Mở cái gì quốc tế chuyện cười?"

"Đúng đúng đúng, nơi này còn có quốc tế bạn bè đây, mau mau nói chuyện chú ý một chút, đừng mắt mặt ném đến nước ngoài đi tới."

Kỷ Vân nghe người chung quanh âm thanh, vẫn cứ cười ha ha nhìn được kêu là Âm Âm nữ hài, lúc này cái kia vốc người cao gầy nữ tử lại quay mặt sang nhìn Kỷ Vân nói rằng: "Như người vậy lừa người thú vị. . . Sao. . ."

Lời còn chưa nói hết, Kỷ Vân lại ngẩng đầu nhìn nàng, đối mặt Kỷ Vân ánh mắt, cái kia cao gầy nữ tử lời còn chưa nói hết, lại sau khi từ biệt mặt cười, trong lòng hận cực kỳ Kỷ Vân, đồng thời lại buồn bực: Tại sao hần nhìn ta, ta lại sẽ mặt đỏ nói không ra lời?

Âm Âm nháy mắt to liếc mắt nhìn Kỷ Vân, do dự một hồi nói rằng: "Nếu không người đi nhà ta giúp ta xem một chút bệnh của gia gia có được hay không? Nếu như không trị hết người đem sâm núi bán cho ta có được hay không?"

Kỷ Vân nhìn mỹ lệ Âm Âm, không đành lòng từ chối, biết nàng vẫn là chưa tin mình có thể chữa trị xong ung thư, có điều Kỷ Vân trong lòng một điểm áp lực không có, quá mức liền nhiều cho hần uống hai cái không có đoái quá thủy linh thủy, liền không tin trị không được ung thư. Lúc này nói rằng: "Ta chân kim rất đắt, không biết các người có thể đồng ý không?"

"A? Không liên quan, ta có thể tỷ tỷ rất có tiền, nhà ta cũng rất có tiền, người yên tâm đi." Âm Âm một sói ruột liền bên cạnh cái kia cao gầy mỹ nữ nhũ danh đều báo đi ra.

Cái kia cao gầy mỹ nữ cuống lên, cái này nha đầu ngốc: "Âm Âm, người tại sao có thể tin tưởng cái này. . . ."

Lời còn chưa nói hết, Kỷ Vân lại ngẩng đầu nhìn được kêu là có thể mỹ nữ, có thể lại một lần sau khi từ biệt mặt cười, cuối cùng đều là thất bại. . .

"Chúng ta đi thôi, làm sao đi nhà người?" Kỷ Vân thu thập xong quầy hàng, nói là thu thập quầy hàng, chính là đem cái kia viết tự áo sơ mi trắng tùy tiện một vỏ đầy ngả trong bao, sau đó đứng dậy liền đi, hỏi Âm Âm nói.

"Há, đi, chúng ta đi lái xe, một hồi liền đến, cách này rất gần." Âm Âm nói xong quay đầu cùng có thể nói rằng: "Có thể tỷ tỷ, chúng ta đi thôi, nói không chắc Đại ca ca có thể trị hết bệnh của gia gia đây."

Có thể bắt đắ dĩ theo Âm Âm đi đến bãi đậu xe, hết cách rồi, chỉ cần mình vừa nói chuyện, Kỷ Vân vậy cũng ác ánh mắt liền nhìn chăm chú lại đây, sau đó chính mình liền nói không ra lời, vì không cho mình tự tìm phiền phức, có thể tức giận lôi kéo Âm Âm đi tới bãi đậu xe dưới đất.

. . .

"Keng!"

Theo giải tỏa âm thanh, Kỳ Vân nhìn thấy một chiếc Bugatti Veyron supersport, giá trị nhân dân tệ 50 triệu nguyên, Italy đỉnh cấp hào xe, cũng là thế giới cao cấp nhất xa hoa siêu chạy. Đây khoản Bugatti Veyron supersport, càng là chờ khách 8. 0L W16 bốn qua luân tăng ép động cơ, tốc độ cao nhất vì là 410 ngàn mét mỗi giờ siêu cấp hào xe, ở toàn bộ nước Hoa số lượng cũng sẽ không vượt qua năm con số lượng.

"Thật sự có tiền a, đến thời điểm không được liền muốn một ức đi, hừ, ta coi như cướp của người giàu giúp người nghèo khó!" Kỳ Vân trong lòng oán hận nghĩ đến.

"Đại ca ca mời lên xe đi, chúng ta một hồi liền đến." Âm Âm lễ phép cho Kỳ Vân mở ra buồng lái cửa xe, xem Kỳ Vân lên xe sau đó đóng cửa xe lên ghế phụ sử, mà có thể nhưng là phụ trách lái xe.

Bởi Kỳ Vân cùng có thể không hợp nhau, hai người không nói lời nào, Âm Âm thoải cũng không nhiều, vì lẽ đó ba người liền ở trong xe trầm mặc hơn nửa canh giờ đến Âm Âm cái gọi là "Nhà" .

Đầu tiên Kỳ Vân chưa có tới kinh thành, không biết cái gọi là trung tâm thành phố ở đâu, thế nhưng nơi này tuyệt đối không thuộc về ba hoàn bên ngoài, thứ yếu Kỳ Vân bị cái này cái gọi là "Nhà" triệt để chấn động.

Đây là "Nhà" sao? Gọi Hoàng cung tuy rằng không quá thích hợp, thế nhưng tuyệt đối khuếch đại thành phần không nhiều, Kỳ Vân đối với biệt thự không có khái niệm gì, càng không biết có bao nhiêu bình phương. Thế nhưng trước mắt cái này "Nhà" tọa bắc triều nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam), đông tây phương hướng về có sắp tới năm mươi mét độ dài, nam bắc có ba mươi mét độ dài, một to lớn sân, trang trí đều tận xa hoa. Toàn bộ biệt thự phân năm tầng, thật không biết có bao nhiêu mét vuông, mấy ngàn luôn có chứ?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Đại tiên sung thần y

Chương 8: Đại tiên sung thần y

2015-08-14 19:56:58

"Có tiền chính là tùy hứng a, xem cái kia nuôi cá ao bên trong ngư, đến có nặng mười mấy cân chứ? Ăn thịt cũng đến mấy trăm đồng tiền. . ." Kỳ Vân ở trên xe nhìn người kia công trong bể nước ngư một trận phi báng.

"Đại ca ca đến, chúng ta xuống xe đi." Âm Âm tốt lắm nghe âm thanh đem Kỳ Vân kéo về thực tế, Kỳ Vân liền vội vàng đứng lên xuống xe.

Âm Âm cùng có thể cũng xuống xe, có thể vẫn là một bộ lạnh như băng đáng vẻ, không thêm để ý Kỳ Vân, Âm Âm không thể làm gì khác hơn là quay đầu hai tay tạo thành chữ thập làm một nét mặt xin lỗi, Kỳ Vân cười cười lắc lắc đầu, ra hiệu Âm Âm chính mình không có chuyện gì.

Tiến vào phòng khách, cửa có hai cái mặc âu phục hắc y Mặc Kính (râm) nam ngăn cản Kỳ Vân, cũng không nói lời nào, chỉ là nhìn có thể, Kỳ Vân bắt đầu dĩ dừng bước.

"Không có chuyện gì." Có thể lạnh lùng nói một câu, cũng không quay đầu lại nói rằng.

"Đây là đại ca ta ca, để hắn đi vào là tốt rồi." Vẫn là Âm Âm hiểu chuyện, giải thích một câu.

Hai cái hắc y Mặc Kính (râm) nam mới thả xuống ngăn cản Kỳ Vân cánh tay, ra hiệu Kỳ Vân đi vào.

"Phiền phức lần sau muốn ngăn ta trước tiên nói một câu, không phải vậy ta sợ các ngươi sẽ bị thương." Nói xong lườm hai người một cái, thong dong đi vào.

"Râm."

Hai người vừa muốn khịt mũi coi thường, đột nhiên nghe được râm một tiếng, cúi đầu vừa nhìn, tâm trạng lấy làm kinh ngạc, Kỳ Vân chỗ mới vừa đứng ấn hai cái dấu chân thật sâu, vết chân địa phương là cứng rắn đá cẩm thạch đá hoa cương, phi thường cứng rắn, đặc biệt là dùng bệ tông đánh ngang sau khi, thậm chí dùng chủy sắt đều đánh không tới như vậy nhỏ vụn. Theo Kỳ Vân đi lại, những kia nhỏ vụn đá cẩm thạch lướt xuống đi ra.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, một người trong đó lấy ra một cú điện thoại, bắt đi ra ngoài...

...

Kỷ Vân theo hai tỷ muội dẫn dắt đi tới tầng cao nhất một gian cực lớn phòng ngủ, trên đường đi ngang qua cửa thang gác cùng trên vách tường mang theo đủ loại Kỷ Vân không quen biết tranh chữ cùng sứ Thanh Hoa, tuy rằng Kỷ Vân nhãn lực không được, thế nhưng Kỷ Vân tin tưởng hẳn ở đây đều là danh gia mãnh liệt, tuyệt không hàng nhái câu chuyện.

Rộng lớn bên trong phòng ngủ có hai cái người hầu dáng dấp phụ nhân đang chăm sóc một sắc mặt trắng bệch suy yếu ông lão, ông lão tuy rằng bệnh tình nghiêm trọng, thế nhưng từ suy yếu khuôn mặt ngờ ngợ có thể nhìn ra một loại kẻ bề trên thần thái.

Ba người quá khứ thời điểm lão nhân chính đang ngủ nồng, hai cái phụ nhân hai tay đặt ở trên bụng thân thể nghiêng về phía trước cúc cung nhỏ giọng nói: "Tiểu thư tốt."

Có thể tay phải vẫy một cái, nhỏ giọng nói: "Các người đi ra ngoài trước đi, cực khổ rồi.", hai tên phụ nhân nói một tiếng, khom người đi ra ngoài.

"Có thể, Âm Âm đến rồi? Nhanh ngồi đi." Lão nhân ngủ kém cỏi, mấy người nói chuyện tuy rằng âm thanh đều nhỏ vô cùng, nhưng vẫn là thức tỉnh ngủ lão gia tử.

Kỷ Vân nhìn trước mắt lão gia tử, lúc ẩn lúc hiện cảm thấy lão gia này có chút quen mặt, hơi hơi vừa nghĩ có chút thay đổi sắc mặt, người này chính là sáu năm trước nhân khỏi bệnh ra Hoa Hạ thường ủy Tàn lão gia tử ----- Tàn Thiên!

Tàn Thiên, năm đó quân nhân xuất thân, tùy từng lúc đó người đầu tiên nhận chức chủ tịch tranh đấu giành thiên hạ nhân vật, là bây giờ làm dừng hiềm hoi còn sót lại một vị siêu nguyên lão cấp nhân vật, ở nước Hoa sức ảnh hưởng lớn vô cùng. Kỷ Vân phi thường cảm khái, đường đường giết qua quý Hoa Hạ quân hồn giống như thiết Hán, đến già lạc như thế một bộ đất ruộng, ở trên giường chờ chết!

Đúng vậy a, chờ chết!

Đáng sợ đường nào mà bắt đắc dĩ chữ.

Kỷ Vân tin tưởng, nếu như quốc gia hiện tại có yêu cầu, cần thiêu đốt vị lão tướng này quân một phút đem đổi lấy sau này quãng đời còn lại, vị này Tàn lão gia tử sẽ không chút do dự cầm lấy thương thép, trùng trận giết địch!

Lúc này Tàn lão gia tử cái nào còn hiện năm đó chi dũng? Liền như một đầy mặt hiền lành ông già bình thường giống như vậy, nhìn thấy chính mình hai cái tôn nữ đến rồi, vội vã sốt ruột muốn bắt tay vào làm, nhưng là nỗ lực mấy lần đều chưa thành công, mới vì hơi thở dài một tiếng.

Âm Âm cùng có thể vội vã quá đi hỗ trợ, một quá khứ điều giường, một nắm gối lót, không ngừng hỏi: "Gia gia, thế nào? Âm Âm lại thả ải điểm. . ."

Tàn lão gia tử ở tự động lên xuống giường phụ trợ dưới ngồi dậy đến, mới nhìn thấy trong phòng còn có người thứ tư, đục không chịu nổi hai mắt nhìn Kỷ Vân một chút, liền vội vàng hỏi có thể: "Có thể, vị này chính là? Mau mau nắm ghế khiến người ta ngồi xuống."

Kỷ Vân xuất phát từ đối với quân nhân tôn trọng, đặc biệt là đối với những kia đem người xâm lược từ Hoa Hạ đại địa đuổi ra ngoài đời thứ nhất quân nhân Tàn lão gia tử tôn trọng, liền vội vàng khom người tới đỡ trợ Tàn lão gia tử hai tay: "Lão gia tử, ta là lại đây cho ngài xem bệnh, ngài không cần phải để ý đến ta, ta trước tiên cho ngài đem bắt mạch."

Vì biểu hiện chính mình chuyên nghiệp, Kỷ Vân chỉ cần đem mình là thầy thuốc nhân vật này tiến hành đóng gói hơi hơi đẹp để một ít.

Bắt mạch là là một người trung y yêu cầu cơ bản nhất, vật này cũng không cái gì kỹ thuật hàm lượng, cho dù một điểm sẽ không, chỉ cần đem ngón trỏ cùng ngón giữa thả nơi cổ tay hai tác nơi, ngón tay cái tự nhiên thả ở phía sau là có thể, vì lẽ đó Kỷ Vân hiện nay điều bộ này rất có thể dọa người.

Tàn lão gia tử có chút mộng, học trung y? Có như thế tuổi trẻ sao? Thế nhưng có chút suy nghĩ, liền biết là chính mình hai cái tôn nữ vì mình bệnh khắp thế giới tìm kiếm kỳ nhân dị vật cho mình trị liệu, trong lòng tuy rõ ràng bệnh của mình là bệnh nan y, nhưng nhìn ở hai cái hiểu chuyện tôn nữ mức, vẫn là nỗ lực phối hợp.

"Ồ? Hóa ra là cái tiểu thần y a, người nhanh cho ta nhìn một chút, có thể hay không chữa khỏi ta bệnh? Khả khả." Tàn lão gia tử cười vô cùng miễn cưỡng, ung thư thời kỳ cuối cộng thêm tim đau thắt cùng bệnh tim đã đem lão gia tử cuối cùng một điểm sinh mệnh cho nghiền ép đi ra, lập tức liền muốn đèn cạn dầu.

Trang mô lam dạng Kỷ Vân số có nửa phút, rốt cục không giả bộ được, thu hồi tay phải, ngón cái cùng ngón trỏ ở cầm của chính mình nhẹ nhàng một tia, mới muốn từ bản thân nhân vật, chính mình không có râu mép, lưng tưng một vò đầu. Ngẩng đầu thấy ba người, về mặt các mặt.

Âm Âm một đôi sáng sửa mắt to chớp chớp nhìn chăm chăm Kỷ Vân, coi Kỷ Vân là làm một tuyên án bệnh nhân thầy thuốc bình thường thành kính. Mà có thể tuy rằng một bộ không tin đáng vẻ, nhưng nhìn Kỷ Vân "Chuyên nghiệp" đáng vẻ cũng là liếc mắt lảng lảng đợi Kỷ Vân kết quả. Tàn lão gia tử nhưng là hơi lắc đầu, mắt đục lão gia tử cũng không vạch trần, chỉ là ở xem Kỷ Vân sau đó nói cái gì, dù cho là tên lừa đảo tùy tiện phải một điểm tiền là được rồi, tuổi còn trẻ đi ra làm cái này, khẳng định có bắt đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng.

Kỷ Vân nhìn Âm Âm cái kia chờ đợi ánh mắt, bận bịu giả vờ cao thâm nói rằng: "Bệnh tình có chút nghiêm trọng, bệnh nhân ngoại trừ ung thư thật giống

trái tim phương diện cũng có rất lớn vấn đề."

Điểm này Kỳ Vân không phải huyền thuyên, kì thực là Kỳ Vân vừa nảy ở "Bất mạch" thời gian tinh thần tập trung, lại xuất hiện lúc trước ở không gian thì quái sự, có điều lúc này Kỳ Vân "Xem" đến không phải thân thể của chính mình, mà là Tàn lão gia từ thân thể. Tuy rằng Kỳ Vân không hiểu y thuật, thế nhưng ở tìm nơi đó rõ ràng có một đoàn màu đen, điểm này Kỳ Vân vẫn là biết đến.

Âm Âm lúc này rất cực tin tưởng Kỳ Vân không phải gạt tử, vừa nảy trước còn có do dự, bản thân Âm Âm mang Kỳ Vân đến mục đích là Kỳ Vân trên người trăm năm sâm núi, căn bản không nghĩ Kỳ Vân hiểu y thuật, vội vàng xin lỗi: "Xin lỗi Đại ca ca, vừa nảy Âm Âm còn hoài nghi người lý, Âm Âm cho Đại ca ca xin lỗi, van cầu người cho ông nội ta trị xong chưa, Âm Âm cầu người."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tàn gia

Chương 9: Tàn gia

2015-08-15 10:42:49

Kỳ Vân nghe được Âm Âm, trong lòng khiếp sợ, bản thân ở gia đình như vậy xuất thân, nàng không cần thiết cũng không lý do cho một cái gọi là giang hồ đại tiên xin lỗi, này chỉ có thể nói rõ Âm Âm có một viên chí thiện chí tâm cùng quý giá chí hiếu chí tâm, đối với như vậy tình khiết như một tờ giấy trắng như thế Kỳ Vân tới nói, Kỳ Vân sao nhẫn tâm từ chối?

"Âm Âm không có chuyện gì, người bệnh của gia gia tuy rằng nghiêm trọng, thế nhưng ta còn không để vào mắt, yên tâm đi, ta muốn bắt đầu trị liệu." Kỳ Vân không muốn lãng phí thời gian, muốn lập tức trị liệu, đưa tay từ trong bao lấy ra cái kia trang bị pha loãng một ngàn lần bình nước khoáng.

Âm Âm trừng mắt mắt to mới vừa muốn nói chuyện, thấy Kỳ Vân từ trong bao lấy ra bình nước khoáng, liền vội vàng nói: "Đại ca ca thật không tiện, mới vừa vào đến vậy quên rót nước cho người, người chờ ta lập tức rót nước cho người." Thiện tâm Âm Âm cho rằng Kỳ Vân là khát nước mới lấy ra nước suối.

"Rót nước? Cũng cái gì thủy? Ta không khát." Kỳ Vân nói xong cũng vắn ra bình nước khoáng, liếc mắt nhìn bàn, từ trên bàn cầm một cái chén, cũng một điểm lượng một hồi, cũng một điểm lượng một hồi, rốt cục ngã khoảng chừng có một cái thủy vị trí Kỳ Vân ngừng lại.

Ba người đều hiếu kỳ nhìn Kỳ Vân, này Gấu Con đến cùng đang làm gì?

Cũng xong sau Kỳ Vân cầm cái chén đưa tới Tàn lão gia từ ngoài miệng, Tàn lão gia từ nhìn thấy đưa tới bên mép cái chén, một mặt lúng túng, uống cũng không phải, không uống cũng không phải.

"Người cho ông nội ta uống chính là cái gì. . . Thủy? Người. . . Người đừng xem ta..." Có thể thấy thế, liền vội vàng hỏi, chỉ là mới vừa vừa nói chuyện, Kỳ Vân cặp mắt kia lại nhìn lại, nói nói âm thanh dần nhỏ, cuối cùng khuôn mặt đỏ lên, lại xoay mặt quá khứ nhìn về phía nơi khác, trong lòng càng là hận chết Kỳ Vân.

Kỳ Vân vừa nhìn Tàn lão gia từ không uống, có ý đem lời kích hấn: "Làm sao? Lão gia từ? Sợ là độc được sao? Nếu không ta uống, không nghĩ tới đường đường một đời quân thần liền một chén nhỏ nước thuốc cũng không dám. . . Uống."

Kỳ Vân không lên tiếng, Tàn lão gia từ tính tình nóng nảy tới, đưa tay nắm quá cái chén uống một hơi cạn sạch, vừa muốn thổi râu mép trừng mắt, để cái này hậu sinh biết mình cũng không phải sợ sệt, dù cho là độc được chính mình cũng có thể uống, không phải là vừa chết sao? Làm lính thời điểm không có bị quý đánh chết, mệnh đã là nhặt được, vừa vắn xuống bởi những lão huynh đệ kia.

Lúc này từ ngoài cửa truyền đến một tiếng vang dội tiếng kêu: "Ba, đừng uống." Nhưng là lời còn chưa nói hết, Tàn lão gia từ đã uống một hơi cạn sạch, Kỳ Vân vẫn không có nhìn rõ ràng người đến là cái gì đáng đáp, liền bị hai cái mang Mặc Kính (râm) đại hán vạm vỡ một người một cái cánh tay cho tóm lấy, trong bình thủy gần một chỗ.

Tàn lão gia từ thấy thế lập tức nói rằng: "Chính nhi người làm cái gì vậy? A..." Lời còn chưa nói hết, Tàn lão gia từ bụng chính mình trái tim vị trí thống khổ cau mày, chỉ là cần rằng kiên trì không gọi ra một tiếng.

"Khốn nạn, người dám!" Tàn Chính nổi giận, từ chỗ hông lấy ra phôi thương, chặn lại Kỳ Vân huyết Thái Dương vừa muốn nổ súng.

"Ba ba, người làm gì thế? Đề súng xuống a." Âm Âm cuống lên, vội vã chạy tới hai tay gắt gao nắm lấy Tàn Chính tay phải súng lục, liền khóc mang gọi.

Kỷ Vân vẫn là một bộ nhẹ như mây gió đáng vẻ, nhìn Âm Âm đáng vẻ, trong lòng có một tia an ủi, đồng thời hai mắt hí thành một cái dây nhỏ, trong mắt tình lóng lánh nhìn chăm chăm nỗi giận Tàn Chính.

Tàn Chính không dám nổ súng, chủ yếu là sợ ngộ thương rồi bảo bối của chính mình khuê nữ, vội vã đẩy ra Âm Âm, mới vừa muốn giáo huấn Kỷ Vân, không nghĩ tới nhìn Kỷ Vân một bộ nhẹ như mây gió, dù cho một chút sợ hãi thần thái cũng không có, nhất thời thủy dưới súng trên tay chỉ, "Lẽ nào việc này có kỳ lạ? Không phải lại đây hại phụ thân?" Tàn Chính trong lòng hỏi một hồi chính mình.

"Ừm . . . Chi..."

Tàn lão gia từ đau dữ dội, cương nha cắn chít chít làm hươu, nhưng là làm sống hết đời binh Tàn lão gia từ vẫn cứ nhẫn nhịn xót ruột đau nhức không nói tiếng nào.

Tàn Chính vội vã đi qua, quỳ một chân xuống đất, hai tay đỡ lão gia từ cánh tay, run giọng hỏi: "Phụ thân, ngài như thế nào. . . A?"

"Đừng!"

Lời còn chưa nói hết, bị nhẫn nhịn đau nhức Tàn lão gia từ một cái tát đánh ngã trên mặt đất, Tàn lão gia từ trừng mắt mắt to, cắn chặt hàm răng một câu nói cũng không nói, kì thực là đau dữ dội. Duỗi tay chỉ vào giá trụ Kỷ Vân hai cái Mặc Kính (râm) đại hán vạm vỡ, sắc mặt tái xanh nhìn Tàn Chính.

Tàn Chính quay đầu nhìn lại, rõ ràng phụ thân ý tứ, đánh một thủ thế, hai người buông ra Kỷ Vân, lui ra gian phòng.

Kỷ Vân hoạt động một chút hai cánh tay, cười khổ một tiếng, xoay người đối với Tàn lão gia từ muốn ăn đòn nói rằng: "Lão gia từ, nhiều nhất thời gian nửa tiếng, hi vọng người có thể chịu quá khứ, kháng quá khứ, bệnh là tốt rồi, nếu như không kháng nổi đi người nói cho ta, ta nghĩ biện pháp cho người dừng đau."

Tàn lão gia từ lại đau vừa tức, duỗi tay chỉ vào Kỷ Vân, con mắt tròn lên cùng beef eye giống như vậy, tuy rằng bởi đau nhức nói không ra lời, thế nhưng biểu đạt ra đến ý tứ Kỷ Vân nhìn ra: Lão Từ chính là chết cũng không cần người dừng đau, lão Từ làm binh liền chưa từng nói một đau tự, cho lão Từ dừng đau? Quả thực là sỉ nhục quân nhân nghề nghiệp!

Âm Âm lúc này mới đi tới hướng về Kỷ Vân xin lỗi, có thể cũng muốn thế phụ thân nói khiếm, thế nhưng ăn qua nhiều lần thiệt thòi có thể lần này không nói gì, chỉ là cảm kích thần thái tràn trề ở trên mặt, nhìn dáng dấp này vẫn đúng là không phải một tên lừa gạt, không phải vậy có phụ thân ở, tám cái mệnh chạy không thoát Tàn gia cửa lớn.

...

Theo thời gian chậm rãi qua đi, lúc này coi như là một phút đối với lão nhân, nhi tử, tôn nữ tới nói đều là dày vò, mấy người triệt để rõ ràng sống một ngày bằng một năm khái niệm, quả thực là độ phân như năm. Nhìn chính mình lão gia từ đau nổi gân xanh, nghiêng răng nghiêng lợi đáng đáp, hận không thể chính mình đi tới thế chịu đựng phần này thống khổ!

Kỷ Vân đây? Giờ khắc này Kỷ Vân chính nhàn nhã ngồi ở trên ghế salông, thỉnh thoảng nói lên một câu có thể tức chết người: "Lão gia từ, đau không chịu được liền nói cho ta một chút, đừng gắng gượng chống đỡ, đối với thân thể không tốt."

"Lão gia từ, thật sự có như vậy đau không? Ta xem người nhanh giang không được, nếu không ta cho người dừng đau?"

"Lão gia từ..."

Mỗi khi Kỷ Vân nói một câu thời điểm, Tàn lão gia từ nguyên bản uể oải tâm thần trong nháy mắt sung huyết, lại kiên trì lại đi, một lần lại một lần, một lần lại một lần...

Tàn Chính lúc này biết mình oan uổng Kỷ Vân, Kỷ Vân lúc nói chuyện tuy rằng muốn ăn đòn, thế nhưng can đảm can trọng Tàn Chính cũng quan sát ra Kỷ Vân mỗi lần mở miệng đều là chính mình lão gia từ khí tức nhược xuống thời điểm, chỉ cần Kỷ Vân cái kia muốn ăn đòn xú miệng vừa nói chuyện, chính mình lão gia từ khí huyết rồi lập tức dâng lên.

"Lẽ nào thật sự có thể trị hết ung thư?"

Tàn Chính mới vừa ở trong lòng hỏi một câu chính mình, liền lập tức lắc đầu phủ nhận, đùa giỡn, ung thư được xưng là ngũ đại bệnh nan y một trong, trên thế giới hiện nay vẫn không có đông loạt có thể trị liệu tốt ung thư thời kỳ cuối, thế nhưng lúc này chính mình lão gia từ chuyện gì thế này? Bình thường nói chuyện đều uể oải, vừa nãy đánh chính mình cái kia lòng bàn tay đến hiện tại còn rất. Đặc biệt là xem tình hình bây giờ, hai tay đem phi thường rắn chắc ga trải giường đều xé nát tan, chuyện này... Đây không khoa học a.

Chương 10: Y người chết thịt bạch cốt

Chương 10: Y người chết thịt bạch cốt

2015-08-15 20:24:52

15 phút quá khứ, Tần lão gia tử đau đớn từ từ biến mất, tùy theo mà đến biến hóa để Tần gia mấy người trợn mắt ngoác mồm.

Đầu tiên từ Tần lão gia tử toàn thân da dẻ chảy ra lượng lớn tanh tươi vậy mờ, nếp nhăn trên mặt chính lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được biến mất, trên đầu tóc bạc, chính đang chậm chậm biến thành đen.

Đặc biệt là tóc cùng nếp nhăn biến hóa, mắt sắc Kỳ Vân đầu tiên nhìn thấy. Kỳ Vân ảo não nắm một cái tóc của chính mình, "Này rất sao có thể sao chính a? Pha lãng một ngàn lần hiệu quả đều kinh người như vậy? Tình huống thế nào?"

Rốt cục thứ hai phát hiện chính là có thể: "Âm Âm, người xem ta có phải là hoa mắt, già già. . . Gia gia tóc làm sao. . . Làm sao. . ."

Lúc này Âm Âm cùng Tần Chính mới phát hiện, Âm Âm che chính mình miệng nhỏ, một mặt kinh ngạc, liền ngay cả Tần Chính đều một bộ quái đản biểu hiện: "Chuyện này. . . Chuyện gì thế này?"

Y người chết, thịt bạch cốt!

Vốn là trên người sắp xếp ra tanh tươi vậy mờ Tần Chính ba người đã cảm thấy khó mà tin nổi, lúc này lại nhìn lão gia tử tóc do bạch biến thành đen, chuyện này. . . Quả thực là tiên nhân thủ đoạn. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết Tần Chính cũng sẽ không tin tưởng.

Nhưng là, vào giờ phút này, liền phát sinh ở trước mắt, không thể kim được chính mình không tin, Tần Chính hiện tại mới nghĩ mà sợ liếc mắt nhìn Kỳ Vân, nếu như lúc đó nổ súng bắn chết rồi Kỳ Vân, cái kia. . .

Kỳ thực Tần Chính cả nghĩ quá rồi, lúc này không cần phải nói nhỏ nhỏ súng lục, coi như là đạn pháo đều không nhất định có thể gây tổn thương cho lúc này Kỳ Vân.

. . .

"Đứng rồi, nước thuốc, nước thuốc sẽ không chính là vừa mới cái kia tiểu tử trong tay nước suối chứ?" Tần Chính liếc mắt nhìn trên bàn cái kia cái chén không cùng trên đất đã chảy đầy đất "Nước thuốc", liền vội vàng đi tới, cầm lấy còn chỉ sót lại một chút bình nước khoáng, cầm ở trong tay như nhặt được chí bảo.

"Cái này. . . Vị tiểu huynh đệ này. . ."

"Cái gì cái này cái kia? Đó là đồ vật của ta, lấy tới, không có quan hệ gì với ngươi." Kỳ Vân hào không khách khí nói. Người khác kính chính mình một thuốc, chính mình kính người khác một trượng. Đối với cái này dám nắm thương chỉ mình Tần Chính, Kỳ Vân một chút mặt mũi không cho.

"Đừng dừng biệt, tiểu huynh đệ, ta mua được không? Ta dùng tiền mua hạ xuống có được hay không?" Tần Chính cuống lên, này bình nhỏ nước thuốc có thể nói là "Tiền thủy", là "Thần thủy", Tần Chính thậm chí muốn đánh chính mình một bạt tai, nhìn trên sàn nhà chảy đầy đất "Nước thuốc", Tần Chính trong lòng đều đang chảy máu.

"Mua? Ngươi mua được sao?" Kỳ Vân liếc mắt nhìn Tần Chính một chút.

"Bao nhiêu tiền? Ngươi nói số lượng, ta bảo đảm Bất Nhị thoại." Tần Chính tiền của mình tuy rằng không nhiều, thế nhưng con gái lớn Tần diệu có thể là giá trị bản thân mấy trăm ức, thêm vào Tần gia gốc gác, ngoại trừ trên trời Tinh Tinh vẫn đúng là ít có mua không nổi.

"Ồ? Thật sao? Cái kia 1000 tỉ bảng Anh ngươi mua đi, ta muốn tiền mặt!" Kỳ Vân không chút phật lòng tùy ý nói rồi số lượng tự, không biết cái giá này coi như mua một tiểu quốc đều thừa sức, hơn nữa không cần bảng Anh, liền nhân dân tệ là được!

"Ngươi..." Tần Chính cuối cùng cũng coi như nghe rõ ràng, nhân gia là không ưa chính mình, 1000 tỉ, vẫn là bảng Anh, này rõ ràng chính là không dự định bán cho mình.

Kỳ Vân cũng phát hỏa: "Ngươi cái gì ngươi? Nếu không lấy thêm thương chỉ vào ta buộc ta giao ra đây? Mua không nổi liền cho ta bày đặt, ta đi đi cũng sẽ không đưa cho ngươi!"

Kỳ Vân trước đây tính khí tính cách căn bản không phải như vậy, tuy rằng tính khí nóng nảy, thế nhưng phân trường hợp, nếu như đổi lại trước đây Kỳ Vân e sợ liền thoại đều không nói ra được, thế nhưng từ khi đạt được cái kia thần bí hạt châu sau đó, Kỳ Vân là gặp mạnh thì lại mạnh, hơn nữa phi

thường bình tĩnh tự nhiên, từ nội tâm cảm giác không ra một điểm sợ ý.

Khả năng đây chính là "Phạm nhân" cùng "Phi phạm người" bản chất khác nhau.

Nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa tôi nói, Kỳ Vân hiện tại thuộc về "Tiên" phạm trù, cùng "Người" thời đại đã cáo biệt, đương nhiên Kỳ Vân hiện tại còn không ý thức được điểm này.

Lúc này, Tàn lão gia từ thân thể rốt cục đỉnh chỉ đau đớn, cả người ung dung, như tuổi trẻ bốn mươi tuổi giống như vậy, nghe được hai người đối thoại, không nói hai lời, đi tới Tàn Chính trước mặt một cái tát quất tới.

"Đừng!"

"Người tên khốn kiếp này, cả ngày không gặp người bóng người, đến rồi liền xấu lão Tử đại sự, xem ta ngày hôm nay không quất chết người." Mắng xong còn không hết hận, Tàn lão gia từ đưa chân liền đạp, một hơn tám mươi tuổi lão gia từ đem giữa lúc trắng niên hơn năm mươi tuổi Tàn Chính trực tiếp đạp một ngã gục.

Âm Âm mau chóng tới kéo Tàn lão gia từ, cao hứng nói: "Gia gia, người được rồi? Ai u thật xú yêu, gia gia mau mau đi tẩy rửa ráy đi."

Có thể thì lại tới đỡ trụ phụ thân Tàn Chính, Tàn Chính coi như bị gạt ngã, trong tay vẫn cứ chăm chú nắm lấy cái bọc kia có "Nước thuốc" bình nước khoáng từ, hơn nữa tuy rằng bị đạp thể nhưng vẫn là đầy mặt sắc mặt vui mừng.

Tàn Chính mau mau sau khi đứng lên, hướng đi Tàn Thiên trước mặt, cúi đầu nhận sai: "Phụ thân, xin lỗi! Ngài. . . Lão nhân gia ngài thân thể được rồi?"

Thực sự không thể trách Tàn Chính như vậy, một trong số đó là bởi vì hiểu thuận, phụ tự bối đánh nhi tử bối bản thân liền là không thể bình thường hơn được. Thứ yếu chính là lão gia từ thân thể thật, như vậy sau này Tàn gia thể lực sẽ càng vững như bàn thạch, phụ thân Tàn Thiên sinh bệnh trong lúc, rất nhiều gia tộc lớn đều đang không ngừng ra chiêu thăm dò, chỉ lát nữa là phải ẩn giấu không xuống đi tới, không nghĩ tới vào giờ phút này xoay chuyển tình thế, hi vọng!

Tàn Thiên lúc này mặc dù tức giận, cũng biết là bởi vì nhi tử Tàn Chính sợ sệt mình bị hại, xuất phát từ quan tâm mới thất thố như thế, nhưng Tàn Thiên lúc này đến bày ra một thái độ, tối thiểu làm một dáng vẻ cho Kỳ Vân xem. Bởi vì Tàn Thiên đã được kiến thức Kỳ Vân thần kỳ trị liệu thủ đoạn, đột nhiên nhớ tới ở Hoa Hạ có một thần bí bộ ngành, cái kia bộ bên trong của người toàn bộ đều là tu tập Hoa Hạ cổ vũ một đám người, tuy rằng thủ đoạn không có như Kỳ Vân như vậy kinh người, cũng tạm thời không nhìn ra Kỳ Vân có gì Thông Thiên bản lĩnh, thế nhưng Tàn Thiên không thể không làm ra vẻ toàn chuẩn bị.

"Người. . . Người còn ôm cái kia chiếc lọ làm gì? Người đây là muốn làm gì? Muốn cướp sao? Còn phản người, ở trước mặt ta còn dám động thương? Người. . . Người tới đây cho ta, ta quất chết người, Âm Âm thả ra ta." Nói không tới nửa câu, Tàn lão gia từ khí có điều lại muốn đi tới đánh Tàn Chính, chỉ là bị Âm Âm gắt gao kéo mới không có thực hiện được, chỉ là ngoài miệng mắng càng hung.

Tàn Chính vội vàng đem trang "Nước thuốc" bình nước khoáng từ đặt ở lão gia từ trước bàn, nghĩ thầm, thả xuống cũng không thể thả đến Kỳ Vân trong tay, bằng không thật liền nắm không trở lại.

Mua lại mua không nổi, cướp lại không thể cướp, đường đường Hoa Hạ quân ủy người đứng thứ hai trong lòng phi thường uất ức!

Tàn Thiên đứng dậy đi tới Kỳ Vân trước mặt, hai tay ôm quyền một cung đến địa, cảm kích nói: "Tàn Thiên đa tạ tiểu hữu xuất thủ cứu trị, khuyến tử vừa này hành vi quá khích, hi vọng tiểu hữu vạn xin thứ lỗi!"

Kỳ Vân mau mau né tránh, trong miệng hô: "Tàn lão gia từ tuyệt đối không thể như vậy, này không phải Chiết tiểu tử thọ sao? Không có chuyện gì, đều qua, không cái gì tức giận tha thứ."

Coi như trùng Tàn lão gia từ quân nhân ngông nghênh, ở như vậy đau đớn dưới lại mạnh mẽ chịu đựng không nói tiếng nào, liền hướng về phía một điểm Kỳ Vân đều không phải ra tay giúp đỡ không thể, huống chi Kỳ Vân từ nhỏ đối với quân nhân phi thường kính nể, chính mình Nhị gia gia cũng là kháng chiến lão binh, năm nay tám mươi bảy tuổi thân thể còn phi thường cường tráng, khi còn bé thường thường cho Kỳ Vân giảng quá khứ huy hoàng thành tựu vĩ đại.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Về nhà

2015-08-16 09:41:13

Tần Thiên mèo già hóa cáo, nhìn ra Kỳ Vân tuổi còn trẻ thích mềm không thích cứng, mới vừa rồi còn cùng Tần Chính đối chọi gay gắt, hiện tại chính mình cứ cung xin lỗi cảm tạ Kỳ Vân, Kỳ Vân không chỉ hòa khí toàn tiêu, trái lại cảm giác mình hơi có chút quá đáng.

Rõ ràng tất cả Tần lão gia tử mau mau khách khí nói: "Âm Âm, Khả Khả, hai người các người bồi tiểu hữu đi phòng trà uống điểm trà, ta trước tiên đi tắm." Nói xong liếc mắt nhìn xử ở một bên Tần Chính, "Người cút nhanh lên về người quân khu đại viện, đừng ở chỗ này của ta mất mặt xấu hổ."

Tần Chính âm thầm liu lười, liếc mắt nhìn thịnh nộ phụ thân, lại lén lút liếc mắt nhìn đề lên bàn cái kia trang có thần kỳ nước thuốc bình nước khoáng tử, lưu luyến không rời lùi ra.

"Hừ!" Tần Thiên nhìn đi một chút đi ra ngoài Tần Chính, quay đầu đối với Kỳ Vân cười cợt, đi tới tầng cao nhất lộ thiên nhà tắm thanh tẩy một thân vấy mỡ.

...

"Đại ca ca, chúng ta đi uống trà, gia gia một hồi liền đi ra." Âm Âm vui tươi âm thanh hoá trở về trong trầm tư Kỳ Vân.

"Há, tốt đẹp." Kỳ Vân mất tập trung đứng lên.

Vừa nãy Kỳ Vân vẫn đang suy nghĩ một chuyện, cái kia một hồ nước nước suối đến cùng là cái gì? Tại sao vừa nãy ở tâm thần một sát na nhớ tới một ít chuyện, mơ mơ hồ hồ, thật giống phi thường rõ ràng, thế nhưng cần thận suy tâm rồi lại không được đáp án. Thật giống bình thường giống như nằm mơ, mới vừa lúc tỉnh nhớ tới rõ rõ ràng ràng, thế nhưng phải về tức thời điểm nhưng càng nghĩ càng mơ hồ, cuối cùng không biết gì cả.

Theo Âm Âm cùng Khả Khả đi ra phòng ngủ, đến lâu một phòng tiếp khách, to lớn bàn trà trên bày ra một bộ tinh mỹ trà đạo công cụ, nhìn ngấm nghệ thuật uống trà Âm Âm, một trận hoa cả mắt bên trong, một chén mùi thơm ngát nước trà phóng tới Kỳ Vân trước mặt.

Kỳ Vân nhìn trước mắt cái này bỏ túi chén trà, bùng lên đến uống một hơi cạn sạch, may mà Âm Âm cùng có thể cũng không hiểu trà văn hóa, coi như hiểu cũng sẽ không chế nhạo Kỳ Vân, dù sao Kỳ Vân vừa chữa khỏi gia gia mình bệnh. Nếu như có hiểu trà nghệ người nhìn thấy Kỳ Vân đem cực phẩm đại hồng bào cho rằng phổ thông nước sôi giống như nốc ừng ực, kéo ra ngoài bắn chết năm phút đồng hồ tâm đều có.

Tâm sự nặng nề Kỳ Vân uống xong một chén trà, đối với Âm Âm nói: "Âm Âm, phiền phức người đem ta đưa đến nhà ga, ta đột nhiên có chút việc phải đi về."

"A? Vậy thì phải đi? Ông nội ta còn chưa có đi ra đây? Nếu không chờ một lát đi?" Âm Âm vừa nghe Kỳ Vân muốn rời khỏi, cho rằng Kỳ Vân còn ở sinh cha mình khí, muốn cho gia gia đi ra nói một chút, chu miệng nhỏ một mặt không muốn. Chẳng biết vì sao, đầu tiên nhìn thấy Kỳ Vân, Tần Diệu âm liền cảm thấy cùng Kỳ Vân phi thường hợp ý, ở Kỳ Vân trước mặt phi thường thoải mái.

Nói trắng ra vẫn là Kỳ Vân uống linh thủy nguyên nhân, người bình thường thấy Kỳ Vân, coi như Kỳ Vân trường phi thường xấu, ngay lập tức cũng sẽ tự động quên, mà yêu thích Kỳ Vân trên người cái kia cổ tự nhiên an lành khí tức.

Kỳ Vân hơi lắc đầu, nói: "Không được, ta liền lưu lại, sau đó có thời gian chúng ta hội kiến diện, người trước tiên đưa ta trở về đi thôi."

Chẳng biết vì sao, Kỳ Vân cảm giác mình vừa nãy không nhớ nổi đến sự tình khả năng phi thường trọng yếu, thế nhưng một đầu tự đều không có, tâm cũng không yên lặng được, bệnh cũng chưa khỏi, ở lại chỗ này cũng không chuyện gì, sở dĩ nói ra trở lại, hay là trở lại bên trong không gian có thể suy nghĩ nhiều lên một gì đó.

Khả Khả tuy rằng trong lòng có chút "Hận" Kỳ Vân, mỗi lần mình nói chuyện hấn cũng không nói lời nào, liền nhìn mình chăm chăm, làm nhiều lần thoại đều chưa nói xong. Thế nhưng đột nhiên nghe phải đi về, cho rằng Kỳ Vân còn ở giận mình, lấy hết dũng khí nói rằng: "Cái kia. . . Người chần kim. . . Người làm gì thế. . ."

Tần Diệu có thể lại một lần kẹt, lại nói đạo một nửa Kỳ Vân hai mắt lại nhìn chăm chú tới. Vốn là muốn nhiều cho Kỳ Vân một ít tiền, hướng hồ cha của chính mình cho lãng phí một bình lớn thần kỳ "Nước thuốc", thế nhưng Kỳ Vân vừa nhìn chính mình, Tần Diệu nhưng là nhất thời mặt cười đỏ chót, cũng lại không nói ra được hoàn chỉnh.

Tần Diệu đáng trách chết chính mình, mình bình thường công ty mỗi lần mở hội mấy chục người, hơn trăm người đồng loạt nhìn mình thời điểm, chính mình lần nào không phải trấn định tự nhiên? Tại sao người này vừa nhìn chính mình liền phảng phất đem mình nhìn thấu như thế, hơn nữa tuy rằng hấn nói cái gì cũng không nói, thế nhưng Tần Diệu có biết cái tên này còn ở sinh chính mình lúc trước nói hấn là tên lừa đảo mà tức giận.

"Hừ! Hẹp hòi gia hòa!" Tần Diệu nhưng trong lòng không ngừng nói thầm phỉ báng.

Nhìn thấy tỷ tỷ của chính mình Tần Diệu có thể cùng Kỳ Vân không hợp nhau, ngoan ngoãn Tần Diệu âm không có nói lời thừa thãi, trực tiếp đứng lên tới nói: "Đại ca ca, ta trực tiếp đưa người trở về đi thôi, ngồi xe quá phiền phức, tỷ tỷ ta có chính mình máy bay, chúng ta đi máy bay trở lại, còn nhanh hơn, có được hay không?"

"Nạp nì? Máy bay?" Kỳ Vân triệt để té xù, trước tiên không nói tốc độ vấn đề, then chốt là chính mình thị trấn căn bản cũng không có sân bay, coi như

có, thích hợp sao?

Gãi gãi đầu, Kỳ Vân vội vàng nói: "Không cần, trực tiếp lái xe đưa ta đến nhà ga đi, ta ngồi xe trở lại là được, không cần quá khách khí, lại nói chúng ta huyện thành kia cũng không có sân bay, không có cách nào đành."

Thật muốn làm máy bay trở lại, Kỳ Vân tuyệt đối thành thị trấn danh nhân, ở Kỳ Vân thị trấn, chỉ cần có lượng Porsche liền có thể ngày thứ hai truyền khắp toàn huyện địa phương, nếu như làm máy bay trở lại . .

Tần Diệu có thể ở một bên đó kị không được, chính mình nói chuyện với hắn, hắn đều chẳng thèm nói một chữ, em gái của chính mình Tần Diệu âm nói chuyện với hắn, ôn tồn, thực sự là tức chết người. Tuy rằng Tần Diệu âm là chính mình em gái ruột, thế nhưng nữ nhân thực sự là một kỳ quái động vật, đặc biệt là phản so với tâm lên, thực sự là không phân người thân cùng người ngoài, dù cho là kẻ thù. Đường đường ngàn tỉ phú hào băng Tuyết tiên tử Tần Diệu tuy nhiên không thể ngoại lệ.

"Còn có, chần kim liền không thu, gia gia của ta cũng đã làm binh, đây là bảo vệ quốc gia người, thuộc về ta việc nằm trong phận sự." Kỳ Vân suy nghĩ một chút đối với Tần Diệu âm nói rằng, thu như vậy tiền Kỳ Vân trong lòng bất an, tuy rằng Kỳ Vân hiện tại không tiền, nhưng nhìn đến những kia linh thủy hiệu quả tốt như vậy, sau đó sẽ thiếu tiền sao?

Tuy rằng Kỳ Vân cực lực không muốn, thế nhưng Tần Diệu âm vẫn là đưa cho Kỳ Vân một chiếc xe, khuyên can đủ đường nhận lấy một chiếc gara bên trong chưa từng có lái qua Porsche Cayenne, đây là gara bên trong duy nhất tiện nghi nhất hơn nữa khá là bình thường xe cộ. xe của hắn không phải sường bông chính là Kỳ Vân không quen biết nhãn hiệu, rất rõ ràng có thể đi vào Tần gia tỷ muội gara xe nhất định không phải phạm vật.

"Đại ca ca, người điện thoại phải nhớ phải tùy thời khởi động máy a, ta qua một thời gian ngắn sẽ đi tìm người lý." Tần Diệu âm vậy vậy như ngọc tay nhỏ đối với Kỳ Vân nói.

"Biết rồi, yên tâm đi, đến thời điểm người đến ta đi đón người." Kỳ Vân nói xong liền rời khỏi Tần gia, bước lên trở lại trên đường.

. . .

"Cái gì? Đi rồi? Các người làm sao có thể để hắn đi đây?" Tầm xong đi ra Tần Thiên biết được Kỳ Vân rồi đi tin tức, giật chân đầm ngực, một mặt hối hận.

Rửa ráy thời điểm Tần Thiên mới biết mình thân thể biến hóa là to lớn như thế, một hồi công phu phẳng phát tuổi trẻ bốn mươi tuổi giống như vậy, hiện tại hơn tám mươi Tần Thiên, xem ra có tới đa bốn mươi ra mặt đáng vẻ, da dẻ cũng biến không lại lông lẻo, tóc đen thui. Trong lòng tính toán làm sao giao hảo Kỳ Vân Tần Thiên nhất thời muốn ngay người, bỏ qua thấy Kỳ Vân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Kiến Hoàng Cung

Chương 12: Kiến Hoàng Cung

2015-08-16 11:00:19

Như vậy thủ đoạn đừng nói Tần Thiên chưa từng thấy, nghe đều chưa từng nghe tới, quả thực chính là thần thoại ở trong tiên đan mới có thể có như thế công hiệu nghịch thiên, không nghĩ tới để cho mình cho đừng với.

Tần Diệu Âm kinh ngạc nhìn gia gia, vây quanh gia gia Tần Thiên xoay chuyển hai vòng, tay nhỏ nơi này nắm một hồi, nơi đó xả một hồi, trong miệng tí tí lên tiếng: "Oa, gia gia, làn da của người hảo hảo lý, so với Âm Âm cũng muốn giỏi hơn, xem ra đa tài nhất hơn bốn mươi tuổi, thực sự là thần kỳ lý. Qua mấy ngày Âm Âm cũng muốn đi Hoa đại ca ca, để hắn cho Âm Âm bảo dưỡng một hồi da dẻ."

Tần lão gia tử cũng rất lúng túng, đã hơn tám mươi tuổi người, đột nhiên biến thành hơn bốn mươi tuổi, hơn nữa nhìn đáng vẻ da dẻ như trẻ con giống như nộn, cười khổ không thôi.

Có điều nghe được câu cuối cùng, Tần lão gia tử chợt nhớ tới đến rồi, bận bịu đối với Âm Âm nói: "Âm Âm, người nói người muốn đi tìm Đại ca ca, lẽ nào người lưu lại số điện thoại của hắn sao? Người biết hắn trụ cái nào sao?" Không thể tìm được Tần lão gia tử không vội vã, nếu như lập tức thất lạc Kỳ Vân tin tức, lấy Tần gia thủ đoạn tuy nói có thể tra ra Kỳ Vân tất cả tin tức, nhưng không phải vạn bất đắc dĩ Tần lão gia tử không muốn ra hạ sách này, trời mới biết cái kia tuổi trẻ kỳ cục người chỉ là thầy thuốc đơn giản như vậy?

"Đương nhiên, số điện thoại cùng địa chỉ đều có lý." Âm Âm chuyện đương nhiên đáp.

"Cái kia thật sự quá tốt rồi, người mau mau đi. . . Không, vẫn là chờ mấy ngày đi, chờ mấy ngày người lập tức lên đường đi tìm đại ca của người ca." Tần lão gia tử hưng phấn xoa xoa tay, "Đúng rồi, không tiếc bất cứ giá nào cùng hắn giữ gìn mối quan hệ, nhớ kỹ, là không tiếc bất cứ giá nào."

Tần lão gia tử hiếm thấy ở ngoan tôn nữ trước mặt nghiêm túc như thế, cáo già cười híp mắt, có thể thấy Kỷ Vân là không có kết hôn, chính mình có hai tôn nữ, ha ha. . .

"Xú gia gia, người nghĩ gì thế? Cười bí ối như vậy. Nói mau. . ." Âm Âm mỗi lần nhìn thấy gia gia lộ ra loại kia mỉm cười đều là hẩn ở tính toán người khác, nhất thời tóm chặt lão gia tử vì là không nhiều râu mép.

"Ai u oai, Âm Âm mau buông tay, roi mất. . . Roi mất. . ."

"Nói mau, không phải vậy ngày hôm nay toàn bộ cho người thu hạ xuống. . ."

"Thật không có gì. . . Ai u. . . Ta tổ tông ai. . . Ta nói ta nói. . ."

Tần Diệu có thể nhưng là ở một bên mỉm cười nhìn ông cháu hai ở nháo, đồng thời trong đầu đang nhanh chóng nghĩ đối sách, làm sao có thể ở muội muội trước tìm tới tên kia, "Nhưng là. . . Nhưng là hắn thật giống chán ghét ta làm sao bây giờ đây. . ."

Lái xe đi vòng một vòng Kỷ Vân, tìm tới một hẻm lách địa phương dừng xe lại, "Bá" một tiếng biến mất không còn tăm hơi.

. . .

Tiến vào không gian Kỷ Vân, nhất thời nhìn thấy còn đang không ngừng chi nhánh sinh trưởng dưa chuột, cà chua cùng dưa hấu, sờ sờ đầu, Kỷ Vân bắt đắc dĩ đi tới, trong miệng lầm bầm nói rằng: "Vậy phải làm sao bây giờ? Ăn, ăn không được. Bán, không dám bán. Lại trường xuống năm đều không cách nào cầm."

Đặc biệt là nơi này thật giống không hề khô héo nói chuyện, dưa hấu cà chua dài ra từng gốc một, Kỷ Vân đều không có đặt chân địa phương, bắt đắc dĩ Kỷ Vân không thể làm gì khác hơn là nhìn đau đăm còn lại này ba loại hoa quả nhỏ tận gốc, nhìn to lớn ba mẫu địa, bên trong lít nha lít nhít mọc đầy hoa quả, cái đầu lớn đến kinh người.

Thông qua mấy lần nhiều lần thí nghiệm, Kỷ Vân phát hiện chỉ cần ở hạt châu bên trong không gian, chỉ cần mình một ý nghĩ là có thể tùy ý điều khiển trong không gian tất cả, tỷ như muốn đào một cái ao, chỉ cần một ý nghĩ, bên cạnh sẽ xuất hiện một suy nghĩ trong lòng cái ao. Thế nhưng đáng tiếc duy nhất chính là Kỷ Vân không bay được, điều này làm cho Kỷ Vân thất vọng rồi rất lâu.

Nghĩ tới đây, Kỷ Vân lập tức bắt đầu chính mình kiến tạo kế hoạch, phân chính thời gian sung túc, một giây so với một ngày tỉ lệ, dù cho chính là ở hạt châu bên trong không gian ở lại mười ngày nửa tháng, ngoại giới cũng mới quá khứ mười mấy giây thời gian.

. . .

"Ha ha, rốt cục kiến xong rồi."

Kỷ Vân chấp hai tay sau lưng qua lại nhìn mình nửa tháng này thành quả.

Trắng nõn Ngọc Thạch phô tạo mặt đất lóng lánh ôn hòa ánh sáng, cao to chủ điện Kỷ Vân hoàn toàn dựa theo suy nghĩ trong lòng Hoa Hạ các đời Hoàng cung mà thiết kế, toàn bộ cao to trong điện phủ hoàn toàn dựa vào tám cái to lớn trụ đá nâng lên, có vẻ khí thế phi phàm.

Chủ điện mặt sau là ba cái hiện "Phẩm" tự hình hình thức ba cái cung điện.

Hai bên trái phải mỗi người có ba cái tinh mỹ biệt viện, tuy không bằng chủ điện khí thế lớn lao, nhưng Kỷ Vân lúc trước thiết kế chính là dùng để trụ người biệt viện, quá mức cao to trái lại mất đi bản ý.

Biệt viện phía trước hai bên lại có các ba mươi sáu cái Thiên điện, luận tinh mỹ trình độ không có Lục Viện đến cao to tinh mỹ, thế nhưng còn lại ở tinh xảo rất khác biệt, hơn nữa mỗi cái biệt viện cùng Thiên điện, Kỷ Vân đều nổi lên phi thường văn nhã tên.

Vốn là Kỷ Vân không có ý định tạo nhiều như vậy biệt viện cùng Thiên điện, thế nhưng tạo tạo trong lòng đột nhiên hiện lên một từ "Tam cung lục viện bảy mươi hai phi". Kỷ Vân nghĩ thầm, không bằng đơn giản liền tạo sáu cái biệt viện cùng bảy mươi hai cái Thiên điện, khả khả. . . Nghĩ tới đây Kỷ Vân liền tà ác nở nụ cười.

Sau đó Kỷ Vân học theo rầm rập kiến tạo một chút quân cơ điện, tàng kinh các, trân bảo điện, được vương điện chờ chút rất nhiều đại điện.

. . .

Kỷ Vân nhìn mình tự tay kiến tạo gia, trong lòng phi thường thỏa mãn, đang muốn ở tinh tế chuyển trên một vòng, đột nhiên nghĩ đến tới nơi này mục đích chủ yếu.

"Hồng rồi, ta nhân sâm!"

Kỷ Vân vội vàng chạy đến bên cạnh trồng trọt nhân sâm hà thủ ô địa phương, giương mắt vừa nhìn, trường xuyt một cái khí, may mà không có quá bất hợp lý, tuy rằng mọc rất dồi dào, thế nhưng không có dọa đến Kỷ Vân.

Kỷ Vân vội vã đào lên một viên nhân sâm, vừa nhìn nhất thời há hốc mồm, đây rốt cuộc là nhân sâm vẫn là đứa nhỏ a? Kỷ Vân bưng cái trán dùng sức một vò, trước mắt Kỷ Vân trong tay này viên nhân sâm hiện màu vàng tím, hoàng bên trong hiện ra tử, gốc rễ dài rộng, hình như con thoi, phân nhánh rất nhiều, toàn cảnh cực kỳ giống người đầu tay chân cùng tử chi, thậm chí Kỷ Vân đều nhìn thấy nhân sâm bộ về mặt.

"Nạp ni? Thành tinh? Không thể a, lúc này mới mấy ngày a, làm sao có thể thành như vậy?"

Kỷ Vân nghĩ tới không sai, tuy rằng ngoại giới có điều quá ngăn ngán mười mấy cái giờ, bên trong không gian đã qua bách năm, có điều Kỷ Vân quên nơi này vấn đề nước.

Tuy rằng về thời gian mà nói đều thuộc về trăm năm nhân sâm, thế nhưng được hiệu nhưng khác nhau một trời một vực, y người chết thịt bạch cốt tuyệt đối là điều chắc chắn, liền một bình pha loãng gần nghìn lần nước suối đều có như thế công hiệu nghịch thiên, huống chi này dùng linh thủy tươi, mỗi ngày hấp thu linh thủy được thảo chi vương nhân sâm đây?

"Làm sao bây giờ đây? Bán e sợ không thể bán, vạn nhất bán khiến người ta ghi nhớ nhưng là phiền phức."

Tuy rằng Kỷ Vân thực lực bây giờ không sai, thế nhưng hẳn xác thực một không yêu gây phiền toái người, thông tục một điểm giảng Kỷ Vân khá là lười nhác. Từ vừa mới bắt đầu công tác đến hiện tại, hẳn cơ bản ở quán Internet vượt qua bốn, năm năm, nơi đó tuy rằng không mệt, thậm chí nói ung dung, thế nhưng có thể đem một người tính cách mài thành một không yêu xuất lực thậm chí lười nhác cá tính.

"Quên đi, lão Từ tặng người, không bán được không? Về nhà trồng trọt, ta còn liền không tin!"

Đi ra ngoài một chuyến kinh thành một phân tiền không có kiếm được, Kỷ Vân không nữa muốn bày sạp, tuy rằng được một chiếc Porsche Cayenne, thế nhưng Kỷ Vân không muốn bán, nếu không muốn bán cái kia đắt nửa xe cũng là chỉ là một công cụ giao thông mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Bán phòng

Chương 13: Bán phòng

2015-08-17 11:03:36

Ba tiếng sau đó, Kỷ Vân trở lại chính mình thị trấn trong nhà.

Ở nhà làm không một hồi, Kỷ Vân liền tàn nhẫn nhắm mắt đi tới dưới lầu, đi tới phòng ốc người đại lý nơi.

Đúng!

Kỷ Vân dự định bán phòng về nhà trồng trọt, về phần tại sao bán phòng, Kỷ Vân có chính mình dự định. Bản thân chính mình mới vừa mua cái phòng này liền không phải rất lớn, miễn cưỡng tám mươi bình phương, hộ hình không phải quá tốt, Kỷ Vân dự định trước tiên bán gom góp trồng trọt tài chính, sau đó chậm rãi phát triển lớn mạnh, lại chính mình kiến một khu nhà chính mình trong lòng hoàn mỹ biệt thự.

Sau ba ngày, Kỷ Vân nắm trong tay một tấm thẻ, bên trong có 10 vạn đồng tiền, chính mình mới vừa mua thời điểm nhưng là bỏ ra thập hơn năm vạn giao thủ phó, khê thờ dài một cái, Kỷ Vân thu thập xong đồ vật, kỳ thực cũng không cái gì có thể thu thập, cầm vài món y phục của chính mình Kỷ Vân liền lái xe tới đến tỷ tỷ trong nhà.

...

Lái xe ở trên đường Kỷ Vân liền nói thầm trong lòng, tỷ tỷ Kỷ Hương nhất định sẽ nói mình. Từ nhỏ đến lớn tựa hồ vẫn luôn là tỷ tỷ Kỷ Hương đang giúp mình, chính mình không nở ăn mặc cũng tính đi ra lên lút cho mình, Kỷ Vân lên đại học có hơn một nửa tiền là tỷ tỷ Kỷ Vân đem mình một mình tích góp đồ cưới tiền cho mình, bởi vì cách biệt sáu tuổi, vì lẽ đó tỷ tỷ vì cung chính mình lên đại học, thậm chí kết hôn thời điểm cũng đã hơn ba mươi. . .

Nghĩ tới đây Kỳ Vân bình phục một hồi tâm tình của chính mình, trong lòng âm thầm thề, chờ mình phát đạt nhất định toàn lực trợ giúp tỷ tỷ của chính mình Kỳ Hương, làm cho nàng trải qua Felicity sinh hoạt.

Bò lên trên lầu sáu, gõ gõ cửa chống trộm.

"Ai nhĩ?"

"Ta, tỷ tỷ."

Kỳ Hương mau mau mở cửa, lôi kéo Kỳ Vân vào trong nhà, vừa vào cửa liền nói: "Người mấy ngày nay đi đâu? Đánh như thế nào điện thoại di động người cũng không thông?"

Kỳ Vân từ trong quần móc ra điện thoại di động, ba, bốn thiên không có nạp điện điện thoại di động lúc này đã sớm hắc bình tắt máy, cười hi hi nói: "Thật không tiện, không điện, tự động đóng key."

Nói xong Kỳ Vân chốt dạ ngồi ở trên ghế salông, bụng chén lên uống một hớp, trong lòng tính toán làm sao cùng tỷ tỷ bàn giao chính mình thân bán nhà sự.

Kỳ Hương xem Kỳ Vân ngồi ở trên ghế salông uống nước, cũng không nói lời nào, liền biết mình cái này đệ đệ thật giống lại có việc, mỗi lần có việc không có cách nào mở miệng thời điểm Kỳ Vân đều là bộ này đáng vẻ, Kỳ Hương đi tới ngồi xuống nhìn Kỳ Vân nói: "Có việc? Cùng tỷ tỷ có cái gì không thể nói?"

Kỳ Vân quyết tâm, ngược lại thân đầu là một đao, rút đầu cũng là một đao, tốc độ nói khá nói rằng: "Tỷ, ta đem nhà bán, nơi này là thế, bên trong có mười vạn. Ta dự định về nhà trồng trọt, ta có thể kiếm tiền." Nói xong một bộ thấy chết không còn đáng vẻ.

Kỳ Hương bối rối, không phải là bị dọa đến, mà là không phản ứng lại, ba, bốn giây sau đó phản ứng lại, âm thanh run rẩy nói rằng: "Bán nhà? Bán nhà chuyện lớn như vậy người làm sao không nói với ta một tiếng? Người biết người phòng này là cha mẹ cho người tích góp cả đời tiền sao? Người thiếu tiền hãy cùng tỷ nói, phòng này là tỷ chính mình mua, muốn bán cũng là nên bán ta a? Người nói a, người đến cùng tại sao bán nhà? Bán cho ai?"

Kỳ Vân nghe xong trong lòng nóng lên, suýt chút nữa rơi ra nước mắt, này chính là tỷ tỷ của chính mình, đây chính là người thân, Kỳ Vân xin thề nhất định phải thề sống chết bảo vệ tốt yêu nhà của chính mình người.

Hít sâu một hơi, Kỳ Vân chậm rãi mở miệng: "Tỷ, người đừng có gấp, ta bán nhà có chính ta dự định, ta sau đó khẳng định có thể mua nổi một biệt thự. . ."

"Cái gì biệt thự? Người có thể nhận rõ hiện thực sao? Tốt nghiệp đại học liền cái công tác đều không có, thật vất vả ta cùng cha mẹ nỗ lực cho người mua nhà, làm cho người có cái kết hôn điều kiện, người lại bán nhà, người. . . Người không có lỗi cha mẹ sao? Người không có lỗi ta sao?" Nói xong Kỳ Hương thấp giọng nức nở lên.

Kỳ Vân hoảng rồi, vội vã đỡ tỷ tỷ tay, vội vã an ủi: "Tỷ, người nghe ta nói, người trước tiên đừng khóc. Người quên ta đưa cho người cái kia chiếc lọ thủy? Lại cẩn thận ngắm lại."

"Người đừng cho ta nói cái này, cái gì thủy. . . Thủy. . . Đúng rồi, người nói mau, người cái kia thủy đến cùng là xảy ra chuyện gì? Làm sao ta uống nửa bình sau đó cảm giác mình cả người nhẹ rất nhiều, liền ngay cả bước đi. . ."

Kỳ Hương nói nói nhớ tới Kỳ Vân đưa cho mình cái kia bình thân kỳ thủy, từ khi uống cái kia thủy sau đó, bước đi đều nhẹ nhàng, hơi hơi dùng sức chạy đi, quả thực so với phi đều phải nhanh, đặc biệt là có một lần mười hai giờ khuya đi ra ngoài làm thí nghiệm, từ cửa cái kia đường cái chạy đến đầu có hơn bốn ngàn mét khoảng cách, Kỳ Hương lại ung dung không tới một phút chạy xong.

Vì thế, Kỳ Hương đem cái kia bình nước tàng đến tủ âm tường tận cùng bên trong, không dám lại uống, chỉ lo lại uống vào sẽ phi thăng thành tiên. Kỳ Hương trong lòng không có gì lớn lý tưởng, chỉ cần thật yên lặng sinh hoạt là được, không chịu nổi cái gì lên voi xuống chó.

Thấy tỷ tỷ Kỳ Hương tâm tình bình phục lại đến, Kỳ Vân mới chậm rãi mở miệng: "Vì lẽ đó tỷ tỷ người không muốn lo lắng ta bán chuyện phòng ốc, thật có một ngày thiếu tiền ta bán một bình từ thủy đều có thể kiếm lời mấy gian nhà, ta về nhà trồng trọt là có mục đích, người yên tâm là tốt rồi."

"Ta không phải cho người 50 ngàn đồng tiền sao? Người trồng trọt còn nhiều hơn thiếu tiền? Trong nhà có bảy mẫu địa, cái kia đều là người, người về nhà loại là được rồi, bán cái gì nhà?" Kỳ Hương không hiểu hỏi.

"Ta nghĩ đại diện tích đất cho thuê, đến thời điểm cô nhân làm việc đến dùng tiền, đất cho thuê lại cần con số không nhỏ, ta sợ không đủ, lại nói nơi này ta cũng không thể trở về ở nữa, vì lẽ đó liền đơn giản đem nhà bán. Chỉ là ba ba nơi đó. . ."

Kỳ Hương nghe đến đó lập tức đánh gãy Kỳ Vân: "Cái kia chính người về nhà cùng ba ba nói, ta không ròi cái này oán giận."

"Tỷ tỷ. . . Người hãy giúp ta một chút lần này, chị gái tốt." Kỳ Vân sử dụng đòn sát thủ, lắc tỷ tỷ tay làm đáng thương hình, mỗi lần như vậy tỷ tỷ đều thỏa hiệp.

"Người. . . Người buông tay, được rồi được rồi, ta trở lại cùng ba ba nói, người nha! !" Kỳ Hương bắt đầu đi điểm một cái Kỳ Vân cái trán.

Kỷ Vân này hết ăn lại nằm cá tính toàn bộ đều là tỷ tỷ cùng cha mẹ quán, Kỷ Vân quê nhà nông thôn trọng nam khinh nữ tư tưởng rất nặng, liền ngay cả tỷ tỷ Kỷ Hương cũng cảm thấy chuyện đương nhiên, mỗi lần Kỷ Vân phải giúp trong nhà làm cái này cái kia, Kỷ Hương liền toàn bộ ôm đồm quá khứ, nói con trai là người làm đại sự, làm sao có thể làm việc nhà đây?

Lúc đó Kỷ Vân lên đại học thời điểm trong nhà không tiền, phụ thân muốn cho Kỷ Vân đuổi học, thế nhưng hiểu chuyện tỷ tỷ chủ động gánh chịu Kỷ Vân phần lớn học phí cùng toàn bộ sinh hoạt phí, Kỷ Vân lúc này mới có thể trên đại học, vì thế Kỷ Hương từ bỏ một phần nguyên bản thuộc về mình hoàn mỹ hôn nhân, thế nhưng Kỷ Hương không có chút nào hối hận. Kỷ Hương biết, chính mình đệ đệ hiểu chuyện sẽ không quên chính hấn một tỷ tỷ, nhìn thấy đệ đệ mấy ngày trước đưa cho mình cái kia thần kỳ nước suối, Kỷ Hương từ trong lòng hoàn toàn thỏa mãn chính hấn một từ nhỏ sùng đến đại đệ đệ.

"Đúng rồi, người lúc nào trở lại? Ta đưa người trở về đi thôi?" Tỷ tỷ Kỷ Hương hỏi.

Kỷ Vân mau mau khoát tay nói: "Không cần tỷ tỷ, ta mấy ngày trước đi Bắc Kinh bán lướt nước, nhân gia đưa ta một chiếc Porsche Cayenne, hiện tại ngay ở nhà người dưới lầu đây, nếu không hai ta đổi lại mô? Ta đưa cho người, người đem người chiếc kia Trường Thành cho ta."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Hoa đào trại

Chương 14: Hoa đào trại

2015-08-17 20:42:04

Đối với Vu tỷ tỷ Kỷ Hương, Kỷ Vân cực kỳ hào phóng, trước đây là Kỷ Vân không có điều kiện, hiện tại có hào xe Kỷ Vân ngay lập tức đã nghĩ cho tỷ tỷ mở.

"Cái gì? Porsche Cayenne? Cái kia xe đến hơn một triệu a? Ai đưa cho người a?"

Tỷ tỷ Kỷ Hương kinh ngạc đứng lên, thân đầu nhìn xuống, quả nhiên thấy màu đen kilô calo yển, quay đầu lại nói rằng: "Tỷ tỷ ở chính phủ đi làm, mở Cayenne người cảm thấy thích hợp sao? Chính mình mở ra là được, người không phải vẫn liền yêu thích xe sao? Vốn là tỷ tích góp cái kia 50 ngàn đồng tiền dự định giao thủ phó mua cho người cá biệt khác mở ra đây, lần này còn bớt đi, ha ha."

Kỷ Vân vừa nghe, nước mắt cũng lại không ngừng được chảy ra, bản thân cuộc sống của chính mình liền trải qua căng thẳng, theo lý thuyết tỷ tỷ Kỷ Hương kết hôn sau đó liền không nghĩa vụ lại quản Kỷ Vân sự tình, thế nhưng nàng còn đang vì mình bận tâm. Chính mình trước đây từng nói yêu thích Buick, không nghĩ tới thậm trọng tỷ tỷ lại ghi vào trong lòng, còn muốn cho vay mua cho mình lượng Buick, chính mình trước đây thực sự là khốn nạn a!

"Tiểu Vân, người làm sao? Khóc cái gì?"

Kỷ Hương quay đầu nhìn thấy rơi lệ Kỷ Vân, hơi hơi vừa nghĩ Kỷ Hương rõ ràng Kỷ Vân vì sao khóc, vội vàng nói: "Đừng khóc a, tiểu Vân, ta là người tỷ mà, mẹ ta lại không còn, ta đến chăm sóc người a. Đừng khóc a, này không phải còn không cho người mua sao?"

Kỷ Vân chà xát một hồi khóe mắt nước mắt, âm thanh nghẹn ngào nói rằng: "Tỷ, cái nào Thiên đệ đệ phát tài rồi, ta đưa người một tòa kim sơn, ta Kỷ Vân nói rằng làm được!"

"Được, tỷ chờ, tỷ tỷ từ nhỏ đã biết đệ đệ có tiền đồ, tỷ chờ." Kỷ Hương nghe xong Kỷ Vân, con mắt cũng ướt át lên, rốt cục lớn rồi, hiểu chuyện, không cần chính mình chăm sóc. Chẳng biết vì sao, thường thường vì là đệ đệ mình bận tâm nàng, đột nhiên biết đệ đệ có năng lực chăm sóc chính mình thời điểm, cảm thấy trong lòng vắng vẻ, phảng phất lập tức không tìm được cuộc sống mình trọng tâm.

Chỉ chớp lát, hai người bình tĩnh lại, Kỷ Vân ở tỷ tỷ gia ăn một bữa ăn tối thịnh soạn sau, đứng dậy rồi đi, mở ra Porsche Cayenne chạy tới đường về nhà.

...

Kỷ Vân quê nhà ở lục địa huyền tối góc Tây Nam, tên tốt vô cùng nghe, gọi hoa đào trấn, làng gọi hoa đào trại. Căn cứ gia phả, hoa đào trại tên là nhân lúc đó Kỷ Vân tổ tiên ở đi qua nơi này thời điểm, phát hiện một đám lớn đào viên, không người trông giữ, toại ở nơi đó An gia chi, thế nhưng cho tới bây giờ nơi này bị khai phá liền một viên cây đào đều không có, toàn bộ bị bằng phẳng thành bình địa, dùng để làm ruộng.

Hoa đào trại có một nửa họ Kỷ, nửa kia là sau đó vào ở hoa đào trại họ Trương. Toàn bộ làng dựa vào núi, ở cạnh sông, cảnh sắc phi thường mê

người, ở như vậy chói chang ngày mùa hè, chỉ cần tiến vào làng sẽ cảm giác được ngoại giới không giống nhau mát mẻ, toàn bộ trong thôn tâm có hai cái đường xi măng giao nhau, hình thành nam bắc đồ vật cách cục. Cũng là trong thôn duy nhất hai cái đường xi măng, này vẫn là nhân hoa đào trại trồng trọt Thổ Đậu cùng cà chua phi thường có tiếng, mấy cái ông chủ hợp lại kể, thẳng thắn tu một con đường, dễ dàng cho vận tải, và lại dân bản xứ đều mê tín, cho rằng sửa đường là đại việc thiện, cho nên mới có hiện tại hai người này không tính rộng lớn đường xi măng.

Toàn bộ làng lấy đồ vật đường xi măng vì là giới, đường xi măng lấy được gọi là sau nhai, lấy nam xưng là trước nhai, sau nhai người đại thể họ Kỷ, trước nhai người đại thể họ Trương. Nhân hai cái dòng họ không phải cung phụng một lão tổ tông, vì lẽ đó cho dù một thôn người, bình thường có việc muốn nhờ đều là cầu đồng nhất cái nhai người, cũng chính là đồng nhất cái dòng họ người, nói thể nào trên đây mấy trăm năm đều là người một nhà, cảm giác khá là thân.

Kỷ Vân nhà ở ở phía sau nhai phía tây, mặt đông thì lại bình thường là tân nấp nhà ngói, đại thể đều là người trẻ tuổi trụ mặt đông, Kỷ Vân gia là bốn không tính rộng rãi nhà ngói. Mà mặt sau nhưng là dựa vào một ngọn núi, dân bản xứ xưng là Thạch Lâm.

Tên như ý nghĩa, Thạch Lâm ý tứ chính là trên núi ngoại trừ tảng đá chính là cây cối, liền lang, hồ ly chờ bình thường động vật đều không có, thuộc về hoang phế một ngọn núi, không thích hợp trồng trọt đồ vật, bởi vì trên núi không có đường, coi như miễn cưỡng ở trên núi loại Trang gia, trên xe không đi, chỉ có thể dựa vào nhân lực trên dưới bồi, vì lẽ đó cho đến bây giờ toàn bộ trên núi đều bị cỏ dại cùng cây cối chiếm cứ, hoang tàn vắng vẻ.

Kỷ Vân mới vừa lái xe đi tới cửa thôn, liền đưa tới người trong thôn giậm chân quan sát, mặt đông trụ đều là thanh niên, cũng có cùng Kỷ Vân cùng tiến lên quá tiểu học sơ trung, khá là biết hàng.

"Đây là nhà ai khách mời? Sao nhắm có tiền đây? Đây là Cayenne, muốn hơn một triệu."

"Hơn một triệu? Ta thiên, đủ ở trong thành mua đồng tiểu biệt thự."

"Đi, đi xem một chút, xem ai gia khách mời."

Mấy cái tuổi trẻ đồng thời kết bạn xem rốt cục nhà ai khách mời lái xe, thật ở trong thôn khoe khoang chính mình được trực tiếp tin tức.

Kỷ Vân lái xe xe chậm rãi tiến vào chính mình phương hướng, mới vừa một cua quẹo, liền nhìn thấy tuổi già phụ thân ở cửa thôn đội vườn rau tử, phụ thân của Kỷ Vân gọi kỷ tu cần, lúc trước gia gia cho lên danh tự này thời điểm đại khái cũng hi vọng phụ thân cần chịu khó nhanh đi.

Phụ thân kỷ tu cần xa xa liền nhìn thấy một chiếc xe hơi lái vào chính mình ngõ, đứng lên eo, dùng tay nện cho chuy bồi về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn, chỉ chốc lát từ trong xe đi ra một người, nhìn kỹ phát hiện là Kỷ Vân, mặt lậu sắc mặt vui mừng bước nhanh chạy tới, nói rằng: "Tiểu Vân trở lại? Làm sao? Mỏ xe của ai?"

Phụ thân kỷ tu cần căn bản cũng không tin xe này từ là Kỷ Vân mua, tuy rằng không quen biết xe, thế nhưng ở phụ thân nhãn lực, như vậy xe van nói thể nào cũng đến bốn, năm vạn đồng tiền, Kỷ Vân kinh tế tình huống phụ thân kỷ tu cần rõ ràng ràng, vì lẽ đó mở miệng hỏi xe này là mượn ai.

Kỷ Vân đi tới, lôi kéo phụ thân tay nói: "Ba, từng nói với người bao nhiêu lần, trong nhà địa cho thuê đi là được, người làm sao chính là không nghe đây? Ta theo ta tỷ đều không cùng trong nhà đòi tiền, người nói người còn trồng trọt làm gì?"

Phụ thân kỷ tu cần thờ dài nói: "Trong thôn như ta như vậy tuổi nào có một dừng lại không làm? Ta muốn hiện tại không làm, cả ngày giúp người khác công, người khác còn chuyện cười không sinh sống, này không nên quay lại hai mẫu địa chính mình loại, cũng không mệt." Dừng một chút, phụ thân tiếp theo lại hỏi: "Người tại sao trở về? Còn mở ra người khác xe?"

Kỷ Vân gật đầu một cái nói: "Ta này không phải về tới thăm người một chút sao? Xe này là ta giúp một người bạn một tay, nàng đưa ta."

"Ta có gì đáng xem? Công tác tìm tới? Làm gì? Người giúp nhân gia gấp cái gì? Đưa người như thế chiếc xe? Đến hết mấy vạn chứ?"

"Cái này. . . Về nhà trước nói đi." Kỷ Vân ngẩng đầu sau này vừa nhìn, trong thôn mấy cái hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi đều ở phía sau chỉ chỉ chỗ chỗ, vội vã lôi kéo phụ thân về đến nhà bên trong.

Vừa về tới gia, điện thoại nhà hưởng lên, Kỷ Vân vừa nhìn là tỷ tỷ Kỷ Hương điện thoại, cũng không tiếp, phụ thân kỷ tu cần vừa nhìn, vội vã tiếp nổi lên điện thoại.

Kỷ Vân thấy thể mau mau trốn đến trong sân đốt một điếu thuốc đánh, hi vọng chị gái có thể giải thích thông, không phải vậy liền đau đầu.

Ước chừng quá năm, sáu phút đáng vẽ, phụ thân kỷ tu cần chuyển cái bàn, ghé ở trong sân, cuốn lên một túi yên, khò cần đánh lên, dùng đánh một bên thờ dài.

Chương 15: Kế hoạch

Chương 15: Kế hoạch

2015-08-18 10:21:46

Kỷ Vân thấy thế cũng không dám nói lời nào, vội vã chuyển cái tiểu bàn , ghế, cũng đang hút thuốc lá, gia hai mang tâm sự riêng, ai cũng không có mở miệng nói chuyện.

Một túi yên công phu, Kỷ Vân dù sao tuổi trẻ, đầu tiên dễ kích động, cẩn thận từng li từng tí một nói: "Ba, về nhà trồng trọt không mất mặt, người nhìn ta không phải trồng ra cái toàn quốc thù phủ không thể. Lại nói ta hiện tại cũng không thiếu tiền, nếu như thiếu tiền ta trực tiếp đưa cái này xe bán, có thể bán hơn một triệu đây."

"Không mất mặt? Đường đường trải qua đại học người, người về thôn đến trồng trọt? Ba ba người khuôn mặt này làm sao ở trong thôn giờ lên đến?" Phụ thân Kỷ Tu Cần nhìn nhĩ tử Kỷ Vân cúi đầu không nói lời nào, cũng là không đành lòng, ngữ khí hơi hơi hòa hoãn lên: "Ai, người xem đó mà làm thôi, ba cũng cao tuổi, có một số việc chỉ có thể nói cho người nghe để người tham khảo, cụ thể chính người làm chủ đi, hơn ba mươi tuổi người, phải biết tiến thối."

Nói xong, phụ thân Kỷ Tu Cần đứng dậy cong người tiến vào bên trong phòng, nằm trên giường đi.

Kỷ Vân vừa nhìn há hốc mồm, tỷ tỷ Kỷ Hương không phải giúp mình giải thích sao? Đây đều giải thích cái gì lung ta lung tung? Quên đi, vẫn là chính mình quá khứ nói đi.

...

Sau một tiếng, phụ thân Kỷ Tu Cần xem ra so với bình thường tuổi trẻ hơn hai mươi tuổi, nhiều lắm như một bốn mươi tuổi người trung niên, có chút hoa râu tóc cũng biến đen thui. Kỷ Vân vẫn không có nói hạt châu không gian vấn đề, chỉ là cho phụ thân hai cái linh nước uống, mắt thấy chính mình phản lão hoàn đồng đáng vẽ, Kỷ Tu Cần nhất thời không chịu nhận.

Có điều coi như không chịu nhận cũng đến tiếp thu, nghĩ thông suốt rồi tất cả, Kỷ Tu Cần vội vội vàng vàng đi ra ngoài, vì là nhĩ tử Kỷ Vân đi đem trưởng thôn mời đi theo, bởi vì Kỷ Vân muốn bao xuống sau nhà toà kia núi hoang, việc này vẫn đúng là nhất định phải trưởng thôn lại đây, bằng không không có chứng cứ, Kỷ Vân cũng không muốn trêu ra những kia hứa phiền phức.

...

Nhân rồi không chuyện gì Kỷ Vân, ở nhà tề nhạ chờ trưởng thôn. Trưởng thôn cũng họ Kỷ, luận bối phận so với phụ thân tiểu đồng lứa, hơn bốn mươi tuổi năng lực coi như không tệ, cùng Kỷ Vân trong nhà quan hệ coi như không tệ, bởi vì tỷ tỷ Kỷ Hương ở trấn chính phủ đi làm, có một số việc thường thường cần tỷ tỷ Kỷ Hương hỗ trợ, vì lẽ đó từ từ quen thuộc thân cận.

Khoảng chừng hơn 20 phút, phụ thân mang theo trưởng thôn Kỷ Chính đến đến nhà bên trong, còn chưa vào cửa Kỷ Vân liền nghe đến trưởng thôn Kỷ Chính tiếng nói chuyện.

"Tiểu Vân phát tài? Xe này đến một trăm bốn mươi, năm mươi vạn a, đây là Porsche Cayenne chứ? Tiểu Vân? Tiểu Vân?"

"Ai, Nhị ca đến rồi?"

Kỷ Vân cản vội vàng đứng dậy đi ra ngoài, cách thật xa Kỷ Chính liền đưa qua tay, nắm chặt Kỷ Vân tay dùng sức lắc lắc, đầy mặt kích động nói: "Kỷ Vân a, khi còn bé ta liền biết người lớn rồi xảy ra tức, quả nhiên, người xem ta nói cái gì tới? Một trăm bốn mươi, năm mươi vạn lái xe, tí tí. . ."

Phụ thân Kỷ Tu Cần cũng là thắng người cái, mặt tươi cười. Mặc dù đối với với một trăm bốn mươi, năm mươi vạn không khái niệm gì, thế nhưng nghe trưởng thôn ý tứ chiếc xe này tuyệt đối là thật xe, con trai của chính mình vẫn là lần thứ nhất cho trên mặt chính mình làm vẻ vang, Kỷ Tu Cần khỏi nói chính mình cao hứng biết bao nhiêu.

Nông thôn chính là như vậy, thường thường có "Ép một con" tư tưởng cũ, tỷ như nấp nhà muốn ép người khác một đầu, người nấp ba mét bán, ta liền muốn nấp ba mét sáu, làm hiện ở trong thôn nhà cao thấp bất bình. Còn có con cái nhà ai công tác được, không cần bán ngày thời gian liền truyền khắp toàn thôn, trở thành sau khi ăn xong đề tài câu chuyện, để dùng cho chính mình hài tử tiếp sức, nhất định phải đánh cược chỉ khí Vân Vân. Mà làm người trong cuộc người nhà, coi như ra ngoài lưu loan đều ngẩng đầu ưỡn ngực.

Kỷ Vân nghe xong trưởng thôn, đầu rất lớn, khi còn bé người không biết có bao nhiêu hận ta.

Kỷ Vân khi còn bé biệt hiệu "Tỳ thần", ý tứ chính là nghịch ngợm đến cùng ý tứ, không có bất kỳ gia hài tử có Kỷ Vân có thể làm. Ăn trộm gà đánh chó này đều là việc nhỏ, Kỷ Vân ấn tượng sâu sắc nhất chính là cho lúc trước còn không phải trưởng thôn Kỷ Chính trong nhà sưởi lửa mạch bên trong thả đầy hạt cát.

Nông thôn xuôi lúa mạch, bình thường là trước tiên phóng tới trong nước đem kang phiếu đi ra, sau đó mò đi ra đẩy ngã khay đan bên trong dùng một cái bỏ dùng sức xoa, đem hạt cát cùng mặt trên tro bụi rửa sạch sau đó, lại phóng tới chỗ ngồi hong khô, sau đó sẽ đi nơi xay bột đẩy ra ra bạch diện.

Trưởng thôn người vợ mới vừa dùng vừa giữa trưa mò đi ra, đặt ở chỗ ngồi ở mặt trời dưới đáy xuôi thời điểm, bị nghịch ngợm Kỳ Vân cùng ngay lúc đó Gấu Con bắt được mấy chục thanh hạt cát nhưng tiến vào, xong việc dùng tay cho giảo quân. Bị trưởng thôn người vợ tìm tới gia, mẹ của chính mình hét cách rồi, quá khứ giúp người ta lượm nửa ngày hạt cát, kết quả đẩy ra vẫn là khó có thể vào miệng : lỏi vào.

Vì chuyện này Kỳ Vân lần đó bị phụ thân Kỳ Tu Cần mạnh mẽ đánh một trận, cái mông chùng mấy ngày không làm địa, vì chuyện này Kỳ Vân khi còn bé hận chết Kỳ Chính, thường thường lỏi kéo cổ họng chỉ mặt gọi tên mắng, mắng xong liền chạy.

Xin mời trưởng thôn tiến vào ở giữa, phụ thân thấy rót một bình lá trà ngon . Nói rõ ý của chính mình, trưởng thôn Kỳ Chính vung tay lên, nói: "Việc này liền như thế đi, cho người nhận thầu mười năm, một năm một ngàn đồng tiền, người giao 1 vạn tệ tiền, này son chính là người."

Phụ thân Kỳ Tu Cần vừa nghe nhú nhú mày, nói: "Cái kia Yamamoto đến vậy là hoang, mấy chục năm không ai đi tới, người còn thu như vậy quý?"

Kỳ Vân nghe xong lời của phụ thân, cười khỏ một tiếng, không hồ là người thân. Có thể bị gọi là vì là son, diện tích cũng không tính là quá nhỏ, Kỳ Vân không có kế hoạch, thế nhưng liếc mắt một cái, hai trăm mẫu là có, hơn nữa trên núi cây cối rất nhiều, coi như mua lại đây lại bán thụ còn chưa hết cái giá này.

Trưởng thôn Kỳ Chính đặt chén trà xuống, vội vàng hướng Kỳ Tu Cần nói: "Đại bá, chuyện này làm sao còn quý? Điều này cũng làm cho là tiểu Vân lại đây thuê ta toàn gia mới cái giá này, nếu như trước nhai người lại đây thuê, thấp hơn 10 ngàn ta đều sẽ không cân nhắc thuê cho bọn họ. Lại nói cái này tiền là lập hợp đồng tiền, thuộc về trong thôn, ta có thể một phần cũng không chiếm được a."

Kỳ Vân suy nghĩ một chút, liền nói: "Ba, cái giá này rất thấp." Tiếp theo quay đầu đối với trưởng thôn Kỳ Chính nói: "Nhị ca, này giới không thích hợp, coi như làm một năm 10 ngàn đi, mười năm chính là mười vạn. Miễn cho sau đó trong thôn nói ta Kỳ Vân kiếm lợi, đối với người cũng không tốt. Lập hợp đồng đi."

Kỳ Chính cùng Kỳ Tu Cần đều bối rối, lần đầu tiên nghe quá có như vậy cố định giá khởi điểm, phản ứng lại phụ thân Kỳ Tu Cần bận bịu nói: "Người đưa nhỏ này, một ngàn khối ta đều ngại nhiều, người còn 10 ngàn, nhiều tiền ra bên ngoài vút?"

Trưởng thôn Kỳ Chính cũng nói: "10 ngàn quá đắt, chúng ta toàn gia sao có thể muốn người nhiều như vậy? Cha người cũng ở này, đều rõ ràng nơi này đầu sự, cái kia son xác thực hoang phế mấy chục năm, nếu như người có thể đem cái kia son trông ra quả Nhân sâm, nhớ tới cho Nhị ca một là được. Giá tiền cứ dựa theo một năm một ngàn toán đi, muốn có thêm ta sợ ở ta sau nhai không phổ biến."

Kỳ Vân lắc đầu một cái, kiên trì nói: "Liền một năm 10 ngàn, thiếu một vạn ta không thuê."

Phụ thân Kỳ Tu Cần nghe nhi tử vẫn kiên trì ra bên ngoài tát tiền, tức giận quát thẳng tới yên, cũng không nói lời nào.

Trưởng thôn Kỳ Chính ngậy cả người, nhìn về phía Kỳ Tu Cần, ý tứ hỏi hần làm sao bây giờ? Việc này đừng nói Kỳ Tu Cần chưa từng thấy, chính là làm nhiều năm trưởng thôn Kỳ Chính chưa từng thấy, còn có hiềm mua đồ tiện nghi, thực sự là kỳ quái. Kỳ Tu Cần là trưởng bối, mặc dù là trưởng thôn thế nhưng trên mặt còn phải nói còn nghe được, dù sao cũng là một lão tổ tông!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Trường học cũ

Chương 16: Trường học cũ

2015-08-18 20:48:30

Trầm ngâm một hồi, phụ thân Kỳ Tu Cần thờ phỉ phò nói một câu.

"Liền như tiểu Vân đi, 10 ngàn một năm"

"Vậy được, vậy ta liền lập hợp đồng? Người nghĩ kỹ tiểu Vân? Ta này có thể mang theo trong thôn chương đây, in lại coi như có hiệu lực." Trưởng thôn Kỳ Chính lấy ra một tờ A4 chỉ cùng bút máy, bắt đầu viết hợp đồng, cũng lại xác thực một câu.

"Lập đi, nhưng phía sau thêm vào một cái, hộp đồng đến kỳ, giá tiền không thể đi động vượt qua hai lần, đồng thời ta Kỳ Vân có ưu tiên thuê quyền lợi." Kỳ Vân suy nghĩ một chút, thêm vào một cái cẩn thận, vạn nhất sau đó người khác đổ mắt, lại dùng giá cả mang lên, chính mình nhưng là không có lời, vì lẽ đó bỏ thêm một tầng bảo hiểm.

"Được, ta cho người thêm vào."

Chỉ chớp lát, hai phân gần đi hộp đồng liền sôi nổi trên giấy, Kỳ Vân ở Kỳ Chính viết thời điểm sẽ ở đó quan sát, viết xong sau khi Kỳ Vân lập tức thêm lên tên của chính mình, trưởng thôn Kỳ Chính cũng thêm lên tự, đồng thời lấy ra thôn ủy đóng dấu xoa bóp đi tới, hộp đồng xem như là xong rồi.

Kỳ Vân xoay người lại trong xe làm yểm hộ, từ bên trong không gian lấy ra 10 vạn đồng tiền, xoay người lại đưa cho trưởng thôn, đại gia đều đại hoan hỉ, bắt đầu từ hôm nay, làng mật sau Thạch Lâm sơn trong tương lai mười năm liền thuộc về Kỳ Vân.

Đưa đi trưởng thôn, Kỳ Vân hưng phấn đi tới sau nhà Thạch Lâm sơn.

Thạch Lâm sơn không tính quá cao, miễn cưỡng có 200 mét không tới đáng vẽ, nhân chính trực mùa hè, trên núi bị một đám lớn màu xanh lục cây cối cho bao phủ. Kỳ Vân vừa tới chân núi, liền cảm giác được một trận mát mẻ, trên núi có nước suối, Kỳ Vân khi còn bé cùng một đám Gấu Con đi qua trong ngọn núi, nơi đó nước suối lại lương lại ngọt, so với hiện tại thành thị hệ thống cung cấp nước uống thật uống nhiều lắm.

Bốn bề vắng lặng, Kỳ Vân gia tốc, không tới hai phút đồng hồ liền đến sườn núi, Kỳ Vân ngừng lại. Bởi vì hắn nghe được nước suối âm thanh, một lát sau, Kỳ Vân liền ở một chỗ mọc tươi tốt trong rừng cây nhìn thấy chảy nhỏ giọt chảy ra một không lớn nguồn suối.

Kỳ Vân ngồi xổm xuống, dùng tay nâng một chút, vào tay : bắt đầu lạnh lẽo, uống đến miệng bên trong lương bên trong mang ngọt, ở chới chạng ngày mùa hè thực sự là hiếm có lương âm, thậm chí so với từ trong tủ lạnh đi ra lương âm thân thiết uống vài lần.

"Thoải mái!"

Kỳ Vân hú lên quái dị, lại vây quanh sơn quay một vòng, đem một vài có thể trồng trọt cùng xây nhà địa phương làm một chút đơn giản ghi chép sau, quay người về đến nhà bên trong.

Trong thôn xây nhà đều cần trong thôn cho phê địa phương, hiện tại vị trí thật tốt hầu như đều không còn, vì lẽ đó Kỳ Vân dự định ở trên núi kiến một nhà, đông ấm hè mát, hơn nữa Kỳ Vân một vài thứ không thể gặp người, ở trên núi sửa lại có thể tránh tai mắt của người khác. Hơn nữa mới vừa đem thị trấn nhà cho bán, vẫn chiếm lấy phụ thân nhà Kỳ Vân trong lòng cũng bất an, ở thị trấn mua không nổi thật nhà, hắn muốn ở làng trên núi nắp một đóng đẹp để biệt thự.

Có điều hiện tại tài chính có hạn, lại nói chuyện này cũng không gấp được, cần phải từ từ tìm cách, đại tiền đề là muốn đem địa loại được, không phải vậy kế hoạch cái gì đều toi công, hơn nữa trong thôn bên trong cũng sẽ châm biếm chính mình, một sinh viên đại học về nhà trồng trọt, nói thế nào cũng không êm tai.

Kỳ Vân suy tư một hồi, việc cấp bách là trước hết nghĩ được rồi loại cái gì, hơn nữa chu kỳ khá là ngắn, nhất định phải mở ra tiền kỳ cục diện, làm ra một chút thành tích dùng để ngăn chặn trong thôn những kia miệng, để vớt vát cả đời phụ thân mặt mũi sáng sủa.

"Cà chua cùng dưa chuột, hai thứ này vừa có thể làm món ăn lại có thể làm hoa quả buôn bán, then chốt là số lượng lớn, cái này nhất định phải loại. Còn có cái gì đây. . ." Kỳ Vân vuốt cằm đang suy tư đến cùng chủ làm cái gì, muốn hình thành một bảng hiệu.

"Dưa hấu? Ân, thêm vào dưa hấu, khác biệt rau dưa như thế hoa quả, liền như thế." Nghĩ kỹ loại cái gì, Kỳ Vân cùng phụ thân đánh một tiếng bắt chuyện, liền lái xe đi trên trấn hạt giống đứng .

. . .

Hoa đào trấn cách hoa đào thôn có sáu dặm địa lộ trình, lái xe không tới mười phút liền đến.

Có gần mười năm không có lại trở lại trên trấn Kỳ Vân, phát hiện trên trấn thay đổi đáng vẽ, trước đây loang loang lổ lổ đường xi măng, hiện tại cũng một lần nữa trải lên nhựa đường đường. Rộng lớn màu đen nhựa đường hai bên đường là chính tề hai tầng lầu, lầu một dùng để cho rằng bề ngoài, lầu hai trụ người.

Kỳ Vân lái xe chậm rãi ở hai bên đường xem, trong lòng cảm khái, hắn ở này trên trấn trải qua sơ trung bốn năm, đối với nơi này tất cả vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, dù sao thời gian mười năm, có thể thay đổi một người đồng thời cũng có thể khiến một chỗ phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Nhìn thấy hoa đào trại trung tâm trung học, Kỳ Vân nhìn thấy trường học cũ trong lòng cảm khái vạn phần, trong lòng có chút trầm trọng, suy nghĩ một chút liền đánh tay lái, đi bên cạnh siêu thị mua hai bao đại gói thuốc lá, sau đó quẹo vào.

Hiện tại là đi học trong lúc, đại cửa đóng chặt, Kỳ Vân đỗ xe sau đi tới truyền đạt thất, phát hiện cảnh còn người mất, trước đây cái kia đại gia đã không làm, đổi tới một người hơn năm mươi tuổi đại thúc.

Đại thúc thấy Kỳ Vân lại đây, liền vội vàng hỏi: "Người là làm gì? Đến trường học làm gì? Đều ở trên lớp đây."

Kỳ Vân vội vã đưa cho một điếu thuốc, nói rằng: "Đại thúc người được, ta là trước đây học sinh, ngày hôm nay đi ngang qua trường học cũ, cố ý sang

đây xem một hồi, không biết có thể thuận tiện đi vào sao?"

"Đi vào đêm, nhớ kỹ đừng ảnh hưởng đến học sinh đi học."

Kỷ Vân vội vàng nói tạ lỗi xe chậm rãi lái vào.

Trông cửa tốt như vậy nói chuyện, kỳ thực đều là trường học lãnh đạo bàn giao, rất nhiều tốt nghiệp nhiều năm học sinh đều sẽ trở lại chính mình trường học cũ nhìn một chút, nếu như nhất thời bị ngăn cản, đặc tội người không nói danh tiếng cũng không được, hơn nữa rất nhiều áo gấm về nhà người sẽ giúp đỡ trường học cũ. Cho nên đối với về nhà xem trường học cũ, bình thường đều sẽ dễ tiến vào.

Đem lái xe tới trường học thao trường tìm cái địa phương đỗ xe, Kỷ Vân sau khi xuống xe, dọc theo thao trường bước chậm lên, tìm kiếm nhi thi hồi ức.

Khi đó trong giờ học ngắn ngắn mười phút, đều có thể chơi như vậy tận hứng, hiện tại đây? Vì sinh hoạt, danh lợi, giấc mơ chờ chút, từng cái từng cái bận bịu sứt đầu mẻ trán, không được một điểm nhân rồi. Tựa hồ chỉ có ở trường học như vậy không bị ô nhiễm địa phương, mới có thể tìm về thuần chân nhất chính mình, nhớ lại nội tâm yếu đuối nhất chốc lát, để tâm linh có thể tĩnh chế.

Trên thao trường có mấy cái ban ở trên tiết thể dục, học sinh cùng Lão sư đều nhìn thấy Kỷ Vân mở ra cái kia bá đạo xe, lộ ra ước ao biểu hiện.

Dù sao ở toàn bộ trên trần một triệu trở lên xe không nói không có, chính là khoảng 500 ngàn xe đều không có. Tuy rằng dòng dõi mấy triệu tuy rằng không nhiều, nhưng khẳng định có, thế nhưng để một dân quê mua một chiếc mấy triệu công cụ thay đi bộ vẫn là không ai sẽ làm như vậy.

Kỷ Vân nhìn này quần tính trẻ con chưa thoát học sinh, tám năm tùm ba ở thụ dưới đáy tự chồng nói các loại chuyện lý thú cùng bí mật, sơ trung tiết thể dục nói trắng ra chính là nghỉ ngơi khóa, dù sao một tuần mới có hai tiết tiết thể dục.

Cũng có một đôi đối với thảo luận, chỉ là không rõ ràng như vậy mà thôi, dù sao có Lão sư ở, nông thôn hài tử vẫn là rất sợ sệt Lão sư, nhân là lão sư đều có một đòn sát thủ ----- gọi gia trưởng!

"Người là. . . Kỷ Vân chứ?"

Kỷ Vân chìm đắm ở hồi ức ở trong, đột nhiên bị một tiếng vui tươi âm thanh hoá trở về hiện thực. Quay đầu nhìn lại, một tấm tinh xảo mặt trái xoan, đen thui áo choàng tóc dài, vóc người cao gầy, có một gần 1 mét bảy dáng vẻ, trên mặt mang theo nụ cười, tự sân còn cười.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Nhi thi tình nhân trong mộng

Chương 17: Nhi thi tình nhân trong mộng

2015-08-19 14:55:16

"Lư Băng. . . Không không không, Lư lão sư? Người làm sao hiện tại giáo tiết thể dục? Trước đây không phải giáo âm nhạc cùng vi ky khóa sao?" Kỷ Vân nhìn tám kia đại chúng tình nhân mặt, trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh lại.

Lư Băng, bây giờ đã 30 tuổi, là tỉnh thành đại học sinh viên tài cao, gia là ngũ xuyên tỉnh, đại học thời điểm có một cao mấy Lão sư gọi mã quế quân, giáo khóa tốt vô cùng, Lư Băng tâm trạng thắm mến. Đầu nói nữ truy nam cách tầng sa, nam truy nữ cách ngọn núi, không mấy tháng cách biệt hơn hai mươi tuổi hai người liền bắt đầu rồi nhiệt luyện lên, nhân Lư Băng đẹp đẽ, trường học truy nã rất nhiều. Nhìn thấy Lư Băng lại cùng một Lão sư thảo luận, vì lẽ đó bị một ít ăn không được cây nho người cho báo cáo, không mấy ngày, mã quế quân bị khai trừ, Lư Băng bị du học kiểm tra.

Mã quế quân làm mất đi công tác không có cách nào trở lại thị trấn quê nhà, ở sơ trung giáo toán học, không nghĩ tới cuồng đại Lư Băng lại đuổi tới huyện thành nhỏ, cũng ở trung học tìm cái giáo âm nhạc cùng vi ky dạy thay Lão sư. Lư Băng đến trường học dạy học thời điểm vừa vặn là Kỷ Vân sơ trung cuối cùng một năm, một trần nhỏ đến rồi một nữ sinh viên tài cao, toàn bộ trường học đều sôi trào.

Đặc biệt là những thập đó bốn, năm học sinh trung học, cái nào gặp như vậy Lão sư? Đẹp đẽ, gọi cảm, nói chuyện cũng dễ nghe, vì lẽ đó chuyện đương nhiên thành toàn giáo học sinh tình nhân trong mộng, Kỷ Vân cũng không ngoại lệ.

Nói đến cổ sự vốn nên là rất Hạnh phúc mỹ mãn, thế nhưng mã quế quân nhưng ghi hận trong lòng, cho là mình làm mất đi giáo sư đại học chức vị tất cả đều là Lư Băng đến, kết hôn mã quế quân bắt đầu ghi hận trong lòng, thường thường đánh chửi, sử dụng gia bạo.

Lúc đó Kỳ Vân không biết từ ai bên trong nghe nói Lưu Băng bị mã quế quân cho đánh, không nói hai lời chép lại ghế chân liền vọt vào văn phòng, đem đang uống trà mã quế quân đánh kêu cha gọi mẹ. Hơn nữa Kỳ Vân tính khí tới thuộc về không sợ trời không sợ đất loại kia, ai dám đi lên kéo liền nắm ghế chân bắt chuyện ai, chút nào không nề tình!

Cuối cùng bị nghe tin mà đến Lưu Băng ngăn lại, Kỳ Vân ném ghế chân thả một câu lời hung ác: "Nếu như lại đánh Lưu lão sư, ta cho người Lưu gia trừ tận gốc!" Sợ đến mã quế quân một trận run cầm cập.

Trường học đối với Kỳ Vân đánh Lão sư việc này vốn là ứng dành cho khai trừ xử phạt, không nghĩ tới Lưu Băng một mình gánh chịu thế Kỳ Vân cầu xin, cuối cùng mới ký một lỗi lớn, mà Kỳ Vân ở về nhà sau đó bị thông báo gia trưởng Kỳ Tu Cần nắm roi một trận đánh, càng đánh Kỳ Vân càng khen hay, "Không đau, lại dùng lực, chính là không đau.", đánh tới cuối cùng Kỳ Tu Cần không chiêu, cũng không thể đánh chết hẳn chứ?

...

Lưu Băng phức tạp liếc mắt nhìn Kỳ Vân, có kích động, có cảm ơn, ngũ vị đầy đủ, bình tĩnh lại nói: "Hiện tại lẩn lộn không sai, đều mở trên Porsche?"

"Nơi nào. . . Nơi nào, không phải ta xe, là bằng hữu." Kỳ Vân gãi đầu một cái, dù sao cũng là lúc đó thăm mền đối tượng, Kỳ Vân nội tâm trước sau không cách nào bình tĩnh lại, vô cùng sốt sắng. Nói xong Kỳ Vân luống cuống tay chân lấy ra một điều thuốc, điểm nhiều lần mới đốt.

Nhìn luống cuống tay chân kích động Kỳ Vân, Lưu Băng trong lòng một trận thiết hi, cũng là giả vờ trấn định nói: "Hiện tại ở đâu đi làm a? Từ tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp cũng lại không thấy người đã tới, có phải là đem Lão sư. . . Đem Lão sư cùng bạn học đều đã quên?"

"Cái nào. . . Sao có thể a, Lưu lão sư, ta này không phải trở về rồi sao?" Kỳ Vân một kích động liền cả lăm, tật xấu này làm sao cái đều cái không được, đặc biệt là đối mặt mỹ nữ. "Đúng rồi, Lưu lão sư, người. . . Người hiện tại hoàn hảo sao?"

Lưu Băng nghe xong lời này, trong mắt trong nháy mắt cầu đầy nước mắt, khinh đánh một hồi tiểu tị nhện xuống lệ ý nhìn về phía nơi khác, một hồi lâu mới nói: "Cách, năm ngoái cách hôn, vì việc này cùng trong nhà đã sớm đoạn tuyệt lui tới, trong nhà cũng không tiếp thu ta nữ nhi này. . . Anh. . ."

Lời còn chưa nói hết, Lưu Băng liền không nhịn được khóc lên, Kỳ Vân gơ hai tay, cũng không dám tới đỡ, bặt bặt an ủi: "Lưu lão sư, người. . . Người đừng khóc, đều qua, người. . . Người nhất định sẽ tìm tới chính mình Felicity."

Một hồi lâu mới bình tĩnh lại, Lưu Băng nói tiếp: "Kết hôn mấy năm qua, mỗi ngày không phải đánh chính là mắng, ta đòi trước không biết thiếu nợ hẳn cái gì, phải đối với ta như vậy. . ." Hít sâu một hơi tiếp tục nói, "Cách cũng được, chính mình một người một năm này ta cảm thấy hoạt rất dễ dàng, mỗi ngày tan sở trở lại không cần lo lắng sợ hãi."

"Khôn kiếp! ! Ta thảo hẳn mẹ." Kỳ Vân nghe được vậy thì phát hỏa, trừng hai mắt mắng to, mắng xong chưa hết giận, nhanh chân hướng về phòng giáo vụ chạy.

"Kỳ Vân, người trở lại, người trở lại a. . . Kỳ Vân." Lưu Băng vừa nhìn muốn chuyện xấu, mau mau đuổi theo Kỳ Vân, nếu như không đuổi kịp, phòng chừng chông trước mã quế quân lại lãnh ít dữ nhiều.

Nói cái gì cũng nghe không lọt Kỳ Vân, điên cuồng ở ba hàng nhà trệt phòng học tìm kiếm mã quế quân bóng dáng.

Hoa đào trại trung tâm trung học tổng cộng một đồng lớp học, cung mừng một mừng 2 học sinh dùng, mừng ba mừng bốn là ba trường bài nhà trệt. Mã quế quân lúc đó giáo Kỳ Vân, vẫn là giáo mừng ba mừng bốn, vì lẽ đó không thể đang dạy học lâu.

Tìm một vòng cũng không tìm được, Kỳ Vân trong lòng buồn bực, liền ngay cả văn phòng đều tìm, vẫn là không phát hiện mã quế quân bóng dáng, Kỳ Vân ngừng lại.

Lúc này Lưu Băng đỏ mặt hỏi tràn trẻ chạy tới, gắt gao nắm lấy Kỳ Vân tay, Kỳ Vân vừa nghĩ, xem Lưu Băng dáng dấp như vậy, mã quế quân khẳng định còn ở trong trường, không phải vậy nàng không thể sốt sắng như vậy. Đương nhiên Kỳ Vân tin tưởng, Lưu Băng hiện tại không phải căng thẳng mã quế quân, mà là căng thẳng Kỳ Vân, cách giáo học sinh nếu như dám ở trường học đánh Lão sư, nhất định phải tòn tạt giam, giáo sư cái này thần thánh nghề nghiệp là không thể xâm phạm. Tuy rằng tình cờ có mấy cái bại hoại, thế nhưng cùng nghề nghiệp hai chuyện khác nhau.

"Kỳ Vân, người nghe ta nói, chúng ta đã kết thúc, người không cần thiết còn như vậy, đi theo ta, đi a. . ." Lưu Băng xem mắt chuyển loạn Kỳ Vân, còn nói: "Hắn đã sớm điều đi rồi, đi những khác trấn, người đừng ở chỗ này náo loạn, đi theo ta a. . ."

Căn bản kéo không nhúc nhích Kỳ Vân Lưu Băng, trong lòng sốt sắng, nàng biết Kỳ Vân như thế nháo trò, mã quế quân lập tức liền muốn đi ra, bởi vì hẳn hiện tại thăng chức, không giáo khóa mà là phòng giáo vụ chủ nhiệm, Kỳ Vân lớp cùng văn phòng tìm khắp, thế nhưng duy một hai nơi không có su, một là phòng hiệu trưởng, một là phòng giáo vụ, tiếp tục náo loạn, lập tức liền muốn có chuyện.

"Điều đi rồi? Hẳn cái quái gì vậy điều đến nước Mỹ ta cũng đến tìm hắn, ngay lúc đó cảnh cáo hắn không nghe liền muốn chịu đựng hậu quả." Kỳ Vân quay đầu nhìn Lưu Băng nói: "Lưu lão sư, người đừng can ta, ta biết hắn trong trường học, nói cho ta hắn ở đâu? Không phải vậy ta liền hô, ta tin tưởng hẳn không phải cái người điếc!"

Lưu Băng cuống lên, nếu như thật gọi, như vậy phòng chừng liền toàn xong, không thể nhân vì là chuyện của chính mình lại liên lụy Kỳ Vân, quyết tâm, lạnh giọng nói rằng: "Người tại sao mỗi lần đều muốn quản việc không đâu? Lần trước là bởi vì người đánh hắn, trở lại sau đó hắn mới làm trầm trọng thêm đánh ta, ta đồng ý hắn đánh ta, người quản sao? Ta hiện tại còn yêu hắn, không cho phép người đánh ta. . . Đánh ta chông trước, ta còn muốn với

hắn phục hôn. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Hành hung chủ nhiệm

Chương 18: Hành hung chủ nhiệm

2015-08-19 20:40:32

"Vù "

Kỷ Vân đầu óc trong nháy mắt tràn ngập ù tai thanh , còn mặt sau Lưu Băng nói cái gì, Kỷ Vân một điểm đều không nghe được, trong lòng lạnh lẽo một mảnh, Kỷ Vân mau mau ngồi xổm xuống, xoa bóp chính mình huyết Thái Dương.

Lưu Băng nhìn thấy Kỷ Vân thống khổ đáng vẽ, tự trách không ngớt, trong lòng ở rơi lệ, đang chảy máu: "Kỷ Vân, ngươi đừng trách ta, ta là vạn bất đắc dĩ, vì người kia đem mình bồi đi vào, hắn không xứng! !!"

Nhưng là Lưu Băng không dám nói lời nào, nằng sợ vừa nói chuyện liền lòi, chỉ có thể nhìn đau lòng nhìn cái này quan tâm chính mình, lại bị chính mình thương tổn thương tích đầy mình Kỷ Vân.

Hồi lâu.

Kỷ Vân đứng lên, hướng về Lưu Băng sâu sắc bái một cái, ngữ khí bình tĩnh mà khàn khàn: "Xin lỗi, Lưu lão sư!"

"Không. . . Không liên quan, Kỷ Vân, ngươi. . ." Lưu Băng cho rằng Kỷ Vân rõ ràng ý của chính mình, thế nhưng đón lấy một câu nói, để Lưu Băng trong lòng lương đến đáy vực.

"Xin lỗi, ta không nên tưởng bở, quản việc không đâu, quấy rối các ngươi hạnh phúc hôn nhân ta phi thường xin lỗi!" Nói xong Kỷ Vân xoay người rồi đi.

Lưu Băng có thể nghe được Kỷ Vân lời nói mặc dù bình tĩnh, thế nhưng ảm đạm căm giận ngút trời nhưng là làm sao cũng bình tĩnh không được.

Còn có một chút, Kỷ Vân vừa nãy nói tới "Tưởng bở" ? Có ý gì? Lẽ nào Kỷ Vân yêu thích chính mình?

Làm sao có khả năng?

Khỏi nói số tuổi trên Kỷ Vân so với mình Tiểu Ngũ tuổi, mình đã kết hôn sắp tới mười năm, mặc dù cách hôn, thế nhưng thuộc về hai hôn. Hơn nữa mình đã cùng trong nhà đoạn tuyệt lui tới, cô độc, không có thứ gì.

Hai hôn thêm vào tuổi tác chênh lệch, đồng thời xem Kỷ Vân hiện tại mở ra Porsche, điều kiện khẳng định rất tốt, chính mình làm sao có thể xứng với hắn đây?

Đột nhiên một đạo ác mộng giống như âm thanh đánh gãy Lưu Băng dòng suy nghĩ.

"Ngươi tiện nhân này, mới ly hôn thời gian bao lâu hãy cùng nam nhân khác cấu kết làm bậy, ngươi cái này không biết xấu hổ đồ đệ tiện!"

Âm thanh này Lưu Băng nằm mơ đều có thể bị thức tỉnh, ở Lưu Băng trong lòng, âm thanh này so với ác ma càng đáng sợ, càng khiến người ta ăn ngủ không yên, chính mình chính là hóa thành hôi đều không quên được âm thanh này!

"Ta. . . Ta không có." Lưu Băng trong thanh âm rõ ràng mang theo khủng hoảng, chút nào quên nơi này là trường học, hơn nữa hai người bọn họ từ lâu ly hôn, "Ta chỉ là. . . Ta chỉ là. . ."

"Ngươi còn dám mạnh miệng? Xem ta ngày hôm nay không đánh chết ngươi!" Mã quế quân cũng quên nơi này trường học, cho rằng là trong nhà, cho rằng Lưu Băng vẫn là thể tử của chính mình, đưa tay liền hướng Lưu Băng trên mặt đánh tới.

"A!" Lưu Băng sợ hãi nhìn đánh hướng mình mã quế quân, không chút nào dám né tránh.

"Oành!"

"A! ! !"

Lưu Băng ngỡ ngác nhìn bay về phía một bên mã quế quân, một hồi lâu chuyển sang đây xem đến nỗi giận Kỳ Vân, lúc này Kỳ Vân con mắt không ngừng quét hình thao trường mỗi cái địa phương, rất rõ ràng đang tìm vũ khí.

Tìm một hồi không có tìm được, Kỳ Vân chạy đến cung đứng dậy bưng chính mình cái bụng mã quế quân, bùm bùm một trận mãnh đánh, vừa đánh một bên mắng.

"Người ma túy a, chủ và thợ nói cho người trừ tận gốc người không tin thật sao?"

"Ở trường học còn dám động thủ? Đến a, đánh với ta a, đánh một người phụ nữ có gì tài ba? Đến a! ! !"

"Ta năm ngoái mua cái biểu."

Kỳ Vân dB một tiếng so với một tiếng cao, ra tay một lần so với một lần tàn nhẫn, chuyên môn hướng đầu cùng cái bụng bắt chuyện, vốn là đầy bụng tức giận Kỳ Vân, toàn bộ phát tiết ở mã quế quân trên người.

Càng đánh càng chưa hết giận Kỳ Vân, mục mang sát khí, hướng về mã quế quân trên bắp chân mạnh mẽ một cước đạp xuống.

"Răng rắc!"

"A! ! !"

Một đạo lạnh lẽo tiếng xương gãy, nương theo giết lợn bình thường tiếng kêu, toàn bộ trường học đều có thể nghe thấy.

Lưu Băng này mới phản ứng được, mau chóng tới ôm thật chặt trụ Kỳ Vân, sau đó quỳ ngồi dưới đất, ôm Kỳ Vân vừa muốn giờ lên chân phải, cũng không tiếp tục buông ra.

"Kỳ Vân, người không đáng a, đừng đánh, lại đánh muốn chết người, ta van cầu người. . . Đừng đánh."

Lưu Băng nhìn thấy vừa nãy Kỳ Vân nhắc chân muốn đạp mã quế quân đầu, nếu như này một cước xuống, tuyệt đối sẽ không có vết thương nhẹ, liền chân nhỏ đều có thể một cước giẫm đoạn, xương sọ cứng rắn hơn nữa cũng chỉ đến như thế chứ? Nhìn Kỳ Vân trên người truyền đến sát khí, Lưu Băng can ôm chặt lấy Kỳ Vân, trong miệng mang theo tiếng khóc cầu Kỳ Vân.

"Người cái này nữ nhân ngu xuẩn, người lên cho ta đến, ta ngày hôm nay không thể không giết hán, lên!" Kỳ Vân không chút nào nghe, cũng không dám dùng sức giãy dụa, sợ làm tổn thương Lưu Băng.

Mã quế quân vốn đang trên đất kêu to, nghe được Kỳ Vân mang giết tức giận, liên tục lăn lộn, bò hướng về phòng giáo vụ.

"Người ma túy, người trở lại cho ta!" Kỳ Vân chửi ầm lên, sớm biết cho trước tiên phế bỏ tứ chi, nhìn bò rất xa mã quế quân, Kỳ Vân vẫn là chưa hết giận, uy hiếp nói: "Mã quế quân, người cái này lão con lừa trọc nhớ kỹ cho ta, ta sẽ mỗi ngày tới một lần, lần nào đụng tới người và ta giết chết người!"

"Kỳ Vân, đi, đi nhanh lên!"

Lưu Băng gắt gao ôm lấy Kỳ Vân cánh tay, liều mạng hướng về Kỳ Vân trong xe rồi.

Mất ngay cả nhìn cũng không thấy mã quế quân bóng người, Kỳ Vân quay đầu bắt đầu mắng Lưu Băng: "Người cái này nữ nhân ngu xuẩn, người can ta làm gì? Ngu đến mức nhà."

Lưu Băng nghe xong trong lòng không chỉ không tức giận, trên mặt mang theo nước mắt thổi phù một tiếng bật cười: "Đúng đúng đúng, ta chính là cái nữ nhân ngu xuẩn, chúng ta mau tới xe."

"Nói người xuẩn người còn chưa tin đúng không? Lần sau đụng với ta làm thịt hán! Hán như vậy đánh người người lại còn như vậy xuẩn phải giúp hán, đi ra! Đừng lòi kéo ta!"

"Ta xuẩn, ta ngu! Mau tới xe, ta không có không tin."

Tuy rằng bị Kỳ Vân mắng, thế nhưng Lưu Băng biết Kỳ Vân là thật quan tâm mình mới như vậy, so với mã quế quân mắng, hoàn toàn một ở trên trời một ở lòng đất!

Vì lẽ đó cũng không cùng Kỳ Vân tranh luận, hán nói cái gì chính là cái đó, đồng thời trong lòng như ăn mật giống như hạnh phúc. Tuy rằng Lưu Băng biết hai người không có khả năng, thế nhưng mười năm qua, Kỳ Vân là duy nhất quan tâm tới chính mình nam. . . Người đàn ông nhỏ bé, vì lẽ đó Lưu Băng phi thường hưởng thụ Kỳ Vân loại này bá đạo ôn nhu.

Hùng hùng hổ hổ vẫn không tính là xong Kỳ Vân, cho dù lái xe cũng không cố gắng mở, mấy lần lái đến cửa muốn lao xuống đi, đều bị Lưu Băng cho kéo. Lưu Băng kéo Kỳ Vân, Kỳ Vân liền đem hòa chuyển tới Lưu Băng trên người, tuy rằng mắng nhiều nhất chính là một xuẩn tự, thế nhưng có thể

thấy được Kỳ Vân cũng không phải loại kia thô bạo người.

Luru Băng ngũ xuyên quê nhà có một câu nói, gọi "Bao lớn bản lĩnh, bao lớn tính khí!" Cho nên đối với Kỳ Vân tánh khí như vậy, Luru Băng không cho là nhục, phản cho rằng hào! Cho rằng nam nhân nên như vậy, "Ai, cũng không biết nhà ai nữ nhân có như vậy phúc khí có thể theo Kỳ Vân."

Luru Băng trong lòng cảm thán một câu.

Kỳ Vân thờ phi phò, liếc mắt nhìn đồng hồ đeo tay, phát hiện đã mười một giờ, liền đem lái xe một gia gọi "Đại chúng nhà hàng" khách sạn. Cũng mặc kệ Luru Băng, đóng cửa xe liền đi vào, Luru Băng ở phía sau đẹp đẽ le lười một cái, hiện tại hỏa khí chính vượng Kỳ Vân nàng cũng không dám nhạ.

Nhìn một chút thực đơn, Kỳ Vân tùy ý điểm ba món một canh, muốn một kết bia, không chỉ trong chốc lát, món ăn trên đủ, trên trần vốn là đi khách sạn ăn cơm liền ít, lại nói hiện tại lại không phải cơm điểm, nông thôn ăn cơm bình thường là đầy 12 giờ ăn cơm.

Luru Băng chớp mắt to, cẩn thận từng li từng tí một nhìn Kỳ Vân, đôi đũa trong tay có một hồi không một hồi gấp thức ăn, trong lòng càng nghĩ càng cao hứng.

"Xi xì!"

Thực sự nhìn không được cười lên Luru Băng, lén lút liếc mắt nhìn Kỳ Vân, vội vã che miệng lại, đồng thời tay trái khẽ vuốt trước ngực cao vót.

"Cười cái gì cười? Thiết thời người còn có thể cười được!" Kỳ Vân nguyệt một cái Luru Băng, không vui nói.

Luru Băng cong lên miệng nhỏ, thu hồi khuôn mặt tươi cười bắt đầu ăn cơm, có điều vẫn là tình cờ nhìn lên Kỳ Vân một chút.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Mua rượu

Chương 19: Mua rượu

2015-08-20 09:46:57

Nửa giờ sau.

Kỳ Vân cùng Luru Băng rốt cục com nước xong, đại đa số là Kỳ Vân ở ăn, Luru Băng chủ yếu ở xem Kỳ Vân, coi như không biết Kỳ Vân trên người bí mật, Luru Băng cũng nhạy cảm phát hiện Kỳ Vân trên người có mình thích khí tức. Này, đã đủ rồi!

Com nước xong Kỳ Vân muốn một bình trà, hai người ở nói chuyện, Kỳ Vân cũng rõ ràng mười mười nói ra chính mình dự định, chuẩn bị về nhà Khai Sơn trông trọt.

Vì chuyện này Luru Băng cũng là không rõ, không hiểu tại sao Kỳ Vân có khỏe mạnh công tác không đi làm, mà chuẩn bị về nhà trông trọt, thế nhưng hiểu chuyện ngoan ngoãn Luru Băng một câu cũng không có hỏi, trái lại chống đỡ Kỳ Vân ý nghĩ.

Ở Luru Băng trong mắt, Kỳ Vân không riêng là học sinh của chính mình, tương tự là chính mình tri kỷ. Như thế nào tri kỷ? Là được rồi giải, lý giải, thường thức người của mình, là một đời khó cầu bằng hữu, là tình bạn cảnh giới tối cao. Vì lẽ đó mặc kệ Kỳ Vân có ý kiến gì cùng dự định, Luru Băng đều ngay đầu tiên nghĩ tới vấn đề là làm sao thực thi, mà không phải hỏi tại sao.

Trao đổi số điện thoại, Kỳ Vân cùng Luru Băng tách ra, lúc gần đi Kỳ Vân ngàn dặn dò vạn dặn Luru Băng, nếu như mã quế quân lại quấy rầy nàng, trực tiếp gọi điện thoại cho hắn.

Luru Băng cười cợt, đùa giỡn, chính là bất luận làm sao cũng không thể cho Kỳ Vân gọi điện thoại, gọi điện thoại mới là phiền phức bắt đầu, Kỳ Vân ngày hôm nay thì coi giết mã quế quân tâm, lần sau khẳng định so với lần này lợi hại hơn!

...

Cáo biệt Luru Băng, Kỳ Vân ở phố lớn hai bên chỉ chốc lát liền tìm đến hạt giống đứng, mỗi dạng mua một chút hạt giống, tiêu tốn cũng không nhiều. Đi ngang qua một bán điều hòa cửa hàng, Kỳ Vân đột nhiên nghĩ đến nhà mình vẫn không có điều hòa, trên núi mặc dù nói khá là mát mẻ, thế nhưng trong

thôn vẫn tương đối nóng bức, theo đuổi thoải mái Kỳ Vân một hồi mua hai đài điều hòa, một đài quỹ ky, một đài quái ky.

Phụ thân Kỳ Tu Cần XXX cả đời hoạt động không có mua bầu trời điều, Kỳ Vân mới vừa về nhà liền cho liên tiếp mua hai đài. Mặc dù sẽ bị phụ thân la nhai vài câu, thế nhưng Kỳ Vân biết phụ thân trong lòng là tán thành. Thiên hạ cha mẹ đều là như vậy, chính mình dùng không nổi, cho hải tử dùng hoa nhiều hơn nữa cũng đáng giá.

Xong xuôi tất cả mọi chuyện, Kỳ Vân chính phải lái xe đi trở về, chợt thấy một loại cỡ lớn yên tử siêu thị, đầu óc linh quang hiện ra.

"Làm sao đem không gian cái này nghịch thiên thời gian tỉ lệ quên đi mất? Cát vào hàm tửu, tuyệt đối có quay đầu!" Kỳ Vân hưng phấn vỗ đùi.

Vội vàng lái xe chuyển biến hướng về hoa đào trấn thôn một nhà bán hàng rồi lương thực rượu để tiêu tửu xường.

...

Vừa tới tiêu tửu xường cửa, đã nghe đến một luồng dày đặc hương tửu, thiết chế cửa lớn mở ra, môn hai bên các bày ra một ít chế riêng cho tốt vỏ rượu lớn. Cửa lớn bên trái có một khối bảng hiệu, đăng thư: Từ ký tổ truyền cất rượu.

Từ ký tổ truyền nhượng trong rượu tổng cộng năm người, một là phụ tử bối từ Đông Phương, thêm vào nhi tử từ triệu sinh cùng con dâu từ lệ, mặt khác thuê hai cái người trong thôn, nhân thủ pháp cất rượu công nghệ khá là rườm rà, năm người là thấp nhất bố trí, mặc dù một chút, giá cả cũng không cao, thế nhưng lượng khá lớn, rất dễ dàng nuôi sống Từ gia toàn gia.

Tiền đề là muốn đủ chịu khó, chịu khổ.

Mở cửa xuống xe, Kỳ Vân mới vừa vào cửa nhìn thấy toàn bộ trong sân bận rộn mấy người chính đang chế riêng cho rượu mới. Tuy là tán tửu, nhưng Kỳ Vân biết nơi này tuyệt đối sẽ không giả dối còn pha chế rượu, đây là tổ truyền cất rượu, truyền tới này đại đã có hơn 300 năm lịch sử.

Dân chúng địa phương uống không nổi rượu ngon, đại thể đều là ở chỗ này mua chút hàng rồi rượu để trở lại đỡ thèm. Nếu như giả dối cùng pha chế rượu, Kỳ Vân tin tưởng không riêng từ ký tổ truyền cất rượu bằng hiệu muốn đập chết, e sợ ở hoa đào trấn cũng rất khó đặt chân. Địa phương bách tính chính là như vậy, người có thể hơi hơi bán hơi đất, thế nhưng giờ trò bịp bợm không thể được.

Đứng không một hồi, từ triệu sinh rút ra không, mới lại đây bắt chuyện Kỳ Vân. Trong sân không địa phương tọa, chỉ có thể đứng, tuy lại đây bắt chuyện Kỳ Vân, nhưng từ triệu còn sống là mắt nhìn mình chăm chăm đạo kia cất rượu công nghệ, trong miệng hỏi: "Mua cái gì tửu?"

Kỳ Vân không rõ lắm loại này hàng rồi rượu để giá cả, hỏi: "Này lương thực tửu có thể cất vào hàm sao? Ta nghĩ mua một ít cất vào hàm."

"Cất vào hàm? Chỉ cần là lương thực tửu cũng có thể cất vào hàm, phong kín được rồi là được rồi." Từ triệu sinh kinh ngạc liếc mắt nhìn Kỳ Vân, lại đây nhiều như vậy mua rượu, còn chưa từng nghe nói có mua được cất vào hàm.

"Vậy này tửu bao nhiêu tiền một cân đây? Có loại kia sứ cái bình sao?"

Từ triệu sinh cười đáp: "Sứ cái bình chúng ta này đương nhiên là có, có điều đến khác toán tiền, một cân năm khối tiền, mấy năm đều là cái giá này."

Kỳ Vân nghe xong âm thầm gật đầu, nói rằng: "Vẫn đúng là không mắc, nếu như ta muốn nhiều lắm, thời gian bao lâu có thể đuổi ra?"

"Nhiều? Người có thể muốn bao nhiêu?"

"Tám ngàn cân. ... Vân vân, cái kia cái bình bao nhiêu tiền một? Ta muốn năm mươi kg loại kia cái bình lớn."

Kỳ Vân bản đến mình có mười vạn bán nhà tiền cùng tỷ tỷ kỳ hương cho 50 ngàn. Thuê son dùng đi tới mười vạn, cộng thêm mua điều hòa, tạp bảy loạn tám còn có hơn 42,000 khối, vốn là Kỳ Vân dự định muốn tám ngàn cân, thế nhưng quên còn có thịnh tửu cái bình.

Trong lòng tính toán một hồi nói rằng: "Hiện tại trừ hàng có hơn hai vạn cân. Cái bình một toán hai mươi, tám ngàn cân... Ân. . . Cái bình là 1,600 khối, thêm vào tiền thưởng là 40 ngàn khối, tổng cộng 41,000 sáu trăm khối, thu người 40 ngàn một là được."

Ngoại giới một ngày thì tương đương với tiêu không gian hơn 240 năm, Kỳ Vân cùng ngày mua cùng ngày bán đều có trăm năm cất vào hàm, nếu như mở ra nguồn tiêu thụ, tiền không phải cuộn cuộn mà đến?

Nộp 1 vạn tệ tiền tiền đặt cọc, viết một phần giản dị hợp đồng, sau ba ngày giao hàng, chủ yếu là không nhiều rượu như vậy cái bình, bằng không cùng ngày là có thể lời đi, Kỳ Vân lúc này mới vui rạo rức lái xe về nhà.

...

Ở trên đường, Kỳ Vân tính toán một chốc chính mình kinh tế, còn có hơn một ngàn đồng tiền, thế nhưng vấn đề lớn nhất vẫn là vận tải giao tiếp vấn đề này, cũng không thể trực tiếp ngay trước mặt người ta cất vào không gian chứ? Tàn nhẫn nhẫn tâm, Kỳ Vân ở thôn bên cạnh bỏ ra một trăm đồng tiền thuê một nhà, thời hạn một tháng.

"Nấp nhà lửa xem lông mày, cũng không thể cả ngày như vậy trốn trốn tránh tránh!" Kỳ Vân trong lòng âm thầm dự định, bán đám này tửu, lập tức muốn bắt đầu xây nhà.

Vừa về tới gia, liền nhìn thấy mua điều hòa về đến nhà, phụ thân Kỳ Tu Cần đang cùng giao hàng lắp đặt người lý luận, có phải là đưa sai chỗ vân vân, thấy thế Kỳ Vân lập tức đi tới, chỉ là còn chưa đi đến liền bị ông chủ kéo.

"Tiểu huynh đệ, vị này chính là phụ thân ngươi chứ? Ngươi mau mau nói một chút hán đi, đến rồi hơn mười phút, chính là không cho an, chúng ta trong tiệm này còn vội vàng đây." Diêm lão bản đầu cuồng lên, thế nhưng một ngày bán ra hai đài điều hòa coi như là khách hàng lớn, cũng không dám nói thêm cái gì.

Dân quê chính là như vậy, chính là tặng không đồ vật đều muốn hỏi tại sao tặng không, sợ sệt muốn sau đó người khác lại thu phí, này đều là bị những kia tới cửa chào hàng bảo hiểm người cho lừa thăm rồi.

"Ba, này điều hòa là ta mua, đã phó trả tiền, ngươi liền để bọn họ lắp đặt đi." Kỳ Vân lời kéo phụ thân nói.

Phụ thân Kỳ Tu Cần nghe xong lời của con mới biết đồ vật không có đưa sai, nhưng vẫn là không nhịn được nói Kỳ Vân: "Ngươi nói ngươi mua một là được, làm sao một hồi mua hai? Trong thôn nào có một nhà hai đài điều hòa?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Không tiền

Chương 20: Không tiền

2015-08-20 14:14:32

Hoa đào trại thôn hiện nay chỉ có phía đông những người trẻ tuổi kia trong nhà mới lắp đặt điều hòa, đã có tuổi người thứ nhất là dùng không quen điều hòa, đệ nhị là sợ lãng phí tiền. Bình thường một hộ gia đình một tháng dùng lượng điện là mười đồng tiền khoảng chừng : trái phải, cũng không có cái gì gia dụng thiết bị điện, nhiều nhất một cái tủ lạnh, hưởng hồ đại đa số trong nhà liền tủ lạnh đều không có, chỉ có một đài TV, cộng thêm mấy cái thập ngồi không tới kỳ đã cần mới.

"Ba, bọn họ là bọn họ, chúng ta là chúng ta, ta về nhà liền muốn để ngươi trải qua ngày thật tốt, chuyện sau này ngươi chớ xía vào, chỉ để ý hưởng phúc là được!" Kỳ Vân đau lòng một nhọc cả đời phụ thân, mẫu thân mới vừa đi không tới một năm, vốn là không nhiều lời phụ thân hiện tại càng là trầm mặc ít lời.

Thờ dài một hồi, Kỳ Tu Cần không nói gì nữa, nhĩ từ hiểu chuyện, này so cái gì đều cường. Tiêu ít tiền liền tiêu ít tiền đi, tiền có thể kiếm lại, thế nhưng hiểu chuyện là lựa chọn, Kỳ Tu Cần biết Kỳ Vân nhân vì là sự lựa chọn này cũng chịu không ít khổ sở.

Không tới nửa giờ, bốn gian phòng, ngoại trừ chính ốc là chỗ ăn cơm, chính sảnh là hai gian bên trong theo : đề xếp vào cái kia đại quỹ ky, phụ thân bên trong phòng ngủ lắp đặt nhỏ quai ky.

Mới vừa lắp đặt kết thúc, Kỳ Vân liền không thể chờ đợi được nữa mở ra hai cái điều hòa, trong phòng mát mẻ, ngoài phòng nóng bức, hình thành rất lớn tương phản, Kỳ Tu Cần cũng nằm ở chính mình phòng ngủ khó thư thái ngủ một giấc trưa.

Kỳ Vân nằm ở phòng khách trên giường, vừa muốn nghỉ ngơi một hồi, điện thoại lúc này vang lên, lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, Lưu Băng, chuyển được sau đó, Kỳ Vân liền nghe đến Lưu Băng cái kia mềm mại âm thanh truyền đến: "Kỳ Vân, ngươi về đến nhà sao?"

"Hừm, này vừa tới, mua hai cái điều hòa mới vừa mặc lên. Ngươi đây? Ngày hôm nay không khóa?" Kỳ Vân đưa tay ảo thuật lấy ra một tiết dưa chuột, có đông qua (bí đao) thô to như vậy, đẩy ngã trong miệng răng rắc bắt đầu ăn.

"Hừm, ngày hôm nay không khóa, ta buổi chiều xin nghỉ, ở nhà nghỉ ngơi."

"Đúng rồi, còn quên hỏi ngươi gia ở chỗ nào? Ngươi mua nhà?" Kỳ Vân vừa ăn vừa nói.

"Cái nào mua nhà a, là trường học gia thuộc phòng, liền ở trường học mặt sau." Không cần nhìn Kỳ Vân liền có thể tưởng tượng đến lúc này Lưu Băng nhất định ở cái kia cong lên miệng nhỏ quai dầu vừng chiếc lọ đây. Kỳ Vân không hiểu, Lưu Băng đều hơn ba mươi tuổi người, còn cùng đứa nhỏ tự đến yêu học người trẻ tuổi quyết miệng.

"Há, hôm nào đi nhà ngươi nhìn a, khả khả." Kỳ Vân cười gì hèn mọn.

"Mới không cho người đến đây, được rồi, ta buồn ngủ, người cũng nghỉ ngơi sẽ đi, ngủ an!"

"Ngủ an!"

Cúp điện thoại, Kỳ Vân trong đầu lại hiện ra Lưu Băng cái kia gương mặt xinh đẹp, chẳng biết vì sao, Tần gia tỷ muội người nào đều so với Lưu Băng đẹp đẽ, vóc người cũng được, thế nhưng Kỳ Vân chính là không có loại cảm giác đó. Hay là thật giống nói trên internet như thế, thẩm mỹ là tốt đẹp nhất đi!

...

Chờ từ ba ngày nay, Kỳ Vân quá khó để có bao nhiêu tiền, son thuê đến rồi, từ cũng mua, thế nhưng Kỳ Vân không tiền. Không tiền liền ý vị như thế nào cũng làm không được, liền ngay cả bên trong không gian Kỳ Vân đều rất ít tiền vào, đi vào càng lãng phí thời gian.

Rất cực đến tiếp hàng thời gian, Kỳ Vân điện thoại thông báo quá khứ để bọn họ đưa đến địa điểm chỉ định, Kỳ Vân vội vã lái xe đi thôn bên cạnh chính mình thuê phòng địa phương chờ.

Nửa giờ sau, Kỳ Vân rất cực nhìn thấy một xe tải lớn, xếp vào tràn đầy một xe từ, Kỳ Vân quá khứ chỉ huy bọn họ đỗ xe sau, không có nhiều lời phí lời, Kỳ Vân đem tiền thừa thanh toán sau đó, công nhân bắt đầu hướng về trong sân chuyển từ.

Rõ ràng thời gian một tiếng, bốn cái công nhân mới đem hơn tám mươi cái bình từ cho toàn bộ chỉnh tề phóng tới trong sân.

Đóng cửa lại, Kỳ Vân cẩn thận nhìn một chút khoảng chừng : trái phải hàng xóm không ai sau, Kỳ Vân không chế không gian, đem hơn tám mươi cái bình từ toàn bộ bỏ vào bên trong không gian dưới lòng đất hơn năm mươi mét thâm một to lớn hầm, đây là ba ngày nay Kỳ Vân duy nhất đi qua bên trong không gian việc làm.

Nhìn hơn tám mươi cái bình từ mới chiếm đi hầm không tới một phần trăm vị trí, Kỳ Vân tin tưởng, sau đó nơi này sẽ chứa đựng mãi, có điều việc cấp bách là mở ra thị trường. Kỳ Vân định vị phi thường sáng tỏ, vậy thì là trực tiếp đi cao cấp nhất con đường, đem trong không gian cất vào hầm những rượu ngon này đây hướng về toàn thế giới.

Kỳ Vân tin tưởng, không gian xuất ra, tất chúc tinh phẩm. Đồng thời, độc này một nhà, không còn chi nhánh, coi như Kỳ Vân tồn trữ nhiều hơn nữa, tuyệt đối cung không đủ cầu.

Đầu cơ kiếm lợi cái từ này không riêng thích hợp với Lữ Bất Vi tương ứng Tần triều, càng thích hợp với hiện tại xã hội này, đồng thời diễn dịch càng thấu triệt.

Kỳ Vân nhìn một chút biểu, hiện tại sáng sớm thời gian mười giờ, đến tám giờ tối, chính là mười tiếng, mười tiếng ở bên trong không gian chính là một trăm năm, cũng không thể lãng phí thời gian nữa, nếu như thời gian tha trên mười ngày nửa tháng, Kỳ Vân chỗ rượu này liền không dám bán.

Thậm chí Kỳ Vân đều muốn được rồi, dự định nhiều nhất ở bên trong không gian gửi một ngày một đêm, thời gian lại trường chỉ có thể na đi ra. Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, đừng tới hiểu việc tình người, vừa nhìn sẽ có vấn đề, hơn một nghìn năm, vớ nói là từ loại này vật quý giá, chính là một mảnh gốm sứ đều là đồ cổ!

Từ là trầm hương, cất vào hầm rượu để ngoại trừ có ngũ cốc mùi thơm ở ngoài, còn chen lẫn mùi đất, hai vị tương giao, mùi thơm nức mũi. Đặc biệt là trong đất bùn có núi đá, đồng thời hấp thu núi đá khí tức mùi vị, sẽ hình thành một loại đặc biệt hương từ, chỉ cần phong kín được, năm mấy càng lâu rượu để hương vị càng dày đặc.

Hiện ở trên thị trường từ nhiều nhất cũng chính là trăm năm, trăm năm cũng rất ít, Kỳ Vân nhớ tới ở internet xem qua phòng đấu giá, đập quá một vò từ trăm năm nữ nhi hồng, đánh ra kinh người một triệu người dân tệ giá trên trời. Hơn nữa đó chỉ là chứa mười cân, Kỳ Vân tin tưởng cất vào hầm ở trong không gian rượu để so với cái kia nữ nhi hồng phải mạnh hơn gấp trăm lần.

Hướng hồ bên trong không gian còn có trồng trọt ngoại giới bốn ngày nhiều nhân sâm, hà thủ ô. Ngoại giới bốn ngày tương đương với bên trong không gian hơn một ngàn năm, ngàn năm nhân sâm, càng là một giá trên trời đồ vật, tốt được thảo bất luận ở niên đại nào, tuyệt đối đều là hàng hot, những khác không cần phải nói, người có tiền đều sợ chết, đây là tuyên cổ bất biến đạo lý.

Đặc biệt là nước Hoa, người có tiền càng là đếm không xuể, kiến quốc thời gian không lâu, đều là cận đại mới bắt đầu làm giàu, trước đây quá cuộc sống khổ đều ở trên thân thể hoặc nhiều hoặc ít lưu lại rất nhiều bệnh kín.

Cẩn thận tính toán một phen thời gian, Kỳ Vân phát hiện một trọng yếu vấn đề, Kỳ Vân không tiền!

Đúng, còn có hơn một ngàn đồng tiền, muộn nhất phải chờ tới buổi chiều tám giờ trước mới có thể lấy ra ra đáng hàng mẫu, chào hàng không có từ hàng mẫu rất rõ ràng không được. Mà đến hơn tám giờ lấy thêm ra đến, không có tiền thuê nhà kho.

Đông Sơn thị là toàn quốc nghe tên mở ra tính quốc tế đại đô thị, nơi đó tiền thuê Kỳ Vân tin tưởng một ngàn đồng tiền tuyệt đối không đủ, còn phải dùng chân ăn cơm các loại vấn đề.

"Làm sao bây giờ? Vay tiền? Tìm ai mượn?"

Kỷ Vân đau đầu đang suy tư biện pháp. Hiện tại lúc này vay tiền phi thường khó khăn, bị xã hội trên một ít không tốt bầu không khí mang hồng rồi, vay tiền không trả, vay tiền chính là đại gia, cho người khác mượn tiền trái lại cầu gia gia cáo con bà nó đi đòi tiền.

"Luu Băng?"

Phòng chừng sẽ không có, coi như có Kỷ Vân cũng không mở miệng được, mới vừa gặp mặt mới mấy ngày, liền mở miệng vay tiền, đừng làm cho người hiểu lầm.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tần gia tử muội

Chương 21: Tần gia tử muội

2015-08-21 10:00:03

"Còn có ai đây?" Kỷ Vân ở trong đầu không ngừng tìm tòi, chợt thấy ngoài sân đình Cayenne, mắt sáng ngời, hai tay vỗ một cái, "Ta làm sao đem Tần gia quên đi? Trực tiếp tìm bọn họ thu không là được? Tần gia ở kinh thành sức ảnh hưởng lớn như vậy, liền như thế định!"

Nói, Kỷ Vân lấy điện thoại ra, bấm Tần Diệu Âm điện thoại.

"Này, Vân ca ca, thật là người sao? Hi hi, âm âm vốn là dự định ngày hôm nay gọi điện thoại cho người đây, không nghĩ tới người liền điện thoại tới." Tần Diệu Âm nói chuyện mang hơi có chút đồng âm, tuy nhưng đã mười tám, thế nhưng quang nghe thanh âm nhiều nhất cũng là mười lăm tuổi.

Tần Diệu Âm vô cùng hưng phấn, không nghĩ tới Kỷ Vân sẽ gọi điện thoại cho nàng, vốn là dự định qua mấy ngày nghỉ liền đi tìm Kỷ Vân chơi, lập tức được nghỉ hè.

Lúc này ở bên cạnh lên mạng tra tư liệu Tần Diệu Khả cũng nghe được Tần Diệu Âm tiếng nói chuyện, vừa nghe là Kỷ Vân điện thoại, lặng lẽ để công việc trong tay xuống, nghiêng tai lắng nghe, chỉ là không nghĩ tới cái kia cô nàng chết đảm kia lại cầm điện thoại đi tới lâu ba, Tần Diệu Khả mau mau đứng dậy, rón ra rón rén đi theo.

Kỷ Vân cười cợt, nói rằng: "Thật sao? Vậy thì thật là đúng dịp. Âm âm a, Vân ca ca hỏi người chuyện này, nhà các người kinh doanh khách sạn hoặc là quán cơm sao? Vân ca ca nơi này có một ít rượu ngon muốn bán."

"Rượu ngon? Muốn bán? Vân ca ca người rất thiếu tiền sao? Âm âm nơi này có một ít, người có thể cầm dùng lý."

Kỷ Vân dở khóc dở cười, liền vội vàng nói: "Ta muốn người tiền làm gì, người vẫn chưa trả lời ta vấn đề đây, nhà các người kinh doanh khách sạn sao?"

"Đương nhiên lý, nhà chúng ta có ba cái khách sạn 5 sao, còn có một chút xích khách sạn, ta mỗi lần ra ngoài chơi, ăn ở cũng không cần dùng tiền lý, Vân ca ca người hỏi cái này để làm gì?" Tần Diệu Âm có chút mơ hồ hỏi Kỷ Vân, lẽ nào là muốn trụ khách sạn? Vẫn là ở ngoại địa?

Kỷ Vân bị cái này tiểu mơ hồ làm đầu rất lớn, vội vã cường điệu nói: "Ta muốn bán tửu, ta ông trời, mới vừa không phải đã nói với người rồi sao?"

"Há, nha, nha, Vân ca ca, thật không tiện, ta quên đi mất lý."

"Vậy ta ngày mai đi một chuyến, đúng rồi, nhà các người hiện tại ai làm gia. . . Ý của ta là ai quản lý khách sạn này một khối?" Kỷ Vân vội vã đổi chủ đề, nói thêm gì nữa không chắc cái này tiểu mơ hồ lại quên.

"Đương nhiên là tỷ tỷ lý, tỷ tỷ ta có thể lợi hại, là cái nữ cường nhân, có điều nhanh ba mươi còn chưa có bạn trai, phỏng chừng là không ai thèm lấy. . . A, tỷ tỷ. . . Tỷ tỷ ta không dám. . ."

Trong điện thoại truyền đến một trận vui cười đùa giỡn thanh, Kỷ Vân vừa nghe liền biết, Tần Diệu Âm nói tỷ tỷ nói xấu bị nghe được, đang bị Tần Diệu Khả thu thập đây.

Tần Diệu Khả vốn là ở nghe trộm có chút chột dạ, không nghĩ tới mới vừa nghe xong không vài câu, liền nghe đến chính mình em gái ruột ở chửi bới chính mình, chính mình là nữ cường nhân không sai, thế nhưng không ai thèm lấy lại là cái nào nghe tới? Dựa vào bản thân tướng mạo, kinh thành những thế giới kia công tử cái nào không phải xé rách cúi đầu cùng chính mình ăn một bữa cơm?

Tần Diệu Khả mỗi tháng đều cho em gái của chính mình Tần Diệu Âm không ít tiền tiêu vặt, không nghĩ tới cái này tiểu bạch nhãn lang nhanh như vậy liền ở bên ngoài trước mặt chửi bới chính mình, hừ hừ, cũng không lại nghe trộm Tần Diệu Khả, chạy lên trước liền đi nạo Tần Diệu Âm ngứa thịt.

Tần Diệu Âm nghe được tiếng bước chân, vừa quay đầu lại nhìn thấy tỷ tỷ Tần Diệu Khả giương nanh múa vuốt hướng chính mình nhào tới, vừa định chạy, phát hiện không có chạy trốn vị trí, vội vã xin tha.

"Tỷ tỷ, chị gái tốt, ta không phải nói người. . . A, đừng. . . Đừng nạo, ta sai rồi. . . Ha ha ha ha, tỷ tỷ. . . Ta sai rồi."

Tần Diệu Âm sợ nhất người khác nạo nàng ngứa, điện thoại một nhưng, mau mau phản kháng xin tha.

"Không dám? Ta xem người lá gan không nhỏ mà, thiết thời tỷ tỷ như vậy thương người, công lấy cha mẹ cho người nhiều như vậy tiền tiêu vặt, mua cho người Bao Bao mỹ phẩm, người lại như thế đối với ta, hừ, ngày hôm nay không phải để người biết đến sai lầm không được." Tần Diệu Khả nói xong lại nạo đi tới, hai người không quan tâm chút nào giờ khắc này đáng vẽ, trước ngực cảnh "xuân" lộ, đồ mờ hời trăn trề đáng vẽ.

Kỷ Vân cầm trong tay điện thoại khá là bất đắc dĩ, ấn lại miễn đề, ở trong sân một khối sạch sẽ trên tảng đá ngồi, hút thuốc chờ hai tỷ muội nháo xong, này tính là gì sự a.

Sau năm phút, trong điện thoại rốt cục truyền ra uể oải âm thanh.

"Này, Vân ca ca. . . Vân ca ca người vẫn còn chứ?"

Kỷ Vân mau mau đóng miễn đề, nói: "Ồ đây, nháo xong? Ai thắng?"

"A? Đó còn cần phải nói? Đương nhiên là ta. . . Ta thua. Tỷ tỷ người chán ghét, gọi điện thoại là ta việc riêng tư, người không thể nghe trộm người khác gọi điện thoại. . . Là người việc riêng tư? Cái kia thắng sau tiền tiêu vặt đứt rồi, ta tiền cũng là ta việc riêng tư. . . Tỷ tỷ, ta sai rồi, người nghe đi, ta thả miễn đề được rồi. . ."

Kỷ Vân đầu ngày hôm nay không biết bị hai tỷ muội tàn phá có bao nhiêu thống khổ, nghe thanh âm lại muốn bắt đầu nháo, Kỷ Vân liền vội vàng nói: "Cái kia, ta sáng sớm ngày mai khoảng chừng mười giờ khoảng chừng : trái phải đến, đến thời điểm gọi điện thoại cho người a âm âm, ta trước tiên treo, bye bye."

Nói xong Kỷ Vân cúp điện thoại, thở một hơi dài nhẹ nhõm, trời mới biết đánh tiếp nữa cú điện thoại này lúc nào mới có thể quái.

. . .

Lái xe về nhà, Kỷ Vân còn chưa tới gia liền nghe đến phụ thân kỷ tu cần cùng một người đang nói chuyện, Kỷ Vân đỗ xe, mở cửa vừa nhìn, vui vẻ, hóa ra là cùng thôn bạn thân kỷ toàn.

Kỷ tất cả đều là Kỷ Vân bạn thân, trường vừa đến lại trắng, tính cách khá là kích động, nhưng cùng Kỷ Vân là tốt vô cùng huynh đệ, khi còn bé trước nhai cùng sau nhai Gấu Con đánh nhau, kỷ toàn chính là Kỷ Vân bảo tiêu. Khi còn bé Kỷ Vân trường khá là nhỏ, thuộc về phát dục tương đối trễ, chỉ là sau đó phát lực trường cái, có điều đến hiện tại cũng chỉ có 1 mét bảy bảy cái đầu.

Đặc biệt là ở sơ trung, có người bắt nạt Kỷ Vân, kỷ toàn cái thứ nhất liền xông lên, xưa nay không hỏi đúng sai, đánh lại nói. Chỉ là sơ trung không tốt nghiệp, kỷ toàn liền bỏ học về nhà trồng trọt, sau đó mua cái xe van, chạy nổi lên hắc cho thuê.

Kỷ Vân lên đại học thời điểm một năm về nhà một hai chuyến, mỗi lần về nhà kỷ tất cả đều sẽ tới tìm Kỷ Vân uống rượu, giao lưu một chút tình cảm, mấy năm qua hàng năm đều là như vậy, vì lẽ đó Kỷ Vân từ trong lòng nắm kỷ toàn làm huynh đệ đối xử.

Kỷ toàn thấy Kỷ Vân mở ra lượng Porsche trở lại, ngày hôm qua liền nghe người trong thôn nói rồi Kỷ Vân mở ra Porsche, kỷ toàn không tin, đem địa bên trong sự tình hết bận, ngày hôm nay vội vàng chạy tới, quả nhiên thấy Kỷ Vân mở ra một chiếc Porsche, đi tới ở Kỷ Vân trên ngực lôi một quyền, cười nói: "Vân ca, năng lực a, mở ra Porsche trở lại, ta nói tại sao trở về ba, bốn thiên không đi tìm ta, cảm tình đây là phát tài quên huynh đệ."

Kỷ Vân vừa nghe, trong tay được thi hướng về kỷ toàn trong tay ném đi: "Sẽ nói liền nói cú, sẽ không nói liền đem miệng cho nhắm lại. Ày, đưa người."

"Ai u, người có thể nhẹ chút, ném hỏng tuyệt vời vài ngàn đây." Kỷ toàn căng thẳng tiếp nhận chìa khoá, "Cho ta? Cũng đừng hối hận a, ta người này chưa từng đi học, nghe không ra thoại thật giả."

"Dựa vào tiểu tử người, cảm mở ra đi." Kỷ Vân đưa tay sờ sờ kỷ toàn tiểu tóc húi cua, chợt nhớ tới ngày mai còn phải đi kinh thành một chuyến: "Ngày mai ta phải dùng, dùng hết sẽ đưa người, đúng rồi, ta ngày mai đi kinh thành, cùng đi chứ?"

Chương 22: Tiến vào không gian

Chương 22: Huỳnh đệ Kỷ Toàn

2015-08-21 16:38:29

Kỷ Toàn nghe xong Kỷ Vân thật là có đưa cho ý của chính mình, cảm động sau khi vội hỏi: "Người có thể đẹp đi đi, ta mở ta tiểu bánh mì liền rất tốt. Đi kinh thành? Đi chỗ đó làm gì?"

"Có chút việc, người có đi hay không chứ?"

Kỷ Toàn sau khi nghe bạn bệ nói: "Đi đi đi, làm sao không đi." Sau đó nhỏ giọng hỏi Kỷ Vân, "Vân ca, người thật sự dự định ở ta thôn trông trợ? Có phải là gặp phải chuyện gì?"

"Không có! Trông trợ là chuyện tốt a, ta đã trở về huỳnh đệ ta có thể cả ngày gặp mặt, thật tốt." Kỷ Vân đi tới bên trong phòng, mở ra điều hòa, bắt chuyện Kỷ Toàn đi vào, suy nghĩ một chút nói rằng: "Ta là sinh viên đại học, trở lại trông trợ, cần cần nhân thủ, người cái kia hắc cho thuê cũng đừng mở ra, theo ta làm là được."

"Há, hành!" Kỷ Toàn không nói hai lời đồng ý, làm Kỷ Vân có một đồng lớn không có cách nào nói ra khỏi miệng, vốn là cho rằng còn cần phí một phen miệng lưỡi đây.

Kỷ Vân nhìn Kỷ Toàn, phi thường cảm động, cái gì là huỳnh đệ? Đây chính là huỳnh đệ, huỳnh đệ nói cái gì liền toàn lực chống đỡ, không hỏi tại sao, không hỏi có thể hay không làm.

"Ta mới vừa rót đầy dầu, mở ra đi hà hề đi thôi." Kỷ Vân nhìn Kỷ Toàn mắt liền không rời đi Porsche, "Ngày mai bàn xong xuôi, ta cho người cũng biết một chiếc, theo Vân ca hõn, mỗi ngày có thịt ăn."

"Khà khà, vậy ta mở ra đi ra ngoài lượn một vòng, một hồi cho người trả lại." Mặt sau Kỷ Toàn căn bản không có nghe lọt, chỉ nghe thấy đến Kỷ Vân đề hấn lái xe đi ra ngoài hà hề.

"Sáng mai chừng sáu giờ lái xe lại đây là được, buổi chiều ta không cần." Kỷ Toàn phát tay một cái đạo, "Quá ngày mai xe này chính là người, đi thôi."

"Vậy ta sáng mai tới đón người, đi đi!" Mặt sau lại bị Kỷ Toàn quên, Kỷ Vân một trận bất đắc dĩ, chính mình thực sự nói thật, tại sao tiểu tử này chính là không tin đây?

Phụ thân kỷ tu cần cũng từ phòng ngủ đi ra, nói với Kỷ Vân: "Kỷ Toàn là bằng hữu của người, người rất tốt, người lên đại học trong lúc trong nhà việc nhà nông bận bịu, hẳn thường thường quá đến giúp đỡ, người mẹ lúc đó bị bệnh, hẳn đưa nhiều lần, tiền xe làm sao đưa hẳn đều không thu." Đốt một túi yên, hút một hơi tiếp tục nói: "Cái kia xe đưa hẳn sẽ đưa hẳn, hảo hảo quý trọng người người bạn này, có thể giao tâm."

Kỷ Vân khiếp sợ nhìn phụ thân kỷ tu cần, khiếp sợ phụ thân thông tình đạt lý, đồng thời lại khiếp sợ Kỷ Toàn tí mĩ, trợ giúp chăm sóc nhà của chính mình, những câu nói này Kỷ Vân xưa nay không có nghe Kỷ Toàn đã nói đủ cho một câu.

Đây chính là gián dị nông dân, cái gì là nông dân? Có thể đem một khối tiền xem so với thiên đều lớn hơn, tranh cãi vãi sào; cũng có thể đem hơn triệu xem so với lỗ kim đều tiêu, hào phóng đưa ra. Ngẫm lại chính mình lúc đó ở trong thành mở quán Internet thời điểm, bởi vì cần tiền quay vòng, chính mình một ít bạn nhậu dù cho liền 1 vạn tệ tiền đều mượn không ra.

Đây chính là huỳnh đệ!

Ở người huy hoàng thời điểm cùng người đề mê nhất thời điểm, tương tự đối với người, phi thường hiếm thấy!

"Ta biết rồi, cái kia xe ta thật đưa hẳn, có tiền không mua được huỳnh đệ!" Kỷ Vân gật gù, "Lại nói ta sau đó tiền kiếm được sẽ nhiều vô cùng, ba người yên tâm đi."

"Ừm!" Phụ thân kỷ tu cần thoả mãn nhìn con trai của chính mình. hơn một triệu đồ vật nói đưa sẽ đưa, chỉ bằng phần này lòng dạ, phần này can đảm, phần này nghĩa khí, con trai của chính mình sau đó sẽ sai sao?

Nhìn một chút thời gian, Kỷ Vân từ phòng bếp tùy tiện xào hai món ăn, cùng phụ thân uống hai chung tửu, Kỷ Vân liền nằm ở trên giường bắt đầu rồi giấc ngủ trưa.

Vừa cảm giác lên phát hiện mặt trời đều sắp muốn xuống núi, lên liền phát hiện phụ thân ở trong sân quét tước vệ sinh, phụ thân kỷ tu cần phi thường sạch sẽ, đem một gia thu thập phi thường lưu loát, đặc biệt là trong sân, trừ một chút không thể động đồ vật, trên căn bản đều bị cầm ra đi.

Đưa tay ra mời lại eo, Kỳ Vân cùng phụ thân lên tiếng chào hỏi: "Ba, làm sao không gọi ta? Ngủ một buổi trưa."

"Lên? Ở bên ngoài nhiều như vậy năm không ngủ quá như thế thoải mái giấc chứ? Lại không chuyện gì, để người ngủ thêm một hồi." Phụ thân kỳ tu cần cười cợt nói rằng.

Rửa mặt, Kỳ Vân vừa muốn đi trên núi đi dạo, liền nghe đến Porsche Cayenne cái kia đặc hữu tiếng nổ vang rền, Kỳ Vân biết Kỳ Toàn đi ra ngoài hả hê trở lại.

Còn không xuống xe, Kỳ Vân liền quay về trên xe Kỳ Toàn nói rằng: "Không phải nói rõ với người sớm lại đây là được sao? Lại trở về làm gì? Không đâu?"

"Ài, ta nói với người, xe này thật hăng hái." Kỳ Toàn lúc nói chuyện hai mắt đều tỏa ánh sáng, "Mở ở trên đường ta đem cửa sổ xe cho buông ra, người không biết nhiều người như vậy đều nhìn ta, ước ao chết bọn họ, ha ha ha, thật đã nghiền."

"Hân!" Kỳ Vân bĩu môi, "Mù hả hê ba người, ta phải đến trên núi nhìn, người lại tiếp tục hả hê đi thôi." Kỳ Vân sau này khoát tay áo một cái, cảm tình cái tên này là trở lại khoe khoang. . .

"Ai ai, Vân ca, đừng đi a, ta tới là có chính sự." Kỳ Toàn cuống lên, làm sao hai câu nói còn chưa dứt lời liền đi đây.

Kỳ Vân đứng lại, quay đầu lại hỏi dò: "Cái gì chính sự? Từ trong miệng người còn có thể có cái gì chính sự?"

"Đi nhà ta a, mau mau, cơm nước đều chuẩn bị kỹ càng." Kỳ Toàn lớn tiếng nói, "Đêm nay ta không quá chén người và ta liền theo họ người."

Vì uống rượu việc này, Kỳ Toàn phi thường uất ức, đừng xem chính mình cao cao đại đại, Kỳ Vân xem ra gầy gò nhược nhược, thế nhưng mỗi lần uống rượu, Kỳ Vân mặt không đỏ tím không đập đem mình quá chén, ngấm lại Kỳ Toàn liền cảm thấy phi thường mất mặt.

Kỳ Toàn duy nhất có thể cùng Kỳ Vân so với chính là đánh nhau, đánh nhau phi thường hùng hổ ở ngoài, ngoại trừ cái này cái gì cũng không sánh bằng Kỳ Vân, vì thế Kỳ Toàn còn không phục lắm cùng Kỳ Vân so với vài dạng, nhảy xa, chạy bộ, hát, chơi bóng, game chờ chút, cuối cùng lấy Kỳ Toàn hoàn toàn thất bại cáo chung.

"Đừng đừng biệt, tuyệt đối đừng theo ta tính, nếu không thua người hãy cùng 'Hong ky' tính chứ?" Kỳ Vân lái chơi cười nói. 'Hong ky' là hoa đào trại một kẻ ngu si, tính cầu, hài âm cùng cầu, để Kỳ Toàn làm gì đều được, chỉ có chỉ cần Kỳ Vân một cùng chính mình đánh cược, cái kia thua chuẩn là chính mình. Hơn nữa cùng "Cầu" tính? Cái kia không phải si nhục Kỳ Toàn thông minh sao?

Kỳ Toàn đỏ mặt tía tai nói: "Người. . ."

"Người cái gì người, đi thôi." Kỳ Vân đánh gãy Kỳ Toàn, có lúc chuyện cười thích hợp mở mở dễ dàng cho giao lưu cảm tình, thật tích cực liền không tốt.

"Đi, đêm nay ta để người mở mang kiến thức một chút ta lợi hại."

Quay đầu lại cùng phụ thân lên tiếng chào hỏi, Kỳ Vân liền lên xe. Kỳ tu cần cũng quên rồi hai người loại này giao lưu, mỗi lần đều không ngăn cản, vưu lúc đi học mẫu thân khi còn tại thế còn nói quá chính mình mấy lần, so với mẫu thân nghiêm rất nhiều phụ thân chỉ có việc này không có ngăn.

Nam nhân mà, có lúc vẫn là nam nhân hiểu khá rõ nam nhân, cảm tình là giao chảy ra, mà không phải đụng tới sự thời điểm mới nhớ tới đến, suy bụng ta ra bụng người, người người đều là như vậy!

. . .

Kỳ Toàn lôi kéo Kỳ Vân đi rồi một đường, vốn là dùng không được 3 phút lộ trình, Kỳ Toàn mạnh mẽ mở ra hơn 20 phút, nói không có rùa đen chạy tốc độ nhanh được kêu là si nhục người, thế nhưng tuyệt đối cũng nhanh không được bao nhiêu, Kỳ Vân khá là bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Chuyện cũ

Chương 23: Chuyện cũ

2015-08-22 09:54:05

Cái tên này cho hà hề, tay phải nắm tay trái, cánh tay trái trực tiếp đặt ở bên ngoài, muốn nhiều râu rạo thì có nhiều râu rạo, gặp người mặc kệ có quen hay không đều chào hỏi, mỗi khi thấy người khác lộ ra thần sắc hâm mộ, cái tên này liền sờ sờ chính mình tiểu tóc húi cua, lộ ra trước sau điểm số đại răng cửa cười hi hi nói: "Nơi nào, nơi nào, đây là huynh đệ ta xe, khả khả..."

Làm Kỳ Vân một đường đều là cúi đầu tới được, thật vất vả đến Kỳ Toàn gia, đem xe đình đến gara, kéo lên cửa cuốn.

Kỳ Vân xuống xe liền cho Kỳ Toàn một đám: "Người rất sao có thể hay không dài một chút tâm? Chúng ta cùng kỳ đức gia đều không nói lời nào, người rất sao quên sơ trung nào sẽ người làm sao để cha người đánh?"

"Ta đó là để bọn họ ước ao ước ao, cái quái gì vậy không phải là bắt bọn họ gia con chó ăn sao? Cho tới năm xềng niên ta hai dặm địa sao? Xem, hiện đang hối hận chứ?" Kỳ Toàn không chút phật lòng nói.

"Người cái quái gì vậy không ngại ngừng nói? Ăn thịt chó thời điểm không coi là đại sự gì, người tại sao ăn xong thịt chó đem cầu bì quả nhân gia trên cửa chính, mặt trên viết 'Toàn Vân đại gia từng du lịch qua đây', người là cái hai so với sao? Ta rất sao còn bị đánh một trận." Ngẫm lại việc này Kỳ Vân liền nổi nóng, này rất sao óc heo một, lúc đó bởi vì xem Tây Du Ký mê, này ngốc khuyết cũng học tôn giống như con khi viết đến từng du lịch qua đây, liền tên của chính mình đều viết đến mặt, vì này phụ thân của Kỳ Vân về nhà cũng đánh Kỳ Vân một trận, còn bồi thường làm cho người ta hơn hai mươi đồng tiền.

Thực sự là không sợ đối thủ giống như thần, chỉ sợ cầu như thế đội hữu. Mỗi lần Kỳ Vân cùng Kỳ Toàn cùng đi ra ngoài trộm gà bắt chó, Kỳ Vân phụ trách tìm cách, Kỳ Toàn phụ trách xuất lực. Bình thường Kỳ Vân kế hoạch đều là phi thường hoàn mỹ, các loại dự tính xấu nhất đều toán quá, mỗi lần đều là vượt qua kết quả xấu nhất.

Trong đó Kỳ Toàn tuyệt đối đưa đến gia tốc kết quả xấu nhất nhân vật then chốt, không có một trong!

"Vân ca, đừng lảo đê chuyện này, người nhắc lên cái mộng ta liền đau, thật đau!" Kỳ Toàn một nhếch miệng, còn dùng tay sờ sờ cái mộng, lần đó bị phụ thân hắn dùng máy kéo trên tam giác băng chuyền cho đánh chết đi sống lại, Kỳ Toàn đã từng nói cho Kỳ Vân phụ thân hắn đánh gãy ba cái, Kỳ Vân cũng không biết là thật hay giả.

Tam giác băng chuyền đều có thể đánh gãy sao? Cái kia đến bao lớn sức mạnh? Ngẫm lại Kỳ Vân thì có loại cảm giác không rét mà run, cái mộng tê tê, đáng thương Kỳ Toàn...

"Tiểu Vân lại đây? Mau chóng tới bắt đầu đi, cơm nước đều chuẩn bị cho các người được rồi." Kỳ Toàn mẫu thân nhìn thấy Kỳ Vân lại đây, vội vã bắt chuyện Kỳ Vân đi vào, "Người nói người cho hắn nhắm tốt lái xe làm gì? Xe van không đủ hắn mở? Mở ra đi ra ngoài toàn bộ hoa đào trần đều chuyển khắp cả."

"Đại nương được, vậy được chúng ta đi vào ăn." Kỳ Vân không có nói nhiều cái gì, cũng không có khuyên Kỳ Toàn mẫu thân quá khứ đồng thời ăn. Ở hoa đào trại có cái truyền thống quen thuộc, có khách đến gia làm khách, nữ nhân phụ trách làm cơm, nam nhân chỉ phụ trách ăn. Ăn xong nam nhân uống trà, nữ nhân thu thập bát đĩa, đồng thời nữ nhân cầm chỉ trên chủ bàn, chỉ có thể tìm cái bát chính mình thịnh một ít ở phía dưới ăn.

Mà nam nhân thì lại sẽ vừa ăn một bên bình luận, này món ăn làm như thế nào, cái kia món ăn làm như thế nào, nếu như làm thật thì lại sẽ khoa một hồi nấu ăn người. Nữ nhân ở phía dưới lúc ăn cơm, cẩn thận nghe bọn họ nói chuyện, nếu như khích lệ chính mình, cái kia so với ăn cơm còn cao hứng hơn.

Kỳ Vân trước đây cũng từng khuyên mấy lần để Kỳ Toàn mẫu thân trên chủ trác đồng thời ăn, nhưng không có một lần thành công quá, không thể không nói đây chính là một loại phong kiến tư tưởng cũ.

Đi vào ở giữa, hướng về lại một quái chính là phòng khách, cũng chính là chỗ ăn cơm, một hào phóng trác, mặt trên xếp đầy các loại thức ăn, Kỳ Vân dùng con mắt một náy, có mười sáu cái món ăn, nhất thời đỡ khốc đỡ cười, đối với Kỳ Toàn nói rằng: "Người làm cái gì vậy? Hai ta người ăn nhiều như vậy? Ta nói người này không phải gọi ta tới dùng cơm, người là gọi ta lại đây mắng người chứ?"

Kỳ Toàn sờ sờ đầu nói: "Đừng, người đừng mắng, đêm nay ta còn gọi mấy người, ă. . . Hiện tại sáu giờ mười, lại có thêm hai mươi phút liền đến. Đầu là sơ trung bạn học, còn có một... Khả khả."

"Một cái gì? Người kêu ai? Đừng nói với ta người đem Lưu hà cho gọi tới, mịa nó người tiểu tử này." Kỳ Vân vừa nghe muốn xấu, cảm tình tiểu tử này đem toàn bộ trần đều chuyển khắp cả, hóa ra là làm một loại nhỏ hội bạn học. Nhưng nghe hắn ý kia, phỏng chừng liền trước đây một sơ trung bạn học nữ đều thông báo... Kỳ Vân lắc đầu cười khổ, này tính là gì sự a.

"Vân ca chính là thông minh, ta cho người gọi tới, để người một giải nỗi khổ tương tư." Kỳ Toàn lúc nói lời này khó dùng sát se tiếng phổ thông, rung đùi đắc ý.

"Người thật không chê sự cực kỳ chứ? Nghe nói nàng đều đính hôn, người nói người làm cái gì vậy?"

...

Lưu hà là thôn bên cạnh Lưu gia trại người, mừng một cùng mừng bốn đều là Kỳ Vân cùng Kỳ Toàn bạn học, chỉ có điều Kỳ Toàn đến mừng bốn thời điểm không lên, rất lớn một phần nguyên nhân cũng là bởi vì cái này gọi Lưu hà người, còn có một người chính là Lưu Băng.

Trước tiên nói một chút Lưu Băng, lúc đó Kỳ Vân đem ngay lúc đó mã quế quân cho đánh sau đó, Kỳ Toàn lúc đó không biết. Nghe bạn học nói rồi sau đó, Kỳ Toàn lúc đó liền nổi nóng đi tìm mã quế quân, bắt đắc dĩ mã quế quân lúc đó đi tới bệnh viện, Kỳ Toàn không có bù đao cơ hội. Một tuần sau đó mã quế quân trở lại giáo khoa, ở trong lớp Kỳ Toàn dùng một cái chĩa mộc côn đem ngựa quế quân chân cắt đứt, then chốt đánh thời điểm còn nói một câu: "Nếu không là Kỳ Vân cho ta nói ta còn không biết đây, người dám bắt nạt ta Vân ca?"

Vì câu nói này, vốn là Kỳ Vân sự tình đã bị đề xuống, trường học lại lần nữa cho Kỳ Vân một lỗi lớn xử phạt, mà Kỳ Toàn lúc đó trường học đang thương lượng muốn không nên khai trừ thời điểm lại phát sinh Lưu hà sự, bị trường học không chút do dự cho khai trừ rồi.

Lúc đó Kỳ Vân ở mừng một thời điểm liền thích Lưu hà, khi đó yêu thích cùng hiện tại yêu thích không giống nhau. Chỉ là đơn thuần mỗi ngày có thể nhìn thấy đối phương, liền cảm thấy toàn bộ thế giới đều là ánh mặt trời, mà không phải hiện tại.

Khi đó Kỳ Vân cùng Lưu hà "Luyến ái", thậm chí bốn năm đều không có khiên qua tay, chớ nói chi là cao thâm đồ vật, lúc đó từ sơ vừa bắt đầu Kỳ Vân liền thâm mến Lưu hà, thế nhưng đến mừng bốn cũng chưa có nói ra, có điều cả lớp người đều thập phần rõ ràng hai người chuyện. Cô gái da mặt mỏng, Kỳ Vân không nói yêu thích chính mình, Lưu hà cũng càng sẽ không nói ra.

Thế nhưng lúc đó cùng lớp người cũng có vui vẻ năng, có điều không có một dám lại đây xúi quẩy. Nguyên nhân lớn nhất chính là Kỳ Vân cùng Kỳ Toàn quan hệ quá tốt rồi.

Thật tới trình độ nào đây? Kỳ Vân nhớ rõ, khi đó Kỳ Toàn gia đình điều kiện so với Kỳ Vân gia tốt, hoa đào trung tâm trấn trung học cách hoa đào trại có sáu dặm địa khoảng cách, con đường bất bình, khi đó đều cười xe đạp, cần đại khái khoảng hai mươi lăm phút thời gian.

Vì lẽ đó đại đa số rồi nhà khá xa bạn học đều là từ trong nhà mang cơm nước, trong giờ học lớp thứ hai tan học thời điểm mỗi cái ban thống nhất dùng một sọt, rõ cái đĩa cơm đi căng tin chưng một hồi, mười một giờ bốn mươi sau khi tan học lại cảm về ăn. Mà ăn món ăn cơ bản là chính là tiêu dưa muối, một mao tiền một bao làm rong biển tía, hoặc là trứng vịt muối, hàm ngư loại hình. Đương nhiên trứng vịt muối cùng hàm ngư những này bình thường là điều kiện gia đình tốt hơn mới ăn trên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Bạn học tiểu tu

Chương 24: Giao phó

2015-09-20 10:00:00

"Ta bồi tiếp người đi đi? Không phải. . . Ta là nói. . . Ta là nói. . ."

"Không cần đâu, người đi tới cũng không giúp đỡ được gì, đến thời điểm ta để sự phụ ta mang theo ta đi, chính ta một người làm không được, người an tâm ở trong tông tu hành là được! Ta đã trở về có thể muốn kiểm tra, nếu như người không hề thật lòng học ta nhưng là phải trừng phạt người nhà."

Kỳ Vân cố ý dùng ung dung ngữ khí nói ra, dù sao vẫn đúng là không nhất định có thể tìm tới cái kia chó má Thanh Mộc Thiên kiếm. Trung gian khoảng cách thời gian dài như vậy, ai biết giữa hai người còn có thể hay không thể có cảm ứng.

Kỳ Vân không muốn nói ra đến thêm một cái sốt ruột, đây là chuyện của chính mình, đồng thời cũng là chính mình cơ duyên.

...

Một tuần lễ sau.

Kỳ Vân mấy ngày nay ngoại trừ cùng Lưu Băng trò chuyện, nhiều thời gian hơn là đang suy nghĩ đồ vật, trong tay nắm bắt trên cổ Thanh Long thần mộc, ngờ ngác xuất thần.

"Vân ca, thật không đỡ nổi, mắt đầu ngu đi, ta trong miệng đánh cách tất cả đều là thù a, không. . . Tất cả đều là linh dịch a, giết một con đi."

Kỳ Toàn miễn cưỡng nhìn Kỳ Vân, uống bảy ngày linh dịch, một trận ngũ cân khoảng chừng : trái phải, thật là muốn chết, trong bụng tất cả đều là linh dịch, Kỳ Toàn thực sự không chịu được, không được, ngày hôm nay nói cái gì cũng đến giết chết một con ngu dùng để bữa ăn ngon.

Kỷ Vân nhìn đáng thương Kỷ Toàn, nói rằng: "Một con ngư, một con dương, tối hôm nay chúng ta chúc mừng một hồi, ngưoi cho Luru Băng làm trợ thủ."

"A? Thật. . . Thật sự? Một con ngư, một con dương? Wase, Vân ca, ta yêu chết ngưoi, ha ha ha ha, chủ và thợ rớt cục có thể ăn được thịt, ha ha ha."

Kỷ Toàn nhảy một cái cao ba trượng, điên rồi giống như chạy đến ngư quần bên trong đi chọn tối hôm nay muốn tể ngư cùng dương, đưa tới ngư quần cùng dương quần một trận rối loạn, không người biết còn tưởng rằng cái tên này tiến vào đi giải quyết vấn đề sinh lý đây...

"Kỷ Vân, ngày mai chúng ta liền muốn đi đâu cái Thiên kiếm đại lục thật sao?"

Kỷ Vân xoay người, nhìn thấy Luru Băng chính nhìn mình, đầy mặt không muốn, Kỷ Vân nhẹ nhàng gật đầu: "Ân. Thời gian gần đủ rồi, ta còn có chuyện khác muốn làm, không thể bị dở dang, không có chuyện gì, ta chẳng mấy chốc sẽ trở lại."

"Ân."

Luru Băng khẽ đáp lời, xoay người hồn bay phách lạc trở lại Kim Loan điện.

"Ai!"

Kỷ Vân cũng là thật dài thở dài, tiếp theo đi tới trong phòng chuẩn bị đồ gia vị, ngày sau còn dài, tìm tới Thanh Mộc Thiên kiếm, sau đó có nhiều thời gian cùng nhau!

...

"Vân ca, uống XXX!"

"Vân ca, ta nói với ngưoi, rượu này ngưoi nhất định phải cho ta lưu mấy cái bình, làm huynh đệ nói chuyện ngưoi đến giữ lời a. . ."

"Vân ca. . ."

Liếc mắt nhìn cửa đại điện đại quái chung, hơn mười một giờ khuya, từ hơn bảy giờ uống đến hiện tại hơn bốn giờ, kỷ Vân huynh đệ hai uống mười mấy cân, nhìn say ngất ngây Kỷ Toàn, Kỷ Vân cũng hai mắt say xe, lão đảo tới đỡ Kỷ Toàn đi tới đại điện mặt sau phòng ngủ.

Cho tới Luru Băng, uống đến hơn chín giờ thời điểm liền trở về, khả năng là bởi vì cao hứng, cũng khả năng bởi vì những khác, uống có hơn một cân, vẫn là Kỷ Vân cho đưa trở về phượng loan điện.

Thả xuống Kỷ Toàn, Kỷ Vân trở lại chính mình nghỉ ngơi gian phòng thẳng tắp nằm ngả ở trên giường, tuy rằng quáng mắt không thấy rõ đồ vật, thế nhưng đầu óc vô cùng tỉnh táo: "Tân Diệu Âm cùng ta cái kia vị hôn thê Tân diệu có thể nên làm gì a? Ai, sầu chết ta rồi."

"Này chân đứng hai thuyền cảm giác thực sự là không dễ chịu, ai, làm sao bây giờ a?"

Trong miệng lung tung lắm bầm, chậm rãi ngủ thiếp đi...

...

Sáng sớm ngày thứ hai.

Kỷ Vân mở mắt ra, dùng tay xoa xoa huyệt Thái Dương, trong miệng mắng một câu: "Sau đó ai lại nói rượu ngon uống không lên đầu, ta rất sao liền đánh ai."

Sau khi rời giường, Kỷ Vân ghé một cái ra cửa vào đại điện, liền nhìn thấy Luru Băng cùng Kỷ Toàn đều đứng ở ngoài cửa, Kỷ Vân nghi hoặc nói rằng: "Dậy sớm như thế a, ăn cơm chưa?"

Kỷ Toàn thì lại có chút căng thẳng nói rằng: "Vân ca, ta hai điểm liền tỉnh rồi, một điểm ngủ không được, làm đợi được hiện tại, ngưoi mau mau theo chúng ta nói một chút ngưoi muốn đem chúng ta đưa đến nơi nào, ta này trong lòng một chút cũng không chắc chắn."

Kỷ Vân nghe xong sau đó, liếc mắt nhìn ở Luru Băng, biết nàng cũng ở giả vờ trấn định, khẽ mỉm cười nói: "Chớ sốt sắng, coi như đi học, hơn nữa còn là có chỗ dựa trường học."

"Các ngưoi sắp sửa đi địa phương tên là: Thiên kiếm đại lục. Mà các ngưoi muốn đi môn phái nhưng là Thiên kiếm đại lục ba Đại tông phái một trong 'Thanh Liên Kiếm Tông', sư phụ của ta là Kiếm Vô Trần, Thanh Liên Kiếm Tông chương môn. Vì lẽ đó các ngưoi không cần có cái gì gánh nặng trong lòng, có chuyện gì ta giúp các ngưoi kháng, các ngưoi nhân vật chủ yếu chính là tu chân!"

Dừng một chút, Kỷ Vân nhìn Kỷ Toàn ý tứ sâu xa nói rằng: "Kỷ Toàn, có một chút chuyện muốn nói với ngưoi, đôi này : chuyện này đối với ta hoặc là đối với ngưoi đều phi thường trọng yếu."

Kỷ Toàn mới vừa nghe được nhiệt huyết sôi trào, vừa thanh tĩnh lại, liền bị Kỷ Vân điểm danh, lập tức lại sốt sắng lên, "Chuyện gì, Vân ca ngưoi nói."

"Tu chân có thể không thể so cái khác, cho người thời gian năm năm, người muốn trở thành Thanh Liên Kiếm Tông bao quát nội môn, hạt nhân, cùng đệ tử chân truyền bên trong người số một, đồng thời phải cho ta bồi dưỡng chỉ ít mười cái trở lên cao thủ."

"A? Chuyện này. . . Ta có thể thành sao?" Kỳ Toàn cũng không biết mình rốt cuộc có phải là tu chân liêu, liền bị Kỳ Vân cho lên nặng như vậy một bao quần áo.

"Xạ Điều Anh Hùng Truyện xem qua sao? Biết Quách Tĩnh sao? Cần có thể bù chuyết! Ta yêu cầu người muốn so với hắn lại trả giá gấp mười lần nỗ lực, một ngày ngoại trừ ăn uống ngủ nghỉ, ngủ thời gian không thể dư thừa một canh giờ, những thời gian khác đều dùng đến tu luyện, linh dịch quân đủ! Ta tạm thời không cách nào tu luyện, vì lẽ đó nếu để cho ta biết người ở Thanh Liên Kiếm Tông không lý tưởng, như vậy sau đó chúng ta cũng không tiếp tục là huynh đệ!" Kỳ Vân nói rất nặng, bởi vì nói những khác đối với Kỳ Toàn hầu như một điểm dùng không có.

Kỳ Vân muốn cho Kỳ Toàn mau chóng ở Thanh Liên Kiếm Tông trưởng thành, cho dù chính mình không cách nào tu chân, như vậy nhà của chính mình người cũng phải đưa tới nơi này.

Kỳ Vân cũng biết ân tình vật này, sẽ hữu dụng xong một ngày. Nói trắng ra, Kiếm Vô Trần mặc dù là sư phụ của chính mình, nhưng là không phải là nhà mình người sư phụ, giúp mình là tình cảm, giúp người khác... Kỳ Vân không dám tưởng tượng một ngày kia.

Vì lẽ đó muốn đem tất cả mọi chuyện an bài xong, chính mình bây giờ có thể tin nhiệm người chỉ có Kỳ Toàn, còn Lưu Băng? Dù sao chỉ là một người phụ nữ!

"Vân ca, người yên tâm, ta Kỳ Toàn nếu như trong vòng năm năm không làm được Thanh Liên Kiếm Tông người số một, chính ta tìm địa phương đâm chết!" Kỳ Toàn mắt đục đỏ ngẫu nói rằng, hắn không phải người ngu, cùng Kỳ Vân từ nhỏ đến lớn giao du nhiều thời gian như vậy, hắn đã sớm có thể nghe ra Kỳ Vân câu nói này một cái khác ý tứ: Kỳ Toàn, huynh đệ ta tạm thời không thể tu luyện, hết thầy đều dựa vào người, người nhất định phải đứng ra!

Gật gù, Kỳ Vân biết Kỳ Toàn rõ ràng ý của chính mình, có mấy lời, huynh đệ trong lúc đó không cần nói quá nhiều hắn liền có thể biết người, hiểu người, này đã đủ rồi.

"Được rồi, hai người các người thả lỏng, theo ta đồng thời tiến vào cái này đường nói liền có thể." Kỳ Vân mới vừa nói xong, trước mặt liền xuất hiện một vòng sáng trắng.

Kỳ Toàn cùng Lưu Băng tựa hồ đã quen thuộc từ lâu, ba người chậm rãi đi vào cái kia vòng sáng trong đường nói, biến mất ở trong không gian...

Quyển sách thủ phát tới tự 17K tiểu thuyết võng, ngay lập tức xem chính bản nội dung!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Đưa linh thủy

Chương 25: Đưa linh thủy

2015-08-23 08:18:03

Một trận phàn ă, Kỳ Vân cũng ở cái gia đình này tiểu tụ hội trên nói rõ ý của chính mình, muốn ở quê hương phát triển, mấy người đều biểu thị chống đỡ, dù sao bọn họ cũng ở quê nhà phát triển, đều lẫn lộn vui vẻ sung sướng. Mà Kỳ Vân vẫn liên so với mấy người bọn họ thông minh, nếu như nói Kỳ Vân ở nhà lẫn lộn không có bọn họ được, mấy người bọn họ nhưng là không có chút nào sẽ tin tưởng.

Kỳ Vân cũng có chính mình dự định, về nhà trồng trọt, nói trắng ra không phải vì tiền, có thần bí không gian, Kỳ Vân từ khi đó liền đối với tiền xem không phải quá trọng yếu. Mà là muốn giúp một hồi trước đây khá là muốn bạn thân, bạn học.

Có câu nói: Một người đắc đạo gà chó lên trời. Chính mình ăn thịt, các anh em liền tuyệt đối không thể theo ở phía sau ăn canh, cũng phải ăn thịt mới đúng. Mà Kỳ Vân biết xã hội bây giờ quá hiện thực, nếu như biết mình trồng trọt mà xa cách người của mình, vậy thì không phải bằng hữu, càng không phải huynh đệ. Kỳ Vân sẽ không cùng không thể đi giúp bọn họ, bởi vì đây là bọn hắn sự lựa chọn của chính mình, lựa chọn liền không phải hối hận, bởi vì người lựa chọn liền muốn học gánh chịu hậu quả.

Kỳ Vân quả nhiên không có thất vọng, mấy người tuy hơn một năm không có liên hệ, thế nhưng đến trường khi đó thành lập cảm tình đều ở, Kỳ Vân rất vui mừng chính mình có nhiều như vậy huynh đệ bằng hữu.

Kỷ Vân đi phòng rửa tay thời gian ở Kỷ Toàn trong nhà nhảy ra năm cái bình nhỏ, đều là trang kẹo cao su loại kia chiếc lọ, từ bên trong không gian chứa đầy linh thủy, không phải Kỷ Vân không hào phóng, ngày sau còn dài mà, hiện tại thực lực của chính mình không đủ để bảo tồn không gian, chờ thực lực mình mạnh mẽ lại nói.

Nhìn Kỷ Toàn còn đang không ngừng quán xuân sinh cùng đức son, Kỷ Vân cười đi tới, nhìn Kỷ Toàn một chút, Kỷ Toàn sau khi thấy lập tức để chén rượu xuống, biết Kỷ Vân có lời muốn nói.

Đức son cùng xuân sinh nhìn thấy Kỷ Toàn không chúc rượu, cũng là cười khổ để chén rượu xuống, nhìn Kỷ Vân; Lưu Hà cùng Lưu Quyên vốn là đang nói chuyện, nhưng nhìn đột nhiên yên tĩnh lại mấy người, cũng là đình chỉ trò chuyện, bốn người đều cùng nhau nhìn về phía Kỷ Vân.

"Hừ hừ." Kỷ Vân ho khan một tiếng, nhìn người chết nói rằng, "Đây là năm bình nước thuốc, có thể thanh lý thân độc trong người tổ, trở lại sau đó tìm một chỗ yên tĩnh, tốt nhất một thân một mình, ăn vào sau tám. Nhớ kỹ, này bốn bình nước thuốc so với một triệu muốn đáng giá nhiều lắm, nhất định không muốn cho người khác dùng!"

"Cái gì?" Kỷ Toàn nghe xong sau đó, bĩu môi, "Thuốc gì so với một triệu còn muốn đáng giá? Dao động ai. . . Ai u, ta nói Vân ca, có thể hay không thay cái địa đánh? Đừng quang đánh một mặt."

Kỷ Toàn nói còn chưa dứt lời liền bị Kỷ Vân ở sau gáy giật một cái tát, nghiêm túc nói: "Dùng sẽ có nửa giờ toàn thân thống, tối chuẩn bị cẩn thận khăn mặt ngăn chặn miệng mình, hẳn quá khứ sẽ được, nhớ kỹ, vật này so với hoàng kim đều trọng yếu, trở lại tìm một chỗ không người cho ta uống, thực sự không được liền đi khách sạn."

Kỷ Vân nói rất nghiêm túc, một nhắc lại, Kỷ Toàn rốt cục coi trọng lên, biết Kỷ Vân sẽ không nói lung tung, cầm lấy bình nhỏ thả ở trong tay nắm, nếu Kỷ Vân nói so với một triệu trọng yếu, vậy khẳng định là khá là khiêm tốn lời giải thích, nhất định phải thu cẩn thận.

Trương đức son bốn người bọn họ vừa nhìn cười vui vẻ Kỷ Toàn trịnh trọng cất đi, cũng là từng người cầm một bình cất đi, dù sao bọn họ đối với Kỷ Toàn tương đối quen thuộc, liền người như hắn đều có thể xem nặng như thế đồ vật, khẳng định kém không được.

Vẫn uống đến hơn mười hai giờ khuya, trương đức son đề nghị muốn đi hát, bị Kỷ Vân bồi thường tuyệt, nói câu ngày sau còn dài, dù sao Kỷ Vân hai người ngày mai còn có chuyện muốn làm, lưu luyện không rời bên trong, Kỷ Toàn cùng Kỷ Vân đưa đi bốn người.

Nhìn trương đức son mở ra Trường Thành C30 không nhìn thấy sau đó, Kỷ Vân trịnh trọng đối với Kỷ Toàn nói: "Cái kia bình đồ vật phi thường trọng yếu, có thoát thai hoán cốt hiệu quả, ngàn vạn cẩn thận, không được liền tối hôm nay uống, có điều đau vô cùng, ngươi có thể muốn nhịn xuống, cha mẹ ngươi bên kia ta sau đó sẽ lại cho."

"A? Thần kỳ như vậy? Ta biết rồi, ngươi yên tâm đi, đau chết ta sẽ không kêu một tiếng, nếu như ta kêu một tiếng ta rất sao liền không phải huynh đệ ngươi." Kỷ Toàn thấy Kỷ Vân vừa nặng nề cái kia bình nước thuốc, vội vã từ trong túi lấy ra, trịnh trọng nói rằng.

Kỷ Vân gật gù, đối với Kỷ Toàn rất yên tâm, biết hắn bên này sẽ không xảy ra vấn đề, khẽ thở dài một cái: Chính mình chính là quá yếu lòng, vốn là linh thủy không nên hiện tại phân cho bốn người bọn họ, dù sao quá xa, có một tia nguy hiểm bại lộ, thế nhưng Kỷ Vân tin tưởng trương đức son, lý xuân sinh cùng Lưu Quyên, cái kia Lưu Hà... Khả năng liền huyền!

Dù sao cùng Trương Phong đính hôn, Trương Phong cùng Kỷ Vân không hợp, e sợ cái kia bình nước thuốc liền lãng phí, Kỷ Vân kết luận Lưu Hà uống không được cái kia bình linh thủy.

Có thể uống hay không là Lưu Hà tạo hóa, Kỷ Vân quản không được nhiều như vậy, cáo biệt Kỷ Toàn, Kỷ Vân nhanh chóng chạy bộ đi tới thôn bên cạnh thuê phòng địa phương, Kỷ Vân có việc muốn làm, trong không gian từ không nữa lấy ra liền muốn nghịch thiên rồi, không có cách nào bán.

Hiện tại đều thập năm, sáu tiếng, không gian đã qua một trăm năm mười, sáu mươi năm.

"Ai, uống rượu làm lỡ sự!"

Đến sau đó, Kỷ Toàn nhanh chóng tiến vào không gian, đi vào hầm liền nghe đến một luồng nóng nặc mà tràn ngập linh lực hương tử. Kỷ Vân nghe thấy sau đó thèm trùng không nhìn được, lập tức vỗ bỏ một vỏ tử giấy dán, nhất thời toàn bộ hầm bên trong tỏa ra một luồng càn dày đặc gấp trăm lần hương tử, nghe thấy sau đó thân thể dĩ nhiên nhẹ nhàng, có một loại còn không uống liền cảm giác say.

Kỷ Vân bên người từ bên trong không gian tìm một tịnh tử chén rượu, yếu một chén, toàn bộ tửu đã biến thành màu xanh nhạt, hơn nữa phi thường trù, có thể kéo thành sợi tơ, uống một hớp nhỏ, Kỷ Vân con mắt sáng, thực sự là quá tốt uống. Tửu bốc đồng hoàn toàn không còn, biến phi thường nhu hòa, hương tửu chen lẫn một luồng linh thủy khí tức, uống vào phảng phất ăn quả Nhân sâm giống như, toàn thân thoải mái cực độ.

Uống xong rỗng rã một chén, cũng có ba lạng tửu, Kỷ Vân trên mặt một luồng ửng hồng, tửu tuy thật uống đồng thời hậu kinh mười phần, Kỷ Vân phi thường hài lòng, uống xong toàn thân ấm áp, tuy rằng không có linh thủy loại kia siêu cường hiệu quả, thế nhưng cũng chúc cực phẩm.

Chộp dưới miệng, Kỷ Vân thầm nói: "Nơi này thổ địa lẽ nào cũng rất nghịch thiên? Tại sao ta cảm giác rượu này cũng có nước suối loại này tự hiệu quả? Tuy rằng không tới hai ba phần mười, nhưng cũng phi thường hiếm thấy, dù sao không có gia nhập linh thủy."

Kỷ Vân vốn là uống nhiều rồi, hơn nữa rượu để một dính lúu, đầu óc biến không như vậy tỉnh táo. Hiệu quả tại sao tốt như vậy, vẫn là ứng vì là bên cạnh cách đó không xa linh hồ nước bạc, cách nơi này có tới đa mấy chục mét khoảng cách, quá khứ bách năm, chu vi sớm đã bị loại kia cái gọi là "Linh khí"

cho tràn ngập đầy, có linh thủy hiệu quả hai ba phần mười phi thường bình thường.

Uống xong sau say khướt Kỳ Vân tìm một tiểu Số 1 cái bình, lúc đó là bởi vì Kỳ Vân muốn số lượng lớn, ông chủ đưa Kỳ Vân năm mươi cân, đều là thập cân đàn trang tửu, đem cái kia năm mươi cân đơn độc để ở một bên nhà cũ địa hầm bên trong, mặc dù có chút say khướt, thế nhưng Kỳ Vân vẫn là làm tốt các loại phòng bị biện pháp, để tránh khỏi hương tửu đưa tới phiền phức. Còn lại toàn bộ không nhúc nhích, làm tốt tất cả, Kỳ Vân say khướt về nhà, ngã đầu liền ngủ.

...

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Tàn gia lấy lòng

Chương 26: Tàn gia lấy lòng

2015-08-23 15:00:13

"Vân ca, Vân ca! Rời giường, rời giường!"

Kỳ Vân hí hí mắt, đưa tay lấy điện thoại di động ra, vừa nhìn mới bốn giờ rưỡi, nhất thời tức giận, ngã đầu ngủ tiếp. Thế nhưng Kỳ Toàn cái kia giọng nói lớn phảng phất đòi mạng giống như, nhin một phút, Kỳ Vân mặc quần áo đi ra ngoài, bắt được chính đang hô to Kỳ Toàn, một cái tát đánh ở sau gáy, nói: "Ngươi cái quái gì vậy tối hôm qua không ngủ sao? Lúc này mới bốn giờ rưỡi! ! Bốn giờ rưỡi! ! !"

Kỳ Vân ở sáng sớm lúc ngủ phi thường lại giường, bình thường không tới tám giờ không mang theo giường, vì lẽ đó bốn giờ rưỡi liền đến gọi Kỳ Vân Kỳ Toàn gấp vận rủi lớn.

Kỳ Toàn không cần thiết chút nào, hưng phấn nói với Kỳ Vân: "Ta ngủ cái P a, ngươi nhìn ta một chút, nhìn ta có phải là trắng? Ta nói với ngươi ta hiện tại một quyền biết đánh nhau chết một con ngư, ngươi ngày hôm qua cho nước thuốc, quá thần kỳ, quá... Ạch!"

Kỳ Toàn mới vừa nói đây, đột nhiên nhìn thấy Kỳ Vân cười hí hí mắt nhìn mình, trong lòng chợt dạ, nhớ tới tối hôm qua Kỳ Vân nhắc nhở, vội vã nhắm lại miệng xui xẻo.

Kỳ Toàn biết, mỗi lần Kỳ Vân như vậy cười xem người thời điểm, người kia chuẩn xui xẻo, vừa định xong, Kỳ Toàn trên người liền đã trúng vài lòng bàn tay, Kỳ Vân một bên đánh một bên mắng: "Có não hay không? Ai rất sao cho ngươi uống được? Ngươi bệnh thần kinh không uống thuốc chứ? Hiện tại mới bốn giờ rưỡi! Ngươi rất sao không ngủ sao?"

Kỳ Toàn mở miệng cầu xin tha thứ: "Vân ca, ta sai rồi, sai rồi. . . Ai u, ngươi thật hô a, ai u, nhẹ chút, ta thân ca ai. . . Lại đánh ta hoàn thù a, ta vẫn là rất lợi hại. . . Ca, thân ca, đừng đánh đầu, kiểu tóc. . ."

Kỳ Toàn cũng là phối hợp kêu, có điều đúng là thật đau, tiểu tử kia là thật đánh a, chính mình làm sao liền quên Kỳ Vân không thể dậy sớm giường đây? Trận đánh này cho ai. . .

Đùa giỡn xong sau khi, Kỳ Vân cũng không có cách nào lại tiếp tục ngủ, qua loa rửa mặt, cơm đều không ăn, liền lên xe, đầu tiên đi tới thôn bên cạnh thuê phòng địa phương mang tới cái kia năm mươi cân tửu, sau đó liền bắt đầu chạy đi.

...

Kỳ Vân đây là lần thứ hai đi kinh thành, lần thứ nhất đi làm ô tô, dọc theo đường đi quang đang ngủ cũng không có quan sát ven đường phong cảnh. Hiện tại Kỳ Toàn ở lái xe, Kỳ Vân một đường quan nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, mở mang tầm mắt.

Kinh thành không thiết thời là toàn bộ Hoa Hạ thủ đô, phồn hoa trình độ làm người trở mắt ngoác mồm, từ khi tiến vào kinh thành trong phạm vi, Kỳ Vân liền rõ ràng cảm giác nơi này phồn hoa cùng chặt chẽ.

Mỗi người thật giống đều ở không có thời gian như thế, căn bản không có ai lo lắng thường thức đại đô thị phồn hoa, phảng phất quen thuộc giống như. Nơi này tuy rằng tắc tắc vàng, thế nhưng đối với một loại đồ vật tác dụng so với bất kỳ địa phương nào cũng phải lớn hơn, vậy thì là ---- tiền.

Mỗi người đều là tiền đang bồn bồn, bởi vì không có tiền ngươi sẽ không có tất cả. Ở như vậy phồn hoa đại đô thị chỉ cần có thể sống sót, đều là khá là

liều mạng người, bằng không quang thủy điện khí, vật nghiệp, ăn ở áp lực thì có thể làm cho người không chịu được. Như Kỳ Vân trước đây như thế, một tháng ba ngàn khối ở huyện thành nhỏ sẽ sống rất thoải mái, thế nhưng ở kinh thành ba ngàn đồng tiền thậm chí người đều không cách nào bình thường ăn!

Sắp đến Tần gia thời điểm, Kỳ Vân cho Tần Diệu Âm gọi một cú điện thoại, báo cho chính mình sắp đến, Tần Diệu Âm nói mọi người đến đông đủ, liền chờ mình đến.

Kỳ Vân không rõ, mọi người đến đông đủ? Có ý gì? Lần này chính là một một phương diện tiêu thụ rượu ngon, cũng không cần người khác a. Chỉ cần cùng Tần diệu có thể đàm luận là được, dù sao hần chủ sự.

Có điều Kỳ Vân vừa tới Tần gia biệt thự thời điểm, liền phát hiện Tần Thiên đứng mấy người ở chính giữa, bên cạnh là Tần Chính, Tần Diệu Âm, Tần diệu có thể bốn người.

Còn không xuống xe, Tần Thiên liền đi nhanh lên sau khi đi qua Bài bang Kỳ Vân kéo cửa ra, mặt tươi cười lôi kéo Kỳ Vân tay, nói: "Tiểu hữu người đã tới, trên đường cực khổ rồi."

"Không khổ cực, không khổ cực, lão gia tử thân thể thật cường tráng a, không so với chúng ta những người trẻ tuổi này kém." Kỳ Vân bị kéo tay, trong lòng cảm khái Tần Thiên đối nhân xử thế, mèo già hóa cáo.

Kỳ thực lấy Tần Thiên bây giờ địa vị, ở Hoa Hạ ai cũng chịu đựng không được Tần Thiên nhiệt tình như vậy đối xử, coi như là thủ trưởng cũng không được. Dù sao quang khai quốc nguyên công lao này một cái đầu hàm liền không ai dám để Tần Thiên làm như thế. Nhưng Kỳ Vân không giống nhau, Tần Thiên không dám ôm ấp bất kỳ xem thường, có thể làm cho một kẻ chắc chắn phải chết trong chớp mắt liền biến so với tuổi trẻ người còn muốn tính lực mười phần người, điều này cần tuyệt đối không phải y thuật.

Y người chết, thịt bạch cốt.

Cùng y thuật đã không có quan hệ gì, người như thế có thể nói là thiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ. Ngẫm lại, y thuật đều đáng sợ như thế, cái kia những phương diện khác đây?

Tần Thiên tuyệt đối nghĩ tới những vấn đề này, cho nên mới phải như một hạ nhân như thế cúi đầu cúi người. Tần Thiên không ngốc, hần muốn cho hậu thế lưu một cây đại thụ, mà Kỳ Vân chính là cây đại thụ kia.

Tần Thiên vẫn phi thường ước ao Số 1 thủ trưởng trong tay con kia khủng bố bộ ngành, bên trong người ngoại trừ nghe Số 1 thủ trưởng ở ngoài, không bị bất luận người nào quản chế, đồng thời mỗi người bọn họ đều có lệnh người ước ao một giấy phép ----- giết người giấy phép.

Ở Tần Thiên may mắn một lần gặp một người trong đó sinh ra, ở Tần Thiên trong mắt, người kia y thuật thậm chí so với Kỳ Vân còn cao hơn, tuy rằng hiệu quả không tốt như vậy, thế nhưng nhân gia chỉ là phát tay một cái một chùm sáng mạng phát sinh, một kẻ chắc chắn phải chết liền sống.

"Vẫn là nhờ có tiểu hữu xuất thủ cứu trị, không phải vậy nào có ta ngày hôm nay a?" Tần Thiên cười ha ha, có vẻ tâm tình vô cùng sung sướng.

"Nơi nào, nơi nào." Kỳ Vân sau khi nói xong mới nhìn thấy Kỳ Toàn không có xuống xe, tiểu tử này có phải là bị dọa bối rối? Bởi vì Kỳ Vân nhìn thấy Kỳ Toàn nhìn một thân quân trang Tần Chính mắt cũng không mang trát, tựa hồ nhìn thấy bảo tàng.

"Xuống xe, làm gì chứ?" Kỳ Vân gõ gõ cửa sổ xe, cái tên này, mắt mặt. Có mỹ nữ không nhìn, lại xem một người đàn ông.

Kỳ Toàn xem Kỳ Vân một mặt không quen nhìn mình, lập tức xuống xe đi tới Kỳ Vân bên cạnh, hưng phấn nói với Kỳ Vân: "Vân ca, người nói hần bộ y phục này có phải là giả? Một tuệ ba sao a, nếu như là thật sự ta cũng nhớ không lầm hần là thượng tướng quân hàm a?"

Kỳ Vân mau mau cúi đầu dùng đầu tay một hồi đầu của mình, sau đó mạnh mẽ một cái tát gạt đi tới: "Người rất sao cho ta mặc một bộ giả ta đi xem xem? Ốc heo sao?"

"Xi xì!"

"Ha ha ha ha "

"Ha ha."

Mấy người đều hài lòng nở nụ cười, Tần Thiên đối với Kỳ Toàn nói: "Bộ y phục này tuyệt đối là thật sự, nếu như người muốn xuyên có thể cho người mượn xuyên mấy ngày, thế nhưng không thể đưa cho người."

Kỳ Vân nghe lời này kinh ngạc nhìn Tần Thiên, Tần Thiên nói Kỳ Vân nghe được, tuy nói là mượn, thế nhưng cũng gián tiếp lộ ra một thân mật tín hiệu: Ta Tần gia đem tư thái thái rất thấp, nếu như người Kỳ Vân có cái gì muốn khí chúng ta đều sẽ tận lực thỏa mãn, chúng ta Tần gia chỉ là muốn giao người người bạn này.

Tần Chính tiếng cười khi nghe đến cha mình im bất đi, lời này có thể có chú trọng, tại sao chính mình lão gia tử đối với Kỳ Vân coi trọng như vậy? Lễ nào vền vền cũng chỉ là một thầy thuốc? Mượn quân trang ý tứ không phải là mượn Tần gia hết thấy thực lực bình thường? Tuy rằng không rõ, thế nhưng Tần Chính vẫn không có lên tiếng, đùa giỡn, ngay ở trước mặt như thế người diện, Tần Chính không muốn xúc cái kia rủi ro.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Khoản tiền kêch sù tới tay

Chương 27: Khoản tiền kêch sù tới tay

2015-08-24 09:43:15

Kỷ Vân mau mau giới thiệu: "Lão gia tử, Âm Âm, vị này chính là huynh đệ của ta Kỷ Toàn, một thôn, tuy rằng không phải anh em ruột, thế nhưng so với anh em ruột còn muốn thân." Tiếp theo quay đầu cùng Kỷ Toàn nói, "Vị này chính là Tần gia gia chủ, Tần lão gia tử, cái kia là con trai của hắn, cái này là Tần Diệu Âm, ân. . . Cái này là tỷ tỷ nàng."

Tần Chính cùng Tần diệu có thể tại chỗ đã nghĩ nổi kên, có như thế người tiền cử sao? Cái kia là con trai của hắn, cái này là tỷ tỷ nàng?

Kỷ Vân ở giới thiệu Kỷ Toàn thời điểm cố ý nhảy qua Tần diệu có thể cùng Tần Chính, nguyên nhân rất đơn giản, Tần Chính nắm thương chỉ quá hắn, Tần diệu có thể đến hiện tại vẫn không có một thật thái độ, lại còn đái cái kính mát lớn, khiến người ta không nhìn ra bộ mặt thật.

Đề Kỷ Vân không nghĩ tới chính là Tần Thiên tự mình cùng Kỷ Toàn nắm tay, nói rằng: "Nếu là tiểu hữu huynh đệ, vậy khẳng định không sai được, tiểu tử có phúc lớn."

Bị Tần Thiên nắm chặt tay Kỷ Toàn, lúng túng nhìn Kỷ Vân, thấy Kỷ Vân không có xem ý của hắn, liền vội vàng hai tay nắm chặt Tần Thiên tay: "Tần. . . Lão gia tử được, xin mời chăm sóc nhiều hơn, chăm sóc nhiều hơn. . ."

Kỷ Vân vừa nhìn vui vẻ, không sợ trời không sợ đất Kỷ Toàn lại đối với một ông lão sốt sắng như vậy, thầm nghĩ: "Khả năng Kỷ Toàn uống linh thủy không nhiều lắm đâu, quang bài độc, không có hoàn toàn thay đổi thể chất, không phải vậy lấy Tần lão gia tử năm đó giết địch vô số sát khí liền đủ Kỷ Toàn uống một bình."

Tần diệu nhưng trong lòng cảm giác khó chịu, thế nhưng cực lực muốn thay đổi chính mình ở Kỷ Vân trong lòng ấn tượng, giả vờ trấn định nói với Kỷ Vân: "Cái kia. . . Ta đối với trước đây đã nói, như ngươi nói. . . Xin lỗi, hi vọng ngươi có thể tha thứ ta."

Tần Chính sừng sốt, chính hắn một con gái trong lòng mình phi thường rõ ràng, chưa từng có cùng nam nhân khác yếu thế Tần diệu có thể lại cùng Kỷ Vân xin lỗi? Thực sự là mặt trời đánh phương Tây đi ra.

Vốn là Kỷ Vân vừa muốn dùng đồng dạng chiêu số đối phó Tần diệu có thể, thế nhưng hiện tại quá nhiều người không tiện, vì lẽ đó không có ngăn lại nàng, nghe nàng nói xong Kỷ Vân cùng sừng sốt, thầm nghĩ: "Tình huống thế nào? Theo ta xin lỗi? Chẳng lẽ mình thật sự quá phạm quá đáng sao? Bức một người phụ nữ cùng chính mình xin lỗi, a!"

"Cái kia cái gì, không có chuyện gì, ta không tức cái gì." Kỷ Vân sờ sờ đầu nói rằng.

Tần diệu nhưng trong lòng thầm mắng, không tức giận? Lừa gạt quỷ ni chứ? Mỗi lần đối với muội muội Tần Diệu Âm thái độ tốt như vậy, đối với mình nếu không chính là không nói lời nào, nếu không nói một câu có thể tức chết người.

"Đúng rồi, lão gia tử, ngày hôm nay ta chủ yếu tới là lại đây bán tửu, có điều ta rượu này định giá có chút cao, người nếu không trước tiên ném thử?" Kỷ Vân thăm dò nói một câu, hết cách rồi, hắn dự định bán giá cả khiến người ta cần bán không chịu nhận, hơn nữa hắn dự định chỉ bán năm mươi cân.

Nói trắng ra vẫn là Kỷ Vân tới hôm qua thử một hồi tửu hiệu lực, quả nghịch thiên, vì lẽ đó vốn định bán tám ngàn cân tửu, hiện tại Kỷ Vân nhiều nhất dự định bán năm mươi cân, nếu như bán quá nhiều, Kỷ Vân sợ làm cho hoảng loạn, tuy rằng Tần gia có thực lực đó, thế nhưng không chịu nổi nghịch thiên hiệu lực tửu.

Tâm lý của hắn giới vị là ngàn vạn một cân, thấp nhất, không phải vậy thà rằng trong hầm rượu tặng người, còn vấn đề tiền, có thể bán nhân sâm, đây là Kỷ Vân dự định.

"Ồ? Bán tửu? Ngươi có bao nhiêu cân? Muốn bán giá bao nhiêu? Ta làm chủ cho ngươi toàn thu rồi."

Tần Thiên đang lo không có cái gì thể đánh bạc cùng Kỷ Vân lấy lòng, cơ hội sẽ đưa đến cửa. Đừng nói ngươi bán tửu, ngươi chính là bán tảng đá, Tần Thiên cũng dám mua, không sợ ngươi giới cao, chỉ sợ ngươi không bán.

"Híc, có năm mươi cân, một cân. . . Ân. . . Ngàn vạn?" Kỳ Vân nhỏ giọng nói, dù sao chưa từng thấy cái gì quen mặt, vì lẽ đó trong lòng có chút hư, dù sao đã đến một giá trên trời.

"Hi! Ngươi cướp. . ."

"Im miệng, ngươi cho ta cút qua một bên."

Tiếng thứ nhất là Tần Chính phát sinh, còn chưa nói hết bị Tần Thiên gầm lên đánh gãy, đừng nói là ngàn vạn một cân, coi như là dị nghị một cân, 1 tỉ một cân Tần Thiên cũng dám ăn đi.

Bởi vì Tần Thiên nhìn ra Kỳ Vân là một hạng người gì, hẳn ra tay đồ vật có thể kém sao? E sợ ngàn vạn một cân đều là chính hấn ước lượng nói rất nhẹ, nhìn ra được Kỳ Vân phi thường thiếu tiền. Thế nhưng Tần Chính vừa mở miệng suýt chút nữa hồng rồi Tần Thiên đại sự, nếu như bởi vậy cùng Kỳ Vân trở mặt, Tần Thiên đánh gãy Tần Chính hai chân tâm đều có.

Liếc mắt nhìn Kỳ Vân, phát hiện Kỳ Vân không hề tức giận, thanh thản ra một hơi, Tần Thiên cười nói với Kỳ Vân: "Tiểu hữu, giá cả có phải là lại thương lượng một chút? Ngàn vạn một cân không rẻ sao?"

Cũng đã làm tốt đối phương trả giá dự định, thế nhưng nghe xong Tần Thiên, không riêng Kỳ Vân, Kỳ Toàn, Tần gia tỷ muội, Tần Chính đều đầy mặt không tin nhìn Tần Thiên.

Kỳ Toàn nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: "Ông lão này, còn có như thế trả giá? Kỳ Vân tiểu tử này đến cùng bán chính là kim cương vẫn là tửu?"

Kỳ Vân trong mắt nhưng tràn đầy khiếp sợ cùng tán thưởng, chỉ là vừa mở miệng ngoại trừ Tần Thiên cùng Tần Diệu Âm, những người còn lại đều thâm lắng Kỳ Vân là cái gian thương, nhân gia khách khí khách khí, ngươi vẫn đứng là liên thuận cái bỏ?

"Là (vâng,đúng) có chút tiện nghi, như vậy đi, 20 triệu một cân đi, không tăng giá, lại trưởng có chút không tử tế, tuy rằng vẫn là tiện nghi chút, thế nhưng ai gọi các ngươi là ta tìm đệ nhất gia đây? Năm mươi cân toàn bộ cho ngươi, sau đó lại nghĩ mua, sẽ không có."

Kỳ Vân vừa mở miệng, Tần Chính trong lòng đã sớm đem Kỳ Vân mắng cái vùi phun máu chó, cái này lòng tham như lang gia hỏa, 20 triệu một cân, bán kim cương sao?

Kỳ Toàn nhìn mọi người một chút, phát hiện Tần Chính cái kia đại một tuệ ba sao Đại tướng quân sắc mặt không quen, vội vã khinh dụng nhẹ Kỳ Vân nhỏ giọng nói: "Vân đại gia, gần như là được, ngàn vạn một cân không ít?"

Chỉ là Kỳ Vân vừa mở miệng, để Tần Chính sát khí chuyển đến Kỳ Toàn trên người, "Cái gì quá ít? Gần như là được, muốn 50 triệu quá đắt, tiểu tử ngươi tâm cũng quá đen."

"Ta. . . Ta không. . ." Kỳ Toàn đều muốn khóc, không mang theo như thế chơi người.

"Bớt nói, cầm miệng! Làm người không thể quá tham lam, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần?"

". . ."

Tần Thiên thì lại lộ làm ra một bộ quả nhiên biểu tình như vậy, phi thường khuếch đại bắt đầu cười lớn: "Ha ha ha ha, lão già kia liền ở ngay đây đa tạ tiểu hữu trận chiến đấu nghĩa, cây ca-cao, lập tức gọi điện thoại chuyển khoản, trước tiên bắt được trong tay lại nói, bắt được trong tay mới là đồ của chúng ta. Mau mau, lo lắng làm gì?"

"Gia gia, có phải là thi lại. . ."

"Chuyển khoản!" Tần Thiên trừng mắt mắt phi thường đáng sợ.

"Há, nha, ta lập tức đánh." Tần diệu có thể mới vừa phản ứng lại, móc ra điện thoại đi tới một bên, chỉ chốc lát liền đi tới hỏi Kỳ Vân, "Ngươi thẻ ngân hàng hào cho ta nhìn một chút, ta cho ngươi chuyển khoản."

Âm thanh lạnh như băng, nhưng dị thường êm tai, phảng phất như một con kiêu ngạo Phượng Hoàng giống như vậy, kiêu ngạo không thể xâm phạm.

Kỳ Vân lấy lại tinh thần vội vã đem thẻ ngân hàng hào báo lên, không tới năm phút đồng hồ, Kỳ Vân móc ra điện thoại di động nhìn thấy cái kia liên tiếp linh, cười không ngậm mồm vào được, 1 tỉ liền như vậy tới tay, Kỳ Vân phảng phất đang nằm mơ.

"Ta hiện tại chính là ngàn tỉ phú hào?" Kỳ Vân thất thần, không nghĩ tới trước đây liều mạng muốn muốn kiếm tiền mà không được, hiện tại nháy mắt nắm giữ 1 tỉ Hoa Hạ tệ, nên xài như thế nào đây? Kỳ Vân bắt đầu muốn cái này quái lạ vấn đề đi tới.

Tần Thiên vừa nghe đến điện thoại di động hường, liền nhìn về phía Kỳ Vân, thấy Kỳ Vân cười khoe miệng hơi đầu đều chảy ra, cũng là cười ha ha, phảng phất so với Kỳ Vân còn cao hứng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Xin lỗi

Vốn là Kỳ Vân không có ý định bán tửu, nguyên nhân là hắn tối hôm qua uống qua rượu kia, đã không thể toán tửu phạm trù, có thể cho rằng linh thủy, có linh thủy ba, bốn phần mười hiệu lực.

Thế nhưng muốn lên sau này mình dự định, cần một cái núi dựa lớn đến xử lý ở bề ngoài sự tình, vì lẽ đó Kỳ Vân mới bán cho Tần Thiên, 20 triệu một cân xác thực quá tiện nghi. Phải biết trước pha loãng một ngàn lần linh thủy hiệu quả cũng như này nghịch thiên, cái kia có thể tưởng tượng được được năm mươi cân có chứa linh lực tửu bán 20 triệu một cân là làm sao giá rẻ.

Một cân nhưng là có hơn chín ngàn nhỏ, chỉ cần vận dụng thỏa đáng, Kỳ Vân tin tưởng Tần gia sau đó địa vị tuyệt đối sẽ nâng cao một bước, đồng thời tất cả mọi người đều nhân chính mình tửu mà thu hoạch.

"Lão gia tử, vào nhà nói chuyện chứ? Kỳ Toàn đem lái xe tiến vào bên trong biệt thự." Kỳ Vân sợ sệt tại vách mạch rừng, vì lẽ đó dự định vào nhà cùng Tần Thiên cái này gia chủ nói một chút chuyện cụ thể, miễn cho làm chính mình làm công tử Bạc Liêu ở tể hắn.

Tần Thiên vừa nghe, quả nhiên lộ ra cẩn thận vẻ mặt, lập tức tiến vào bên trong biệt thự.

Kỳ Toàn đem lái xe tiến vào biệt thự, Kỳ Vân mở cốp sau xe sau chuyển ra một vò rượu, đồng thời dặn dò những người khác nói: "Hỗ trợ một người một vò toàn bộ dúi vào trong phòng."

Kỳ Toàn, Tần Chính, Tần Thiên một người chuyển một vò, Tần Diệu Âm hai tỷ muội hai người chuyển một vò tử, còn luy thử hồng học.

Cái bình liền thả ở trong phòng khách tâm, mấy ngày thấy Kỳ Vân không nói lời nào, đều nhìn chòng chọc vào cái vò rượu, tuy rằng truyền ra từng trận hương tửu, thế nhưng cũng không quá tin tưởng Kỳ Vân tửu có thể có cỡ nào thật uống.

20 triệu một cân, thiết thời hắn dám muốn lỗi ra : mở miệng.

Đây là ngoại trừ Tần Thiên ở ngoài, những người khác cộng đồng ý nghĩ.

"Chư vị, có phải là cảm giác ta muốn giá cả có chút quý?" Kỳ Vân vốn là là mỉm cười, thế nhưng sắc mặt đột nhiên nghiêm, "Nếu như cho rằng không chịu nhận, ta trả tiền lại hết, tửu ta liền không bán."

"Ngươi. . ."

"Im miệng! Tiểu hữu, ngươi cũng không thể đổi ý a, đã bán. Lại nói giá cả sự tình còn có thể lại thương lượng, ta có thể lại thêm tiền." Mấy người vừa muốn mở miệng, Tần Thiên liền cho đề xuống, còn ở cười theo.

Trong lòng không ngừng đang nghĩ Tần Chính, những người còn lại tuy rằng bất mãn giá cả, thế nhưng đều lựa chọn trầm mặc, chỉ có cái này Tần Chính, nếu như không phải con trai của chính mình đã sớm đào bán chết.

"Giá cả. . ." Kỳ Vân nhìn lướt qua mọi người, Tần Chính nằm ở sắp bạo phát biên giới, cũng không có lại kích thích hắn, "Giá cả liền như thế định, đây là một lần duy nhất."

"Đón lấy lời của ta nói hi nhìn các ngươi sau khi nghe xong miệng kín như bưng, bằng không. . ." Kỳ Vân mày kiếm quét qua mọi người, Tần Thiên bởi vì uống qua một điểm pha loãng quá linh thủy, vì lẽ đó chịu đến xung kích đặc biệt rõ ràng, cảm giác kia phảng phất tâm trong nháy mắt căng lại giống như vậy, phi thường khó chịu. Thật đang kéo dài thời gian rất ngắn, chỉ có ngăn ngắn một tức.

Những người còn lại chỉ là cảm giác Kỳ Vân ánh mắt khá là lạnh lẽo nghiêm túc mà thôi, chỉ có Tần Thiên cảm nhận được Kỳ Vân đáng sợ.

Kỳ Vân tiếp theo đổi khuôn mặt tươi cười, quay về Tần Thiên nói: "Lão gia tử còn nhớ ta trị bệnh cho ngươi dùng cái kia bình nước thuốc sao?"

"Đương nhiên nhớ tới, bằng không ta. . . Cái gì? Lẽ nào rượu kia. . ."

Tần Thiên mới vừa nói, bỗng nhiên khoe mắt như kim đâm nhảy một cái, nếu như rượu kia cùng nước thuốc như thế hiệu lực, cái kia. . . Liền thật đáng sợ, thật sự là lớn kiếm lời rất kiếm lời, không trách Kỳ Vân một bộ lòng không cam tình không nguyện đáng về đây.

"Đúng, nhưng thực tế hiệu quả tốt hơn ngàn lần!" Kỳ Vân chậm rãi nói ra miệng.

"A?"

"Được. . . Tốt hơn. . . Ngần lần?"

Tần Thiên vào giờ phút này mới cảm giác mình làm ra quyết định là làm sao Anh Minh, bằng không Tần gia liền cùng phần này cơ duyên lớn gặp thoáng qua. Tần Thiên không dám tưởng tượng nếu như lúc đó Kỳ Vân sinh Tần Chính khí, dưới con nóng giận đắc tội rồi Kỳ Vân. . .

"Đúng! Vì lẽ đó lần này tửu liên như vậy quên đi, vốn là rượu này ta không dự định cho con trai của người uống." Kỳ Vân nói rằng.

Tần Chính giờ khắc này tim nhảy tới cổ rồi, nếu như không cho mình uống, vậy thì hồi chết rồi. Sớm biết cùng Kỳ Vân trí cái gì khí đây?

Tần Thiên lúc này cũng là trong lòng run sợ, chính mình là một cái như vậy nhi tử, nếu như Kỳ Vân nói không chừng để Tần Chính uống, cái kia Tần Thiên còn thật không dám ngoại lệ.

"Thế nhưng, xem ở lão gia tử phần trên liền tùy ý. Nay năm mười cân tửu ta tin tưởng Tần gia có năng lực bảo vệ được, hiện tại ta đến nói một chút rượu này đến cùng có gì công hiệu nghịch thiên." Kỳ Vân nói rằng, tuy rằng không chắc chắn lắm cảm giác trong lòng, thế nhưng đem ra dọa người một điểm vấn đề không có.

Nhưng, thực sự là dọa người sao?

Tất cả mọi người cẩn thận nghe, chỉ lo lậu cái kẻ tiếp tục.

"Đầu tiên y dược công hiệu liền không nói, chỉ cần người không chết là có thể đã cứu đến!" Kỳ Vân nhìn Tần Thiên nói rằng, "Thứ yếu chính là. . . Chính là dưỡng sinh phương diện công hiệu, sinh cơ sẽ khôi phục lại tráng niên, thậm chí vượt qua khi còn trẻ thời khắc đỉnh cao nhất. Còn có kéo dài tuổi thọ, uống một hớp sống thêm cái mười năm hai mươi năm nên không có vấn đề gì, hơn nữa quan trọng nhất chính là có thể ngưng luyện ra. . . Ân. . . 'Khí công' đi."

Kỳ Vân xác thực hiện tại trong bụng có cỗ sức nóng, phảng phất chính là tiểu thuyết ở trong 'Nội lực', thế nhưng xã hội bây giờ cũng gọi 'Khí công', không khỏi kinh thế hãi tục, Kỳ Vân cũng gọi là vì là 'Khí công'.

Nghe xong này ba cái phương diện công hiệu thần kỳ, Tần Thiên kinh ngạc nửa ngày không ngậm mồm vào được, đừng nói 20 triệu một cân, chính là 20 triệu một hai, 20 triệu một khác đều quá mức giá rẻ, thực sự là tổ tiên có linh, hợp để Tần gia trở lên đỉnh cao, Tần Thiên yên lặng cảm tạ tổ tiên.

Thứ nghĩ liền loại này đồ vật trong truyền thuyết đều hiện thế, vậy còn có cái gì không thể tồn tại? Vì lẽ đó Tần Thiên càng biết điều khiêm tốn cùng thành kính.

Tần Diệu Âm cùng Tần diệu có thể nghe xong cũng là hưng phấn không thôi, đặc biệt là Tần diệu có thể, vốn tưởng rằng này 1 tỉ coi như làm là trị liệu gia gia bệnh phí dụng, vậy mà Kỳ Vân mang đến tửu như vậy nghịch thiên? Nếu như muốn thu hồi thành phẩm, Tần diệu có thể có lòng tin dùng một cân. . . Không, nửa cân là có thể về bản, thế nhưng hiện đang nói cái gì cũng không có ý định bán ra dù cho một hai!

"Đa tạ tiểu hữu trượng nghĩa giúp đỡ, lão gia liền bắt cần thu rồi, sau này nếu như có bất kỳ cần Tần gia địa phương, chỉ cần một cú điện thoại, Tần gia tuyệt đối to lớn khuyên bảo, toàn lực ứng phó!" Người già nhưng tâm không già Tần Thiên mau mau thả ra chính mình hứa hẹn, đúng là trượng nghĩa giúp đỡ, 20 triệu một cân cùng tặng không khác nhau ở chỗ nào? Chuyện này quả thật chính là đưa tới cửa đại lễ.

"Ha ha." Kỳ Vân cười cợt, "Đừng mắng ta hắc tâm là được, nếu không là hiện tại thiếu tiền ta cũng sẽ không bán."

"Nơi nào, nơi nào, tiểu hữu có thể trượng nghĩa bán tháo cho ta Tần gia, cùng tặng không có gì khác biệt? Tần gia không phải không phân trắng đen người." Tần Thiên mau mau nói rằng, đồng thời xoay người cùng Tần Chính nháy mắt ra dấu.

Tần Chính sống hơn năm mươi tuổi, còn chưa bao giờ theo người đạo quá khiêm tốn, thế nhưng ngày hôm nay này khiếm đạo chính hắn đều cam tâm tình nguyện, tối thiểu nhìn ra Kỳ Vân không quá tính toán, chào theo tiêu chuẩn quân lễ nói: "Xin lỗi, ta Tần Chính Hưởng Chi trước thái độ xin lỗi người!"

"Người. . . Người đây là xin lỗi sao? Một lần nữa đã tới!" Tần Thiên nghe được Tần Chính, quả thực phổi đều khí nổ.

Chương 29: Vị hôn thê?

2015-08-25 17:25:42

Tiếp theo Kỳ Vân quay đầu, hướng Tần Diệu Khả nói: "Người cả ngày mang cái Mặc Kính (râm) không một mối sao?"

Tần Thiên vui vẻ, Tần Chính cau mày, Tần Diệu Âm nhưng sốt ruột nói: "Vân ca ca, tỷ tỷ ta. . ."

"Âm Âm câm miệng." Tần Diệu Khả quay về Tần Diệu Âm nói rằng, quay đầu nhìn Kỳ Vân bình tĩnh nói, "Người muốn nhìn dung mạo của ta?"

Kỳ Vân buồn bực, ngoẹo cổ nhìn Tần Diệu Khả nói: "Làm sao? Không thể nhìn?"

"Đương nhiên có thể." Tần Diệu Khả nói rằng, "Hi vọng người đừng hối hận."

Kỷ Vân càng thêm không hiểu ra sao, xem cái mặt còn có thể có cái gì hối hận, "Này hối hận cái gì?"

"Ta từ lên đại học trong lúc vẫn mang Mặc Kính (râm), từng phát lời thề, cái thứ nhất xem ta đừng mạo nam tử nhất định là ta trọng phu, hi vọng người đừng hối hận." Tần Diệu Khả nói xong cũng muốn trích Mặc Kính (râm).

Trên sân mấy người duy nhất Tần Thiên mỉm cười nhìn Kỷ Vân, Kỷ Toàn nghe được Tần Diệu Khả muốn trích Mặc Kính (râm), lập tức quay đầu, đây chính là Vân ca nữ nhân, mình tuyệt đối không thể trước tiên xem!

Kỷ Vân nghe xong bối rối, đây là cái gì chó má Thệ ngôn? Chỉ là còn không phản ứng lại liền nhìn thấy một tấm nghiêng nước nghiêng thành mặt, đồng thời hơi có chút quen thuộc.

Đúng!

Chính là cảm giác quen thuộc!

Kỷ Vân xin thề từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái này Tần Diệu Khả, thế nhưng tại sao có cảm giác quen thuộc đây? Kỷ Vân không khỏi nhìn Tần Diệu Khả suy tư lên, thế nhưng thật giống mộng cảnh giống như vậy, càng là muốn nhớ lại một cái nào đó đoạn ngắn càng là giống như Lưu Tinh khó có thể dự đoán, cũng dần dần biến mất.

...

"Từ nay về sau, người chính là vị hôn phu của ta! Nếu như người dám bội tình bạc nghĩa, ta sẽ để người hối hận!" Nói ra câu nói này, Tần Diệu Khả trong lòng phi thường thông khoái.

Vốn là nam hôn nữ lập gia đình chi đại luân, Tần Diệu Khả cần chính là loại kia oanh oanh liệt liệt ái tình, nàng trong mộng vị hôn phu là vị hình dạng phi thường anh tuấn bạch mã vương tử, nhưng là nàng sinh ở Tần gia.

Tần gia cho Tần Diệu Khả vô hạn vinh quang cùng tiền tài, nhưng là tương ứng cũng phải trả giá một ít, còn trả giá cái gì này muốn xem gia tộc cần muốn cái gì.

Hiện tại Tần gia cần chính là thông gia Kỷ Vân, đây là gia gia ngay ở trước mặt các vị trong gia tộc tất cả mọi người để cho mình chính mồm đáp ứng, tuy nói đối với Kỷ Vân hơi có chút hảo cảm. Hai người mỗi lần gặp gỡ đều là tan rã trong không vui, nhưng Kỷ Vân khi tức trên người là Tần Diệu Khả cảm giác phi thường thoải mái.

Thế nhưng nói toạc thiên, này cùng hôn nhân không có một chút nào quan hệ. Tần Diệu Khả chính là một người như vậy, làm tập đoàn tổng giám đốc nàng, từ nhỏ bị bồi dưỡng thành Tần gia tập đoàn người nói nghiệp, nuôi thành lòng tranh cường háo thắng lý. Vốn là đối với Kỷ Vân nếu như chậm rãi bồi dưỡng phát triển, Tần Diệu Khả là có thể tiếp thu, thế nhưng bị bức ép liền hai việc khác nhau.

"A? Cái gì?" Kỷ Vân mới vừa lấy lại tinh thần liền nghe đến một câu để hấn khiếp sợ, "Người nói cái gì? Ta là người vị hôn phu? Bắt đầu từ hôm nay?"

Tần Diệu Khả trừng mắt đôi mắt đẹp, như một nỗi giận con mèo nhỏ giống như, lạnh giọng nói rằng: "Làm sao? Hối hận rồi? Hối hận rồi ta hiện tại sẽ làm người càng hối hận!"

"Chuyện này. . ." Kỷ Vân nhìn Tần Diệu Khả, ngũ quan xinh xắn, tinh xảo đặc sắc tươi đẹp vô hạn vóc dáng ma quý, gian nan nuốt một ngụm nước bọt đạo, "Hôn nhân là đại sự, người. . . Người cân nhắc xong chưa?"

Nếu như đối làm trước đây, Kỷ Vân sẽ không chút do dự đáp ứng, thế nhưng hiện tại chẳng biết vì sao, tâm thái có chút chính không bình thường. Đối với hôn nhân, Kỷ Vân phi thường coi trọng cùng cẩn thận.

Không biết bao nhiêu lần từ trong mộng thức tỉnh, Kỷ Vân đều là bị sợ hãi đến chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, trong mộng đoạn ngắn Kỷ Vân không chút nào nhớ tới, thế nhưng mơ hồ Kỷ Vân cảm giác được là liên quan với nữ nhân.

"Phải!" Tần Diệu Khả trong lòng không thoải mái, nói chuyện vừa ngắn gọn lại cự người bên ngoài ngắn dậm.

Kỷ Vân nhìn Tần Diệu Khả, không hoài nghi chút nào nếu như hôm nay không đáp ứng nàng, Kỷ Vân sẽ hối hận. Do dự chốc lát nói: "Được, ngược lại là vị hôn thê, còn chưa có kết hôn, nếu như sau đó người cảm thấy ta nơi nào không được, chúng ta có thể. . ."

"Bắt đầu từ bây giờ ta là vị hôn thê của người, tương lai chính là thê tử của người, người không muốn ảo tưởng những kia chuyện không có ý nghĩa, ta Tần Diệu Khả trong hôn nhân không có thất bại!" Tần Diệu Khả vẫn lấy tổng giám đốc thân phận đo đạc chính mình hôn nhân, biết rõ, hiện tại nước Hoa, nữ cường nhân hôn nhân tám chín phần mười là cùng sự nghiệp thành ngược lại.

"Cái kia. . . Ta nói chính là nếu như. . ." Kỷ Vân cường điệu một câu.

"Không có nếu như!"

"Àch!"

Kỷ Vân hoàn toàn bị Tần Diệu Khả đánh bại, quay đầu nhìn Kỷ Toàn còn đang cống lấy thân, nhất thời một trận hỏa khí dâng lên, gạt Kỷ Toàn một cái

tát nói: "Người rất sao động tác làm sao nhanh như vậy? Còn chuyển thân làm gì? Diện bích hỏi lỗi sao?"

Kỷ Vân nói một câu đánh một cái tát, Kỷ Toàn oan ức muốn khóc, này cùng khi còn đi học chút nào không thay đổi! Kỷ Vân bắt luận trường hợp đánh Kỷ Toàn, vì lẽ đó Kỷ Toàn lúc đó thể Kỷ Vân đánh người thời điểm tương đương ra sức, ý của hắn là biến đổi pháp trả về đến, tuy nói không phải đánh Kỷ Vân, thể nhưng có thể phát tiết cũng là tốt đẹp.

Đánh xong Kỷ Toàn, Kỷ Vân quay đầu trong nháy mắt thay đổi một khuôn mặt tươi cười, đối với Tần Thiên nói: "Lão gia tử, tốt như vậy sao?"

"Dù sao cũng hơn không tốt ắt phải tốt hơn nhiều."

"Được cũng không nhất định chính là kết quả tốt nhất."

"Nếu như không chiếm được, chính là kết quả xấu nhất."

"Nhưng là, nếu như có cũng chưa chắc là việc tốt."

"Này, ta liền mặc kệ, đây là các người người trẻ tuổi sự." Lão gia tử Tần Thiên chậm rãi xoay người, nói với Kỷ Vân: "Khả Khả từ nhỏ ở Tần gia cho quán hồng rồi. Nếu như sau đó có cái gì làm chỗ không đúng, mắng không có tác dụng liền đánh, nói chung một câu nói, Khả Khả hiện tại là người Kỷ gia người, ta lão già lên lầu ngủ sẽ giấc. Chính nhĩ, người cũng trở về đi thôi, ở cái kia xử cùng cái gỗ tự đến!"

Tần Chính nhíu nhíu mày, liếc mắt nhìn chằm chằm con gái của chính mình Tần Diệu Khả, vì hơi thờ dài nói: "Vâng, phụ thân!" Nói xong xoay người đi ra ngoài.

Hiện ở bên trong phòng chỉ còn dư lại Kỷ Vân, Kỷ Toàn, Tần Diệu Khả cùng Tần Diệu Âm người chết, nhất thời đại gia đều trầm mặc lại. Kỷ Toàn là tối lúng túng, đứng cũng không phải, ngồi cũng không xong, nói chuyện càng không phải, như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

"Cái kia, Vân ca, ta. . . Ta tát phao nước tiểu, các người trò chuyện a." Kỷ Toàn thật vất vả tìm một sườn lý do, nhanh chóng chạy ra ngoài, liền chính hắn cũng không biết chính mình đi ra ngoài đi làm gì, thể nhưng hắn biết chỉ cần không đợi ở trong phòng là có thể, nếu không mình ngoại trừ là cái đồng cát chính là cái đồng cát.

Ba người tiếp tục trầm mặc.

"Hừ hừ!"

Kỷ Vân rốt cục không nhịn được, hơi hơi ho khan một tiếng, đối với Tần Diệu Âm nói rằng: "Âm Âm, người chờ một lát ta cho người ít đồ, lần này đến mang cho người lễ vật."

Nói xong Kỷ Vân cũng chạy ra ngoài, mở cửa xe sau, giả bộ nắm đồ vật, kỳ thực là từ trong không gian lấy ra chuẩn bị kỹ càng hai thùng bình trang Tuyệt bích, xoay người lại tiến vào trong phòng.

Bởi vì tỷ tỷ đem mình khá là thân cận Kỷ Vân đoạt mất, trong lòng cũng là rất khổ, cô gái nhỏ món đồ gì đều biểu hiện ở trên mặt, trong lòng một chút việc đều không giấu được.

Có điều nghe được Kỷ Vân nói cho mình dẫn theo lễ vật, thật giống là chuyên môn cho mình mang, chợt dạ liếc mắt nhìn tỷ tỷ, thấy Tần Diệu Khả sắc mặt vẫn bình tĩnh, thể nhưng Tần Diệu Âm biết tỷ tỷ của chính mình tức rồi, lén lút phun nhổ ra cái lưỡi nhỏ.

"Lão gia tử, không cần!" Kỷ Vân cười cợt quay đầu đạo, "Đời ta tối kính phục chính là quân nhân, người xin lỗi ta tiếp thu."

Tần Chính lúc này mới cười cợt lau lau rồi một hồi mồ hôi lạnh trên trán.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Vị hôn thê?

Chương 29: Vị hôn thê?

2015-08-25 17:25:42

Tiếp theo Kỳ Vân quay đầu, hướng Tần Diệu Khả nói: "Ngươi cả ngày mang cái Mặc Kính (râm) không mệt mỏi sao?"

Tần Thiên vui vẻ, Tần Chính cau mày, Tần Diệu Âm nhưng sốt ruột nói: "Vân ca ca, tỷ tỷ ta. . ."

"Âm Âm câm miệng." Tần Diệu Khả quay về Tần Diệu Âm nói rằng, quay đầu nhìn Kỳ Vân bình tĩnh nói, "Ngươi muốn nhìn dung mạo của ta?"

Kỳ Vân buồn bực, ngoẹo cổ nhìn Tần Diệu Khả nói: "Làm sao? Không thể nhìn?"

"Đương nhiên có thể." Tần Diệu Khả nói rằng, "Hi vọng ngươi đừng hối hận."

Kỳ Vân càng thêm không hiểu ra sao, xem cái mặt còn có thể có cái gì hối hận, "Này hối hận cái gì?"

"Ta từ lên đại học trong lúc vẫn mang Mặc Kính (râm), từng phát lời thề, cái thứ nhất xem ta dung mạo nam tử nhất định là ta trượng phu, hi vọng ngươi đừng hối hận." Tần Diệu Khả nói xong cũng muốn trích Mặc Kính (râm).

Trên sân mấy người duy nhất Tần Thiên mỉm cười nhìn Kỳ Vân, Kỳ Toàn nghe được Tần Diệu Khả muốn trích Mặc Kính (râm), lập tức quay đầu, đây chính là Vân ca nữ nhân, mình tuyệt đối không thể trước tiên xem!

Kỳ Vân nghe xong bối rối, đây là cái gì chó má Thệ ngôn? Chỉ là còn không phản ứng lại liền nhìn thấy một tấm nghiêng nước nghiêng thành mặt, đồng thời hơi có chút quen thuộc.

Đúng!

Chính là cảm giác quen thuộc!

Kỳ Vân xin thề từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái này Tần Diệu Khả, thế nhưng tại sao có cảm giác quen thuộc đây? Kỳ Vân không khỏi nhìn Tần Diệu Khả suy tư lên, thế nhưng thật giống mộng cảnh giống như vậy, càng là muốn nhớ lại một cái nào đó đoạn ngắn càng là giống như Lư Tinh khó có thể dự đoán, cũng dần dần biến mất.

...

"Từ nay về sau, ngươi chính là vị hôn phu của ta! Nếu như ngươi dám bội tình bạc nghĩa, ta sẽ để ngươi hối hận!" Nói ra câu nói này, Tần Diệu Khả trong lòng phi thường thông khoái.

Vốn là nam hôn nữ lập gia đình chi đại luân, Tần Diệu Khả cần chính là loại kia oanh oanh liệt liệt ái tình, nàng trong mộng vị hôn phu là vị hình dạng phi thường anh tuấn bạch mã vương tử, nhưng là nàng sinh ở Tần gia.

Tần gia cho Tần Diệu Khả vô hạn vinh quang cùng tiền tài, nhưng là tương ứng cũng phải trả giá một ít, còn trả giá cái gì này muốn xem gia tộc cần muốn cái gì.

Hiện tại Tần gia cần chính là thông gia Kỳ Vân, đây là gia gia ngay ở trước mặt các vị trong gia tộc tất cả mọi người để cho mình chính mồm đáp ứng, tuy nói đối với Kỳ Vân hơi có chút hảo cảm. Hai người mỗi lần gặp gỡ đều là tan rã trong không vui, nhưng Kỳ Vân khi tức trên người là Tần Diệu Khả cảm giác phi thường thoải mái.

Thế nhưng nói toạc thiên, này cùng hôn nhân không có một chút nào quan hệ. Tần Diệu Khả chính là một người như vậy, làm tập đoàn tổng giám đốc nàng, từ nhỏ bị bồi dưỡng thành Tần gia tập đoàn người nói nghiệp, nuôi thành lòng tranh cường háo thắng lý. Vốn là đối với Kỳ Vân nếu như chậm rãi bồi dưỡng phát triển, Tần Diệu Khả là có thể tiếp thu, thế nhưng bị bức ép liền hai việc khác nhau.

"A? Cái gì?" Kỳ Vân mới vừa lấy lại tinh thần liền nghe đến một câu để hấn khiếp sợ, "Ngươi nói cái gì? Ta là ngươi vị hôn phu? Bắt đầu từ hôm nay?"

Tần Diệu Khả trừng mắt đôi mắt đẹp, như một nỗi giận con mèo nhỏ giống như, lạnh giọng nói rằng: "Làm sao? Hối hận rồi? Hối hận rồi ta hiện tại sẽ làm ngươi càng hối hận!"

"Chuyện này..." Kỳ Vân nhìn Tần Diệu Khả, ngũ quan xinh xắn, tinh xảo đặc sắc tươi đẹp vô hạn vóc dáng ma quỷ, gian nan nuốt một ngụm nước bọt đạo, "Hôn nhân là đại sự, ngươi. . . Ngươi cân nhắc xong chưa?"

Nếu như đổi làm trước đây, Kỳ Vân sẽ không chút do dự đáp ứng, thế nhưng hiện tại chẳng biết vì sao, tâm thái có chút chính không bình thường. Đối với hôn nhân, Kỳ Vân phi thường coi trọng cùng cẩn thận.

Không biết bao nhiêu lần từ trong mộng thức tỉnh, Kỳ Vân đều là bị sợ hãi đến chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, trong mộng đoạn ngắn Kỳ Vân không chút nào nhớ tới, thế nhưng mơ hồ Kỳ Vân cảm giác được là liên quan với nữ nhân.

"Phải!" Tần Diệu Khả trong lòng không thoải mái, nói chuyện vừa ngắn gọn lại cự người bên ngoài ngắn dậm.

Kỳ Vân nhìn Tần Diệu Khả, không hoài nghi chút nào nếu như hôm nay không đáp ứng nàng, Kỳ Vân sẽ hối hận. Do dự chốc lát nói: "Được, ngược lại là vị hôn thê, còn chưa có kết hôn, nếu như sau đó ngươi cảm thấy ta nơi nào không được, chúng ta có thể. . ."

"Bắt đầu từ bây giờ ta là vị hôn thê của ngươi, tương lai chính là thê tử của ngươi, ngươi không muốn ảo tưởng những kia chuyện không có ý nghĩa, ta Tần Diệu Khả trong hôn nhân không có thất bại!" Tần Diệu Khả vẫn lấy tổng giám đốc thân phận đo đạc chính mình hôn nhân, biết rõ, hiện tại nước Hoa, nữ cường nhân hôn nhân tám chín phần mười là cùng sự nghiệp thành ngược lại.

"Cái kia. . . Ta nói chính là nếu như. . ." Kỳ Vân cường điệu một câu.

"Không có nếu như!"

"Àch!"

Kỳ Vân hoàn toàn bị Tần Diệu Khả đánh bại, quay đầu nhìn Kỳ Toàn còn đang công lấy thân, nhất thời một trận hỏa khí dâng lên, giật Kỳ Toàn một cái tát nói: "Ngươi rất sao động tác làm sao nhanh như vậy? Còn chuyển thân làm gì? Diện bích hồi lỗi sao?"

Kỳ Vân nói một câu đánh một cái tát, Kỳ Toàn oan ức muốn khóc, này cùng khi còn đi học chút nào không thay đổi! Kỳ Vân bắt luận trường hợp đánh Kỳ Toàn, vì lẽ đó Kỳ Toàn lúc đó thể Kỳ Vân đánh người thời điểm tương đương ra sức, ý của hắn là biến đổi pháp trả về đến, tuy nói không phải đánh Kỳ Vân, thể nhưng có thể phát tiết cũng là tốt đẹp.

Đánh xong Kỳ Toàn, Kỳ Vân quay đầu trong nháy mắt thay đổi một khuôn mặt tươi cười, đối với Tần Thiên nói: "Lão gia tử, tốt như vậy sao?"

"Dù sao cũng hơn không tốt ắt phải tốt hơn nhiều."

"Được cũng không nhất định chính là kết quả tốt nhất."

"Nếu như không chiếm được, chính là kết quả xấu nhất."

"Nhưng là, nếu như có cũng chưa chắc là việc tốt."

"Này, ta liền mặc kệ, đây là các ngươi người trẻ tuổi sự." Lão gia tử Tần Thiên chậm rãi xoay người, nói với Kỳ Vân: "Khả Khả từ nhỏ ở Tần gia cho quán hồng rồi. Nếu như sau đó có cái gì làm chỗ không đúng, mắng không có tác dụng liền đánh, nói chung một câu nói, Khả Khả hiện tại là người Kỳ gia người, ta lão già lên lầu ngủ sẽ giấc. Chính nhi, ngươi cũng trở về đi thôi, ở cái kia xử cùng cái gỗ tự đến!"

Tần Chính nhíu nhíu mày, liếc mắt nhìn chăm chăm con gái của chính mình Tần Diệu Khả, vì hơi thờ dài nói: "Vâng, phụ thân!" Nói xong xoay người đi ra ngoài.

Hiện ở bên trong phòng chỉ còn dư lại Kỳ Vân, Kỳ Toàn, Tần Diệu Khả cùng Tần Diệu Âm người chết, nhất thời đại gia đều trầm mặc lại. Kỳ Toàn là tối lúng túng, đứng cũng không phải, ngồi cũng không xong, nói chuyện càng không phải, như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

"Cái kia, Vân ca, ta... Ta tát phao nước tiểu, các ngươi trò chuyện a." Kỳ Toàn thật vất vả tìm một sứt sẹo lý do, nhanh chóng chạy ra ngoài, liền chính hắn cũng không biết chính mình đi ra ngoài đi làm gì, thể nhưng hắn biết chỉ cần không đợi ở trong phòng là có thể, nếu không mình ngoại trừ là cái đồng cát chính là cái đồng cát.

Ba người tiếp tục trầm mặc.

"Hừ hừ!"

Kỳ Vân rốt cục không nhịn được, hơi hơi ho khan một tiếng, đối với Tần Diệu Âm nói rằng: "Âm Âm, ngươi chờ một lát ta cho ngươi ít đồ, lần này đến mang cho ngươi lễ vật."

Nói xong Kỳ Vân cũng chạy ra ngoài, mở cửa xe sau, giả bộ nắm đồ vật, kỳ thực là từ trong không gian lấy ra chuẩn bị kỹ càng hai thùng bình trang Tuyệt bích, xoay người lại tiến vào trong phòng.

Bởi vì tỷ tỷ đem mình khá là thân cận Kỳ Vân đoạt mất, trong lòng cũng là rất khổ, cô gái nhỏ món đồ gì đều biểu hiện ở trên mặt, trong lòng một chút việc đều không giấu được.

Có điều nghe được Kỳ Vân nói cho mình dẫn theo lễ vật, thật giống là chuyên môn cho mình mang, chợt dạ liếc mắt nhìn tỷ tỷ, thấy Tần Diệu Khả sắc mặt vẫn bình tĩnh, thể nhưng Tần Diệu Âm biết tỷ tỷ của chính mình tức rồi, lén lút phun nhổ ra cái lưỡi nhỏ.

Chương 30: Tỷ muội tranh chấp

Chương 30: Tỷ muội tranh chấp

2015-08-26 08:34:57

Kỷ Vân mới vừa vào đi, xoạt! Hai đạo ánh mắt bắn lại đây, Kỷ Vân làm bộ không nhìn thấy, cảm Tuyết bích chiếc lọ đối với Tần Diệu Âm nói rằng: "Vật này là Đại ca ca đưa cho Âm Âm lễ vật, nhớ kỹ, uống cái này thời điểm lần thứ nhất nhiều nhất uống hai cái, uống xong muốn chịu đựng nửa giờ đau đớn. . . Ach, lại như gia gia người như vậy. Có điều hiệu quả này so với gia gia người uống qua tốt hơn rất nhiều, so với những kia từ hiệu quả cũng cường mấy lần."

"A? Chuyện này. . . Đại ca ca, người thực sự là đưa cho Âm Âm lý?" Tần Diệu Âm không thể tin tưởng, nàng thấy tận mắt gia gia khôi phục quá trình, biết những này thần kỳ nước thuốc có bao nhiêu quý giá, hưởng chi. . . Hưởng chi muốn so với từ hiệu quả còn tốt hơn mấy lần!

Kỷ Vân phi thường yêu thích nghe Tần Diệu Âm nói chuyện, bởi vì Tần Diệu Âm lúc nói chuyện âm cuối mang một điểm tiếng rung, để Kỷ Vân nghe xong phi thường thoải mái, hơn nữa tuyệt đối không phải giả ra đến, khả năng chính là cá nhân một nói chuyện quen thuộc.

"Đương nhiên lý, đưa cho Âm Âm lý." Kỷ Vân cũng học Tần Diệu Âm nói chuyện, chỉ nói là đi ra liền thay đổi ý nghĩ, khiến người ta trực buồn nôn, muốn thổ.

"Người. . . Đại ca ca người xấu, học Âm Âm nói chuyện lý." Tiểu nha đầu chẳng biết vì sao mặt đỏ, cúi đầu nói Kỷ Vân.

"Hừ!"

Kỷ Vân chính muốn nói chuyện, bị một tiếng hừ lạnh thanh đánh gãy, đến thăm nói chuyện, dĩ nhiên quên Tần Diệu Khả cũng ở một bên.

Tần Diệu Khả trong lòng tức giận gần chết, hai người này quả thực làm chính mình không tồn tại, ở ngay trước mặt chính mình liền liếc mắt đưa tình, tên ghê tởm này lại chỉ cho em gái của chính mình Tần Diệu Âm mang lễ vật, không cho mình mang.

Đồng thời vẫn là so với những kia từ hiệu quả muốn tốt hơn rất nhiều càng thần kỳ nước thuốc, nghe hai người tiếp tục không nhìn chính mình, vì lẽ đó lạnh rên một tiếng đánh gãy Kỷ Vân hai người nói chuyện.

Kỷ Vân lúng túng gãi gãi đầu, dáng vẻ rất giống một bị tê tử bất gian tại trận phạm sai lầm trượng phu giống như vậy, nhỏ giọng nói rằng: "Ta cùng Âm Âm đùa giỡn đây. . ."

"Nàng gọi Tần Diệu Âm!" Tần Diệu Khả thoại vừa nói ra, Tần Diệu Âm gò má lại đỏ, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì.

"Áy. . . Đây không phải gọi trôi chảy sao? Tần Diệu Khả, vốn là. . ."

"Ta tên Khả Khả!"

Kỷ Vân đầu óc phi thường loạn, nữ nhân ở không nói lý thời điểm nam nhân tuyệt đối đừng nỗ lực giải thích hoặc là phản kháng, vô dụng, một điểm dùng không có.

"Há, Khả Khả, ta nói. . ."

"Vậy ta cũng gọi là Âm Âm." Tần Diệu Âm thâu liếc mắt nhìn tỷ tỷ Tần Diệu Khả, nhỏ giọng nói một câu, nói xong lại cúi đầu, thầm nghĩ: Ai nha, lần này có thể hồng rồi, quên hẳn là tỷ tỷ vị hôn phu.

Kỷ Vân tâm tình bây giờ có thể tưởng tượng được, lúc mấu chốt Tần Diệu Âm làm sao biến đột nhiên ra sức? Đây không khoa học a, này giờ ạ để ta nói như thế nào a? Thật muốn mệnh.

"Người! Xì xì. . . Xem ta bắt nạt chết người." Tần Diệu Khả kinh ngạc nhìn mình cô em gái này, ở nhà vẫn là cô gái ngoan ngoãn hình tượng, không nghĩ tới hôm nay vì một xú nam nhân lại dám nói chuyện như vậy.

Có điều nhìn muội muội cúi đầu như làm sai sự đáng về, Tần Diệu Khả lập tức lại bật cười, quay người quá khứ áp đảo Tần Diệu Âm nạo muội muội ngứa.

Kỷ Vân cũng sửng sốt: "Tình huống thế nào?" .

Có điều nhìn hai người phụ nữ đùa giỡn không quan tâm chút nào chính mình có hay không đi quang, Kỷ Vân lên lút nhìn hai cổ sóng lớn mãnh liệt, không ngừng trên dưới chấp trùng đáng về, Kỷ Vân nhưng là mở mang tầm mắt.

"Để người dám cùng ta tranh luận, có dám hay không. . . Có dám hay không. . . Ai u, người còn dám hoàn thủ. . . . Ha ha ha, ta để. . . Ta để người hoàn thủ."

"Tỷ tỷ. . . Tà. . . Ta không dám. . . Tà, người buông tha ta đi. . . A, ha ha, không xong rồi. . ."

"Còn dám theo ta cướp vị hôn phu, phản. . . Phản người. . ."

"Ta. . . Ta không có. . . A, tỷ tỷ, người lại nạo ta, ta thật đoạt lý. . . Không dám, a. . ."

Kỷ Vân nhìn một hồi, xoay người đi ra ngoài, này đều cái gì cùng cái gì a, hai cái cô gái nhỏ cũng quá có thể điên rồi, ở này xa hoa trong sân, Kỷ Vân ở một cái chòi nghỉ mát trên ghế nằm nhìn thấy Kỷ Toàn, cái tên này chính đang cái kia nằm tiêu dao hút thuốc đây.

Thấy Kỷ Vân đến rồi, mau mau cười gian lên, để Kỷ Vân ngồi vào trên ghế nằm, nói rằng: "Vân ca, thế nào rồi? Quyết định không? Tỷ muội hoa a, ước ao. . ."

"Đừng!"

Kỷ Vân một cái tát giạt đi ra ngoài, cả giận nói: "Người chính là như thế đi tiểu? Lúc máu chốt bán ta người một điểm không hàm hồ."

"Vân ca, tình huống đó ta ở cái kia thích hợp sao?" Kỷ Toàn bụng đầu ủy khuất nói.

"Vậy người chạy lưu một mình ta ở cái kia, thích hợp sao?"

"Chuyện này. . . Vân ca không thiết thời là trải qua đại học, ta sai rồi." Kỷ Toàn rốt cục bại trong tay Kỷ Vân.

Đùa giỡn xong, Kỷ Toàn hiềm thấy nghiêm túc nhìn Kỷ Vân, Kỷ Vân bị Kỷ Toàn xem có chút sợ hãi, trừng mắt mắt nói: "Nhìn cái gì vậy? Chủ và thợ không làm chuyện gay."

"Vân ca, tại sao ta cảm giác lại như nằm mơ như thế, hai ngày nay phát sinh sự quá đột nhiên, quá ly kỳ. . . Quá. . . Khoa huyền." Đừng xem Kỷ Toàn thần kinh đại điều, thế nhưng ở Kỷ Vân trên người phát sinh sự, còn có chính mình thân thân thế sẽ, Kỷ Toàn lúc này lại cảm giác không ra không đúng vậy thì không phải Kỷ Toàn.

"Hô!" Kỷ Vân thở dài một hơi, nói: "Tạm thời cái gì đều đừng hỏi, hỏi đối với người không có bất kỳ chỗ tốt nào, đến thời điểm ta sẽ lại nói cho người, thế nào?"

"Vậy được, người xem đó mà làm, ngược lại ta không chịu thiệt." Kỷ Toàn tuy rằng không biết ở Kỷ Vân trên người phát sinh cái gì, thế nhưng làm huynh đệ hân nhiên phi thường yên tâm, rất thoải mái nói.

"Đúng rồi, ta chỗ này có nhiều tiền như vậy, người vẫn là người nghèo rớt mòng tơi đây, cho, cầm dùng!" Kỷ Vân chợt nhớ tới mình là ngân tỉ phú ông sự tình, Cậy hiện tại nằm hơn mười ức đây. Tuy nói hiện tại có tiền, thế nhưng Kỷ Vân phản mà phi thường bình tĩnh, tiện tay lấy ra thẻ ngân hàng nhưng cho Kỷ Toàn.

"Cái gì? Đừng. . . Đừng. . . Ta không muốn." Kỷ Toàn mau mau từ chối.

"Để người cầm người liền cầm, đi, chúng ta đi mua cho người chiếc xe đi, người không xe là không được, xem tốt cái gì mua cái gì." Kỷ Vân hào phóng đối với Kỷ Toàn nói.

"A? Không cần đi, ta trong nhà này còn có cái xe van đây. . ."

"Nhà ta còn có máy kéo đây, làm sao? Người muốn mở?"

"Được, đi, ta tuyển cái phong cách, sường bông."

Nói hai người đứng lên, liền phải lái xe ra đi mua xe. Có điều chính đi tới gara, liền nhìn thấy Tần Diệu Âm, Tần Diệu Khả hai tỷ muội đi ra.

Hai người tuy rằng nỗ lực làm bộ không xảy ra chuyện gì đáng vẻ, thế nhưng Kỷ Vân nhìn hai người mồ hôi trên mặt châu, liền biết vừa nãy hai người bọn họ nao động đến có bao nhiêu kịch liệt.

"Các người làm gì đi, Đại ca ca? Toàn ca ca được!" Tần Diệu Âm phi thường ngoan ngoãn hiểu chuyện, biết Kỷ Vân cùng Kỷ Toàn quan hệ, liền vội vàng hỏi tốt.

Kỷ Toàn nhìn đẹp để Tần Diệu Âm, đỏ mặt tía tai lúng túng nói: "Được. . . Được, tiểu muội muội được!"

Kỷ Vân bất đắc dĩ lắc đầu nhìn mình người huynh đệ này, đều hai mươi lăm, nên cho hắn tìm người bạn gái, nói: "Đi ra ngoài cho huynh đệ ta mua chiếc xe, hắn này còn mở bánh mì đây."

"A, ta cũng đi. . ."

"Trong nhà để xe, tùy tiện mở, đều là người khác đưa."

Tần Diệu Âm vừa muốn muốn đi tham gia trò vui, Tần Diệu Âm nghĩ khí không chút nào thay đổi, vẫn lạnh như băng đánh gãy Tần Diệu Âm, nói với Kỳ Vân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Đính hôn?

Chương 31: Đính hôn?

2015-08-26 16:39:56

Kỳ Vân đối với mỹ nữ luôn luôn không có miễn dịch lực, huống chi so với Tần Diệu Âm còn muốn đẹp hơn một bậc Tần Diệu Khả.

Thế nhưng Kỳ Vân vẫn là cái kia phó thích ăn đòn khẩu khí đối với Tần Diệu Khả nói rằng: "Không cần, những kia là người đồ cưới, đồ cưới tại sao có thể tùy tiện tặng người đây? Lại nói, những kia nếu là đồ cưới, chính là đồ vật của ta, người làm sao có thể không trải qua ta đồng ý tùy tiện tặng người đây?"

Ngược lại không là Kỳ Vân không nỡ lòng bỏ những thứ đó đưa cho kỳ toàn, bằng không căn bản không cần đề mua chuyện xe, kì thực là Kỳ Vân chính là muốn khí một hồi chính hấn một đẹp để kỳ cục vị hôn thê.

Tần Diệu Khả lúc này mới nhớ tới, chính mình là Kỳ Vân vị hôn thê đồng thời, hấn vẫn là vị hôn phu của mình, mặc dù nói chuyện tức chết người, thế nhưng. . . Thế nhưng thật giống nói cũng không phải là không có đạo lý.

"Người. . ."

"Người cái gì người? Ta nhớ tới lão gia tử đã từng nói, người theo ta đánh chửi đây. . ." Kỳ Vân nhìn bị tức sắp bạo phát Tần Diệu Khả, mau mau thắng xe lại, thật tức giận cái thứ nhất nói tung tuyệt đối là Kỳ Vân.

"Đúng rồi, người vợ, chúng ta hiện tại có bao nhiêu tiền?"

". . ."

"Người vợ, chúng ta hiện tại có bao nhiêu chiếc xe?"

". . ."

"Người vợ, chúng ta hiện tại có bao nhiêu bất động sản?"

". . ."

Rất cục không chịu được Kỳ Vân Đường Tăng tự lái nhái, Tần Diệu Khả cái kia mặt cười trên cũng có thể quái tăng tiếp theo sưng, khê kêu nói: "Được rồi, im miệng!"

"A, nha!" Kỳ Vân vội vã ngậm miệng lại.

Tần Diệu Âm nhưng là ở một bên cười trộm, "Cười cái gì cười? Đi, đi ra ngoài mua chút món ăn trở lại." Nói xong, lôi kéo một mặt vô tội Tần Diệu Âm đi ra ngoài, Tần Diệu Âm quay đầu lại cùng Kỳ Vân phát tay Saionara.

. . .

Kỳ Vân hai người mở ra hướng dẫn, tìm tới một nhà Mercedes-Benz 4s điểm, nơi này phục vụ thái độ không nói, dù sao cũng là kinh thành, vẫn tương đối xa hoa xe hành, sẽ không xuất hiện loại kia vì nắm trích phần trăm xem thường người thụ xe tiểu thư.

Hai người đi vào, một cái vóc người đẹp đẽ, dáng dấp cũng phi thường thanh tú thụ xe tiểu thư mỉm cười đi tới, nói rằng: "Hai vị tiên sinh, hoan nghênh quang lâm Mercedes-Benz 4s điểm, tiên sinh thích gì dạng xe hình?"

Tuy rằng hai người đều ăn mặc khá là phổ thông, thế nhưng thụ xe tiểu thư vẫn là liếc mắt là đã nhìn ra ai chủ sự, Kỳ Vân liền vội vàng nói: "Cho chúng ta

đề cử một khoản đi, khá là phong cách, đại tức giận. . . Ạch, liền những thứ này đi."

"Hừm, tốt, tiên sinh xin mời bên này."

"Tiên sinh mời xem chúng ta bên này bán tốt hơn xe hình, chính là này khoản. . ." Thụ xe tiểu thư vừa muốn giới thiệu, liền bị kỹ toàn cắt đứt.

"Vân ca, ta liền phải cái này W700L, cái này phong cách." Kỹ toàn sáng mắt lên nhìn chiếc kia W700L.

Kỹ Vân sờ sờ cái trán, coi như người ngoài thật không tiện đã kích hấn, thật hoài nghi cái tên này nhân lực đến cùng có phải là có vấn đề, về ngoài rất phổ thông một chiếc xe hình, chỉ là khá là hơi đắt, định phối muốn hơn 200 vạn.

Cuối cùng, kỹ toàn vẫn là mua cái kia chiếc Mercedes s cấp xe con, vui rạo rức đi tới thí giá, cái kia cổ đắc sắt kính làm sao cũng cái không được, còn kém trên mặt không viết "Ta là cường hào, ta có tiền" mấy cái đại tự.

Hai người một người một chiếc xe, một trước một sau mở ra Tàn gia biệt thự.

Mới vừa xuống xe, Kỹ Vân liền nhìn thấy ở biệt thự trong sân nhặt rau Tàn Diệu Âm, đáng dấp kia không nói ra được ưu mỹ.

Nhìn thấy Kỹ Vân lái xe vào, liền vội vàng đứng lên, chu cái miệng nhỏ nhắn, ủy khuất nói: "Đại ca ca, tỷ tỷ ta bắt nạt ta, để ta nhặt rau, bản thân nàng đều ở cái kia chơi."

Kỹ Vân mới vừa muốn nói chuyện, liền bị Tàn Diệu Khả từ biệt thự trong truyền đến một câu nói cắt đứt.

"Âm âm, chọn xong không có? Nhanh lên một chút, không phải vậy còn phải bị phạt."

Kỹ Vân gãi gãi đầu, nói: "Ngươi đi chơi đi, ta để kỹ toàn giúp ngươi nhặt rau."

"Oa, Đại ca ca, ngươi thực sự là quá tốt rồi lý." Tàn Diệu Âm hưng phấn khua tay múa chân, như một con bướm như thế thoát đi nhặt rau hiện trường.

Lúc này mới vừa xuống xe kỹ toàn nghe được Kỹ Vân, không nói hai lời gia nhập nhặt rau sự nghiệp vĩ đại ở trong, hết cách rồi, mới vừa mua yêu xe kỹ toàn nhưng là hưng phấn lắm, làm chuyện gì đều khá là có cảm xúc mãnh liệt.

Vừa đi vào phòng khách, liền nhìn thấy một uyển chuyển nữ nhân bóng lưng, tuyệt đối không phải Tàn Diệu Âm cùng Tàn Diệu Khả, so với hai người vóc người muốn đầy đặn rất nhiều, Kỹ Vân kinh ngạc, đây là người nào a?

Nghe được Kỹ Vân tiếng bước chân, nữ nhân quay đầu, cầm trong tay hai chai nước uống, nhìn thấy Kỹ Vân, mỉm cười hỏi: "Ngươi chính là Kỹ Vân chứ?"

Âm thanh rất êm tai, có loại lười nhác mềm nhũn mùi vị, cùng Tàn Diệu Âm âm thanh rất tương tự. Xuyên một bộ màu trắng ở nhà phục, trên đầu vẫn một trâm gài tóc, có vẻ vừa có nữ nhân vị lại cảm thấy thỏa đáng chỗ tốt. Liễu Diệp loan lồng mây, một đôi đẹp để mắt phượng, sống mũi cao, thêm vào trắng nõn như tuyết khuôn mặt bên cạnh cái kia viên nho nhỏ mỹ nhân chí tô điểm, có vẻ cao quý, tao nhã lại không mất nữ nhân vị.

"A? Ạch. . . Ta là, ta là Kỹ Vân, không biết tỷ tỷ là?" Kỹ Vân mau mau lúng túng chào hỏi, mặt đỏ như ớt khế. Tuy rằng Kỹ Vân gặp Tàn Diệu Khả dung nhan, lúc đó liền kinh động như gặp thiên nhân, nhưng ở nữ nhân này so sánh với đó, hiển nhiên ít đi cái kia một tia thành thực, cao quý ý nhị, chính là này một tia cao quý cùng thành thực, để Kỹ Vân không biết làm sao.

"Xi xi."

Nữ nhân dùng tay khẽ che khóe miệng cười ra tiếng, cái kia phong tình vạn chủng đáng vẻ lại để cho Kỹ Vân nhìn mà tròn tròn mắt, nhìn Kỹ Vân xấu mặt đáng vẻ, nữ nhân mới mở miệng nói rằng: "Hừm, ta là cây ca-cao tỷ tỷ, ta tên Tàn Yên."

"Há, ngươi được, ngươi được, hoan nghênh đến. . . Ạch, nhìn thấy ngươi rất cao hứng, ha ha." Kỹ Vân đều rất sao muốn đánh chính mình hai cái to mồm, này cái gì cùng cái gì a, vừa căng thẳng liền cả lăm.

Lúc này Tàn Diệu Khả đi ra, nhìn thấy Kỹ Vân, ngượng một cái, lôi kéo cái kia tay của người phụ nữ nói: "Mẹ, không muốn nói chuyện với hấn."

"Cái gì? Mẹ ư? Ta X "

Kỹ Vân ngay lúc đó tâm tình phỏng chừng năm đầu hủ tự sát tâm đều có, này xấu mặt không phải bình thường xấu mặt, đem cha mẹ vợ xem là tỷ tỷ, này sau đó còn có thể vui vẻ ở chung sao?

Tàn Diệu Khả nhìn ở cái kia đứng thẳng bất an Kỹ Vân, không rõ ràng xảy ra chuyện gì, nhìn về phía mẫu thân, ánh mắt hỏi dò.

"A, Kỹ Vân coi ta là thành tỷ tỷ của ngươi." Khẽ cười một tiếng, sở yên quay một vòng, tú một hồi vóc người nói rằng: "Ta có trẻ tuổi như thế sao?"

Nhìn mẹ mẹ cái kia không che giấu nổi đắc ý, Tàn Diệu Khả bất đắc dĩ nói: "Rất đẹp, rất trẻ trung, được chưa."

Kỹ Vân mau mau đánh một tiếng bắt chuyện, chạy ra ngoài. Nhìn Kỹ Vân chật vật đi ra ngoài đáng vẻ, hai mẹ con đều sẽ tâm liếc mắt nhìn, bật cười.

...

Ngày hôm nay ăn cơm người khá là Tề (đủ), Tàn Thiên, Tàn Chính, sở yên, Tàn Diệu Khả, Tàn Diệu Âm, Kỳ Vân cùng kỳ toàn, chỉ có thiếu hụt phụ thân của Kỳ Vân kỳ tu cần, nếu như phụ thân của Kỳ Vân Diệp ở đây, phỏng chừng Tàn gia tại chỗ liền đem hôn quy định sẵn.

Có điều coi như vậy, Tàn gia cũng là coi Kỳ Vân là sắp là con rể đối xử, gần như lên một mâm Hán toàn tịch, hơn ba thước đại trên cái bàn tròn diện xếp đầy các loại thức ăn, nhìn Kỳ Vân trực chảy nước miếng.

Đầu tiên Tàn Thiên mở miệng trước, trên bàn liền hân bối phận to lớn nhất, nhìn Kỳ Vân cười híp mắt nói rằng: "Kỳ Vân, ngày hôm nay cây ca-cao cùng âm âm cha mẹ đều ở, chúng ta thương lượng một chút đem thân trước tiên quy định sẵn dưới, ngươi là nhà trai, ngươi nói tháng ngày đi."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Chắc chắn

2015-08-27 09:07:06

Tàn Thiên này vừa giữa trưa cái gì cũng không làm, tìm thuộc hạ chuyên môn hỏi thăm Kỳ Vân bên kia phong tục tập quán, vốn là nhà gái bên này định tháng ngày, thế nhưng nghe nói Kỳ Vân bên kia quê nhà là nhà trai định, vì lẽ đó mở miệng hỏi.

"A? Định hôn? Cái này. . . Cái này. . . Lão gia tử, đây là đùa thật?"

"Kỳ Vân, ngươi có ý gì? Ngươi nghĩ ta Tàn diệu nhưng mà cái gì người?"

Tàn Thiên vẫn không nói gì, liền bị một mặt tức giận Tàn Diệu Khả đoạt lời trước, khẩu khí kia bên trong coi như kỳ toàn người ngoài này đều có thể cảm thấy phả vào mặt lửa giận.

Không phải Kỳ Vân giả vờ ngây ngốc, thực sự không nghĩ tới Tàn gia đem chuyện này coi là thật, đồng thời như thế gấp. Làm cho người ta cảm giác lại như, chỉ lo Kỳ Vân chạy.

Kỳ Vân không phải là không có ảo tưởng quá Tàn Diệu Khả là thê tử của chính mình, tuy nói lạnh như băng, nhưng nữ nhân như vậy một khi bị chinh phục, khẳng định so với một con miên dương còn muốn ngoan ngoãn, hừng hực.

Vấn đề là nghĩ thì nghĩ, Kỳ Vân tuy rằng hiện tại thế ngân hàng bên trong nằm hơn mười ức, thế nhưng trong xương loại kia nhà giàu mới nổi tiểu nông tư tưởng vẫn không có thay đổi. Tàn gia là cái gì, đại biểu cái gì, Kỳ Vân phi thường rõ ràng, loại kia truyền thừa mấy trăm năm gia tộc lớn, loại kia thâm hậu chính trị, văn hóa gốc gác Kỳ Vân từ đáy lòng thuyết phục.

Như loại này gia tộc lớn truyền thừa gốc gác không biết so với Kỳ Vân loại này nhà giàu mới nổi cường đi tới bao nhiêu lần, cho dù Kỳ Vân hiện tại có mấy ngàn ức đều vô dụng.

Có một số việc cùng tiền không có quan hệ.

"Không phải, cây ca-cao, ngươi nghe ta nói." Kỳ Vân hai tay hơi ép, ra hiệu Tàn Diệu Khả trước tiên để cho mình nói xong. "Nếu như thật có thể cưới ngươi, chính là ta Kỳ thị tổ tiên tích đức, để ta Kỳ Vân được phần này Thiên Tứ cơ duyên. Thế nhưng ta Kỳ gia là ra sao gia đình bối cảnh, ta nghĩ các ngươi đều nên rất rõ ràng."

"Ta Kỳ Vân bởi vì gặp may mắn, được một chút thần kỳ như vậy nước thuốc, y được rồi Tàn lão gia tử bệnh, này không riêng là vận may của ta, càng là ngươi Tàn gia loại này gia tộc lớn nên được. Này đồng dạng là các ngươi cơ duyên, Tàn gia truyền thừa mấy trăm năm gia tộc lớn, xa không nói, Tàn lão gia tử dẫn thân vào quân đội, bảo vệ quốc gia, ta nghĩ này đồng dạng là ông trời ở quan tâm, đây là các ngươi cơ duyên, chỉ là ông trời giả tay ta Kỳ Vân y thật lão nhân gia ngài mà thôi."

Mọi người nghe xong Kỳ Vân, vốn là đối với Kỳ Vân phi thường hài lòng Tàn gia người một nhà, lúc này đối với Kỳ Vân ấn tượng lại tới mấy cái bậc thang.

Tối thiểu nói chuyện khiến người ta nghe xong thoải mái, lại cảm thấy vô cùng thỏa đáng chỗ tốt, đặc biệt là Tàn Thiên, càng là đầy mặt mỉm cười nhìn Kỳ Vân, vẻ tán thưởng càng sâu.

Kỷ Vân dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Tuy rằng bán tầu được ta nên được tiền, có tiền, nhưng hiện tại ta đối với tiền xem không nặng, khả năng đáp lại câu nói kia 'Nắm giữ quá trình là tốt nhất, kết quả trái lại là tồi thứ yếu', huống chi ta liền quá trình đều không có nắm giữ. Các người cũng có thể lý giải thành ta là chó ngáp phải ruồi, ông trời để ta chiếm được cái kia khoản tài phú, mà các người cũng là ông trời để cho các người được các người cho rằng của cải."

"Vì lẽ đó, nếu như các người là muốn dùng trao đổi, hoặc là lòng cảm ơn thái dùng để hi sinh cây ca-cao hạnh phúc, cái kia hôn sự này ta không muốn đáp lại, hôn nhân bản hần là thuần túy nhất đồ vật, đó là dùng kiếp sau hoạt cả đời đồ vật, há có thể dùng để làm giao dịch? Huống chi những kia vốn là người Tần gia nên được đồ vật, theo ta không có bất cứ quan hệ gì, quan hệ của chúng ta chính là thuần túy giao dịch quan hệ, ạch. . . Hiện tại có thể thêm vào bằng hữu hai chữ."

Kỷ Vân không thua gì một đạo phích lịch tăng tăng bỏ vào Tần Thiên trong đầu, nghĩ đến một quãng thời gian rất dài, Tần Thiên phát hiện mình có thể có thể đã làm sai điều gì.

Nhưng cái khác đại trong gia tộc thông gia không đều là như vậy phải không? Vì cùng cố gia tộc địa vị, nam hài muốn kế thừa gia nghiệp đồng thời cần thông gia có quyền thế gia tộc; mà nữ hài càng ứng như vậy. Nhưng nghe Kỷ Vân câu kia: Hôn nhân bản hần là thuần túy nhất đồ vật, đó là dùng kiếp sau hoạt cả đời đồ vật, há có thể dùng để làm giao dịch?

Tần Thiên sững sờ.

Chốc lát.

Tần Thiên đứng dậy, quay về Kỷ Vân chỗ ngồi trịnh trọng bái một cái, dáng vóc tiêu tụy nói rằng: "Kỷ Vân mấy câu nói, thức tỉnh người trong mộng."

Kỷ Vân sợ hãi đến vội vã nghiêng người né qua, đùa gì thế, Tần Diệu Khả gia gia hướng mình cúc cung, nếu như chịu, phỏng chừng sẽ giảm thọ, hoảng hốt vội nói: "Lão gia tử đừng như vậy, người này không phải giảm thọ cùng ta? Tiểu tử sao dám dám đương, ta chỉ là ăn ngay nói thật, nói ra lời trong tim của mình."

Tần Thiên không để ý chút nào, có điều sắc mặt vẫn là nghiêm túc phi phạm: "Ta Tần Thiên mười lăm tuổi làm lính, trên chiến trường giết địch vô số, nói chuyện làm việc đều quang minh quang minh, nói một không hai!"

Kỷ Vân nhìn Tần Thiên, phảng phất lại nhìn thấy cái kia mảnh trắng đen rõ ràng chiến trường, nơi đó không theo đạo lý nào, không có tình thân, tình bạn, tôn nghiêm, nơi đó chỉ có lửa đạn liên thiên, người không chết thì ta phải là đời, duy nhất chính là sống và chết thù thách, thậm chí không có bảo vệ quốc gia!

"Nguyên bản ta cho rằng, vì nữ hạnh phúc, dùng hi sinh một người hôn nhân đến tác thành cả gia tộc vững chắc, vô cùng có lợi, thế nhưng ta quên nữ cảm thụ, qua nhiều năm như vậy, ta có phải là làm sai rất nhiều? Ta có phải là làm sai rất nhiều?"

Cuối cùng cái kia hai câu nói cực kỳ mê man, nhìn Tần Chính.

Tần Chính đứng dậy nói rằng: "Phụ thân, vì cái này gia ngài cực khổ rồi, ngài không có làm sai, chúng ta hiện tại đều rất hạnh phúc, cây ca-cao tương lai cũng sẽ hạnh phúc, ta quan Kỷ Vân người này tuyệt đối không phải vật trong ao, hiểu ra phong vân thì sẽ hóa thành cửu thiên Phi Long, nói không chắc chúng ta Tần gia tương lai so với hiện tại càng tốt hơn!"

Tần Thiên lúc này con mắt bỗng nhiên sáng, gật đầu đáp: "Vậy thì tốt, vậy thì tốt, nói được lắm! Chính nhi, ánh mắt của người cùng ta cũng như thế, Kỷ Vân cùng cây ca-cao đồng thời, nhất định sẽ hạnh phúc."

"Gia gia. . . Không với các người ăn, âm âm chúng ta đi."

Nói xong Tần Diệu Khả lôi kéo đang xem náo nhiệt Tần Diệu Âm đi ra ngoài.

Tần Thiên, Tần Chính nhìn đi ra ngoài hai người, liếc mắt nhìn nhau, bắt đầu cười ha ha.

"Cây ca-cao then thùng, ta lão mất vẫn không có mờ chứ? Chính nhi, người thấy?" Tần Thiên không kiêng dè chút nào hình tượng, mười phần như một Lão ngoan đồng.

Tần Chính cười cọt gật đầu hẳn là, đáng thương bình thường nghiêm túc Tần Chính còn phải bồi chính mình lão gia tử đồng thời cười, không phải vậy phải bị mắng. Không sợ trời không sợ đất Tần Chính chỉ có sợ cực kỳ tính khí nóng nảy Tần Thiên, Tần Chính hơn bốn mươi tuổi thời điểm còn bị hơn bảy mươi lão gia tử nắm dây lưng đánh quá, chà chà, mùi vị đó...

Chuyện cười mở xong, Tần Thiên nhìn Kỷ Vân cười nói: "Ha ha, Kỷ Vân, việc này ta Tần gia không vì cái gì khác, liền vì cây ca-cao hạnh phúc. Như vậy đi, người trở lại sau đó cùng phụ thân người thương lượng một chút đình hôn ngày, ả. . . Càng nhanh càng tốt, đánh cái thời gian hai nhà chúng ta từ thấy một mặt, việc này liền như thế định, chúng ta ăn cơm"

"A. . . Định. . . ."

Kỷ Vân nhìn vị này lời lẽ phong hành lão gia tử, hẳn! Hợp lời nói mới rồi nói vô ích?

Lại nhìn kỷ toàn, lúc này kỷ toàn phía trước bàn xếp thành núi nhỏ, đã thanh ra ba bốn mâm, tôm hùm, Cua Đồng xác đã ăn một đồng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tật phong thôn

Chương 1: Tật phong thôn

2015-08-28 09:51:25

Do dự nửa ngày, Kỳ Vân cắn răng một cái giậm chân một cái, phát huy lưu manh tinh thần, liều mạng!

Kỳ Vân đi từ từ tiến vào vòng sáng, phát hiện bên trong là một màn ánh sáng màu trắng, trung gian một cái ước dài ba mét đường nói, đường nói đối diện là một mảnh chói mắt màu trắng, Kỳ Vân chậm rãi đi tới, đi tới phần cuối.

Rào!

Kỳ Vân trước mắt bị một trận cường quang đâm không mở mắt nổi, hai tay ô mắt, một lúc lâu, Kỳ Vân mới chậm rãi mở mắt ra.

Trước mắt là một mảnh màu xanh lục bãi cỏ, một chút nhìn không thấy bờ, mặt trời giữa trời, bao phủ mảnh này sinh cơ bùng bùng màu xanh lục thiên địa.

Ngoại trừ vài con to lớn chim nhỏ từ đỉnh đầu bay qua, Kỳ Vân không nhìn thấy một người. Có điều từ tình huống bây giờ xem ra, nơi này tuyệt đối cùng địa cầu không giống nhau, bởi vì Kỳ Vân không nhìn thấy một tia khoa học kỹ thuật bóng dáng.

Còn có nơi này thiên phi thường lam, không khí vô cùng thanh tân, không có một tia bị ô nhiễm quá dấu vết.

Không lo được nơi này là nơi nào, Kỳ Vân đầu tiên là nghĩ đến làm sao trở lại. Có điều một phen thử nghiệm sau khi, từ không gian tới đây cùng từ không gian đến Hoa Hạ, phương pháp là như thế, chỉ cần Kỳ Vân một ý nghĩ, liền có thể trở lại, vì lẽ đó Kỳ Vân yên lòng đánh giá cái thế giới xa lạ này.

Nhưng là nơi này hoang tàn vắng vẻ, Kỳ Vân vẫn là có ý định tìm được trước một người đến giao lưu một hồi lại nói, bằng không bằng mình vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra cái nguyên do đến.

...

Kỳ Vân khóa chặt một phương hướng, dựa theo Kỳ Vân phán đoán, lại nhìn một chút mặt trời cùng phía sau mình bóng dáng, Kỳ Vân hướng về cái hướng kia là NamPhương.

Sau một canh giờ.

Kỳ Vân rốt cuộc tìm được một tương tự với Hoa Hạ cổ đại thôn trang trại, vì sao là trại? Bởi vì Kỳ Vân phát hiện cái này chỉ có mấy chục hộ làng, chu vi toàn bộ dùng làm bằng gỗ hàng rào vi lên.

Như là phòng bị dã thú xâm lấn tự, Kỳ Vân xoay chuyển mấy chục mét mới tìm được một vào thôn cửa lớn. Cửa lớn là dùng thâm hậu gỗ chỉnh hợp mà thành, tuy là dùng tương tự vô cây loại hình đồ vật trở lại đến, nhưng nhìn đáng đáp phi thường kiên cố.

Cửa lớn có cao bốn mét, khoảng ba mét độ rộng, mặt trên dùng không biết tên thuốc màu viết "Tật phong thôn" ba chữ lớn, thiết họa ngân câu, hiện ra viết này tự người bản lĩnh thâm hậu.

Kỳ Vân mới vừa nhìn một hồi, liền nhìn thấy mấy cái hộ sản bản đáng đáp thôn dân đang len lén đánh giá Kỳ Vân, hiển nhiên Kỳ Vân mặc quần áo trang phục ở trong mắt bọn họ có vẻ phi thường khác loại.

Kỳ Vân một thân ăn mặc là phổ thông Hoa Hạ quần áo, bảy phần Adi quần soóc, áo cũng là một Adi T-shirt, trên chân xuyên một đôi vận động giày vải. Thế nhưng người trong thôn xuyên đại thể là không biết tên da thú hoặc là thô sợi dây thành Bồ Y, vì lẽ đó Kỳ Vân bị thôn dân chỉ chỉ chỏ chỏ bắt đầu nghị luận.

Kỳ Vân hướng về đi một lần hần gần nhất hộ sản bản, mặt mỉm cười đi tới, mở miệng hỏi: "Đại thúc chào ngài, ta ở đây lạc đường, không biết đây là địa phương nào?"

Cái kia hộ săn bắn tuy ngu dại tam thô, nhưng đối với Kỳ Vân như vậy một khác loại, hiển nhiên không phải rất tự nhiên, trong ánh mắt mang theo cẩn thận cùng phòng bị: "Nơi này là tật phong thôn, người. . . Người là cái nào thôn? Người ở chỗ này chờ, ta đi gọi chúng ta tộc trưởng."

Nói xong cái kia hộ săn bắn vội vàng chạy đi, lưu lại đầy mặt lúng túng nụ cười Kỳ Vân ở tại chỗ.

"Chuyện này. . . Ta không ác ý a, cần phải xin mời tộc trưởng sao?" Kỳ Vân bất đắc dĩ lắc đầu một cái, không thể làm gì khác hơn là nguyên chờ đợi.

Chỉ chớp lát, cái kia hộ săn bắn sam một trụ quả ông lão đi tới, thôn dân cấp tốc tránh ra một con đường, còn chưa đến gần, ông lão kia liền nhìn Kỳ Vân một chút, nghi hoặc nói rằng: "Không biết tiểu hữu vì sao đến ta tật phong thôn? Người là. . . Thiên kiếm trấn người?"

"Thiên kiếm trấn?"

Kỳ Vân nhìn cái này trụ quả ông lão, người này ước chừng hơn bảy mươi tuổi, chỉ là thân thể khá là gầy yếu, phảng phất một con gió liền có thể đem hất thổi tới. Nhưng nói chuyện sức lực mười phần, để Kỳ Vân giật mình một phen.

"Ồ. . . Ngài chính là tộc trưởng đúng không? Đúng, ta chính là Thiên kiếm trấn, chỉ là không cần thận lạc đường, đi tới quý địa, chỗ quá rầy rạn mong bao dung."

Kỳ Vân lúc nói lời này, lão tộc trưởng vẫn đục ánh mắt sáng lên, nhưng trong nháy mắt lại ẩn giấu lên, như là không có phát sinh như thế.

Kỳ Vân làm sao biết cái kia cái gì Thiên kiếm trấn là cái nơi quái quỷ gì, thế nhưng vì bộ thoại, chỉ có thể tạm thời mượn dùng thân phận, trước tiên đánh nghe tể lại nói.

"Chính là một thôn trang, từ đầu tới cái gì quý địa câu chuyện." Lão nhân chống gậy hướng về trước đi mấy bước, ra hiệu cái kia hộ săn bắn buông tay, than thở: "Ta tật phong thôn có mấy chục năm không có sinh người đi tới, tiểu hữu là Thiên kiếm trấn người, cũng coi như là quý khách."

Tiếp theo lão nhân hướng cái kia hộ săn bắn nói rằng: "Trụ Tử (cây cột), thông báo trong thôn giết ngưu làm thịt dê, chiêu đãi quý khách." Tiếp theo quay đầu nói với Kỳ Vân: "Trong thôn không có rượu ngon thức ăn ngon chiêu đãi quý khách, mong rằng tiểu hữu không muốn ghét bỏ."

Kỳ Vân còn không nói chuyện, liền nghe được tộc trưởng đối với cái kia hộ săn bắn nói rằng: "Làm sao còn không đi?"

Cái kia hộ săn bắn không dám chính nói xem tộc trưởng, nhỏ giọng nói rằng: "Tộc trưởng, trong thôn ngưu còn muốn dùng để cày ruộng, lại nói. . . Lại nói liền còn lại mấy con trắng ngưu. . ."

"Nơi này ai là tộc trưởng? Ai là tộc trưởng? Để người thông báo người liền đi thông báo, nơi nào đến nhiều lời như vậy?" Tộc trưởng dùng gậy trượng địa, bang bang vang vọng, có vẻ tức giận phi thường.

Kỳ Vân thấy thế, liền vội vàng nói: "Tộc trưởng gia gia, cái kia cái gì, không cần giết ngưu làm thịt dê, liền tùy tiện ăn một chút việc nhà món ăn là tốt rồi, ngưu dùng làm cày ruộng, giết há không đáng tiếc? Lại nói ta cũng không phải cái gì quý khách, chính là một lạc đường lạc đường người bình thường, liền bình thường là được, đừng coi ta là quý khách."

Kỳ Vân từ vừa nãy đối thoại ở trong nghe ra, tật phong thôn không phải rất giàu có, mặc dù giết một con ngưu cũng là chuyện lớn bằng trời. Thế nhưng chẳng biết vì sao, người tộc trưởng kia thấy Kỳ Vân một chút liền hỏi Kỳ Vân có phải là Thiên kiếm trấn người, thật giống Thiên kiếm trấn ở tật phong thôn xem ra là quý tộc giống như lấy lòng.

Nhưng là Kỳ Vân ở đâu là cái gì Thiên kiếm trấn người đâu? Không thể nhân chính mình đến, để vốn là không giàu có tật phong thôn thêm nữa phiền phức, vì lẽ đó Kỳ Vân mới mở miệng nói rằng.

Tộc trưởng nhìn Kỳ Vân, trong lòng vì hơi kinh ngạc, liền vội vàng nói: "Để quý khách cười chê rồi, ta tật phong thôn sa sút cho tới bây giờ, theo ta người tộc trưởng này có quan hệ lớn lao, là ta thẹn với tộc nhân a."

Nói rằng cuối cùng, Kỳ Vân nghe ra tộc trưởng hầu như muốn rơi lệ, không rõ vì sao Kỳ Vân cũng không liền mở miệng nói chuyện, chỉ là phụ họa gật gù.

"Tộc trưởng, nhà ta còn có một cái lợn rừng chân, có thể dùng đến chiêu đãi quý khách."

"Tộc trưởng, nhà ta có nửa con chim trĩ."

"Tộc trưởng, nhà ta mới vừa giết một con dương."

"Tộc trưởng..."

Kỳ Vân tuy nghe được chỉ là thôn dân lấy ra món ăn dân dã chiêu đãi chính mình, thế nhưng Kỳ Vân vẫn là càng nhiều nghe ra thôn dân đối với tộc trưởng tôn kính cùng cảm kích.

Thôn dân không biết nói chuyện, thế nhưng hành động thực tế nhưng biểu thị tất cả, phảng phất đang nói: Tộc trưởng, ta đem chúng ta gia vật quý giá nhất cho ngài, để ngài dùng để chiêu đãi quý khách, đây là chúng ta năng lực lớn nhất.

Kỷ Vân nhìn trước mắt thuần phác thôn dân, bỗng nhiên có chút hoảng hốt, trong đầu không ngừng xuất hiện một ít vừa xa lạ lại quen thuộc đoạn ngắn, phảng phất những kia đoạn ngắn là chính mình Thượng Nhất Thế hồi ức.

Nhưng là Kỷ Vân tập trung tinh lực suy nghĩ thời điểm, những kia đoạn ngắn phảng phất bọt biển bình thường hóa thành hư ảnh...

...

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Sơ ngữ tu chân

Chương 2: Sơ ngữ tu chân

2015-08-29 17:56:33

Kỷ Vân cái cảm giác này trước đây chỉ có ở trong mơ từng xuất hiện, không nghĩ tới hiện tại ở ban ngày lại liền xuất hiện.

Kỷ Vân có loại cảm giác, những ký ức ấy đối với mình phi thường trọng yếu, phảng phất là Thượng Nhất Thế ký ức một lần nữa ở trong đầu giống như vậy, thế nhưng hiện tại ở tật phong thôn, Kỷ Vân muốn biết nơi này đến cùng là nơi nào, không có thời gian cẩn thận muốn vấn đề này.

...

Ở lão tộc trưởng trong nhà làm cơm nước, mấy cái thôn phụ rất là cẩn thận lưu loát làm mấy cái các nàng tự nhận là tốt nhất cơm nước, liền trở về, ở lão tộc trưởng trong nhà chỉ có bốn người, lão tộc trưởng, Kỷ Vân, Trụ Từ (cây cột) còn có một lão tộc trưởng nhi tử tên là tăng đá.

Cơm nước rất phong phú, chỉ ít Kỷ Vân biết, đây là tật phong thôn khả năng quá niên quá tiết đều ăn không được thứ tốt.

Từ tên kia gọi Trụ Từ (cây cột) hộ sản bản cùng tộc trưởng nhi tử tăng đá, Kỷ Vân liền có thể biết một, hai.

Hơn bốn mươi tuổi nam nhân, nhìn sáu cái ở Kỷ Vân trong mắt rất là bình thường cơm nước, hai người này bảy thước đại hán lên lút nuốt rất nhiều thứ ngục nước, con mắt tròn lên tròn vo, cái kia tình hình thật giống một thợ săn nhìn thấy con mồi giống như.

Chỉ là tộc trưởng cùng Kỷ Vân vẫn chưa đụng đũa, vì lẽ đó hai người chỉ có thể nhìn.

...

Kỷ Vân nhìn thấy lão tộc trưởng dùng cái kia vẫn đục con mắt nhìn mình, mà hán nhưng cười không nói gì, Kỷ Vân vội vã bụng một chén rượu, hai tay nâng chén, đối với lão tộc trưởng nói: "Tộc trưởng, ta không cẩn thận lạc đường, sau khi suất ngã ở trên núi. Hiện tại chỉ biết mình là Thiên kiếm trấn người, đối với những chuyện khác, hơi một hồi ức liên đầu đau như búa bổ, phiền phức tộc trưởng nói với ta một hồi liên quan với Thiên kiếm trấn một vài thứ, giúp ta khôi phục ký ức, Kỷ Vân ở đây đa tạ."

"Hả? Kỳ thị?" Lão tộc trưởng một tiếng nghi vấn để Kỷ Vân kinh chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Trời mới biết cái nào Thiên kiếm trấn có hay không cái họ này, Kỷ Vân nói chính là bản danh. Có điều Kỷ Vân cũng không phải rất sợ sệt, dù sao người nơi này xem ra đều không giống như là tu luyện qua, cùng địa cầu dân quê gần như.

"Đúng, ta chỉ nhớ rõ tên của ta, Kỳ Vân!" Không có cách nào, lời đã nói ra khỏi miệng, lại cái liền có vẻ quá giả, tất cả chỉ có thể hướng về chính mình mắt trí nhớ phương diện đây.

"Thiên kiếm trấn đại tính gia tộc không có Kỳ thị a. . . Lẽ nào là tiên kiếm thành. . ." Nói tới chỗ này, ngẩng đầu liếc mắt nhìn Kỷ Vân, ánh mắt kia lúc này cái nào còn có lúc đầu vẫn đục? Đen kịt toả sáng, thật giống có thể nhìn thấu người.

Kỷ Vân kinh hãi, "Lẽ nào là cao thủ?"

Kỷ Vân đã làm tốt bất cứ lúc nào về không chuẩn bị, chỉ là chốc lát, lão tộc trưởng liền tầng tầng khắc lên.

"Khắc. . . Khắc khắc. . ."

"Tộc trưởng. . ."

"Cha, người làm sao? Cha. . ."

Kỷ Vân cũng là liền vội vàng đứng lên, nhìn lão đà lão đảo lão nhân, trong lòng cảm giác khó chịu, phảng phất nhìn thấy nước Hoa mẹ của chính mình giống như vậy, mẹ của chính mình cũng là ho ra cuối cùng một cái đàm thổ huyết mà chết.

Kỷ Vân tay ấn dấu ở sau lưng, lén lút từ bên trong không gian lấy ra một bình nhỏ, bên trong chứa đầy linh thủy, đỡ lấy lão tộc trưởng, nói rằng: "Tộc trưởng, người trước tiên đừng kích động, đem thuốc này uống."

Có thể là người trong thôn thuần phác không có tâm cơ, tảng đá không nói hai lời cầm lấy bình nhỏ liền hướng phụ thân trong miệng đưa, chỉ là uống một hớp, liền có tám chín mười phần trăm toàn bộ ho ra, tiến vào vào trong bụng chỉ có một chút.

Thế nhưng liền điểm này, để nguyên bản khắc nói không ra lời lão tộc trưởng không chỉ ngừng lại ho khan, dùng tay đoạt lấy trang linh thủy chiếc lọ, trong ánh mắt lộ ra hết sức phức tạp kích động đáng vẽ, nắm lấy Kỷ Vân tay nói: "Chuyện này. . . Đây là linh dịch? Đây thực sự là linh dịch?"

"Linh dịch?"

Kỷ Vân giật mình nhìn lão tộc trưởng, chính mình tuy rằng có một hồ nước vật này, thế nhưng chưa hề biết đây là vật gì. Thế nhưng nghe lão tộc trưởng ý tứ, vật này thật giống gọi linh dịch? Linh dịch là món đồ gì?

"Cái này ta cũng không biết, chỉ là trên người ta bên người mang theo, cái gì là linh dịch?" Kỷ Vân so với lão tộc trưởng còn sốt ruột, biết vật này là cái gì liền dễ làm, nghe ý của hắn vật này thật giống rất quý giá.

Nhưng là lúc này lão tộc trưởng nhưng chậm rãi nhắm chặt mắt lại, hai tay đánh một kiếm quyết, Kỷ Vân chỉ là trước đây xem ti vi mới nhìn thấy biết đó là kiếm quyết.

Hô hấp do sắp tới chậm, cuối cùng chậm đến mỗi lần hít thở gần như có năm phút đồng hồ đáng vẽ, liền như vậy khẽ nhắm hai mắt, đứng ở nơi đó.

Kỷ Vân không dám quấy nhiễu, chỉ có thể chờ đợi lão tộc trưởng tỉnh lại sau này hãy nói.

Gần như có ba tức, một phút thời gian, đột nhiên, lão tộc trưởng hai mắt đột nhiên mở, đen kịt con mắt như là phát ra tia sáng tự, cuối cùng một hơi thở phun ra, Kỷ Vân "Xem" đến một luồng khí lưu màu trắng, như kiếm bình thường hình dạng, nhanh chóng ỏi ra đi ra ngoài.

"Xi xi "

Ngoài cửa có xa năm, sáu mét một viên cây nhỏ bị cắt đứt hủ tự gãy vỡ ra, Kỷ Vân giật nảy cả mình, chuyện này. . . Ngày tính là gì?

Tiên pháp?

Nội công?

Hoặc là tu chân?

Kỷ Vân xem qua rất nhiều truyện online, biết linh dịch cái từ này là Tu Chân giả dùng để tu luyện dùng đồ vật, lẽ nào nơi này có thể tu chân?

Này có thể gây nên Kỷ Vân vô hạn hứng thú, dù sao Kỷ Vân trong mắt, tu chân bằng trường sinh.

Nhìn Kỷ Vân bộ dáng giật mình, lão tộc trưởng trong mắt hiện ra một tia nghi hoặc, nói: "Tiểu hữu không cần giật mình, đa tạ người linh dịch, ân. . . Tạm thời xem như là linh dịch đi."

Kỷ Vân không hiểu nói: "Tính thế nào là linh dịch đây? Cái này chẳng lẽ không phải linh dịch?"

"Này nơi nào có thể gọi linh dịch? Không phải lão hủ bất cần, linh dịch ta ở lúc còn trẻ may mắn dùng quá vài giọt, thế nhưng hiệu quả cùng Kỷ Vân tiểu hữu trong tay như khác biệt một trời một vực."

Kỷ Vân nghe ra lão tộc trưởng ở lúc nói lời này loại kia tự hào cảm tự nhiên mà sinh ra, nói vậy này lão tộc trưởng cũng là một có có sự người.

Kỷ Vân suy nghĩ một chút, liền hỏi lão tộc trưởng: "Cái gì là linh dịch? Còn có. . . Còn có tu luyện đẳng cấp làm sao phân chia?"

Lão tộc trưởng nhìn một chút Kỷ Vân, như là nghĩ tới điều gì tự, nói với Kỷ Vân: "Ồ chúng ta toàn bộ tiên kiếm đại lục, hầu như người người đều tu chân, đây là lão tổ tông lưu lại truyền thừa."

"Tu chân đẳng cấp nhưng là chia làm, ngày kia, Tiên thiên, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, phân thần, Hợp Thể, Đại Thừa cùng Độ Kiếp, còn Độ Kiếp sau đó là ra sao tồn tại ta tin tưởng không riêng là ta, toàn bộ tiên kiếm đại lục đều không người biết được."

"A? Tại sao?" Kỷ Vân hỏi.

"Bởi vì toàn bộ tiên kiếm đại lục có mấy vạn năm chưa từng sinh ra Độ Kiếp kỳ cao thủ. Mà cho tới bây giờ, thậm chí ngay cả Đại Thừa Kỳ cao thủ đều chưa từng xuất hiện, hiện tại tiên kiếm thành thành chủ Kiếm Vô Trần mới là Hợp Thể kỳ cao thủ, có điều lão hủ mấy chục năm chưa từng sinh ra tật phong thôn, hay là. . . Hay là có thể đột phá đến đại thừa kỳ đi."

Lão tộc trưởng nói xong lời cuối cùng, dùng không phải rất khẳng định nói một câu, về mặt đó coi như là chính mình nói đều cảm thấy không quá có thể tin.

"Tộc trưởng, vậy ngươi là cao thủ như thế nào?" Kỳ Vân vừa nảy nhìn thấy lão tộc trưởng miệng phun phi kiếm đáng đáp khí thế, trong nháy mắt chặt đứt cái kia viên thụ, cảm thấy lão tộc trưởng tối thiểu cũng là một cao thủ.

"Cao thủ? Ha ha. . . Ta chỉ là một Tiên Thiên kỳ người bình thường mà thôi." Lão tộc trưởng thở dài nói rằng, "Nhờ có tiểu hữu. . . Ân, linh dịch, mới chữa trị ta mấy chục năm vết thương cũ, nhưng là đến ta hiện tại ở độ tuổi này, lại nghĩ Trúc Cơ . . . Chỉ sợ là mơ hồ đi!"

"Tiên Thiên kỳ? Như thế lợi hại lại là tiên thiên cao thủ?" Kỳ Vân giật mình hỏi, cái kia nếu như Trúc Cơ kỳ, Kim Đan kỳ, đến lợi hại bao nhiêu?

Khinh công?

Cười gió mà đi?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thanh Liên Kiếm Tiên

Chương 3: Thanh Liên Kiếm Tiên

2015-08-30 10:00:00

Kỳ Vân từ lão tộc trưởng trong miệng nghe được tu chân một từ, trong lòng như sôi sùng sục.

Không nói những cái khác, ở Hoa Hạ Kỳ Vân liền biết trường sinh bất tử là tất cả mọi người theo đuổi, bất luận là Hoa Hạ cổ đại ngưỡng hoặc là hiện đại y học.

Trong đó trừ danh nhất chính là Hoa Hạ thiên cổ một đế Tần Thủy Hoàng, từ đăng cơ vì là hoàng một ngày kia liền tích cực phái người tìm kiếm bất tử được. Kiến tạo xa hoa mộ thất đều nhân bất tử nghe đồn, dựa theo Cửu Cung Bát Quái, Nhật Nguyệt Tinh Thần bố trí, đều là trường sinh.

Thiên cổ một đế còn không nhìn ra cái kia hồng trần cùng sinh tử, huống chi người bình thường?

Mà tu chân tuy rằng không phải là trường sinh, thế nhưng Kỳ Vân biết không tu chân nhất định sẽ không trường sinh; ngược lại, tu chân thì có trường sinh khả năng; tuy rằng vô hạn tiếp cận linh, thế nhưng chỉ cần có một chút hy vọng, bao nhiêu người vì thế đi tới một cái con đường nghịch thiên.

Sinh lão bệnh tử là đạo của tự nhiên, nếu như muốn trường sinh nhất định phải đánh vỡ tất cả công xiềng, đột phá tầng tầng khó khăn, tuy một triệu người không đủ một trong số đó, nhưng vẫn là đồ xô tới!

Trường sinh mê hoặc so với tiền tài, quyền lợi, mỹ nhân càng thêm khiến người ta mê.

Kỳ Vân là Hoa Hạ người bình thường, càng không ngoại lệ. Vì lẽ đó nghe nói tu chân một từ, kì thực là trong lòng kích động hưng phấn không thôi, nói thế nào đã có hi vọng hạt giống, có thể hay không trường thành đại thụ che trời dựa cả vào tạo hóa.

...

Lão tộc trưởng không biết Kỳ Vân thầm nghĩ cái gì, nói tiếp: "Tiên thiên tuy không coi là cao thủ, thế nhưng là là tu chân chi cơ; Tiên kiếm đại lục tuy người người tu chân, nhưng chân chính có thể vào được Tiên thiên, thoát ly phạm thai nhưng đã ít lại càng ít."

Kỳ Vân giật mình hỏi: "Có như vậy khó sao?"

"Đương nhiên, ngày kia cùng Tiên thiên, một chính là phạm nhân thân thể, một chúc thiên địa thân thể, có thể không khó sao?"

"Làm sao tính là Tiên thiên thân thể? Cái gì lại tính là thiên địa thân thể?" Kỳ Vân có chút mơ hồ, Tiên thiên thân thể thuộc về thiên địa thân thể?

Lão tộc trưởng ra hiệu Kỳ Vân ngồi xuống, đem gậy ném sang một bên, phát phát tay để tảng đá cùng Trụ Từ (cây cột) đi ra ngoài, xem hai người đi ra ngoài cái kia lưu luyến đáng về, không khỏi lắc đầu nở nụ cười.

Hai người đi ra ngoài đóng cửa lại sau đó.

Lão tộc trưởng chậm rãi nói rằng, trong mắt tựa hồ có vô hạn hồi ức: "Tiên thiên thân thể còn gọi là thiên địa thân thể. Người ở lúc mới sinh ra, là thiên địa dưỡng, thân thể tinh khiết cực kỳ, không có một chút nào tạp chất; nhưng sinh ra sau đó, ăn ngũ cốc hoa màu, thực sống lớn hồ nước; bên trong thân thể dĩ nhiên là nhiều hơn rất nhiều dơ bẩn, đối với tu luyện liền khó khăn tầng tầng, cho nên muốn muốn tu chân, bước thứ nhất liền muốn đạt đến mới vừa lúc mới sinh ra thiên địa thân thể, cũng chính là chúng ta nói Tiên thiên thân thể."

"Phổ thông ngày kia thân thể, dương thọ nhiều nhất trăm năm, có thể thành tựu Tiên thiên thân thể, dương thọ có thể đạt tới 150 tải."

"Trước tiên hôm sau, liền muốn đúc ra đại đạo chi cơ, xưng là Trúc Cơ, dương thọ có thể đạt tới 200 năm."

"Chân khí ngưng Đan, xưng là Kim Đan kỳ. Dương thọ có thể đạt tới 300 năm."

"Hóa đan thành anh vì là Nguyên Anh kỳ, dương thọ tăng lên dữ dội đến 800 năm. Lúc này, có thể khai tông lập phái, truyền thừa thiên cổ."

"Nguyên Anh xuất thế vì là Phân Thần kỳ, dương thọ có thể đạt tới 1,200 tải."

"Nguyên Anh cùng bản tôn hợp hai làm một, đến Hợp Thể kỳ. Thực lực tăng lên dữ dội, dương thọ có thể đạt tới 2,000 năm"

"Cho tới Đại Thừa Kỳ, mấy vạn năm Thiên kiếp đại lục chưa từng sinh ra, không biết kiếp tiền thành Kiếp Vô Trần có còn chưa đạt tới."

Kỳ Vân nghe xong cảm xúc dâng trào, Hợp Thể kỳ là có thể hoạt hai ngàn năm, ta cái ai ya, Hoa Hạ mới năm ngàn năm văn minh, ngàn năm lão yêu?

"Cái kia Đại Thừa Kỳ có thể sống bao nhiêu năm?"

Lão tộc trưởng tâm tư phiêu về, nhìn Kỳ Vân một chút, thân nhiên nói: "Vạn cổ bất diệt thể."

"Cái gì? Mười ngàn năm?"

Kỳ Vân kinh hãi, làm sao từ Hợp Thể kỳ đến đại thừa kỳ một hồi tăng lên dữ dội tám ngàn năm? Đây không hợp Logic a.

"Không phải mười ngàn năm, là vạn cổ bất diệt thể." Lão tộc trưởng sửa lại Kỳ Vân một câu.

"Có ý gì?"

"Ý tứ chính là nói, chỉ cần không Độ Kiếp phi thăng, có thể vẫn sống tiếp!" Lão tộc trưởng vừa nói chuyện, trong ánh mắt tiết lộ vô hạn ước ao cùng ngóng trông về.

"Vẫn sống tiếp? Cái kia. . . Cái kia toàn bộ Thiên kiếp đại lục sẽ không có một vạn cổ bất diệt thể? Cái này không thể nào chứ?" Kỳ Vân trong lòng không thua gì tập trung vào một viên bom giống như.

Vạn cổ bất diệt thể.

Khái niệm gì?

Trường sinh bất lão?

Đơn giản như vậy? Chỉ cần đạt đến đại thừa kỳ là có thể trường sinh bất lão? Đơn giản như vậy?

Nếu để cho lão tộc trưởng biết Kỳ Vân ý nghĩ trong lòng, nhất định sẽ cười hắc hắc không biết tự lượng sức mình. Nhìn chung Thiên kiếp đại lục mấy triệu năm, bị truyền lưu đến nay để thế nhân nhớ kỹ vền vẹn có một người, hẳn chính là toàn bộ đại lục vương giả, hôm nay đã sớm Độ Kiếp phi thăng Thanh Liên Kiếp Tiên.

Thanh Liên Kiếp Tiên bản danh không có ai biết hẳn tính rất : gì tên ai, thể nhưng hẳn dùng vũ khí tên là 'Thiên kiếp', Thiên kiếp đại lục cũng vì vậy mà được gọi tên.

Căn cứ thượng cổ truyền thừa ghi chép, Thanh Liên Kiếp Tiên tu tập chính là Thanh Liên kiếp điển, vì lẽ đó tự xưng Thanh Liên Kiếp Tiên, chỉ là ở Thiên kiếp đại lục chỉ là ngăn ngăn vượt qua hơn ba vạn năm liền Độ Kiếp phi thăng, để vô số hậu nhân vì đó ngưỡng mộ không ngớt.

...

"Có." Lão tộc trưởng trong mắt lộ ra hừng hực, thật giống người kia là chính mình.

"Thiên kiếm đại lục người sáng lập, mấy triệu năm qua đệ nhất cao thủ, Thanh Liên Kiếm Tiên!"

"Thanh Liên Kiếm Tiên? Thiên kiếm đại lục người sáng lập? Cái kia không nên gọi Thanh Liên đại lục sao?" Kỳ Vân nghe được thân thể chấn động, phảng phất cái này gọi Thanh Liên Kiếm Tiên người cùng chính mình có nguyên nhân quả giống như.

Nhưng là Kỳ Vân rất rõ ràng chính mình không phải người nơi này, thậm chí đều chưa từng nghe qua danh tự này.

"Thanh Liên là hắc hào, hắc tu luyện chính là (Thanh Liên kiếm điển). Mà hắc đáng sợ nhất chính là vũ khí của hắc, tên 'Thiên kiếm!' " Lão tộc trưởng kích động nói, "Tất phong thôn phía đông là lần thủy trấn, lần thủy trấn lại hướng về đông một ngàn dặm chính là Thiên kiếm đại lục tiếng tăm lừng lẫy Thông Thiên hẻm núi. Thông Thiên hẻm núi nam bắc ngang dọc hơn một triệu dặm, cư ghi chép chính là bị Thanh Liên Kiếm Tiên dùng 'Thiên kiếm' giết đứt chém ra đến hẻm núi."

"A? Hơn một triệu dặm? Một chiều kiếm chém thành như vậy?"

Kỳ Vân kinh ngạc không biết làm sao, ở Kỳ Vân trong mắt toàn bộ địa cầu đường kính mới hơn hai vạn dặm, ta cái thần, lại có hơn năm mươi cái địa cầu độ dài.

Đừng nói địa cầu vũ khí nóng không có lớn như vậy Willy, coi như lại để địa cầu phát triển một trăm năm cũng không thể nào làm được như thế chứ?

Hơn một triệu dặm!

Kỳ Vân chỉ là ngẫm lại liền cảm thấy khó mà tin nổi, có điều trong lòng đối với tu chân ý nghĩ càng tăng lên, Kỳ Vân xin thề, bất luận bỏ ra cái giá gì đều muốn tu chân!

"Đừng! Đáng tiếc Thanh Liên Kiếm Tiên ở Thiên kiếm đại lục chỉ ở lại : sửng sờ ngăn ngăn hơn ba vạn năm liền đã Độ Kiếp phi thăng." Lão tộc trưởng thốt thốt không ngớt, tăng tăng thờ dài nói: "Có điều lưu lại để Thiên kiếm đại lục vô số người vì đó điên cuồng truyền thừa vô thượng, thậm chí ngay cả hắc bên người vũ khí 'Thiên kiếm' đều ở lại Thông Thiên trong hẻm núi."

Kỳ Vân giật nảy cả mình, đạo "Cái gì? Vũ khí của hắc không có mang đi? Ở lại 'Thông Thiên hẻm núi' ? Tại sao không đi tìm?"

Vậy cũng là Thanh Liên Kiếm Tiên vũ khí, chỉ nghe thấy tên tuổi liền biết quá giá đến mức nào, vì lẽ đó Kỳ Vân có câu hỏi này.

Kỳ Vân đều muốn đi tìm cái kia thần kiếm tẩm tích.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4: Xuất phát

Chương 4: Xuất phát

2015-08-31 10:00:00

"Tìm? Làm sao không đi tìm? Thế nhưng độ dài có một triệu dặm xa, chiều sâu càng là có mấy ngàn dặm, hai bên bị mũi kiếm tước quá không hề gắng sức điếm. Tuy rằng có rất nhiều cao thủ đi tìm, thế nhưng đều tay trắng trở về. Như vậy thần kiếm không phải người hữu duyên không thể ngộ, vì lẽ đó cho đến bây giờ chỉ để lại vô hạn truyền thuyết, đi tìm 'Thiên kiếm' nhưng đã ít lại càng ít."

Kỳ Vân thờ dài, cũng đúng, như uy lực lớn như vậy vũ khí đã thoát ly bình thường vũ khí phạm trù, nên thuộc về Thần khí.

Nếu là Thần khí, Kỳ Vân tin tưởng vật kia đều có linh tính, nếu như không phải cùng 'Thiên kiếm' hữu duyên người, vẫn đúng là không tìm được vị trí cụ thể, huống chi cái kia hẻm núi. . . . Người bình thường mấy đời đi không đến cùng.

Lão tộc trưởng nói xong liền chép lại chiếc đĩa, ăn xong rồi cơm nước, đối với Kỳ Vân nói: "Ăn cơm trước đi, cơm nước đều nguội."

Đề đĩa xuống, lão tộc trưởng hí hai mắt nhìn Kỳ Vân, nói: "Có thể bên người mang theo so với linh dịch là vật càng quý giá hơn, có thể thấy được gia tộc của ngươi tuyệt đối không phải chuyện nhỏ, nếu như ta đoán không lầm, ngươi nên cùng tiên kiếm thành thành chủ có quan hệ lớn lao, không phải vậy liền xem như là môn phái bình thường đều tuyệt đối không bỏ ra nổi nhiều như vậy linh dịch."

Kỷ Vân nghe lão tộc trưởng cái kia chắc chắc khẩu khí, trong lòng nghĩ nhặc. Tiên kiếm thành thành chủ? Xin nhờ ta thật là với hắn không có một mao tiền quan hệ, ta ngược lại thật ra muốn có quan hệ, then chốt nhân gia cũng không quen biết ta a.

Kỷ Vân cười nói: "Cái này ta cũng không rõ ràng, đợi ta khôi phục ký ức nói sau đi."

Nói xong, Kỷ Vân cũng động chiếc đĩa bắt đầu ăn cơm, hai người người một chén ta một chén, đầy đủ uống hai canh giờ, lão tộc trưởng uống xong liền say ngất ngây.

Kỷ Vân nhìn lão tộc trưởng đáng vẻ, hơi lắc đầu, nhỏ giọng nói rằng: "Đa tạ ngài chi điểm chi ân, chờ ta Kỷ Vân ở Thiên kiếm đại lục dương danh thời gian, ôn thỏa báo đáp chi điểm chi ân!"

Nói xong, Kỷ Vân thấy gian phòng không người, lão tộc trưởng đánh tới ngủ say.

Bạch!

Kỷ Vân biến mất không còn tăm hơi ở lão tộc trưởng trong nhà.

...

Trở lại bên trong không gian, ai biết mới vừa sắp tới, bên trong không gian liền cái kia vòng sáng trắng tự cửa teleport liền vô thanh vô tức biến mất rồi.

"Hả? Làm sao biến mất rồi? Làm sao trở lại?" Kỷ Vân sốt sắng, mới vừa tìm tới tu chân manh mối, vàng sáng này làm sao liền không cơ chứ?

Thăm nghĩ đến Thiên kiếm đại lục, đột nhiên bỗng dừng lại xuất hiện nhũ vòng sáng trắng, Kỷ Vân không có đi vào, chỉ là quá không tới thập giây, cái kia vòng sáng lại biến mất không còn tăm hơi.

Kỷ Vân lấy điện thoại di động ra, điều được rồi thời gian, bắt đầu do Hoa Hạ đến không gian, sau đó sẽ đến Thiên kiếm đại lục.

Cuối cùng Kỷ Vân đến ra một kinh người kết quả, Hoa Hạ cùng không gian thời gian tỉ lệ vẫn bất biến, chỉ là ngày đó kiếm đại lục thời gian cùng không gian thời gian là đồng bộ, cùng Hoa Hạ thời gian tỉ lệ vẫn là một ngày cùng một giây tỉ lệ.

Này cùng Kỷ Vân suy đoán đại thể tương đồng, chỉ có điều chỉ cần vòng sáng biến mất thời điểm, thời gian tỉ lệ liền không giống. Màu trắng vòng sáng biến mất sau đó, Thiên kiếm đại lục thời gian tỉ lệ lại cùng Kỷ Vân thực tế thời gian là tương đồng, trải qua nhiều lần trắc nghiệm, Kỷ Vân rốt cuộc biết cái này thần kỳ vòng sáng lại có đóng lại thời gian tác dụng.

"Cái kia, thời gian đi đâu? Đóng lại sao?"

Cái này quái lạ vấn đề Kỷ Vân suy nghĩ hồi lâu không nghĩ rõ ràng, đơn giản liền không nghĩ nữa.

Sau đó Kỷ Vân trong nháy mắt trở lại Hoa Hạ, Tàn gia biệt thự bên trong gian phòng, quá khứ đánh thức kỷ toàn.

Kỷ Vân nhìn kỷ toàn mặt buồn ngủ mông lung đáng vẻ, mới nhớ tới đến, thời gian tỉ lệ vấn đề, chính mình ở Thiên kiếm đại lục thời gian dài như vậy, trên thực tế mới quá vài giây mà thôi.

Kỷ Vân không lo được cái khác, hiện tại chủ yếu vấn đề là tu chân, nhất định phải ở Thiên kiếm đại lục xông ra một phen thiên hạ, như vậy thân nhân của chính mình, bằng hữu mới khả năng tiếp xúc được tu chân.

Vì lẽ đó lôi kéo kỷ toàn hầu như cũng như chạy trốn lái xe ra Tàn gia, Kỷ Vân đem mình thẻ ngân hàng bên trong tiền xoay chuyển hai trăm triệu cho kỷ toàn, để kỷ đưa hết cho chuẩn bị mua đồ.

Kỷ toàn nắm trong tay A4 chỉ, nhìn một hồi sừng sờ nói với Kỷ Vân: "Vân ca, ngươi đây là muốn làm gì? Thế giới tận thế tới sao?"

"Ngươi thiếu hỏi thăm, để ngươi mua ngươi liền đi mua." Kỷ Vân cũng không giải thích, phía trên kia đồ vật chỉ là một phần nhỏ, rất nhiều thứ Kỷ Vân đều muốn đích thân đi mua.

...

Hoa Hạ thời gian trôi qua một tuần.

Kỷ Vân cuối cùng đem muốn chuẩn bị đồ vật toàn bộ chuẩn bị xong xuôi, nhìn cung điện to lớn bên trong bày ra đầy Kỷ Vân mấy ngày nay cần quét các loại đồ vật.

Xa xa đại điện bên ngoài bị Kỷ Vân quyền lên nuôi mấy ngàn con dê bò, giờ khắc này chính gọi hoan, khả năng không khí nơi này cùng bãi cỏ để chúng nó cũng cho rằng nơi này so với địa cầu hoàn cảnh ắt phải tốt hơn nhiều.

"Gọi hoan như thường giết ăn thịt!"

Tiện tay từ bên cạnh chồng giống như núi nhỏ cao khỏi hương bên trong, mở ra một hòm ngọc khê, lấy ra một bao, nằm trên ghế sa lông Mỹ Mỹ đánh lên, trong miệng còn rên lên không hiểu ra sao ngay cả mình đều không nghe rõ từ khúc.

Tính toán một chốc thời gian, Kỳ Vân cũng không có ý định về Hoa Hạ. Dù sao thời gian tỉ lệ quá mức kinh người, mặc dù ở Thiên kiếm đại lục sinh hoạt mười năm, mà ở hiện thực ở trong có điều mới ngăn ngăn một giờ.

Hút thuốc xong, Kỳ Vân lại rút một bao thịt dê thang, liền mấy cái thom ngát bánh nướng bắt đầu ăn.

Sau khi com nước no nê, Kỳ Vân lau miệng, trong lòng yên lặng nghĩ Thiên kiếm đại lục.

Rào!

Một vòng sáng trắng u nhiên xuất hiện ở Kỳ Vân trước mặt, Kỳ Vân đứng dậy đi vào.

...

Trong nháy mắt, Kỳ Vân trở lại tạt phong ngoài thôn.

Nhìn xa lạ lại quen thuộc tất cả, Kỳ Vân thở dài một hơi nói: "Nếu như không ở Thiên kiếm đại lục xông ra một phen tên tuổi, ta tuyệt không về Hoa Hạ!"

Dọc theo tạt phong thôn phương hướng đi về phía đông, nghe lão tộc trưởng nói phía đông hơn một ngàn dặm chính là lâm thủy trấn, đến lâm thủy trấn lại đi về phía nam đi là Thiên kiếm trấn, Kỳ Vân mục tiêu chính là Thiên kiếm trấn.

Nguyên nhân rất đơn giản, chỉ có nơi đó có một cái truyền tông trận.

Truyền tông trận có thể đi tiên kiếm thành, Kỳ Vân từ lão tộc trưởng trong miệng biết được tiên kiếm trong thành có một cổ xưa môn phái, truyền thừa thượng cổ, chính là toàn bộ Thiên kiếm đại lục đều khá là có tiếng siêu cấp môn phái ----- Thanh Liên kiếm tông.

Thanh Liên kiếm tông nhưng là cường giả thời thượng cổ Thanh Liên Kiếm Tiên hành cung, tuy Thanh Liên Kiếm Tiên không có thu đồ đệ, thế nhưng lưu lại kiếm pháp tâm đắc, kiếm pháp truyền thừa nhưng rất tốt truyền xuống rồi, mới có bây giờ người người cũng có thể tu chân Thiên kiếm đại lục!

Tuy rằng Kỳ Vân không có linh thạch, thế nhưng có so với linh thạch cao gấp trăm lần bảo bối, linh dịch!

Cư lão tộc trưởng từng nói, toàn bộ Thiên kiếm đại lục ngoại trừ người bình thường trong lúc đó lưu thông kim ngân tiền bên ngoài, Tu Chân giả trong lúc đó thông dụng tiền là linh thạch.

Linh thạch phân ba đẳng cấp.

Linh thạch thượng phẩm, linh thạch trung phẩm cùng linh thạch hạ phẩm.

Trong lúc đó hối đoái tỉ lệ là 1:10.

Mà so với linh thạch càng cao hơn một cấp bậc chính là linh dịch, một hai linh dịch có thể hối đoái một trăm linh thạch thượng phẩm.

Có điều rất ít người nắm linh dịch hối đoái linh thạch, nguyên nhân là linh thạch tuy có thể dùng để tu luyện, thế nhưng bên trong bao hàm các loại tạp chất, hấp thu sẽ liền bên trong tạp chất đồng thời hấp thu.

Mà linh dịch nhưng là tinh khiết nhất, có thể trực tiếp dùng hấp thu.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thiên Kiếm Trấn

Chương 5: Thiên Kiếm Trấn

2015-09-01 10:00:00

Đi ra tạt phong thôn, Kỳ Vân xem bốn bề vắng lặng, từ bên trong không gian lấy ngơ cả ngăn khí ----- xe gắn máy.

Đây là Kỳ Vân gần một tuần chuẩn bị kết quả, Thiên kiếm đại lục không có công cụ giao thông, mặc dù có cũng không phải ở tạt phong thôn nơi như thế này có thể nắm giữ.

Từ tạt phong thôn đến lân thủy trấn có hơn một ngàn dặm, Kỳ Vân chắc chắn sẽ không đàn độn dùng chân đi đi, vì lẽ đó chuẩn bị mười mấy chiếc xe gắn máy, mấy chục tấn xăng, còn có một chút khá là rẻ thế nhưng chất lượng tốt vô cùng ô tô.

Bất đắc dĩ nơi này đường thực sự không tiện lái xe, loang loang lỗ lỗ, Kỳ Vân phòng chừng chỉ có tính năng vô cùng tốt xe việt dã mới có thể đi động, đồng thời con đường rất hẹp. Xe việt dã Kỳ Vân không gian cũng có hai chiếc, thế nhưng Kỳ Vân ước lượng một chiếc, cưỡi xe gắn máy tốc độ tuyệt đối muốn cao hơn xe việt dã, lại nói xe việt dã thực sự mục tiêu quá lớn, không tiện mở ra đến.

Đốt điều thuốc, Kỳ Vân cưỡi xe gắn máy tiếp tục hướng về đi về phía đông sử. Lão tộc trưởng nói rất rõ ràng, theo đại lộ hướng về đông hơn một ngàn dặm chính là lân thủy trấn, Kỳ Vân không dự định lãng phí thời gian.

Đói bụng Kỳ Vân trở về không gian động thủ làm một ít đồ ăn chín ăn, hoặc là ăn mì, khát trực tiếp uống không gian linh dịch.

Một đường hỏi thăm, rốt cục ở ngày thứ hai buổi chiều hơn hai giờ đồng hồ, Kỳ Vân rốt cục nhìn thấy cái gọi là lân thủy trấn đường viên.

Không như trong tưởng tượng như vậy phồn hoa, nơi này thật giống như trong ti vi Hoa Hạ cổ đại thị trấn kém không nhiều.

Cái này cổ xưa trấn nhỏ, không biết tồn tại bao nhiêu năm, dùng tảng đá lát thành đường nhỏ hiện ra dấu vết thặng năm.

Hai bên đường đi chính là đủ loại cửa hàng, ở Kỳ Vân trong mắt nơi này chỉ tương đương với Hoa Hạ niên đại 80 thị trấn, phi thường lạc hậu.

Chỉ là nơi này có tu chân bóng dáng, bởi vì Kỳ Vân nhìn thấy một nhà cửa hàng, cửa có một khối nhãn hiệu, mặt trên viết "Hôm nay tân khi đến phẩm pháp kiếm."

Tuy rằng Kỳ Vân muốn đi vào coi trộm một chút hạ phẩm pháp kiếm rốt cuộc là tình hình gì, thế nhưng Kỳ Vân còn nhớ lao tộc trưởng, lão tộc trưởng nói linh dịch chỉ bảo như thế, đừng nói lân thủy trấn, chính là Thiên Kiếm Trấn đều không phải rất nhiều.

Nếu như Kỳ Vân dám ở chỗ này bán ra linh dịch đổi lấy linh thạch, dù cho chính là một hai, toàn bộ lân thủy trấn cũng không mua nổi.

Một hai linh dịch có thể đổi một trăm khối linh thạch thượng phẩm, hoặc là bằng 1 vạn tệ linh thạch hạ phẩm, xác thực không phải một chi có mấy cái tu chân lân thủy trấn có thể lấy ra được đến.

Do dự một hồi, Kỳ Vân vội vã lại bắt đầu chạy đi.

Căn cứ lão thôn trưởng từng nói, lân thủy trấn lại đi về phía nam vạn dặm là có thể đến Thiên Kiếm Trấn.

Mà Thiên Kiếm Trấn phía đông không tới vạn dặm là có thể đến tiên kiếm thành.

Thế nhưng trung gian có một đạo lạch trời, Thông Thiên hẻm núi.

Nam bắc trường hơn một triệu dặm, độ rộng mấy ngàn dặm, chiều sâu. . .

Kỳ Vân nghĩ cũng không dám nghĩ tới làm sao từ trung gian quá khứ, trừ phi mua một chiếc máy bay trực thăng, thế nhưng, Kỳ Vân muốn đi địa phương là tiên kiếm thành!

Cái kia thần tiên bay đầy trời địa phương, không chắc có cái tính khí không tốt sẽ đem Kỳ Vân máy bay trực thăng cho rằng bia ngắm cho kéo xuống đến, vì lẽ đó Kỳ Vân tuyệt cái ý niệm này.

Nhất định phải đổi một ít linh thạch thượng phẩm, có thượng phẩm linh thạch là có thể tọa truyền tống trận đi tiên kiếm thành.

Nghe lão tộc trưởng trước đã nói, Thông Thiên hẻm núi lấy tây chỉ có này một toà có thể truyền tống đến tiên kiếm thành truyền tống trận.

Nói cách khác muốn đi tiên kiếm thành chỉ có thể trải qua Thiên Kiếm Trấn, ngồi ở đây truyền tống trận quá khứ. Cho nên mới dẫn đến nơi này dĩ thường phồn hoa, dù sao nơi có người thì có giao dịch, có giao dịch cũng là có lợi nhuận.

Kỳ Vân khê cắn răng, người mười một vạn dặm, này đều ngang qua toàn bộ Hoa Hạ nam bắc độ dài, không nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ cưỡi xe gắn máy đi một vạn dặm đường.

...

Một đường vừa đi vừa nghỉ, nhìn cái này không có bị ô nhiễm thế giới, Kỳ Vân mới thoáng có chút an ủi.

Cũng nói ra xe luy, Kỳ Vân trực tiếp muốn đánh người, này giờ ọ cưỡi xe gắn máy một vạn dặm mới là thật luy.

Tuy rằng Kỳ Vân thân thể bị không gian linh thủy cho cải tạo khá mạnh mẽ, thế nhưng cũng không chịu nổi loang loang lỗ lỗ con đường cùng vạn dặm lộ trình.

"Chủ và thợ sau đó cũng không tiếp tục cưỡi xe gắn máy, hiện tại ta rút cuộc biết trường chinh gian khổ, các đời trước, các người thật sự ghê gớm!"

Một tháng sau, Kỳ Vân bắt đầu dĩ chỉ có thể buổi tối chạy đi, nhìn còn lại không tới hơn một ngàn dặm đường, Kỳ Vân có chút đau đầu.

Đến nơi này đã đến Thiên Kiếm Trấn trong phạm vi, nơi này đã có thể nhìn thấy chân đạp phi kiếm Tu Chân giả, Kỳ Vân lần thứ nhất nhìn thấy.

Lúc đó nhìn thấy thời điểm Kỳ Vân coi chính mình hoa mắt, cách mặt đất khoảng cách có bốn mươi, năm mươi mét, bởi vì tại hạ ngo, mặt trời vừa vặn có thể chiếu rọi đến. Người kia thân mặc áo trắng, tuổi nhìn không rõ, nhưng nhìn đến chân đạp phi kiếm ở trên trời phi, Kỳ Vân tương đương khiếp sợ.

Này không phải là Hoa Hạ cái gọi là kinh công, đây là chân thực trên không trung phi, đồng thời trung gian thật giống có một lồng ánh sáng giống như vậy, thông qua mặt trời phản quang Kỳ Vân xem rất rõ ràng, cực kỳ giống Hoa Hạ một khoản gọi truyền kỳ game, bên trong pháp sư mờ ra khiến phép thuật.

Cao hứng kích động sau khi, Kỳ Vân kiên định hơn muốn học tu chân quyết tâm.

Nhìn phía trước dạ đường, Kỳ Vân đáy lòng có chút run lên, đi dạ đường hơn một ngàn dặm có thể không thể so ban ngày.

Đặc biệt là ở Thiên kiếm đại lục, đến Thiên Kiếm Trấn trong phạm vi sau, bởi xe gắn máy âm thanh ở ban đêm đặc biệt hưởng, nhiều lần Kỳ Vân đều trong nháy mắt trở về không gian, dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Căn bản là sẽ không cùng người chào hỏi, tới chính là một ánh lửa hoặc là băng cầu cùng phi kiếm, nếu như không phải Kỳ Vân giác quan thứ sáu cường mẽ, hiện tại đã sớm thì thể dị chỗ.

Thế nhưng hơn một ngàn dặm để Kỳ Vân bộ đi tới hiển nhiên lại không quá hiện thực, không nói những cái khác, khắp nơi đi khắp đã thú Kỳ Vân cũng không chịu nổi, bắt đầu dĩ hiện tại ai cũng không thể giúp hắn, chỉ có thể tự mình nghĩ biện pháp.

Nghĩ tới nghĩ lui, Kỳ Vân chỉ có thể đi Hoa Hạ mua mười chiếc chạy bằng điện xe, toàn bộ tràn ngập điện sau đó, Kỳ Vân bắt đầu rồi kỳ chạy bằng điện xe khởi hành. Dù sao chạy bằng điện tiếng xe âm tiêu, ở như vậy loang loang lỗ lỗ trên đường, cũng không tính quá chậm. Mười chiếc bánh xe ban kỳ, không điện liền đổi khác một chiếc.

Rốt cục ở Kỳ Vân sắp tan vỡ thời điểm, rốt cục nhìn thấy Thiên Kiếm Trấn bóng mờ.

Thời khắc này Kỳ Vân kích động muốn khóc.

Toàn bộ hành trình hơn mười hai ngàn dặm, ở Kỳ Vân cưỡi xe gắn máy, bình điện xe, bộ hành gian khổ điều kiện dưới, rốt cục đến.

Đem bình điện xe trong nháy mắt thu hồi, Kỳ Vân hét lớn một tiếng: "Thiên Kiếm Trấn, ta Kỳ Vân đến rồi!" Chạy như bay.

...

Thiên Kiếm Trấn so với lâm thủy trấn không biết phần hoa bao nhiêu lần, dù sao một là người bình thường thị trấn, mà một cái khác nhưng là tập trung Tu Chân giả tụ tập địa, hai người xác thực không thể giống nhau.

Không đơn thuần nói diện tích phương diện, bên trong phương tiện đều láng giềng thủy trấn mạnh hơn rất nhiều.

Kỳ Vân đứng Thiên Kiếm Trấn nhập khẩu nơi, hơn hai mươi mét độ rộng trấn môn, mặt trên rồng bay phượng múa viết ba cái màu đỏ sậm đại tự "Thiên Kiếm Trấn", tuy trải qua năm tháng gột rửa, thế nhưng ba chữ lớn vẫn thu hút tâm thần người ta.

Bên cạnh có một đá tảng, mặt trên dùng khắc đá điêu khắc điêu khắc giới thiệu, Thiên Kiếm Trấn nguyên do cùng giới thiệu tóm tắt.

Hiện tại thời gian là buổi sáng hơn ba giờ chung, đại cửa đóng chặt, Kỳ Vân chỉ có thể một bên chờ. Có điều lúc này đã có người lục tục bắt đầu hướng cửa lớn đi tới, nói vậy là nhớ kỹ chạy đi hoặc là đi tọa truyền tông trấn người.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Bán linh dịch

Chương 6: Bán linh dịch

2015-09-02 10:00:00

Thiên hơi sáng.

Kỷ Vân lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, vừa qua khỏi năm giờ, cửa lớn liền mở ra. Lúc này lục tục ra vào người dần dần bắt đầu tăng lên, Kỷ Vân một thân hoá trang không có gây nên sự chú ý của người khác.

Liếc mắt nhìn những người khác ăn mặc, Kỷ Vân hiểu rõ. Nơi này dù sao cũng là một con đường địa, rất nhiều những nơi khác người mặc quần áo phong cách đều không giống nhau, như Kỷ Vân như vậy mặc quần áo phong cách tuy rằng không có, thế nhưng so với Kỷ Vân càng khác loại đều có.

Nơi này dù sao cũng là Tu Chân giả địa phương, ở Thiên kiếm đại lục càng nhiều chính là xem cá nhân thực lực tình huống, còn cái khác thì lại có vẻ phi thường lạnh lùng. Bởi vì bọn họ đem nhiều thời gian hơn phóng tới tu luyện bên trên, tuy rằng so với người bình thường nhiều gấp mấy lần sinh mệnh thời gian, thế nhưng nếu như không khắc khổ tu luyện muốn tăng cao thực lực quả thực còn khó hơn lên trời.

Kỷ Vân từ lão tộc trưởng trên người có thể cảm nhận được một chút, tiếp cận tám mươi tuổi nhân tài là miễn cưỡng thành tựu Tiên thiên, hướng phía sau còn có càng khó vô số lần Trúc Cơ.

Chỉ có Trúc Cơ mới là chính thức bước vào Tu Chân giả ngưỡng cửa, còn đến Tiên thiên? Chỉ là một cơ sở mà thôi!

Thiên Kiếm Trần dị thường phồn hoa, Kỷ Vân vừa đi vào thị trấn liền nhìn thấy buôn bán đủ loại kiểu dáng đồ vật, ăn vật, sớm một chút, món ăn dân dã thậm chí trực tiếp ở lối đi bộ bãi nổi lên quán vỉa hè, bán bí tịch, pháp khí, vũ khí chờ chút, để Kỷ Vân mở mang tầm mắt.

Kỷ Vân trong tay không có một phân tiền. . . Phải nói là không có Thiên kiếm đại lục thông dụng tiền, vì lẽ đó việc cấp bách là muốn đi hỏi đổi một ít, Kỷ Vân đã sớm chuẩn bị kỹ càng linh dịch, đương nhiên là bị pha loãng gấp mấy chục lần linh dịch.

Những thứ này đều là Kỷ Vân lén lút lưu một tâm nhân, thà rằng hiệu quả suýt chút nữa, thế nhưng chỉ ít có thể giữ được tính mạng là trọng yếu nhất, trời mới biết nơi này có hay không cao thủ? Kỷ Vân ở tu chân cao thủ trước mặt phòng chừng đều không thể quay về không gian là có thể bị tại chỗ đánh gục, vì lẽ đó Kỷ Vân không dám nắm không có đổi quá thủy linh dịch đi hỏi đổi.

...

Đi rồi hơn một nửa cái thị trấn, Kỷ Vân ở một cái trung tâm thập tự khẩu nơi tìm tới địa phương "Kỳ trân các".

Nguyên bản Kỷ Vân không có chú ý nơi này, thế nhưng từ dưới đáy đựng thẳng một tấm bảng Kỷ Vân mới xác định, mặt trên viết "Thu linh dịch, Thất Tinh thảo, vạn năm Tuyết tham"

Thất Tinh thảo, vạn năm Tuyết tham Kỷ Vân không có, thế nhưng Kỷ Vân có linh dịch.

Lấy ra chuẩn bị kỹ càng hai lượng linh dịch, Kỷ Vân dùng một bình nhỏ chứa, hít sâu một hơi đi vào.

"Vị này tiên nhân cần muốn cái gì? Nhỏ giới thiệu cho người một hồi."

Mới vừa vào đi, liền bị một trong đó một mặt tươi cười người trung niên cho gọi lại.

"Tiên nhân? Ta nếu như tiên nhân liền không tới đây bên trong."

Kỷ Vân biết nơi này kinh doanh tuy rằng thực lực mạnh mẽ, thế nhưng bình thường đều là người bình thường đang xử lý, Tu Chân giả làm sao có thời giờ quản lý những này việc ở thế giới phạm tục? Dù cho không có một tia lên cấp hi vọng, tương tự đều sẽ không bỏ qua.

Đây chính là tu chân mị lực!

"Ta có hai lượng linh dịch, muốn hỏi đổi một ít linh thạch thượng phẩm, không biết các người nơi này thu sao?" Sáng sớm người không phải rất nhiều, Kỷ Vân vẫn là nhỏ giọng nói một tiếng

"A? Tiên nhân có hai lượng linh dịch? Cái này. . . Tiên nhân xin chờ một chút một hồi, ta đi tìm quản sự tới nơi này." Người trung niên vốn tưởng rằng Kỷ Vân là quá tới mua đồ, không nghĩ tới trong cửa hàng gấp khuyết linh dịch, lại có tin tức.

Vì lẽ đó người trung niên kích động mau mau chạy bên trong phòng đi vào, Kỷ Vân cách thật xa liền nghe đến người trung niên không che giấu nổi âm thanh.

Kỷ Vân vội vã bốn phía đánh giá một hồi, phát hiện không ai quan tâm chính mình, lập tức yên tâm.

Thời gian ngắn ngủi.

Người không thấy liền nghe thanh, một đạo sang sáng âm thanh truyền ra: "Không biết vị nào tiên nhân đại giá ta kỳ trân các, Nhạc mẫu thực sự là... Ngạch? Tiên thiên. . ."

Kỷ Vân mới nhìn thấy bên trong phòng ra tới một người gầy yếu người trẻ tuổi, dáng dấp có hai mươi bảy hai mươi tám tuy đáng vẻ, thân xuyên trường bào màu trắng, sau lưng lộ ra một thanh kiếm chuôi. Chỉ là nói còn chưa dứt lời liền kẹ lại, nhìn Kỷ Vân bắt đầu nghi hoặc.

Đi ra chính là kỳ trân các ông chủ, là một vị Trúc Cơ kỳ cao thủ, bởi vì tu luyện thiếu hụt tài nguyên, đem mình vào sinh ra tử đoạt được một ít chính mình không dùng được: không cần đan dược, vũ khí chờ đem ra bán ra, khởi đầu cái này kỳ trân các.

Ở lại ở Thiên Kiếm Trấn, tu là tối cao chính là Trúc Cơ kỳ.

Kim Đan kỳ trở lên đại thể đều ra đi tìm từng người cơ duyên hoặc là đến các đại môn phái, chỉ có Trúc Cơ kỳ thuộc về cao không được thấp không phải.

Bởi vì đại môn phái thu người, bình thường là hoặc là Tiên Thiên kỳ hoặc là Kim Đan kỳ trở lên. Trúc Cơ kỳ bởi vì đã "trúc đạo" cơ, không cách nào tăng lên. Trừ phi tư chất siêu phàm, bằng không môn phái bình thường là sẽ không thu Trúc Cơ kỳ người.

Vì lẽ đó ở lại Thiên Kiếm Trấn người đại thể đều là Trúc Cơ kỳ trở xuống người, thế nhưng canh giữ truyền tông trận nhưng là có Kim Đan kỳ cao thủ, thậm chí có lúc còn có thể có Nguyên Anh kỳ cao thủ, đặc biệt là lại đây vận linh thạch thời điểm.

Cho tới Nhạc chương quỹ lời nói mới rồi cũng rất đơn giản, vốn tưởng rằng là đi ngang qua Thiên Kiếm Trấn cao thủ lại đây tiện tay bán đi linh dịch, không nghĩ tới Kỷ Vân tuổi còn trẻ cũng chỉ có Tiên thiên thực lực, cho nên mới xuất hiện mặt trên.

Kỷ Vân tuy không rõ vì sao, không biết đối phương đang nói cái gì, thế nhưng mơ hồ cảm giác thật giống nói chính là chính mình, chẳng lẽ mình đã là Tiên Thiên kỳ sao? Làm sao có khả năng?

Lẽ nào... Lẽ nào là bởi vì linh thủy duyên có?

Kỷ Vân trong lòng mừng như điên, uống nước chính là tiên thiên cao thủ, bên trong không gian nhiều như vậy linh thủy, có phải là tiếp tục uống xuống liền sẽ trở thành Trúc Cơ kỳ cao thủ? Hoặc là Kim Đan kỳ...

Kỷ Vân kiểm chế lại trong lòng tâm tình kích động, không chút biến sắc nói rằng: "Không biết Nhạc chương quỹ làm sao thu linh dịch, ta chỗ này có hai lạng, xin mời Nhạc chương quỹ xem qua."

Tuy rằng Kỷ Vân không thấy rõ Nhạc chương quỹ thực lực, thế nhưng thân thể gầy yếu kia Kỷ Vân có thể cảm giác được có một loại sức bùng nổ sức mạnh ẩn giấu trong đó, rất nhiều một loại tinh như xử tử, động như hổ khôn tư thế.

Vì lẽ đó Kỷ Vân nói chuyện rất khách khí, ở Thiên kiếm đại lục Kỷ Vân mỗi làm một chuyện, mỗi một câu nói đều vô cùng chú ý, đây chính là quan hệ đến sinh mệnh, Kỷ Vân là nóng lòng muốn chạy tới tiên kiếm thành, thế nhưng đến có mệnh quá khứ mới được.

"a? Thu, làm sao không thu." Trầm ngâm chốc lát, Nhạc chương quỹ nhìn Kỷ Vân nói rằng: "Một hai đôi 110 viên linh thạch thượng phẩm người thấy thế nào?"

Kỷ Vân nghe xong sau đó cảm thấy cái này Nhạc chương quỹ coi như không tệ, cho một không sai giá cả, nhưng là mình linh dịch là đoái quá thủy, vì lẽ đó lấy ra chiếc lọ, đối với Nhạc chương quỹ nói: "Đây là ta ngẫu nhiên được linh dịch, người nhìn một chút có được hay không, hành liền giao dịch."

Nhạc chương quỹ kinh ngạc tiếp nhận linh dịch, hiếu kỳ nhìn trang linh dịch nước suối thư bình, 捌 sức nửa ngày không biết làm sao mở ra, Kỷ Vân thấy thế vội vã hỗ trợ mở ra, một lần nữa đưa cho Nhạc chương quỹ.

Từ Kỷ Vân mở ra trong nháy mắt, trong bình tỏa ra một loại linh khí nồng nặc, Nhạc chương quỹ nghe thấy được sau ánh mắt sáng ngời, này có thể so với bình thường linh dịch ẩn chứa linh khí muốn bằng lớn hơn nhiều, vội vã che lên chiếc lọ nói: "Hừm, người linh dịch này linh khí khá là sung túc, 110 linh thạch có chút tiện nghi..."

Kỷ Vân liền vội vàng nói: "Liên một trăm một viên linh thạch liền có thể, coi như giao dưới Nhạc chương quỹ người bạn này, nếu như sau đó có thứ tốt ta còn sẽ tới cùng người giao dịch."

Chương 7: Truyền tông trận

Chương 7: Truyền tông trận

2015-09-03 17:53:26

Chỉ cần không thành vấn đề Kỳ Vân liền yên tâm, chỉ sợ chính mình đoái thủy quá nhiều, ảnh hưởng phẩm chất, còn linh thạch, chỉ là một đến kiếm tiên thành một chiếc chìa khóa mà thôi.

Đến kiếm tiên thành, lại nghĩ cách hồi đoái, Kỳ Vân hiện tại ý nghĩ của hắn không có, đầu tiên muốn đi kiếm tiên thành, đi tới sau đó liền muốn gia nhập Thanh Liên kiếm tông, cái khác hết thấy đều là vì là cái mục tiêu này mà thành lập.

Nhạc chương quỹ rất thoải mái thanh toán 220 viên linh thạch thượng phẩm, Kỳ Vân cũng đánh rần theo cơn cùng Nhạc chương quỹ tán gẫu lên.

Biết được Kỳ Vân muốn đi tiên kiếm thành, Nhạc chương quỹ cho Kỳ Vân rất nhiều kiến nghị, đầu tiên chính là không thể Trúc Cơ, có điều Nhạc chương quỹ rõ ràng lo lắng có chút dư thừa.

Trúc Cơ không chỉ cần công pháp, càng cần phải ngộ tính cùng chỉ điểm.

Này ba loại Kỳ Vân như thế đều không có, làm sao Trúc Cơ?

Còn có các môn phái một ít tình huống cận kề, tỷ như tiên kiếm thành xa xôi Bắc Phương có thập phương Ma Vực cửu thiên tông, có điều bình thường đều trở thành chín Thiên Ma Tông; Thông Thiên hồ bên trên được tông vận vận.

Đặc biệt là giới thiệu tiên kiếm trong thành to lớn nhất siêu cấp môn phái Thanh Liên kiếm tông. Cur Nhạc chương quỹ giới thiệu, muốn gia nhập Thanh Liên kiếm tông đầu tiên phải có Tiên Thiên kỳ thực lực; thứ yếu cần đi qua Thanh Liên kiếm tông hoa sen luyện tâm lộ, cuối cùng còn phải xem luyện kiếm thiên phú.

Nếu như không có luyện kiếm thiên phú mặc cho người quan hệ Thông Thiên, lại nghịch thiên ngộ tính, cũng tuyệt đối không thể gia nhập như Thanh Liên kiếm tông nội tông, chỉ có thể làm một đệ tử ngoại môn.

Thiên phú vật này là từ lúc sinh ra đã mang theo, cùng hậu kỳ cần tu khổ luyện không hề có một chút quan hệ. Thanh Liên kiếm tông là chủ tu kiếm pháp, tuy cũng có quyền pháp, đao pháp chờ việc tu luyện của hắn bí tịch, thế nhưng chỉ có kiếm pháp mới có hoàn chỉnh truyền thừa, nhắm thẳng vào vô thượng đại đạo, cái khác hoặc là là truyền thừa không trọn vẹn, hoặc là là không người chỉ điểm.

Cầm trao đổi đến linh thạch thượng phẩm, Kỳ Vân cầm ở trong tay một khối, vật này cảm giác rất giống bạch ngân, thế nhưng so với bạch ngân bóng loáng rất nhiều, đồng thời hiện bao nhiêu tám diện thể, cầm ở trong tay có thể cảm giác được từng tia từng tia linh lực chảy ra, Kỳ Vân tuy không hiểu tu luyện, thế nhưng cũng cảm giác được này linh lực bên trong so với từ bản thân không gian linh dịch như khác biệt một trời một vực, căn bản không phải một cấp bậc khái niệm.

Thường thức một hồi, Kỳ Vân đem linh thạch thượng phẩm thả lại không gian, trên người chỉ thả năm, sáu khối linh thạch trung phẩm cùng mười mấy khối linh thạch hạ phẩm, những thứ này đều là Nhạc chương quỹ biết được Kỳ Vân muốn làm truyền tông trận đi tiên kiếm thành, biểu tặng cho Kỳ Vân.

Quá trung tâm giao lộ, đi lên trước nữa hơn một ngàn mét liền đến một quảng trường khổng lồ, quảng trường trung tâm chính là cái kia truyền tông trận vị trí.

Kỳ Vân nhìn trước mắt cái này có gần một trăm bình phương truyền tông trận, trên đất có khắc lít nha lít nhít phức tạp đồ án, trung tâm có khoảng chừng bốn, năm cái bình phương to nhỏ càng là phức tạp vạn phần.

Vị trí trung tâm có một cái vòng tròn hình trụ trạng đá tảng, có độ cao mấy chục mét, mặt trên cũng khắc đầy phức tạp trận văn, trung gian còn có thật nhiều thể tảo. Kỳ Vân biết đây chính là thả linh thạch địa phương, lúc này quảng trường người không phải rất nhiều, chỉ có vven vven mấy, Kỳ Vân mới vừa đến gần, liền nghe đến một thanh âm truyền đến.

"Người muốn đi nơi nào? Cá nhân mở ra truyền tông trận?"

Kỳ Vân xoay người nhìn thấy một ục ịch người trung niên, trên mặt không có một chút nào vẻ mặt, tiếng nói chuyện lạnh như băng, Kỳ Vân chấp tay nói: "Phiên phức tiên bối, ta muốn đi tiên kiếm thành, cá nhân mở ra truyền tông trận."

"Mười khối linh thạch trung phẩm, nếu như tổ đội đi năm khối linh thạch trung phẩm, không dám người?"

Ục ịch người trung niên nghi hoặc nhìn Kỳ Vân một chút, mỗi ngày tới tới lui lui cũng kiến thức không ít người, thế nhưng như Kỳ Vân như vậy chỉ là Tiên Thiên kỳ cảnh giới, chính mình mở ra truyền tông trận rất ít.

Dù sao đi địa phương là tiên kiếm thành, người vẫn là rất nhiều, chỉ cần chờ chốc lát liền sẽ có người đi, không nghĩ tới Kỳ Vân chính mình đơn độc mở ra truyền tông trận.

"Không chờ nữa, tại hạ còn muốn về trong tông đưa tin, không dám trì hoãn canh giờ."

Kỷ Vân gần cái hoàng, hiện tại cũng chỉ có thể xé da hổ làm to cổ.

"Ồ? Thanh Liên kiếm tông? Không trách. Đạo hữu chuẩn bị linh thạch đi, ta vậy thì giúp ngươi mở ra truyền tông trận."

Uc ịch người trung niên giật nảy cả mình, nghe nói Kỷ Vân là trong tông người, cũng đã biết tiên kiếm thành dám tự xưng là trong tông người, vậy chỉ có Thanh Liên kiếm tông. Dù sao toàn bộ Thiên kiếm đại lục chỉ có tam đại tông, còn lại đều là cửa nhỏ môn phái nhỏ.

Vì lẽ đó thái độ đối với Kỷ Vân cũng trong nháy mắt tốt lên, xưng hô đạo hữu.

Đối với người như vậy Kỷ Vân không có bất kỳ khẩu vị nói một câu dư thừa phí lời, nộ mười viên linh thạch trung phẩm liền theo uc ịch người trung niên tiến vào truyền tông trận.

Nói trắng ra, người như vậy ở Hoa Hạ cũng chính là một người bán vé nhân vật, một chỉ biết bắt nạt kẻ yếu chủ, nếu như đụng với tu vi thấp tán tu, chuyện giết người đoạt bảo hẳn khẳng định làm được, bởi vì từ trên người hẳn Kỷ Vân cảm giác được một luồng sát khí, vậy chỉ có từng giết người, đồng thời không chỉ một trên người mới có nồng nặc huyết sát khí.

Quả nhiên ở hình trụ thể tào mặt trên, uc ịch người trung niên cầm mười khối linh thạch trung phẩm, linh hoạt lắp đặt đi tới, Kỷ Vân dùng mắt đếm đếm, chỉ để vào sáu khối, còn lại bốn khối bị uc ịch người trung niên bên trong no túi tiền riêng.

Kỷ Vân cũng không có nói toạc ra, dù cho ngươi một khối không tha, đem ta đưa đến tiên kiếm thành cũng được, dù sao Kỷ Vân hiện đang không có phản kháng tiền vốn, này uc ịch người trung niên rõ ràng so với Nhạc chương quỹ lợi hại hơn nhiều lắm, quang từ trên người truyền đến sát khí liền để Kỷ Vân cảm giác không thoải mái.

Đứng truyền tông trận trung ương, một trận chói mắt bạch quang sáng lên, Kỷ Vân vội vã nhắm mắt lại, chỉ là trong nháy mắt, Kỷ Vân liền cảm giác được trước mắt bạch quang biến mất.

Mở hai mắt ra, Kỷ Vân phát hiện mình đứng ở một cái so với Thiên Kiếm Trấn càng cự lớn mấy lần trên quảng trường, quảng trường đối diện là một tòa thật to thành trì.

Cao to tường thành, mặt trên có mấy đội binh lính tuần tra. Tường thành độ cao đều có gần trăm mét độ cao, này có thể so với Hoa Hạ cổ đại thành trì cao lớn hơn quá nhiều quá nhiều.

Mà lúc này quảng trường có mấy trăm rế : cái như vậy trụ đá, Kỷ Vân biết này đều là một ít truyền tông trận, cao thấp không giống cũng ra hiệu truyền tông cự ở cách xa gần.

Kỷ Vân xuất hiện không có gây nên bất luận người nào quan tâm, mỗi người đều cực kỳ giống trước đây Hoa Hạ đi làm tộc, vội vội vàng vàng chạy đi, trong mắt vẻ mặt có kích động, bình tĩnh, hồ hững, hung phấn.

Lại như Kỷ Vân lúc này, đầy mặt hưng phấn thần sắc kích động, mặc cho ai cũng biết đây là một mới vừa vào thành tay mơ.

Vừa mới đi tới cửa thành to lớn khẩu, Kỷ Vân liền cảm giác phả vào mặt viễn cổ khí tức. Toà này tiên kiếm thành tồn thế mấy triệu năm, độ sâu dày gốc gác cùng ẩn chứa già nua viễn cổ khí tức, để Kỷ Vân nổi lòng tôn kính.

"Không hổ là Thanh Liên Kiếm Tiên hành cung, chỉ nhìn này ba chữ lớn liền có thể cảm giác năm đó kiếm tiên là làm sao kinh diễm!"

Kỷ Vân nhìn cứng cáp mạnh mẽ ba chữ lớn, trong lòng lặng lẽ nghĩ.

"Đứng lại, vào thành một viên linh thạch hạ phẩm"

Một thanh âm truyền đến, đem Kỷ Vân từ trong suy nghĩ kéo về, Kỷ Vân vội vã móc ra một viên linh thạch hạ phẩm đưa cho bốn cái trông coi cửa lớn binh lính, đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đến

2015-09-04 10:11:09

Kỷ Vân đi vào tiên kiếm thành, nhất thời cảm thấy không khí lập tức trở nên tốt lên. Trong thành cùng ngoài thành nghiêm nhiên cùng hai cái thế giới giống như vậy, Kỷ Vân hít sâu một hơi, tuy rằng không khí nơi này cùng bên trong không gian không cách nào so sánh, thế nhưng so với bên ngoài thân thiết quá nhiều.

"Lẽ nào nơi này ẩn chứa chính là linh khí?"

Tuy rằng Kỷ Vân không có tu luyện qua, thế nhưng mơ hồ cảm giác được, không khí nơi này không phải ngữ lên đem so sánh thoải mái, bên trong khẳng định ẩn chứa tu chân cần linh khí, không phải vậy Thanh Liên kiếm tông không thể đem một to lớn môn phái xây dựng ở tiên kiếm trong thành.

Hiện tại là buổi sáng năm giờ rưỡi, có điều con đường hai bên bày sạp bán sớm một chút cũng đã rất sớm chuẩn bị kỹ càng.

Kỷ Vân đi tới một cái bánh bao phô, muốn một lồng bánh bao, liền một bát canh thịt bắt đầu bắt đầu ăn. Nơi này bánh bao thịt nhân bánh không biết là dùng cái gì thịt, phi thường có tước kính, Kỷ Vân ăn rất mức ẩn.

Bởi vì ăn cơm người tương đối ít, Kỷ Vân hãy cùng ông chủ lao nổi lên hạp, "Lão bản người này làm bánh bao thật sự đạo, ta vẫn là lần thứ nhất ăn, không biết là cái gì thịt làm?"

Ông chủ hơn bốn mươi tuổi, vừa nhìn chính là một không có tu chân quá người bình thường, bởi vì Kỷ Vân từ trên người hẳn không có cảm giác đến một tia áp lực.

Nghe xong Kỷ Vân ca ngợi, cười con mắt hí thành một cái khe, nói: "Đa tạ tiên nhân khách lệ, ta chỗ này dùng không phải đựng linh khí dã thú, có thể được tiên nhân như vậy đánh giá, ngày hôm nay này lung bánh bao toàn biểu tặng cho tiên nhân."

Kỷ Vân từ thế mới biết, cái gọi là tiên nhân là người bình thường đối với Tu Chân giả tôn xưng. Mà bình thường Tu Chân giả là không ăn thể tục ở trong đồ ăn, như ông chủ trong miệng đựng linh khí dã thú, Kỷ Vân nghe lão tộc trưởng nói về.

Ở cái này tràn ngập linh khí Thiên kiếm đại lục, không riêng người có thể tu luyện, liền ngay cả động vật cũng có thể tu luyện, việc tu luyện của bọn họ đẳng cấp theo nhân loại gần như.

Có điều tu luyện càng gian nan hơn, bình thường động vật tu luyện chỉ cần đến Tiên thiên bên trong thân thể huyết nhục sẽ ẩn chứa linh lực. Tu Chân giả ăn đại bổ, bởi vì động vật đến Tiên thiên nói rõ thân thể một điểm tạp chất không có, ngoại trừ tu luyện được đến linh khí chính là ngon ăn thịt, vì lẽ đó cái kia cửa hàng bánh bao ông chủ mới đối với Kỷ Vân như vậy tôn kính.

Ăn xong cái cuối cùng bánh bao, Kỷ Vân móc ra một khối linh thạch hạ phẩm, cười nói: "Tu chân tu chính là một viên bản tâm, nếu như ngay cả ăn cơm cũng không cho tiền, còn tu cái gì thật? Cảm đi."

"Ai u, đa tạ tiên nhân, đa tạ tiên nhân."

Người có thể tưởng tượng một hơn bốn mươi tuổi người trung niên quay về Kỷ Vân cái này hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi ngã xuống đất liền quỳ tình hình sao? Kỷ Vân mau mau nâng dậy cái kia cửa hàng bánh bao ông chủ, cười cợt nói: "Tuyệt đối đừng như vậy, ta cũng có thể tục cha mẹ, như người vậy không phải chết ta thọ sao? Nhanh mau đứng lên."

Cũng không trách cửa hàng bánh bao ông chủ kích động như thế, tuy rằng Kỷ Vân nơi này có thể hối đoái hầu như vô cùng vô tận linh thạch thượng phẩm, thế nhưng đối với người bình thường tới nói, linh thạch là tiên nhân đồ vật, vậy thì là 'Tiên gia bảo vật', người bình thường là không dám hy vọng xa vời được.

Thiên kiếm đại lục linh thạch chủ yếu khổng chế ở ba Đại tông phái trong tay, bình thường tu chân cần linh thạch căn bản sẽ không dùng đến lãng phí, ngoại trừ giao dịch các loại chuẩn bị cần thiết, còn lại toàn bộ dùng để tu luyện.

Tuy rằng bên trong ẩn chứa tạp chất, thế nhưng đây là đối lập với Kỷ Vân như vậy cường hào tới nói. Thiên kiếm đại lục trong không khí tuy rằng ẩn chứa linh khí, thế nhưng nếu như vẫn cứ dựa vào hấp thu trong không khí linh khí đến tu luyện, phỏng chừng cả đời đều sẽ không đột phá Tiên thiên.

Cho nên mới có sau đó được tông. Được tông tuy rằng không bằng Thanh Liên kiếm tông có như vậy thâm hậu gốc gác, thế nhưng thế lực cũng không nhỏ hơn Thanh Liên kiếm tông.

Nguyên nhân chính là tu chân trong quá trình mỗi người đều sẽ cần đan dược, đặc tội rồi được tông chính là bằng tự đoạn tu chân đường.

Nguyên nhân chính là trúc cơ đan tồn tại.

Tu chân đẳng cấp, từ phạm nhân đến ngày kia lại đến Tiên thiên, tuy rằng phi thường khó khăn, thế nhưng ở cái này tiếp cận mấy trăm địa cầu to nhỏ địa phương chỉ có không thiếu người.

Càng không ít một ít thiên tài, cho nên muốn bước vào Tiên thiên vẫn là dù sao vẫn là có rất nhiều người; thế nhưng Trúc Cơ kỳ là một ranh giới, cũng là tu chân một cự cửa lớn. Ngưỡng cửa này không biết ngăn cản bao nhiêu giấc mơ tu chân thành tiên người, thất bại suất cao to chín mươi chín phần trăm.

Mà được tông hầu như người người đều có thể đi vào Trúc Cơ kỳ, nguyên nhân là bọn họ luyện chế 'Trúc cơ đan' thậm chí có thể để cho một nửa người đều thuận lợi tiến vào Trúc Cơ kỳ. Tuy rằng như Thanh Liên kiếm tông như vậy Đại tông phái cũng có thuật luyện đan cũng không ít thầy luyện đan. Thế nhưng căn bản không thể cùng được môn chính tông đánh đồng với nhau, không nói hiệu quả mất giá rất nhiều, thành đan tỷ lệ cũng vô cùng tiểu, thường thường cái được không đủ bù đắp cái mất, không bằng mua một viên 'Trúc cơ đan' đến có lời.

Thế nhưng 'Trúc cơ đan' toàn bộ khổng lồ ở được tông trong tay, giá cả cũng hết sức kinh người, thường thường một người tiên thiên cường giả toàn bộ giá trị bản thân đều không nhất định mua được một viên 'Trúc cơ đan'. Mua một viên trúc cơ đan cần không phải linh thạch thượng phẩm, mà là so với linh thạch thượng phẩm càng cao hơn một đẳng cấp linh dịch.

Một hai linh dịch mới có thể mua một viên trúc cơ đan, tư chất không tốt thường thường cần hai viên trở lên mới có thể bảo đảm Trúc Cơ thành công. Vậy thì làm khó phần lớn Tiên Thiên kỳ cao thủ, thế nhưng muốn mua được tông trúc cơ đan quá nhiều người, được tông cũng không thể bày đặt nhiều tiền như vậy không kiếm lời.

Vì lẽ đó lại cho con đường thứ hai: Tìm kiếm trúc cơ đan vị thuốc chính Thất Tinh thảo, đồng thời trở thành Trúc Cơ kỳ cao thủ sau muốn miễn phí vì là được tông hộ tông ba năm.

Cái tin tức này một thả ra, Thất Tinh thảo hầu như trở thành toàn bộ Thiên kiếm đại lục Tu Chân giả, đặc biệt là không có Trúc Cơ tu sĩ điên cuồng tìm mục tiêu. Còn miễn phí vì là được tông hộ tông ba năm? Nhưng là mang tính lựa chọn tiếp nhận rồi, đùa giỡn, năm ba năm đối năm mươi năm, kẻ ngu si đều biết người nào khá là có lời.

Mà thế tục ở trong kim ngân là không thể hỏi đổi linh thạch, dù cho là cấp thấp nhất linh thạch hạ phẩm.

Nếu như thật muốn cho một giá cả, cũng có người hỏi đổi quá, 10 ngàn lượng vàng hỏi đổi một khối linh thạch hạ phẩm. Đang không có công pháp tu chân tinh huệ, một khối linh thạch hạ phẩm hầu như có thể khiến một người bình thường bước vào ngày kia, trở thành thế tục ở trong cao thủ vô lâm.

Cho nên đối với Kỳ Vân tới nói khả năng cũng chỉ là tiện tay một khối không đáng chú ý khen thưởng, thế nhưng này ở thế tục ở trong nhưng là sẽ gây nên một hồi địa chấn như thế nào động. Nếu như đập đầu có thể đổi lấy một khối linh thạch hạ phẩm, phỏng chừng Kỳ Vân sẽ bị khải đến trường sinh bất lão.

...

Rồi đi sớm một chút phở, Kỳ Vân vội vã mua một thân trường bào màu trắng, thế nhưng một tóc ngắn mao thôn phối hợp một bộ trường bào thấy thế nào đều cảm thấy làm sao khó chịu.

Kỳ Vân cũng hết cách rồi, dù sao tóc vật này là ở Hoa Hạ lý, không thể nói để mọc ra liền sẽ mọc ra đến đồ vật, thế nhưng vì đi Thanh Liên kiếm tông Kỳ Vân vẫn là có ý định đổi trường bào.

Dù sao nơi này phong tục tập quán hầu như người người trường bào, tuy không thiếu một ít ăn mặc càng khác loại, thế nhưng Kỳ Vân vẫn là không muốn quá khác người.

Thu thập xong tất cả, Kỳ Vân vội vàng vàng hướng đi tiên kiếm thành tới Đại tông phái ----- Thanh Liên kiếm tông!

Bởi vì nghe cửa hàng bánh bao ông chủ giới thiệu, Thanh Liên kiếm tông ngày hôm nay là một năm một lần công khai chiêu thu đệ tử, nếu như bỏ qua cơ hội lần này, nhất định phải đợi được sang năm trở lại.

Kỳ Vân không muốn lãng phí thời gian, nhanh chóng chạy đi, đi hướng về Thanh Liên kiếm tông.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Sát hạch tam quan

Chương 9: Sát hạch tam quan

2015-09-05 18:22:49

Rất xa nhìn mình đối diện 500 mét có hơn Thanh Liên Kiếm Tông, Kỳ Vân tâm bị mạnh mẽ trùng kích.

To lớn cửa lớn màu xanh, có gần nghìn Michael, bằng hiệu to tướng mặt trên rồng bay phượng múa viết bốn chữ lớn "Thanh Liên Kiếm Tông", bên trái trên cửa chính diện điêu khắc một cái kinh thiên cự kiếm, cự kiếm mặt trên điêu khắc phi thường tinh mỹ, phảng phất như một cái thần thật kiếm giống như.

Kỷ Vân cách thật xa liền có thể cảm nhận được cự kiếm mặt trên vô hạn áp lực kinh khủng, trái tim thật giống đều không chịu nổi cái kia cỗ áp lực giống như, oành oành oành khiêu lợi hại.

Mà cửa lớn lại một bên nhưng là điêu khắc một cây tinh mỹ hoa sen, Kỷ Vân nhìn chăm chăm hoa sen kia nhìn chỉ chốc lát, liền cảm giác được một con gió tự thổi lại đây, cái kia điêu khắc hoa sen phảng phất sống lại giống như vậy, theo gió dập chồn, Kỷ Vân thậm chí có thể nghe thấy được hoa sen trên mùi thơm ngát.

Vội vàng dời đi chỗ khác mắt, Kỷ Vân biết phía trên này hoa sen khả năng có gì đó quái lạ, lắc đầu, lại quay đầu quá khứ, vẫn là một cây điêu khắc hoa sen.

"Thật là kỳ quái, vừa nãy rõ ràng cảm giác hoa sen như sống..."

Thăm thì trong miệng một câu, Kỷ Vân đang hoảng ở 500 mét có hơn chờ.

Về phần tại sao ở địa phương xa như vậy chờ? Bởi vì lúc này giờ khắc này Kỷ Vân trước mặt có vô số người, có cha mẹ, anh chị em, bằng hữu, người hầu chờ thêm để đưa tiễn, càng sâu đến Kỷ Vân nhìn thấy một người thân đuôi rắn, tướng mạo hết sức mê hoặc nữ nhân.

"Chuyện này... Này tình huống thế nào? Yêu quái cũng có thể đến?"

Kỷ Vân lần thứ nhất nhìn thấy như vậy. . . Ngạch, tạm thời toán nhân yêu đi, "Lẽ nào yêu quái đều dài xinh đẹp như vậy?"

Có thể có thể cảm nhận được Kỷ Vân ánh mắt, người kia thân đuôi rắn mỹ nữ quay đầu, liếc mắt nhìn Kỷ Vân, đẹp để mắt phượng, mắt trái nháy mắt, như một luồng điện lưu giống như suýt chút nữa đem Kỷ Vân điện hôn mê.

Thế nhưng đón lấy cô gái kia há mồm ới ra một hồi vẫn không có chuyển biến xong xà tín, sợ đến Kỷ Vân nổi lên cả người nổi da gà, mau mau xoay người.

Kỷ Vân nhìn này lớn lao tình cảnh, cực kỳ giống Hoa Hạ những kia chuẩn bị thi đại học học sinh. Nhìn cái kia cha mẹ trong mắt chờ đợi vẻ mặt, vì là con của chính mình cổ vũ tiếp sức. Mà những tu đó thật sự hài tử có bảy, tám tuổi, có mười mấy tuổi, càng có một ít hơn hai mươi tuổi.

Kỷ Vân trong lòng cảm khái, nhi hành ngàn dặm mẫu lo lắng a. Huống chi đây là chuẩn bị bước ra phạm trần, tu đạo thành tiên Tu Chân giả; lúc này Thanh Liên Kiếm Tông thật giống như Hoa Hạ đại học danh tiếng giống như vậy, đi vào liền vì là người trên người, không vào được chỉ có thể chân thật tìm một ít cửa nhỏ môn phái nhỏ, hay là kiếp này bước vào không được cái kia vĩnh sinh chi môn.

Như Kỷ Vân như vậy chỉ có chính mình một người tương đối ít, có điều cũng là có, tỷ như vừa mới cái kia trưởng đem so sánh kiểu mỉa mai, còn có một chút khả năng mấy năm trước đã tới, vì lẽ đó một thân một mình, có vẻ cũng không phải rất hồi hộp.

...

Kỷ Vân mới vừa lấy điện thoại di động ra nhìn xuống thời gian, buổi sáng sáu giờ.

Thanh Liên Kiếm Tông cửa lớn rốt cục mở ra, đi ra năm người, trong đó bốn tên vừa nhìn chính là Thanh Liên đệ tử của kiếm tông, quần áo nơi ông tay áo có khắc một đoá hoa sen, thế nhưng rõ ràng trung gian cái kia là quân sự.

Người kia xuyên toàn thân áo đen, vẻ mặt khá là gần buồn nghiêm túc, bình tĩnh nhìn trước mắt đám người, khả năng quen thuộc đem, hai tay giờ lên trước ngực nhẹ nhàng ép một chút, nhất thời đám người phía dưới nhất thời yên lặng như tờ, một thanh âm không phải rất lớn, thế nhưng rất rõ ràng, phảng phất ngay ở vang lên bên tai: "Các vị đạo hữu, ta là Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử nội môn lạnh vân, ngày hôm nay do ta đến chủ trì mỗi năm một lần Nhập môn chọn lựa."

"Muốn vào ta Thanh Liên Kiếm Tông, đầu tiên ta nói một chút vào tông cơ bản yêu cầu."

"Đệ nhất: Tuổi tác không thể cao hơn ba mươi tuổi."

"Đệ nhị: Tu là tối cao không thể vượt qua Trúc Cơ kỳ."

"Đệ tam: Sát hạch thời gian không thể mượn dùng ngoại lực, tỷ như đan dược, bùa chú các loại."

"Nếu như có mặt trên trước hai cái hiện tại lập tức rời đi, nếu như sát hạch thời gian làm trái phản điều thứ ba lập tức dọn dẹp ra đi. Khả năng có người biết vào ta Thanh Liên Kiếm Tông sát hạch tam quan, cũng có không biết, phía dưới ta lại nói một chút sát hạch cửa thứ nhất, ta chủ trì cửa thứ nhất chọn lựa, nếu như quá ta này quan, tự nhiên có người dẫn dắt các người đi vào cửa ải tiếp theo."

"Cửa ải của ta sát hạch chính là các vị cầu tiên tâm, so với chính là các người tiềm lực, đối lập khá là đơn giản." Mặc áo đen người trung niên, xoay người chỉ về cửa lớn sau lưng, nói rằng: "Nơi này có một cái hoa sen luyện tâm lộ, bên trong là một luyện tâm Huyền trận, nếu như ở thập tức thời điểm có thể

thông qua này điều hoa sen luyện tâm lộ, như vậy ta ngay ở này chúc mừng người thông qua ta cửa thứ nhất."

"Nếu như thập tức bên trong không có thông qua, các người sẽ bị bên trong đại trận truyền tống đến ngoài thành, đương nhiên cũng là mất đi xông cửa ải thứ hai tư cách. Phía dưới do sự đệ của ta vì là các vị chia bài, mỗi lần thông qua nhân số vì là 100 người."

Nói xong, hướng bốn người gật gật đầu, cái kia bốn tên đệ tử như ảo thuật bình thường từ trong tay biến ra một khối màu đen mới bài, bắt đầu thay phiên phân phát.

Chỉ chớp lát cái thứ nhất trăm người tiểu phân đội đã đi vào. Ở bên ngoài là không thấy rõ trong trận tình huống, chỉ có một mảnh hoa sen tạo thành một cái ước chừng rộng mười mấy mét đường nhỏ, đoàn người chỉ cần đi vào bên trong trong nháy mắt liền biến mất rồi.

...

...

Một buổi sáng quá khứ, phía trước đã đi vào hơn bảy mươi tở, Kỳ Vân vẫn không có lĩnh đến bài của mình từ, phía trước nhân số trước sau không nhìn ra thiếu.

Kỳ Vân chính phải đi về ăn một chút gì, đứng thời gian dài như vậy, có chút tê nhát, muốn về không nghỉ ngơi một hồi, không ngờ vào lúc này mặc áo đen trung niên xuất hiện ở cửa lớn vị trí trung ương.

Nhìn quanh bốn phía một cái, âm thanh vẫn rõ ràng nói rằng: "Một buổi sáng thời gian đã qua, ta có thể nói cho các vị, cho đến bây giờ còn không có người nào thông qua hoa sen luyện tâm lộ. Năm nay nhân số cùng năm rồi so với gần như, có sắp tới mười vạn câu đạo giả, phía dưới lại nói một chút, nếu như có người dám to gan sử dụng nửa Tinh Tâm phù, hoặc là cái khác đối trá bùa chú, như vậy ta liền sẽ hủy bỏ các người cả gia tộc hoặc môn phái sát hạch tư cách, hi nhìn các người có thể nghe vào."

"Buổi sáng sát hạch đã qua, giờ Mùi sát hạch tiếp tục." Nói xong cau mày xoay người rời đi. Lúc này phía dưới truyền đến vỡ tở rồi giống như tiếng bàn luận, một đệ tử nội môn lại có quyền thủ tiêu một gia tộc hoặc là môn phái sát hạch tư cách, này không thể không để mấy người thận trọng.

Dùng bùa chú loại này đối trá đồ vật, thật giống như Hoa Hạ cuộc thi đối trá như thế, tự nhận là mang theo tiểu sao sẽ không để cho Lão sư phát hiện, ai ngờ muốn này may mắn đã biến thành vạn nhất. Huống chi nơi này có so với quân chế máy thu hình đều hữu hiệu các tiên nhân đây?

Kỳ Vân nhìn có mấy người từ trong đám người đi ra ngoài, khả năng là trước đây quá tới tham gia quá sát hạch không có thông qua, lần này mang đến bùa chú xem có thể không lừa dối qua ải, chỉ là một người cũng còn tốt, nếu như thủ tiêu cả gia tộc hoặc môn phái sát hạch tư cách, như vậy bọn họ vẫn không có lá gan làm như vậy!

Dù sao gia tộc là bồi dưỡng nhân tài địa phương, nếu như bởi vì một người mà liên lụy cả gia tộc, vậy thì sẽ bị cả gia tộc bài xích thậm chí truy sát.

Kỳ Vân từ cái kia trung niên nhân áo đen nghe ra một vài thứ, tỷ như hoa sen kia luyện tâm lộ nói trắng ra chính là một Huyền trận, có điều phỏng chừng là một khá là lợi hại Huyền trận mà thôi. Tuy rằng không có lực sát thương, thế nhưng trong đầu xuyên ra đến tín hiệu sẽ lừa gạt mình suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Liên Hoa Luyện Tâm Lộ

Chương 10: Liên Hoa Luyện Tâm Lộ

2015-09-06 09:37:32

"Đến tột cùng làm sao có thể quá này quan Liên Hoa Luyện Tâm Lộ đây?" Kỳ Vân sót ruột bắt đầu cân nhắc cửa ải này đến tột cùng làm sao mới có thể ở thập tức thời gian mới có thể quá khứ, tuy rằng Tu Chân giả một tức thời gian tương đối dài một ít, thế nhưng chết no cũng là tang ba giây một tức.

Thập tức chính là ba mươi giây, ba trong vòng mười giây thông qua cái kia Liên Hoa Luyện Tâm Lộ.

Kỳ Vân duỗi ra ngón tay cái bắt đầu tính toán cái kia đoạn Liên Hoa Luyện Tâm Lộ độ dài, gần như có khoảng năm mươi mét, tuyệt đối sẽ không vượt qua sáu mươi mét.

"Giời ạ, này vua hồ a, ở bên trong một khắc không thể do dự, không riêng không thể dừng lại, đi chậm đều đi có điều đi, vua hồ a."

Kỷ Vân không nhận được trong lòng chửi bậy một tiếng, này cái gì quý sát hạch, thời gian quá đoan, không trách quá khứ hơn bảy ngàn người đều không có một thông qua, cảm tình nơi này tuyển không phải người, mà là tuyển thiên tài!

"Làm sao bây giờ?"

Kỷ Vân vắt hết óc bắt đầu nghĩ biện pháp, xông tam quan nhất định phải toàn bộ xông qua, tu chân nhất định phải tu, mặt sau hai quan nghe cái kia lạnh vãn ý tứ nhất định phải so với cửa thứ nhất muốn hiếm thấy nhiều, nếu như ngay cả cửa thứ nhất đều không qua được, cái kia mặt sau hai quan căn bản đừng có mơ.

Kỷ Vân tìm một cái khách sạn, muốn một chút thể tục ăn thịt cùng bính liền Cerrada, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

...

Tiến vào bên trong không gian, Kỷ Vân ngồi xổm ở linh bên hồ trên, nghĩ làm sao quá cái kia Liên Hoa Luyện Tâm Lộ.

"Nhìn dáng dấp chỉ có thể dựa vào vận may, thực sự không được ta liền uống nhiều một ít linh dịch, không biết có thể hay không hữu dụng."

Lầm bầm lâu bầu xong, Kỷ Vân nằm bên bờ hồ sùng sục sùng sục bắt đầu quán nôi lên linh dịch.

"Không xong rồi, thật no, thực sự uống không trôi."

Nghiêng người Kỷ Vân nằm ở mềm mại trên mặt đất, tiện tay nắm một cái bùn đất, thả ở trong tay thường thức. Này bùn đất có chút mềm mại, cùng vũ trụ sa tự, phóng tới trong tay bất động chốc lát sẽ chảy xuống.

Vò thành một cái vòng tròn cầu, Kỷ Vân tiện tay ném tới trong hồ, đứng dậy ở bên trong không gian loanh quanh.

Nhìn những này không biết tên trái cây, Kỷ Vân không dám quá mức bắt cần rồi, vạn nhất ăn được có độc trái cây, Kỷ Vân tin tưởng tuyệt đối không phải hần bây giờ có thể chống đỡ được.

"Tiến vào Thanh Liên Kiếm Tông sau đó nhất định phải đi một chuyến được tông, nhìn một chút ta bên trong không gian này đều là chút quả gì. Có điều những này quả đào không sai, ăn lên cùng uống nước trái cây như thế."

Kỷ Vân tiện tay hái được một đại kỳ cục quả đào, hai tay nâng lên đến, dùng miệng cắn một lỗ nhỏ, bắt đầu hút bên trong nước trái cây, ăn không tới một liền ném xuống.

"Thực sự ăn không vô, uống quá nhiều linh dịch."

Vuốt tròn vo cái bụng, Kỷ Vân tiến vào đại điện ở trong một Thiên điện, nằm vật xuống thoải mái trên giường, giả thiết hảo thủ kỳ thời gian một giờ chiều chung, ngủ nôi lên giấc đến.

...

"Ngươi là ta tiểu tiểu cây búa, làm sao gỗ ngươi đều không chê đau. . ."

Một trận chuông điện thoại di động truyền đến, Kỷ Vân cầm lấy bên cạnh điện thoại di động, nhìn một chút thời gian, chính khá một chút chung, chọn lựa muốn bắt đầu rồi, tuy rằng ngày hôm nay không nhất định có thể phát đến nhân hiệu, nhưng Kỷ Vân vẫn là ngồi dậy, rào! Biến mất ở bên trong không gian.

Đi ra khách sạn, Kỷ Vân chỉ chốc lát liền tới đến Thanh Liên Kiếm Tông trước cửa, nhìn vừa đi vào một nhóm trăm người tiểu phân đội, tề nhạ đang đợi.

"Ngươi thật đạo hữu, ta tên Bạch Tổ tổ, biết đánh nhau quấy nhiễu ngươi một chút không?"

Kỷ Vân chính đang tề nhạ nghĩ làm sao có thể tăng cường quá Liên Hoa Luyện Tâm Lộ tỷ lệ thành công, bị một tiếng tràn ngập mê hoặc âm thanh đánh gãy dòng suy nghĩ, quay đầu nhìn lại, giật mình, câu hỏi chính là buổi sáng cái kia nhân thân đuôi rắn, đầu lưỡi còn chưa từng thay đổi đến xạ tính.

"A! Nha, ngươi được, ngươi được, ta. . . Tại hạ Kỷ Vân, không biết đạo hữu có gì vấn đề."

Dù là này Bạch Tổ tổ dài đến lại mê hoặc, xinh đẹp nữa, thế nhưng sáng sớm hôm nay nhìn thấy nàng ói ra một lần xạ tính, cái kia màu đỏ phân nhánh xạ tính để Kỷ Vân suy chút nữa phun ra ngoài, Kỷ Vân từ nhỏ đã khá là sợ sệt xạ, hiện tại trước mặt trơ mắt xuất hiện như thế một cái mỹ nhân xạ, Kỷ Vân trong lòng vẫn chấp bóng.

Khẽ cười một cái, Bạch Tổ tổ mở miệng nói: "Không biết đạo hữu trước đây có hay không tiến vào này Thanh Liên Kiếm Tông, nếu như có phiền phức báo cho Tổ Tổ, Tổ Tổ vô cùng cảm kích."

Nói xong tay phải khoát lên cổ tay trái chỗ, nhẹ nhàng được rồi một lễ nghi.

"Nguyên lai cũng là đến hỏi thăm vượt ải." Kỳ Vân thầm nghĩ chính ta còn không có cách nào đây, bặt bệu nói: "Không có, ta cũng là lần đầu tiên tới, lần thứ nhất biết này tam quan, khả năng không giúp được đạo hữu."

Lúc nói chuyện Kỳ Vân trước sau không dám nhìn chăm chăm Bạch Tổ tổ mặt xem, chỉ lo không cẩn thận nhìn thấy cái kia sợ sệt xà tín.

Bạch Tổ tổ thấy Kỳ Vân dùng loại kia thế tục mắt quang nhìn mình, cho rằng Kỳ Vân không ưa yêu tu, tuyệt mỹ về mặt ảm đạm xuống, không biết, yêu tu so với thiên địa chi linh nhân loại muốn khó vô số lần.

Cho dù miễn cưỡng tu vi cao, cũng bình thường không xuất hiện ở nhân loại trước mặt, dù sao toàn bộ Thiên kiếm đại lục vẫn chưa nghe nói cái nào mạnh mẽ yêu tu có thể cùng chính đạo người đứng ngang hàng.

Yêu tu hoặc là bị loài người Tu Chân giả nắm lấy làm chính mình linh thú, hoặc là liền bị vô tình đánh giết, xưa nay không hỏi tại sao, phảng phất là thiên kinh địa nghĩa.

Kỳ Vân thấy thế biết Bạch Tổ tổ hiểu lầm, vội vã khuyên lon: "Cái này. . . Tổ Tổ cô nương, xin lỗi! Cũng không phải là tại hạ có xem nhẹ ý của ngươi, chỉ là. . . Chỉ là. . ."

Nghe Kỳ Vân cho mình xin lỗi, về mặt ảm đạm Bạch Tổ tổ mở to cái kia đôi mắt to xinh đẹp nhìn Kỳ Vân, lại có thể có người loại Tu Chân giả cho mình một yêu tu xin lỗi? Chuyện này quả thật không thể tưởng tượng nổi, liền vội vàng nói: "Không có chuyện gì, Kỳ đại ca, không có chuyện gì. . ."

Lời còn chưa nói hết, Bạch Tổ tổ kích động muốn khóc, từ nhỏ bị tộc trưởng truyền vào tư tưởng, nhân yêu không đội trời chung, ngày hôm nay đột nhiên cảm giác nhân loại kỳ thực không có đáng sợ như vậy.

Kỳ Vân coi chính mình lại chọc cái này toàn thân tràn ngập, ân. . . Miễn cưỡng toán nửa người trên đem, không tính đuôi rắn. . . Ngạch. . . Còn có xà tín. . . Tràn ngập mê hoặc xà tinh, liền vội vàng nói: "Không phải như ngươi nghĩ, chỉ là ta từ nhỏ khá là sợ sệt xà. . . Vì lẽ đó. . . Ngươi hiểu."

Kỳ Vân nói xong, Bạch Tổ tổ "Xì xì" một tiếng bật cười, dùng cái kia hành ngọc giống như tay phải khẽ che gò má, cười nói: "Người Tu chân sĩ còn có thể thật sợ chúng ta yêu tu sao? Thực sự là. . . Thực sự là. . ."

Kỳ Vân biết Bạch Tổ tổ muốn nói gì, có điều chính mình cũng rất bất đắc dĩ, vốn là lúc nhỏ còn thường thường trảo xà chơi, không biết sao tuổi tác càng lớn càng sợ sệt vật này.

Bạch Tổ tổ nhìn Kỳ Vân, nói rằng: "Ta khả năng không xông qua được cửa thứ nhất này Liên Hoa Luyện Tâm Lộ, đã qua hơn một vạn người, đến hiện tại đều không có một thông qua. Cho dù miễn cưỡng xông qua, còn không biết cửa ải thứ hai, cửa thứ ba sẽ như thế nào. Nhưng là. . . Nhưng là nếu như Thanh Liên Kiếm Tông ta không vào được, ta. . ."

Lời còn chưa nói hết, Bạch Tổ tổ lại không nhịn được thương tâm khinh tuyệt lên, Kỳ Vân cũng không biết nên an ủi ra sao, dù sao mình đều một chút chắc chắn không có, cái nào còn có tâm sự quản người khác?

"Làm hết sức mình, nghe mệnh trời. Nếu như ông trời muốn cho ngươi tiến vào Thanh Liên Kiếm Tông, ngươi bất luận làm sao đều sẽ đi vào. Nếu như không muốn để cho ngươi tiến vào. . ." Kỳ Vân dùng một hồi, nhìn trước mắt đám người, thở dài nói: "Đã thấy ra chút, thiên hạ lại không phải chỉ có một Thanh Liên Kiếm Tông, trời sinh ta tài tất hữu dụng, chỉ cần sống sót thì có hy vọng. . ."

Chỉ là lúc nói lời này Kỳ Vân cũng nói vô cùng mơ hồ, có một số việc lẽ nào thật sự là mệnh trời khó trái sao? Tu chân lẽ nào cũng chỉ vì trường sinh bất lão? Nếu như trường sinh bất lão sau đó thật là theo đuổi cái gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Kiếm Vô Trần

Chương 11: Kiếm Vô Trần

2015-09-07 09:00:00

Bạch Tổ Tổ tựa hồ nghe không hiểu Kỳ Vân nói chính là có ý gì, thế nhưng nàng nhìn ra Kỳ Vân đối với chính mình lúc nói chuyện rất chăm chú, cho nên nàng đem những lời mình nghe không hiểu nhớ kỹ trong lòng.

"Trời sinh ta tài tất hữu dụng."

"Tại sao cả gia tộc đều ghét bỏ ta? Tại sao ta sinh ra chính là bộ này đáng về? Tộc khác người cũng có thể hóa thành hình người, mà ta nhưng vĩnh viễn là bộ này đáng về? Lễ nào thật sự là trời sinh ta tài tất hữu dụng không?"

...

Theo thời gian đẩy mạnh, Kỳ Vân rốt cục ở ngày thứ tư hơn bốn giờ chiều phát đến nhân hiệu, tên cửa hiệu vì là 96666, phi thường thuận một mã số, Kỳ Vân bắt được sau đó trong lòng thoáng có một tia an ủi.

Rất nhiều người tin tưởng đều cùng Kỳ Vân như thế, nếu như trong lòng không hề có một chút để, dù cho có một tia trong lòng an ủi đều sẽ vô hạn phóng to.

"Tổ kế tiếp." Lạnh vân ngồi ở cửa lớn cái ghế bên cạnh trên, cau mày, đã qua sắp tới mười vạn, thông qua nhân số chỉ có chín cái, nếu như tính luôn mặt sau hai quan, phỏng chừng. . .

Kỳ Vân ở kiên trì chờ đợi thời gian dài như vậy, rốt cục đến phiên chính mình tổ này, mấy ngày nay cơm đều không ăn, đói bụng liền uống linh dịch, khát càng uống linh dịch, cho đến bây giờ trong bụng ngoại trừ linh dịch chính là linh dịch. Vì có thể thuận lợi thăng cấp, Kỳ Vân cũng là liều mạng.

Đi vào trong cửa chính, Kỳ Vân mới phát hiện bên trong rộng rãi so với rất xa nhìn muốn lớn hơn nhiều, ngoại trừ này hoa sen luyện tâm lộ, bên cạnh có một cái chủ đạo dẫn tới kiếm tông bên trong, còn bên cạnh đều tô điểm đủ loại kỳ hoa dị thảo.

Hít sâu một hơi, Kỳ Vân nhìn trước mặt hoa sen luyện tâm lộ, vẻ mặt có chút nghiêm túc, rào! Kỳ Vân rốt cục bước vào tiến vào, biến mất ở cái kia mảnh ngắn cản vô số người hoa sen đường nhỏ.

...

Mới vừa vào đi, Kỳ Vân liền cảm giác mình phảng phất tiến vào xuyên qua cánh cửa giống như vậy, vốn là có chút phát ám đường nhỏ, hiện tại đột nhiên trở nên vô cùng sáng sủa cùng rộng rãi.

"Hả? Nơi này là? Nơi này là? Nơi này lại là mộng cảnh địa phương? Đây là ta thiên nằm mơ đều ở đi mai hoa thung? Nơi này. . ."

Kỳ Vân giật nảy cả mình, hết thấy trước mắt thực sự quá chín mười tất, cũng quá mức xa lạ, mỗi một lần ở trong giấc mộng, Kỳ Vân đều có thể thập phân rõ ràng, thập phân rõ ràng ký được bản thân lại trở lại. Thế nhưng mỗi một lần mộng tỉnh thời gian rồi lại còn như nước thủy triều rút đi giống như từ từ mơ hồ, mặc cho Kỳ Vân lại cố gắng thế nào hồi ức, đều không có một chút nào dấu vết.

Nhìn trước mắt này điều chỉnh mình ở trong mơ đi rồi vô số lần mai hoa thung, Kỳ Vân biết này điều chỉnh mình thiết kế mai hoa thung đường nhỏ có dài hơn sáu mươi mét, nhưng là ở chính mình thông thạo vô số lần sau chính mình thông qua thời gian tuyệt đối không vượt qua một tức.

Hiện tại không dám nghĩ cái khác, hãy đi trước lại nói, Kỳ Vân hầu như là nhắm mắt tình huống, như một đạo khói giống như, tả thiểm hữu tránh, thời gian nháy mắt liền đi đến cuối con đường.

...

Đang dùng thần thức bao trùm này hoa sen luyện tâm lộ có rất nhiều đại năng, có lạnh vân, đệ tử nội môn, đệ tử nòng cốt, đệ tử chân truyền, còn có một chút sư thúc sư bá, dù sao đây là quan hệ đến Thanh Liên Kiếm Tông tiền đồ, có thể thông qua này hoa sen luyện tâm lộ đặt ở môn phái bình thường cũng có thể trực tiếp làm vì là đệ tử nòng cốt đối xử.

Thế nhưng ở Thanh Liên Kiếm Tông, chỉ có thể toán làm đạo thứ nhất sát hạch, có thể không thể tiến vào ngoại môn còn phải xem từng người tạo hóa, bởi vì Thanh Liên Kiếm Tông không thu thiên tài, chỉ lấy thiên tài tuyệt thế. Dù cho đã liên tục ba năm không có chiêu thu đến bất kỳ một tên đệ tử ngoại môn, cũng tuyệt đối sẽ không hạ thấp thu đệ tử tư chất yêu cầu.

Nơi này không có bất kỳ hắc ám chỗ, chỉ cần ngươi có bản lĩnh thật sự, xông xông tam quan, dù là ai cũng không thể đem ngươi từ Thanh Liên Kiếm Tông xoá tên.

Thanh Liên Kiếm Tông ngoại trừ thực lực mạnh mẽ ở ngoài, càng là trong ngoài đoàn kết lạ kỳ, nhân làm đệ tử ít, thế nhưng đều là tuyệt thế thiên tài, vì lẽ đó từ chương môn Kiếm Vô Trần đến thấp nhất đệ tử ngoại môn đều lạ kỳ đoàn kết. Đặc biệt là làm chương giáo Kiếm Vô Trần, bao che cho con trong lòng vu trừng. Vì lẽ đó điều này cũng dẫn đến Thanh Liên Kiếm Tông tất cả mọi người nuôi thành như vậy một cái thói quen, không quản lý mình trong tông đệ tử cùng những khác tông phái người lên xung đột ai đúng ai sai, trước tiên đem đối phương làm cũng lại nói cái khác.

Có điều bình thường cửa nhỏ môn phái nhỏ chỉ cần Thanh Liên Kiếm Tông người đi ra ngoài không bắt nạt phụ bọn họ là được, bọn họ nơi nào còn dám nhạ Thanh Liên Kiếm Tông người? Đặc biệt là kiếm pháp ác liệt vô cùng, một phổ thông Trúc Cơ tu sĩ là có thể chính diện chống lại lập tức liền muốn bước vào Kim Đan kỳ tu sĩ.

Phải biết trung gian kém ba cái cảnh giới nhỏ, mặc kệ là từ Trúc Cơ đến Kim Đan, vẫn là từ Kim Đan kỳ đến Nguyên Anh kỳ, đều có sơ kỳ trung kỳ cùng hậu kỳ ba cái cảnh giới nhỏ, mỗi một cái cảnh giới nhỏ đột phá đều sẽ gọi ra biến chất. Vì lẽ đó có thể càng lớn cảnh giới, tỷ như Trúc Cơ kỳ dám khiêu chiến Kim Đan kỳ, ở toàn bộ Thiên kiếm đại lục vẫn chưa từng nghe nói.

Dù sao cái kia không phải đơn giản lĩnh khí lượng cùng tranh đấu kỹ xảo mặt trên vấn đề, một cảnh giới lớn khác biệt, liền giống với không phải người của một thế giới giống như.

Nâng cái đơn giản ví dụ, nếu như Trúc Cơ kỳ vũ khí trong tay là súng lục nhỏ, như vậy Kim Đan kỳ cầm trong tay chính là Gatling (súng máy), hai người thực cao thực thấp một chút liền biết, tuy rằng súng lục nhỏ có thể sẽ tạo thành một ít vết thương nhẹ, thế nhưng Gatling (súng máy) một giây đồng hồ xuống khả năng liền xương cũng không tìm tới.

Đây chính là đại cảnh giới khác biệt, vượt cấp khiêu chiến? Chỉ ít hiện tại ở Thiên kiếm đại lục còn không có một người dám khiêu ngạo như thế, mỗi người mệnh chỉ có một lần, quân chi đối với mình lại có lòng tin cũng sẽ không làm lấy trứng chọi đá.

...

Kiểm Vô Trần chính ở bên trong phòng viết chữ luyện tâm, bút đi Du Long, viết ra tự phảng phất lại như một thân giống như, Quý Phù thần công, bản tới một người cái tự liền như vật còn sống giống như vậy, nói liền lên thì lại càng như một quyền tuyệt thế bí tịch.

"Tại sao Đại Thừa Kỳ như vậy khó với vượt qua? Đầu một ngàn năm, lẽ nào thật sự như cái kia Thần Toán Tử nói, ta thành đạo cơ hội duyên ở cái kia phong vân gì trong tay?"

"Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân biến hóa Long."

Câu nói này là Thiên kiếm đại lục Thần Toán Tử cho Kiểm Vô Trần một câu, Thần Toán Tử bắt luận cho ai lên toán đều có một quy củ, giúp mình làm một chuyện. Thế nhưng chỉ có Kiểm Vô Trần lần kia lên quái, đưa cho Kiểm Vô Trần hai câu không hiểu ra sao biến biến mất ở Thiên kiếm đại lục.

Đồng thời không có cho Kiểm Vô Trần giải quái, này có thể làm khó dễ ở vị này tuyệt thế kiếm tu, Kiểm Vô Trần đối với kiếm đạo phương diện có thể coi vì là kiệt xuất, thế nhưng đối với thời diễn lên quái nhưng là một chữ cũng không biết. Vì hai câu này, Kiểm Vô Trần gần trăm năm đi liền Thiên kiếm đại lục mỗi cái địa phương thỉnh giáo những kia giới về thời diễn các loại môn phái, rốt cục được một khá là thống nhất lời giải thích.

Vậy thì là Kiểm Vô Trần muốn đi vào Đại Thừa Kỳ, Độ Kiếp phi thăng, số mệnh an bài sẽ gặp phải một cái tên bên trong mang Phong hoặc là mang vân người.

Nhưng là hiện tại đều qua một ngàn năm nhiều năm, mắt thấy chính mình đại nạn sắp tới, bắt luận Kiểm Vô Trần làm sao khổ tu, đều trước sau không sờ tới cái kia Đại Thừa Kỳ ngưỡng cửa, vì lẽ đó không khỏi nghĩ nổi lên Thần Toán Tử cái kia hai câu.

...

"Hả? Người này tốc độ nhanh như vậy? Chân chính dùng thời gian lại không vượt qua một tức thời gian?"

Thả tay xuống bên trong ngọn bút, cầm lấy bàn mặt trên chính mình viết "Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân liền Hóa Long", liếc mắt nhìn, tay giơ lên, nhất thời hóa thành tro tàn, đứng dậy đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Liên Hoa Luyện Tâm Lộ thông qua

Chương 12: Liên Hoa Luyện Tâm Lộ thông qua

2015-09-08 10:00:00

Làm Kỳ Vân mạng theo vô số vấn đề đi tới Liên Hoa Luyện Tâm Lộ phần cuối thời gian, trong đầu ảnh hưởng lại như thủy triều rút đi, Kỳ Vân hầu như là đặt mộng ngồi dưới đất, nhắm mắt lại tập trung tinh thần bắt đầu hồi ức những kia đoạn ngắn.

Nhưng là, có thể nhớ lại chỉ có đơn giản một cái bóng, một đứa bé con đáng đáp nam hài, trên người trôi đầy các loại bao cát ở quên hết tất cả nhanh chóng chạy gấp, ngoại trừ cái này đoạn ngắn, Kỳ Vân bắt luận làm sao đều muốn bù lên bắt luận là đồ vật gì, thậm chí cái này đoạn ngắn cũng đang chậm chậm biến mất. . .

"Cái kia nam hài đến cùng là ai? Tại sao có thể có cái này trải qua? Lẽ nào. . . Lẽ nào đó là kiếp trước ta? Không thể, tại sao ta một chút ấn tượng

không có?"

Kỷ Vân làm bầm lâu bầu, có điều hẳn biết, chính mình này bộ phận quý giá hồi ức nên phi thường trọng yếu, bằng không sẽ không ở thời khắc máu chốt nhớ tới, huống chi giúp mình một thiên đại khó khăn.

Kỷ Vân đi ra Liên Hoa Luyện Tâm Lộ, mới nhìn thấy trước mặt mình có mười mấy người, trong đó có bốn cái là ăn mặc Thanh Liên Kiếm Tông quần áo, hẳn là Thanh Liên đệ tử của kiếm tông. Mà cái khác mười người là xông qua Liên Hoa Luyện Tâm Lộ người, chính đang ba, năm người đồng thời liên lạc cảm tình.

Kỷ Vân nhìn trước mắt những thiên tài này, này nhưng là thiên tài chân chính, cùng chính mình như vậy hoàn toàn khác nhau, đó là dựa vào thực lực quá khứ.

"Lại ra tới một người, thêm vào cái này mới mười một người, năm nay làm sao khuếch đại như vậy, nghe nói năm ngoái thời điểm xông qua cửa thứ nhất đều có hơn bảy mươi người, chỉ có điều gia nhập Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử ngoại môn là ba người, thế nhưng cho đến bây giờ mới mười một cái quá cửa thứ nhất, e sợ. . . Muốn huyền."

"Là (vâng, đúng) a, lẽ nào là độ khó tăng cao? Tại sao khác biệt lớn như vậy?"

"Không thể tăng cao, Liên Hoa Luyện Tâm Lộ vốn là Thanh Liên Kiếm Tông Nhập môn sát hạch cửa thứ nhất, toàn bộ Thiên kiếm đại lục đều biết sự, khả năng chính là chúng ta này một nhóm tư chất không được đi."

Kỷ Vân vẫn không có cùng những thiên tài này chào hỏi, nhưng nhìn đến chính mình đi ra, đều nhìn bắt đầu nghị luận. Nghe xong những người này nghị luận, Kỷ Vân âm thầm lú lỏi, ít nhất mười vạn người báo danh cuối cùng trúng tuyển chỉ có ba cái? Đây là cái gì tiết tấu? Hoa Hạ đại học tuy rằng biến thái, thế nhưng cũng không hề biến thái đến mức độ như vậy. Quá. . . Quá nghiêm ngặt chứ?

Kỷ Vân liền vội vàng đi tới, chấp tay cùng này quần thiên tài chào hỏi, "Chào mọi người, ta tên Kỷ Vân, rất cao hứng có thể cùng đại gia ở đây gặp mặt."

"Dễ bàn, dễ bàn, ta tên lý uy, Bạch Sơn linh Lý gia trăn."

"Có thể xông qua cửa thứ nhất nói rõ đều là cùng loại người, ta tên Phàm Vũ, Thiên kiếm trăn."

"Ta tên. . ."

". . ."

Mọi người mồm năm miệng mười bắt đầu giới thiệu lên, chỉ chốc lát Kỷ Vân liền cùng đám người kia hỗn quen, đồng thời thảo luận còn có bao nhiêu người có thể quá thông qua này liên hoàn luyện tâm lộ.

. . .

. . .

"Hả? Kỷ Vân? Tên bên trong mang một vân tự, lẽ nào là hắn?"

Kiểm Vô Trần ngay ở Liên Hoa Luyện Tâm Lộ bầu trời, nhưng là không một người có thể nhìn thấy hoặc là cảm ứng được sự tồn tại của hắn, Kiểm Vô Trần lông mày căng thẳng, gần ngàn năm đến, chỉ cần nghe được tên bên trong hoặc mang Phong, hoặc mang vân đều sẽ khiến cho hắn coi trọng, phảng phất chính mình cơ duyên đã đến.

Này đều sắp thành Kiểm Vô Trần một tâm bệnh, Kiểm Vô Trần cũng không muốn như vậy ảnh hưởng đạo tâm của chính mình, thế nhưng hẳn biết lưu cho thời gian của chính mình không hơn nhiều, nếu như phần cơ duyên này không có đến, khả năng đời này bước vào Đại Thừa Kỳ là không có hi vọng, vì lẽ đó Kiểm Vô Trần đem hết thảy hi vọng đều ký thác ở cái kia hai câu thơ bên trong phong vân trên người người này.

Nhìn một thân không ra ngô ra khoai trang phục Kỷ Vân, Kiểm Vô Trần thật không có suy nghĩ nhiều, chỉ là một đôi như lợi kiếm giống như hai mắt nhìn chăm chăm Kỷ Vân xem, "Không tới một tức thông qua Liên Hoa Luyện Tâm Lộ, tên bên trong lại mang một vân tự, lẽ nào thật sự là hắn?"

"Không đúng, hắn từng là Trúc Cơ tu sĩ? Không đúng. . . Không đúng. . . Tại sao trong cơ thể tinh khiết như thế linh lực lại có tiết ra ngoài dấu hiệu? Lẽ nào. . . Không đúng vậy, đạo cơ bị hủy trong cơ thể không thể lại hội tụ linh lực, nhưng là hắn chuyện gì thế này?"

Kiểm Vô Trần dù sao cũng là Hợp Thể kỳ siêu cấp cao thủ, tự nhiên một chút liền nhìn ra Kỷ Vân tình huống trong cơ thể, âm thầm cau mày, chẳng lẽ lại là ta suy nghĩ nhiều? Không phải hắn?

Kiểm Vô Trần biết, hay là toàn bộ Thiên kiếm đại lục người tu chân đều biết, đạo cơ bị hủy đời này là không cách nào tu chân, trong cơ thể càng không thể tái tụ tập linh lực, liền ngay cả được tông chương môn đều đã nói, đạo cơ bị hủy đan dược là không cách nào y tốt đẹp.

"Có thể may mắn thông qua cửa thứ nhất hẳn là nguoi cực hạn, coi như lại may mắn thông qua cửa ải thứ hai Âm Dương hoa sen trận, cũng không cách nào thông qua cửa ải cuối cùng, thôi, thôi, trong số mệnh có lúc chung cần có, cưỡng cầu không được."

Thờ dài một hồi, Kiểm Vô Trần bóng người dần dần đi xa.

...

Kỷ Vân chờ người vẫn đợi được chạng vạng thời khắc đều không có thấy có những người khác lại xông qua, vừa định đi, liền nhìn thấy ra tới một người người quen thuộc, Lãnh Vân.

Lãnh Vân liếc mắt nhìn Kỷ Vân mấy người, lòng mảy trước sau ninh ở một khối, vẻ mặt tương đối nghiêm túc, đối với Kỷ Vân chờ người nói: "Chư vị, các ngươi là mấy ngày nay tuyển ra đến tư chất ưu tú nhất người, phi thường có hi vọng gia nhập ta Thanh Liên Kiếm Tông, chờ ngày mai sát hạch xong xuôi, ta sẽ để bọn họ mang bọn ngươi xông cửa ải thứ hai, chỉ cần cửa ải thứ hai quá, trên căn bản là có thể toàn nũa cái Thanh Liên Kiếm Tông người."

Kỷ Vân chờ người nghe xong, trong đó cùng Kỷ Vân chào hỏi một khí độ bất phàm người trẻ tuổi gọi Phàm Vũ đứng ra hỏi: "Lãnh sư huynh, chẳng biết vì sao xông vào cửa ải thứ hai coi như nửa cái Thanh Liên Kiếm Tông người? Không phải còn có càng hiểm có cửa thứ ba sao?"

Lãnh Vân nhìn Phàm Vũ trong lòng có vẻ tán thưởng, gật đầu nói: "Hỏi thật hay, chỉ ít ta có thể sáng tỏ nói cho ngươi, nếu như ngươi có thể xông qua cửa ải thứ hai Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận, ngươi liền nhất định sẽ là ta Thanh Liên đệ tử của kiếm tông."

"A? Tại sao Lãnh sư huynh chắc chắn như thế?" Phàm Vũ tuy trong lòng thiết hi, thế nhưng hay là hỏi ra nguyên nhân.

"Chỉ bằng ngươi kiếm trong tay!" Lãnh Vân chắc chắn nói rằng, "Ta Thanh Liên Kiếm Tông chủ yếu là kiếm tu, kiếm chính là bách binh đứng đầu, thảo phạt sắc bén nhất, ta Thanh Liên Kiếm Tông cũng chỉ có kiếm tu mới có hoàn chỉnh đi về đại đạo chỉ truyền thừa. Còn ta tại sao như vậy khẳng định nếu như ngươi có thể xông qua cửa ải thứ hai liền có thể trở thành là ta Thanh Liên đệ tử của kiếm tông, bởi vì cửa thứ ba là kiếm tra đối với kiếm tu cảm ngộ năng lực, chỉ cần tư chất không phải quá kém, cũng có thể vào ta Thanh Liên Kiếm Tông, mà trong tay ngươi cầm kiếm, khẳng định trước đây chủ yếu tu luyện kiếm pháp, vì lẽ đó ta khẳng định như vậy."

Nghe xong Lãnh Vân giải thích, Phàm Vũ rốt cuộc biết Lãnh Vân vì sao như vậy khẳng định, thế nhưng cửa ải thứ hai tên gì Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận có tốt như vậy quá sao?

Kỷ Vân nghe xong sau đó cũng là thư nửa cái khí, nghe Lãnh Vân ý tứ này tam quan chủ yếu là hai cửa trước dường như khó, còn cửa ải cuối cùng chỉ cần tư chất không phải quá kém là có thể thông qua, tuy rằng không biết cái kia Lưỡng Nghi Âm Dương trận là làm gì, thế nhưng Kỷ Vân biết chắc không thể so với cửa thứ nhất muốn dễ dàng.

"Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận? Lưỡng Nghi? Tứ Tượng? Bát Quái? Âm Dương? Xong, xong, ta căn bản là không hiểu này Bát Quái, chỉ biết là Bát Quái phương vị cùng với tên gọi, này quan có thể làm sao bây giờ?"

Kỷ Vân ảo não vỗ vỗ đầu của mình, sớm biết liền bù lại một hồi Bát Quái tri thức, hiện đang nói cái gì cũng đã chậm.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Tiến vào trận

Chương 14: Tiến vào trận

2015-09-10 09:00:00

Kỷ Vân đi thời điểm, cái khác thông qua cửa thứ nhất người đều rất sớm ở cấp độ kia, nhìn thấy Kỷ Vân đến dồn dập chào hỏi, dù sao này mười một người toàn một nho nhỏ đoàn đội, mặc dù không nhất định có thể quá khứ cái kia cửa ải thứ hai trở thành Thanh Liên đệ tử của kiếm tông, thế nhưng hiện tại kết bạn coi như một người bạn.

Nơi này bằng hữu xem như là khá là có phân lượng, dù sao đều thông qua cửa thứ nhất, phóng tới những môn phái khác ít nói cũng là cái đệ tử nội môn, vì lẽ đó lẫn nhau đều khá là quý trọng phần này ngắn ngủi giao lưu chiếm được tình huynh đệ cảm.

Kỷ Vân chờ người tề nhập ở nhìn còn có vì là không nhiều mấy người, có vẻ hơi mất tập trung, dù sao lập tức liền muốn xông vào này cái gọi là Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận, cũng không biết có thể hay không xông qua.

...

Gần sau hai canh giờ.

Sát hạch cuối cùng cũng coi như kết thúc, Kỳ Vân rốt cục nhìn thấy Lãnh Vân từ đằng xa đi tới, xa xa nhìn tới Lãnh Vân bước tiến rất chậm, nhưng hầu như ở một tức thời gian liền đến trước mặt, "Thật nhanh!" Kỳ Vân không rõ, loại này tự chậm thực nhanh đồ vật Kỳ Vân chỉ là ở Hoa Hạ Thái Cực bên trong từng trải qua, tuy rằng Hoa Hạ Thái Cực từ lâu không còn trước thần vận, thế nhưng lấy chậm đánh nhanh, hậu phát chế nhân quy tắc chung là không có biến.

Lãnh Vân đi tới trước mặt, ánh mắt chậm rãi đảo qua Kỳ Vân chờ người, mỗi người bị hấn ánh mắt tập trung sau đó đều phảng phất bị nhìn thấu. Đặc biệt là đảo qua Kỳ Vân sau đó, con mắt chăm chú vào Kỳ Vân trên người nhiều dừng một hồi, đồng thời lông mày cũng nhẹ nhàng từng nhúc nhích một chút, có điều cũng rất nhanh chuyển tới cái kế tiếp. Mãi đến tận nhìn thấy Phàm Vũ thời gian, lông mày mới thoáng giãn ra, tựa hồ tương đối hài lòng.

"Năm nay thông qua Liên Hoa Luyện Tâm Lộ người tuy nói ít một chút, thế nhưng phổ biến so với năm rồi tư chất muốn cao, ta Thanh Liên Kiếm Tông thu người nguyên tắc là: Thà thiếu không ầu!" Nói đến đây, Lãnh Vân ngừng lại một chút, tiếp tục nói, "Ta Thanh Liên Kiếm Tông chiếm cứ kiếm tiên thành to lớn địa phương, có thể đệ tử ngoại môn chỉ 3 người, đệ tử nội môn 898 người, đệ tử nòng cốt 48 người, đệ tử chân truyền 6 người, thêm vào chương giáo cùng các sư thúc sư bá chờ mới hơn một ngàn người, tại sao? Cũng là bởi vì ta Thanh Liên Kiếm Tông thiết luật, thà thiếu không ầu."

"Mặc dù ta Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử ven vện hơn ngàn người, nhưng ở toàn bộ Thiên kiếm đại lục ai dám coi thường? Vì lẽ đó, ta hi vọng trong các người có thể có nhiều người hơn lưu lại, chỉ cần người có bản lĩnh kia, Thanh Liên Kiếm Tông cửa lớn vĩnh viễn vì người mở rộng. Tiến vào ta Thanh Liên Kiếm Tông sau đó, như vậy Thanh Liên Kiếm Tông chính là người kiên cố hậu thuẫn."

Kỳ Vân chờ nghe xong sau đó dồn dập líu lưỡi, đệ tử ngoại môn mới ba người? Đệ tử nòng cốt cùng đệ tử chân truyền lại cũng như vậy ít, chỉ có nội môn đệ tử có thể thoáng nhiều hơn chút.

Đặc biệt là Phàm Vũ biết, chính mình môn phái ở Thiên kiếm đại lục căn bản không có chỗ xếp hạng, thế nhưng đệ tử ngoại môn cũng có gần vạn người, chính mình bộc lộ tài năng thực tại không dễ, không nghĩ tới Thiên kiếm đại lục tam tông một trong Thanh Liên Kiếm Tông mới chỉ là hơn một ngàn người, chỉ bằng mọn này hơn một ngàn người ngay ở Thiên kiếm đại lục xông ra lớn như vậy uy danh, thực sự khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Vì lẽ đó Lãnh Vân mấy câu nói triệt để gây nên Kỳ Vân, Phàm Vũ chờ người cảm xúc mãnh liệt cùng nhiệt tình, dù sao chỉ cần có thể gia nhập Thanh Liên Kiếm Tông coi như là tiến vào siêu nhất lưu môn phái, nơi này nhưng là thiên tài tụ tập địa. Này hơn một ngàn người không biết là bao nhiêu năm tháng lắng đọng, không biết có bao nhiêu thiên tài siêu cấp ở này, nếu như có thể gia nhập Thanh Liên Kiếm Tông, thực sự là một loại vinh hạnh lớn lao cùng một lần thiên đại kỳ ngộ.

Lãnh Vân nhìn phía dưới mấy người phản ứng, trong lòng hết sức hài lòng, gật đầu nói: "Có điều đại gia không nên cao hứng quá sớm, có thể không gia nhập ta Thanh Liên Kiếm Tông còn cần xem thực lực của các vị, ở ta Thanh Liên Kiếm Tông thậm chí toàn bộ Thiên kiếm đại lục đều biết, đây là một dựa vào thực lực chỗ nói chuyện. Vì lẽ đó phía dưới ta mang bọn người đi sư huynh của ta cái kia, xông vào này cửa ải thứ hai, xông qua trên căn bản có thể xác định là ta Thanh Liên đệ tử của kiếm tông, hi vọng các vị nỗ lực! Đi!"

Nói xong Lãnh Vân phía trước dẫn đường, đại lộ phi thường rộng rãi, bên phải tất cả đều là dẫn lưu nước chảy, bên trong nở đầy hoa sen, tựa hồ nơi này hết thảy đều không thể rời bỏ hoa sen.

Nghe Chân Chân hoa sen mùi thơm, nhìn khả năng này sắp muốn bước vào địa phương tu hành Thanh Liên Kiếm Tông, mọi người cũng không cảm thấy tệ nhạt.

Chỉ chớp lát, Lãnh Vân ở một cái ước chừng trăm mét vuông vẫn Tiểu Nghiễm tràng ngừng lại.

Kỳ Vân chờ người nhìn thấy ở thạch thể Tiểu Nghiễm tình cảnh trước có một người có mái tóc trắng như tuyết người, bởi vì quay lưng Kỳ Vân chờ người, vì lẽ đó cũng không thấy rõ dáng vẻ.

Lãnh Vân đi lên phía trước, cũng thu hồi trước về mặt, đổi một bộ thần sắc sột sỏ, nói rằng: "Long sư huynh, xông qua Liên Hoa Luyện Tâm Lộ thập một người đã đưa đến, xin mời sư huynh xem qua."

"Hừm, cực khổ rồi Lãnh sư đệ." Âm thanh lạnh lẽo trắng xám, tựa hồ trời sinh nói chuyện chính là như vậy, tiếp theo cái này Long sư huynh quay đầu, Kỳ Vân chờ người giật nảy cả mình.

Tuy trường đem so sánh đẹp trai, ước chừng hơn ba mươi tuổi, thế nhưng đầy mặt trắng như tuyết, thậm chí so với trên đầu tóc bạc còn muốn trắng xám, không có một chút hồng hào, con mắt đỏ đậm, đồng thời mặt trái giáp từ lông mày cốt khi đến ba có một đạo phi thường khủng bố vết thương, tựa hồ là bị kiếm gây thương tích.

Kỳ Vân đầu tiên nhìn nhìn qua cái này gọi Long sư huynh cực kỳ giống Hoa Hạ trong truyền thuyết phương Tây Hấp Huyết Quý, đồng thời là một con khủng bố Hấp Huyết Quý, đặc biệt là cái kia đỏ đậm con mắt, Kỳ Vân nhìn con mắt của hắn liên phảng phất bị con mắt tập trung giống như vậy, liền hô hấp đều chậm lại.

"Không trách Lãnh Vân thấy cái này Long sư huynh đều khá là căng thẳng, chẳng trách như vậy!" Kỳ Vân trong lòng phi báng một câu, có thể câu nói này cũng chỉ có thể ở trong lòng nói một chút mà thôi.

Cái này Long sư huynh liếc mắt nhìn Kỳ Vân chờ người, sau đó lạnh lẽo mở miệng nói rằng: "Ta tên Long sát, vì là Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử nòng cốt, xếp hàng thứ hai. Ngày hôm nay ta phụ trách chọn lựa đệ tử của ải thứ hai Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận, chỉ cần có thể ở Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận bên trong chịu đựng một canh giờ, coi như qua ải."

"Hi!"

Kỷ Vân chờ người nghe xong, liền sôi sục, Kỷ Vân nhớ không lầm Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử nòng cốt là 48 cái, mà cái này Long sát lại xếp ở vị trí thứ hai, khủng bố tu vi có thể tưởng tượng được.

"Kiên trì một canh giờ? Một canh giờ là hai giờ, mịa nó!"

Kỷ Vân trong lòng mắng một câu, hoặc là thời gian cấp bách muốn chết, hoặc là thời gian dài muốn chết, đặc biệt là phải sống một canh giờ, Kỷ Vân tin tưởng ở Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận bên trong dù cho là một phút đều là một loại dày vò, huống chi một canh giờ?

Long sát xem đến phía dưới mấy người đều ở giao đầu nghị luận, cũng không có nói nhiều. Chỉ là từ trong tay ảo thuật giống như lấy ra hai đóa hoa sen, một cây đỏ đậm như máu, một cây vô sắc như thủy tinh giống như.

Kỷ Vân bốn người nhìn thấy Long sát trong tay hai đóa hoa sen, không biết là chất liệt gì, thế nhưng xa xa nhìn cũng cảm giác được một trận khiếp đảm, chỉ nghe cái kia Long sát nói rằng: "Đây là Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận hai toà trận cơ, sau đó mấy người các người tiến vào trận sau, chỉ cần dụng hết toàn lực chống lại trụ trận pháp công kích liền có thể, ta sẽ để toàn bộ các người tách ra ra, nhớ kỹ, chỉ cần chống đối một canh giờ liền có thể qua ải."

Nói xong, Long sát tay ném đi, hai cây hoa sen trận cơ liền bỗng dưng bỗng bành lên, Long sát tay phải vân thành kiếm quyết, lung lay chỉ tay. Hai toà hoa sen trận cơ liền nhanh chóng đan xen vào nhau, một đỏ một hào quang màu xanh lam nhạt lóng lánh ở giữa không trung, ánh sáng chiếu vào toàn bộ trên quảng trường.

Kỷ Vân đang xem náo nhiệt, liền cảm giác trước mắt tối sầm lại, tiện đà là che ngợp bầu trời hoa sen đột nhiên xuất hiện ở Kỷ Vân trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Mạo hiểm

Chương 15: Mạo hiểm

2015-09-11 09:00:00

Nhìn che ngợp bầu trời hoa sen, Kỷ Vân có loại ảo giác, phảng phất cảm giác mình cũng Encarnación hoa sen, đồng thời theo gió đung đưa lên. Kỷ Vân thậm chí có thể nghe thấy được hoa sen phát sinh từng trận mùi thơm ngát, thế nhưng Kỷ Vân biết, tất cả những thứ này đều là ảo giác, hết thảy đều là bởi vì cái kia hai cây hoa sen trận cơ gây ra đó.

Cẩn thận tách ra bên người lá sen, Kỷ Vân biết những này hoa sen không thể trước mắt nhìn thấy cảnh tượng như thế, rất khả năng giấu diếm sát cơ.

Rào, rào, rào!

"Hả? Gió nổi lên rồi? Không đúng. . . Đây từ đâu tới Phong?"

Kỷ Vân đột nhiên nhìn thấy toàn bộ lá sen bắt đầu kịch liệt rung động lên, thật giống đột nhiên quất nổi lên đại như gió. Thế nhưng Kỷ Vân đột nhiên nghĩ đến, chính mình căn bản là không cảm giác được Phong, làm sao có khả năng là Phong?

Đột nhiên kịch liệt rung động lá sen bắt đầu xoay tròn lên, Kỷ Vân lúc này mới phát hiện, lá sen phân hai loại, một loại là đỏ đậm, một loại là màu lam nhạt.

Hai loại lá sen bắt đầu không ngừng mà xoay tròn lên, màu đỏ thắm lá sen dựa theo thuận kim đồng hồ xoay tròn, màu lam nhạt lá sen bắt đầu nghịch kim đồng hồ xoay tròn.

Mà hai loại lá sen xoay tròn trong quá trình xúc đụng vào nhau phát sinh chói tai kim loại tiếng ma sát.

"Này rất sao không phải hoa sen, đây là Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận, phòng chừng đã bắt đầu rồi."

Kỷ Vân trầm nghĩ, vừa định xong liền nghe được Long sát cái kia thanh âm lạnh như băng truyền đến: "Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận đã mở ra, tận lực chống lại một canh giờ, bắt đầu!"

Theo Long sát một tiếng bắt đầu, Kỳ Vân phát hiện cảnh tượng trước mắt đột biến, nơi nào đến cái gì hoa sen, trước mắt đột nhiên xuất hiện một đám thân mặc áo đỏ cùng áo lam người, cầm trong tay hoa sen trắng vũ khí, hướng Kỳ Vân vút đến.

Bạch!

Kỳ Vân vội vàng né qua, nhưng là mới vừa tránh thoát một Lam y nhân lá sen vũ khí, một cái khác tiến công cũng đã đến.

"Lẽ nào là ảo giác? Những này hẳn là ảo giác chứ? Không phải vậy làm sao có khả năng quá khứ?"

Một lần né tránh Kỳ Vân vừa muốn, đừng nói là một canh giờ, phỏng chừng mười phút đều gang không được, nghĩ tới đây Kỳ Vân phỏng chừng chậm một nhịp, "Bạch!" "a!"

Kỳ Vân bị nhanh chóng mà đến hoa sen quét trúng chân nhỏ, một trận đầm nhối truyền đến, Kỳ Vân xoay người nhìn lại, trên bắp chân một đạo sâu sắc rãnh máu nói cho Kỳ Vân, tất cả những thứ này không phải ảo giác, mà là đùa thật.

Kỳ Vân mau mau tăng nhanh động tác né tránh, nhưng là đối mặt vô số còn như đĩa ném như thế lá sen vũ khí, Kỳ Vân cảm giác choáng váng, căn bản muốn tránh cũng không được, không tới mười phút thời gian, Kỳ Vân trên lưng, trên đùi bị hoặc nặng hoặc nhẹ bắn trúng mấy cái vết thương.

"Không được a, tiếp tục như vậy căn bản không chịu được nữa, nhất định có nhược điểm, đến cùng nên làm gì?"

Kỳ Vân tâm tư thay đổi thật nhanh, muốn tìm ra trong đó nhược điểm, nhưng là đối mặt che ngợp bầu trời giống như lá sen, Kỳ Vân nơi nào có dư thừa tinh lực đến cân nhắc những này? Chỉ là trong nháy mắt trên người lại thêm hai đạo sâu sắc vết thương.

Theo thời gian một phần phân quá khứ, Kỳ Vân vết thương trên người càng ngày càng nhiều, chảy máu quá nhiều, Kỳ Vân động tác càng ngày càng chậm, thế nhưng Kỳ Vân vẫn dựa vào một loại ý chí chống đỡ lấy ---- nhất định phải xông qua, nhất định phải tu chân!

Thế nhưng ý chí thứ này không thể trở thành chống đỡ đến cuối cùng vũ khí, Kỳ Vân mặc dù liều mạng né tránh, vẫn có một mảnh lá sen vũ khí chính lấy Kỳ Vân hiện nay tránh không thoát tốc độ mặt cực tốc mà tới.

Nhìn càng ngày càng gần lá sen, Kỳ Vân ngay lập tức nghĩ tới không phải là mình tính mạng vấn đề, mà là nghĩ "Xong, không qua được. . ."

Năm mét. . .

Bốn mét. . .

Ba mét. . .

Hai mét. . .

1 mét. . .

Nhìn ở trước mắt mình chậm rãi trở nên rõ ràng lá sen, Kỳ Vân tựa hồ nghĩ đến kết cục của chính mình, nhưng là lập tức liền muốn đến trước mặt, lá sen sắp muốn cắt ra Kỳ Vân đầu, chuyện kỳ quái phát sinh. . .

Kỳ Vân bỗng nhiên cảm giác thời gian bất động, không phải, không phải thời gian bất động, mà là tốc độ của chính mình biến nhanh hơn, cũng không phải Kỳ Vân tốc độ biến nhanh hơn, nói chuẩn xác là lá sen tốc độ trở nên kỳ chậm cực kỳ, mà Kỳ Vân động tác trở nên nhanh chóng cực kỳ.

Ở loại này tương phản bên dưới, Kỳ Vân mới có chung thời gian bất động ảo giác. Kỳ Vân càng không biết, ở sau lưng của chính mình cách rất xa nhìn tới, chính do một vô cùng nhọt to lớn Thái Cực Đồ huyền ảnh.

Mà cái này to lớn Thái Cực Đồ huyền ảnh nếu như cách gần rồi căn bản là thấy không rõ lắm, chỉ có cách rất xa mới có thể nhìn ra cơ bản đường viền, bởi vì Thái Cực Đồ bóng mờ lớn vô cùng, cách gần rồi chỉ có thể nhìn thấy một phần rất nhỏ.

...

Thế nhưng vừa vặn Kiếm Vô Trần nhìn thấy, cũng cảm nhận được cái kia to lớn Thái Cực Đồ bóng mờ, thậm chí Kiếm Vô Trần có loại ảo giác, cảm thấy cái kia to lớn Thái Cực Đồ bóng mờ đang chậm chậm chuyển động, đồng thời theo chuyển động, Kỳ Vân thân hình càng lúc càng nhanh, mà không ngừng bay tới lá sen trở nên càng ngày càng chậm.

"Cái gì? Đây là công pháp gì? Vì sao cái kia Thái Cực Đồ có loại cảm giác quen thuộc?"

Kiếm Vô Trần cau mày nghĩ đến, tiếp theo quay đầu nhìn ở Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận dưới Kỳ Vân, "Lẽ nào là. . . Lẽ nào cái này gọi Kỳ Vân thực sự là đáp lại Thần Toán Tử cái kia hai câu?"

Muốn xong, Kiếm Vô Trần thẳng ra trực nhìn Kỳ Vân, còn những người khác, Kiếm Vô Trần thì lại cũng không còn quan tâm dù cho một chút. Cũng đúng, thu đệ tử hàng năm đều sẽ thu, thế nhưng cái này gọi Kỳ Vân gia hòa không phải là mỗi một năm đều có thể gặp phải, khỏi nói là không phải là mình thời cơ đột phá còn không xác định, coi như không phải thoải, loại này nghịch thiên thiên phú cũng là Kiếm Vô Trần bức bách thiết hi vọng nhìn

thấy.

"Nhưng là, đạo cơ của hần tôn thương nghiêm trọng, làm sao có khả năng có thực lực như thế, tốc độ như thế?"

Kiểm Vô Trần căn bản không có phát hiện giữa trường Kỳ Vân biến hóa, hay là chỉ có Kỳ Vân biết.

Dù sao đó chỉ là Kỳ Vân một loại cảm giác, là sen tốc độ biến chậm, chính mình tốc độ biến nhanh, kỳ thực ở trước mặt người ngoài là không nhìn ra cái gì, đặc biệt là như Kiểm Vô Trần, nhìn thấy chỉ là Kỳ Vân tốc độ tăng lên dữ dội, cho tới không dụng thần thức chỉ dùng ánh mắt xem chỉ có thể nhìn thấy một đạo khói xanh ở lá sen bên trong qua lại.

Kiểm Vô Trần chỉ là nhìn thấy Kỳ Vân sau lưng cái kia Thái Cực Đồ, cảm nhận được một loại cảm giác quen thuộc. Nếu như Kiểm Vô Trần tu luyện tới Đại Thừa Kỳ, liền có thể nhìn thấy Thanh Liên kiếm điển trang cuối cùng, thì sẽ biết Kỳ Vân sau lưng Thái Cực Đồ là món đồ gì, đó là trong truyền thuyết 'Đạo Chi Vực Cảnh', Kiểm Vô Trần càng sẽ biết một ít bí mật của hần, thế nhưng dù sao Kiểm Vô Trần chỉ là Hợp Thể kỳ cao thủ, không có cách nào xem kiếm kia điển trang cuối cùng, càng không thể biết Kỳ Vân sau lưng Thái Cực Đồ bí mật.

...

Kỳ Vân vừa mới bắt đầu cho rằng là trận pháp ngừng, thế nhưng một lát sau liền biết, trận pháp không có đình, chỉ là tốc độ của chính mình trở nên sắp rồi. Bởi Kỳ Vân nghe Long sát cái kia phó thanh âm lạnh như băng, cách một quãng thời gian truyền quá một lần.

"Còn còn lại cái cuối cùng Phàm Vũ, nhất định phải kiên trì lên a."

Kỳ Vân thậm chí tê nhát lấy điện thoại di động ra, nhìn một chút, thời gian đã qua một giờ bốn 15 phút, nói cách khác kiên trì nữa 15 phút là có thể qua ải.

"Có muốn hay không giúp một chút hần?"

Kỳ Vân tê nhát né tránh lá sen công kích, đột nhiên nghĩ đến phải giúp giúp cái kia gọi Phàm Vũ gia hỏa, dù sao trước đồng thời trao đổi qua, Kỳ Vân cảm thấy cái kia gọi Phàm Vũ gia hỏa không sai, nói chuyện tuy vẫn Trâu Trâu, thế nhưng phun ra nuốt vào bất phạm, hiện ra cực cao tu dưỡng, Kỳ Vân biết chắc là đại gia tộc đi ra người.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chương môn thu đồ đệ

Chương 16: Chương môn thu đồ đệ

2015-09-12 09:00:00

Chỉ là người mệnh, thiên nhất định.

Kỳ Vân mới vừa có ý nghĩ này thời điểm, liền nghe được Long Sát cái kia thanh âm lạnh như băng truyền đến "Phàm Vũ, đào thải!"

"Cái gì? Liền còn lại ta một?"

Kỳ Vân chút nào không biết, Thanh Liên Kiếm Tông chỉ cần là ở trong tông đệ tử, trưởng lão, cùng với chương giáo Kiểm Vô Trần đều ở giữa không trung ngóng nhìn còn ở trong trận Kỳ Vân, xa xa nhìn tới, giữa bầu trời tối om om một bọn người, đều ở nhỏ giọng nghị luận.

"Quá khó mà tin nổi, vị tiểu sư đệ này Tiên Thiên kỳ thực lực tốc độ lại kinh khủng như vậy, quả thực quá đã kích người."

"Chính là, Tiên Thiên kỳ liền cường thành như vậy, thật không nghĩ tới Trúc Cơ sau đó sẽ làm sao, kiếm phi sư huynh, người đệ tử nòng cốt địa vị e sợ khó giữ được!"

"Đệ tử nòng cốt tự nhiên người có tài mới chiếm được, ta lòng dạ vẫn không có như vậy hẹp hòi, ha ha."

Kiểm Vô Trần ngưng nhìn Kỳ Vân, trong mắt vẻ mặt không ngừng biến ảo, hiển nhiên trong lòng đang suy nghĩ vấn đề. Bên cạnh có một tiên phong đạo cốt giống như lão nhân, sau lưng một thanh kiếm chuôi là màu trắng bảo kiếm, nhìn Kiểm Vô Trần nói: "Sư huynh, đạo cơ của người này. . ."

Tuy rằng đệ tử đông đảo, thế nhưng vẫn là chỉ có số ít mấy cái trưởng lão nhìn ra Kỳ Vân bản chất vị trí, Kỳ Vân đạo cơ bị hủy quá, vì lẽ đó mở miệng hỏi.

Kiểm Vô Trần tay vẫy một cái ngừng lại người kia, cau mày nói rằng: "Cái này gọi Kỳ Vân người ta thu làm đồ đệ, chuyện còn lại không cần nói nhiều, cũng không nên hỏi nhiều, người xem sau lưng của hắc Thái Cực Đồ, ta luôn có loại quen thuộc giống như cảm giác, hay là . . "

Lão giả kia lúc này mới chú ý tới Kỳ Vân sau lưng cái kia to lớn Thái Cực Đồ bóng mờ, không dụng thần thức rất khó chú ý tới, như hư như huyền, tựa hồ lập tức liền muốn biến mất giống như vậy, kinh ngạc nói: "Đây là công pháp gì? Lẽ nào là gia truyền truyền thừa? Ta Thiên kiếm đại lục vẫn đúng là chưa từng nghe nói loại công pháp này, Thái Cực Đồ? Tựa hồ là Bát Quái chi nhánh. . "

"Tuyệt đối không phải Bát Quái chi nhánh, trước đây ta thăm viếng Thiên kiếm đại lục, từng đụng phải rất nhiều Bát Quái Môn phái, lấy tu Thái Cực, Lưỡng Nghi, Tứ Tượng chờ tu chân truyền thừa, thế nhưng không có một cái có như thể dị tượng, chỉ sợ ta Thanh Liên Kiếm Tông kiếm điển cuối cùng một chương liền ở trên người đứa trẻ này mở ra!"

Cái kia tiên phong đạo cốt lão nhân cau mày nói: "Sư huynh có phải là quá mức bất cẩn rồi? Trước tiên không nói người này công pháp làm sao, chỉ cần chính là hắc đạo cơ bị hủy chính là một thay đổi không được sự thực, liền ngay cả được tông chương môn đều đã nói, đạo cơ một khi sụp xuống, đan được căn bản là không có cách bù đắp. . "

"Ta tin tưởng trực giác của ta! Nếu như không cách nào mở ra kiếm điển cuối cùng một chương, chúng ta Thiên kiếm đại lục e sợ từ đây tu chân vô vọng!"

Kiểm Vô Trần than nhẹ một tiếng, (Thanh Liên kiếm điển) là Thanh Liên kiếm tiên chảy xuống truyền thừa vô thượng, nhắm thẳng vào đại đạo đỉnh cao, thế nhưng cuối cùng một chương Đại Thừa Kỳ phương pháp tu luyện, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể hiểu thấu đáo, không phải là bởi vì quá khó, thực sự là. . . Xem không hiểu!

Đúng, chính là xem không hiểu.

Kiểm Vô Trần từng nắm các đời chương giáo ghi chép, mặt trên không một không trở thành Đại Thừa Kỳ văn chương phương pháp tu luyện vì là thiên thư, hay là chỉ có vị kia viết Thanh Liên kiếm điển Thanh Liên kiếm tiên mới có thể xem hiểu đi.

...

Kỳ Vân ở bên trong tê liệt né tránh công kích, một lát sau, bên người cảm trong tay lá sen vũ khí người không gặp, bỗng nhiên trước mặt sáng ngời, Kỳ Vân lại nhìn thấy thiên địa.

Không trung vẫn là cái kia hai cây hoa sen, chỉ là không có phát sinh ánh sáng, Kỳ Vân trong lúc hoảng hốt thật giống giống như nằm mơ, không nhận rõ đến cùng vừa nãy là ảo giác hay là chân thực. Nếu như là chân thực, cái kia trên người tại sao không có miệng vết thương? Kỳ Vân rõ ràng nhớ tới trên người có ít nhất mấy chục nơi vết thương; nếu như là ảo giác, tại sao bên người mười người kia không gặp? Đồng thời vừa nãy trải qua quá mức chân thực.

Kỳ Vân nhìn Long Sát tay một chiêu, cái kia hai cây hoa sen liền chậm rãi bay đến Long Sát trong tay, Long Sát nhìn Kỳ Vân đến: "Chúc mừng người tiểu sư đệ, cửa ải thứ hai người quá. . . Hả?"

Long Sát vẫn chưa nói hết, liền cảm giác một trận khiếp đảm, nhìn kỹ, hóa ra là chương giáo Kiểm Vô Trần, liền vội vàng khom người nói: "Chương giáo sư thúc được, ta. . ."

Kiểm Vô Trần căn bản không có xem Long Sát, trực tiếp đối với Kỳ Vân nói: "Ta là Kiểm Vô Trần, tạm cư Thanh Liên Kiếm Tông chương giáo chức, hiện tại ta muốn thu người làm đồ đệ, người, có bằng lòng hay không?"

Kỳ Vân chớp dưới con mắt, liếc mắt nhìn Long Sát, vừa liếc nhìn Kiểm Vô Trần, nấp nì? Thần mã tình huống? Kiểm Vô Trần? Chương giáo? Thu đồ đệ?

Long Sát thấy Kỳ Vân làm nhìn mình, không nói gì, trong lòng khá là bất đắc dĩ, vội vã cho Kỳ Vân nháy mắt ra dấu.

Kỳ Vân không phải là không muốn đáp ứng, mà là. . . Bối rối.

Phạm Tiến trừng cử diễn cổ mọi người đều biết, chỉ là Kỳ Vân không nghĩ tới mình lập tức liền thành Phạm Tiến, lập tức mộng ở tại chỗ.

Kiểm Vô Trần không quan tâm chút nào, tiếp tục cười nói: "Người có bằng lòng hay không!"

Chỉ là lúc nói lời này, Kiểm Vô Trần thêm vào một tia linh lực, tác dụng là tĩnh lại tâm trí, tĩnh táo đại não tác dụng, có loại tương tự Phật môn 'Như Lai Phạn âm' công hiệu.

Kỳ Vân cả người đánh một cái giật mình, liền vội vàng khom người nói: "Đa tạ chương giáo sư thúc cất nhắc, Kỳ Vân đồng ý."

Kiểm Vô Trần cười ha ha nói: "Nếu đồng ý, vậy còn gọi thầy ta thúc?"

"Sư phụ! Sư phụ! Ta rốt cục có sư phụ, ta rốt cục có thể tu chân, ha ha ha."

Nói xong Kỳ Vân liền điên cuồng tự bắt đầu cười lớn, Kiếm Vô Trần nhìn Kỳ Vân đáng vẻ, khẽ cau mày, trong lòng nghĩ đến: Tu chân? Chỉ là cầu thả sống thêm mấy năm thôi, lại nói đạo cơ của người. . .

Kiếm Vô Trần không có mở miệng, chỉ là nhìn Kỳ Vân, lúc này Kỳ Vân cực kỳ giống vừa mới bắt đầu học đạo tu chân Kiếm Vô Trần, chỉ là chân chính bước lên con đường tu chân mới biết, tu chân xa không như trong tưởng tượng tốt như vậy. . .

Sau khi cười xong Kỳ Vân mới nhìn thấy Kiếm Vô Trần ở trước mặt, liền vội vàng khom người nói: "Sư phụ, xin lỗi! Ta thực sự là quá cao hứng, thất thố!"

"Không sao, không sao." Kiếm Vô Trần lắc đầu cười nói, tiếp theo xoay người đối với Long Sát nói: "Long Sát, mang vị tiểu sư đệ này đi tìm một chỗ phủ đệ, sau đó nói cho hân Thanh Liên Kiếm Tông một ít thứ cần bản, ta trước tiên đi tới."

"Phải! Chương môn sư thúc!"

Kiếm Vô Trần khẽ gật đầu, tiếp theo một bước bước ra liền biến mất ở Kỳ Vân trước mắt.

Kiếm Vô Trần mới vừa đi, liền từ trên trời giáng xuống hạ xuống mấy chục người, dồn dập chúc mừng Kỳ Vân, Kỳ Vân biết trước mắt những thứ này đều là Thanh Liên Kiếm Tông tinh anh, vì lẽ đó cười với bọn họ chào hỏi.

Sau nửa giờ, đoàn người từ từ tản đi, chỉ còn dư lại Kỳ Vân cùng Long Sát hai người.

Kỳ Vân mới vỗ vỗ chính mình cười có chút cứng ngắc mặt, bỗng nhiên vỗ trán một cái, "Hồng rồi, Bạch Tổ Tổ còn đang đợi ta đây. Long sư huynh, không biết Thanh Liên đệ tử của kiếm tông có thể hay không. . . Có thể hay không mang một chính mình linh sủng?"

Long Sát cái kia vạn năm không cười trên mặt, rốt cục bỏ ra vẻ mỉm cười, chỉ là nở nụ cười trên mặt vết tích càng dữ tợn, ngữ khí vẫn lạnh như băng nói: "Đương nhiên có thể, người là chương môn sư thúc đệ tử, vẫn có rất nhiều đặc quyền, coi như để một người gia nhập ta Thanh Liên Kiếm Tông cũng là cho phép, có điều tư chất muốn lên thừa, có thể không cần xông Liên Hoa Luyện Tâm Lộ cùng Lưỡng Nghi Liên Hoa Trận."

"A? Còn có nhiều như vậy chỗ tốt? Đa tạ Long sư huynh nhắc nhở! Ta trước tiên đi đón ta linh sủng, Long sư huynh chờ ta chút lát."

Tiếp theo Kỳ Vân không ngừng không nghĩ đi ra ngoài Thanh Liên Kiếm Tông cửa lớn, vừa ra cửa lớn liền nhìn thấy Bạch Tổ Tổ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Sinh mệnh Nữ Oa

Chương 17: Sinh mệnh Nữ Oa

2015-09-13 10:00:00

Kỳ Vân nhìn thấy xà tinh Bạch Tổ Tổ thời điểm đột nhiên thật giống trong lòng một cái nào đó khối mềm mại địa phương bị bốc lên, lúc này Bạch Tổ Tổ chính đang ngẩng đầu nhìn xung quanh, dáng dấp kia cực kỳ giống một thê tử đang đợi trạng phu Kai toàn trở về. Kỳ Vân nhìn bức tranh này diện, trong lòng cảm thấy ấm áp.

Ở toàn bộ Thiên kiếm đại lục, Kỳ Vân đều không có người quen biết, ngoại trừ cái này ở chung hai ngày Bạch Tổ Tổ, tuy nói là một Kỳ Vân sợ sệt xà tinh, nhưng lúc này Bạch Tổ Tổ thu hồi đuôi rắn, loại kia chờ đợi ánh mắt, để Kỳ Vân cảm động không thôi.

Lại không nói cái khác, Kỳ Vân biết Bạch Tổ Tổ hiện tại đem hết thảy hi vọng đều trút xuống ở Kỳ Vân trên người, này cùng Kỳ Vân đem hết thảy tâm tư đều trút xuống ở tu chân mặt trên, chẳng lẽ không là như thế sao?

Đồng bệnh tương liên?

Cũng khả năng là dị giới nhớ nhà đi.

Kỳ Vân bước nhanh đi tới, nhìn Bạch Tổ Tổ kinh hi gò má, Kỳ Vân liền vội vàng nói: "Ta thông qua, chương môn thu ta làm đồ đệ, ta có thể mang theo

ngươi!"

Bạch Tố Tố như choáng váng giống như vậy, đẹp để hai con mắt trong nháy mắt chảy xuống đầu đại nước mắt châu, tay phải khinh ngộ khuôn mặt, kích động nói: "Có thật không? Có thật không? Kỳ đại ca ngươi không nên gạt Tố Tố."

"Là (vâng, đúng) thật sự, yên tâm đi." Kỳ Vân nhìn Bạch Tố Tố cái kia kiêu thương đáng đáp, không khỏi có chút đau lòng, an ủi: "Đi thôi, theo ta đồng thời đi vào, ta liền muốn tuyển chọn chính mình tu chân phù đệ, ngươi vừa vận giúp ta tuyển một hồi."

"Cảm tạ ngươi Kỳ đại ca, ngươi cứ chờ một chút."

Bạch Tố Tố nói xong liền há mồm cắn phá chính mình ngón trỏ, trắng nõn như ngọc ngón tay chỉ một thoáng chảy ra dòng máu đỏ thắm, Bạch Tố Tố đem ngón trỏ dẹt vào lòng mây, nhẹ giọng nói: "Ta Bạch Tố Tố kim đối với thiên tuyên thệ, từ đây vì là Kỳ Vân Kỳ đại ca chỉ linh sủng, lấy tinh huyết vì là dẫn, ký kết khế ước, thiên đạo làm chứng."

Nói xong tay phải ngón trỏ cái kia giọt máu trở nên linh khí bức người, Bạch Tố Tố đem ngón trỏ đặt ở Kỳ Vân cái trán, trong nháy mắt biến mất. Kỳ Vân nhất thời cảm giác được một tia khí tức như có như không đem hai người nói liền cùng một chỗ.

Kỳ Vân bận bịu nói: "Tố Tố, ngươi không cần thiết như vậy, ngươi phải biết ta chịu mang ngươi không phải vì để ngươi làm ta linh sủng, chỉ là ngươi thân thể đáng thương mới mang ngươi..."

"Ta hiểu, Kỳ đại ca. Ta là cam tâm tình nguyện, ngươi yên tâm, ta sẽ không tha ngươi chân sau." Bạch Tố Tố cười khanh khách nói, không chút nào đem chủ linh khế ước để ở trong lòng.

Chủ linh khế ước tức là người cùng linh thú kết thành khế ước, người làm chủ, thú vì là linh, một khi khế ước kết thành, chẳng khác gì là được Thiên Đạo thừa nhận, không thể bội ước. Đặc biệt là khế ước đối với người không có một chút nào ràng buộc, toàn bộ ràng buộc đều nhằm vào tuyên thệ mới, cũng chính là Bạch Tố Tố một phương. Nếu như Kỳ Vân muốn Bạch Tố Tố mệnh, chỉ cần một ý nghĩ, Bạch Tố Tố liền có thể hồn phi phách tán.

Kỳ Vân vừa mới bắt đầu không biết, thế nhưng khế ước một khi kết thành, Kỳ Vân liền biết rồi hết thảy tất cả. Vốn tưởng rằng này khế ước có thể bất cứ lúc nào thủ tiêu, không nghĩ tới thuộc về một cây búa buôn bán, Kỳ Vân trong lòng phi thường hối hận.

"Tố Tố, ngươi yên tâm, cái này khế ước ta vĩnh viễn sẽ không đối với ngươi dùng, ngươi lúc nào muốn đi muốn để lại đồng thời đều theo ngươi, coi như cái này khế ước không tồn tại là được!" Kỳ Vân liền vội vàng nói cú chính mình cũng không quá tin tưởng, khế ước một khi hình thành không phải là ngươi không cần thì sẽ không tạo tác dụng đồ vật.

Bạch Tố Tố chỉ là cười nhìn Kỳ Vân, không hề nói gì, cái kia trong mắt tràn ngập cảm kích, kích động, thậm chí là một loại tình cảm!

...

"Kỳ đại ca, đây chính là ngươi tu luyện phù đệ sao? Thật là đẹp a."

Bạch Tố Tố kinh hi nhìn trước mắt tinh xảo phù đệ, chỗ này không biết so với mình tộc nhân sinh hoạt địa phương muốn tốt hơn bao nhiêu lần.

"Hừm, đúng, sau đó chúng ta liền ở ngay đây tu hành, ngươi muốn nỗ lực a!"

Kỳ Vân cười đối với Bạch Tố Tố nói rằng, luận tinh mỹ trình độ nơi này so với Kỳ Vân bên trong không gian chính mình xây dựng còn tinh mỹ hơn quá nhiều, dù sao bên trong không gian là Kỳ Vân chính mình thiết kế, mà nơi này khẳng định đều là xuất từ danh gia tay.

Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử không nhiều, thế nhưng địa phương lớn vô cùng, vì lẽ đó mỗi người đều có một chỗ chính mình đơn độc biệt viện, như Kỳ Vân như vậy tinh mỹ phù đệ có thể không phải người nào đều có thể có.

Nơi này không đơn thuần tinh mỹ dị thường, linh khí cũng phi thường dồi dào, đặc biệt thích hợp tu luyện. Đây chính là làm chương môn đệ tử đãi ngộ đặc biệt.

Kỳ Vân từ Long Sát trong miệng biết được, làm chương môn Kiếm Vô Trần đệ tử ngoại trừ nắm giữ những đệ tử khác như thế quyền lợi ở ngoài, còn có thể nắm giữ linh khí nhất là dồi dào phù đệ làm tu hành, còn có thể mang một tư chất không phải quá kém người trực tiếp tiếp thu của thứ ba đo lường, trên căn bản liền có thể làm Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử ngoại môn, nếu như tư chất không sai trực tiếp chính là đệ tử nội môn.

Kỳ Vân cầm trong tay một quyển dày đặc giấy thép vàng viết thư tịch, mặt trên viết bốn chữ lớn (Thanh Liên kiếm điển), đây là Kiếm Vô Trần vừa lưu cho mình, cái này cũng là làm chương môn đệ tử một cái khác ưu thế.

Bình thường đệ tử, ngoại trừ đệ tử thân truyền ở ngoài, là một tầng một tầng truyền thụ. Tỷ như ngươi là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, như vậy Thanh Liên Kiếm Tông sẽ có người chuyên biệt trao tặng Trúc Cơ kỳ Thanh Liên kiếm điển, căn bản sẽ không đem trọn bộ tu chân bảo điển (Thanh Liên kiếm điển) trực tiếp truyền thụ.

Vì lẽ đó Kỳ Vân cầm trong tay (Thanh Liên kiếm điển) cũng là một trận do dự, theo đạo lý vật này chỉ có thể chính mình tu luyện, không thể để cho Bạch Tố Tố đồng thời tu luyện. Thế nhưng Bạch Tố Tố theo chính mình không có công pháp tu luyện, cũng thực sự không còn gì để nói. Vì lẽ đó Kỳ Vân cầm Thanh Liên kiếm điển một trận do dự, rốt cuộc muốn không muốn truyền thụ cho Bạch Tố Tố.

Bạch Tố Tố nhìn Kỳ Vân không ngừng nhìn mình cùng trong tay (Thanh Liên kiếm điện) liền biết Kỳ Vân ý tứ, tâm trạng cảm động đồng thời, liền vội vàng đi tới, nói với Kỳ Vân: "Kỳ đại ca, Tố Tố là sẽ không tu tập cái này (Thanh Liên kiếm điện), ta có việc tu luyện của chính mình công pháp, Kỳ đại ca đừng làm khó dễ, người đối với Tố Tố được, Tố Tố vĩnh viễn ký ở trong lòng."

Bạch Tố Tố trong lòng là vô cùng cảm tạ Kỳ Vân, dù sao cùng Kỳ Vân mới nhận thức hai ngày, Kỳ Vân liền có thể có như thế chi tâm đối với mình, tuy nhân thủ không giống, thế nhưng suy bụng ta ra bụng người, Bạch Tố Tố đã vô cùng thỏa mãn.

"Người có công pháp tu luyện? Làm sao có khả năng? Nếu như người có công pháp tu luyện làm gì trả lại Thanh Liên Kiếm Tông?" Kỳ Vân đương nhiên không tin, liền vội vàng nói: "Chúng ta đồng thời tu luyện, người yên tâm được rồi, sự phụ của ta bên kia ta tự mình đi giải thích."

Bạch Tố Tố kinh hãi, bần bệ nói: "Thật không cần Kỳ đại ca, ta thật sự có công pháp tu luyện, hơn nữa bộ công pháp kia chỉ có ta tự mình biết, từ ta vừa sinh ra thời điểm này bộ công pháp tu luyện ngay ở trong đầu của ta, tuy rằng lúc này ta chỉ có thể tu luyện một chút, thế nhưng ta cảm thấy bộ công pháp kia là chuẩn bị cho ta, vì lẽ đó ta không dự định tu luyện nữa truyền thừa của hân."

"Cho tới ta vì sao đến Thanh Liên Kiếm Tông, là nhân vì gia tộc nguyên nhân, những môn phái khác căn bản sẽ không thu ta như vậy yêu tu, chỉ có Thanh Liên Kiếm Tông chỉ quan tâm tư chất, bất luận nhân yêu linh chỉ cần tư chất cao đều có thể vào Thanh Liên Kiếm Tông."

Kỳ Vân giờ mới hiểu được vì sao Bạch Tố Tố sẽ đến Thanh Liên Kiếm Tông sát hạch đệ tử, thế nhưng vẫn là chưa tin Bạch Tố Tố có công pháp tu luyện, dựa theo nàng nói ý tứ, Kỳ Vân kết hợp với trước đây xem qua tiểu thuyết, đều biết đó là truyền thừa công pháp, nhưng là Kỳ Vân thấy thế nào Bạch Tố Tố cũng không giống như là có phối hợp truyền thừa công pháp.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Điện Tài Tiên Nhân

Chương 18: Điện Tài Tiên Nhân

2015-09-14 10:00:00

Bởi vì Kỳ Vân muốn khắp cả hét thây hân biết đến thần thoại, đều chưa từng nghe nói xà loại mạnh mẽ nhất tiên nhân, họ Bạch, lẽ nào là Bạch Tố Trinh? Tần Bạch nương tử truyền kỳ? Cái này không thể nào!

Không đúng, nhân thân đuôi rắn?

Nữ Oa?

Này càng không thể!

Trước tiên không nói Nữ Oa có từng tồn tại hay không, Kỳ Vân căn bản cũng không tin Bạch Tố Tố là Nữ Oa đời sau, thấy thế nào làm sao không giống!

"Người nói với ta người công pháp tu luyện tên là cái gì? Nếu như nói không ra chỉ có thể tu luyện ta (Thanh Liên kiếm điện), người yên tâm, cái này ta sẽ cùng sự phụ bàn giao."

Kỳ Vân vẫn là chưa tin Bạch Tố Tố có truyền thừa công pháp, vì lẽ đó buộc Bạch Tố Tố nói ra công pháp tên.

Bạch Tố Tố cũng gấp, coi như không có truyền thừa công pháp cũng sẽ không tu luyện (Thanh Liên kiếm điện), công pháp này là Thanh Liên Kiếm Tông traten tông truyền thừa, chính mình lại không phải Thanh Liên đệ tử của kiếm tông, nếu như tu luyện, không nói mình, chính là Kỳ Vân cũng sẽ phải chịu trách phạt.

Thế nhưng cái kia công pháp tên Bạch Tố Tố căn bản không quen biết mặt trên tự, chỉ là mình có thể xem hiểu, bần bệ nói: "Ta không quen biết mặt trên tự. . ."

"Vậy nếu không có?"

"Thật sự có, chỉ là ta không quen biết cái kia tự mà thôi..."

"Còn muốn gạt ta."

"Kỷ đại ca, ta thật không có lừa ngươi, nếu không ta viết cho ngươi xem"

"Được, ngươi viết đi, không muốn lung tung viết a, bình thường tự ta vẫn là nhận thức."

Bạch Tổ Tổ khẽ mặt cười, tuy trong lòng vô cùng cảm kích Kỷ Vân, thế nhưng giờ khắc này làm cho nàng viết nàng căn bản không quen biết, hơn nữa phức tạp dị thường, trong miệng cũng bất mãn thầm nói: "Kỷ đại ca, ngươi liền bắt nạt Tổ Tổ đi, thật sự rất khó viết..."

Vừa nói Bạch Tổ Tổ vừa bắt đầu dùng một tảng đá ở lòng đất viết, thời gian ngắn ngủi Bạch Tổ Tổ liền viết xong, trên đất lưu lại như là bốn chữ văn tự.

Về phần tại sao nói là bốn chữ đây? Nguyên nhân là Bạch Tổ Tổ viết có biết vậy nên, tuy không quen biết, thế nhưng vẫn là từng chữ từng chữ cho tách ra đến viết, tổng cộng bốn cái.

Kỷ Vân vừa mới bắt đầu cho rằng Bạch Tổ Tổ là lung tung viết mộng chính mình, nhưng là theo Bạch Tổ Tổ viết xong bốn chữ lớn, Kỷ Vân trong lòng phảng phất sấm nổ giống như vang lên.

"Sinh mệnh Nữ Oa!"

Kỷ Vân xin thề loại này tự hấn tuyệt đối một cũng không quen biết, thế nhưng không biết xảy ra chuyện gì, Bạch Tổ Tổ viết tự hấn liền biết, hơn nữa cảm giác hết sức quen thuộc, vì lẽ đó lập tức liền biết rồi ý tứ trong đó!

"Sinh mệnh. . . Nữ Oa. . ."

"Sinh mệnh thiên đạo... Nữ Oa Đạo Tổ!"

"Sinh mệnh thiên đạo. . . A! ! ! Đầu, ta đầu. . ."

Đột nhiên như nhớ ra cái gì đó tự, Kỷ Vân đầu đau như búa bổ, mùi vị đó phảng phất là bị vô biên tin tức không ngừng đầy rẫy đầu óc tự, hơn nữa trong đầu căn bản tồn trữ không được nhiều như vậy tin tức, nhưng là đối mặt như nước thủy triều giống như tin tức, Kỷ Vân đầu giống như là muốn nổ tung giống như đau.

Bạch Tổ Tổ mới vừa nghe được Kỷ Vân nói ra bốn chữ, tiếng lòng thật giống bị bát nhức nhích một chút giống như, cũng là si ngốc nhìn lòng đất chính mình viết xuống bốn chữ lớn, vừa muốn hồi ức những chuyện khác, liền bị Kỷ Vân sợ hết hồn.

Bạch Tổ Tổ đi nhanh lên tới đỡ Kỷ Vân, kinh hoàng nói: "Kỷ đại ca ngươi làm sao? Kỷ đại ca, ngươi không quan trọng lắm đi."

"Phù. . . Diu ta về phòng ngủ. . ." Kỷ Vân hầu như là cắn răng nói xong mấy chữ này, nói xong liền mắt tối sầm lại, ngất đi.

...

"Ta. . . Ta đây là ở nơi nào?"

Không biết là tỉnh tới vẫn là đang nằm mơ, Kỷ Vân hiện tại nằm ở trên một cái giường, ngẩng đầu liếc mắt nhìn, Kỷ Vân biết mình tuyệt đối không ở Hoa Hạ, bởi vì không có một tia hiện đại khoa học kỹ thuật bóng dáng.

Đầu vẫn còn có chút thống, Kỷ Vân nhắm nhẹn đau đầu, giãy giụa lên, vừa muốn lên đi hai bước, nhưng là cái bụng đau đón thêm vào chân như nhũn ra, "A!" Kỷ Vân lại nằm trở về trên giường.

"Xảy ra chuyện gì? Cái bụng làm sao như thế đau?"

Kỷ Vân cẩn thận suy nghĩ một chút, chính mình té xỉu là bởi vì Bạch Tổ Tổ viết bốn chữ, sau đó một ít lượng lớn tin tức tràn ngập đầu óc của chính mình, đau đón khó nhìn bên dưới. . . . Chờ chút, Bạch Tổ Tổ đây?

"Tổ Tổ?"

Cho dù nhẹ nhàng kêu một tiếng, Kỷ Vân cái bụng đều xót ruột đau, phảng phất ruột quặn quýt lấy nhau giống như vậy, đau Kỷ Vân mồ hôi lạnh chảy ròng.

"Ngươi tỉnh rồi?"

Một đạo uy nghiêm mà thanh âm trầm thấp truyền đến, Kỷ Vân nhìn thấy phòng cửa bị mở ra, đi vào một toàn thân áo đen người trung niên, nam tử anh tuấn bất phàm, như đao gọt đẹp trai trên mặt giờ khắc này có nồng đậm quan tâm.

"Ngươi là? Tổ Tổ đây?"

Kỷ Vân liếc mắt nhìn nam tử, làm sao trong óc như hồ dán giống như, tuy cảm thấy quen thuộc, thế nhưng làm sao cũng nhớ không nổi người này là ai, toại mở miệng hỏi.

"Ai!" Nam tử tăng tăng thở dài, đi qua Kỳ Vân bên người, nắm lên Kỳ Vân một cái tay, bắt đầu kiểm tra lên.

Kỳ Vân chỉ cảm thấy nhất định khí tức lạnh như băng xâm nhập vào trong cơ thể, chậm rãi du khắp cả toàn thân, khí tức tuy lạnh lẽo cực kỳ, thế nhưng Kỳ Vân cảm giác được nam tử trước mặt vô cùng cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo tổn thương chính mình.

Một lúc lâu, nam tử mặc áo đen nói: "Lẽ nào là thiên ý sao? Đạo cơ bị hủy, từ đây tu tiên vô vọng. . ."

"Kỳ Vân, ngươi yên tâm, sư phụ dù cho tìm khắp toàn bộ Đại Hạ thế giới cũng sẽ giúp ngươi tìm trị liệu Tử Phủ đan được, dù sao luyện thể luyện khí song tu, Tử Phủ bị hủy ta liền vì ngươi tìm Thân Ma luyện thể chữa trị phương pháp!"

"Đạo cơ bị hủy? Sư phụ? Ngươi đến cùng là ai?"

Kỳ Vân nghi ngờ hỏi trước mắt Hắc y nhân, dù sao Kỳ Vân từ nói chuyện bên trong có thể nghe ra nam tử mặc áo đen đối với mình quan tâm.

"Ngươi không nhớ được ta là ai?"

Nam tử mặc áo đen trong mắt tràn ngập tự trách, phảng phất bởi vì Kỳ Vân không nhớ được chính mình là ai là lỗi lầm của chính mình.

"Ta đầu đau quá, thật không nhớ được ngươi là ai, chỉ nhớ rõ tương đối quen thuộc."

Kỳ Vân hiện tại trong đầu không dám nghĩ quá nhiều vấn đề, bằng không liền như kim đâm giống như đâm nhói.

"Ta chỉ đạo hào 'Điện Tài Tiên Nhân', được rồi, ngươi nghỉ ngơi đi."

Nói xong, nam tử mặc áo đen liền đi ra khỏi phòng, gian phòng lại chỉ còn cái kẻ tiếp Kỳ Vân một người.

"Điện Tài Tiên Nhân? Làm sao tên quen thuộc như thế, nhưng là ta chính là không nhớ ra được đây?"

"A! ! !"

"Đau. . . Mịa nó!"

Hơi hơi vừa nghĩ, đau đầu liền tăng lên, Kỳ Vân ôm đầu mắng một tiếng, rốt cục ngơ ngác ngác ngủ thiếp đi.

...

"Kỳ đại ca, ngươi nhanh lên một chút tỉnh lại đi a, ngươi thế nào rồi?"

Kỳ Vân nghe được tiếng kêu gào, nỗ lực mở mắt ra, nhìn trước mắt khóc thành lệ người Bạch Tố Tố, Kỳ Vân khàn khàn nói rằng: "Tố Tố, Kỳ đại ca không có chuyện gì, khổ cực ngươi."

"A? Kỳ đại ca, ngươi tỉnh rồi? Ngươi hiện tại cảm giác thế nào?"

Nghe được Kỳ Vân âm thanh, Bạch Tố Tố ánh mắt sáng lên, vội vã đỡ Kỳ Vân ngồi dậy đến, bung lên bên cạnh một bát trà sâm nói: "Kỳ đại ca, tốt một chút canh sâm thẩm giọng nói chứ? Ngươi đến cùng là làm sao? Ngươi có thể đừng dọa Tố Tố a."

Kỳ Vân nhấp một miếng, cảm giác cổ họng hơi hơi thoải mái chút, miễn cưỡng bỏ ra một cái mỉm cười nói: "Ta không có chuyện gì, vừa này mơ một giấc mơ, khả năng là luy, nghỉ ngơi mấy ngày là không sao, phiền phức ngươi Tố Tố."

"Này có phiền toái gì Kỳ đại ca, ngươi có thể ngàn vạn đừng nói như vậy, hầu hạ ngươi là Tố Tố cam tâm tình nguyện, cũng là nên." Không biết nghĩ đến cái gì, Bạch Tố Tố trắng nõn cổ hiện lên một tia đỏ ửng, con mắt cũng không dám nhìn Kỳ Vân.

"Là (vâng, đúng) mộng sao? Điện Tài Tiên Nhân? Vì sao quen thuộc như vậy? Đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Nhớ tới vừa này tất cả, Kỳ Vân cảm giác là ở làm một mới đầu cũng không có phần cuối mộng, chính mình điều ở giữa không trung làm sao cũng vẫn chưa tỉnh lại, mùi vị đó tương đương khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Thanh Mộc Thiên kiếm

Chương 19: Thanh Mộc Thiên kiếm

2015-09-15 10:00:00

Rõ ràng ba ngày, Kỳ Vân trừ ăn ra điểm Bạch Tố Tố đưa tới cơm nước, liền chưa từng sinh ra môn.

Kỳ Vân ba ngày nay nghĩ hết tất cả biện pháp hồi ức, hấn đến hiện tại tuy rằng không biết trong mộng cái kia Điện Tài Tiên Nhân là ai, thế nhưng Kỳ Vân biết chuyện này phi thường trọng yếu, bởi vì Kỳ Vân từ bên trong được một tin tức.

Trong mộng chính mình đạo cơ bị hủy.

Mặc dù đến hiện tại còn chưa có tiếp xúc qua tu chân Kỳ Vân, thế nhưng cũng biết đạo cơ bị hủy ý vị như thế nào.

Kỳ Vân suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông, chính mình từ nhỏ sinh sống ở Hoa Hạ, căn bản chưa từng làm giải phẫu, cũng không có tu quá thật, làm sao đạo cơ của chính mình liền không hiểu ra sao bị hủy? Ai hủy?

Ba ngày nay Kỳ Vân cũng từng tu luyện qua, Thanh Liên kiếm điển mở đầu chỗ chú ý chính là một hấp thu trong thiên địa linh lực biến hoá để cho bản thân sử dụng, dùng để rèn luyện thân thể của chính mình, lấy đạt đến Tiên thiên.

Kỳ Vân cũng cảm nhận được trong cơ thể mình dâng trào linh lực, nói rõ mình đã đến Tiên Thiên kỳ trung kỳ thực lực, đạo cơ bị hủy căn bản sẽ không hội tụ linh lực, Kỳ Vân từ kiếm điển trên biết được điểm này. Vậy tại sao trong mộng cái kia Điện Tài Tiên Nhân nói mình đạo cơ bị hủy đây?

Mặc dù là một giấc mơ, thế nhưng thời gian dài, Kỳ Vân biết cái kia tuyệt đối sẽ không chỉ là một giấc mơ bình thường đơn giản.

Còn có một chút, chính là Bạch Tố Tố.

Kỳ Vân nếu như không có đoán sai, Bạch Tố Tố chính là thượng cổ đại thần Nữ Oa cách đại truyền thừa, cũng chính là Nữ Oa đồ đệ. Nay theo Kỳ Vân quả thực không thể tưởng tượng nổi, tựa hồ từ nơi sâu xa có một con vô hình hai tay giống như vậy, để cho mình gặp phải đủ loại chuyện khó mà tin nổi.

Đầu tiên là thần bí hạt châu, thứ yếu là quái dị mộng cảnh, sau đó là Thiên kiếm đại lục, Bạch Tố Tố...

Trong tay tề nhật cầm (Thanh Liên kiếm điển) tùy ý lật xem, Kỳ Vân biết vật này không vội vàng được, tu chân cùng học tập như thế, cần tiến lên dần dần, mặt sau đồ vật Kỳ Vân căn bản liền xem không hiểu, đặc biệt là Trúc Cơ kỳ sau này nội dung.

"Trúc Cơ kỳ. . . Kim Đan kỳ. . . Ân, nơi này là Nguyên Anh kỳ, . . . Phân Thần kỳ. . . Hợp Thể kỳ, những thứ này đều là cái gì a, căn bản xem không hiểu, ân, há? Đây là. . ."

Kỳ Vân kinh ngạc đột nhiên ngồi dậy đến, bởi vì tề nhật đi xuống lật xem, Thanh Liên kiếm điển là tiến lên dần dần, dựa theo tu chân đẳng cấp từng bước một sau này phân chia tỉ mỉ, từ hậu thiên, Tiên thiên, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, phân thần, Hợp Thể vẫn đi xuống, nhưng là Kỳ Vân sau này phiên đến bản hấn là Đại Thừa Kỳ tu chân pháp môn thời gian, lúc này Kỳ Vân nhìn thấy nội dung đem Kỳ Vân kinh sợ đến mức hoảng hồn.

Tại sao?

Bởi vì mặt sau lẽ ra nên xuất hiện Đại Thừa Kỳ tu chân pháp quyết nội dung, xuất hiện một chút không hiểu ra sao tự, những chữ này không phải Thiên kiếm đại lục thông dụng tự, mà là. . . Mà là cùng với trước Bạch Tố Tố viết chính là đồng dạng tự.

Đồng thời những chữ này Kỳ Vân không hiểu ra sao toàn bộ nhận thức.

Này tu chân pháp quyết. . . Không, nói chuẩn xác đây là một phong thư. Đây là một phong viết cho Kỳ Vân tin!

Kỳ Vân nâng (Thanh Liên kiếm điển), ngo ngắc nhìn lá thư đó, rất giống ban ngày như là gặp ma, viết cho mình tin?

Chỉ cần không nói này bản kiếm điển là mấy vạn năm trước Thanh Liên kiếm tiên lưu lại truyền thừa, mấy vạn năm trước. . . Khi đó căn bản cũng không có Kỳ Vân người này, huống chi, huống chi này nội dung bên trong quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Kỳ Vân sư huynh:

Ta chính là sư tôn môn hạ 'Thanh Liên', sư tôn biết ngươi có một khó, cố để ta đến Thiên kiếm đại lục lưu lại bản môn truyền thừa cùng ngươi, sư tôn truyền thừa ở lại 'Thông Thiên hẻm núi' bên dưới 'Thanh Mộc Thiên kiếm' bên trong, sư huynh chỉ cần lấy ra sư phụ tặng cùng ngươi Thanh Long thần mộc, liền có thể cảm ứng được 'Thanh Mộc Thiên kiếm' vị trí chỗ ở.

Sư huynh đạo cơ bị hủy, sư tôn thân cơ diệu toán sớm có dự liệu, tất cả đáp án đều ở 'Thanh Mộc Thiên kiếm' bên trong, vọng sư huynh sớm ngày đắc

lại đạo cơ, sư phụ ở tam giới đình chờ ngươi, ghi nhớ kỹ, không còn nhiều thời gian!

(Thanh Liên kiểm điện) Đại Thừa Kỳ khẩu quyết '...'

"

Kỷ Vân xem xong này phong không hiểu ra sao tin, chửi ầm lên: "Các ngươi cái quái gì vậy tìm lộn người chứ? Cái gì đúc lại đạo cơ, cái gì đạo cơ bị hủy, ta rất sao khỏe mạnh, có thể tu luyện, làm ha chơi ư?"

Sau khi mắng xong Kỷ Vân đặt mông ngồi dưới đất, trong đầu rất loạn, coi như, coi như ta là người nói cái kia cái gì chó má sư huynh, nhưng mà cái gì gọi 'Thanh Long thần mộc'? Cái gì gọi là 'Thanh Mộc Thiên kiếm'?

Trời mới biết?

"Ta hay là đi hỏi một chút sư phụ Kiếm Vô Trần, nhìn đạo cơ của ta có phải là bị hủy, nếu như. . . Nếu như thật sự đạo cơ bị hủy, như vậy ta lại nghĩ cách tìm cái kia cái gì Thanh Long thần mộc!

...

Cùng nhau đi tới, đụng tới bất luận là đệ tử nội môn, đệ tử nòng cốt vẫn là đệ tử chân truyền, đều vô cùng khách khí đối với Kỷ Vân chào hỏi, Kỷ Vân mất tập trung từng cái cười ứng đối.

Xuyên qua Thanh Liên đại điện, ở đại điện sau khi một toà ngọn núi cao nhất, vọng tiên phong bên trên có một tòa đơn sơ động phủ, nói là động phủ, kỳ thực chính là dùng thạch thể mà thành, cửa có một bàn đá, vừa trên có hai cái ghế đá, giờ khắc này ở ghế đá bên trên đang có hai người ở trò chuyện.

"Sư huynh, ngươi thật sự dự định thu đệ tử cuối cùng? Nhưng là cái kia Kỷ Vân rõ ràng chính là đạo cơ sụp xuống, được quá rất thương thể nghiêm trọng, mà gia thế không một kiểm chứng, có hay không quá mức qua loa?" Nói lời này chính là một thân bạch y, râu tóc hoa râm lão nhân, tuy tuổi tác trọng đại, nhưng nói tới trong lời nói khí mười phần, hiển nhiên là một cao thủ.

Kiểm Vô Trần nói: "Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân biến hóa Long. Kiếm si sư đệ, ngươi biết ta đại nạn còn có chỉ là trăm năm nhiều thời gian, đây là ta cuối cùng một năm ở trong tông, quá năm nay ta liền dự định đi vân du tứ hải, cũng không đến nỗi. . . Ai? Kỷ Vân?"

Kiểm Vô Trần mới vừa nói liền nhận biết được có người ở lên núi, thần thức triển khai, phát hiện là Kỷ Vân, lại ngồi xuống, nói: "Kỷ Vân tới ngay, ngươi đi về trước đi, việc này sau này hãy nói."

"Chuyện này. . . Được rồi, sư huynh!"

Kiểm si nói xong, thả người bay đi, chốc lát liền không thấy tăm hơi.

Kỷ Vân nhanh chóng hướng về vọng tiên sơn chạy đi, một hồi liền đến, ngẩng đầu nhìn đến sư phụ của chính mình Kiếm Vô Trần một mình ngồi ở bàn đá trước mặt, tựa hồ đang chuyên môn chờ đợi mình, liền vội vàng đi tới, cung kính nói: "Sư phụ, ngày hôm nay đồ nhi lại đây có việc muốn hỏi, hi vọng sư phụ có thể cho ta giải thích nghi hoặc."

"Ồ? Có chuyện gì, ngươi hỏi đi." Kiếm Vô Trần không chút nào bất kỳ bất ngờ, ba ngày, không nghĩ tới Kỷ Vân như thế có thể tha, vốn tưởng rằng ngày thứ hai Kỷ Vân sẽ lên núi tìm chính mình, không nghĩ tới hôm nay mới đến.

Chỉ là Kỷ Vân vừa mở miệng, liền kinh sợ đến mức Kiếm Vô Trần hầu như là lửa cháy đến nơi giống như nhảy lên: "Sư phụ, (Thanh Liên kiểm điện) cuối cùng một chương Đại Thừa Kỳ tu luyện pháp quyết ta có thể xem hiểu!"

"Cái gì? Đại Thừa Kỳ tu luyện pháp quyết ngươi có thể xem hiểu?" Kiếm Vô Trần hầu như trong nháy mắt đến Kỷ Vân bên người, lôi kéo Kỷ Vân cánh tay hỏi, trong giọng nói kinh hi để Kỷ Vân nhú nhú mày.

Nguyên bản Kiếm Vô Trần giao cho Kỷ Vân (Thanh Liên kiểm điện) thời điểm liền nói, bản môn kiếm điện truyền thừa chỉ tới Hợp Thể kỳ, còn Đại Thừa Kỳ đó là tiên nhân lưu tự, đến nay không có người nào nhìn hiểu, lúc đó Kiếm Vô Trần giao cho Kỷ Vân có loại lấy ngựa chết làm ngựa sống ý tứ, tuy rằng trong lòng tràn ngập hi vọng, thế nhưng Kiếm Vô Trần chân tâm không cách nào hi vọng một đạo cơ bị hủy người có thể từ bên trong xem biết cái gì!

Bạn đang đọc truyện Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Đại Thừa Kỳ pháp quyết

Chương 20: Đại Thừa Kỳ pháp quyết

2015-09-16 10:00:00

Nhìn kích động Kiếm Vô Trần, Kỳ Vân không thể làm gì khác hơn là lại một lần nữa một lần, nói: "Ta quả thật có thể xem hiểu mặt sau Đại Thừa Kỳ tu chân pháp quyết, chỉ là ta nghĩ xin mời sư phụ tra cho ta xem thân thể một cái, đạo cơ của ta có phải là. . . Có phải là đã bị hủy."

Nghe xong Kỳ Vân, Kiếm Vô Trần nhìn Kỳ Vân, dần dần lắng lại cái kia phân kích động, lắc đầu một cái con mắt nhìn về phía nơi khác, bắt đầu dĩ nói: "Không cần kiểm tra, người lần thứ nhất xông Liên Hoa Luyện Tâm Lộ thời gian ta cũng đã xem qua, đạo cơ của người xác thực. . . Quả thật bị người phá hủy."

"A?"

Kỳ Vân co quắp ngồi dưới đất, Kiếm Vô Trần không đành lòng nhìn Kỳ Vân. Đúng vậy a, Thần Toán Tử nói rất đúng 'Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân biến hóa Long' mình quả thật tìm tới chính mình cơ duyên, nhưng là Kỳ Vân đây? Trên danh nghĩa vẫn là chính mình đệ tử cuối cùng, mình có thể được phi thăng, đi thăng một mạch sao?

Nếu như chỉ muốn lời của mình, như vậy còn tu cái gì đạo? Thành cái gì tiên?

Bỗng nhiên Kỳ Vân như nhớ ra cái gì đó tự, lập tức ngồi dậy đến, cầm trong tay ra quyển bạch, bên trong là Thanh Liên kiếm điển Đại Thừa Kỳ tu chân pháp quyết, đưa cho Kiếm Vô Trần nói: "Sư phụ, đây là Đại Thừa Kỳ tu luyện pháp quyết, ta cho sao ghi lại, sư phụ thu cẩn thận, đồ nhi xin cáo lui!"

"Chuyện này. . . Kỳ Vân. . ."

Dù là Thiên kiếm đại lục cao thủ số một số hai, Kiếm Vô Trần nhìn Kỳ Vân hồn bay phách lạc đáng vẻ, một điểm không có bởi vì đến đến đại thừa kỳ công pháp tu luyện mà có chút cao hứng.

Đồ đệ giúp sư phụ, sư phụ nhưng đối với đồ đệ sự tình một điểm không giúp được gì, Kiếm Vô Trần lần thứ nhất cảm giác được chính hắn một làm sư phụ làm quá thất bại, quá uất ức.

...

Kỳ Vân một đường chạy như bay mà qua, đi vào chính mình phủ đệ sau, nhìn thấy ở trong sân may quần áo Bạch Tố Tố, lên tiếng chào hỏi liền tiến vào phòng của mình, đóng cửa lại.

Bạch Tố Tố một mặt kinh ngạc nhìn sót ruột bận bịu hóa Kỳ Vân, mãi đến tận nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại, thấp nhất nói thầm: "Kỳ đại ca đây là ở bận rộn gì sao? Cũng không để ý tới nhân gia. . ."

Kỳ Vân nâng Thanh Liên kiếm điển nhiều lần nhìn cái kia phong viết cho mình tin, một hồi lâu Kỳ Vân liền thở thật dài nhẹ nhõm một cái, khép lại kiếm điển.

Kỳ Vân thu dọn một hồi trong đầu tin tức, hiện nay quan trọng nhất chính là tìm tới cái kia cái gì "Thanh Long thần mộc", trong thư rất nói khẳng định chính mình có cái kia chơi ứng, nhưng là Kỳ Vân lật tung rồi toàn thân cũng không có tìm được cái gì thần mộc, liền gõ đều không có một khối.

"Lẽ nào viết sai rồi? Không thể a? Đạo cơ bị hủy, rõ ràng chính là nói ta, nhưng là cái kia thần mộc. . . Lẽ nào là. . ."

Kỳ Vân nghĩ tới đây, vội vã từ trên cổ đem mình từ nhỏ đeo đến đại một khối hộ thân bài cảm ở trong tay, nói là bùa hộ mệnh, kỳ thực mặt trên cái gì đồ án đều không có khắc, chỉ là một khối hình vuông màu xanh đen mảnh gỗ, chính là không biết lấy cái gì làm thành.

Nói tới khối này bùa hộ mệnh, Kỳ Vân nghe cha mình từng nói, đây là phụ thân đi trong đạo quan cầu đến, nói là bảo đảm bình an, để Kỳ Vân không thể lấy xuống, Kỳ Vân cũng thử, đừng nói không muốn lấy xuống, vật này căn bản liền không bắt được đến.

Kỳ Vân khi còn bé vô cùng nghịch ngợm, không muốn đeo những thứ đồ này, bởi vì khi đó Gấu Con đều chuyện cười hắn, nói là chỉ có sợ chưa trưởng thành hài tử mới đeo vật kia, vì thế Kỳ Vân đã từng rất tức giận muốn hái xuống, thậm chí đến cuối cùng dùng đao cắt đều không có cách nào cắt vỡ, Kỳ Vân hoài nghi đồ chơi này là dùng hàn điện hàn trên, bằng không không thể dùng chày thủ đều không có cách nào làm đoạn.

"Lẽ nào này thứ đồ hư chính là trong truyền thuyết Thanh Long thần mộc?"

Kỳ Vân nói thầm trong lòng một câu, nhưng là ngoại trừ khối này phá gỗ ở ngoài, Kỳ Vân trên người xác thực không có thứ khác, càng không có cái gì gỗ.

"Hừm, bắt được 'Thanh Long thần mộc' sau đó sẽ đi 'Thông Thiên hẻm núi' tìm cái kia cái gì 'Thanh Mộc Thiên kiếm'? Đây rất sao càng vua hổ, nếu như ta nhớ không lầm, cái kia thứ đồ hư hẻm núi có một triệu dặm trường, mẹ ta phải tìm được năm nào tháng nào a?"

Kỳ Vân nhớ tới lão tộc trưởng đã từng nói Thông Thiên hẻm núi, chuyện này quả thật đòi mạng, hơn một triệu dặm, tìm xong đoán chừng phải mấy năm!

Huống hồ nơi đó căn bản không đường, cưỡi xe gắn máy cũng không tốt sử.

Huống chi, Kỳ Vân bây giờ nhìn đến xe gắn máy lại như thỏ! Chân tâm muốn thỏ!

Cười hơn một vạn dặm đường, Kỳ Vân đều không chịu được, huống chi hơn một triệu dặm, Kỳ Vân tin tưởng dư đi ra khỏi này đều đủ chính mình uống một bình!

"Này rất sao có thể làm sao bây giờ? Tu chân tu không được, lẽ nào phải đi tìm kiếm 'Thanh Mộc Thiên kiếm'?"

Kỳ Vân sâu muốn chết, đây chính là mấy triệu dặm, không phải mấy trăm dặm đơn giản như vậy, quang trung gian khe thì có mấy ngàn dặm độ rộng, Kỳ Vân thật sợ sệt nếu như từ một bên tìm không tìm được, còn cần xuống tới khe bên trong hoặc là đối diện đi tìm, nói như vậy hai, ba cái qua lại, phỏng chừng đều muốn hơn mười triệu dặm đường, đời này e sợ đều không có hi vọng tìm tới.

"Đúng rồi, tìm sư phụ của ta, Kiếm Vô Trần, hẳn là Hợp Thể kỳ cao thủ, phỏng chừng này bách ngàn dặm lộ trình đối với hắn nên không là vấn đề."

Kỳ Vân gấp gấp như vậy, là bởi vì lá thư đó trên viết không còn nhiều thời gian, vì lẽ đó Kỳ Vân nhất định phải dành thời gian, nghĩ hết tất cả biện pháp tìm tới 'Thanh Mộc Thiên kiếm'.

Có điều trước lúc này, Kỳ Vân muốn đem huynh đệ của chính mình kỳ đưa hết cho mang tới tu chân, ngoại trừ kỳ toàn còn có Lưu Băng, cái này nữ nhân đáng thương, không biết hiện tại thế nào rồi.

Về phần mình người nhà, Kỳ Vân cảm thấy vẫn chưa tới thời cơ, đợi được chính mình tìm tới 'Thanh Mộc Thiên kiếm', chữa trị Trúc Cơ sau đó lại tính toán sau.

Nghĩ tới đây, Kỳ Vân lập tức đi ra ngoài tìm tới Bạch Tô Tô, nói cho bản thân nàng muốn bế quan một quãng thời gian, trong thời gian này để Bạch Tô Tô ghi nhớ kỹ không thể quấy rối chính mình, chuẩn bị kỹ càng tất cả, Kỳ Vân đóng cửa phòng, trong nháy mắt biến mất ở bên trong phòng.

...

Không tới thập tức, Kỳ Vân nhìn ở trước mặt mình chậm rãi biến mất màu trắng vòng sáng.

Kỳ Vân nhìn tất cả những thứ này, phảng phất hết thấy đều quá mức hư huyền, không có chút nào chân thực, đến cùng người nào mới thật sự là chính mình? Thế giới nào mới là chính mình nên tồn tại địa phương đây?

"Hiện tại ta cuối cùng đã rõ ràng rồi Trang Chu Mộng Diệt trong thời gian tâm là thế nào gây dựa, hiện thực cùng mộng cảnh cùng vào giờ phút này ta lại có gì khác biệt đây?"

Kỳ Vân hơi thở dài một hơi, nhìn quen thuộc mà lại không gian xa lạ, xoay người biến mất ở tại chỗ.

...

Sau khi trở lại phòng, Kỳ Vân nhìn một chút thời gian, Kỳ Vân đi Thiên kiếm đại lục thời gian đã qua gần hai tháng, nhưng là hiện tại ở hiện thực mới quá khứ chỉ là một phút.

Không có ngủ tiếp ngủ trưa, Kỳ Vân xoay người đi ra phòng ngủ, nghe được một cái khác phòng ngủ ngáy ngủ âm thanh, Kỳ Vân biết phụ thân đang ngủ, Kỳ Vân nhỏ giọng đi ra ngoài, lái xe hướng kỳ toàn gia xuất phát.

Kỳ toàn lúc này chính đang gia ngủ trưa, bị Kỳ Vân mạnh mẽ kéo lên, vốn là muốn lái một xe xe lôi kéo kỳ đi hết trên trần tìm Lưu Băng, thế nhưng kỳ toàn sao có thể nghe? Thật vất vả có cái há hê cơ hội, hẳn không phải nắm chặt cơ hội?

Hai người một trước một sau lái xe đi hướng về hoa đào trấn, Kỳ Vân không biết Lưu Băng cụ thể ngụ ở chỗ nào, vượt qua cùng kỳ toàn bình hành, quay kính xe xuống hỏi: "Người biết Lưu Băng gia ở đâu sao?"

"Biết, làm sao không biết, vậy cũng là chị dâu. . . Khà khà."

Thấy Kỳ Vân trừng mắt, kỳ toàn mau mau cười hì hì, ứng phó quá khứ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Quyết định

Chương 21: Quyết định

2015-09-17 10:00:00

"Thiếu rất sao cho ta dài dòng, phía trước dẫn đường."

Kỷ Vân mới vừa nói xong, kỷ toàn đập cần ga một cái "Oanh", trong nháy mắt đem Kỷ Vân rơi vào mặt sau.

Không tới mười phút, kỷ toàn liền đem xe đứng ở một loạt đối ngoại cho thuê gia thuộc cửa phòng. Kỷ Vân xuống xe vừa nhìn, nơi này có mười mấy hộ thuê phòng gian phòng, mỗi hộ là hai gian, mang một tiểu viện, tuy nói có thể ở mở, thể nhưng vừa nhìn liền khá là đơn sơ.

"Gõ cửa, đi vào!"

Kỷ Vân mới vừa nói xong, kỷ toàn liền trực tiếp kéo cửa ra soan, trực tiếp xông vào, đồng thời hai giống như in la lớn: "Chị dâu, chị dâu có ở nhà không?"

Kỷ Vân lúc đó trực tiếp muốn gọi ả quất chết này không có đầu óc kỷ toàn, tên khốn này, chẳng lẽ không biết nơi này đều là thuê lại Lưu Băng hàng xóm sao? Lưu Băng này vừa ly hôn, từ đâu tới đối tượng?

Then chốt là kỷ toàn này giọng lớn vô cùng, hiện tại vốn là là buổi trưa thời gian, đều ở nhà giấc ngủ trưa, kỷ toàn này một cỗ họng tiếp tục gọi, phương viên hai mươi mét bên trong phòng chừng đều bị đánh thức.

"Người ma túy, im miệng được không? Không phải, người có thể hay không dài một chút đầu óc, fuck you for ever never fuck you!"

Tức giận Kỷ Vân liền mắng người Anh ngữ đều vỡ òi ra, mắng kỷ toàn sừng sừng sừng, cái tên này trùng hai mắt, không hiểu ra sao nhìn Kỷ Vân nói: "Vân ca, không hổ là sinh viên tài cao, mắng người đều như thể có tình điều, này có ý gì?"

"Giờ ả tư tưởng a! fuck you biết có ý gì sao?"

Kỷ Vân sừng sừng một hồi nói: "Cái này biết a, thảo ý của người?"

"Thảo người!"

"A? Được được được, thảo ta, đến cùng có ý gì? Ta nói toàn bộ ý tứ."

"Kỷ toàn người mù tên gì nha, thực sự là chán ghét chết rồi, người không biết nơi này đều là trường học Lão sư sao?" Mắng một câu kỷ toàn, nhìn Kỷ Vân, lại cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Người. . . Người đến rồi!"

"Lưu lão sư, không phải ý của ta, này Sơn Pháo chính mình gọi, cần đều không ngăn được!"

Kỷ Vân càng trực tiếp, đem kỷ toàn vừa này nói chuyện cùng mình phiết không còn một mống, Kỷ Vân cũng phát hiện, mang kỷ toàn đến chính là một sai lầm, tên khốn này đầu đại bột từ thô chơi ứng, chỉ có thể chuyện xấu!

"Vân ca, không mang theo như người vậy chơi, ta đây là cho người hai sáng tạo cơ hội. . . Đánh ta có thể, đừng cho ta làm tóc rối bởi hình a."

Kỷ Vân một cái tát trực tiếp đem kỷ toàn đánh bính lên, mau mau thu dọn cái kia không tới hai centimet tiểu bản thân, xem hai người khôi hài, Lưu Băng thời phù một tiếng bật cười.

"Mau mau vào đi, khiến người ta nhìn thấy nhiều thật không tiện."

Nói xong, Lưu Băng đi vào chỉ có hai cái tiểu trong phòng.

Lưu Băng trụ cái này phòng nhỏ thiết kế vẫn tương đối đầy đủ hết, mới vừa vào đi một gian là một loại nhỏ nhà bếp, nông thôn bình thường đều không giường ngủ, mà là ngủ giường sười.

Vì lẽ đó cái này nhà bếp cũng chính là một đơn giản bệ bếp, mặt trên bày ra chính tề món ăn bản cùng bát đũa, trung gian một cái bát tô dùng để làm com, đương nhiên nơi này là mùa đông dùng tới nhúm lửa sưởi ấm địa phương.

Trung gian tách ra có một phổ loại nhỏ giường sười, dùng để Lưu Băng nghỉ ngơi địa phương. Giường sười một con bày một giản dị bàn, mặt trên bày ra một đài thập 7 tác TV.

Mà bên trái gian phòng này coi như một nho nhỏ phòng khách, có hai tổ sofa, mặt phía bắc là một khá là nhỏ tủ lạnh, sofa đối diện diện là một bàn trà, dùng để chào hỏi khách khứa uống trà địa phương.

Kỷ Vân cùng kỷ toàn đi vào sau đó, một người tìm một sofa ngồi xuống, mà Lưu Băng nhưng là từ trong tủ lạnh lấy ra hai bình nước suối đưa cho hai

người, nói rằng: "Ngày hôm nay làm sao có thời gian tìm đến ta? Có chuyện gì không?"

Lời này là quay về Kỳ Vân nói, kỳ toàn nhưng là cầm lấy nước suối liền uống lên, nhìn một chút hai người, vừa muốn đi ra ngoài đi ra ngoài hút yên, bị Kỳ Vân gọi roi xuống.

"Kỳ toàn, chờ một chút, người đi ra ngoài đem đại cửa đóng lại, ta có việc muốn nói, nhanh lên một chút!"

Nhìn Kỳ Vân lộ ra nghiêm túc đáng đáp, kỳ toàn cũng không phí lời, phi bộ chạy đi đóng cửa lại, sau đó ngồi vào trên ghế salông, thu hồi tươi cười nói: "Vân ca, chuyện gì gấp gáp như vậy?"

Lưu Băng cũng là ngồi ở một lần bàn, ghế trên, nghiêng tai nghe Kỳ Vân nói chuyện.

"Nghe, chuyện này phi thường trọng yếu, ta nói xong các người liền muốn làm quyết định, hơn nữa không cho phép cân nhắc thời gian quá dài, phía trên thế giới này hai người các người là cái thứ nhất biết ta cái bí mật người!"

Kỳ Vân đầu tiên là cho hai người phòng hờ, dù sao can hệ trọng đại, Kỳ Vân liền sợ sệt tự mình nói sau đó hai người không đồng ý, thế nhưng suy nghĩ một chút bên trong không gian cái kia nghịch thiên thời gian tỉ lệ, nên không có vấn đề gì!

"Người nói đi Vân ca, ta nghe!"

Đến lúc nẫu chột, kỳ toàn tuyệt đối là Kỳ Vân yên tâm nhất một người, Kỳ Vân đắm chiêu liếc mắt nhìn Lưu Băng, Lưu Băng thì lại mặt đỏ nói rằng: "Nhìn ta làm gì. . . Người nói chứ."

"Ta trước tiên cho hai người người đánh dự phòng châm, chuyện ta nói quá mức huyền huyền, đặc biệt là Lưu Băng, người muốn có chuẩn bị tâm lý, ta sau đó phải nói, coi như ta nói ta là Tôn Ngộ Không chuyển thể người cũng phải tin, không phải vậy ta không có cách nào giảng xuống!"

Kỳ Vân mặc dù nói chính là đùa giỡn, thế nhưng hai người đều biết Kỳ Vân không chỉ không có một nụ cười, trên mặt thậm chí càng nghiêm túc, hai người bị Kỳ Vân lại nói điều nổi lên khẩu vị, dồn dập gật đầu đáp.

Thấy hai người có chuẩn bị tư tưởng sau, Kỳ Vân chậm rãi mở miệng nói rằng: "Ta ngẫu nhiên được một viên không gian pháp bảo, hình dung như thế nào đây? Xem qua Phong Thần bảng sao? Hoặc là Tây Du Ký, bên trong đều có một ít động phù pháp bảo? Ta chính là được một như vậy đồ vật, bên trong tự thành không gian, so với địa cầu muốn lớn hơn nhiều lần."

"Bên trong có thể tu chân, cũng chính là chúng ta thường nói tu tiên, có thể trường sinh bất lão, có thể lên trời xuống đất. Ân, nói như thế nào đây? Cùng trong Tây Du kí Tôn Ngộ Không không kém bao nhiêu đâu."

"Ta nói cho các người biết hai người ý tứ, là muốn để cho các người tiến vào ta động thiên pháp bảo bên trong tu chân, ta ở bên trong tu chân một quãng thời gian, ở một cái khá lớn môn phái, ăn, sự phụ của ta chính là môn phái này chương môn, vì lẽ đó ta nghĩ để cho các người đi vào đồng thời theo ta tu chân, không biết các người có nguyện ý hay không, suy nghĩ tỉ mỉ, cân nhắc được rồi nói cho ta, có cái gì không cũng hiểu có thể hỏi ta."

Kỳ Vân nói xong liền cầm lấy nước suối ực một hớp, thả xuống bình nước khoáng sau đó, nhìn kỳ toàn cùng Lưu Băng hai người, kỳ toàn còn khá hơn một chút, Lưu Băng nhưng là hoàn toàn ngốc roi mất.

Một hồi lâu, trước hết phản ứng lại chính là kỳ toàn, hưng phấn nói: "Vân ca, không cần cân nhắc, người người thứ nhất nghĩ đến chính là ta, không cần cân nhắc! Ta theo người!"

"Ừm" Kỳ Vân đã sớm biết kỳ toàn sẽ nói như thế, quay đầu nhìn Lưu Băng, "người đây? Cân nhắc thế nào?"

"Chuyện này. . . Đây là có thật không? Ta không phải. . . Không phải đang nằm mơ chứ?" Lưu Băng vẫn là đầy mặt nghi hoặc, chỉ là không biết từ nơi nào hỏi, chỉ nghe thấy đến Tôn Ngộ Không, cái kia không phải trong thần thoại nhân vật sao? Làm sao sẽ ở Kỳ Vân trên người phát sinh?

"Tuyệt đối là thật sự, nếu như người đáp ứng rồi ta sẽ lập tức để người đi vào, đi vào sau đó người liền sẽ rõ ràng." Kỳ Vân lo lắng nhìn Lưu Băng, chỉ lo rằng sẽ không đáp ứng.

"Cái kia. . . Vậy cũng tốt, chỉ là, chỉ là chúng ta đi tới bên kia sau đó còn có thể trở về sao?"

"Đương nhiên có thể, muốn lúc nào trở lại liền lúc nào trở lại, đồng thời chúng ta bên này thời gian cùng bên trong thời gian tỉ lệ là một giây so với một ngày. Nói cách khác ở bên ngoài một giây đồng hồ, ở bên trong sẽ quá một ngày, lấy thời gian của chúng ta phi thường dài dàu."

"Vậy theo ý người."

Đồng ý Lưu Băng, trong lòng phảng phất thả xuống một tảng đá lớn. Phảng phất bên kia chính là tiêu chí chính mình Trọng sinh giống như vậy, Lưu Băng nghĩ kỹ vì để bản thân hoạt một lần!

Chương 22: Tiến vào không gian

Chương 22: Tiến vào không gian

2015-09-18 10:00:00

Nghe được Lưu Băng đồng ý, Kỷ Vân rốt cục yên tâm bên trong tảng đá.

"Đã như vậy, như vậy kỷ toàn, Lưu lão. . . Lưu Băng, các người thanh tĩnh lại, ta vậy thì mang bọn người tiến vào ta động thiên pháp bảo."

Kỷ Vân không dài dòng, muốn trực tiếp dẫn bọn họ đi vào. Chỉ là mới vừa nói xong Lưu Băng liền mở miệng đánh gãy Kỷ Vân, "Kỷ Vân, chúng ta không cần chuẩn bị một chút sao? Lại nói, xe của các người đều còn ở ngoài cửa đây."

"Đúng vậy, Vân ca, ta trước tiên đem xe trả về, sau đó cùng cha mẹ thông báo một chút, dù sao. . ."

Kỷ toàn cũng không có chuẩn bị tâm lý, tuy nói đáp ứng rồi, thế nhưng lập tức liền phải đi, luôn cảm giác thiếu chút gì.

"Dù sao cái P, đừng quên thời gian ti lệ vấn đề, qua bên kia hai năm, ở bên ngoài cũng là quá vô cùng nhiều chung thời gian, lại nói chúng ta bất cứ lúc nào cũng có thể trở lại, còn chuẩn bị cái gì?"

Kỷ Vân cười mắng một câu, sau đó nói: "Chớ sốt sắng, lại không đau, sợ cái gì?"

"Cái nào con nừa sợ, ta chỉ là chưa chuẩn bị xong." Kỷ toàn đồ mắt tia tai chết không thừa nhận, điển hình chúc con vịt.

Kỷ Vân không có đề ý đến hấn, gach nói với Lưu Băng: "Lưu Băng, không có chuyện gì, rất nhanh, người chỉ muốn thanh tĩnh lại là được."

"A? Hành, hành, ta. . . Ta chuẩn bị kỹ càng, người bắt đầu đi."

Nói không sốt sắng đó là giả, Lưu Băng lúc này tâm rầm rầm nhảy không ngừng, không biết mình sắp sửa đi địa phương là hình dáng gì, tay nhỏ chăm chú nắm cùng nhau, căng thẳng nhìn Kỷ Vân.

Kỷ Vân tương đối nhẹ xe ngựa thực, dù sao đã từng làm quá rất nhiều thứ tiến vào không gian. Hơi tập trung tinh thần, "Rào!" Hai người liền biến mất ở tại chỗ.

...

Lưu Băng cùng kỷ toàn hầu như cảm giác trong chớp mắt chính mình liền xuất hiện ở cái này địa phương xa lạ, đặc biệt là kỷ toàn, nhìn trước mặt cung điện to lớn, bên ngoài thành đàn ngưu quân cùng dương quân, hưng phấn nói: "Vân ca, đây là người đường ngưu cùng dương? Ha ha lần này có thịt ăn."

Kỷ Vân vỗ trán một cái, không gian thời gian ti lệ thực sự là đau đầu, bỏ vào đồ vật hơi không chú ý sẽ quên, đặc biệt là Kỷ Vân mới ra không gian có hơn nửa canh giờ, mà bên trong không gian hầu như đã qua thời gian sáu năm.

"Kỳ quái, làm sao không chết đói? Hơn nữa còn sản nhiều như vậy nhãi con?" Kỷ Vân buồn bực nghĩ đến vấn đề này.

Lưu Băng nhưng là nhìn trước mắt xa lạ tất cả, nơi này hữu sơn hữu thủy, không khí được, đồng thời có cao to như vậy nhà, hình thức cũng khá là tình mỹ, quan trọng nhất chính là nơi này có quan tâm người của mình, nghĩ tới đây Lưu Băng nhất thời không nhận được nhẹ nhàng nở lên.

Kỷ Vân đang cùng kỷ toàn đùa giỡn, chợt thấy khóc lên đến Lưu Băng, tâm lý khá là căng thẳng, chẳng lẽ không quen thuộc nơi này? Liền vội vàng đi tới an ủi: "Lưu Băng người làm sao khóc? Có phải là nơi này không ai không quen? Không quan trọng lắm, ta lập tức liền đem người đưa trở về."

Lưu Băng chính chìm đắm ở ngọt ngào mơ màng ở trong, đột nhiên nghe được Kỷ Vân nói chuyện, giọng nói kia bên trong bao hàm thân thiết, vội vã đỏ mặt nói rằng: "Rất tốt, ta chẳng qua là cảm thấy mình đang nằm mơ như thế. Người biết không? Ta quê nhà gia đình điều kiện rất tốt, chỉ là. . . Chỉ là theo mã quẻ quân sau đó, ta cũng không còn cười quá một lần. Hấn ngoại trừ đánh ta chính là mắng ta, ta lần thứ nhất cảm giác được ung dung, cảm tạ người, Kỷ Vân."

Lưu Băng đúng là chảy Felicity nước mắt, ngấm lại chính mình nơi ở, nhìn lại một chút hiện tại, quả thực là khác biệt một trời một vực.

"Đồ chó, Vân ca, đem ta đưa trở về, chủ và thợ vậy thì đi kiếm chết hấn!"

Kỷ toàn tuy rằng khá là lấm lấm liệt liệt, thế nhưng nghe được Lưu Băng lời nói mới rồi, cũng là con mắt chua, lửa giận ngút trời, la hét để Kỷ Vân đưa hắn đi ra ngoài, đi tìm mã quế quân.

Kỷ Vân biết, nếu như thật làm cho kỷ toàn đi ra ngoài, hắn thật có thể giết chết mã quế quân. Tuy rằng giết chết hắn dễ dàng, thế nhưng Kỷ Vân biết hiện tại không phải làm chuyện này thời điểm, mã quế quân sự tình sau đó ngày sau còn dài.

"Người rất sao cho ta yên tĩnh điểm, đi, bên kia có cái hồ, đi uống no rồi lại tới tìm ta."

Kỷ Vân thấy kỷ toàn không chuyện làm, liền để hắn đi uống linh dịch, một trong số đó là ở đây quấy rối chính mình nói chuyện với Lưu Băng, thứ hai càng quan trọng chính là để hắn vì là đi Thanh Liên Kiếm Tông làm chuẩn bị. Tuy nói không cần sát hạch, thế nhưng cũng phải nhìn tư chất, Kỷ Vân không muốn để cho Kiếm Vô Trần làm khó dễ.

Kỷ thực Kỷ Vân cả nghĩ quá rồi, Kỷ Vân giải quyết Thanh Liên Kiếm Tông bao nhiêu vạn năm vấn đề khó, Đại Thừa Kỳ tu luyện pháp quyết có, khỏi nói một đệ tử nhỏ. Coi như Kỷ Vân muốn làm Thanh Liên Kiếm Tông chương môn, phỏng chừng Kiếm Vô Trần đều sẽ chấp tay nhường cho.

"Nơi này còn có hồ? Wase, Vân ca, có thể tắm sao? Ta tiến vào đi tắm được không?"

Kỷ toàn mới vừa nhìn thấy trước mặt là một hồ, mới vừa vào đến chỉ nhìn kiến trúc, dê bò, không có chú ý nơi này lại có một hồ, từ nhỏ sinh sống ở bờ sông kỷ toàn, phi thường yêu thích bơi, hưng phấn hỏi Kỷ Vân.

"Đương nhiên có thể, tùy tiện xuống du, chỉ có điều này thủy có chút lương, chỉ sợ người không chịu được."

Kỷ Vân nín cười, cố ý kích kỷ toàn, phải biết Kỷ Vân đi vào sau đó biết mùi vị đó, chà chà ~ thật là làm cho người ta khó quên.

"Người nói ta sợ sệt? Mở cái gì quốc tế chuyện cười, biển rộng a, ta đến rồi!"

Nói xong, phù phù một tiếng, kỷ toàn quần áo đều không thoát liền khiêu tiến vào, chỉ là mới vừa nhảy xuống Kỷ Vân liền nghe đến một đạo giết lộn giống như âm thanh truyền đến.

"A! Đến. . Đến đến. . . Vân ca, quá. . . Quá rất sao lạnh."

Kỷ Vân phình bụng cười to, nhìn chó chết giống như bò lên trên ám kỷ toàn, thoải đều không nói được, hai tay ôm hai bên cánh tay, cho cái tên này đông đến trực run.

"Không đúng vậy, vân. . Vân ca. . . Đến. . . Chuyện này. . . Đây không phải người đưa ta cái kia. . ."

Kỷ toàn mới vừa nhảy vào đi thời điểm bằng đôi mắt, vì lẽ đó quán mây ngưng nước đi vào, ở trong nước không cảm giác, tới sau đó thật là cảm giác được, này rõ ràng là Kỷ Vân lần trước đưa cho mình "Thần thủy".

"Phải! Uống đi, quán đủ, mấy ngày nay không cho ăn cơm, đói bụng liền uống nước, vật này gọi 'Linh dịch', tu chân đại lục đều phi thường vật quý giá, người Vân ca ta có như thế một hồ, cứ việc uống!"

Kỷ Vân đối với huynh đệ kỷ toàn cực kỳ hào phóng, tuy nói thường thường quất hắn, thế nhưng chính là như vậy đánh lộn xây dựng lên đến cảm tình, thậm chí so với một ít anh em ruột còn muốn thân.

"Được, ta cho người uống cạn!"

Kỷ toàn biết Kỷ Vân đối với mình rất tốt, cũng không nói cảm tạ. Đại ân không lời nào cảm ơn hết được, kỷ toàn biết nam nhân cảm tạ phương thức là cái gì, vì lẽ đó chạy đi từng ngụm từng ngụm uống nổi lên thủy.

Thấy Lưu Băng hiếu kỳ nhìn mình, Kỷ Vân vội vã giải thích một lần này thủy thần kỳ tác dụng.

Kỷ Vân tìm cái chén, tâm niệm đến, một chén nước bỗng dung tiếp mãi, đưa cho Lưu Băng nói: "Uống đi, có điều lần thứ nhất uống cái bụng sẽ rất thống, hi vọng người có thể nhẫn nại trụ."

Kỷ Vân đây là sớm cho Lưu Băng đánh một dự phòng châm, dù sao loại kia đau đớn không phải người thường có thể nhẫn nại.

Lưu Băng nhận lấy không chút do dự uống vào, Kỷ Vân thậm chí nhìn ra Lưu Băng có một loại Trọng sinh về mặt, phảng phất uống xong này chén linh dịch, Lưu Băng sẽ giành lấy cuộc sống mới cảm giác.

Chương 23: Vì người mà sống

Chương 23: Vì người mà sống

2015-09-19 10:00:00

Kỷ Vân nhìn Lưu Băng cắn chặt môi thống khổ đáng vẽ, trong lòng một thu một thu khó chịu, Kỷ Vân biết cái kia thống khổ tuyệt đối không phải mặt ngoài nhìn qua dễ dàng như vậy.

Nhưng là ở như vậy thống dưới tình huống, Lưu Băng vẫn cứ một tiếng không khanh, chỉ là trên người mặc quần áo như ở bên trong nước mò quá giống như vậy, xoạch xoạch vẫn đi xuống nhỏ hần.

Kỷ Vân không đành lòng, nghẹn ngào nói: "Lưu Băng, thống. . . Liền gọi ra đi, như vậy có thể dễ chịu một ít."

Lưu Băng sắc mặt tái nhợt nhìn Kỷ Vân, ánh mắt kia có cảm kích, giải thoát cùng một loại Phượng Hoàng niết bàn bản Trọng sinh giống như vui sướng, chính là không có một tia vẻ thống khổ.

Nửa giờ sau.

Ở nửa canh giờ này bên trong, Kỷ Vân chịu đến dày vò tuy không có Lưu Băng trừng, thế nhưng Kỷ Vân chân thực cảm nhận được Giang Nam nữ tử dám yêu dám hận, ngoại như nội cương tính cách. Kỷ Vân xin thể sau đó nhất định sẽ gấp đôi quý trọng cái này được quá vô số thương, ăn qua vô số khổ nữ nhân.

Kỷ Vân đỡ Lưu Băng đi tới đại điện bên cạnh một Thiên điện, mặt trên Kỷ Vân viết ba chữ lớn "Phượng loan điện". Đỡ Lưu Băng đi vào sau đó, Kỷ Vân mau mau làm ra một ít linh dịch để Lưu Băng lau chùi thân thể.

Tuy nói khá là lạnh lẽo, thế nhưng uống qua linh dịch sau đó tổ chất thân thể vô cùng mạnh mẽ, chỉ cần không nhảy vào đi rửa ráy, chỉ dùng đến lau chùi thân thể vẫn là có thể nhận được.

Kỷ Vân đi ra "Phượng loan điện", ngồi ở phía trên bậc thang lấy ra một hộp ngọc kê yên, rút ra một cái đốt sau bắt đầu nuốt mây nhả khói.

"Nơi này còn thiếu điện, không phải vậy liền rửa ráy đều không tiện. Đáng tiếc nơi này không có mặt trời, không phải vậy có thể mua một bộ mặt trời có thể phát điện thiết bị, việc này sau này hãy nói đi."

...

Nửa giờ sau, lau chùi xong thân thể Lưu Băng nữ nhân nhớ nắm đi ra, Kỷ Vân vừa nhìn đều kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì lập tức sẽ tiến vào Thanh Liên Kiếm Tông, vì lẽ đó Kỷ Vân nơi đó quần áo toàn bộ đều là cổ đại trường bào, nữ thức quần áo Kỷ Vân cũng không hiểu ngược lại vợ vết rất nhiều, vứt tại trong tủ treo quần áo.

Lưu Băng ăn mặc một bộ màu xanh nhạt quần dài, màu vàng tia một bên, làm nổi bật Lưu Băng cái kia trắng toát gáy ngọc, bộ ngực cao vút, có vẻ vừa thanh tân thoát tục lại phảng phất không dính khói bụi trần gian giống như, rất giống từ cái kia trên chín tầng trời đi vào phạm trần tiên nữ.

Nhìn Kỷ Vân há hốc mồm, xem ngum nước đều chảy ra, Lưu Băng càng là mắc cỡ cúi đầu, trắng nõn trên cổ xuất hiện một vết mê người đỏ bừng.

Nhìn một hồi lâu, Kỷ Vân mới phục hồi tinh thần lại: "A, cái này. . . Người đi ra a, thế nào? Khá hơn chút nào không?" Kỷ Vân thầm mừng mình không có định lực.

"Được rồi, người. . . Không cho phép người xem ta." Lưu Băng e thẹn nói một câu, "Người nơi đó làm sao nhiều như vậy nữ thức quần áo a? Nơi này rất nhiều người trụ sao?" Từ từ thích ứng Kỷ Vân cái kia xâm phạm ánh mắt, Lưu Băng nhớ tới cái kia tủ quần áo bên trong nhiều như vậy nữ thức quần áo, hiểu kỳ hỏi một câu.

"Nào có? Liền một mình người cho tới bây giờ, những thứ này đều là ta chuẩn bị cho người." Kỷ Vân cười khan một tiếng, sau đó nghiêm nghị hỏi Lưu Băng: "Vừa nãy như vậy thống, người tại sao không gọi ra? Làm gì muốn nhân nhượng?"

Lưu Băng trong mắt xuất hiện một tia thống khổ, tựa hồ lại nhớ lại thống khổ chuyện cũ, hoảng hốt nói rằng: "Đau không? Ta không cảm thấy thống, ta cảm thấy không có chút nào thống. So với. . . So với người kia dằn vặt, loại kia cả người đều bị, sợ mất mặt đáng vẽ, ta cảm thấy ta rất Felicity, thật sự."

Tiếp theo Lưu Băng trong ánh mắt từ từ có một tia tức giận, càng ngày càng sáng, nhìn Kỷ Vân nói: "Kỷ Vân, cảm tạ người. Bắt đầu từ hôm nay, ta. . . Vì là. . . Người. . . Mà. . . Hoạt!" Nói rằng cuối cùng, Lưu Băng hầu như là từng chữ từng chữ nói ra. Đáng đáp kia, Kỷ Vân cảm giác được phảng phất Lưu Băng là dùng linh hồn tuyên thệ giống như trang trọng, khiến người ta không thể không tin tưởng!

Đồng thời, Kỳ Vân trong lòng đã thăm hỏi khắp cả mã quế quán mười tám đời tổ tông, sau khi đi ra ngoài nhất định phải thanh toán món nợ này. Lại đem một như vậy có thể người, như vậy ôn nhu, tốt như vậy nữ nhân bức thành như vậy!

"Không cần, thật sự không cần. Vì mình mà sống, sinh hoạt vẫn là rất đặc sắc, ta cam đoan với ngươi! Chuyện trước kia đều qua, yên tâm đi, Băng nhi. Sau đó có ta, không ai bắt luận người nào có thể lại bắt nạt ngươi một sợi tóc, bằng không ta chính là nhập ma cũng sẽ không bỏ qua hân! Ta bảo đảm!"

Kỳ Vân thâm tình nhìn Lưu Băng, một tiếng 'Băng nhi' 'Đã cho thấy tất cả!

Lưu Băng không nói gì, chỉ là trong mắt lại cầu đầy nước mắt, hàm răng cắn kiểu diễm ướt át môi, dùng sức gật gật đầu.

"Vân ca, không xong rồi. . . Thật không xong rồi, ta phỏng chừng ta uống đến có ngũ cân, trong bụng tất cả đều là thủy. . . Không, tất cả đều là linh dịch, thật không đỡ nổi. . "

Kỳ Vân không đứng lúc nghi đi tới, chỗ chết giống như chuyển ở phương loan cửa điện, dùng tay ở đánh cái bụng, dáng dấp kia rất giống chết chìm người giống như, bởi vì uống quá nhiều linh dịch, dẫn đến bụng dưới đều có một ít nhô lên.

Kỳ Vân giận không chỗ phát tiết, giờ ạ vừa nãy thật tốt bầu không khí? Khả năng một hồi sẽ qua Kỳ Vân là có thể ôm lấy cái kia... Nói chung, cái tên này lại đây quả thực Đại Sát quang cảnh, cả giận nói: "Uống no rồi? Ta xem ngươi còn sớm lắm, lại đi uống, uống xong cút nhanh lên qua một bên ngủ, cút!"

"Không phải. . . Vân ca, thật uống không trôi. . . A? Được được được, ta lại đi uống, Saionara."

Kỳ Vân vừa muốn biện giải chính mình thật uống nhiều rồi, chỉ là nhìn thấy bên cạnh Lưu Băng tựa hồ nhớ ra cái gì đó sự, liên tục lăn lộn đi ra ngoài lại uống lên, vừa uống một bên nói thán: "Không trách Vân ca đối với Lưu hà không cam lòng hứng thú, nguyên lai cái tên này thật cái này a, sinh viên đại học khẩu vị thật quái!"

...

"Băng nhi, qua mấy ngày ta sẽ để cho các ngươi tiến vào ta vị trí môn phái, Thanh Liên Kiếm Tông. Đến thời điểm ta sẽ để sư phụ ta an bài cho ngươi một sư phụ. . . Ngạch, chính là an bài cho ngươi một Lão sư, chính là dạy ngươi làm sao tu chân. Mấy ngày nay hết cách rồi, hai người các ngươi nhất định phải uống linh dịch này, những thứ này đều là thứ tốt. . ."

Kỳ Vân hiện tại một cái một Băng nhi kêu, thấy Lưu Băng không có, trái lại gọi trôi chảy. Có điều chính sự quan trọng, Kỳ Vân cũng không biết cái gì, chỉ là biết uống linh dịch mới có lợi, còn có bao nhiêu chỗ tốt hân liền không biết.

"Ta biết rồi, ngươi yên tâm đi. Có điều có thể hay không tu chân không có chuyện gì, chỉ cần. . . Chỉ cần. . ." Lén lút liếc mắt nhìn Kỳ Vân, phát hiện Kỳ Vân chính đang nhìn mình, mặt đỏ cúi đầu, mặt sau câu nói kia làm sao cũng không nói ra được.

"Không được, tuyệt đối muốn tu chân, chỉ cần đến Đại Thừa Kỳ là có thể trường sinh bất lão, trường sinh bất lão biết không? Bao nhiêu người tha thiết ước mơ sự tỉnh, ngươi nhất định phải hảo hảo học a, phỏng chừng bọn họ xem ở sư phụ ta trên mặt cũng sẽ chăm chú giáo. Hai ngày nữa ta sẽ đưa các ngươi quá khứ, ta không ở trong tông, ngươi phải cố gắng. . ."

Kỳ Vân còn chưa nói hết, Lưu Băng liền vội vã đánh gãy Kỳ Vân: "Ngươi không ở tông đây? Ngươi đi đâu? Ngươi tại sao không ở trong tông?"

Nhìn Lưu Băng dáng dấp gấp gáp, Kỳ Vân cười cợt nói rằng: "ta phải đi ra ngoài một chuyến, thời gian cũng không dài lắm, đi tìm một thứ, đồng thời vật như vậy đối với ta rất trọng yếu, không có vật này ta không cách nào tu chân. Yên tâm đi, khả năng một tháng sẽ trở lại." Kỳ Vân cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Giao phó

Chương 24: Giao phó

2015-09-20 10:00:00

"Ta bồi tiếp ngươi đi đi? Không phải. . . Ta là nói. . . Ta là nói. . ."

"Không cần đâu, người đi tới cũng không giúp đỡ được gì, đến thời điểm ta để sự phụ ta mang theo ta đi, chính ta một người làm không được, người an tâm ở trong tông tu hành là được! Ta đã trở về có thể muốn kiểm tra, nếu như người không hề thật lòng học ta nhưng là phải trừng phạt người nha."

Kỷ Vân cố ý dùng ung dung ngữ khí nói ra, dù sao vẫn đúng là không nhất định có thể tìm tới cái kia chó má Thanh Mộc Thiên kiếm. Trung gian khoảng cách thời gian dài như vậy, ai biết giữa hai người còn có thể hay không thể có cảm ứng.

Kỷ Vân không muốn nói ra đến thêm một cái sót ruột, đây là chuyện của chính mình, đồng thời cũng là chính mình cơ duyên.

...

Một tuần lễ sau.

Kỷ Vân mấy ngày nay ngoại trừ cùng Lư Băng trò chuyện, nhiều thời gian hơn là đang suy nghĩ đồ vật, trong tay nắm bắt trên cổ Thanh Long thần mộc, ngờ ngác xuất thần.

"Vân ca, thật không đỡ nổi, mất đầu ngu đi, ta trong miệng đánh cách tất cả đều là thủy a, không. . . Tất cả đều là linh dịch a, giết một con đi."

Kỷ toàn thiên mặt nhìn Kỷ Vân, uống bảy ngày linh dịch, một trận ngũ cân khoảng chừng : trái phải, thật là muốn chết, trong bụng tất cả đều là linh dịch, kỷ toàn thực sự không chịu được, không được, ngày hôm nay nói cái gì cũng đến giết chết một con ngu dùng để bữa ăn ngon.

Kỷ Vân nhìn đáng thương kỷ toàn, nói rằng: "Một con ngu, một con dương, tối hôm nay chúng ta chúc mừng một hồi, người cho Lư Băng làm trợ thủ."

"A? Thật. . . Thật sự? Một con ngu, một con dương? Wase, Vân ca, ta yêu chết người, ha ha ha ha, chủ và thợ rốt cục có thể ăn được thịt, ha ha ha."

Kỷ toàn nhảy một cái cao ba trượng, điên rồi giống như chạy đến ngu quần bên trong đi chọn tối hôm nay muốn tể ngu cùng dương, đưa tới ngu quần cùng dương quần một trận rối loạn, không người biết còn tưởng rằng cái tên này tiến vào đi giải quyết vấn đề sinh lý đây...

"Kỷ Vân, ngày mai chúng ta liền muốn đi đâu cái Thiên kiếm đại lục thật sao?"

Kỷ Vân xoay người, nhìn thấy Lư Băng chính nhìn mình, đầy mặt không muốn, Kỷ Vân nhẹ nhàng gật đầu: "Ân. Thời gian gần đủ rồi, ta còn có chuyện khác muốn làm, không thể bị dở dang, không có chuyện gì, ta chẳng mấy chốc sẽ trở lại."

"Ân."

Lư Băng khẽ đáp lời, xoay người hồn bay phách lạc trở lại Kim Loan điện.

"Ai!"

Kỷ Vân cũng là thật dài thở dài, tiếp theo đi tới trong phòng chuẩn bị đồ gia vị, ngày sau còn dài, tìm tới Thanh Mộc Thiên kiếm, sau đó có nhiều thời gian cùng nhau!

...

"Vân ca, uống, XXX!"

"Vân ca, ta nói với người, rượu này người nhất định phải cho ta lưu mấy cái bình, làm huynh đệ nói chuyện người đến giữ lời a. . ."

"Vân ca. . ."

Liếc mắt nhìn cửa đại điện đại quái chung, hơn mười một giờ khuya, từ hơn bảy giờ uống đến hiện tại hơn bốn giờ, kỷ Vân huynh đệ hai uống mười mấy cân, nhìn say ngất ngây kỷ toàn, Kỷ Vân cũng hai mắt say xe, lao đảo tới đỡ kỷ đi hết đại điện mặt sau phòng ngủ.

Cho tới Lư Băng, uống đến hơn chín giờ thời điểm liền trở về, khả năng là bởi vì cao hứng, cũng khả năng bởi vì những khác, uống có hơn một cân, vẫn là Kỷ Vân cho đưa trở về phượng loan điện.

Thả xuống kỷ toàn, Kỷ Vân trở lại chính mình nghỉ ngơi gian phòng thẳng tắp nằm ngã ở trên giường, tuy rằng quảng mắt không thấy rõ đồ vật, thế nhưng đầu óc vô cùng tỉnh táo: "Tần Diệu Âm cùng ta cái kia vị hôn thê Tần diệu có thể nên làm gì a? Ai, sâu chết ta rồi."

"Này chân đứng hai thuyền cảm giác thực sự là không dễ chịu, ai, làm sao bây giờ a?"

Trong miệng lung tung lắm bầm, chậm rãi ngủ thiếp đi...

...

Sáng sớm ngày thứ hai.

Kỷ Vân mở mắt ra, dùng tay xoa xoa huyệt Thái Dương, trong miệng nắn một câu: "Sau đó ai lại nói rượu ngon uống không lên đầu, ta rất sao liền

đánh ai."

Sau khi rời giường, Kỳ Vân ngáp một cái ra cửa vào đại điện, liền nhìn thấy Lưu Băng cùng kỳ tất cả đều đứng ở ngoài cửa, Kỳ Vân nghi hoặc nói rằng: "Dậy sớm như thế a, ăn cơm chưa?"

Kỳ toàn thì lại có chút căng thẳng nói rằng: "Vân ca, ta hai điểm liền tỉnh rồi, một điểm ngủ không được, làm đợi được hiện tại, ngươi mau mau theo chúng ta nói một chút ngươi muốn đem chúng ta đưa đến nơi nào, ta này trong lòng một chút cũng không chắc chắn."

Kỳ Vân nghe xong sau đó, liếc mắt nhìn ở Lưu Băng, biết nàng cũng ở giả vờ trấn định, khẽ mỉm cười nói: "Chớ sốt sắng, coi như đi học, hơn nữa còn là có chỗ dựa trường học."

"Các ngươi sắp sửa đi địa phương tên là: Thiên kiếm đại lục. Mà các ngươi muốn đi môn phái nhưng là Thiên kiếm đại lục ba Đại tông phái một trong 'Thanh Liên Kiếm Tông', sư phụ của ta là Kiếm Vô Trần, Thanh Liên Kiếm Tông chương môn. Vì lẽ đó các ngươi không cần có cái gì gánh nặng trong lòng, có chuyện gì ta giúp các ngươi kháng, các ngươi nhân vật chủ yếu chính là tu chân!"

Dừng một chút, Kỳ Vân nhìn kỳ toàn ý tứ sâu xa nói rằng: "Kỳ toàn, có một chút chuyện muốn nói với ngươi, đôi này : chuyện này đối với ta hoặc là đối với ngươi đều phi thường trọng yếu."

Kỳ toàn mới vừa nghe được nhiệt huyết sôi trào, vừa thanh tĩnh lại, liền bị Kỳ Vân điểm danh, lập tức lại sốt sắng lên, "Chuyện gì, Vân ca ngươi nói."

"Tu chân có thể không thể so cái khác, cho ngươi thời gian năm năm, ngươi muốn trở thành Thanh Liên Kiếm Tông bao quát nội môn, hạt nhân, cùng đệ tử chân truyền bên trong người số một, đồng thời phải cho ta bồi dưỡng chỉ ít mười cái trở lên cao thủ."

"A? Chuyện này. . . Ta có thể thành sao?" Kỳ toàn cũng không biết mình rốt cuộc có phải là tu chân liêu, liền bị Kỳ Vân cho lên nặng như vậy một bao quần áo.

"Xạ Điều Anh Hùng Truyện xem qua sao? Biết Quách Tĩnh sao? Cần có thể bù chuyết! Ta yêu cầu ngươi muốn so với hắn lại trả giá gấp mười lần nỗ lực, một ngày ngoại trừ ăn uống ngủ nghỉ, ngủ thời gian không thể dư thừa một canh giờ, những thời gian khác đều dùng đến tu luyện, lĩnh dịch quân đủ! Ta tạm thời không cách nào tu luyện, vì lẽ đó nếu để cho ta biết ngươi ở Thanh Liên Kiếm Tông không lý tưởng, như vậy sau đó chúng ta cũng không tiếp tục là huynh đệ!" Kỳ Vân nói rất nặng, bởi vì nói những khác đối với kỳ toàn hầu như một điểm dùng không có.

Kỳ Vân muốn cho kỳ toàn mau chóng ở Thanh Liên Kiếm Tông trưởng thành, cho dù chính mình không cách nào tu chân, như vậy nhà của chính mình người cũng phải đưa tới nơi này.

Kỳ Vân cũng biết ân tình vật này, sẽ hữu dụng xong một ngày. Nói trắng ra, Kiếm Vô Trần mặc dù là sư phụ của chính mình, nhưng là không phải là nhà mình người sư phụ, giúp mình là tình cảm, giúp người khác... Kỳ Vân không dám tưởng tượng một ngày kia.

Vì lẽ đó muốn đem tất cả mọi chuyện an bài xong, chính mình bây giờ có thể tin nhiệm người chỉ có kỳ toàn , còn Lưu Băng? Dù sao chỉ là một người phụ nữ!

"Vân ca, ngươi yên tâm, ta kỳ toàn nếu như trong vòng năm năm không làm được Thanh Liên Kiếm Tông người số một, chính ta tìm địa phương đâm chết!" Kỳ toàn mắt đỏ nói rằng, hắn không phải người ngu, cùng Kỳ Vân từ nhỏ đến lớn giao du nhiều thời gian như vậy, hắn đã sớm có thể nghe ra Kỳ Vân câu nói này một cái khác ý tứ: Kỳ toàn, huynh đệ ta tạm thời không thể tu luyện, hết thầy đều dựa vào ngươi, ngươi nhất định phải đứng ra!

Gật gù, Kỳ Vân biết kỳ toàn rõ ràng ý của chính mình, có mấy lời, huynh đệ trong lúc đó không cần nói quá nhiều hắn liền có thể biết ngươi, hiểu ngươi, này đã đủ rồi.

"Được rồi, hai người các ngươi thả lỏng, theo ta đồng thời tiến vào cái này đường nói liền có thể." Kỳ Vân mới vừa nói xong, trước mặt liền xuất hiện một vòng sáng trắng.

Kỳ toàn cùng Lưu Băng tựa hồ đã quen thuộc từ lâu, ba người chậm rãi đi vào cái kia vòng sáng trong đường nói, biến mất ở trong không gian...

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Trưng cầu

2015-09-21 10:00:00

"Rào!"

Kỷ Vân ba người xuất hiện ở phủ đệ bên trong gian phòng.

Kỷ toàn vĩnh viễn không thể an phận hạ xuống, nhìn trái hữu nhìn một cái, cầm lấy trên bàn một hoa nở bình hoa, hưng phấn nói: "Vân ca, phát ra, phát ra, đây là sứ Thanh Hoa chứ?"

Kỷ Vân đối với kỷ toàn cũng không có cách nào, thật không biết cái tên này ở Thanh Liên Kiếm Tông đến cùng có thể hay không an ổn xuống, ngược lại là Lưu Băng nhưng là lẳng lẳng đứng ở một bên, hiểu kỳ đánh giá Kỷ Vân gian phòng.

"Không phải nói nam nhân gian phòng đều khá là bản loạn sao? Làm sao cái tên này nơi này sạch sẽ như vậy?" Nếu để cho Kỷ Vân biết Lưu Băng ý nghĩ lúc này, Kỷ Vân không phải ngắt đi không thể.

Nói trắng ra tòa phủ đệ này chính mình dời vào đến sẽ không có ngủ, bình thường ngủ Kỷ Vân đều là về không, thứ nhất là vì an toàn, đệ nhị là bởi vì bên trong không gian linh khí dồi dào.

Dù cho Kỷ Vân hiện tại không cách nào tu chân, thế nhưng ngủ quen thuộc không gian Kỷ Vân, thay đổi nơi bình thường vẫn đúng là ngủ không được.

Một cái tát quất tới, Kỷ Vân nói rằng: "Cho ta cái quái gì vậy yên tĩnh lại, học một hồi Băng nhi." Quay đầu hướng Lưu Băng đạo, "Băng nhi, ta đi mời kỳ sư phụ, người ở chỗ này một hồi."

"Hừm, người đi đi."

Gật gù, Kỷ Vân mở cửa phòng, vừa mới đi ra đi, liền nhìn thấy Bạch Tổ Tổ ở chòi nghỉ mát bên cạnh ngồi, không biết đang làm gì, suy nghĩ một chút, Kỷ Vân liền đi tới.

Còn chưa đi đến, Bạch Tổ Tổ liền quay đầu, một mặt kinh hi nói rằng: "Kỷ đại ca người xuất quan?"

"Hừm, . . . Không phải, ta chỉ là đi ra ngoài tiếp hai cái bằng hữu lại đây, một hồi giới thiệu các người nhận thức, ta hiện tại muốn đi ra ngoài chuyển, người đi cho bọn họ đưa ấm trà quá khứ đi."

"A? Băng hữu? Ta làm sao chưa từng thấy a?" Bạch Tổ Tổ suy nghĩ một chút, nghiêng đầu nhỏ hỏi.

"Mới vừa đi đón, xem người ở đây xuất thần không có quấy rầy người, hiện ở tại bọn hắn liền đang ở trong phòng ta, ta đi rồi a, một hồi trở lại. Saionara!"

Kỷ Vân nói xong liền trực tiếp đi ra ngoài, lưu lại một mặt trắng xoá Tổ Tổ...

Một đường thông suốt, Kỷ Vân liền đến sư phụ Kiếm Vô Trần nơi ở.

...

"Đây là việc nhỏ, ta vừa vặn có việc muốn tuyên bố, người trước tiên dẫn người đi đại điện cái kia chờ đợi đi, ta lập tức đi ngay!"

Kỷ Vân không nghĩ tới sư phụ của chính mình Kiếm Vô Trần như vậy dễ dàng liền đáp ứng rồi, nhìn dáng dấp Đại Thừa Kỳ tu chân pháp quyết đối với Kiếm Vô Trần phi thường trọng yếu, bằng không Kiếm Vô Trần không thể thoải mái như vậy.

Một mặt hưng phấn Kỷ Vân vội vội vàng vàng chạy về chính mình phủ đệ, chỉ là mới vừa mở cửa liền nhìn thấy kỷ toàn hoang mang chạy tới, lôi kéo Kỷ Vân liền đi qua một bên, mãi đến tận không nhìn thấy chính đang trò chuyện Bạch Tổ Tổ cùng Lưu Băng sau mới nhỏ giọng nói: "Vân ca, trong nhà của người đến rồi cô gái, cô gái này. . . Cô gái này. . ."

Kỷ Vân kỳ quái nhìn kỷ toàn, cái tên này muốn biểu đạt cái gì?"Cô gái này sao?"

Kỷ toàn lại ngẩng đầu nhìn lại, xác định bốn phía không nhân tài nhỏ giọng nói: "Cô gái này chính là điều xà!"

"Xà? Làm sao người biết?" Kỷ Vân hứng thú, tựa hồ như là phát hiện tân đại lục.

Bởi vì Bạch Tổ Tổ từng nói sau đó không quản lý mình có ở hay không đều sẽ biến ảo đi chính mình đuôi rắn, vì lẽ đó Kỷ Vân tin tưởng Bạch Tổ Tổ càng sẽ không ở bên của Kỷ Vân trước mặt để lộ điểm này. Mà hiện tại kỷ toàn hiển nhiên là biết rồi Bạch Tổ Tổ là xà, vì lẽ đó liền vội vàng hỏi rõ ràng.

"Ta. . . Hân! Người liền nghe ta là được, Vân ca, ta chính là cảm giác ra được. Cũng không phải cảm giác. . . Nói như thế nào đây? Ta có thể nhìn ra, quần nàng dưới là đuôi rắn, màu trắng, đúng, chính là thấy được!" Kỷ toàn sơ trung văn hóa, tuy biểu đạt không tính toàn diện, thế nhưng nên biểu đạt ý tứ Kỷ Vân biết rồi.

Kỷ Vân càng thêm kỳ quái, nhân vì chính mình hiện tại tốt xấu cũng là cái Tiên Thiên kỳ tiểu cao thủ, thế nhưng ở Bạch Tổ Tổ biến ảo đi đuôi rắn chính hần cũng không thấy, mà hiện tại kỳ toàn năng nhìn thấy.

Điều này nói rõ cái gì?

Thiên tài? Kỷ Vân vội vàng phủ định ý nghĩ của chính mình, cái tên này nếu như là thiên tài, cái kia sẽ không có Thiên Lý.

Lẽ nào uống nước uống nhiều rồi chống, xuất hiện ảo giác?

Không đúng.

Uống nước?

Linh dịch?

Kỷ Vân chợt nhớ tới cái kia bảy ngày kỳ toàn thức ăn, chính là không ngừng mà uống linh dịch, lẽ nào là linh dịch duyên cớ?

"Một hồi một chút sự phụ đi, ta là không thấy được." Nhìn hồi lâu Kỷ Vân cũng không nhìn ra cái nguyên cớ, thẳng thắn không muốn, nói: "Làm sao? Sợ sệt? Sợ sệt ngươi liền nói mà, huynh đệ ta không cái gì thật không tiện, một con xà tinh mà thôi, ai..."

Nói xong Kỷ Vân liền lắc đầu hướng đi Bạch Tổ Tổ cùng Lưu Băng.

Kỷ toàn bắt đầu nghe không hiểu ra sao, cuối cùng nghe ra Kỷ Vân là ở khinh bỉ chính mình? Nhất thời nổi trận lôi đình nói: "Cái quái gì vậy cái nào con rùa sợ sệt, nhạ mao ta hoạt quái chết nằng ngươi tin không?"

Mới vừa nói xong, Kỷ Vân liền đi tới Bạch Tổ Tổ trước mặt, cười chỉ vào kỷ toàn nói rằng: "Tổ Tổ, hần nói muốn đem ngươi tươi sống quái chết, việc này ngươi xem đó mà làm."

Kỷ toàn mới vừa chạy tới, nhìn Kỷ Vân chỉ mình liền biết muốn chuyện xấu, nhìn thấy trước mặt con rắn kia tinh đầy mặt tức giận, hướng chính mình đi tới, kỷ toàn há miệng, cuối cùng về mặt đưa đám nói rằng: "Đại tỷ, ai u, bác gái. . . Di cả, đừng đánh, thân bà nội, tổ tông. . . Ai u, đừng đánh ta đầu a, ta nói với ngươi, ngươi đánh ta cái nào cũng có thể, không thể phá hoại ta kiểu tóc. . . Ai u, còn đánh? Tổ tông. . . Ta không dám. . ."

Lưu Băng cùng Kỷ Vân thì lại ở một bên nhìn kỷ toàn cái kia vai hề đang bị Bạch Tổ Tổ đạ bạo lật.

Đúng, chính là đạ nảo qua.

Kỷ toàn cũng là gặp vận rủi, đây là thật đau, đừng xem Bạch Tổ Tổ Kiêu Kiêu nhược nhược, nhưng là bắn lên bạo lật cùng tiểu chủy sắt không kém cạnh, đau kỷ toàn chạy trời chết, làm sao bắt kẻ như thế nào chạy đều không có Bạch Tổ Tổ nhanh.

Một hồi lâu, Kỷ Vân ngăn cản hai người đùa giỡn, háng giọng nói: "Đừng nghịch, một hồi ba người các ngươi đi với ta đại điện, sự phụ muốn gặp các ngươi, phỏng chừng các ngươi sẽ bị bắt vào môn phái, đặc biệt là Tổ Tổ, mặc dù ngươi không tu kiếm điển, quang gia nhập môn phái cũng là mới có lợi."

"A? Có thật không? Cái kia quá tốt rồi, cảm tạ, cảm tạ Kỷ đại ca."

Bạch Tổ Tổ kích động chảy ra nước mắt, tu không tu kiếm điển không đáng kể, chỉ cần có thể gia nhập vào Thanh Liên Kiếm Tông, chính mình ở cả gia tộc cũng có thể ngẩng đầu làm người. . . Ngạch, làm xà. Mặc dù tộc trưởng cũng không dám lại xem thường chính mình, tuy nói Bạch Tổ Tổ đối với cái kia gia tộc không có cảm tình gì, thế nhưng dù sao nơi đó là nhà của chính mình!

"Không cần, chúng ta quá khứ đi, đừng làm cho sự phụ đợi lâu."

"Ừm."

Một nhóm bốn người hạ sơn, đi hướng về Thanh Liên Kiếm Tông đại điện.

Dọc theo đường đi, đặc biệt là Lưu Băng cùng kỷ toàn, đối với nơi này hết thấy đều cảm thấy hết sức tò mò, vừa đi vừa nghỉ, bên cạnh lại có một đối với nơi này cũng không phải rất quen thuộc Bạch Tổ Tổ làm người dẫn đường, lẽ ra đi mười phút lộ trình, Kỷ Vân mấy người vẫn cứ đi rồi hơn nửa canh giờ mới đến.

Chỉ là đi vào mới phát hiện, ngày hôm nay đại điện người có chút nhiều, hơn nữa ngoại trừ ở đại điện trên cao nhất Kiếm Vô Trần, phía dưới lần lượt ngồi mười vị rất lớn tuổi lão nhân, xuống chút nữa mới là một ít ăn mặc Thanh Liên Kiếm Tông quần áo đệ tử nội môn, đệ tử nông cút cùng đệ tử chân truyền.

Chương 26: Kiếm Vô Trần nổi giận

Chương 26: Kiếm Vô Trần nổi giận

2015-09-22 10:00:00

Kỷ Vân chờ người đi vào, tất cả mọi người đồng loạt quay đầu nhìn về phía Kỷ Vân bốn người, có ước ao, có đồ kị, có phản cảm.

"Khặc!"

Kiếm Vô Trần ho nhẹ một tiếng, nhìn phản ứng bất nhất mọi người, sắc mặt nghiêm túc nói: "Mấy ngày trước đây là ta Thanh Liên Kiếm Tông chọn lựa đệ tử ngày, chư vị đều biết, ta thu một đệ tử chân truyền, hẳn chính là Kỷ Vân!"

Kiếm Vô Trần mới vừa nói xong, liền nghe đến phía dưới đệ tử nội môn đang sôi nổi nghị luận.

"Hẳn chính là Kỷ Vân a? Ta nghe sư phụ nói hẳn đạo cơ bị hủy, chương môn tổ sư vì sao phải thu một tên rác rưởi làm đồ đệ a?"

"Chính là, sư phụ ta cũng đã nói, ta nhớ tới năm ngoái có một cũng là thực lực rất mạnh, chỉ có điều đạo cơ bị hao tổn, cuối cùng ở cửa thử ba bị cự tuyệt ở ngoài cửa."

"Ân, người kia gọi lý thiên thắng, chỉ là nói cơ bị hao tổn liền bị cự, vì sao cái này Kỷ Vân đạo cơ hoàn toàn bị hủy, phể nhân một cũng có thể vào được ta Thanh Liên Kiếm Tông?"

Nghe đệ tử nội môn đang bàn luận chính mình, Kỷ Vân bình tĩnh nhìn về phía trước, không nói gì, có không cần phải nói, có mấy người cũng không cần để ý tới sẽ!

Kỷ Vân biết mình bây giờ cũng không có bất kỳ tư cách nói bất kỳ thoại, mình bây giờ trong mắt của mọi người chỉ là một tên rác rưởi, một không cách nào tu chân rác rưởi.

Kỷ Vân không nói lời nào không có nghĩa là người khác không nói lời nào, kỷ toàn không chịu được người khác nói Kỷ Vân, liều mạng chỉ vào những đệ tử nội môn kia lớn tiếng nói: "Chỉ bằng các ngươi cũng dám nói ta Vân ca? Các ngươi cái quái gì vậy chính là..."

"Kỷ toàn, câm miệng!" Kỷ toàn lời còn chưa dứt liền bị Kỷ Vân quát lạnh một tiếng đánh gãy.

"Vân ca, bọn họ nói như vậy ngươi . . ." Kỷ xem hết Kỷ Vân vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Ta đề ngươi câm miệng!"

Kỷ Vân hầu như là gầm nhẹ ra câu nói này, vừa nói, kỷ toàn thở phì phò yên tĩnh lại. Toàn bộ đại diện cũng yên tĩnh lại, tuy rằng Kỷ Vân vẫn là bình tĩnh nhìn trước mặt chỗ trống, thế nhưng hầu như người người đều có thể cảm nhận được cái kia bình tĩnh sau lưng căm giận ngút trời!

Lúc này, ngồi ở đại diện phía trước nhất một lão già đứng lên, hướng về Kiếm Vô Trần hơi hành lý, nói: "Chương môn sư huynh, vốn là ngươi thu đệ tử cuối cùng đây là chuyện của ngươi, thế nhưng Tông mỗ hỏi một câu, ngươi tại sao thu một đạo cơ bị hủy người? Đây không chỉ không thể truyền thừa y bát của ngươi, càng không phù hợp ta Thanh Liên Kiếm Tông mấy chục ngàn năm tông quy, xin mời chương môn sư huynh cân nhắc!"

Họ Tổng ông lão nói xong mới vừa ngồi xuống, đối diện một mặc áo xanh ông lão cũng đứng lên, trực tiếp chỉ vào kỷ toàn nói: "Ngươi bắt kì người?"

Kỷ toàn mới vừa muốn nói chuyện, bị Kỷ Vân cho kéo, nhìn ông lão mặc áo xanh nói rằng: "Hồi bẩm sư thúc, đây là huynh đệ của ta kỷ toàn, là đến gia nhập ta Thanh Liên Kiếm Tông." Tiếp theo một vừa giới thiệu nói: "Hai vị này cũng là bằng hữu của ta, đều là đến gia nhập Thanh Liên Kiếm Tông!"

Kỷ Vân vừa dứt lời, ông lão mặc áo xanh ngữ khí đột nhiên chuyển cao, nổi giận đùng đùng nói: "Ngươi nghĩ ta Thanh Liên Kiếm Tông là nơi nào? Ngươi chuyện của chính mình đều không có giải quyết, lại còn mang người đến, ngươi cho rằng ta Thanh Liên Kiếm Tông là cứu lưu môn phái? Nói đến là đến? Ngươi tính là thứ gì?"

"Thanh Y, ngươi còn dám sỉ nhục ta đồ đệ, thì đừng trách ta không niệm tình đồng môn!"

Kiếm Vô Trần giận dữ, nói xong trước mặt đột nhiên xuất hiện một hào quang màu xanh, chói lát liền hóa thành một thanh thần kiếm màu xanh, thần kiếm mang theo tiếng xé gió, "Bạch!" Liền đến bổ vào Thanh Y trước mặt ba tấc nơi, phát sinh một tiếng vang thật lớn, đại diện lòng đất phồng lên đá tán lạc khắp mặt đất, sau đó liền chậm rãi biến mất.

Thanh Y sợ hết hồn, căn bản không ngờ rằng vẫn mặc kệ bất cứ chuyện gì nghỉ, vẫn là người hiền lành Kiếm Vô Trần vì sao ngày hôm nay ở dưới con mắt mọi người trực tiếp dùng sử dụng Thanh Liên kiếm điển "Thiên ngoại phi kiếm" công kích chính mình, một điểm tình cảm không nói!

Toàn bộ đại diện người đều thất thần, Thanh Y là ai? Đó là hiện nay Thanh Liên Kiếm Tông hiềm hoi còn sót lại mười vị Hợp Thể kỳ cao thủ một trong từng cùng Kiếm Vô Trần đồng thời tiến vào tông nguyên lão cấp nhân vật, cùng Kiếm Vô Trần quan hệ vô cùng tốt. Không nghĩ tới chỉ là nói một câu Kỳ Vân, Kiếm Vô Trần hầu như muốn ra kiếm chém sát thanh y, có thể nào để mọi người không kinh hãi?

Thanh Y chỉ vào Kiếm Vô Trần, tức giận miệng đều có chút run cầm cập, nói: "Vô Trần huynh. . . Ngươi. . . Ngươi bởi vì một phế vật như vậy, dùng Thanh Liên kiếm điển kiếm chiêu đối với ta?"

Thanh Liên Kiếm Tông từ xưa có tông quy, đồng môn như có không giải được từ thù cũng không thể vận dụng 'Thanh Liên kiếm điển' chiêu thức, muốn phân ra sinh tử có thể liên cái khác kiếm pháp, 'Thanh Liên kiếm điển' 'Là (vàng,đúng) dùng để đối địch, mà không đối với người mình! Nếu như có người một khi vận dụng' Thanh Liên kiếm điển 'Đối phó đồng môn người, tức là Thanh Liên Kiếm Tông sinh tử đại địch!

Kiếm Vô Trần lúc này lửa giận bên trong trùng, Thanh Y lập đi lập lại nhiều lần không biết tiến thoái, xưng hô Kỳ Vân vì là rác rưởi, đã để Kiếm Vô Trần thực sự tức giận, ngón tay cầm kiếm quyết, chỉ vào Thanh Y nói: "Thanh Y, cho Kỳ Vân xin lỗi, bằng không, ngày hôm nay ngươi đi không ra cung điện này!"

Kiếm Vô Trần nói lời này đồng thời, đầu ngón tay ánh sáng màu xanh hiện lên, nếu như Thanh Y không xin lỗi, đại chiến động một cái liên bùng nổ!

Lúc này phía trước ngồi mười vị trưởng lão dồn dập đứng lên, khó mà tin nổi nhìn Kiếm Vô Trần, hấn đây rốt cuộc là làm sao? Ba câu nói liền muốn xung đột vũ trang, quả thực là không hiểu ra sao.

Kiếm Vô Trần mảy mảy vẩy vẩy một cái, lạnh lùng nhìn lướt qua đứng lên mười vị nguyên lão, ngữ khí lạnh lẽo nói rằng: "Làm sao? Ta nói cho các ngươi biết, nếu như ta muốn sát thanh y, chỉ bằng các ngươi chín cái còn không ngăn được ta!"Tiếp theo nhìn về phía Thanh Y đạo, " xin lỗi! Ta không nói lần thứ ba. Đạo xin lỗi xong ta để giải thích vì sao để ngươi xin lỗi!"

"Kiếm Vô Trần, ngươi làm Thanh Liên Kiếm Tông tông quy là trang trí sao? Ngươi lại... "Thanh Y cũng tức giận mất đi lý trí, chửi ầm lên.

Chỉ là kiếm sĩ nghe ra Kiếm Vô Trần ý tứ trong lời nói, trong này có ẩn tình, liền vội vàng kéo Thanh Y, khẽ quát: "Trước tiên xin lỗi, nghe xong Vô Trần giải thích lại nói!"

Thanh Y tăng tăng thờ hồn hèn, chậm rãi bình phục lại đến, nhìn Kỳ Vân nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Kỳ Vân, lão phu thu hồi vừa nãy nhục ngươi lời nói!"

Kỳ Vân không nói gì, chỉ là bình tĩnh nhìn trước mặt, tựa hồ vừa nãy tất cả Kỳ Vân đều không có nghe thấy.

Kiếm Vô Trần biết Kỳ Vân đang tức giận, tuy rằng ở khác chế, thế nhưng hấn có thể cảm nhận được. Mà Thanh Y hấn càng rõ ràng, có thể làm cho Thanh Y nói ra lời nói này e sợ cũng là hấn cực hạn.

Kiếm Vô Trần tản mất kiếm quyết, tay trái phụ với sau lưng, đi từ từ vài bước, thờ dài một hơi nói: "Thanh Y, ta biết ngươi không phục, thế nhưng ta giải thích xong sau đó ta hi vọng ngươi có thể lại cho Kỳ Vân xin lỗi!"

"Đại gia đang ngồi đều là ta Thanh Liên Kiếm Tông người, khả năng đều biết ta Thanh Liên Kiếm Tông trấn tông truyền thừa 'Thanh Liên kiếm điển', thế nhưng các ngươi không biết chính là ta Thanh Liên Kiếm Tông mấy chục ngàn năm vì sao không ai có thể bước ra cái kia bước cuối cùng, đến Đại Thừa Kỳ!"

"Ngày hôm nay ta sẽ nói cho các ngươi, bởi vì Đại Thừa Kỳ tu chân pháp quyết không ai có thể tu luyện! Ta Thanh Liên Kiếm Tông mấy chục ngàn năm không có một người tu luyện qua!"

Kiếm Vô Trần vừa dứt lời, đại diện những đệ tử kia nhất thời sôi sùng sục, một bộ thấy quý biểu hiện!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Kim lân há lại là vật trong ao

Chương 27: Kim lân há lại là vật trong ao

2015-09-23 10:00:00

Những này đệ tử nội môn, đệ tử nòng cốt bao quát đệ tử chân truyền bởi vì tu vi đều còn chưa đạt tới Hợp Thể kỳ, vì lẽ đó cũng không biết mặt sau Đại Thừa Kỳ tu luyện pháp quyết. Lúc này nghe được Kiếm Vô Trần nói ra nguyên do, nhất thời không biết làm sao.

Nếu như chỉ có thể tu đến đại thừa kỳ, như vậy tu tiên theo đuổi liền không còn, bọn họ tu chân bản ý là truy cầu trường sinh, theo đuổi Vĩnh Sinh, mà Kiếm Vô Trần không thể nghi ngờ là một đạo sát sét giữa trời quang.

Nếu như không thể Vĩnh Sinh, vậy còn tu cái gì thật? Chỉ là so với phạm nhân nhiều hai ngàn năm tuổi thọ mà thôi, cuối cùng khó thoát cái kia Luân Hồi nỗi khổ.

Kiếm Vô Trần nghe nghị luận phía dưới thanh, nói tiếp: "Thế nhưng bây giờ, ta đã bước vào cái kia bước cuối cùng." Tiếng nói vừa dứt, Kiếm Vô Trần cả người khí thế bạo phát, Đại Thừa Kỳ uy thế khủng bố bao phủ đại điện, thập đại trưởng lão trợn to hai mắt khó mà tin nổi nhìn Kiếm Vô Trần.

Thanh Y càng là khiếp sợ, tiện đà ha ha bắt đầu cười lớn, không để ý chút nào vừa nãy Kiếm Vô Trần đối với mình dùng Thanh Liên kiếm điển, lớn tiếng nói: "Sur huynh rốt cục bước ra cái kia bước cuối cùng, ha ha ha, cái kia chín Thiên Ma Tông Thiên Ma biết tin tức này nhất định sẽ rất cao hứng đi, ha ha ha ha!"

Kiếm Vô Trần khẽ gật đầu, nói tiếp: "Nếu như. . . Nếu như không phải Kỳ Vân, phỏng chừng ta Thanh Liên Kiếm Tông sẽ ở trong vòng mười năm bị chín Thiên Ma Tông chiếm đoạt!"

Các trưởng lão kinh hãi, cái này chẳng lẽ không phải Kiếm Vô Trần chính mình hiểu thấu đáo, mà là...

Thanh Y cau mày nói: "Này cùng Kỳ Vân có quan hệ gì? Sur huynh thiên tài hiểu thấu đáo cái kia Đại Thừa Kỳ tu luyện pháp quyết, cùng cái kia Kỳ Vân cái gì can hệ?"

"Bởi vì hiểu thấu đáo cái kia Đại Thừa Kỳ tu luyện pháp quyết người không phải ta Kiếm Vô Trần, mà là Kỳ Vân!"

"A? Cái gì? Sao có thể có chuyện đó?"

"Không thể!"

"Sur huynh người đang nói đùa? Hẳn Kỳ Vân nhiều nhất chính là một Tiên Thiên trung kỳ tu vi, làm sao có thể tìm hiểu Đại Thừa Kỳ tu chân pháp quyết?"

Kiếm Vô Trần nhìn dưới đáy mồm năm miệng mười không thể tin tưởng trưởng lão, nói tiếp: "Ta Kiếm Vô Trần vì là Thanh Liên Kiếm Tông chương môn, không có cần thiết hướng về người khác trên mặt thiếp vàng chứ?" Sau khi nói xong, ngừng lại một chút, trong thanh âm có chút hồi ức: "Còn nhớ năm đó Thần Toán Tử lên cho ta một que sao? Cuối cùng được phê văn ta nhớ các người còn không có quên chứ?"

Thanh Y lâm bảm nói: "Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân liền Hóa Long! Kim lân. . . Vật trong ao. . . Phong vân. . . Kỳ Vân. . . Ta đã hiểu, ta đã hiểu, nguyên lai cái kia phong vân nói chính là Kỳ Vân, ta hồ đồ a. . . Kỳ Vân, ta vì là vừa nãy nhục người lời nói, trịnh trọng xin lỗi người, hi vọng người có thể tha thứ ta hồ đồ này người!"

Kỳ Vân vẫn cứ nhìn trước mặt, không có nói một câu, thập đại trưởng lão bao quát Kiếm Vô Trần đều nhìn Kỳ Vân, chờ Kỳ Vân mở miệng, không nghĩ tới Kỳ Vân như là nhập định giống như không nhúc nhích, không nói câu nào!

Kiếm Vô Trần nhìn Kỳ Vân, không biết ý gì, hỏi: "Kỳ Vân người có yêu cầu gì liền nói, chỉ cần ta Thanh Liên Kiếm Tông, ta Kiếm Vô Trần có thể làm được, nhất định thỏa mãn yêu cầu của người!"

Kỳ Vân di chuyển, hoàng hốt ánh mắt đảo qua thập đại trưởng lão, cuối cùng đứng ở Kiếm Vô Trần trên mặt, giờ lên ba ngón tay chậm rãi nói rằng: "Ta có ba cái điều kiện."

Kiếm Vô Trần nói tiếp: "Đừng nói ba cái điều kiện, người đối với Thanh Liên Kiếm Tông công hiến dù cho nói ba trăm cái điều kiện đều không quá đáng!"

"Liền ba cái điều kiện, đệ nhất: Thu ba người bọn họ vào tông!"

Kiếm Vô Trần nói rằng: "Cái này không tính, đây là ta trước đáp ứng người, mặc dù người không đề cập tới ta cũng sẽ thu làm đệ tử chân truyền!"

"Đệ nhị: Mang ta đi Thông Thiên hẻm núi, từ nam chí bắc phi một lần!"

"Đệ tam: Từ hôm nay trở đi, ta không còn là người đồ đệ, càng không phải Thanh Liên đệ tử của kiếm tông!"

Kỳ Vân nói xong ba cái điều kiện, nhìn Kiếm Vô Trần nói rằng: "Không biết kiếm chương môn có thể làm được hay không! ?"

Kiếm Vô Trần tăng tăng ngồi ở trên ghế, trong miệng lâm bảm nói: "Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân liền Hóa Long. Ta rốt cục đã hiểu hai câu này có ý gì, thế này sao lại là nói ta Kiếm Vô Trần, kim lân, kim lân, nói hóa ra là Kỳ Vân, Thanh Liên Kiếm Tông hay là thật sự quá nhỏ. . . Quá nhỏ!"

Thập đại trưởng lão cũng rõ ràng, dồn dập thở dài ngồi xuống, Kỳ Vân hành động này sửa lại đáp lại Thần Toán Từ khế ngữ. Thanh Liên Kiếm Tông nhân Kỳ Vân mà có thể tiếp tục tu luyện vô thượng Thông Thiên vĩnh viễn con đường sống, đồng thời mất đi Kỳ Vân, không biết là phúc vẫn là họa!

Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân biến hóa Long.

Câu này lời bình luận mặt ngoài nói chính là Kiếm Vô Trần sẽ cơ duyên là ở Kỳ Vân trên người. Mà thực tế nói chính là Kỳ Vân, Thanh Liên Kiếm Tông miếu quá nhỏ, không chứa nổi Kỳ Vân vị này đại Phật, mà Kiếm Vô Trần cơ duyên chỉ là gặp phải Kỳ Vân mà thôi, chỉ đến thế mà thôi!

Kiếm Vô Trần nhìn Kỳ Vân, biết lời này từ Kỳ Vân trong miệng nói ra, hầu như không có chỗ trống có thể nói, nói rằng: "Đừng nói một qua lại, chính là mười cái qua lại ta cũng dẫn ngươi đi! Ngươi yên tâm, ba người bọn họ ta tự mình giáo dục, mặt khác lúc nào đi Thông Thiên hẻm núi."

"Liên hiện tại!" Kỳ Vân hầu như không chút do dự nói ra, quay đầu đối với kỳ toàn ba người nói: "kỳ toàn, hảo hảo tu hành! Tổ Tổ, Băng nhi, ta không ở khoảng thời gian này, các ngươi cố gắng theo chương môn tu chân, qua một thời gian ngắn ta sẽ trở lại!"

"Vân ca, ta không tiến vào này Thanh Liên Kiếm Tông, ta theo ngươi..." Kỳ toàn hầu như là hồng mắt nói câu nói này.

Kỳ Vân nhìn kỳ toàn, đột nhiên thật sâu bái một cái, nói: "Xin nhờ! Huỳnh đệ!"

Kỳ xem hết Kỳ Vân, mặt đầy nước mắt, xấu hổ lui xuống!

Lưu Băng cùng Bạch Tổ Tổ cũng là mặt đầy nước mắt nhìn cái này vừa quen thuộc lại vừa xa lạ chàng trai, tuy không thể tu chân, nhưng đỉnh thiên lập địa!

Kỳ Vân cũng không trách Thanh Y, Thanh Y là người tốt, Kỳ Vân biết. Người xấu sẽ không như vậy dễ kích động, Thanh Y kích động, nói rõ món đồ gì đều đặt ở ở bề ngoài giải quyết.

Được xưng Thiên kiếm đại lục người thứ nhất môn chính tông Thanh Liên Kiếm Tông, bên trong người, Kỳ Vân nhìn ra, tuy tính khí có gì đó quái lạ, gần bướng, nhưng trên thực tế mọi người không xấu, vì lẽ đó Kỳ Vân rất yên tâm để kỳ toàn, Bạch Tổ Tổ cùng Lưu Băng ở lại Thanh Liên Kiếm Tông.

Dàn xếp được rồi ba người kia, Kỳ Vân mới có thể an tâm đi tìm tìm Thanh Mộc Thiên kiếm, nếu như Thanh Liên Kiếm Tông mỗi một người đều là ra vẻ đạo mạo tiểu nhân, Kỳ Vân thà rằng ba người đều ở lại không gian hoặc là Hoa Hạ.

Nói xong, Kỳ Vân liền xoay người rồi đi, đi tới cửa đại điện, Kỳ Vân quay lưng mọi người, nói: "Trưởng lão áo xanh, ngày hôm nay Kỳ Vân mạo muội, ta ba vị bằng hữu liền xin nhờ ngươi, năm năm sau ta trở lại yếu nhân!"

Vừa dứt lời, Kỳ Vân liền một cước bước ra cửa điện, đi ra ngoài!

"Năm năm sau ta nhất định sẽ giao cho ngươi ba vị cao thủ tuyệt đỉnh! Như làm trái bói, ta Thanh Y đề đầu thấy ngươi!" Thanh Y hướng Kỳ Vân lớn tiếng hô một câu.

Kiếm Vô Trần nhìn mọi người một chút, lại nhìn lướt qua kỳ toàn ba người, mày kiếm vẩy một cái, tựa hồ phát hiện tuyệt thế bảo vật giống như vậy, lại đột nhiên biến mất, đuổi theo Kỳ Vân mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Thiên kiếm xuất thế

Chương 28: Thiên kiếm xuất thế

2015-09-24 10:00:00

Sau năm ngày!

Thông Thiên bên trong cốc, Kiếm Vô Trần mang theo Kỳ Vân đã tới Kinh Thần lĩnh, cũng chính là Thông Thiên hẻm núi tới phía nam.

Tuy nói là Thông Thiên bên trong cốc, thế nhưng cùng phổ thông lục địa hầu như không hề khác gì nhau, bởi vì này Thông Thiên hẻm núi quá rộng rãi,

dưới đáy cũng có hơn ngàn dặm độ rộng.

Kỷ Vân này năm ngày hầu như không có nói với Kiếm Vô Trần quá mấy câu nói, chỉ là yên tĩnh chờ ở Kiếm Vô Trần đẩy lên linh khí tráo bên trong.

"Kỷ Vân, này Thông Thiên hẻm núi đã sắp đến cùng. Chúng ta lại từ phía đông bay trở về làm sao?" Tuy rằng Kỷ Vân chưa từng nói qua đến Thông Thiên hẻm núi làm gì, thế nhưng Kiếm Vô Trần biết Kỷ Vân là đang tìm Thiên kiếm.

Bởi vì Thông Thiên bên trong cốc tuy rằng rộng rãi, thế nhưng không có một trụ người, thậm chí ngay cả động vật cũng rất ít nhìn thấy, năm đó Thanh Liên kiếm tiên uy thế của một kiếm, hầu như khiến nơi này không có một ngọn cỏ!

Tuy rằng Kiếm Vô Trần biết tìm tới độ khả thi cực thấp, thế nhưng hần tin tưởng Kỷ Vân, mặc dù thật tìm tới, Kiếm Vô Trần cũng sẽ cảm thấy vô cùng bình thường. Dù sao liên thiên thư giống như tự Kỷ Vân đều biết, tìm Thiên kiếm thực sự quá bình thường có điều!

"Không cần, liền đến tối nam đầu, không tìm được ngài liền trở về liền có thể, kiếm chương môn!" Kỷ Vân ngữ khí bình tĩnh nói, chỉ là trong mắt không hề sinh cơ, hầu như là chất phác nhìn chằm chằm một chỗ, "Quãng đường còn lại, chính ta đi!"

"Kỷ Vân, người này lại khổ như thế chứ? Thanh Y bản ý không xấu. . ."

"Không có quan hệ gì với Thanh Y! Nếu như, ta là nói nếu như, nếu như ta không thể tu tiên, cái kia. . . Từ nhỏ cần gì dùng? Chỉ là ta Kỷ Vân có thể có thể đến chết cũng sẽ không biết, đạo cơ của ta đến cùng là ai hủy?"

Kiếm Vô Trần nghe xong Kỷ Vân, ngẩn ra, không nghĩ tới Kỷ Vân như vậy cương liệt một người!

Đúng vậy a, hi vọng sống sót không còn, cái kia mọc ra cần gì dùng? Kiếm Vô Trần trong lòng yên lặng nghĩ, đôi làm chính mình cũng có thể sẽ như thế chứ?

Không nói gì, chỉ là Kiếm Vô Trần ở chạy đi thời điểm lại tăng nhanh tốc độ, thế nhưng là càng ngày càng chậm. Bởi vì Kiếm Vô Trần vốn là là dọc theo phía tây trực đi về phía nam phi, hiện tại là hầu như đồ vật phi, tìm tòi tỉ mỉ mỗi một chỗ.

Hai canh giờ qua đi, Kiếm Vô Trần cũng càng ngày càng sốt ruột, bởi vì đã có thể mơ hồ nhìn thấy bốn sinh hải sóng biển, Thông Thiên hẻm núi đã lập tức sẽ đi tới phần cuối.

Kỷ Vân cũng nhìn thấy, trong mắt vẫn là giống nhau cực diện đáng buồn, không có một chút nào sắc thái.

Kiếm Vô Trần mang theo Kỷ Vân bay đến Thông Thiên hẻm núi tới nam đầu phía trên một chỗ vách đá, ngừng lại.

Đứng chỗ này vách núi điểm cao nhất, đi về phía nam nhìn lại, tựa hồ là đi tới Thiên kiếm đại lục phần cuối giống như vậy, ngoại trừ ngập trời nước biển liền với phía chân trời, phát sinh từng trận Hải Khiếu, nơi này không có một tia tức giận, tựa hồ là bị thế giới lãng quên phần cuối.

Lúc này, Kỷ Vân cái kia con mắt đột nhiên sáng, bởi vì Kỷ Vân cảm giác được một con sóng chấn động mãnh liệt, tựa hồ là một loại thân thiết hò hét giống như.

Mà cơn sóng này càng lúc càng lớn, Kiếm Vô Trần cũng cảm giác được. Vốn là không bình tĩnh bốn sinh hải mặt biển như là sôi trào giống như, gió nổi mây vần.

Đồng thời nương theo sấm vang chớp giật, từng đạo từng đạo chớp giật điên cuồng bỏ vào mặt biển một đọt, tựa hồ nơi đó tụ tập quái vật gì. Mà mặt biển cũng hình thành một vòng xoáy không lồ, theo vòng xoáy chậm rãi mở rộng. Lôi Điện phảng phất như phát nổ như thế bỏ về phía cái kia vòng xoáy, từ xa nhìn lại vô cùng đồ sộ.

Chỉ trong chốc lát, cái kia vòng xoáy liền bắt đầu cuốn lên một đạo to lớn cột nước, Lôi Điện không ngừng bỏ vào cái kia to lớn cột nước trên, trung gian bí mật mang theo vô số Lôi Điện ánh lửa, rất giống một cái to lớn điện Long giống như.

Sắc trời dần dần tối lại, chỉ có không ngừng lấp loé bỏ về phía cái kia to lớn rồng nước trụ bên trên chớp giật mới mang đến một tia tia sáng, Kiếm Vô Trần nhìn cái kia to lớn cột nước, mơ hồ cảm giác được cái gì.

Đột nhiên cái kia cột nước đỉnh cao nhất xuất hiện một luồng chói mắt thanh mang, liền ngay cả Đại Thừa Kỳ Kiếm Vô Trần đều mau mau liếc mắt nhìn về phía nơi khác, theo thanh mang xuất hiện, Kỷ Vân trên cổ khối này màu xanh đen mảnh gỗ tự động bay ra, bay về phía cái kia thanh mang chỗ.

Kỷ Vân hưng phấn nhìn cái kia mảnh gỗ, tự lẩm bẩm: "Quả nhiên là, ha ha ha ha, ta rốt cuộc tìm được ngày này kiếm!"

Kiếm Vô Trần cũng thở phào một cái, cuối cùng cũng coi như là tìm tới, không phải vậy Kỷ Vân không nhất định có thể làm xảy ra chuyện gì, nếu tìm tới, như vậy đều đại hoan hỉ.

...

Màu xanh mảnh gỗ bay vào cái kia thanh mang bên trong, ánh sáng càng hơn một bậc, lúc này nhân sấm vang chớp giật hoàn toàn đêm đen đến bầu trời bị này đạo thanh mang soi sáng hầu như như ban ngày!

Chỉ là thanh mang chậm rãi thu lại, Kỳ Vân cùng Kiếm Vô Trần mới phát hiện, này chính là một thanh kiếm, thanh kiếm này không cần đoán cũng biết, chính là Thanh Liên kiếm tiên Thiên kiếm!

Kỳ Vân nhìn thấy Thanh Mộc Thiên kiếm, chỉ là bản năng vẫy tay, cái kia thần kiếm liền hầu như trong nháy mắt bay đến Kỳ Vân trong tay. Nhìn cái này màu đen Thanh Mộc Thiên kiếm, Kỳ Vân đối với Kiếm Vô Trần ôm quyền nói: "Đa tạ kiếm chương môn, Kỳ Vân mới có thể tìm về ngày này kiếm!"

Kiếm Vô Trần giật nảy cả mình, lẽ nào... Lẽ nào ngày này kiếm lẽ ra nên chính là Kỳ Vân? Này nói rõ cái gì đây? Kiếm Vô Trần chính là cái kẻ ngu si cũng rõ ràng.

...

"Này vốn là ta phải làm, nếu tìm tới Thiên kiếm, vậy chúng ta về tông?" Kiếm Vô Trần thăm dò hỏi một câu, vẫn là hi vọng Kỳ Vân có thể trở về Thanh Liên Kiếm Tông.

"Không được, kiếm chương môn đi về trước đi, ta còn có chuyện khác phải xử lý." Kỳ Vân nhìn Thanh Mộc Thiên kiếm đối với Kiếm Vô Trần nói.

"Chính người bảo trọng, có chuyện gì muốn ta hỗ trợ chỉ cần phái người đến Thanh Liên Kiếm Tông thông báo một tiếng là được!" Nói xong, Kiếm Vô Trần khẽ thở dài một cái, hóa thành một vệt sáng biến mất ở Kỳ Vân trước mặt.

Kỳ Vân thấy Kiếm Vô Trần rời đi, một lát sau, liền cũng biến mất ở này tại chỗ.

...

Bên trong không gian, Kỳ Vân cẩn thận quan sát trong tay mình cái này cái gọi là Thanh Mộc Thiên kiếm, chỉ là nhìn hồi lâu cũng không biết có đặc biệt gì.

"Chẳng lẽ còn là cần nhỏ máu nhận chủ?"

Kỳ Vân cau mày nghĩ đến, tiếp theo ngón trỏ đặt ở mũi kiếm nơi, nhẹ nhàng vạch một cái, liền chảy ra máu đỏ tươi. Kỳ Vân thẳng tắp nhìn trên ngón tay của chính mình huyết, vốn là sắp sửa nhỏ đến lòng đất dòng máu, lúc này đều bị Thanh Mộc thần kiếm hấp thu, dần dần, Kỳ Vân cảm giác một luồng huyết nhục liên kết cảm giác, phảng phất kiếm chính là Kỳ Vân, Kỳ Vân chính là Thanh Mộc Thiên kiếm!

Đột nhiên.

"Àm!"

Một luồng khổng lồ tin tức ở Kỳ Vân trong đầu nổ tung, Kỳ Vân gắt gao cắn răng ngăn, dù sao cũng là tẩy quá tùy, loại này đau đớn Kỳ Vân còn có thể chịu nổi.

Chỉ là đau nhức mới vừa kết thúc, Kỳ Vân trong đầu liền xuất hiện một đạo mơ hồ bất định bóng người, "Xem" Kỳ Vân.

Kỳ Vân hiện tại cảm giác phi thường khó chịu, ở trong đầu của chính mình, theo đạo lý chính mình thuộc về quan sát bên trong thân thể, căn bản không có hình thể. Thế nhưng Kỳ Vân linh hồn chính là cảm giác được cái kia mơ hồ bóng người ở nhìn mình.

Tiếp theo trong đầu truyền đến âm thanh, âm thanh cũng mơ hồ không rõ, "Ta đồ Kỳ Vân, người Tử Phủ bị hủy không thể luyện khí, chỉ có thể tu luyện cái kia luyện thể phương pháp, kim truyền dạy cho người 'Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết', hi vọng người sớm ngày tu thành Đạo Tổ."

"Người này một đời tràn ngập kỳ huyền, tuy lâm tai nạn, nhưng không có sự sống chỉ ưu. Nếu muốn đúc lại Tử Phủ đạo cơ luyện khí, chỉ cần tìm đến Nam Minh hỏa tinh, phương Tây Canh kim, Bắc Minh quý thủy, Thanh Long thần Mộc Hòa Cứu Thiên Túc Nhưỡng là được!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết

Chương 29: Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết

2015-09-25 10:00:00

Nam Minh hóa tinh, phương Tây Canh kim, Bắc Minh quý thủy, Thanh Long thần Mộc Hòa Cửu Thiên Tức Nhưỡng? ?

Kỷ Vân đầu trong nháy mắt nổ tung, Thanh Long thần mộc khẳng định không cần tìm, bởi vì Thanh Mộc Thiên kiếm vật liệu chính là dùng Thanh Long thần mộc làm ra.

Nhưng!

Nam Minh hóa tinh, phương Tây Canh kim, Bắc Minh quý thủy đây? Kỷ Vân chỉ ở Phong Thần bảng trên nghe qua này "Mấy vị" đại danh, coi như này ba loại miễn cưỡng có thể tìm tới, thế nhưng Cửu Thiên Tức Nhưỡng đây?

Cái kia rất sao không phải Nữ Oa bù thiên dùng chơi ứng sao? Vật này nơi nào tìm? Đừng nói tìm, có hay không còn là một không thể biết được.

"Cái kia. . . Sur phụ, những thứ đồ này nơi nào có? Có thể hay không cho cái nhắc nhở?" Kỷ Vân nỗ lực câu thông cái này cái bóng mơ hồ, muốn dụ ra một ít tin tức hữu dụng, làm sao đây chỉ là một tia Nguyên Thần, căn bản không thể câu thông, chỉ là một lan truyền tin tức công cụ thôi.

"Này ngũ phương bảo vật sẽ ở không giống vị diện lần lượt xuất hiện, hi vọng người có thể nắm cơ duyên, đi ngược lên trời, vừa mới có thể đúc lại Từ Phủ đạo cơ. Trong lúc này người có thể tu tập ta truyền dạy cho người luyện thể thuật, tuy không phải hàng đầu phương pháp, nhưng so với người tu tập 'Xích Minh Cửu Thiên Đồ' cao minh hơn nhiều, còn này thanh 'Thanh Mộc Thiên kiếm' liền tạm thời lưu cho người dùng để phòng thân, chờ người tập hợp đủ ngũ phương Trúc Cơ chi tài, sử mạng của nó cũng là đến cùng."

"Được rồi, tiếp thu truyền thừa đi, Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết..."

Âm thanh từ từ đi xa, chỉ là Kỷ Vân đột nhiên cảm giác trong đầu của chính mình cái kia mơ hồ bóng người đột nhiên muốn nổ tung lên, một luồng không lồ tin tức đầy rẫy Kỷ Vân toàn bộ trong đầu.

"Ta sát người muội, mỗi lần đều như vậy, a! !!"

Kỷ Vân ôm đầu nhảy vào linh dịch trong hồ, dùng ý lạnh đến tận xương tủy đến giảm bớt trong đầu đau đớn.

...

Sau nửa canh giờ.

Kỷ Vân cả người ướt nhẹp ngồi ở trên cỏ, rốt cục thu dọn ra này chết tiệt 'Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết', Kỷ Vân xem đầu óc mơ hồ, cũng không phải xem không hiểu, chỉ là bên trong nhắc tới tu chân đẳng cấp cùng Thiên kiếm đại lục tuyệt nhiên không giống.

Kỷ Vân căn cứ trong đầu tin tức biết được, Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết là Thần Ma luyện thể thuật, đem thân thể luyện thành pháp bảo, cứng rắn không thể phá vỡ, hiểu rõ mộc chi thiên đạo sau được không diệt thần thể.

Mà Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết tu chân đẳng cấp nhưng là:

Tiên thiên Thần Ma: Thọ 200 năm

Từ Phủ thần thể: Thu nạp thiên địa linh khí, hội tụ toàn thân, sau đó ở đan điền nơi mở ra một vùng thế giới. Sau đó tu luyện linh lực tất cả đều tụ tập ở đây, ở Từ Phủ nơi tạo nên Từ Phủ chi hồ, chứa đựng thiên địa linh lực! Thọ 500 năm!

Vạn Tượng Chân Nhân: Ở Từ Phủ chi hồ diễn biến Vạn Tượng, phác họa Ngôi Sao diễn biến, hổi Minh Nguyệt, Ngôi Sao, đến đây sinh thần niệm, cường hồn phách. Thọ 800 năm!

Nguyên Thần Đạo Nhân: Từ Phủ chi hồ nhật lục nguyệt tịch, trích tinh hoa phụng dưỡng bầu trời, nhật nguyệt, đặt tới Ngôi Sao thổ tinh, huyền thiên thành huy hội tụ, mặt trời Kim ô hóa quy thủ, Thái Âm thổ ngọc hóa đầu rắn, vạn ngàn chòm sao tổ ngao thể, Hóa Thần thú. thần thái như ngao, đầy đủ bàng bối, trên có linh xà triền mạn, quy xà chi chít, hư không bơi lội, vào từ hải hào ngâm. Với này thần hồn thu hút, vào thú bàng thể, Âm Dương tụ hợp, quy xà chi chít. Chờ thần hồn vào thể thời gian, quy xà động tình, linh động cực kỳ, ở từ hải chu du. Lưng rùa bên trên, kim quang lóa mắt, Liệt Hỏa liệu nhiên,, là vì là nguyên hỏa! Kết thành Nguyên Thần, khai mục Thiên nhãn, điều khiển thần thức, có thể phân nguyên thần thứ hai! Nguyên Thần Đạo Nhân, vạn thọ vô cương, nhưng được ba tai cửu kiếp nỗi khổ!

Phản hư Địa tiên: Nguyên hỏa trùng thiên muốn phản, hoa sen từ tinh hoa của biển. Mãi đến tận từ hải tất cả đều luyện hóa, lưng rùa biển lửa cuộn cuộn, cần hỏa bên trong loại kim liên, luyện hóa từ hải tinh hoa phụng dưỡng kim liên, chờ lưng rùa biển lửa cuộn cuộn, kim liên chấp chôn mà sinh, đến đây nguyên thần thứ hai có thể thoát ly bản thể. Phản hư Địa tiên viên mãn sau khi, sẽ phải gánh chịu tứ đại Thiên kiếp: Phong hỏa lôi kiếp cùng tâm ma kiếp, như Độ Kiếp thất bại, nhưng nguyên thần thứ hai chạy ra, thì lại vì là tán tiên.

Thiên thần: Tứ đại Thiên kiếp vượt qua, thì lại luyện thành cả ngày thần thân thể, bắt tử bắt diệt, chân chính nhảy ra tam giới, không ở Ngũ Hành, cách ba tai cửu kiếp.

Chân thần: Muốn luyện thành hoàn mỹ thần thể nhất định phải ngộ ra một loại đại đạo, để thần lực càng thêm tinh khiết, mới có thể đột phá.

Tổ thần: Lại xưng Đại La Đạo Tổ, cần ngộ ra một cái hoàn chỉnh thiên đạo, mở ra một phương Đại thế giới cường hóa thần thể.

Thế giới thần: Lấy ngũ ra thiên đạo làm trụ cột, tái tạo thần lực, hoàn thiện thần thể, đồng thời thần lực ở trong người ngưng tụ thần tinh, đây chính là thế giới thần "Đạo" hạt nhân.

...

...

Tin tức đến đây là kết thúc, Kỳ Vân nhưng có một khắc hoảng hốt, những tin tức này Kỳ Vân là lần đầu tiên nghe được, nhìn thấy, thể nhưng vừa nảy trong nháy mắt hoảng hốt, Kỳ Vân tựa hồ cảm thấy những thứ đồ này ở nơi nào gặp như thể.

"Lẽ nào ta thật sự trải qua những thứ đồ này? Còn có trong mộng cái kia Điện Tài Tiên Nhân." Kỳ Vân nghi hoặc nghĩ đến, sau đó kiên định nói rằng, "Tương lai của ta nhất định phải tìm về thất lạc ký ức, ta đến cùng là ai!"

"Việc cấp bách là trước tiên muốn tu luyện này Thần Ma luyện thể thuật 'Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết', bắt đầu đi!"

Kỳ Vân ngồi khoanh chân, dựa theo Thanh Mộc chân quyết vận chuyển pháp môn, bắt đầu hấp thu thiên địa linh lực. Bên trong không gian linh lực phi thường dồi dào, lại có vô tận linh dịch cung Kỳ Vân tu hành, Kỳ Vân hoàn toàn không có nỗi lo về sau!

...

...

Hai năm thời gian trôi mau mà qua.

Bên trong không gian hầu như không có thay đổi, chỉ là cái kia linh hồ có một nơi sóng lớn mãnh liệt, không ngừng nhắm phía trên không. Lại nhìn kỹ, ở cái kia sóng lớn phần cuối bầu trời có một bóng người bỗng đứng mà đứng, chu vi tử khí vờn quanh, không ngừng hấp thu cái kia gấp dừng mà đến linh dịch.

Sau một canh giờ.

Bóng người kia bị tử khí vờn quanh hầu như không thấy rõ, chỉ là chớp mắt thời gian, chu vi tử khí đều bị bóng người kia hút vào trong cơ thể, chỉ thấy hân trên không trung từng bước một hướng bên bờ đi tới, làm như cực kỳ hưng phấn.

"Ha ha ha, ta rốt cục Tử Phủ Tu Sĩ! Ta thử xem thần tiên! Ha ha ha ha!"

Người này chính là Kỳ Vân, thời gian hai năm Kỳ Vân một bước không có đi ra ngoài, toàn lực tu luyện, cho tới hôm nay ở đan điền phía trên mở ra Tử Phủ, từ đây bước lên tu chân đại đạo!

Chỉ có điều Kỳ Vân đến hiện tại cũng không hiểu, tại sao Thiên kiếm đại lục tu chân cùng mình tu luyện Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết tuyệt nhiên không giống.

Thiên kiếm đại lục tu chân là, Tiên thiên, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, phân thân, Hợp Thể, Đại Thừa, Độ Kiếp, mà Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết căn bản không có Kim Đan, Nguyên Anh, phân thân, Hợp Thể cùng Đại Thừa Kỳ phân chia.

Lẽ nào này không phải đồng nhất hàng đơn vị diện?

Kỳ Vân bỗng nhiên nghĩ đến trong đầu một câu nói, "... Sẽ lần lượt ở không đồng vị diện xuất hiện!"

"Làm sao mở ra vị diện?"

"Lẽ nào lại như trước Thiên kiếm đại lục như thế? Chỉ cần bỗng dung mà muốn liền có thể? Vị diện có thể lựa chọn?"

"Mặc kệ, thử một lần!"

Nghĩ tới đây, Kỳ Vân bắt đầu làm lên thí nghiệm, "Tới chỗ nào thật đây? Ân, có! Đến cùng là đi Kim Dung đại nhân thế giới, vẫn là Cổ Long? Ngưỡng hoặc là Huỳnh Dịch đại sư? Vẫn là..."

Kỳ Vân không nghĩ xong, tiếp theo trước mặt liền lại đột nhiên xuất hiện một vòng sáng trắng, dọa Kỳ Vân nhảy một cái, "Lẽ nào, thành công? Này đi về nơi nào? Ta đều còn không nghĩ xong đây?"

"Đi vào! Nhìn liền biết rồi!"

Nói xong, Kỳ Vân liền bước vào đi vào, đi theo Thiên kiếm đại lục đường nối như thế, Kỳ Vân biến mất ở bên trong không gian!

Này quyền kết thúc, Thiên kiếm đại lục là một bước ngoặt, Kỳ Vân còn có thể trở lại, dù sao kỳ toàn chờ người còn ở thế giới nào, tân văn chương đem càng thêm đặc sắc, đại gia nghe nhiều nên thuộc nhân vật cơ bản ở thư bên trong đều sẽ xuất hiện, phi thường đặc sắc, đã đến quyền sách tình hoa bộ phận, để chúng ta mãi mãi mong chờ! Hi vọng đại gia ủng hộ nhiều hơn không hối hận, bái tạ!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Trắng đen hai đạo

Chương 1: Trắng đen hai đạo

2015-09-26 19:00:00

...

Sau ba tháng một ngày.

"Tiểu nhị ca, đến cái bình rượu ngon, tùy tiện trên mấy cái ăn sáng."

Một phong trần một mồi thanh niên, thân mang bạch sam, tóc có chút tán loạn, sắc mặt tuy tiêu tiêu một ít, nhưng một đôi mắt đặc biệt có thần, đen toả sáng.

"Được rồi, khách quan ngài chậm tọa, rượu và thức ăn tốt hơn một chút là tốt rồi!"

Chỉ chớp lát, rượu và thức ăn trên Tề (đù), tiểu nhị vừa muốn đi, thanh niên kia gọi lại, nói: "Tiểu nhị ca, nơi này cũng không khách nhân nào, cho! Ta muốn hỏi thăm người điếm sự."

"Ai u khách quan, ngài quá khách khí, có việc liền nói, nhờ bảo đảm biết gì đều nói hết không giấu diếm!" Tiểu nhị ca cảm thanh niên đưa tới một thời vàng, có tới mười lạng trụng. Đây muốn đặt ở bình thường, sao có thể ngờ thấy rộng lượng như vậy khách mời? Đây thập lạng vàng đủ để duy trì một nhà ba người chi tiêu hơn một năm!

"Ta trước được quá thương, nhớ không rõ nơi này là nơi nào, người giúp ta giới thiệu sơ lược một hồi chúng ta cái đại lục này." Thanh niên không chút suy nghĩ liền hỏi lên.

Tiểu nhị ca vừa nghe, có chút mộng, chớp dưới mắt nói rằng: "Khách quan, ngài là nói để ta nói chúng ta toàn bộ Đại Hạ thế giới? Đây, nhờ nên từ đâu nói tới đây?"

"Đơn giản, nói một chút. . . Ân, Đại Hạ thế giới chủ yếu môn phái, cao thủ, cùng khá lớn gia tộc liền có thể."

Tiểu nhị ca lúc này mới thoải mái đem vàng bỏ vào trong lồng ngực, vừa cẩn thận liếc mắt nhìn mới thiển mặt nói: "Khách quan người này xem như là hỏi đối với người, chúng ta Đại Hạ thế giới, thế lực to lớn nhất thuộc về Đại Hạ hoàng đế, có câu nói tốt, trong thiên hạ tất cả là đất của vua, đất ở xung quanh chẳng lẽ vương thần..."

...

Sau một canh giờ, thanh niên nhìn thấy chính nói say sưa ngon lành Tiểu nhị ca, lắc đầu cười một tiếng nói: "Được rồi, đa tạ Tiểu nhị ca, ta đã nhớ lại đến rồi, cáo từ!" Nói xong, thanh niên đứng dậy, hầu như một cái chớp mắt liền biến mất ở Tiểu nhị ca trước mắt.

Tiểu nhị ca xoa xoa mắt, lẩm bẩm trong miệng: "Hóa ra là người trong võ lâm, không trách rộng lượng như vậy!"

...

Người thanh niên này chính là Kỷ Vân, thông qua lần này Tiểu nhị ca tự thuật, Kỷ Vân rốt cục tiếp nhận rồi cái này lung ta lung tung hiện thực, cái này được gọi là Đại Hạ thế giới!

Cái này thần kỳ mà thác loạn thế giới!

Cái này nhân vì chính mình tùy ý phán đoán mà lung ta lung tung thế giới!

Đại lục tên là Đại Hạ thế giới, mà cái này Đại Hạ thế giới hầu như người người tôn trọng tập võ.

Bên này tập võ cũng chia đẳng cấp, có điều vô cùng đơn giản, chia làm ngày kia, Tiên thiên, cùng Vũ Thần cùng Vũ Thánh! Mỗi cái đại cảnh giới lại phân

chín tầng cảnh giới nhỏ!

Trong đó Đại Hạ vương triều hầu như nắm giữ một nhiều hơn phân nửa cương vực, Đại Hạ hoàng đế Doanh Chính vì là Vũ Thần sáu tầng cao thủ.

Ngoại trừ Doanh Chính cái này Vũ Thần cảnh cao thủ ở ngoài, Đại Hạ còn có hai cái Vũ Thần tám tầng cao thủ, một tên gọi Hoàng Thương, tự nghĩ ra (Cửu Âm Chân Kinh) danh chấn thiên hạ, vì là Trung Nguyên môn phái võ lâm võ học quy tắc chung.

Còn có một tên vì là tam bảo thái giám, tự nghĩ ra (Quỷ Hoa Bảo Điển).

Trừ Đại Hạ hoàng triều ở ngoài, Trung Nguyên có nội tình thâm hậu chính đạo một đám hai giáo ba phái, chia ra làm Cái Bang, Thiên Sư giáo, Toàn Chân giáo, phái Thiếu Lâm, phái Hoa Sơn, Võ Đang Phái.

...

Trong đó phái Thiếu Lâm Vũ Thần chín tầng cao thủ chỉ có một người, nhưng người này không có bất kỳ người nào có thể khinh thường, bởi vì hắn hầu như đạt tiêu chuẩn võ lâm một cốc tiêu, lại làm tên môn chính phái, hắn chính là ---- Đạt Ma tổ sư, tự nghĩ ra (Dịch Cân kinh), (Tẩy Tủy Kinh) cùng danh chấn thiên hạ (bảy mươi hai tuyệt kỹ).

Ngoài ra còn có một Vũ Thần tám tầng cao thủ, Vô Danh thần tăng. Hầu như được Đạt Ma tổ sư chân truyền, đem Thiếu Lâm (bảy mươi hai tuyệt kỹ) toàn bộ thông hiểu đạo lý, khoáng cổ thuộc kim trừ Đạt Ma ở ngoài, tu tập (bảy mươi hai tuyệt kỹ) người số một!

...

Võ Đang Phái Vũ Thần chín tầng cao thủ cũng có một, chính là Võ Đang người sáng lập, "Hoạt thần tiên "Trương Tam Phong.

Ngoài ra còn có một ngoại tôn Trương Vô Kỵ, Vũ Thần tám tầng cảnh giới! Thân kiêm mấy nhà tuyệt học, (Võ Đang Cửu Dương công) (Thái Cực thần quyền) (Thái Cực thần kiếm) (Càn Khôn Đại Na Di) các loại.

...

Phái Hoa Sơn đương gia tổ sư, sang phái chi tổ Phong Thanh Dương, tương tự vì là Vũ Thần tám tầng, tự nghĩ ra (Hoa Sơn Từ Hà công), (Hoa Sơn thần kiếm), càng bị kiếm thuật thiên tài "Kiếm ma "Độc Cô Cầu Bại truyền thụ (Độc Cô Cửu Kiếm), từ đây Hoa Sơn đem phái Không Động bỏ ra lực đại môn phái ở ngoài.

Ngoại trừ Phong Thanh Dương ở ngoài, phái Hoa Sơn còn có một vị Vũ Thần tám tầng cao thủ, Đoàn gia tiết mục ngắn vũ, người này càng thân kiêm mấy nhà trường, (Võ Đang Cửu Dương công) (Cáp Mô Công) (Độc Cô Cửu Kiếm) (Thiên Lô thần kiếm) (Nhất Dương chỉ) (Lục Mạch Thần Kiếm) các loại, sắp đột phá Vũ Thần bảy tầng, bước vào Vũ Thần tám tầng tông sư cảnh giới!

...

Thiên Sư giáo có thể đem Nga Mi, Côn Luân bỏ ra ngũ phái một trong, lão giáo chủ trương bình thường thực lực sâu không lường được, truyền thuyết đã đạt đến Vũ Thần chín tầng đỉnh cao, sắp bước vào Vũ Thần bước cuối cùng, đạt đến Vũ Thánh cảnh giới.

Hiện Nhân giáo chủ cũng là trương bình thường con trai, Trương Vô sư, cùng phái Hoa Sơn tiết mục ngắn vũ vì là bạn tri kỷ bạn tốt, thân kiêm (Độc Cô Cửu Kiếm) (Thiên Lô kiếm pháp) (Thái Cực thần kiếm) chờ mấy nhà tuyệt học, Vũ Thần tám tầng cảnh giới!

...

Toàn Chân giáo có thể xâm nhập một đám hai giáo ba phái, đều nhân thơ ngũ tuyệt đứng đầu Vương Trọng Dương, Toàn Chân giáo tuy là danh môn đại giáo, nhưng nhiều không hiện thế, cả ngày bái Tam Thanh, thanh tịnh người tu hành!

Trừ Vương Trọng Dương ở ngoài, sư đệ Lão Ngoan Đồng, Chu Bá Thông cũng rất ít xuất hiện ở võ lâm ở trong, đồn đại vì là Vũ Thần tám tầng cao thủ!

...

Cái Bang đệ tử rộng rãi nhất, mà thường thường độc môn độc tiết đứng kháng ngoại địch xâm lấn, đệ tử đông đảo, cao thủ cũng không thiếu mấy, một đời mới Cái Bang chương môn "Chiến thần "Tiêu Phong, một thân Thiếu Lâm tuyệt học, cùng Cái Bang (Hàng Long Thập Bát Chương) (đánh chó bông) làm cho xuất thân nhập hóa. càng là một thiên tài võ học, bất luận công phu gì thể phóng tới Tiêu Phong thủ để sử xuất, uy lực tăng gấp bội, Vũ Thần tám tầng cảnh giới!

Chín Đại trưởng lão Quách Tĩnh, Hồng Thất Công đều là Vũ Thần bảy tầng cao thủ.

...

Ngoại trừ này chính đạo một đám hai giáo ba phái, hắc đạo cũng có một môn hai đảo ba sẽ!

Một môn nói chính là Ma Môn, võ đạo thiên tài Ma Môn môn chủ Bàn Bàn, một thân ma công sâu không lường được, cũng chấp chương (Đạo Tâm

Chùng Ma đại pháp), Vũ Thần chín tầng!

Trưởng lão thạch chi hiên, Vũ Thần chín tầng cao thủ, nữ Thạch Thanh Tuyền Vũ Thần bốn tầng!

...

Hai đảo một trong nộ giao đảo, thực lực có thể xâm nhập trình độ như thế này đều nhân cao thủ cái thể "Phúc vũ kiếm" Lăng Phiên Vân, một tay (phúc vũ kiếm phát) hầu như đứng ở thể bất bại, Vũ Thần chín tầng cao thủ!

...

Khác một đảo nhưng là hiệp khách đảo, đảo chủ Thạch Phá Thiên cơ bản không thể nào quản lý trên đảo công việc, nhưng tu tập hiệp khách đảo thần công (Vô Tự thiên thư) vì là Vũ Thần chín tầng cao thủ!

Phó đảo chủ Bối Hải Thạch, Vũ Thần tám tầng cảnh giới; trưởng lão tạ yên khách, Trương Tam Lý Tứ đều là Vũ Thần sáu tầng cao thủ.

...

Hai sẽ một trong thiên hạ sẽ bang chủ Kiếm Thánh, ngộ ra kiếm hai mươi ba thực lực tăng mạnh, đã là Vũ Thần chín tầng tông sư nhân vật. Sư huynh Phá Quân, thực lực Vũ Thần bảy tầng.

Khác một đám sẽ Anh hùng hội, bang chủ hùng bá, dựa vào (ba phần Quy Nguyên khí) một mạch ba hóa (bài văn chương) (vô song quyền) cùng (Phong Thần chân), xưng bá hắc đạo nhiều năm, Vũ Thần chín tầng!

Trưởng lão tuyệt không thần, Đế Thích Thiên đều là Vũ Thần tám tầng cao thủ; đệ tử bộ kinh văn, Nhiếp Phong Vũ Thần sáu tầng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Quỷ Vương chọn rể

Chương 2: Quỷ Vương chọn rể

2015-09-27 19:00:00

Ngoại trừ này trắng đen hai đạo, Đại Hạ đại lục còn có một trai hai phái, chỉ là bởi vì cửu không xuất thế vì lẽ đó dần dần khiến người ta lãng quên.

Một trai chỉ chính là Từ Hàng Tĩnh Trai, hai phái chỉ chính là Tiêu Dao phái cùng phái Cổ Mộ.

Ngoại trừ không xuất thế ở ngoài, phái Cổ Mộ căn bản không ai biết ở nơi nào. Mà Từ Hàng Tĩnh Trai ở cực Bắc để đáp phong, chính ngọn núi có một toà kiếm trận thủ hộ, người bình thường căn bản không dám vượt qua Lôi Trì một bước!

Mà Tiêu Dao phái ở Vô Lượng sơn lăng ba động, vốn là am hiểu kỳ môn độn giáp, càng không người dám tự tiện xông vào.

...

Ngoại trừ những môn phái này bang hội bên ngoài, còn có Côn Luân phái, phái Không Động, Ngũ nhạc kiếm phái, Ngũ Độc giáo, Nhật Nguyệt thần giáo, Đại Lý Đoàn gia, Cô Tô Mộ Dung thị các loại, có điều đều bị trở thành nhị lưu tam lưu môn phái.

Kỷ Vân cười khò chỉnh lý xong trong đầu tin tức, "Này rất sao đùa lớn rồi, làm sao làm? Hồ nháo sao?"

"Rất sao Quách Tĩnh, Hoàng Dung, Trương Tam Phong, Bàng Ban, còn có cái kia cái gì Thạch Phá Thiên đều đi ra, có muốn hay không như thế chơi a?" Kỷ Vân cũng không biết chính mình nên làm gì. Nơi này thích hợp tu chân sao?

Nghe danh tự này đều không giống tu chân, Vũ Thần? Vũ Thánh? Tĩnh hướng thế nào?

Thế nhưng từ từ yên tĩnh lại Kỷ Vân, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề: "Lẽ nào thật sự là ta trong đầu suy nghĩ liền mở ra một vị diện? Nên không phải!"

"Vậy tại sao còn có thể mở ra như vậy một lung ta lung tung địa phương?"

"Nơi này rõ ràng là tập võ thế giới, tu chính là nội công, cùng linh lực tuyệt nhiên không giống, có thể nói dễ tốt nhất mấy cái đẳng cấp, tại sao còn có thể đi tới nơi này?"

Kỷ Vân chợt nhớ tới truyện cho mình Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết sư phụ nói về, sẽ lần lượt mở ra cái khác vị diện, lẽ nào. . . Lẽ nào nơi này có cái kia bốn dạng đúc lại Từ Phủ vật liệu?

"Hắn là, nếu như vậy, vậy ta liền an an ổn ổn tìm kiếm đi."

Kỷ Vân muốn xong thoải mái, trước tiên nhìn kỹ hăng nói, một bên tu tập Thần Ma luyện thể, một bên tìm kiếm Trúc Cơ chi tài, hai người không làm lỡ.

"Đón lấy đi đâu? Ân. . . Thiếu Lâm. . . Vũ coong. . . Hay là đi Từ Hàng Tĩnh Trai đi, tứ đại kỳ thư (kiếm điển) ta cũng phải cố gắng mở mang kiến thức một chút, còn có cái kia Đại Hạ đệ nhất mỹ nữ Tần Mộng Dao, ta ngược lại muốn xem xem đến cùng trường ra sao!"

Nói xong, Kỷ Vân liền trực tiếp quay đầu hướng về bắc đi, đi cực bắc để đáp phong phương hướng mà đi!

...

Kỷ Vân một đường đi một đường hỏi thăm, mới biết để đáp phong cách Kỷ Vân hiện tại khoảng cách xa xôi đáng sợ. Chỉ là cụ thể có bao nhiêu xa xôi, Kỷ Vân hỏi thăm người cũng không nói ra được nguyên do, chỉ biết là ở Cực Bắc Chi Địa.

Ngược lại không có chuyện gì, Kỷ Vân cũng không vội vã, vừa đi vừa nghỉ.

Ngày hôm đó, Kỷ Vân đi tới một phồn hoa trấn nhỏ, đang muốn tìm một gian khách sạn hơi hơi nghỉ ngơi một ngày, chỉ là mới vừa vào trấn liền nhìn thấy trên trấn người như là bị chó rượt giống như toàn hướng về một chỗ chạy đi.

"Đây là phát sinh cái gì? Chạy cái gì đây?" Kỷ Vân liền vội vàng kéo một nhanh chạy người trẻ tuổi, hỏi.

"Ai, người người này làm gì, đừng kéo ta a..." "Người kia cuống lên, phỏng phát dừng lại này một mảnh khác sẽ mất đi báu vật."

"Nói mau, không phải vậy người căn bản đi không được!" Kỷ Vân cũng không vội vã, chỉ là trên tay dần dần tăng thêm sức mạnh.

"Ai u oai, ta nói, ta nói, người trước tiên buông tay..."

Kỷ Vân vội vã buông tay, cười nhìn người trẻ tuổi nói: "Sớm nói không phải sớm xong chưa?"

"Người người này. . . Quý Vương phủ con gái hư Dạ Nguyệt ngày hôm nay bãi lời chọn rể, nghe nói liền ngay cả phái Hoa Sơn tiết mục ngắn vũ, khiến cho Hồ Xung, còn có Võ Đang Trương Vô Kỵ đều đến rồi, ta không nói cho người, chậm nữa liền không nhìn thấy." Nói xong, vội vàng vàng hướng về tiểu trung tâm trấn chạy đi.

Kỷ Vân nghe xong giật nảy cả mình, "Hư Dạ Nguyệt? Phúc Vũ Phiên Văn bên trong thập đại mỹ nữ xếp hạng thứ ba cái kia? Quý Vương hư nếu như không có hòn ngọc quý trên tay?"

"Liền tiết mục ngắn vũ, Trương Vô Kỵ đều đã kinh động, đây chính là Vũ Thần bảy tầng cao thủ, trẻ tuổi ưu tú nhất người, khẳng định có nguyên nhân khác, đi xem xem!"

Muốn xong, Kỷ Vân cũng triển khai thân pháp, như một đạo khói xanh hầu như trong nháy mắt liền trước ở đám người kia đẳng trước.

Xa xa nhìn tới, ở một cái rộng rãi trong quảng trường nhắc lên một toà cao hơn mười trượng võ đài, chu vi tất cả đều là dùng lụa đỏ làm nền. Trên lôi đài bày đặt hai cái to lớn nổi trống, đang có một ** trên người, lộ ra một thân to lớn bắp thịt người ở dùng sức gõ lên nổi trống.

Bên lôi đài trên từ lâu bu đầy người quần, đại thể trong tay đều cầm đủ loại vũ khí, hiển nhiên đều là người tập võ.

To lớn quảng trường, có đỉnh tai nhức óc tiếng trống, tiếng âm ỉ, để Kỷ Vân xem chau mày, tìm cái cách võ đài chỗ không xa giậm chân quan sát.

Chờ có mười phút đáng vẻ, đột nhiên, nổi trống đình, tiếng âm ỉ cũng dần dần thấp xuống.

Lúc này trên lôi đài đi ra Trường Số 1 sáu kiện cường, thân mang phổ thông màu đen Bố Y, khuôn mặt cao gầy người, làm cho người ta đầu tiên nhìn liền có thể lưu lại sâu sắc ấn tượng. Một đôi hăm sâu viên mắt tôn lên cao siêu mũi ưng, phối hợp tiêu sái nhô cao thân hình, chăm chú thần thái, cả người tản ra khó có thể hình dung cảm giác thần bí cùng mị lực.

Người này vừa lên đài, mạnh mẽ khí tràng nhất thời khiến toàn bộ võ đài phương viên đều không còn âm thanh, Kỷ Vân biết, đây chính là danh chấn thiên hạ "Quý Vương" hư nếu như không có!

"Quý Vương" hư nếu như không có, thân phận siêu nhiên, tinh thông quỷ thần, kiến trúc, tương người thuật. Từ nhỏ đi theo Doanh Chính giành chính quyền có công, sắc phong (uy vũ vương), năm đó từng một đường lên phía bắc truy sát Mông Cổ hoàng đế, cũng giết chết Mông Cổ đệ nhất dũng tướng khoách quách, cùng với thổ địa "Nhân yêu" bên trong xích mị kết làm thâm cừu đại hận.

Chỉ là ở Hoàng thành cùng bên trong xích mị quyết một trận tử chiến, cửu triển sau bất phân cao thấp, cuối cùng ẩn lui.

...

Kỷ Vân bởi vì xem qua (Phúc Vũ Phiên Vân), cho nên đối với mặt chính nhân vật đều hết sức quen thuộc, đặc biệt là cái này có Hắc băng thực lực Quý Vương, tự nghĩ ra (Quý Vương tiên pháp) (quý hỏa mười ba đập) vẫn cứ có thể cùng Hắc băng mười vị trí đầu "Nhân yêu" bên trong xích mị đánh bất phân cao thấp, có thể thấy được thiên tư võ công lợi hại bao nhiêu!

Quý Vương nhìn dưới lời đài người, bỗng nhiên con mắt ở trong đó mấy người đảo qua, thoả mãn mỉm cười gật gù, hai tay ôm quyền, được rồi một trong chôn vô lâm lễ nghi, nói: "Phi thường cảm tạ các vị thanh niên tuấn kiệt có thể tới tham gia tiểu nữ Nguyệt Dạ chọn rể đại hội, hừ nào đó có lễ!"

Quý Vương hừ nếu như không có vừa dứt lời, phía dưới đồn dập bắt đầu nghị luận.

"Cái gì? Người này chính là 'Quý Vương' hừ nếu như không có?"

"Hồ phụ không khuyến tử. Không trách hừ Nguyệt Dạ dài đến như vậy tuấn tú, thông minh, hôm nay gặp mặt Quý Vương mới biết!"

"Trời ạ, đây chính là Quý Vương, nghe nói thực lực đã đạt đến Vũ Thần sáu tầng cao thủ."

Quý Vương hừ nếu như không có vuốt vuốt râu dài, nói rằng: "Hôm nay, vô đài luận võ chọn rể, thắng được giả không riêng có thể ôm đến mỹ nhân quy. Hừ nào đó chuẩn bị một phần đồ cưới, cũng cùng nhau đưa ra!"

Kỷ Vân nghe đến đó, thầm nói: Quả nhiên có vấn đề, bằng không tiết mục ngắn vũ, Trương Vô Kỵ đoạn không thể sẽ tới nơi này chọn rể!

"Đồ cưới chính là hừ nào đó mấy ngày trước đây mới vừa được thập đại thần binh ----- ý thiên thần kiếm!" Hừ nếu như không có câu cuối cùng dùng nội lực hô lên, càng thêm kinh sợ dưới đáy người!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cao thủ cùng đến

Chương 3: Cao thủ cùng đến

2015-09-28 19:00:00

"Vù "

Theo Quý Vương hừ nếu như không có câu nói sau cùng nói ra, đây tứ đều khiếp sợ vạn phần!

"Cái gì? Ý thiên thần kiếm?"

"Chính là trong truyền thuyết ẩn giấu tứ đại kỳ thư một trong (Chiến Thần Đồ Lục) ý thiên thần kiếm?"

"Vô lâm chí tôn, bảo đao Đồ Long, hiệu lệnh thiên hạ, không ai dám không theo, ý thiên không ra, ai cùng so tài... Đây Ý Thiên Kiếm ta nhất định muốn lấy được!"

Kỷ Vân tuy nhìn thấy Quý Vương hừ nếu như không có cười có chút quái dị, nhưng vẫn không khỏi thay đổi sắc mặt, "Đây Ý Thiên Kiếm bên trong không phải (Cửu Âm Chân Kinh) sao? Làm sao hiện tại cất giấu (Chiến Thần Đồ Lục)?".

Kỷ Vân xoa xoa đầu óc, trong nháy mắt cảm giác thông minh không đủ dùng.

Vốn cho là thế giới này tuy nói đại một chút, thế nhưng dù sao mình đều quen thuộc, thế nhưng bây giờ nhìn lại, đã thay đổi quá hơn nhiều.

Chiến Thần Đồ Lục, nguyên bản là Phúc Vũ Phiên Vân bên trong tứ đại kỳ thư, chạy thế nào Ý Thiên Kiếm bên trong đi tới? Đây không phải làm loạn sao?

"Quý Vương hừ như tại sao không sẽ lấy ra Ý Thiên Kiếm tới làm đồ cưới? Chính mình xem không được sao?" Kỳ Vân trong lòng có cái nghi vấn, có điều Quý Vương tinh thông tinh tượng, tương người thuật, như thế làm nhất định có thâm ý.

...

Hừ nếu như không có liếc mắt nhìn người phía dưới quần, tựa hồ phi thường hài lòng cười cợt, nói tiếp: "Đón lấy ta liền không làm lỡ chư vị thời gian, luận võ chọn kẻ đại hội, hiện tại bắt đầu!"

"Àm âm âm âm!"

Theo Quý Vương tiếng nói vừa hạ xuống, nổi trống cũng kinh thiên động địa lời lên.

"Vèo " một tiếng, một tên thân mặc áo trắng, sắc mặt tuấn tú, một tay phụ với sau lưng, lãng thinh nói rằng: " tại hạ Hoa Sơn tiết mục ngắn vũ, này ý thiên thần kiếm Gia sư làm ta nhất định phải cầm lại, như có đắc tội, xin mời chư vị thứ lỗi!"

Vừa dứt lời, đầy tớ thờ dài thanh một mảnh. Này luận võ chọn kẻ xem như là đến không, mới vừa lên tràng liền xuất hiện một kẻ khó ăn, rất nhiều người theo tiết mục ngắn vũ lên đài mà dón dập rôi đi.

"Lại cái thứ nhất liền lên chính là hấn, nói rõ không để cho người khác tranh cướp!"

"Chính là, không nghĩ tới Hoa Sơn cũng tham dự vào, chúng ta vẫn là thiếu đi, miễn cho dẫn lửa thiêu thân!"

"Đúng đúng đúng, lưu lại cũng không có hi vọng!"

Kỳ Vân nhìn thấy đoàn người nhún, liền hướng về trạm kẻ tiếp đứng, còn không đẩy ra phía trước nhất, liền xem trước mặt mình một xuyên vải thô áo tang thả người nhảy một cái bay về phía trên lời đài.

Chờ người này lên võ đài, Kỳ Vân mới nhìn rõ người này, tuy một thân vải thô áo tang, nhưng cả người xem ra khí vũ hiên ngang, hơn ba mươi tuổi, làm cho người ta một loại thận trọng, thâm hậu cảm giác, phi thường ổn.

"Làm sao? Trương giáo chủ cũng muốn đi qua cướp giật này 'Ý thiên thần kiếm' ?" Tiết mục ngắn vũ có ý gọi Trương giáo chủ.

Mấy năm trước từng từng làm Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ, đồng thời cùng hiện tại Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ quan hệ không ít, từng nhận chức tứ đại hộ giáo Pháp vương một trong "Bạch Mi Ứng Vương "Ấn Thiên Chính là Trương Vô Kỵ cậu. Con trai của Ấn Thiên Chính, đương nhiệm tứ đại Pháp vương một trong Ấn Dã Vương cùng Trương Vô Kỵ là cậu biểu quan tâm.

Vì lẽ đó tiết mục ngắn vũ vừa mở miệng liền đem Trương Vô Kỵ đặt ở chính đạo phía đối lập, cho Trương Vô Kỵ một hạ mã uy, để hấn biết khó mà lui.

Trương Vô Kỵ nghe xong sau đó, cau mày nói: "Đoàn thiếu hiệp, Quý Vương ngày hôm nay là chiêu té. Nhật Nguyệt thần giáo hôm nay đã sớm không phải năm đó, tự mình xưng là Minh giáo giáo chủ sau đó Minh giáo lại chưa từng làm một cái thương thiên hại lý việc, không phải hắc đạo một trong, này, ta nghĩ người so với ai khác đều rõ ràng!"

Năm năm trước, tiết mục ngắn vũ cùng Thiên Sư giáo Thiếu giáo chủ Trương Vũ sơ hầu như đem Nhật Nguyệt thần giáo ngay cả rễ diệt trừ, hộ giáo Pháp vương ngoại trừ Ấn Dã Vương ở ngoài, còn lại tam đại Pháp vương toàn bộ chết ở tiết mục ngắn vũ Cửu Âm Bạch Cốt Trảo bên dưới.

Mà quang minh hữu khiến phạm dao thì lại chết ở Trương Vũ sơ "Thiên Lô thần chương "Bên dưới, đến đây chiến dịch, Nhật Nguyệt thần giáo bị triệt để bỏ ra nhất lưu môn phái ở trong.

Vì lẽ đó Trương Vô Kỵ hầu như căn rằng nói ra, năm đó nếu không là thời khắc cuối cùng chính mình ông ngoại Trương Tam Phong bỗng nhiên xuất hiện, e sợ chính là mình cũng sẽ chết trận tại chỗ.

Dù sao năm đó tiết mục ngắn vũ hầu như đã vô địch, đặc biệt là Đoàn gia "Đệ nhất thiên hạ kiếm pháp "(Lục Mạch Thần Kiếm). Ấn Dã Vương truyền thừa cha Bạch Mi Ứng Vương võ công con đường, nội lực chất phác, chương pháp thẳng thắn thoải mái, chính diện bình chương pháp liền năm đó Trương Vô Kỵ đều không sợ, nhưng là một cái đối mặt liền thua ở tiết mục ngắn vũ Lục Mạch Thần Kiếm chi Thiếu Thương kiếm bên dưới.

Thấy Trương Vô Kỵ trong lòng đã loạn, tiết mục ngắn vũ tiếp tục đã kích nói: "Tây bạch? Hắc đạo cũng có khí ác từ thiên một ngày? Người câu nói này đi đối với chết ở Minh giáo mười triệu người nói đi, nói với ta không được!"

"Người . . Tiết mục ngắn vũ, thiếu sinh cái kia miệng lưỡi lợi hại, ngày hôm nay ta cũng phụng ông ngoại chỉ mệnh lại đây lấy 'Ý thiên thần kiếm', chúng ta so tài xem hừ thực đi!" Trương Vô Kỵ trạch tâm nhân hậu, khá là ngay thẳng, tự nhiên nói không lại Đại Lý Đoàn thị xuất thân tiết mục ngắn vũ, chỉ có thể dưới tay so chiêu. Thắng không cần phải nói bất kỳ thoại, mà, thua, tự nhiên cũng không nói gì cần phải!

Võ lâm, chính là một dựa vào thực lực chỗ nói chuyện, không có thực lực cũng chỉ có thể cong đuôi làm người!

Tiết mục ngắn vũ cười lạnh một tiếng, nói: "Bại tướng dưới tay, lại tới một lần nữa người cũng phải thua không thể nghỉ ngơi!"

Nói xong, xòe tay phải ra, làm cái "Xin mời" tư thế. Đồng thời tay phải xoay một cái, ngón tay hướng lên trên, lòng bàn tay về phía trước, lấy ngón trỏ, ngón giữa nhón cùng ngón cái nhón đối lập, nhưng không đụng vào nhau, theo tiết mục ngắn vũ hô hấp, tay phải khẽ run.

Trương Vô Kỵ vừa nhìn kinh hãi, này chính là (Lục Mạch Thần Kiếm) thức mở đầu, từ khi năm năm trước bại vào tiết mục ngắn vũ (Lục Mạch Thần Kiếm) bên dưới, Trương Vô Kỵ năm năm qua ngày đêm suy nghĩ phá giải chiêu số, nhưng thủy chung không được kỳ giải.

Không nghĩ tới còn không so chiêu, tiết mục ngắn vũ tiếp theo hay dùng (Lục Mạch Thần Kiếm), Trương Vô Kỵ liền vội vàng hai tay bình thân, vì tồn, hai tay vạch một cái, bày ra một (Thái Cực thần quyền) chiêu thức ứng đối.

Dưới lời đài người cũng nín thở, nhìn hai người này cao thủ tuyệt thế kinh thiên một trận chiến.

Đại chiến động một cái liên bùng nổ.

"Chờ đã!"

"Đoàn huynh đệ!"

"Đại ca, Tam đệ!"

"Đại ca, Nhị ca "

"Nhị đệ, Tam đệ!"

Hai người vừa muốn ra chiêu, lại nghe được vài tiếng tiếng xé gió cùng với tiếng nói chuyện.

Đầu tiên trình diện chính là một thân tài khôi vĩ người trung niên, hơn ba mươi tuổi, trên người mặc màu xám cừu ma bào, mặt trên hơi có rách nát, lông mày rậm mắt to, mũi cao rộng khẩu, một tấm tử phương mặt chữ quốc, rất có phong sương vẻ, nhìn quanh thời khắc, rất có uy thế.

Người này chính là Cái Bang hiện Nhâm bang chủ, "Chiến thần" Tiêu Phong!

Mà hai người khác gọi đại ca, Nhị ca người, chính là Tiêu Phong kết bối huynh đệ, Đoàn Dự cùng Hư Trúc!

Mà một vị khác gọi "Đoàn huynh đệ", nhưng là Thiên Sư giáo hiện Nhâm giáo chủ ----- Trương Vô sư!

"Khá lắm, thế hệ tuổi trẻ cao thủ tuyệt đỉnh đều đến rồi, đúng là vì 'Ỗ thiên thần kiếm' mà đến sao?" Kỳ Vân nhìn những kia ở thư bên trong đã từng xuất hiện đại anh hùng đều đến rồi, trong lòng cũng hết sức kích động.

Chỉ là không biết là sao, Kỳ Vân có mắt chăm chăm giống như hơi nhúc nhích một chút, Kỳ Vân ngẩng đầu nhìn trên võ đài đại hồng tơ lụa cùng hồng hoa, ánh mắt lóe lên một tia nghi vấn, thấy thế nào làm sao khó chịu, thế nhưng chính là không biết chỗ đó có vấn đề!

Hồng hoa. . .

Chiêu tế. . .

Kỳ Vân luôn cảm giác không đúng chỗ nào.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Hàng Long Thập Bát Chương

Chương 4: Hàng Long Thập Bát Chương

2015-09-29 19:00:00

Tiêu Phong thấy đạo Hư Trúc cùng Đoàn Dự cũng là hết sức cao hứng, cười to nói: "Nhị đệ, Tam đệ, gần đây khỏe không? Ca ca trong bang sự vật đa dạng, không thời gian đến xem hai vị đệ đệ, làm ca ca cho các người xin lỗi, ha ha ha ha."

"Đoàn Dự thấy Quả đại ca, đại ca có khỏe hay không. !" Lúc này Đoàn Dự ít một chút xúc động, có thêm sự vững vàng, tuy nhìn thấy Tiêu Phong hết sức cao hứng, nhưng xuất thân hoàng gia Đoàn Dự vẫn là duy trì nên có lễ nghi.

"Cái kia, thấy Quá đại ca, tiểu đệ Hư Trúc cho đại ca đập đầu!" Hư Trúc vẫn là một bộ chất phác người đàn ông hình tượng, không biết nói chuyện, khả năng ở Thiếu Lâm Tự nhiều năm, đập đầu quen thuộc, quỹ xuống liền khải!

"Tam đệ quá khách khí, đại ca nhìn thấy các người cũng thật là hài lòng, ha ha ha ha!" Tiêu Phong đầy mặt nụ cười, sang sảng tiếng cười không chút nào nhân ở đây mấy đại ca thủ ở bên trong.

Tiết mục ngắn vũ cũng cùng Trương Vũ sơ ở một bên trò chuyện, còn lại cái kẻ tiếp Trương Vô Kỵ cái bụng ở một bên nhìn, không biết mấy người rốt cuộc là ý gì.

Trương Vũ sơ không cần hỏi là lại đây giúp tiết mục ngắn vũ, có thể Vô Đương cùng Cái Bang xưa nay giao hảo, nên không đến nỗi châm đối với mình chứ? Trương Vô Kỵ vội vã ôm quyền nói: "Giang hồ đồn đại 'Bắc Tiểu Phong, nam phong vân', hôm nay gặp mặt Cái Bang Tiểu bang chủ, quả nhiên rồng trong loài người, cực kỳ phóng khoáng. Tại hạ Trương Vô Kỵ, vũ lâm đệ tử."

Tiêu Phong xoay người lại, hữu duỗi tay một cái nói rằng: "Hóa ra là 'Hoạt thần tiên' Trương chân nhân cao đồ, Tiêu Phong được người giang hồ nâng đỡ đưa một câu 'Bắc Tiểu Phong, nam phong vân' thực sự không dám nhận!"

Trương Vô Kỵ lúc này mới thoáng yên tâm, chỉ ít xem tình hình, nên không phải châm đối với mình, vội vã khách khí nói: "Tiêu đại hiệp khách khí, Cái Bang nhiều lần phá hoại ngoại địch xâm phạm, vì là Đại Hạ giang sơn ổn định làm ra cực công hiến lớn, vô kị cả gan thể Đại Hạ nhân dân cảm tạ người!"

"Ai, vô kị huynh lời ấy sai biệt. Bảo vệ quốc gia chính là Tiêu Phong gốc rễ phân, hưởng hồ Cái Bang tồn tại mục đích cũng là ở đây, Tiêu Phong chịu không nổi này lớn như vậy lễ!"

"Tiêu đại hiệp thực sự quá mức khiêm!" Tiết mục ngắn vũ nghe được Trương Vô Kỵ cùng Tiêu Phong ở giao lưu, vội vã chen vào, "Chỉ có điều Trương Vô Kỵ người nói cái gì nữa cũng vô dụng, ngày hôm nay người nhất định tay không mà về!" Ý thiên thần kiếm e sợ không có duyên với Vô Đương!"

Trương Vô Kỵ nộ do lòng sinh, tiết mục ngắn vũ lập đi lập lại nhiều lần khiêu khích, để tâm tính thuần hậu Trương Vô Kỵ cũng nhẫn không được, "Tiết mục ngắn vũ, ta Vô Đương không chiếm được, người phái Hoa Sơn cũng đừng nghĩ bắt được, Tiêu Phong nếu đến rồi, ta đều có thể lấy giúp hấn bắt, cũng tuyệt không để người Hoa Sơn được. Một đám ngụy quân tử, ta Trương Vô Kỵ xem thường cùng với làm bạn!"

Hoa Sơn ra một Quân Tử Kiếm Nhạc Bất Quần, nhân tu tập 'Quy Hoa Bảo Điển' rơi nhập ma đạo, bị một Đại đệ tử người số một Lệnh Hồ Xung cho chém giết. Tuy nói như thế, nhưng thật là cho phái Hoa Sơn mang đến ác liệt ảnh hưởng trái chiều, sau lưng bị một chút người coi là 'Ngụy quân tử', Trương Vô Kỵ không vận thế sự, nói ra lời ấy, thực là đắc tội rồi toàn bộ phái Hoa Sơn, đặc biệt là đối diện lửa giận ngút trời tiết mục ngắn vũ.

"Người muốn chết, Trương Vô Kỵ!" Tiết mục ngắn vũ nói xong, tay phải bốn chỉ cũng quyền, ngón tay cái duỗi ra, một đạo chất phác vô cùng kiếm khí màu tím ứng chỉ mà ra, kiếm lộ hùng kinh, rất có Thạch Phá Thiên Kinh, mưa gió đại đến tư thế, chính là uy lực to lớn nhất Thủ thái âm Phế Kinh ---- Thiếu Thương kiếm.

Đồng thời ngón trỏ bắn ra một đạo kiếm khí màu đỏ, linh xảo cực kỳ, khó có thể dự đoán, chính là thủ dương minh đại trãng kinh ---- Thương Dương kiếm.

Hai đường kiếm pháp, Thương Dương kiếm xảo diệu linh hoạt đóng kín Trương Vô Kỵ đường lui, vì là phong đường một chiêu kiếm. Bức Trương Vô Kỵ chỉ có thể chính diện mạnh mẽ chống đỡ chất phác vô cùng, Thạch Phá Thiên Kinh Thiếu Thương kiếm.

Trương Vô Kỵ giật nảy cả mình, không nghĩ tới tiết mục ngắn vũ dĩ nhiên đánh lên, lúc này Trương Vô Kỵ không hề phòng bị, chỉ có thể mặc vận (Vô Đương Cửu Dương công) mạnh mẽ chống đỡ, đồng thời (Càn Khôn Đại Na Di) vận chuyển tầng thứ bảy 'Dịch Thiên đôi địa' .

"Àm!"

"Ồanh!"

Đoàn Dự thấy Trương Vô Kỵ muốn đã thương ở (Lục Mạch Thần Kiếm) bên dưới, vội vã cung bộ bắn ra hai đạo Lục Mạch Thần Kiếm hóa giải Trương Vô Kỵ nguy cơ, bằng không cho dù Trương Vô Kỵ có Cửu Dương công hộ thể cũng sẽ không dễ chịu.

Đệ nhất thiên hạ kiếm pháp không phải như vậy dễ dàng tiếp được, đặc biệt là từ tiết mục ngắn vũ trong tay phát sinh!

Trương Vô Kỵ dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, thấy nguy cơ hóa giải, duỗi tay chỉ vào tiết mục ngắn vũ nói: "Tiết mục ngắn vũ, người quả thực không làm người tử, danh môn đại phái xuất thân, lại đánh lên."

Tiết mục ngắn vũ nhìn Đoàn Dự, lạnh lùng nói: "Làm sao? Đoàn huynh muốn thay Trương Vô Kỵ ra mặt?" Mấy kiếm xoay một cái, đối với Trương Vô Kỵ đạo, "nhớ kỹ, người ngày hôm nay nên vì lời của người nói phụ trách, ta muốn giết người không ai ngăn cản được!"

"Ta trước tiên đập chết cái cửa ra này không kém tiểu nhân!" Tiết mục ngắn vũ nói xong, liền đánh về phía Trương Vô Kỵ, ở giữa không trung tay trái hoa cái nửa cung tròn, tay phải một chưởng đẩy ra, chính là thiên hạ dương cương cực kỳ cương mãnh võ học, Cái Bang tuyệt học (Hàng Long Thập Bát Chưởng).

"Ngang!"

Một đạo màu vàng Thần Long đáng đáp chưởng lực thuận thế mà ra, coi là thật không gì không xuyên thủng, không có không phá, Thần Long bí mật mang theo cao vút rồng gầm đánh về phía Trương Vô Kỵ.

...

"(Hàng Long Thập Bát Chương) Kháng Long Hữu Hối?"

Tiêu Phong hơi nhướn mày, đều nói Hoa Sơn tiết mục ngắn vũ nhò số trời run rui tập đến này Hàng Long Thập Bát Chương, hôm nay gặp mặt quả nhiên là thật sự, chỉ là này (Hàng Long Thập Bát Chương) tựa hồ có hơi không đúng.

...

Trương Vô Kỵ không sợ chút nào, (Võ Đang Cửu Dương công) vận chuyển cực hạn, (Thái Cực thần quyền) 'Hữu phân chân' Ổn định trên người, năm ngón tay quyền khuất tách ra, lòng bàn tay vì hàm, tay trái tay phải tương ôm quẹo sang trái thân, tiếp theo quay người cấp tốc đẩy ra, một đạo trắng đen đụng vào nhau, trung gian mang theo (Võ Đang Cửu Dương công) màu đỏ thắm Thái Cực Cầu bị đẩy đi ra ngoài, chính là (Thái Cực thần quyền) uy lực tối thịnh một chiêu 'xoay người chuyển căn nện'.

Trương Vô Kỵ tuy nói không sợ, nhưng đối mặt Cái Bang tuyệt học (Hàng Long Thập Bát Chương) không chút nào dám xem thường, chỉ được lấy cứng chọi cứng.

"Ngang!"

"Hô!"

"Ầm ầm ầm!"

Thần Long cùng Thái Cực quả cầu lửa đụng vào nhau, phát sinh một tiếng nổ ầm ầm thanh, một ít lại đây người xem nào nhiệt tâm công lực không ăn thua, trực tiếp bị dư chấn thương không nhẹ.

May mà trung gian có Tiêu Phong, Đoàn Dự, Hư Trúc cùng Trương Vũ mừng bốn vị cao thủ chặn lại rồi phần lớn xung kích, bằng không đòn đánh này sẽ thương tổn rất nhiều vô tội!

"Đạp đạp!"

"Đạp đạp!"

Trương Vô Kỵ hóa giải tiết mục ngắn vũ vô cùng một chương, lùi về sau hai bước, mà tiết mục ngắn vũ trên không trung không hề mượn lực, rơi xuống đất cũng lùi hai bước, lập tức phân cao thấp.

Tiêu Phong đưa tay ngăn cản tiết mục ngắn vũ nói: "Đoàn thiếu hiệp, trung gian có phải là có hiểu lầm gì đó? Có chuyện hảo hảo nói, hà tất động chân nộ?"

"Cùng loại này không đầu óc tiểu nhân không có gì để nói nhiều, Tiêu đại hiệp đắc tội rồi." Tiết mục ngắn vũ Lăng Ba Vi Bộ sử dụng tới, hóa thành một đạo bóng trắng tránh khỏi Tiêu Phong, đánh về phía Trương Vô Kỵ, "Vũ sơ, cùng Tiêu đại hiệp giao lưu một hồi."

Tiêu Phong đang muốn tiến lên khuyên bảo, đột nhiên sau lưng cả kinh, lắc mình bay ra, trở về vừa nhìn, Trương Vũ sơ thu chương mà đứng, mỉm cười nói: "Tiêu đại hiệp, đây là Trương Vô Kỵ tự tìm khổ ăn, người cần gì phải ra tay giúp đỡ đây?"

Thấy Trương Vũ sơ không có ác ý, chỉ là không để cho mình cứu người, Tiêu Phong cau mày nói rằng: "Hoa Sơn cùng Võ Đang chính là Trung Nguyên chính đạo môn phái trụ cột vững vàng. Bây giờ Ma Môn, thiên hạ biết, Anh hùng hội tựa hồ đạt thành âm mưu gì, vừa cánh cang là mắt nhìn chăm chăm, ở ngoài ưu thêm bên trong hoạn, hà tất tự giết lẫn nhau bên trong háo đây?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Cửu Âm Cửu Dương

Chương 5: Cửu Âm Cửu Dương

2015-09-30 19:00:00

Trương Vũ sơ tuy tự phụ, thế nhưng đối với bảo vệ quốc gia, một lòng vì thiên hạ muôn dân Tiêu Phong phi thường kính phục, gật gật đầu nói: "Tiêu đại hiệp trạch tâm nhân hậu, Vũ mừng mười phần khâm phục." Tiếp theo tiếng nói xoay một cái, nói: "Chỉ sợ người quá đánh giá cao Trương Vô Kỵ, hắn, còn đại biểu không được toàn bộ không đảng phái. Nói chuyện không trải qua đại não, họa là từ miệng mà ra, đây là hấn gieo gió gặt bão!"

Tiêu Phong cũng biết vừa mới Trương Vô Kỵ một câu "Một đám nguy quân tử" thực là đắc tội rồi toàn bộ Hoa Sơn, hiện tại cũng không tốt lỗi ra : mở miệng khuyên bảo. Xem tình hình, Trương Vô Kỵ tuyệt đối không phải tiết mục ngắn vũ chi đối thủ.

Tiết mục ngắn vũ nghiêng người về phía trước, đột nhiên giữa trường truyền ra "Ừ ừ ừ!" tiếng kêu.

Đoàn Dự ở một bên nghe được, nói với Hư Trúc: "Tam đệ, người nghe, cóc, nơi này tại sao có thể có cóc?"

Hư Trúc gãi đầu một cái nói: "Cái này ta cũng không biết, khả năng chạy vào. . ."

Hư Trúc trong miệng thoại không lên tiếng, bỗng nhiên tiết mục ngắn vũ thân hình như lớn hơn một vòng tự, đột nhiên lại cấp tốc co rút lại, như vậy nhiều lần ba lần, cuối cùng mãnh hít một hơi, bàn tay phải khuất thân, đột nhiên đẩy ra.

"'Tây Độc Âu Dương Phong' (Cáp Mô Công)? Đoạn này từ vũ quả nhiên thân kiêm mấy nhà trưởng, e sợ chỉ có Nhị đệ, Tam đệ mới có thể hơn một chút chứ?" Tiêu Phong nhìn thấy tiết mục ngắn vũ quái lạ đặc biệt xuất chương phương thức, liền biết là xuất từ nhà ai tay. Càng thêm đề phòng, nếu như Trương Vô Kỵ có sinh mệnh chi ưu, nhất định phải ra tay giúp đỡ!

. . .

"(Cáp Mô Công)."

Trương Vô Kỵ kinh hãi, (Cáp Mô Công) cùng (Hàng Long Thập Bát Chương) đều là Chí Dương chí cương cương mãnh võ học, cùng Thiếu Lâm (bách bộ thần quyền), Thiên Sư giáo (Thiên Lô thần chương), Tiêu Dao phái (Thiên Sơn lục dương chương) không phân cao thấp. Tiết mục ngắn vũ rõ ràng biết Trương Vô Kỵ (Thái Cực thần chương) cùng Minh giáo vô thượng thần công (Càn Khôn Đại Na Di) phòng thủ gió thổi không lọt, không hề kể hờ, nếu như mình sử dụng kiếm pháp chiêu thức tinh diệu, khả năng vĩnh viễn phân không ra thắng bại.

Vì lẽ đó tiết mục ngắn vũ quyết định muốn cứng đối cứng, bính công lực Trương Vô Kỵ rõ ràng như trên một bậc, vì lẽ đó vừa ra tay chính là (Cáp Mô Công).

Trương Vô Kỵ nghiêm nghị nhìn tiết mục ngắn vũ lòng bàn tay truyền tới cương mãnh vô cùng màu đỏ thẩm cự cóc lớn bóng mờ, hét lớn một tiếng: "Càn Khôn Đại Na Di, Dịch Thiên đối địa!"

Tay phải một chiêu, bàn tay trong nháy mắt biến thành màu lam nhạt, vỗ vào màu đỏ thẩm chu cấp đầu bên trên, thuận thế cản lại một vùng, (Thái Cực thần quyền) tâm tới tay ra, chỉ thấy cái kia to lớn chu cấp cản dừng trong nháy mắt tiến vào Trương Vô Kỵ trong cơ thể, chỉ là bị (Càn Khôn Đại Na Di) trong nháy mắt dẫn dắt tay phải, Trương Vô Kỵ biến quyền vì là cấp chương, thuận thế đẩy ra.

"Ầm! ! !"

Màu đỏ thẩm chu cấp trải qua Càn Khôn Đại Na Di dời đi, trong nháy mắt bắn trúng bên cạnh một túm lau, phát sinh âm thanh lớn, trung gian yên vù đi bố.

Yên vù tán đi, Kỳ Vân không khỏi tròn to hai mắt, gạch xanh lũy kiến mà thành nhà nhỏ ba tầng, tầng thứ hai trở lên toàn bộ không thấy hình bóng, bị hai người chương lực hóa thành phế tích!

"Chuyện này. . . E sợ không phải đơn thuần nội lực có thể làm được chứ? Thật đáng sợ!" Kỳ Vân tròn mắt ngoác mồm, đây chỉ là đơn giản một chương (Cáp Mô Công).

. . .

Tiết mục ngắn vũ thấy Trương Vô Kỵ hơi hốt liền hóa giải chính mình toàn lực một chương, cau mày thầm nói: "Xem ra năm năm này Trương Vô Kỵ tiến bộ khá nhanh, (Cáp Mô Công) kinh Thiên Sư giáo lão giáo chủ trương bình thường sửa chữa cùng mình thôi diễn, uy lực đã sớm không biết vượt qua Tây Độc Âu Dương Phong bao nhiêu lần, không nghĩ tới Trương Vô Kỵ (Càn Khôn Đại Na Di) cùng (Thái Cực thần quyền) phối hợp lại, quả thực vững như thành đồng vách sắt!"

Trương Vô Kỵ càng là âm thầm hoảng sợ, năm năm không gặp, tiết mục ngắn vũ công lực lại tiến thêm một bước. Vừa mới cái kia một chương nhìn như hơi hốt tùy ý ra tay một chương, chính mình bính kính toàn lực tiếp được. Vẫn bị cái kia vô cùng chương lực chấn động khí huyết dâng lên, toàn bộ cánh tay như đứt đoạn mất giống như đau nhức!

"Không nghĩ tới năm năm không gặp, tiết mục ngắn vũ lại cường thành như vậy, hấn tuyệt đối không phải võ lâm trong truyền thuyết Vũ Thần bảy tầng! Trương Vô Kỵ thấy tiết mục ngắn vũ không có vội vã ra tay, vội vã vận chuyển (Võ Đang Cửu Dương công) vận công bình phục dâng lên khí huyết!

Tiêu Phong bị Trương Vũ sơ ngăn lại, không muốn động thủ, ở một bên đối với tiết mục ngắn vũ nói rằng: "Đoàn thiếu hiệp, nghe Tiêu mỡ một câu, dừng tay đi, người cũng biết vô kỵ huynh đài cũng là vô tâm lời nói, cũng không phải là nhằm vào người toàn bộ Hoa Sơn."

Toàn bộ to lớn vô đài không có một tia động tĩnh, tĩnh khiến người ta ngột ngạt, tất cả đều nhìn kỹ Hoa Sơn sát Tinh, đã từng Trung Nguyên minh chủ vô lâm tiết mục ngắn vũ!

Tiết mục ngắn vũ nghĩ đến chốc lát, mày kiếm quét qua, nói với Trương Vô Kỵ: "Hoa Sơn cùng Vô Đang xưa nay nước giếng không phạm nước sông, hôm nay lại có Đại Hạ Chiến thần Tiêu bang chủ đứng ra điều giải, nếu như Đoàn mỡ cố ý lấy người tính mạng, không tránh khỏi bị người trong thiên hạ chế nhạo ta Hoa Sơn lòng dạ khí lượng."

"Hôm nay người tiếp ta cuối cùng một chương, bất luận thắng bại làm sao, chuyện hôm nay chúng ta tạm thời bỏ qua!"

"Đa tạ Đoàn thiếu hiệp cho Tiêu Phong mặt mũi, chỉ là 'Chiến thần' Xung hô, Tiêu mỡ không dám nhận. Ngày khác Đoàn thiếu hiệp giá lâm ta Cái Bang, Tiêu mỡ nhất định cùng người nâng cốc nói chuyện vui vẻ!" Tiêu Phong ôm quyền khách khí nói.

"Tiêu đại hiệp không cần khách khí! Trương Vô Kỵ, người chuẩn bị kỹ càng, ta Hoa Sơn xưa nay quang minh quang minh, Đoàn mỡ tuy bất tài, nhưng cũng không đến nỗi bôi nhọ Hoa Sơn môn Phong! Tiếp chiêu đi, đây là ta năm năm khổ tâm nghiên cứu đòn mạnh nhất, gọi là 'Cửu Âm Cửu Dương'."

"Đa tạ Tiêu đại hiệp trọng nghĩa giúp đỡ, ngày khác như có sự cứ việc đi Vô Đang Lăng Tiêu điện đi, Vô Đang tất toàn lực giúp đỡ!" Tiếp theo Trương Vô Kỵ nhìn tiết mục ngắn vũ, hữu đuôi tay một cái nói: "ra chiêu đi, Trương Vô Kỵ đến lĩnh giáo Hoa Sơn tuyệt học!"

Trương Vũ sơ phụ tay mà đứng, chỉ là đã mặc vận huyền công, thế mặt sau vô tội quan sát giả cùng người xem náo nhiệt ngăn trở hai người dư uy xung kích.

Tiêu Phong, Đoàn Dự, Hư Trúc chờ cũng là hình thành một cái vòng tròn hồ đứng thẳng, mấy vị đều là thành danh đã lâu hiệp sĩ, tự nhiên không đành lòng nhìn thấy vô tội người đưa mạng.

...

Tiết mục ngắn vũ hai tay tự nhiên buông xuống, bỗng nhiên, mái tóc màu đen không gió tự dương, hai tay chậm rãi xoay chuyển lại đây tập trung vào vùng đan điền, lòng bàn tay hướng trên. Theo chậm chậm giờ lên, tay trái hiện màu xanh lam, tay phải hiện màu đỏ.

Bỗng nhiên, tả lòng bàn tay phải từng người xuất hiện một màu xanh lam cùng màu đỏ chói mắt quả cầu ánh sáng. Lại nhìn kỹ đến, tay trái quả cầu ánh sáng màu xanh lam trên có nhất bạch hồ vờn quanh trong đó; mà tay phải quả cầu ánh sáng màu đỏ có một Thanh Long ở trong đó ngao du.

Tiết mục ngắn vũ sắc mặt cũng là một nửa hiện ra màu xanh lam, một nửa hiện ra màu đỏ, tựa hồ là một bên là thủy, một bên là hỏa giống như, có vẻ cực kỳ quái dị.

Bỗng nhiên, tiết mục ngắn vũ hai tay chậm rãi chuyển động hiện thiên địa giao thái giống như, cái kia hai cái "gai" ánh mắt cầu dĩ nhiên chậm rãi dung hợp đồng thời, mà tiết mục ngắn vũ trên mặt cũng từ từ thành màu tím.

Cái kia hai cái tràn ngập sức bùng nổ sức mạnh quả cầu ánh sáng từ từ dung hợp thành một quả cầu ánh sáng màu tím, Long hồ tụ hợp, hồ mợn Long thế, Long trợ oai vũ!

Chu vi thiên địa biến sắc, bầu trời dĩ nhiên từ từ tối lại, tựa hồ một hồi bão táp đem muốn tới.

Tiêu Phong thấy giết này cả mình, đoạn này từ vũ chiều này 'Cửu Âm Cửu Dương' Tràn ngập sức mạnh để hấn khiếp đảm, nhìn một bên Trương Vô Kỵ đã đem (Vô Đang Cửu Dương công) vận đến cực hạn, chu vi ba thước nơi xuất hiện một màu đỏ thăm quả cầu lửa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Minh giáo người đến

Chương 6: Minh giáo người đến

2015-10-01 19:00:00

Vũ Đường 《 thái cực thần quyền 》 đã như phong giống như bể hình thành một cái khác nặng cực hạn phòng ngự , hơn nữa Càn Khôn Đại Na Di cái kia chói mắt long ánh sáng màu xanh lam . Tiêu Phong cảm giác cái này tam trọng phòng ngự tựa hồ cũng không nhất định có thể bảo vệ tốt tiết mục ngăn vũ cái kia kinh thiên nhất kích !

Tiêu Phong tay phải dâng lên Long chưởng bộ dáng , thăm vận Thiếu Lâm thần công , chuẩn bị xuất thủ cứu người .

"Tiếp chiêu , cứu âm cứu dương !"

Tiết mục ngăn vũ một tiếng kêu nhỏ , theo vừa nói , cái kia long hồ giao hội quả cầu ánh sáng màu tím mãnh liệt chạy đi , chung quanh một ít nội lực bắt lực người, theo tiết mục ngăn vũ tiếng kêu gào cùng Long Hồ chỉ khí dư uy đã bị thương không nhẹ .

Trương vô kỵ ngừng thở , nhìn xem Long Hồ chỉ khí lập tức đến cùng mình tầng thứ nhất phòng ngự , thái cực cái long khí cơ hồ lập tức bị dễ như trở bàn tay giống như đánh nát bấy; đón lấy cùng chí dương chí cương 《 Vũ Đường cứu dương công 》 tạo thành cái long khí đụng vào nhau .

"OÀ..ÀNH!"

Trương vô kỵ như bị sét đánh , nhô ra một ngụm máu tươi , đã bị nội thương không nhẹ , tuy nhiên hóa giải Long Hồ chỉ khí hơn phân nửa uy lực . Trương vô kỵ miễn cưỡng vận khí còn sót lại công kích vận chuyển 《 Càn Khôn Đại Na Di 》 chuẩn bị hóa giải được cái này còn lại Long Hồ chỉ khí .

"Không thể đón đỡ , Long Trảo Thủ !"

Tiêu Phong xem xét đã biết trương vô kỵ muốn xấu , tuy nhiên cái kia Long Hồ chỉ khí tiêu tán hơn phân nửa , nhưng có phải thế không lúc này trương vô kỵ có thể hóa giải được rồi đấy!

Cứu người sốt ruột , Tiêu Phong tay phải một vòng kéo một phát , một cái màu vàng long trảo ứng với tay mà ra .

"Tiêu đại hiệp , tiếp chiêu !"

Trương Vũ nhìn sơ qua Tiêu Phong ra tay , vội vàng một cái 《 Thiên Lô thần chưởng 》 oanh ra , chưởng phong chưa tới , tiếng sấm trước lên, nhìn tư thế kia , Trương Vũ sơ cũng không dụng hết toàn lực , chỉ là ngăn cản Tiêu Phong cứu người mà thôi .

Tiêu Phong không có quay đầu đã biết rõ Trương Vũ sơ 《 Thiên Lô thần chưởng 》 lợi hại , cái kia làm cho người ta sợ hãi tiếng sấm kẹp lấy chói tai bén nhọn tiếng xé gió , Tiêu Phong khí vận đan điền , hai chân hơi ngồi xổm , tay trái đồng dạng nửa vòng tròn , trở về một chuyển thuận thế đẩy ra , lộ ra thuần thực vô cùng , đúng là 《 Hàng Long Thập Bát Chưởng 》 'Kháng long hữu hốt'.

Tiêu Phong rõ ràng đối mặt Trương Vũ sơ , chuẩn bị nhất tâm nhị dụng , cứu người sắp, đón đỡ Trương Vũ sơ 《 Thiên Lô thần chưởng 》 .

《 Long Trảo Thủ 》 cùng 《 Hàng Long Thập Bát Chưởng 》 gần như cùng lúc đó mà ra , Long Trảo Thủ dù sao Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt học , phát sau mà đến trước , to lớn long trảo nhốt chặt trương vô kỵ thuận thế trở về vùng , khó khăn lắm né qua cái kia Long Hồ tím bóng .

"OÀ..ÀNH!"

《 Hàng Long Thập Bát Chưởng 》 cũng cùng Trương Vũ sơ 《 Thiên Lô thần chưởng 》 va chạm cùng một chỗ , trong võ đài cuồng phong nổi lên bốn phía , bị hai đạo chí cương chưởng lực đánh trúng nát bấy , đám người đứng ngoài xem lựa đồ cùng hoa hồng mạn thiên phi vũ (*bay đầy trời) .

"Nhị đệ Tam đệ , cứu người !"

Tiêu Phong mặc dù dừng mãnh phi thường Vô Song , nhưng là cũng là cực hạn của mình , đối với bay về phía đám người Long Hồ tím bóng đồng dạng không thể làm gì , cho nên vội vàng ló ra hô người .

"Xì... , xì xì xì xì thử ."

"OÀ..ÀNH!"

Đoàn Dự Lục Mạch Thần Kiếm phát ra cùng một lúc , Hư Trúc 《 tiểu vô tướng công 》 vận chuyển Thiếu Lâm 《 Bách Bộ Thần Quyền 》 đồng thời đánh về phía cái kia Long Hồ chỉ khí huyền thành tím bóng , phát ra một tiếng vang thật lớn , rốt cục thành công ngăn trở !

"Khục !"

Tiết mục ngăn vũ cũng là lui về phía sau vài bước , nhô một bãi nước miếng máu tươi , vốn là bị trương vô kỵ cứu dương công sở va chạm , sau bị Hư Trúc , Đoàn Dự đánh trúng Long Hồ chỉ khí , coi như là kim cương bất hoại thân , đối mặt ba đại cao thủ cũng phải bị thương !

Trương Vũ sơ hét dài một tiếng , đưa tay chỉ Hư Trúc , Đoàn Dự cùng Tiêu Phong nói: "Tiêu Phong , Trương mỗ kính trọng người là đầu quang minh lỗi lạc đàn ông , không nghĩ tới huynh đệ các người ba người tổn thương ta đại ca , lần chúng ta Thiên Sư giáo không người sao? Vũ thanh , khiến cho Hồ Xung thay ta ngăn lại Hư Trúc , Đoàn Dự , hôm nay Trương mỗ lĩnh giáo Cái Bang tuyệt học !"

"Vào !"

"Vào !"

Trương Vũ sơ vừa nói , từ phía sau bay ra hai bóng người , một cái cầm trong tay một thanh bảo kiếm , phóng đằng không bị trời buộc đúng là Hoa Sơn nhất đại đệ tử Đại sư huynh lệnh hồ xung; mà đổi thành một tuổi trẻ người cùng Trương Vũ sơ hình dạng giống nhau đến mấy phần , đúng là Trương Vũ sơ đồng bào huynh đệ , Thiên Sư giáo 2 giáo chủ Trương Vũ thành .

Trương Vũ thành từ trước đi vắng giang hồ đi đi lại lại , chỉ là say mê võ học , một thân tuyệt học thực không thua Trương Vũ sơ . Bởi vì cùng tiết mục ngăn vũ quan hệ vô cùng tốt , hai người thường xuyên diễn luyện kiếm chiêu , tự nhiên đem tiết mục ngăn vũ trừ tuyệt học gia truyền 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 bên ngoài mặt khác tuyệt học đều học toàn bộ .

Lệnh hồ xung càng là Hoa Sơn trừ tiết mục ngăn vũ bên ngoài khác một cao thủ tuyệt đỉnh , mấy năm trước dưới cơ duyên xảo hợp học được Thiếu Lâm thần công 《 Dịch Cân kinh 》 cùng 《 độc cô cửu kiếm 》 , càng theo nhạc phụ cái kia học được phái Tiêu Dao một nửa tuyệt học 《 bắc minh thần công 》 nửa phần trên 《 hấp tinh đại pháp 》 , mà sư môn 《 Hoa Sơn thần kiếm 》 cùng 《 độc cô cửu kiếm 》 càng là tinh thông vô cùng .

Hai người vừa ra , phân biệt chỉ hướng Hư Trúc cùng Đoàn Dự , Trương Vũ sơ vừa muốn cùng Tiêu Phong so chiêu , bị tiết mục ngăn vũ ngăn lại .

"Dừng tay , tất cả trở lại cho ta !" Tiết mục ngăn vũ nội lực thâm hậu , chỉ là một lát liền đè xuống thương thế , đối Tiêu Phong nói: "Tiêu đại hiệp , tiết mục ngăn vũ kính trọng người bảo vệ quốc gia , biết người bốn ý vì cứu người , hôm nay tạm thời sau khi từ biệt , chúng ta sau này còn gặp lại !"

Tiêu Phong gặp tiết mục ngăn vũ như thế phía dưới nhưng đối với chính mình kính trọng vạn phần , hé mồm nói: "Đoàn huynh đệ trí tuệ cùng khí độ Tiêu mỗ bội phục , hôm nay Tiêu Phong làm việc lỗ mắng , một mối Đoàn huynh đệ bị thương , ngày khác Tiêu mỗ ôn hòa đi Hoa Sơn chịu đòn nhận tội !"

"Tiêu đại hiệp nghiêm trọng !" Tiết mục ngăn vũ nhìn xem Tiêu Phong , gật đầu nói , đón lấy quay người cùng ba người nói: "Chúng ta đi !"

Chỉ là ba người vẫn chưa đi xuống lời đài , liền nghe được vài tiếng tiếng xé gió truyền đến .

"Muốn đi? Người khác có thể đi , người tiết mục ngăn vũ được lưu lại !"

Một đạo bóng người màu xanh , cơ hồ âm thanh theo người đến , khinh công tạo nghệ thật sự đã đạt đến hóa cảnh , đúng là minh giáo tứ đại Pháp vương một trong "Thanh Dục Bức Vương" vì cười cười !

Lời đài dưới đây , kỳ văn tò mò nhìn cái này chính mình tương đối quen thuộc cao thủ khinh công . Mà ngay cả "Thần tiên sống" Trương Tam Phong đều gọi khen hân: "Thanh Dục Bức Vương khinh công tuyệt đỉnh , đời sở hân hữu !"

Kỳ văn biết rõ , vì cười cười khinh công thân pháp tuyệt đối là trước mắt cái thế giới này cao nhất một trong mấy người , hơn nữa loại này trác tuyệt công lực căn bản không phải dụng công có thể luyện được ra , thực là thiên phú dị bẩm !

Chỉ là tướng mạo xác thực không dám để cho người lấy lòng , tai nhọn hàm khi , rất giống cái kia Thiên Lôi hầu .

Tiết mục ngăn vũ nghe được thanh âm kia cũng biết là vì Bức Vương đã đến , lạnh giọng nói: "Muốn giữ lại ta? Mặc dù ta bị thương , nhưng là ta muốn đi người còn ngăn không được !"

"Vào !"

"Vào !"

"Hơn nữa ta đâu này?"

Thanh âm hùng hậu hữu lực , lộ ra nội lực phi phàm , một thân áo bào trắng , lông mi trắng , tóc trắng , đúng là 'Bạch Mi Ứng Vương' Ân Thiên Chính !

Sau đó mà đến cùng Bạch Mi Ứng Vương cơ hồ một cái khuôn đúc đi ra , đúng là con hán Ân Dã Vương !

Tiết mục ngăn vũ lời nói còn chưa nói , chỉ nghe lại có hai đạo tiếng xé gió truyền đến .

"Còn có ta !"

Người còn chưa đến , tiết mục ngăn vũ nhân tiện nói: "Minh giáo người toàn bộ đều tới sao? Liền 'Quang Minh tả sứ' 'Duang Tiêu' , 'tóc vàng sư vương' 'Tạ Tổn' cũng tới? Minh giáo thực xem trọng ta tiết mục ngăn vũ , vẫn là câu nói kia , muốn giữ lại ta tiết mục ngăn vũ , các người cân lượng còn chưa đủ !"

Tiêu Phong âm thầm tán thưởng , đoạn này từ vũ thật sự là nhân trung Lữ Bố , minh giáo tứ đại Pháp vương đã đến thứ ba , thêm một cái đằng trước Quang Minh tả sứ , bốn đại cao thủ , rõ ràng không hề sợ hãi !

đến từ 17K tiểu thuyết Internet , trước tiên xem chánh bản nội dung !

Chương 7: Tương trợ

Chương 7: Tương trợ

2015-10-02 19:00:00

Tiêu Phong thẳng đi đến tiết mục ngăn vũ trước mặt , đối Dương Tiêu đợi có người nói: "Hôm nay Đoàn huynh đệ bởi vì ta mà tổn thương , Tiêu mỗ đoạn không đến mức nhìn xem Đoàn huynh đệ lại gặp người vây công , Tiêu mỗ bắt tài đến lĩnh giáo minh giáo vô thượng thần công !"

"Đại ca , còn có huynh đệ ta !"

"Đại ca , coi như trước tiêu đệ !"

Hur Trúc cùng Đoàn Dự đối mặt mình giáo mấy vị cao thủ cũng là không sợ hãi chút nào , tam người kẻ vai chiến đấu hai lần lần , chưa từng gặp có ai có thể lưu ở bọn hắn .

Tiêu Phong thấy thế , lập tức hào sảng cười ha ha: "Ha ha ha ! Tốt! Ba huynh đệ chúng ta hôm nay lại lần nữa đồng sinh cộng tử , ta Tiêu Phong thật sự là thật cao hứng !"

"Đại ca ."

"Đại ca !"

Đoàn Dự cùng Hur Trúc cũng kích động lên , từ khi năm năm trước cùng Tiêu Phong cùng một chỗ kẻ vai chiến đấu , mấy năm gần đây chưa bao giờ qua như hôm nay đồng dạng nhiệt huyết sôi trào . Mỗi lần nhớ tới năm đó tam huynh đệ đại chiến Thiếu Lâm tự , đều kích động không thôi !

...

Kỷ vân nhìn xem một màn này , cũng là kích động vạn phần , năm đó xem thiên long bát bộ , mới biết được cái gì gọi là huynh đệ , cái gì gọi là không cầu cùng năm cùng ngày cùng tháng sinh , chỉ cầu cùng năm cùng ngày cùng tháng chết !

Hôm nay được nghe lại cái kia lời nói hùng hồn , kỷ vân bản thân cách cái bàn rất gần , nguy hiểm như vậy chỉ phía dưới đã có rất ít người , kỷ vân không lùi mà tiến tới , lập tức khiến cho mấy người ghé mắt .

Kỷ vân vội vàng đi về hướng đài cao , mọi người đoán khó định kỷ vân là môn phái nào , đồng đều không nói gì , càng không có ngăn trở , cho nên kỷ vân bình yên vô sự đi tới .

"Không hổ là bắc Tiêu Phong , đảm lượng khí phách đồng đều lại để cho người trong thiên hạ bội phục . Kỷ vân cả gan tới kết giao một phen , không biết Tiêu đại hiệp có thể không coi trọng tiểu đệ ."

Tiêu Phong mất thần như được , vền vẹn liếc liền nhìn ra kỷ vân không hề nội lực , là một người bình thường , không nghĩ tới đối mặt mình giáo mấy đại cao thủ như thế hung hiểm tình cảnh vẫn còn có người dám đứng ra kết giao , Tiêu Phong thấy thế lại hết sức cao hứng , lớn tiếng nói: "Tốt! Không biết tiểu huynh đệ họ cái gì tên ai? Tiêu mỗ tam huynh đệ trong một hiểm cảnh người có thể dũng cảm đứng ra , đủ thấy huynh đệ là một trọng nghĩa phi hoài bản thân mình đại trượng phu , hảo hán tử ! Tiêu mỗ có thể kết giao người bậc này anh hùng hảo hán , quả thực vui mừng nhanh !"

Kỷ vân nghe xong Tiêu Phong lời mà nói..., lập tức hào cảm lần thăng , đều nói Tiêu Phong kết giao không luận võ công cao thấp , chỉ nhìn đúng hay không chính mình khẩu vị , hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền , cũng hào khí nói ra: "Đa tạ Tiêu đại ca , tiểu đệ kỷ vân , bái thấy đại ca , nhị ca cùng Tam ca !"

"Ha ha , tốt! Ba huynh đệ chúng ta phi thường hoan nghênh Tứ đệ !" Đoàn Dự nói ra .

Hur Trúc cũng gãi gãi đầu nói: "Tứ đệ tốt! Ta là Hur Trúc , Tứ đệ đã đến ta rất cực không cần làm lão yêu rồi, ha ha ha ."

Đối mặt trên trận nhiều cao thủ như vậy , có hâm mộ , có khâm phục đấy, đều nhìn kỷ vân bọn bốn người .

Dương Tiêu nhíu mày đối Tiêu Phong nói: "Tiêu đại hiệp , minh giáo cùng Cái Bang tổ không liên quan , gần đây nước giếng không phạm nước sông , minh giáo cao thấp đều bội phục Tiêu đại hiệp vì nước chỉ trung tâm . Hôm nay Dương Tiêu đem người chỉ vì Hoa Sơn tiết mục ngăn vũ , việc này cùng Cái Bang không quan hệ , cùng Hoa Sơn cũng không quan , hy vọng Tiêu đại hiệp không nên nhúng tay , ta minh giáo tam đại Pháp vương đồng đều chết

ở này nhân thù , đại thù không thể không có báo !"

Năm năm trước quang minh đình một trận chiến , tiết mục ngắn vũ cùng Trương Vũ sơ đem người cơ hồ khai tỏ ánh sáng giáo nhỏ tận gốc , tứ đại Pháp vương thứ ba đều chết ở tiết mục ngắn vũ 《 cửu âm bạch cốt trảo 》 phía dưới . Ngũ Hành Kỳ càng là tử thương hơn phân nửa , Ba Tư tổng đàn mười hai Bảo Thụ Vương càng là không một người ly khai Trung Nguyên , nếu như không phải cuối cùng thời khắc máu chốt "Thần tiên sống" Trương Tam Phong hiện thế , chỉ sợ minh giáo từ giáo chủ trương vô kỵ cho tới Ngũ Hành Kỳ chúng , không có người nào có thể sống đi xuống quang minh đình !

Một ít dịch qua đi , tiết mục ngắn vũ cũng bị người giang hồ xưng 'Ma giáo sát tinh ' minh giáo trải qua trận này cũng chính thức rời khỏi giang hồ cực kỳ nhất lưu môn phái liệt kê , thời kì giáp hạt , duy nhất trước kia "Tứ đại Pháp vương " " quang minh tả hữu sứ" khởi động minh giáo nữa bầu trời .

Cho nên minh giáo cao thấp không một không hạn Hoa Sơn tiết mục ngắn vũ , chỉ có điều tiết mục ngắn vũ võ công cao cường , thật sự tìm không thấy cơ hội thích hợp đưa hấn đánh chết . Hôm nay tiết mục ngắn vũ bị thương , minh giáo trừ không ở chính giữa nguyên cao thủ , còn lại toàn bộ chạy đến , duy nhất mệnh lệnh tự là: Không từ thủ đoạn , ngay tại chỗ giết chết !

Cái này có thể cơ hội ngàn năm một thuở , bỏ lỡ khả năng về sau liền sẽ không còn có cơ hội như vậy !

Vốn minh giáo chỉ là để cướp đoạt ý Thiên Thần Kiếm , không có lòng trước có thể gặp được đến bị thương tiết mục ngắn vũ . Mấy năm gần đây tiết mục ngắn vũ một mực Hoa Sơn tu luyện , hoặc như đi Thiên Sư giáo , Hoa Sơn có Phong Thanh Dương , Thiên Sư giáo tại Long Hồ Sơn , minh giáo không có lá gan kia đi vào trong đó giương oai , cho nên hôm nay cái này có thể giết chết tiết mục ngắn vũ cơ hội , minh giáo nói cái gì cũng không biết buông tha !

...

Tiêu Phong cũng biết rõ tiết mục ngắn vũ cùng minh giáo ân oán , minh giáo có thể tạo thành hôm nay loại cục diện này cùng tiết mục ngắn vũ có quan hệ trực tiếp . Loại này cừu hận thực có thể nói bất cộng đái thiên , nhưng nếu lời đã nói ra miệng Tiêu Phong không có lý do gì lại buông tay bắt kẻ .

Lại bảo hôm nay tiết mục ngắn vũ bị thương cũng là Tiêu Phong tam huynh đệ gây nên , mặc dù ý tại cứu người vô tội . Tiêu Phong biết rõ hôm nay sự tình sẽ không bỏ qua , chấp tay đối Dương Tiêu nói: "Nghe thấy xưa nay minh giáo Dương tả sứ 《 Càn Khôn Đại Na Di 》 đã đạt đến hóa cảnh , đạt tới tùy tâm sở dục 'Dịch Thiên dời địa' chi cảnh , Tiêu mỡ bất tài , cả gan lĩnh giáo một phen , nhìn qua Dương tả sứ chỉ điểm ."

Nói xong , Tiêu Phong hai chưởng cao thấp lật qua lật lại , trình thiên địa long chưởng , 《 Hàng Long Thập Bát Chưởng 》 thức mở đầu thi triển ra , nói: "Dương tả sứ , xin mời!"

Dương Tiêu nhìn xem Tiêu Phong , biết rõ hôm nay một trận chiến không thể tránh được , nhưng mình không có khả năng lại để cho Tiêu Phong cuốn lấy , vội vàng hướng Tiêu Phong nói: "Tiêu đại hiệp , ta và người một trận ngày khác Dương Tiêu ôn hòa phụng bồi , hôm nay chúng ta minh giáo chủ yếu đối phó chính là tiết mục ngắn vũ , đặc tội !" Quay người đối Ân Dã Vương nói: "Dã Vương , đi lĩnh giáo một chút Cái Bang tuyệt học , nhớ kỹ , không cầu có công , chỉ cầu không qua , cuốn lấy Tiêu Phong sẽ xảy đến !"

Ân Dã Vương bước nhanh đến phía trước , nói: "Cần tuân Dương tả sứ hiệu lệnh !"

Ân Dã Vương đối mặt thành danh đã lâu 'Chiến Thần' Tiêu Phong , không dám chút nào chủ quan , mặc dù đối chưởng lực của mình , nội công tự tin , nhưng là đối mặt Tiêu Phong , không có chút nào nắm chắc , ôm quyền nói: "Tiêu đại hiệp , minh giáo tứ đại Pháp vương Ân Dã Vương , cả gan mời Tiêu đại hiệp chỉ giáo !"

Nói xong , bay lên không một chiêu 'Thái sơn áp đỉnh 'Hướng Tiêu Phong công tới .

Dương Tiêu gặp Ân Dã Vương đã cùng Tiêu Phong đánh nhau , bay thẳng đến tiết mục ngắn vũ đi đến , không nghĩ tới vừa đi một bước bị Hư Trúc cùng Đoàn Dự ngăn lại , lập tức truyền âm nói: "Vi Bức Vương , cuốn lấy Hư Trúc , Ung Vương , người đi tiếp được Hư Trúc . Vụ phải cẩn thận !"

"Vâng!"

"Vâng!"

Nói xong , một trái một phải phân biệt cản lại Hư Trúc cùng Đoàn Dự . Dương Tiêu đón lấy đi lên phía trước , đối tiết mục ngắn vũ nói: "Họ Đoàn đấy , người là minh đoạn , hay là ta đến động thủ !"

Tiết mục ngắn vũ không có phản ứng Dương Tiêu , đối với trong tràng Tiêu Phong nói: "Tiêu đại hiệp , Đoàn mỡ thiếu người Nhất Mệnh ." Quay đầu , nhìn xem Dương Tiêu cười lạnh nói: "Hừ , chỉ bằng sư vương cùng người Dương Tiêu còn không cần mạng của ta ! Hôm nay ta tiết mục ngắn vũ thể với trời , ngày khác ta tất [nhiên] huyết tẩy quang minh đình !"

"Khẩu khí thật lớn , tiết mục ngắn vũ !" Dương Tiêu cười lạnh một tiếng , đối với sau lưng hô: "Sư vương , người đi lĩnh giáo Thiên Sư giáo Trương giáo chủ 'Thiên Lôi thần chưởng' ."

"Vâng!"

đến từ 17K tiểu thuyết Internet , trước tiên xem chánh bản nội dung !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Thảm bại

Chương 8: Thảm bại

2015-10-03 19:00:00

Kim Mao Sư Vương cầm trong tay đồ long đao , đối Trương Vũ sơ nói: "Trương giáo chủ , Tạ Tồn lĩnh giáo Thiên Sư tuyệt học , xin chỉ giáo !"

Trương Vũ sơ nhìn thoáng qua Dương Tiêu , lúc này mình giáo có thể chiến chỉ nhân chỉ có Dương Tiêu , mà phương bên này còn có Trương Vũ thanh cùng Lệnh Hồ Xung , Dương Tiêu một người tuyệt đối không thể làm bị thương Đoạn Tử Vũ , hừ lạnh một tiếng nói: "Xin mời !"

Nói xong , từng chiêu dương cương đến cực điểm 'Thiên Lôi thần chưởng' hướng Kim Mao Sư Vương mời đến .

Đoạn Tử Vũ cơ tiểu nhìn xem Dương Tiêu nói: "Nghe thấy xưa nay Dương tà sử mưu kế hơn người , chẳng lẽ ngươi hôm nay ý định một người đối giao ba người chúng ta cũng nắm bắt ta?"

"Dương Tiêu mặc dù cuồng vọng , nhưng còn không đến mức như thế ." Dương Tiêu vừa cười vừa nói , đón lấy hô một câu: "Phiền toái phong vân hai vị huynh đệ ngăn lại Lệnh Hồ Xung cùng tở 2 giáo chủ !"

"Dương tà sử khách khí !"

"Lệnh Hồ Xung , xin mời!"

Theo phía sau lời đài truyền ra hai tiếng , đứng là Anh Hùng hội hùng bá nghĩa tử của , Niếp Phong cùng Bộ Kinh Vân !

Trên trận chỉ nhân nghe được Dương Tiêu mà nói lời nói , đồng đều sững sờ , không nghĩ tới mình giáo rõ ràng cùng Anh Hùng hội kết minh rồi , đây là tuyệt đối chuyện không nghĩ tới .

Mình giáo mặc dù có tiếng xấu , nhưng vẫn là giảng giang hồ quy củ , không ở giang hồ để người mượn cớ , chính đạo chỉ nhân có cùng mình giáo sinh tử đại thù người , đồng đều ước người , ước đầy , ước lúc , mình giáo theo không có người nào kinh sợ qua . Mà anh hùng sẽ là người nào? Hoàn toàn không từ thủ đoạn , không tuân theo quy củ , không nghĩ tới mình giáo rõ ràng cùng Anh Hùng hội người cầu kết cùng một chỗ .

Đoạn Tử Vũ cả kinh , Trương Vũ thanh cùng Lệnh Hồ Xung đã thả người bay ra ngăn cản Niếp Phong cùng Bộ Kinh Vân , mĩa mai nhìn lấy Dương Tiêu nói: "Không nghĩ tới đường đường mình giáo rõ ràng bụng da mặt cùng Anh Hùng hội cầu kết cùng một chỗ , cam vì tay sai !"

Dương Tiêu cũng không tức giận , vừa cười vừa nói: "Mãng chửi đi ! Ngươi không phải là một mực nói ta mình giáo là ma giáo sao? Như thế nào? Hiện đang sợ rồi hả?"

"Ta sợ hãi ngươi? Dương Tiêu ta cho ngươi biết , Đoạn Tử Vũ mặc dù hôm nay có tổn thương trong người , nhưng chỉ bằng chính ngươi , còn không có cái kia phần năng lực bại ta !"

Nói còn chưa dứt lời , Đoạn Tử Vũ kê tài cao gan cũng lớn , rõ ràng đầu tiên khởi xướng tiến công , năm ngón tay duỗi bình uốn lượn thành chớp , đứng là 《 Cửu âm chân kinh 》 'Cửu âm bạch cốt trảo'.

Dương Tiêu kinh hãi , vội vàng bỏ đi hai quả 'Thánh Hóa lệnh' đối địch , thăm vận 'Càn Khôn Đại Na Di " không cùng Đoạn Tử Vũ cứng đối cứng , biết Đoạn Tử Vũ bị thương trong người , thuộc về thể suy sức yếu .

Hai người đánh cho ba bốn mươi chiêu , Đoạn Tử Vũ thăm nghĩ "Cái này Dương Tiêu căn bản không cùng ta liều mạng , cứ tiếp như thế chỉ sợ thực khó kiên trì trăm chiêu bên ngoài , liều mạng !"

Muốn xong , liền bỗng nhiên dừng thân , Dương Tiêu gặp Đoạn Tử Vũ ngừng lại , cũng là âm thầm phòng bị .

Đoạn Tử Vũ sửa trảo vì quyền , tay phải bốn ngón cũng cuốn , ngón tay cái trước rất , 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 Thiếu Thương kiếm long trời lở đất giống như bắn ra , đánh về phía Dương Tiêu đầu . Đón lấy trợ thủ đắc lực nắm tay dâng lên 'Sáu' tư thế , tay phải ngón út cùng tay trái ngón út phân biệt bắn ra một đạo kiếm khí , đứng là ít Trùng kiếm cùng Thiếu Trạch kiếm , phân biệt công hướng Dương Tiêu hai bên trái phải .

Phát xong tam kiếm , Đoạn Tử Vũ nửa ngồi , thăm vận huyền công , Cửu dương thần công vận chuyển toàn thân công lực , trợ thủ đắc lực thiên địa ôm

chưởng , cao thấp tung bay , như thế nhiều lần ba lượt , đón lấy tay trái hoa đu một vòng , tay phải chọt đẩy ra , đánh về phía Dương Tiêu , đứng là 《 Hàng Long Thập Bát Chưởng 》 uy lực nhất cự nhất thức 'Vùng hồ Long hữu hồi' .

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh , Đoạn Từ Vũ phát xong cái này ba ngón một chưởng chỉ dùng hai tức thời gian , đẩy ra 'Kháng long hữu hồi " Đoạn Từ Vũ sắc mặt trắng bệch , lưng lay sắp đổ , kì thực là một tổn thương lại tổn thương .

Dương Tiêu kinh hãi , xem xét Đoạn Từ Vũ tư thế kia cũng biết là 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 , vừa muốn tránh né , không nghĩ tới liền tiếp tục là tam kiếm , mặc dù không là công kích Dương Tiêu , kì thực phong kín Dương Tiêu lên , trái , phải ba đường , chính là cảm thấy đến không hiểu thấu , không biết Đoạn Từ Vũ ba kiếm này là dụng ý gì .

Thẳng đến một hồi qua đi , Dương Tiêu lớn sợ , cái kia 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 tam kiếm nhìn như không có uy lực , kì thực để cho mình cố định tại một chỗ không thể động đậy , chỉ có thể đón đỡ Đoạn Từ Vũ một kích trí mạng , không kịp suy tư , Dương Tiêu 《 Căn Khôn Đại Na Di 》 vận chuyển đạo cực hạn , cảm trong tay 'Thánh Hóa lệnh 'Kiên trì tiếp được chưởng lực kia vô cùng 'kháng long hữu hồi' .

"OÀ..ÀNH!"

Dương Tiêu giật mình xem trong tay vỡ vụn 'Thánh Hóa lệnh 'Cùng mình đau đón muốn nứt hai chi hai tay , thầm nghĩ "Thật là bá đạo 《 Hàng Long Thập Bát Chưởng 》 , Thánh Hóa lệnh cứng rắn như thể chi vật , đều vỡ thành như vậy . Thực khó tưởng tượng bị thương trước Đoạn Từ Vũ lại sẽ như thế nào kinh người , người này nhất định phải bỏ !" !

Chịu đựng kịch liệt đau nhức , Dương Tiêu từng bước một tiến về phía trước , nhìn xem lưng lay sắp đổ Đoạn Từ Vũ nói: "Đoạn Từ Vũ , chịu chết đi !" !

Đoạn Từ Vũ cảm thấy một mảnh nguội lạnh , không nghĩ tới chính mình lại có thể biết chết ở Dương Tiêu trên tay của ! Thật sự là chuyển vận , báo ứng xác đáng !

...

Trương Vũ mới gặp gỡ Đoạn Từ Vũ miễn cưỡng sử xuất 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 đã biết rõ muốn xấu , quả nhiên Đoạn Từ Vũ sau phát ra 'Kháng long hữu hồi'. Trương Vũ sơ sẩy nứt cả tim gan , Đoạn Từ Vũ là muội phụ của mình , nếu như hần hôm nay chết ở chỗ này , vô luận như thế nào muội muội mình một cửa ải kia đều gây khó dễ .

Gặp Kim Mao Sư Vương một chiêu "Thất Thương quyền "Đánh tới , rõ ràng không tránh không né , thậm vận Thiên Lô thần lực , cứng ngạnh tiếp nhận được , đón lấy một chiêu bá đạo 'Thiên Lô thần chưởng' kết kết thật thật đánh vào Kim Mao Sư Vương trước ngực .

Kim Mao Sư Vương không ngờ tới Trương Vũ sơ lại dám cứng ngạnh thừa nhận mình "Thất Thương quyền", sững sờ chỉ tế hào không phòng bị phía dưới đã trúng một cái "Thiên Lô thần chưởng", trực tiếp bị đánh ra lồi đài , sinh tử không biết .

Trương Vũ sơ thì là bị "Thất Thương quyền "Đánh trúng đầy lòng , bất quá là có chuẩn bị thừa nhận , mặc dù sư vương nội công hùng hậu vô cùng , nhưng vẫn là bị nội thương không nhẹ .

Bất chấp bị thương , Trương Vũ sơ Đại Bằng gương cánh bay về phía Đoạn Từ Vũ trước mặt , một cái "Thiên Lô thần chưởng "Đánh phía Dương Tiêu , chưởng phong mang theo oanh lôi thanh âm , Trương Vũ sơ cái này nén giận một kích thật sự là kích phát tiềm lực , so bị thương trước khi còn phải càng tăng lên một bậc .

Dương Tiêu gặp Kim Mao Sư Vương bị oanh phi đã biết muốn xấu , bất đắc dĩ Trương Vũ sơ động tựa như tia chớp một cái "Thiên Lô thần chưởng "Thật sự không phải bị thương Dương Tiêu có thể tránh khỏi , còn không có vận khởi nội lực phòng ngự đã bị cái kia "Thiên Lô thần chưởng" oanh ra lồi đài , trên không trung nhỏ ra nẩy ngum máu tươi , ngắt đi !

"Tử vũ ngươi không sao chứ?"Trương Vũ sơ cũng là nhỏ ra một búng máu , vịn ngã xuống Đoạn Từ Vũ hỏi.

"Chết... Không chết được ! Đa tạ đại ca !"Đoạn Từ Vũ gặp Trương Vũ sơ cũng bị thương , biết là bởi vì chạy tới giúp mình , bằng không thì bằng vào Kim Mao Sư Vương còn chưa đủ để lấy tổn thương Trương Vũ sơ .

"Ha ha , huynh đệ trong nhà , khách khí cái gì !"Trương Vũ sơ quay đầu nhìn xem chiến đến lúc này mấy người , âm thanh lạnh lùng nói: " mình giáo đây là tự tìm đường chết , ngày khác ta Trương Vũ sơ tất [nhiên] huyết tẩy quang minh đình !" !

...

Vì Bức Vương đang bị Đoàn Dự 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 đè lên đánh , chợt thấy sư vương cùng Dương Tiêu bị đánh bay , sinh tử chưa biết , một cái "Hàn băng thần chưởng" đánh về phía Đoàn Dự , rồi sau đó "Vèo" một tiếng , mấy cái lên xuống đã đem Dương Tiêu cùng Tạ Tồn cứu lên , hơi chút bắt mạch , thét to: "Dương tá sứ cùng sư vương bản thân bị trọng thương , rút lui !" !

Mấy người nghe tiếng , vội vàng dừng tay tránh ra , nhanh chóng đuổi tới vì Bức Vương bên người , vừa muốn bỏ chạy , một giọng nói đã cắt đứt mấy người kế hoạch !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Quỷ Vương phủ

Chương 9: Quỷ Vương phủ

2015-10-04 19:00:00

"Phải đi sao? Chư vị không phải đến đoạt cái này 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' đấy sao? Muốn đi thì đi, muốn ở lại cứ ở lại, khi ta 'Quỷ Vương' là bài trí hay sao?"

Tiêu Phong mấy người đợi đều thất kinh, thanh âm này là 'Quỷ Vương' hư nếu không thanh âm của không thể nghi ngờ, chỉ là quang nghe thấy hân thanh âm, không gặp người, đang đang nghi ngờ sắp, bỗng nhiên lời dài đang đằng sau bị màu đỏ tơ lụa vây này sinh tường cao, nhao nhao hướng hai bên khẽ động, như là hai đạo cửa giống như chậm rãi mở ra.

Màu đỏ tơ lụa hạ xuống, lộ ra đen nhánh kia cửa đá, trong môn cũng một mảnh đen nhánh.

Kỷ vân nhìn xem quái dị này đại môn, nói nó quái dị, thực bởi vì đại môn mở ra về sau, phía trên hai bên lộ ra đen kịt hai khúc gỗ. Vốn bị màu đỏ tơ lụa vây quanh, nhìn đoán không ra, giờ phút này tơ lụa rơi xuống đất, kỷ vân nghi hoặc nhìn cái kia hai cây hình tròn Mộc Đầu, lại nhìn về phía sau hai đạo đại môn, trên cửa chính mặt vẫn là màu đen đỉnh, chỉ có điều bên trên rủ xuống một cái miếng vải đen, rất giống một cánh cửa mảnh vải, chỉ là cánh cửa này mảnh vải tất cả vén lên đặt ở hai môn sau đó.

"Cái này như cái gì? Như thế nào giống như vậy ... Ân, như đỉnh đầu to lớn màu đen cổ kiệu đầu này?"

Kỷ vân như có điều suy nghĩ nói một câu.

Đúng, theo kỷ vân cái chỗ này xem, cái này là đỉnh đầu to lớn cổ kiệu, cái kia hai khúc gỗ đang là dùng để đỡ lên kiệu kiệu mộc, hai đạo miếng vải đen đúng là hắc kiệu rèm.

...

Tiêu Phong gấp cửa mở ra, không biết ý gì, vận công nói: "Không biết 'Quỷ Vương' ý gì? Gì không ra gặp một lần?"

Thanh âm cuộn cuộn truyền ra, đoán chừng mười dặm tám người bên ngoài đều có thể nghe rành mạch, Ân Dã Vương kinh đến, không nghĩ tới Tiêu Phong trước khi cùng chính mình giao thủ kì thực là lưu lại tình cảm, âm thầm may mắn không thôi!

"Chư vị không phải là muốn đoạt cái này 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' sao? 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' đang ở bên trong, như thế nào? Chẳng lẽ các ngươi nhiều người như vậy còn sợ vào ta 'Quỷ Vương' hay sao?", 'Quỷ Vương' mờ mịt thanh âm của lại từ bên trong cửa truyền đến.

Vốn muốn đi gặp mấy người, kể cả tiết mục ngắn vũ, nghe nói 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' danh tự, không khỏi dừng bước, nhìn đối phương mấy người, lại nhìn mắt Tiêu Phong, đối Tiêu Phong nói: "Không biết Tiêu đại hiệp có dám hay không xông vào một lần đồng nhất bị? Gia sư có lời 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' 'Tuyệt đối không thể rơi vào Ma Môn trong tay. Hiện nay minh giáo cầu kết Anh Hùng hội đạt thành không thể cho ai biết bí mật, không biết Tiêu đại hiệp ý như thế nào?"

Tiêu Phong mắt hồ nhìn lướt qua minh giáo mọi người, lại nhìn một chút bị thương thương vô kỵ cùng tiết mục ngắn vũ nói: "Đừng nói một cái nhỏ nhỏ Quỷ Vương phủ, cho dù đầm rồng hang hồ Tiêu mỡ cũng sẽ không sợ trước một phần! Chỉ là hai vị thiếu hiệp bản thân bị trọng thương, không biết làm ý gì?"

Tiết mục ngắn vũ cười nhạt một tiếng, nói: "Có ta huynh vũ sơ, vũ thanh cùng ta Hoa Sơn lệnh hồ xung tại, huống hồ Đoàn mỡ mặc dù bản thân bị trọng thương, nhưng giống như bọn đầu trâu mặt ngựa Đoàn mỡ còn không sợ!"

Tiêu Phong xoay người, nhìn thoáng qua Hư Trúc, Đoàn Dự cùng kỷ vân, trầm tư nói: "Nhị đệ Tam đệ, hai người các ngươi hộ tống Tứ đệ đi ra ngoài, Tiêu Phong liền vào đi xông vào một lần quỷ này vương phủ."

"Đại ca!"

"Đại ca!"

Hư Trúc, Đoàn Dự nóng nảy, Đoàn Dự tiến về phía trước một bước nói: "Đại ca, lại để cho Tam đệ hộ tống Tứ đệ đi ra ngoài là được, bằng vào Tam đệ võ công của đủ để hộ được chu toàn. Tiểu đệ cùng đại ca đi vào chung."

Tiêu Phong nhìn thoáng qua Đoàn Dự , cảm thấy hết sức vui mừng , vừa muốn nói chuyện , liền nghe được kỳ vân nói ra: "Trương Vũ sơ Trương giáo chủ , Tiêu đại ca cùng Đoàn công tử không biết quý này vương phủ lợi hại , chẳng lẽ người cũng không biết? Uống người quý vì Thiên Sư dạy thiếu chương môn , người thiên sư này giáo tình túy người vậy mà không có học nửa phần , ta thực vì tờ lão giáo chủ lão nhân gia ông ta thờ dài !"

Kỳ vân lời này vừa nói ra , nghe mọi người cả kinh .

Thực tế Trương Vũ sơ , mắt hồ lộ ra tinh quang , nhìn xem cái này không biết từ nơi này xông đi ra ngoài kỳ vân , ngao ngễ nói ra: "Ta Trương Vũ sơ làm việc không cần dùng người khác chỉ vẽ , nếu như người sợ , đại khả ly khai ! Vũ đệ đều có ta Trương Vũ sơ tại , Tiêu đại hiệp không cần quan tâm !"

Tiêu Phong nghe xong kỳ vân lời mà nói... , cau mày nói: "Kỳ huynh đệ , người có phải hay không nhìn ra cái gì? Nếu như cảm thấy nguy hiểm ta lại đề cho Nhị đệ Tam đệ tiễn người đi ra ngoài , ta Tiêu Phong ngược lại là muốn biết một chút về sự thần bí khó lường này Quý Vương phủ !"

Kỳ vân khẽ thờ dài một cái , nói: "Đại ca mặc xem thường kỳ vân , như đại ca không chê ta một người phạm tục liên lụy người , tiểu đệ liền cùng đại ca đi tới một lần ."

"Tốt! Kỳ huynh đệ có như thế đảm lược , Tiêu Phong bội phục ! Cái khác không dám nói , có Tiêu mỗ ở đây , đoạn không đến mức lại đề cho bọn đạo chích chỉ nhân tôn thương Kỳ huynh đệ một phần một hào !" Tiêu Phong cười to , vỗ ngực nói ra !

"Đi , ta ngược lại muốn xem xem quý này vương phủ đùa cái gì tên tuổi !" Tiết mục ngăn vũ tuy nặng tôn thương trong người , nhưng một thân ngồng nghênh thực là làm cho người ta khâm phục , khiến cho Hồ Xung vịn tiết mục ngăn vũ , đầu tiên bước vào màu đen kia màn cửa bên trong !

Tiêu Phong , Đoàn Dự Hư Trúc bọn người cũng đi theo đi vào , kỳ vân nhủ mày theo ở phía sau , trương vô kỵ cũng không có đi , đi theo kỳ vân sau lưng .

Sau đó mình giáo mọi người , trừ vì Bức Vương hộ tống hai cái trọng thương hồi trở lại mình giáo trị liệu , những người còn lại nhao nhao đuổi tiến vào , phong vân hai người cũng tùy thân mà vào !

...

Kỳ vân vừa một bước vào màu đen kia trong môn , liền cảm giác được một hồi gió lạnh thổi qua , tóc gáy trên người dựng thẳng lên , trong cơ thể linh lực hơi đổi , một luồng nhiệt lưu nước vọt khắp toàn thân , thầm nghĩ "Thật là lợi hại sát khí , nếu như ta không tiến vào , chỉ sợ những người này . . ."

Kỳ vân bọn người mới vừa đi vào , liền nghe phía sau đại môn 'C-K-Í-T..T...T' một tiếng liền đóng lại , vốn cũng không phải là quá sáng ngời trong môn , lúc này càng là tối xuống .

Đột nhiên .

Bóng tối trong phòng phát sáng lên , kỳ vân mới nhìn rõ đây là một cái rộng lớn trong thạch động , mà ánh sáng là từ thạch động hai bên tám chén nhỏ cao lớn ngọn đèn phát ra .

"Chư vị không hổ là danh môn đại phái đệ tử tinh anh , có đảm lược có nhận thức , hư một bội phục . " Quý Vương' hư nếu không từ một bên đi ra , mang trên mặt kỳ quái đáng cười .

"Quý Vương , người đến cùng tỏ ra hoa dạng gì , 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' đâu này?"Tiết mục ngăn vũ quát lạnh một tiếng nói.

"Ha ha ha ha ha , sắp chết đến nơi rõ ràng còn bán khoán 'Ỗ Thiên Thần Kiếm'. " Quý Vương' hư nếu không lớn tiếng bật cười , lại cái này rộng lớn trong thạch động lộ ra phải vô cùng chói tai !

Trương Vũ sơ tay vừa lộn , Thiên Sư giáo chỉ mới có đích kiểm gỗ đào liền xa xa chỉ hướng 'Quý Vương' hư nếu không , lạnh giọng nói: "Không biết 'Quý Vương' tin cũng không tin , tam tức ở trong Trương mỗ có thể lấy người trên cổ đầu người !"

Trương Vũ sơ toàn thân công lực tụ tập , xa xa khóa lại 'Quý Vương' hư nếu không , nếu như 'Quý Vương' dám có chút cử động , Trương Vũ sơ có nắm chắc tại tam tức ở trong lấy hấn tính danh .

'Quý Vương' hư nếu không lập tức cảm giác như bị một con mãnh thú thò hồng hoang tập trung vào bình thường âm thầm kinh hãi , không nghĩ tới Trương Vũ sơ võ công tiến bộ như thế thần tốc , so năm năm trước mạnh hơn trọn vẹn không chỉ một lần .

"Ha ha , người đại khái có thể thử một lần . "Hư nếu không cười nhạt một tiếng , không quan tâm xoay người nhìn xem kỳ vân , nói: " không biết vị tiểu huynh đệ này họ cái gì tên ai , nghe trước người lời mà nói... , làm như biết rõ thạch động này lợi hại , hư một ngược lại là muốn nghe xuống ."

Trương Vũ mới nhìn hư nếu không bình tĩnh như thế , vừa muốn phát ra kinh thiên nhất kích , bất quá nghe được Quý Vương lời mà nói... , thân hình dừng lại , ngừng lại nhìn xem không hề đề phòng , một thân buông lỏng kỳ vân .

Biết rõ trừ kỳ vân bên ngoài , tất cả mọi người ám tụ công lực , mặc dù cảm thấy kỳ quái , nhưng là đều không có nhìn ra thạch động này đến cùng có cái gì tên tuổi , xem hư nếu không bộ dạng tuyệt đối không phải tại bày cái gì không thành kế , mà là tại đây quả thật có vấn đề .

đến từ 17K tiểu thuyết Internet , trước tiên xem chánh bản nội dung !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Diêm vương Chiêu Tế

Chương 10: Diêm vương Chiêu Tế

2015-10-05 19:00:00

Mọi người ánh mắt đều nhìn về Kỳ Vân .

Kỳ Vân tắc thì khê gât đầu , lạnh nhạt đi về hướng trước, chậm rãi nói ra: "Đều nói 'Quý Vương' lợi hại nhất tựu là cái kia thần bí khó dò 'Quý bộ' cùng 'Ma trời mười tám đập " nếu như người nọ ở đây, ta Kỳ Vân không phải quát hấn không thể !"

"Hôm nay gặp mặt , Kỳ Vân mới biết được , có thể cùng Doanh Chính đánh người trong thiên hạ , há lại dễ dàng tới bói? Vốn ta còn không có hoài nghi , chỉ là chứng kiến cái này màu đen thạch động mới biết ."

Tiêu Phong nghe không rõ Kỳ Vân đang nói cái gì , nghi ngờ nói: "Kỳ huynh đệ , cái này màu đen thạch động có cái gì kỳ quái chi địa?"

Đoạn Tử Vũ mấy người cũng là kỳ quái , nhao nhao ghé mắt , muốn nhìn trong thạch động đều có cái gì kỳ quái chỗ , thế nhưng mà nhìn hồi lâu trừ đi một tí hoa hồng lá xanh vui mừng chi vật bên ngoài , không có vật gì khác nữa !

Kỳ Vân chậm rãi nói: "Vốn bằng người 'Quý Vương' hư nếu không thân phận , vô luận như thế nào cũng mời không được cao thủ như thế đến đây, cho nên người nghĩ cái biện pháp , thứ nhất chỉ dùng để tiêu nữ Hư Dạ tháng chọn rể vì nguy trang , thứ hai là dùng 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' làm dẫn , toàn bộ vô lâm đều biết , cái kia ý Thiên Thần Kiếm bên trong có dấu phá toái hư không 'Chiến Thần Đồ Lục " chỉ là này gió vừa để xuống ra , chắc chắn sẽ đưa tới các môn các phái người để cướp đoạt ."

Dừng lại một chút , Kỳ Vân tiếp tục nói: "Người thì là âm thầm bố trí , thật sự là khó khăn cho người , cái này đầy đất hoa hồng cùng lá xanh , chắc hẳn những vật này phí hết người không ít tâm tư chứ?" Kỳ Vân xoay người nhặt lên một đóa đỏ ngầu Tiểu Hoa cùng một mảnh lá xanh , nhìn xem Quý Vương nói.

'Bạch Mị Ưng Vương' Ân Thiên Chính , nhìn xem Kỳ Vân nhặt lên hoa hồng lá xanh , nói: "Tiểu huynh đệ , đại hôn niềm vui không đều dùng hoa hồng lá xanh , mưu đồ vui mừng? Cái này , chẳng lẽ có cái gì không đúng sao?"

Kỳ Vân nhìn thoáng qua Ân Thiên Chính , nhẹ nhàng gât đầu , nói: "Ưng Vương nói cực phải , nhưng là người khác dùng là đồ vui mừng , mà Quý Vương lại dùng đề . . . nhị ca ta hỏi người , đại hôn dùng hoa hồng lá xanh là cái gì người biết không?"

Đoàn Dự đang nghe xuất thần , đột nhiên nghe được Kỳ Vân gọi mình , vội vàng tỉnh thần nói nói: "Đại hôn dùng hoa hồng lá xanh bình thường là hoa tường vi cùng lá thông , hoa tường vi đại biểu tình yêu , lá thông đại biểu trường thọ , cả hai chúng nó hợp nhất ngụ ý tình yêu mỹ mãn đến già ý !"

Kỳ Vân gât đầu nói: "Thế nhưng mà người lại nhìn trên đất hoa hồng lá xanh là cái gì? Hoa hồng khả năng chư vị có biết , nhưng là cái này lá xanh tiên không ai biết , cái này không phải chúng ta Trung Nguyên chi vật , mà là đến từ hải ngoại ! Tên là hộc hoa lá , là dùng để Tụ Hồn chi vật ."

Kỳ Vân lời vừa ra khỏi miệng , 'Quý Vương' Hư nếu không một mực mỉm cười trên mặt đột nhiên thay đổi một lần , đón lấy liền như không có chuyện gì xảy ra nhìn xem Kỳ Vân .

Đoạn Tử Vũ nhặt lên một đóa hoa hồng , xem chỉ chốc lát , nhân tiện nói: "Đây tuyệt đối không phải từ vi hoa , từ vi hoa lớn mà Hồng . Đóa hoa này tiêu mà đỏ thắm , phảng phất như máu giống như , cánh hoa sắc bén như đao , chẳng lẽ đây là ...'Dao cạo hoa '?"

Kỳ Vân gât gât đầu , tán dương nhìn thoáng qua Đoạn Tử Vũ , nói: "Đoàn huynh hào nhãn lực , đây cũng là cái kia 'Dao cạo hoa '."

Đoạn Tử Vũ lạnh giọng mắng: " Quý Vương " hồ đồ : hừm dư còn không ăn thịt con , không nghĩ tới người so hồ còn đồc , nữ nhi của mình chọn rể , người lại dùng cái này' dao cạo hoa 'Đến chúc mừng , thật sự là thật đồc tâm !"

Tiêu Phong người thô kệch một cái , chưa từng nghe qua 'Dao cạo hoa " hỏi "Kỳ huynh đệ , như thế nào' dao cạo hoa '?"

Kỷ Vân lúc này sắc mặt băng lãnh như sương, Hư Dạ thảng là Quý Vương thân nữ nhi, còn hạ độc thủ như vậy, lạnh giọng nói ra: "Đại ca có chỗ không biết, hoa này còn có hai cái danh tự, một thứ tên là 'Bờ bên kia hoa' 'Một cái tên khác gọi người chết hoa'!"

"Bờ bên kia ... Chẳng lẽ tự là tương truyền sinh trường ở đường hoàng tiền cạnh bờ bên kia hoa?" Tiêu Phong hỏi.

"Vâng!" Kỷ Vân nói ra, quay đầu nhìn về phía 'Quý Vương' Hư nếu không âm thanh lạnh lùng nói: "Hoa hồng hắc diệu quý đến cười, diêm vương mở cửa Chiêu Tế đến!"

"Cái này cái đó là cái gì thạch động, từ bên ngoài liếc nhìn lại, cái này là một thanh to lớn giờ lên diệu, toàn thân màu đen, ngụ ý quý môn quan, 'Quý Vương' 'Bất chánh hảo ngụ ý' diêm vương'? Nếu như ta đoán không lầm lời mà nói..., nơi này tám chén đèn dầu, bên trong cũng tuyệt đối không phải là cái gì dầu thấp, mà là ..." thì dầu "đúng không? Quý Vương đại nhân!"

Kỷ Vân vẻ mặt hàn khí nhìn hướng Quý Vương, không nghĩ tới gần đây đối nữ nhi của mình yêu thương vô cùng Quý Vương, lại có thể biết làm ra như thế làm cho người sợ ác độc sự tình!

Quý Vương sắc mặt đại biến nói: "Ngươi ... Ngươi là như thế nào biết được hay sao?"

"Hừ! Ta là như thế nào biết được hay sao? Ta biết chuyện tình xa xa so với ngươi nhiều lắm!" Kỷ Vân nhìn xem Quý Vương, tiếp tục nói: "Đoàn huynh chỉ biết một mà không biết hai, đây chỉ là một ván cục một trận một ván mà thôi!"

Đoàn Tử Vũ nói ra: "Một ván một hồi? Cục gì cái gì trận?"

"Ván cục chính là ta lời vừa mới nói 'Diêm vương Chiêu Tế' 'Ván cục', ý tại người chết hậu chiêu hồn dẫn phách chỉ dụng, mà trận, chính là chỗ này ác độc vô cùng' tự âm trận' "Nói xong liền nhìn về phía mọi người nói: "không biết vị huynh đệ kia cho ta mượn một thanh kiếm dùng một lát."

"Ta đây có!" Một mực Đoàn Tử Vũ bên cạnh Lệnh Hồ Xung vẫn một cái kiếm hoa, mũi kiếm hướng về sau đưa cho Kỷ Vân.

"Hảo kiếm! Đa tạ Lệnh Hồ huynh đệ!" Kỷ Vân cầm lấy bảo kiếm trong tay tán thưởng một câu, đón lấy mũi kiếm một ngón tay, hướng dưới mặt đất đá màu đen thoáng đâm một phát, liền lộ ra màu trắng, nói: "Cái này cái này không phải là cái gì thạch đầu, mà là cả hắc diệu đều dùng bạch cốt tạo thành, bên trên vùng đây thi dầu. Mà tám cái đèn ta đoán không lầm mà nói cũng là bạch cốt sở chế, đây chính là trận cơ chỗ, tăng thêm 'Quý Vương' chỗ đứng, vừa vặn đã thành cái này' tự âm trận'! Chỉ là trận pháp còn không có ..."

Kỷ Vân nói còn chưa dứt lời, liền nghe Lệnh Hồ Xung kêu nhỏ một tiếng: "Ta trước hết giết cái này hèn hạ ác độc tiểu nhân!"

Lệnh Hồ Xung theo Thiếu lâm trưởng lão ngay ngắn đại sư tập được, 《 Dịch Cân kinh 》 lại tu tập 《 độc cô cửu kiếm 》 thực có thể nói cao thủ trong cao thủ, cầm qua Trương Vũ sơ kiếm gỗ đào, vừa ra tay chính là 《 độc cô cửu kiếm 》 phá Kiếm thức bên trong 'Nhân kiếm hợp nhất' hóa thành một thanh kiếm cây gai ánh sáng hướng 'Quý Vương' Hư nếu không.

"Lệnh Hồ Xung, dừng tay!", Kỷ Vân kinh hãi, nếu như làm bị thương 'Quý Vương' Hư nếu không trận pháp này liền triệt để kích hoạt lên, đối Tiêu Phong nói: "Đại ca, mau ngăn cản Lệnh Hồ Xung, bằng không thì sẽ trễ, nhanh!"

Tiêu Phong không nói hai lời, tay phải dâng lên long trảo, chọt đẩy một vòng, 《 Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ 》 chỉ 'Long Trảo Thủ' 'Sử xuất', chỉ thấy thật lớn một hoàng mang long trảo hướng 'Quý Vương' Hư nếu không chớp tới.

Lệnh Hồ Xung mặc dù võ công không bằng Đoàn Tử Vũ, nhưng tuyệt đối không phải bây giờ 'Quý Vương' Hư nếu không có thể thừa nhận. Lệnh Hồ Xung với tư cách Hoa Sơn Đại sư huynh, lại thân kiêm Thiếu Lâm tuyệt học 《 Dịch Cân kinh 》, lại cùng Đoàn Tử Vũ tính nét hợp nhau, được không ít truyền thừa, năm năm tiềm tu thực đã đạt tới vô thần thất trọng chi cảnh.

《 độc cô cửu kiếm 》 vừa ra, Quý Vương triển khai 'Quý bộ' 'Vừa muốn trốn tránh Lệnh Hồ Xung cái kia bén nhọn kiếm chiêu, lại phát hiện xông tới mặt thật lớn một long trảo, Tiêu Phong nội công thâm hậu, Long Trảo Thủ lại bá đạo vô cùng, phát sau mà đến trước vượt lên trước tại 《 độc cô cửu kiếm 》 phá Kiếm thức đuổi tới trước khi cứu 'Quý Vương' mà ngay cả Ma giáo tất cả mọi người vỗ tay bảo hay!

"Bắc Tiêu Phong, gió phương nam vâng", quả nhiên dưới cái thanh danh vang dội vô hư sĩ!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Kỷ Vân bị bắt

2015-10-06 19:00:00

Cứu 'Quý Vương' hừ nếu không về sau, Tiêu Phong hét lớn một tiếng, nói ra: "Nghe ta Tứ đệ nói xong động thủ lần nữa không muộn !"

Trương Vũ sơ nói: "Kỳ Vân, nếu Quý Vương là trận cơ chỗ, một kiếm giết chính là, vì sao phải ngăn cản Lệnh Hồ Xung?"

Kỳ Vân thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhìn thoáng qua 'Quý Vương' hừ nếu không, đối Tiêu Phong nói: "Làm phiền đại ca trước coi được Quý Vương."

"Tứ đệ yên tâm, sẽ không xuất hiện sai lầm !"

Kỳ Vân gật đầu, tiếp tục nói: "Cái này 'Tụ âm trận' tạm thời còn không có phát động, mà nếu như người giết Quý Vương, hoặc như làm hấn bị thương chảy máu, cái này 'Tụ âm trận' Nhưng liền hoàn toàn đã phát động ra, cho nên ta mới ngăn cản Lệnh Hồ Xung !"

"Cái này 'Tụ âm trận' Âm độc vô cùng, phối hợp' diêm vương Chiêu Tế 'Đây cơ hồ tình thế chắc chắn phải chết, nếu như một khi phát động, ta nghĩ chư vị có thể an toàn đi ra ngoài người tuyệt đối sẽ không vượt qua ba người số lượng !"

Ở một bên một mực không có lên tiếng phong vân hai người một trong Bộ Kinh Vân cầm trong tay 'Tuyệt Thế Hào Kiếm' Lạnh lùng nói ra: "Đừng người tin ta và người cũng không tin, Quý Vương phủ ta Bộ Kinh Vân nói đi là đi, ta còn thực sự cũng không tin cái này cái gì 'Tụ âm trận' có thể giữ được ở huynh đệ chúng ta hai người !"

Kỳ Vân đối phong vân hai người một điểm hảo cảm không có, lạnh lùng nói ra: "Bác Tiêu Phong, gió phượng nam vân ! Hai người các người cùng ta đại ca nổi danh, ta đại ca đều không nói gì thêm, chẳng lẽ người tự nhận là hai huynh đệ các người có thể mạnh hơn ta ba vị huynh đệ?"

"Người !" Bộ Kinh Vân phải tay chỉ Kỳ Vân, cá giận nói: "Người có tin ta hay không lại để cho người bây giờ liền tiêu diệt người !"

"Nếu như người có bốn sự này cứ việc ra tay, ta còn thực sự cũng không tin !" Kỳ Vân hừ lạnh một tiếng, tí ti không thèm để ý chút nào quay lưng lại chỉ vào mình giáo mọi người nói: " có người nào muốn đi ra ngoài, hoặc như tự nhận là có thể đi ra ngoài cái này 'Bạch cốt hắc khiếu' hiện tại đại khả thủ một lần, bất quá đừng trách Kỳ Vân không có nhắc nhở chư vị, sinh tử tự phụ !"

Kỳ Vân nói vừa xong, Bộ Kinh Vân vừa muốn ra tay, bị bên cạnh Niếp Phong giữ chặt, truyền âm nói: "Sur huynh đừng vội, mà lại nghe hấn nói cái gì !"

Còn lại mọi người đồng đều không hề động, nói trắng ra là ai cũng không muốn làm cái thứ nhất làm liều đầu tiên mà được lợi người, bất quá cả đám đều âm thầm tự lực, chuẩn bị tùy thời nhĩ động.

'Quý Vương' hừ nếu không mặc dù mặt ngoài nhìn như bình tĩnh, kì thực nội tâm lật lên kinh thiên sóng biển. Người trẻ tuổi trước mắt kia phảng phất có thể nhìn thấu nhân tâm giống như, chính mình tất cả không chệ vào đâu được kế hoạch rõ ràng hình như là ở ngay trước mặt hấn làm bình thường chuyện này quá đáng sợ. Mặc dù Kỳ Vân là không có một tia võ công người bình thường, nhưng là chỉ bằng một đôi người bình thường mắt có thể xem thấu tất cả, cái này so trực tiếp đối mặt một cao thủ còn đáng sợ hơn nhiều lắm!

Bởi vì trong mắt hấn người chỉ là một mềnh phu mà thôi, tự xem giống như hoàn mỹ không một tí vết blem, tại Kỳ Vân trong mắt chỉ là một chệ cười mà thôi.

'Quý Vương' hừ nếu không lúc này mới nóng nảy, mặc dù không có biểu hiện ở mặt trên da, nhưng là theo như lời nói đã một tác vương đại thất: "Người ... Người là làm sao biết những điều này? Làm sao người biết ta đây 'Diêm vương Chiêu Tế' cùng 'Tụ âm trận' ?"

"Người đã biết rõ đây là 'Tụ âm trận' cùng 'Diêm vương Chiêu Tế' " vì cái gì còn phải bố trí xuống cái này tuyệt hậu sát trận? Người có đồng mưu?" Kỳ Vân nhìn xem hừ nếu không hỏi nói: " hai cái này sát trận phát động sau đó, chẳng những có thể giết chết vào chằm người, hơn nữa sẽ hấp điệu rơi phát động trận thể địa tinh phách cùng trận dẫn mệnh hồn ! Chính người chết không sao, mà ngay cả con gái của người người đều bỏ buông tha? Hừ nếu không, người vẫn là người sao? Hồ độc : hừm dư còn không ăn thịt con, người thật sự so hồ còn độc !"

"Ông !"

Hừ nếu không đầu óc thoáng cái sôi sùng sục, giãy giụa Tiêu Phong không chế, triển khai 'Quý bộ' cơ hồ lập tức bộc phát bắt được Kỳ Vân, nổi giận quát: "Người nói cái gì? Người có tin ta hay không hiện tại liền muốn mạng của người ! Cái này hai đại sát trận đủ để cho ta bước vào võ thánh cảnh giới, làm sao có thể làm bị thương nữ nhi của ta? Người nói hừ nói vượn nữa ta cho người nhận hết tra tấn mà chết !"

Tiêu Phong kinh hãi, 'Quý Vương' Hừ nếu không có thể bắt Kỳ Vân, cái này cùng mình chủ quan có quan hệ trực tiếp, hét lớn một tiếng: "Thả ta Tứ đệ !"

'Đệ 'Tự mới ra, Tiêu Phong thân thể nghiêng về phía trước, tay trái Hàng Long Thập Bát Chương một chiêu' thần long bá vĩ 'Công hướng hừ nếu không bên trái khe hở, tay phải' cầm long công 'Sử xuất, chụp vào Kỳ Vân. Tiêu Phong bằng vào kẻ tài cao gan cũng lớn, trực tiếp xuất thủ cứu người, bốn chữ vừa nói xong, nhất công kích một cầm người thật sự là hay tới được đỉnh phong.

Đoạn Từ Vũ lần đầu dùng ánh mắt khác thường nhìn xem Tiêu Phong, không nghĩ tới Tiêu Phong cái này nhất tâm nhĩ dụng bốn sự không chút nào tất [nhien] chính mình chênh lệch, xuất thủ lực đạo, nắm giữ đúng mực thực là đã võ công đạt đến trình độ siêu phàm.

Hư nếu không vừa thấy Tiêu Phong ra tay , đất đèn lửa dưới ánh sáng , vai phải thâm vận thần công hộ thể , đơn giản chỉ cần thừa nhận Tiêu Phong một cái "Thần long bá vì "Tay trái chết cũng không tha Kỳ Vân .

Tiêu Phong thấy thế vội vàng thu hồi chưởng lực , triệt tiêu 'Cầm long công' để ngừa làm bị thương Kỳ Vân .

"BA~ !"

"Khục !!"

'Quý Vương' hư nếu không tay trái bắt Kỳ Vân , 'Đập đập đập' bị Tiêu Phong hùng hậu chưởng lực kích lui về sau ba bước , tờ miệng phun ra một ngụm máu tươi , cười như điên nói: "Đều là bắc Tiêu Phong 'Hàng Long Thập Bát Chưởng' nhất cương mãnh vô cùng , hư một hôm nay mở rộng tầm mắt , quả nhiên danh bất hư truyền ! Ha ha ha ha ha !"

"Quý Vương , ngươi mau thả ta Tứ đệ , bằng không thì ta Tiêu Phong hôm nay hủy đi ngươi Quý Vương phủ !" Tiêu Phong trong cơn giận dữ , mắt hồ chăm chú nhìn 'Quý Vương' hư nếu không , âm thầm trách mình thức sự quá chủ quan , lại để cho Quý Vương cho thừa dịp hư mà chạy .

Kỳ Vân bị 'Quý Vương' hư nếu không bắt lấy về sau, ngược lại so sánh an tâm, bởi vì chỉ có dựa vào gần 'Quý Vương' hư nếu không mới có cơ hội phá trận này , mà phá trận này chỗ mấu chốt ở chỗ Quý Vương con gái hư đêm trắng .

"Quý Vương , ta khuyên ngươi chính là thả ta !" Kỳ Vân thần thái không có một tia sợ hãi , lạnh nhạt nói .

"Như thế nào? Sợ hãi? Sợ hãi còn không muốn ném đi da mặt? Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn cầu xin tha thứ , nói không chừng ta sẽ thả ngươi , ha ha ha ha , ngươi cầu xin tha thứ ah !"

Hư nếu không liêu lĩnh cười to , giống như giống như điên cười ha ha .

"Cầu xin tha thứ? Vì con gái của ngươi cầu xin tha thứ? Thương hại ngươi bị người lợi dụng rồi, còn vẫn không biết , thật sự là thật là tức cười ! Nếu như ta đoán không lầm lời mà nói..., con gái của ngươi ở đây định hắc trong kiệu , hơn nữa nàng hiện tại đã ngất đi thôi !" Kỳ Vân nhìn xem vẫn nổi điên hư nếu không , phảng phất tự nhủ , "Nếu như lại có nửa nén hương thời cơ không phá trận này , chết trước đúng là nàng , ngươi là thứ hai !"

"Ngươi nói láo : đánh rắm ! Hửn ... Lão nhân gia ông ta làm sao có thể lừa gạt ... Hử! Ngươi đừng muốn dùng mảnh lời , ngươi dựa vào cái gì nói nữ nhi của ta lại phải chết? Không nói ta hiện tại để ngươi ném thư của ta 'Ma trơi mười tám đập!'"

'Quý Vương' hư nếu không sợ hãi !

Đúng , 'Quý Vương' hư nếu không rõ ràng sợ hãi !

Bởi vì hửn cũng không còn để , Kỳ Vân nói đạo lý rõ ràng , thậm chí chính hửn một này sinh trận chi nhân đều không có hửn biết đến tình huống . Giờ phút này Kỳ Vân lại đột nhiên nói nữ nhi của mình sẽ cái thứ nhất chết , từ nhỏ đã nuông chiều từ bé , đem làm công chúa đồng dạng đối đãi con gái , hư nếu không so với ai khác đều đau nàng .

Cho nên nói chuyện ngữ khí mặc dù cuồng hoành vô cùng , nhưng là cuối cùng một câu lại bại lộ nội tâm của hửn khẩn trương .

Kỳ Vân nghe ra hư nếu không khẩn trương , trong nội tâm âm thầm gật đầu , đó cũng không phải kết quả xấu nhất .

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Chiêu hồn dẫn phách

Chương 12: Chiêu hồn dẫn phách

2015-10-07 19:00:00

Nếu như hư nếu không nghe xong Kỳ Vân mà nói còn là không quan tâm hư đêm trắng chết sống , không có một tia áy náy lời nói Kỳ Vân cũng sẽ không lại để cho Quý Vương tiếp tục sống sót .

Kỷ Vân biết rõ nhiều chuyện như vậy , ngay cả mình đều không thể giải thích , nếu như gắng phải một lời giải thích lời mà nói..., vậy chỉ có thể nói những vật này xem xét liền mình bạch .

Hơn nữa phảng phất trận pháp này toàn bộ hết gì đó đều là tại Kỷ Vân một dưới mắt hiện ra tại trong đầu , Kỷ Vân chỉ là chiếu vào đọc đi ra mà thôi . Từ khi đạt được thần bí kia hạt châu , Kỷ Vân hiện tại đã đối với bản thân phát sinh bất cứ chuyện gì chết lặng , có thể nói phát sinh so cái này lại ly kỳ chuyện tình Kỷ Vân cũng sẽ không vô cùng giật mình !

Bởi vì đã thành thói quen !

...

Không có vạch trần 'Quý Vương' hư nếu không nội tâm nghĩ cách , Kỷ Vân gật gật đầu , buông lỏng xuống , từ trong túi tiền móc ra một bao ngọc khe khẽ , xuất ra một chi đốt , mỷ mỷ hút một hơi , nhìn mọi người sững sờ .

Đây là đang làm gì đó?

Nếu như 'Độc hành trộm' Phạm Lương Cực ở đây đoán chừng sẽ đoán được đó là cái gì , chỉ có điều cái này đạo tặc khả năng đang tại cái nào cổ mộ bài tập!

"Đây là Liên Hoàn Trận pháp , bút giấy động rừng . Trước tiên nói một chút về người cái này 'Diêm vương Chiêu Tế' trận pháp này , muốn dẫn phát trận này nhất định phải 'Thuần âm thân thể ' tiếp xúc âm niên âm nguyệt ngày âm buổi trưa sinh ra , muốn tìm ra một người như vậy tuyệt đối không phải chuyện đơn giản . Hoàn toàn người Quý Vương con gái hư đêm trắng là loại thể chất này chi nhân , không biết có phải thể không?"

Kỷ Vân phảng phất đã tính trước , tuy là hỏi lại , lại nói phi thường khẳng định tự tin .

"Đúng thì sao?" 'Quý Vương' trong nội tâm 'Lộ bộp' hạ xuống , nữ nhi của mình Hư Dạ tháng ngày sinh tháng đẻ chưa bao giờ cùng các người tiết lộ qua , trước mắt chỉ có hai người biết rõ . Một cái là chính mình , cái khác tự là hư nếu không trên danh nghĩa thất phu nhân tại phủ vân , rất rõ ràng tại phủ vân chắc chắn sẽ không bán đứng chính mình .

Kỷ Vân nhìn thoáng qua một tác vương đại thất 'Quý Vương' hư nếu không lắc đầu , tiếp tục nói: "Cái này 'Diêm vương Chiêu Tế' trận pháp chỉ là chiêu hồn , nhưng là tại đây nhiều người như vậy tiếp tục tu luyện đều là chí dương chí cương võ học , thực tế ta đại ca Tiêu Phong cùng Trương giáo chủ tu luyện 'Thiên Lô thần chương' càng là hồn phách khắc tinh . . ."

"Một bên nói bảy nói bọ , như thế nào hồn phách? Theo như cách nói của người có phải là người hay không sau khi chết sẽ xuống địa ngục hoặc như lên thiên đường cực lạc?" Người khác không có lên tiếng , Bộ Kinh Vân ngược lại lồi ra cất ngang , gương mặt mĩa mai !

Kỷ Vân vô danh lửa cháy , hai mắt giống như điện nhìn xem Bộ Kinh Vân , hừ lạnh nói: "Hừ! Loại người như người người trong ma đạo sau khi chết tự nhiên tăng mười tám địa ngục ! Hôm nay ta Kỷ Vân đem lời để tại đây , bất luận như thế nào , hôm nay người tìm không thấy lối ra cái này 'Quý kiệu'!"

Bộ Kinh Vân trong nội tâm hoảng hốt , Kỷ Vân mới vừa liếc phảng phất trong nháy mắt đem mình định trụ giống như , phảng phất liền hô hấp đều đình chỉ , thậm chí Bộ Kinh Vân có loại ảo giác , vừa rồi liền thời gian đều dừng lại , cái loại cảm giác này thật là đáng sợ . Phảng phất có loại mặc cho người ức hiếp cảm giác , chính mình chỉ có thể nhìn , nhưng là cái gì đều không làm được .

May mắn cái loại cảm giác này chỉ là tiếp tục một cái chớp mắt thời gian , nếu như thời gian dài hơn mà nói Bộ Kinh Vân đều cảm giác mình sẽ hồng mất !

"Chẳng lẽ hẳn đã ăn tàng tu vi của mình?" Bộ Kinh Vân không có phản bác Kỷ Vân , trong nội tâm âm thầm phỏng đoán .

"Người nói tiếp !" Quý Vương mắt lạnh nhìn Bộ Kinh Vân , lại quay đầu đối Kỷ Vân nói.

"Tốt! Tiếp tục mới vừa nói , ân , 'Diêm vương Chiêu Tế' tụ tập âm khí cùng tử vong khí , xem nơi này bố trí như núi bạch cốt đã biết rõ !"

Rút hai phần khói , Kỷ Vân tiếp tục nói: "Đáng tiếc người nọ cần chính là người hồn phách , mà người tập võ hồn phách cường đại dị thường , mà lại dương cương chi khí phi thường tràn đầy , cho dù tại đây bạch cốt như núi cũng ép không được những người này như ngày trùng thiên dương cương chi khí cùng hồn phách ." Nói tới chỗ này , Kỷ Vân hàm có thâm ý nhìn thoáng qua 'Quý Vương' hư nếu không .

"Cho nên muốn muốn dẫn phát cái này 'Diêm vương Chiêu Tế' ván cục trận dẫn phải là chí âm thân thể , hơn nữa là âm niên âm nguyệt ngày âm buổi trưa sinh ra chi nhân !"

Tiêu Phong nghi ngờ hỏi: "Nếu cần chí âm thân thể , vì sao phải âm niên âm nguyệt ngày âm buổi trưa sinh ra chi nhân? Không phải tự mâu thuẫn sao? Buổi trưa sinh ra chi nhân không phải mỗi ngày chí dương thời điểm?"

Kỷ Vân lắc đầu thờ dài nói: "Đại ca có chỗ không biết , buổi trưa hoàn toàn không phải mỗi ngày chí dương thời điểm , mà là chí âm thời điểm !"

"Đây là vì cái gì?"

"Buổi trưa lúc mặt trời nhìn như là một ngày nóng nhất , thì ra là cần phải chí dương thời khắc , nhưng hoàn toàn là thuần âm dương luân chuyển thời điểm . Điện cực dương chí âm những lời này người nên không xa lạ gì chứ? Buổi trưa thời điểm hoàn toàn là mỗi ngày quý môn quan mở rộng ra thời điểm ,

chỉ có ở phía sau Quý Hồn có thể tiến vào dương gian . Đây cũng chính là vì cái gì vừa đến buổi trưa thời điểm người liền dễ dàng mệt rồi mơ hồ , cũng là bởi vì âm khí quá nặng nguyên nhân !"

"Ồ! Thì ra là thế , Tiêu Phong ngược lại là cô lậu quả văn !" Tiêu Phong lắc đầu , tự giễu nói ra .

"Đại ca không phải nghiên cứu huyền học Kỳ Môn , không biết cái này phi thường bình thường !" Kỳ Vân tán thưởng nhìn lấy Tiêu Phong , quả nhiên không hổ là đại trượng phu đại hào kiệt xuất , biết rõ tự là biết rõ , không biết là không biết , tuyệt nghiêm túc !

"điểm vương Chiêu Tế' vãn cục trận pháp có như vậy một cái chỉ âm thân thể , tăng thêm người nọ dẫn xuất hư đêm trắng tam hồn lục phách bên trong 'Thiên hồn 'Lâm chủ dẫn , chỉ là đứng đây trong trận pháp người , tất cả mọi người tam hồn đều sẽ bị không tự chủ khiến dẫn ra bị cái này vô tận bạch cốt vong hồn ăn mòn !"

"Như thế nào 'Thiên hồn ' 'Quý Vương' hư nếu không hỏi.

"Hừ! Người cái này nghiên cứu Kỳ Môn huyền pháp người rõ ràng không biết tam hồn bên trong 'Thiên hồn' thật sự là buồn cười !" Kỳ Vân châm chọc nói .

"Người !! " 'Quý Vương' hư nếu không giận mà không dám nói gì , nghe xong Kỳ Vân phân tích , hẳn biết rõ hẳn là bị người nọ lừa được , không riêng chính mình , liên nữ nhi của mình cũng đã vào cuộc rồi!

"Người có ba hồn bảy vía , tam hồn viết: Thiên hồn , địa hồn , mệnh hồn . Khí phách có bảy , nhất phách thiên trùng , nhị phách linh tuệ , tam phách vi khí , tứ phách vi lực , ngũ phách trung xu , lục phách vi tình , thất phách vi anh ! Hư đêm trắng bị dẫn xuất đúng là tam hồn bên trong đích thiên hồn !"

"Dẫn hồn sau khi chấm dứt chính là chỗ này 'Tụ âm trận ' trận này âm độc vô cùng , chủ tụ bảy phách . Người tập võ là tối trọng yếu nhất tam phách vi Linh Tuệ Phách , khí phách cùng lực phách , nếu như người ném đi tam hồn khả năng chỉ là một cái xác không hồn lời mà nói..., mà ném đi tam phách liền sẽ trực tiếp tử vong !"

Nói đến đây , Kỳ Vân tay phải ở sau lưng bỗng nhiên ngưng chỉ điểm hướng ngay phía trước , có 'Quý Vương' hư nếu không ở sau lưng làm yểm hộ , đồng nhất chỉ không ai trông thấy .

"Cái này 'Tụ âm trận' lại tụ người bảy phách ! Nếu như ta đoán không lầm lời mà nói..., ngoại trừ 'Quý Vương' bày ra hai đại trận pháp , còn có thứ ba cái trận pháp , cụ thể là trận pháp gì ta không biết , nhưng là nhất định là hấp thu trận này bên trong tụ tập hồn phách dùng để đột phá mà dùng !"

Kỳ Vân nói tới chỗ này , lấy điện thoại di động ra , nhìn một chút thời gian , mười một giờ sáng bốn phần mười , khoảng cách buổi trưa còn có 2 mươi phút , trên thời gian mà nói phi thường đầy đủ !

"Người không phải mới vừa nói chớ tổn thương 'Quý Vương' sao? Nhưng là hẳn vừa rồi thổ huyết . . ." Tiêu Phong nghe xong Kỳ Vân lời mà nói..., đáy lòng kinh hãi , mới nhớ tới việc này !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Từ đầu đến cuối

Chương 13: Từ đầu đến cuối

2015-10-08 19:00:00

Mọi người cũng là cả kinh , dù sao vừa rồi Kỳ Vân lại để cho Tiêu Phong ngăn cản Lệnh Hồ Xung kiểm soát 'Quý Vương' hư nếu không , chỉ là vừa mới Kỳ Vân nói lời quá mức không thể tưởng tượng , đều quên chuyện này .

Tiêu Phong nhắc tới việc này , mọi người mới tỉnh cơn mơ bình thường kinh hoàng nhìn xem chung quanh , rất rõ ràng đã triệt để tin tưởng Kỳ Vân theo như lời nói .

Kỳ Vân như có điều suy nghĩ nhìn Bộ Kinh Vân liếc , lộ ra một nụ cười lạnh lùng , nói tiếp: "Đại ca không cần kinh hoàng , tiểu đệ sớm liền hiểu ." Quay đầu mỉm cười nhìn 'Quý Vương' hư nếu không nói: " không biết Quý Vương có thể tin tưởng tại hạ , thời gian đã không nhiều lắm , người còn đánh tính toán cầm lấy ta không tha?"

'Quý Vương' Hư nếu không trong mắt lờ ra một hồi mê mang, nói ra: "Người muốn làm gì?"

Kỷ Vân nhìn thoáng qua 'Quý Vương' hư nếu không bên trái hơi nghiêng, như có điều suy nghĩ một lát, đối Tiêu Phong nói: "Đại ca, không biết người lại sẽ như Thiếu Lâm 'Sư tử hồng' 'Vây cùng loại võ học'? Chỉ cần có thể làm cho người ta thanh tịnh một lát là được!"

"Cái này ..." Tiêu Phong lập tức xấu hổ, công phu như vậy Tiêu Phong thật đúng là không am hiểu.

"Ta sẽ!" 'Bạch Mi Ứng Vương' Ân Thiên Chính tiến về phía trước một bước, nói ra.

Kỷ Vân kinh ngạc nhìn liếc cái này 'Bạch Mi Ứng Vương' lập tức liền thoải mái. 'Kim Mao Sư Vương' Tạ Tốn năm đó cướp đoạt đồ long đao thời điểm, tựa là dùng phật môn chính tông « sư tử hồng », lúc ấy đến cướp đoạt đồ long đao người toàn bộ bị sóng sờ sờ đánh chết, quả nhiên là lợi hại vô cùng, tiếp theo nói ra: "Phiền toái Ứng Vương hướng 'Quý Vương' rống trước một hồi, hần 'Linh Tuệ Phách' đã mất, chú ý không chế sức mạnh, nghe ta hiệu lệnh, ta nói ngừng liền ngừng!"

"Tốt!" Ân Thiên Chính cũng không giả bộ, trực tiếp đáp.

Kỷ Vân vừa liếc nhìn 'Quý Vương' hư nếu không phía bên phải trục bánh xe biến tốc ra, lấy tay chỉ một cái, nói: "Hướng cái này rống."

"Ah!"

'Bạch Mi Ứng Vương' Ân Thiên Chính há mồm một tiếng Sư rít gào giống như hướng Kỷ Vân chỉ hướng chỗ rống đi, chỉ thấy từng vòng như sóng âm phát ra rung động bình thường dần dần nhỏ đi, nhưng là uy lực càng thêm tập trung

Do bắt đầu tiếng sấm rền dần dần biến thành kêu nhỏ, thật đúng như Thích Già Ma Ni phật vừa lúc mới sinh ra, một tay vô pháp thiên, một tay hỗ trợ đẩy, làm sư tử hồng lúc vạn nhất.

Sư tử hồng đại biểu là 'Như Lai đang âm thanh' có thể hàng phục hết quỷ ma quỷ. Mặc dù 'Bạch Mi Ứng Vương' Ân Thiên Chính sư tử hồng cùng Như Lai không cách nào đánh đồng, nhưng là đem tam hồn lục phách chính giữa một phách rống hồi trở lại trong cơ thể, lại có Kỷ Vân cái này tu chân cao thủ tiến hành dẫn đạo, vẫn là không thành vấn đề đây.

Kỷ Vân triển khai thần thức phối hợp sư tử hồng đối linh hồn chấn nhiếp tác dụng, lập tức liền đem cái kia phiêu dang tại ngoại hồn phách đẩy vào 'Quý Vương' hư nếu không trong thân thể.

Vốn là ánh mắt mê mang 'Quý Vương' hư nếu không, như là như ở trong mộng mới tỉnh bình thường nhìn xem trên tay bắt được Kỷ Vân, lập tức bỏ qua, cũng ngã đầu liền bái, nức nở nói: "Kỷ Vân, nhanh, nhanh mau cứu nữ nhi của ta, nhanh, ta biết người có thể cứu nàng đây, 'Quý Vương' về sau nhất định đi theo làm tùy tùng, xông pha khói lửa không chối từ!"

Kỷ Vân vội vàng trốn hướng một bên, nói: "Quý Vương' nhanh đứng dậy nhanh, Kỷ Vân đảm đương không nổi lớn như thế lễ." Đãi hư nếu không sau khi đứng dậy, Kỷ Vân nói: "Quý Vương' vẫn là nói thoáng một phát chuyện nguyên nhân gây ra đi, hiện tại ta biết đây hết thấy cũng không phải người bày kế, rốt cuộc là ai?"

Kỷ Vân theo bản năng nhìn thoáng qua điện thoại, mười một giờ 45', còn có một thời khắc chung thời gian, đủ!

"Ai! Ba tháng trước một ngày..." 'Quý Vương' hư nếu không tiến hành giảng thuật nảy sinh cả cái sự tình nguyên nhân gây ra.

Chẳng biết tại sao, Kỷ Vân vừa nghe 'Quý Vương' hư nếu không nói về, mắt trái như kim đâm hơi nhúc nhích một chút, "Hả? Chuyện gì xảy ra? Ba tháng trước... Ba tháng trước... Chẳng lẽ là? Điều đó không có khả năng, quá hoang đường, làm sao có thể."

Kỷ Vân lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian bỏ qua một bên chính mình hoang đường nghĩ cách.

"Lão phu đang ở nhà ở bên trong, đột nhiên một cái đáng sợ bóng đen xuất hiện ở trước mặt của ta, chỉ là lấy tay tùy ý một ngón tay, ta liền không thể động đậy, cảm giác kia... Cảm giác kia thật giống như ta cả người bị hoàn toàn đóng băng giống như, không thể hô hấp, không thể nói chuyện, thậm chí... Thậm chí không có tư duy..." 'Quý Vương' hư nếu không giảng đến nơi đây, tựa hồ lại gặp được cái kia người đáng sợ bình thường cả người lại lộ ra cái loại này vạn phần hoảng sợ biểu lộ.

"Định trụ rồi hả? Là lăng không điểm huyết sao?" Tiêu Phong đột nhiên chen lời nói.

"Tuyệt đối không phải điểm huyết, so với kia còn đáng sợ hơn nhiều lắm! Càng lợi hại điểm huyết phát đầu tiên chỉ có thể định trụ thân thể của con người không thể hoạt động, nhưng là ngũ quan vẫn là có thể dùng, nhưng là... Nhưng là ta làm lúc cái loại này còn đáng sợ hơn ngàn vạn lần! Thật giống như... Thật giống như cả người đều đã chết đi bình thường hết lần này tới lần khác người biết cái loại này cảm giác của cái chết..."

'Quý Vương' hư nếu không hiện tại sắc mặt trắng bệch, Kỷ Vân lại càng nghe càng nghi hoặc, "Có thể định trụ linh hồn của con người? Làm sao có thể? Cái thể giới này có người lợi hại như vậy sao?"

Không biết có phải hay không ảo giác, Bộ Kinh Vân lại chợt có suy nghĩ, nhìn thoáng qua Kỷ Vân, bởi vì hần mới vừa rồi bị Kỷ Vân nhìn chăm chăm liếc, cái loại cảm giác này như thế nào nghe như thế nào như là 'Quý Vương' hư nếu không đụng phải tình hình, chẳng lẽ... Bộ Kinh Vân hơi lui về sau một bước, cùng Kỷ Vân lại thác khai cả người vị.

"Chỉ mong không là như thế đi..." Bộ Kinh Văn nghĩ như vậy, bằng không thì phiền toái liền lớn hơn!

...

Ngắn ngủn năm phút đồng hồ 'Quý Vương' liền nói cả cái sự tình nguyên nhân gây ra, cùng Kỳ Vân đoán không sai biệt lắm, đơn giản người kia hỏi 'Quý Vương' có nghĩ là muốn bước vào 'Phá toái hư không' cái kia một bước cuối cùng.

'Quý Vương' đương nhiên nguyên ý, phải biết rằng toàn bộ Đại Hạ không có một người nào bước vào vô thánh cảnh giới, vô thánh cảnh giới rốt cuộc là như thế nào phân chia căn bản cũng không ai biết được. Nếu như 'Quý Vương' có thể bước vào một bước cuối cùng 'Phá toái hư không' chẳng phải là vô địch thiên hạ xưng là thần tiên giống như đích nhân vật?

Không cần nghĩ 'Quý Vương' liền đáp ứng xuống, hướng hồ tại dưới tình huống đó, 'Quý Vương' xác thực không có dư thừa lựa chọn, vì bỏ đi 'Quý Vương' bản khoản, còn đưa hãn không biết từ nơi này được đến biến mất đã lâu 'Ý Thiên Thần Kiếm'.

Vừa mới [cảm] bắt được 'Ý Thiên Thần Kiếm' Quý Vương một lần cho là mình là đang nằm mơ, bởi vì toàn bộ võ lâm cũng biết 'Ý Thiên Thần Kiếm' bên trong cất giấu chí cao vô thượng võ học 'Chiến Thần Đồ Lục' chỉ là hiểu thấu đáo 'Chiến Thần Đồ Lục' bên trong thập nhị phúc đồ có thể phá toái hư không.

Thế nhưng mà người nọ lại vào đầu tạc một chậu nước lạnh, nói 'Chiến Thần Đồ Lục' căn bản không có thể có thể khiến người ta 'Phá toái hư không' chỉ có 'Tứ đại kỳ thư' toàn bộ tập hợp đủ về sau lẫn nhau nghiệm chứng thời điểm mới có một khả năng nhỏ nhoi, lại để cho hãn dừng nghĩ tới chuyện này.

Kỳ Vân nghe đến đó lại sâu sắc chấp nhận, một bộ trong thế tục bí tịch võ công thật đúng là không đủ để làm cho người ta bạch nhật phi thăng, bằng không Tu Chân Giới chẳng phải là một cái chuyện cười lớn? Ngắm lại Kiếm Vô Trần sống hơn hai nghìn năm, mấy có thể dẫn người phi trăm vạn dặm xa, đó là cái gì công phu? Hướng hồ cũng không thể phi thăng Tiên Giới, hướng chỉ 'Chiến Thần Đồ Lục'!

...

Kỳ Vân tuy biết 'Quý Vương' trong miệng người nọ thực sự nói thật, nhưng là những người khác tự cũng không như vậy suy nghĩ, nhất là tu tập 'Tam Phân Quy Nguyên Khí' Niếp Phong cùng Bộ Kinh Văn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Phá trận

Chương 14: Phá trận

2015-10-09 19:00:00

Bất quá cũng có người đã tin tưởng, ví dụ như Trương Vũ sơ, Đoạn Tử Vũ bọn người, lập tức lại tuyệt tâm tư.

Vì sao?

Nguyên nhân là tứ đại kỳ thư tuy nhiên hiện thế một quyển, tựu là 'Ý Thiên Thần Kiếm' bên trong 'Chiến Thần Đồ Lục' nhưng là còn dư lại ba quyển kỳ thư muốn có được thậm chí so với lên trời còn khó hơn.

《Thiên Ma Sách》 tại Ma Môn môn chủ Bằng Ban trong tay, cái này lúc trước hắc đạo đệ nhất cao thủ, còn thực không phải bình thường khó dây vào, người bình thường tránh đi đều duy sợ không kịp, huống chi phải đi mượn đọc đâu này?

《Kiếm điển》 thì là tại Từ Hàng Tĩnh Trai, không nói đến có thể hay không nhìn thấy chính chủ, cho dù cái kia hộ núi kiếm trận bình thường cao thủ căn bản là không có nghe nói qua kiếm trận.

Kiểm trận chỉ là truyền thuyết tại Cửu Hoa Sơn đã từng xuất hiện, đó là Đại Hạ trước rất vào thời viễn cổ một ít truyền thuyết thần thoại, hiện tại đâu còn có?

《Trường Sinh Quyết》 chỉ có song long tất cả tu tập một bức tranh, mà cả sách 《Trường Sinh Quyết》 căn bản không biết rõ ở địa phương nào, đây mới là hiếm thấy nhất địa phương.

Bởi vì không biết ở nơi nào , hoặc như nói không biết còn tại không trên đời này , như thế nào đi tìm? Đạo đi nơi nào tìm?

Cho nên muốn muốn tập hợp đủ tứ đại kỳ thư , lại là căn bản chuyện không thể nào , cho dù miễn cưỡng tập hợp đủ 《 kiếm điển 》 《 Thiên Ma Sách 》 cùng 《 Chiến Thần Đồ Lục 》 , cuối cùng cái kia Trường Sinh Quyết nên hướng ai mượn đọc?

Huống hồ nghe danh tự đã biết rõ , nếu quả thật muốn tập hợp đủ tứ đại kỳ thư mới có thể tìm hiểu ra phá toái hư không pháp môn , cái kia 《 Trường Sinh Quyết 》 nghe danh tự đã biết rõ là trọng yếu nhất một quyển .

...

"Đem con gái của ngươi ôm tới , phải nhanh !" Kỳ Vân bỗng nhiên không giải thích được đối 'Quý Vương' nói một câu nói , sau đó quay đầu đối Tiêu Phong mấy có người nói: "Đại ca , nhị ca , Tam ca , Trương giáo chủ , một hồi làm phiền ngươi đám bọn họ bốn người trước phá cái này hai đại sát trận ."

Mấy người nhao nhao gật đầu , liền Trương Vũ sơ như thế tự phụ người đều gật đầu đáp , lại để cho Kỳ Vân yên tâm không ít .

Nếu để cho Kỳ Vân chính mình phá cái này hai cái trận pháp , Kỳ Vân trong khoảnh khắc có thể phá đi , nhưng là Kỳ Vân nghĩ đến một vấn đề , bây giờ còn không thể bạo lộ thực lực của mình , cho nên chỉ có xin bọn họ hỗ trợ .

...

"Hàng tháng , ngươi làm sao vậy? Tỉnh a , Kỳ Vân , nữ nhi của ta đây là thế nào? Mới vừa rồi còn thật tốt , ngươi mau mau mau cứu hân !"'

Kỳ Vân vừa nói xong , liền gặp 'Quý Vương' hư nếu không thất kinh ôm cả người dè chừng thân nam trang màu trắng mảnh viền bạc trang phục , đầu kết đàn ông trăm gài tóc , một đôi con ngươi như hai hoàng sâu không thấy đáy thanh đàm , bên trong cất giấu đêm không hết ngọt mộng , là bí không lường được chấn động tâm can đích mỹ lệ .

Xác thực chỉ có trong hư không đêm trắng mới có thể so đo , ngưỡng hoặc cái kia nơi cực hàn Thiên Sơn Tuyết Liên giống như lại vừa tương ứng , xương mũi đoan chính thẳng tắp , chân núi cao siêu , quý tú vô cùng , người bình thường thấy căn bản không dám nhìn thẳng , phảng phất cái kia cửu thiên tiên nữ giống như không cho phép kẻ khác khinh nhờn .

Nhưng là giờ phút này hư đêm trắng tuy đẹp làm cho người hít thở không thông , nhưng là hai mắt vô thần , lộ ra suy yếu vô cùng , càng thêm tăng thêm một bộ bệnh trạng đẹp .

Kỳ Vân mặc dù chưa từng gặp qua đệ nhất mỹ nữ Tần Mộng Dao , nhưng là Kỳ Vân một mực tin tưởng hư đêm trắng tuyệt sẽ không so Tần Mộng Dao phải kém , dù sao Tần Mộng Dao trên đầu vàng sáng quá nhiều , cả hai so sánh với thật là bất công .

Bất chấp gì khác , Kỳ Vân xoay người nói: "Tiêu đại ca , dùng ngươi hoàn toàn 《 Hàng Long Thập Bát Chương 》 đánh ngay phía trên ... Ân , ngươi hướng ta bên này đến hạ xuống , ân ... Đúng , chính là trong chỗ này ." Kỳ Vân nói xong , dùng mắt ánh mắt xéo qua nhìn một chút Bộ Kinh Vân vị trí .

"Nhị ca dùng sức đánh bên này ..."

"Tam ca bên này ..."

"Trương giáo chủ bên này ..."

Kỳ Vân lấy điện thoại di động ra nhìn một chút thời gian , nhảy ra đồng hồ bấm giây , còn có cuối cùng ba mươi giây .

Mười ...

Chín ...

...

2 ...

"Đánh !"

Lập tức , bốn lời thanh âm , kiếm khí thanh âm , tiếng rỗng ngâm đan vào một mảnh , Kỳ Vân thừa cơ đem bên trái hư đêm trắng đích thiên hồn dùng thần thức định trụ dẫn tới bên cạnh mình , đánh ra một đạo linh lực lập tức trở về vị trí cũ .

Tiêu Phong 《 Hàng Long Thập Bát Chương 》 vừa đánh vỡ bạch cốt làm kiêu đỉnh , chẳng những không có quăng qua một tia ánh sáng , toàn bộ bầu trời so sáng sớm lúc đêm tối còn phải đen hơn ba phần , chỉ là có thể chứng kiến huyền màu vàng long ảnh hư động .

"Hà?" Kỳ Vân liếc bầu trời một cái , "Thật chẳng lẽ có đạo thứ ba trận pháp?"

Kỳ Vân thần thức triển khai , chậm rãi bao trùm phương viên trăm mét , tại thần thức phía dưới mặc dù thấy không rõ quý quái chân thân , nhưng lại có

thể cảm giác được năng lượng chấn động . Thần thức lần nữa kéo duỗi , đã bao trùm thuận tiện 500m phạm vi , Kỳ Vân rốt cục phát hiện căn nguyên chỗ .

Tại phương viên năm trong phạm vi trăm thước , đông tây nam bắc bốn cái phương vị đều cảm lấy một cây ma khí trùng thiên phiến , giờ phút này cái kia trùng thiên ma khí càng tụ càng nhiều , dần dần hướng vị trí trung ương vọt tới , khó trách tại đây như thế chỉ hắc .

"Làm sao bây giờ? Nếu như không bạo lộ thực lực , chỉ sợ đại ca chúng ta của bọn họ căn bản không đến được 500m có hơn , hơn nữa bọn hắn căn bản không dám đi cái kia ma khí trùng thiên địa phương , vạn nhất bị ma khí xâm nhập liền phiền phức lớn rồi ... Há? Đúng, như vậy thử nhìn một chút , không được cũng chỉ có thể bại lộ !"

Kỳ Vân muốn xong, đón lấy đối Đoàn Dự nói: "Nhị ca , của ngươi 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 xa nhất có thể đến rất xa?"

"À? Cần phải tại 300 bước có hơn đi."Đoàn Dự không biết đang suy nghĩ gì , suy nghĩ một chút nhân tiện nói .

Kỳ Vân gật đầu , Thiếu Lâm 《 Bách Bộ Thần Quyền 》 liền có thể đạt tới trăm bước khoảng cách , Lục Mạch Thần Kiếm có thể, thì tới 300 bước tại Kỳ Vân trong dự liệu , nói tiếp: "Đại ca hai ba ca , làm phiền ngươi đám bọn họ hai vị truyền công cùng nhị ca , lại để cho hắn thi triển 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 đạt tới năm trăm bước khoảng cách mới có thể làm được chứ?"

"Có thể !"

"Có thể làm !"

Tiêu Phong cùng Hư Trúc cùng Đoàn Dự trước khi từng có loại này phối hợp , cho nên trả lời mấy vị khẳng định .

"Tốt! Ba người các ngươi bay đến không trung , đông tây nam bắc phương có tất cả bốn người điểm sáng , liền hướng sáng điểm địa phương oanh , nhanh !"Kỳ Vân liên tục phân phó .

"Quý Vương' đem cái này cho làm cho nữ ăn vào sẽ xây đến vô sự !"Kỳ Vân lại từ trong không gian xuất ra một cái bình nhỏ , ước trang bị Tam Khẩu linh dịch , giao cho 'Quý Vương'.

Đón lấy , Kỳ Vân nhìn thoáng qua Bộ Kinh Vân thân ở phương hướng nhìn thoáng qua , chỗ đó ma khí càng thêm dày đặc , đối mình giáo nhân đạo: "Một hồi bầu trời sáng rõ , các ngươi đuổi mau rồi đi nơi đây ."Quay đầu hỏi Trương Vũ sơ đẳng người , " không biết Trương giáo chủ bọn người là muốn rồi đi hay là?"

Chỉ nghe Đoạn Tử Vũ nói ra: "Hôm nay đa tạ Kỳ Vân huynh đệ xuất thủ cứu giúp , tử vũ định không dám quên , đại ân không lời nào cảm tạ hết được , đợi sẽ chúng ta liền rồi đi !"

"Ân , các ngươi cẩn thận một chút !" Kỳ Vân nói.

...

"Đại ca , nhị ca , Tam ca , các ngươi xuống đây đi !"

Bạch! Bạch! Bạch!

Tam người nhất thời phi xuống dưới , Kỳ Vân gật đầu nói: "Khổ cực đại ca nhị ca Tam ca ! Trương giáo chủ các ngươi mấy vị dựa vào bên này xuống."

Trương Vũ sơ đẳng người vịn Đoạn Tử Vũ nhích lại gần , Kỳ Vân dùng linh lực ở chung quanh thả một cái ngăn cách ma khí xâm nhập linh khí trảo , đem mấy người trảo ở bên trong , cái này linh khí trảo người bình thường căn bản nhìn đoán không ra , chỉ có tu chân mới đó có thể thấy được .

Cho nên mình giáo mọi người mặc dù tuyệt không thỏa , nhưng là Kỳ Vân không có để cho bọn hắn cũng không có da mặt dày tiến tới , chỉ là đều âm thầm công tụ toàn thân để phòng !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Rồi đi

2015-10-10 19:00:00

Kỷ Vân nhìn thoáng qua mấy người , thò tay bắt một ngón tay tại Bộ Kinh Vân thân mình , Bộ Kinh Vân giờ phút này căn bản thấy không rõ chỉ cảm thấy thân thể đột nhiên như là bị một hồi gió lạnh thổi qua tựa như , một lát lại khôi phục .

Bộ Kinh Vân mặc dù cảm thấy có vấn đề , nhưng nhìn liếc một mảnh đen nhánh bốn phía , cảm thấy không có gì không ổn , liền bỏ đi nghỉ kị , tưởng rằng vậy ma khí mà thôi !

Đón lấy Kỷ Vân nói: "Kính xin nhị ca thi triển 《 Lục Mạch Thần Kiếm 》 , tại ngòi phía trước năm bước vị trí ... Đúng, chính là trong chỗ này , dưới chân của ngòi !"

Đoàn Dự đi năm bước về sau, tiểu lui nửa bước , khom người một ngón tay , một đạo xích hồng sắc chỉ lực đánh về phía đồng xương trắng thành mặt đất .

"Xì... ! Đình !!!"

Đoàn Dự đồng nhất chỉ như là đánh về phía kim loại vật thể trước tự đắc , phát ra một hồi thanh thúy minh âm .

Kỷ Vân đi lên trước , ngồi xổm xuống về sau, trong cơ thể linh lực tự nhiên vận chuyển , theo bạch cốt dưới mặt đất cắm lên một thanh không vô kiếm , Kỷ Vân nhìn xem cái thanh này toàn bộ vô lâm đều đang tìm thần kiếm .

...

Vừa mới cầm lấy chuôi kiếm , Kỷ Vân bỗng nhiên một hồi hoảng hốt .

Cùng lúc trước cầm 'Thanh mộc thiên kiếm' thời khắc đồng dạng , phảng phất Kỷ Vân sâu trong linh hồn chôn dấu cho rằng tuyệt thế kiếm tiên bình thường chỉ bất quá hoảng hốt thời gian hơi dài mà thôi .

Cái loại cảm giác này thật giống như một vị kiếm tiên tay cầm tuyệt thế Thần binh bình thường hơn nữa lại để cho Kỷ Vân bỏ ra rất nhiều sức lực mới ngăn chặn muốn thi triển kiếm pháp xúc động .

Đúng!

Chính là muốn thi triển một bộ kiếm pháp bình thường

"Ta căn bản không có luyện qua (tập võ) kiếm thuật , đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Kỷ Vân ám nói: " chẳng lẽ là cùng ta cái kia bộ phận biến mất trí nhớ có quan hệ? Mặc kệ như thế nào , chuôi kiếm này ta muốn thu !"

...

Ỗ Thiên Thần Kiếm không hổ là tuyệt thế Hung Binh , mũi kiếm phía trên không biết chém giết bao nhiêu người , dính máu của bao nhiêu người , "Nguyên lai cái này đệ tam trọng trận trận cơ chính là chỗ này Ỗ Thiên Thần Kiếm . Thật sự là giỏi tính toán , thật độc ác tâm !"

Ỗ Thiên Thần Kiếm tương truyền làm đầu cổ truyền lưu bảo kiếm , không biết kinh nghiệm bao nhiêu niên đại , giờ phút này vẫn là ánh sáng lạnh chột hiện , lộ ra vô cùng sắc bén . Kỷ Vân lại biết đây tuyệt đối không phải đúc kiếm tài liệu vấn đề , mà là bên trên nhiễm sát khí , cũng duy chỉ có như vậy thần kiếm mới có thể ngăn chặn nơi đây Trùng Thiên Ma Khí , lại để cho Kỷ Vân bọn người thiếu chút nữa đều đưa xong tánh mạng !

Kỷ Vân cầm trong tay bệnh này giết người hung khí , hơi liền ôm quyền nói: "Chư vị anh hùng , chuôi này 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' Kỷ Vân tạm thời trước thu , coi như chư vị thiếu nhân tính của ta xóa bỏ , như thế nào đây?"

Kỷ Vân nói xong đồng thời , trời cũng từ từ phát sáng lên , hiện tại càng có thể thấy rõ lúc này tình hình .

Cái kia trùng thiên ma khí như một màn mây đen giống như chậm rãi tiêu tán , như là không cam lòng giống như , muốn lần nữa ngưng tụ .

Chỉ là giờ phút này bầu trời đã dần hiện ra một tia chói mắt ánh mặt trời , cuối cùng một ít cỏ so sánh nồng nặc mây đen không ngừng biến ảo các loại hình dạng , không cam lòng tiêu tán ở trên trời .

Ánh mặt trời rốt cục phổ chiếu đại địa .

...

"Chỉ là 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' một ngày tại Kỷ Vân thiếu hiệp trong tay , ta mình giáo đều sẽ không xuất thủ cướp đoạt , mình giáo mặc dù luân làm nhất lưu môn phái , nhưng giang hồ tín dụng vẫn là sẽ nói ! " Bạch Mi Ứng Vương' Ân Thiên Chính nhìn thoáng qua Kỷ Vân , cuối cùng lại nhìn một chút bên cạnh Đoạn Từ Vũ nói: " núi xanh còn đó nước biếc chảy dài , chúng ta sau này còn gặp lại !"

Nói xong Ân Thiên Chính mang theo mình giáo chỉ nhân đi không còn một mảnh !

Bộ Kinh Văn xụ mặt một câu chưa nói , ngược lại là Niếp Phong vừa cười vừa nói: "Huynh đệ chúng ta tuyệt sẽ không cướp đoạt Kỳ huynh đệ trong tay 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' " mời Kỳ huynh đệ yên tâm ! Chúng ta cáo từ !"

"Hừ! Đã cho ta không biết các ngươi có chủ ý gì? Hùng bá ah hùng bá , ngươi có thể tuyệt đối đừng chọc tới trên đầu của ta , bằng không thì . . ."Kỳ Văn trong nội tâm thầm nói.

Kỳ Văn biết rõ Niếp Phong nói ý tứ chỉ là bọn hắn huynh đệ hai người không tham dự cướp đoạt , nhưng là trong mắt bọn hắn Kỳ Văn chỉ là một không biết võ công bạch diện thư sinh mà thôi, tùy tiện thông tri Thiên Hạ Hội người sẽ xảy đến cướp đoạt trở về .

Trương Vũ sơ cùng Hoa Sơn Đoạn Tử Vũ mấy người cũng đều lần lượt rời đi , dù sao Đoạn Tử Vũ thương thế nặng hơn , phải trở về kịp thời trị liệu .

...

"Nhị đệ Tam đệ Tứ đệ , ta muốn hỏi trở lại Cái Bang , ở chỗ này đã làm trễ nãi thời gian rất lâu rồi. Chỉ là 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' tại Tứ đệ trên tay chỉ sợ Tứ đệ , nếu không ngươi theo ta hỏi trở lại Cái Bang như thế nào?"

Tiêu Phong tuy là mẫn phu , nhưng là suy tính so sánh tình huống . Dù sao Kỳ Văn là một thư sinh tay trái gà không chặt , nếu như 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' tại Kỳ Văn trong tay ngược lại là họa không phải phúc , cho nên uyển chuyển mời Kỳ Văn đến Cái Bang , chỉ là Kỳ Văn đã đến Cái Bang , vậy có thể tổn thương Kỳ Văn người liền quá ít !

Kỳ Văn cười cười , nói: "Đại ca yên tâm , ta tạm thời tại 'Quý Vương phủ' đợi , ta tin tưởng tại đây vẫn là rất an toàn , đúng không?'Quý Vương' ?"

'Quý Vương' hừ nếu không vừa uy (cho ăn) hừ đêm trắng ăn vào cái kia linh dịch , nhìn về mặt không quan tâm Kỳ Văn nói: "Kỳ tiểu huynh đệ yên tâm , ngày mai ta sẽ tấu mời Hoàng Thượng trong phái vệ đi bảo vệ 'Quý Vương phủ' " chỉ là Kỳ tiểu huynh đệ tại 'Quý Vương phủ' một ngày , lão phu cam đoan không có bất kỳ người nào có thể gây tổn thương cho ngươi !"

Tiêu Phong gật đầu nói: "Như thế vậy làm phiền 'Quý Vương' bảo hộ ta Tứ đệ ."Đón lấy quay đầu nói: " Nhị đệ Tam đệ , các ngươi thì sao?"

"Ta muốn hỏi trở lại Đại Lý rồi, Ngữ Yên sợ là ở nhà quải niệmem."

"Ta ... ta nghĩ hỏi trở lại Thiếu Lâm một chuyến , cũng không nhiều lưu lại !"

Kỳ Văn ôm quyền nói: "Đại ca , nhị ca Tam ca , chúng ta sau này còn gặp lại !"

"Sau này còn gặp lại !"

Nhìn xem dần dần biến mất mấy người thân ảnh , Kỳ Văn đứng thật lâu , không biết sao , Kỳ Văn chợt nhớ tới đã sắp hai năm rưỡi không gặp huynh đệ kỷ toàn bộ rồi.

Cùng Tiêu Phong bọn người kết bái Kỳ Văn chỉ là giải quyết xong một cái giấc mộng của mình mà thôi, như vậy huynh đệ dù sao thời gian quá ngắn , chỉ là bạn tri kỷ đã lâu mà thôi .

Mà kỷ toàn bộ tất cả thì là từ nhỏ cùng nhau lớn lên đấy, cái loại này thâm hậu tình cảm huynh đệ tuyệt không phải bình thường kết bái đơn giản như vậy.

Xoay người , Kỳ Văn nhìn thoáng qua cách đó không xa nằm ở trên ghế mây hừ đêm trắng , biết rõ nàng sớm đã tỉnh lại . Nếu như linh dịch liền như vậy điểm tác dụng không có , Kỳ Văn ngược lại là sẽ phi thường kỳ quái .

Nhìn xem đang giả bộ ngủ hừ đêm trắng , Kỳ Văn bỗng nhiên tính trẻ con đại tác , nổi lên chế nhạo chi tâm , cố ý lớn tiếng nói: "Quý Vương , ta hỏi ngươi cái sự tình như thế nào ."

"Hả? Sự tình gì? Lão phu nhất định biết gì đều nói hết không giấu diếm !"Hừ nếu không giờ phút này tâm tình thật tốt , sớm đang không ngừng đánh giá Kỳ Văn , càng xem càng là thoải mái .

"Ngươi nói cái này trộm bức tường người giác , nghe ngươi ta nói lời nói , nên như thế nào xử phạt à?"Kỳ Văn hướng 'Quý Vương' hừ nếu không nháy mắt ra hiệu .

'Quý Vương' hừ nếu không chứng kiến Kỳ Văn lúc này biểu lộ , lại công tộ hai lỗ tai , nghe hừ đêm trắng cái kia bất bình khí tức , lập tức ngầm hiểu nói: "Ăn ... Cái này sao , dựa theo ta Đại Hạ luật pháp , nên coong... Ăn , nên coong..."

Hừ nếu không lời còn chưa nói hết , hừ đêm trắng biết mình giả bộ bất tỉnh đã bị mình phụ thân cùng cái kia gọi Kỳ Văn đã biết , 'Um' một tiếng , xấu hổ mà bắt đầu..., như một con bướm giống như , mấy tránh liền đi tới hừ nếu không bên người , bium mỗi hung ba ba nói: "Phụ thân nói mau , phải làm như thế nào , phụ thân có phải hay không rồi rãnh Nguyệt nhi mấy ngày không có nhỏ râu mép của ngươi , mà không thoải mái đấy?"

Chương 16: Hư không đêm trăng

Chương 16: Hư không đêm trăng

2015-10-11 19:00:00

Thanh âm như chim sơn ca, thanh thúy dễ nghe. Kỳ Vân nhìn thoáng qua hư không đêm trăng, cùng vừa rồi mê man thời điểm hoàn toàn hai cái loại hình cực đoan. Giờ phút này hư không đêm trăng đôi má ửng đỏ, muốn nhìn Kỳ Vân lại không dám xem, thời điểm lúc nói chuyện dư chỉ nhìn Kỳ Vân, cái loại cảm giác này lại để cho Kỳ Vân lập tức ngẩn ngơ.

'Quý Vương' hư nếu không kinh ngạc nhìn thoáng qua nữ nhi bảo bối của mình, thật sự là lần đầu tiên đầu một lần, rõ ràng... Rõ ràng đỏ mặt. Lập tức nhìn thoáng qua Kỳ Vân, ra vẻ kinh hãi hình dáng nói: "Ai ôi!!! Nữ nhi bảo bối của ta, Nhưng đừng cho ta nhô râu ria râu~, ta đây chỉ còn lại như vậy mấy cây rồi." Đón lấy cổ ý nói nói: "nữ nhi ngoan, người xem một chút vì phụ thân cô gia như thế nào đây? Phụ thân ánh mắt coi như cũng được sao?"

"Anh~~ phụ thân chán ghét, lờ đi người rồi đây." Hư không đêm trăng nghe xong lời của phụ thân lớn xấu hổ, lập tức xấu hổ cúi đầu xuống, lấy tay che một mảnh đỏ tươi khuôn mặt tuần từ gò má.

"Ây... Quý Vương, Nhưng không dẫn đầu trên lửa thân đây, đây là các người Quý Vương việc nhà, ta... Ta chỉ là làm qua loa cho có." Kỳ Vân như giống như gắn mô tơ vào đất nhảy lên, hai tay liền bày nói.

Hay nói giỡn, cái này hư không đêm trăng tuy đẹp làm cho người hít thở không thông, nhưng... Nhưng là được đánh bại được mới được, Kỳ Vân tuy nói có cái kia tà tâm, Nhưng là còn thật không có cái kia tặc tâm.

"Đi đánh xì dầu (*đánh đám già bộ cho có khí thế)? Có ý tứ gì?" Quý Vương nghe xong Kỳ Vân lời mà nói..., nghi ngờ hỏi.

"Ách... Cái kia... Cái kia... Đó là của ta gia hương thoại, ý tứ nói đúng là chuyện không liên quan đến ta, ta chỉ là xem náo nhiệt." Kỳ Vân bắt đầu đi giải thích nói, quên xì-dầu không phải nơi này kết quả, một sốt ruột Liên gia hương tên lời nói đều bật đi ra.

"Đi đánh xì dầu (*đánh đám già bộ cho có khí thế)... Ha ha, có ý tứ." 'Quý Vương' hư nếu không vuốt vuốt chòm râu, chớp mắt nói: "Cái này là những người tuổi trẻ các người sự tình, hư một liên không ở nơi này Thảo Nhân Hiếm rồi, cái kia... Lão phu cũng đi đi đánh xì dầu (*đánh đám già bộ cho có khí thế) râu~!"

Nói xong, Quý Vương trực tiếp thẳng lưng đùi đắc ý rồi đi, trong triều cửa đi đi.

"Ây... Cái này lão hỗn đản, không hổ là người thông minh tuyệt đỉnh!" Kỳ Vân trong nội tâm ám chửi một câu.

...

Hư nếu không đi về sau, Kỳ Vân nhìn cúi đầu hư không đêm trăng, nhất thời cũng mất chủ đề, hào khí lập tức lúng túng.

Hư không đêm trăng thì là thỉnh thoảng nhìn quanh đồ nhìn về phía nơi khác, chỉ là dùng ánh mắt dư chỉ nhìn Kỳ Vân. Một ngày to gan lớn mật hư không đêm trăng, lúc này liền liếc mắt nhìn Kỳ Vân dừng khí đều không có, mà Kỳ Vân càng là đáng giận, mình là nữ có thể trầm mặc không nói lời nào, Nhưng Kỳ Vân một đại nam nhân, rõ ràng cũng là cùng chính mình đồng dạng, sợ hãi tại đó cùng như đầu gối.

Hư không đêm trăng tức giận nghiêng chắc hàm răng, vừa muốn nói chuyện, lập tức nghe được Kỳ Vân đầu tiên mở miệng nói: "Cái kia... Hư tiểu thư..."

"Ta là hư không đêm trăng!" Hư không đêm trăng tức giận nói.

"À? Ách.. Cái này... Hư không đêm trăng..."

"Cái gì cái này cái kia hay sao? Người không biết là gọi ta là hư không đêm trăng quá mức sanh phân sao?" Hư không đêm trăng nhin xuống không hề nhéo cười, nhìn xem cái này đại nam hải mặt đỏ tới mang tai bộ dáng chột cảm thấy thú vị, lập tức liền điều ngoa lên.

"À? Chuyện này. ... Đêm trăng tiểu thư..."

"Đem tiểu thư hai chữ xóa!"

"Ây... Đêm trăng..."

"Cha ta cũng gọi ta Nguyệt nhi..."

"Cái kia ... Nhà xí ở đâu? Ta quá mót !" Kỳ Vân lớn quỳnh :- (囧), đã sớm biết cái này hư đêm trăng tuyết không phải để trêu chủ , không nghĩ được khó như vậy hầu hạ , lập tức nước tiểu chui chạy hướng Quý Vương phủ .

"Phốc phốc" hư đêm trăng nhìn xem Kỳ Vân quần bách chạy tới , thoáng cái bật cười , nói khẽ: "Không có nghĩ đến cái này Kỳ Vân như vậy hảo ngoạn , ân ... Nhiều khi dễ thoáng một phát hân , vạn nhất về sau đã thành nương tử của hân ... Phi phi phi , hư đêm trăng ah hư đêm trăng , nguoi đến cùng đang suy nghĩ gì đấy ... Bất quá... Tựa hồ rất tốt đấy..."

Một vòng đồ ừng lại bò lên trên hư đêm trăng cái kia đẹp đến mức tận cùng trên hai gò má , cúi đầu , cũng chậm chậm đi về hướng Quý Vương phủ . Chỉ là vừa đi hai con mắt loạn chuyển , hiển nhiên tâm tư đi vắng đi đường trước . . .

...

Kỳ Vân chạy hướng Quý Vương phủ về sau , cùng 'Quý Vương' hư nếu không lên tiếng chào liền tiến vào phòng trọ .

Cầm trong tay 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' lật tới lật lui nhìn lấy , 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' dài hai xích một tấc , Kiếm Thần mỏng như cánh ve , lộ ra nhàn nhạt hàn quang , chỗ chuôi kiếm có khắc tinh mỹ hoa văn , nhận như Thu Sương , lộ ra đã phong cách cổ xưa lại vô cùng sắc bén .

Nhìn một hồi lâu , Kỳ Vân ngoại trừ cảm nhận được theo trên thân kiếm phát ra nồng nặc khí huyết sát bên ngoài , thật đúng là nhìn không ra có cái gì đặc biệt .

"Cái này 'Chiến Thần Đồ Lục' đến cùng dấu ở nơi nào? Móng như vậy , không có khả năng như trong sách theo như lời giấu ở mũi kiếm nơi này đi?"

"Còn có , vì cái gì ta vừa cầm thanh kiếm này thời điểm có cái loại này thi triển kiếm pháp xúc động? Chẳng lẽ ta kiếp trước là cái kiếm pháp tông sư ..."

Kỳ Vân tay cầm 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' nhìn ra thần , bỗng nhiên , cửa gian phòng truyền đến 'Thịnh thịnh bành' thanh âm , Kỳ Vân không cần đoán cũng biết là hư đêm trăng đã đến , bởi vì nghe thanh âm kia đã biết rõ đó là tại phá cửa !

Quả nhiên , bên ngoài truyền đến một tiếng khê kêu âm thanh: "Kỳ Vân , nguoi nhanh đi ra cho ta , cha ta bảo nguoi ."

"Đã đến đã đến , đừng đập phá , đây là nhà nguoi cửa ... Ách ."

Kỳ Vân vừa đi đến cửa trước muốn mở cửa , liền trở mắt nhìn xem một cánh cửa hướng chính mình bộ mặt bay tới , càng ngày càng gần , cuối cùng "Bành " một tiếng , Kỳ Vân không có bất kỳ phản ứng liền bị nện ngã xuống đất .

Ngã xuống về sau , Kỳ Vân nghe hư đêm trăng nói: "Đối đấy , nguoi ta quên đây là đang nhà của ta á..., cảm ơn kỳ Vân ca ca nhắc nhở ồ!"

"À? Kỳ Vân ca ca , nguoi làm sao vậy?"

Hư đêm trăng đón lấy liền tranh thủ thời gian lấy ra đề nặng Kỳ Vân ván cửa , dịu dàng nói: "Nguoi không biết võ công sao? Như thế nào ... Thực xin lỗi a , kỳ Vân ca ca ."

Kỳ Vân vốn tức giận phi thường , nhưng là nghe hư đêm trăng mềm giọng xin lỗi , một hơi như thế nào cũng tuyên bố đi ra , chỉ có điều bùm lấy cái mũi của mình nói: "Đại tiểu thư , nguoi đây là nhà buôn sao? Ái ôi!!! , tiểu tử tông của ta ai , nguoi hãy bỏ qua ta đi ."

"Hừ, Nguyệt nhi lại không phải cố ý , nguoi còn hung nhân gia ."Hư đêm trăng vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , hai tay giao nhau , cúi đầu nói ra .

Kỳ Vân nhìn xem hư đêm trăng cái kia uy khuất tốt , giống như trái lại chính mình đã làm sai chuyện giống như , hai tay bày ra , cười khổ nói: "Ta nào dám a , Đại tiểu thư của ta , Kỳ Vân không giống nguoi từ nhỏ tập võ , ta thân thể này cốt có thể đối với các nguoi cứng ngạnh ah ."

"Nguoi liền hung ta ! Hừ!"Nói xong hư đêm trăng nhẹ rên một tiếng , quay nguoi rồi đi , mang kiêu ngạo đầu rất giống một cái kiêu ngạo giông như Không tước .

Chỉ là Kỳ Vân cũng không có nhìn ra hư đêm trăng tại lúc xoay nguoi lộ ra giảo hoạt đáng tươi cười .

"Ai , ta ở đâu hung nguoi rồi? Nguoi ..."Kỳ Vân ngoắc tay hô , nhìn xem hư đêm trăng rồi đi , Kỳ Vân cười khổ một tiếng , " sớm biết như vậy liền lộ hai tay rồi , cái này đặc biệt sao không được bị cái này con quỷ nhỏ khi dễ chết á? Vẫn không thể hoàn thù cái chủng loại kia ... Thực đặc biệt sao biệt khuất ."

...

Kỳ Vân đi đến Quý Vương chỗ đó xem xét , hư đêm trăng đang tại cúi đầu không biết nghĩ cái gì . Mà hư nếu không thì là cầm một ly trà thơm đang từ từ thưởng thức , gặp Kỳ Vân đã đến , 'Quý Vương' khách khí đứng lên , cười đối Kỳ Vân nói: "Kỳ Vân tiểu huynh đệ đã đến . . ."

Chương 17: Quý Vương khôn khéo

Chương 17: Quý Vương khôn khéo

2015-10-12 19:00:00

Lời còn chưa nói hết , hư đêm trăng lập tức bắt mắt nói: "Phụ thân , Nguyệt nhi không thuận theo đây."

"Của ta nghe lời Nguyệt nhi , làm sao vậy?" 'Quý Vương' cười khổ một hồi , hư đêm trăng từ nhỏ không có mẹ , hư nếu không từ nhỏ đã sủng ái theo , hận không thể đem hư đêm trăng mất đi cái kia phần tình thương của mẹ cho bù lại , mới tạo nên thành hư đêm trăng bây giờ tính cách .

Bất quá hư đêm trăng tuy có chút ít ngang ngược , nhưng đơn giản là một ít việc vặt , thậm chí không cần 'Quý Vương' ra mặt sẽ dọn dẹp . Mà Kỳ Vân bất động , tuy nhiên 'Quý Vương' biết rõ Kỳ Vân không có tập võ , nhưng luôn có một loại nhìn không thấu cảm giác , điều này làm cho Quý Vương phi thường giết mình .

Mà ngay cả 'Phúc Vũ Kiếm' Lăng Phiến Vân , Quý Vương cũng chưa bao giờ cảm giác như vậy , nhưng là một không hề nội lực Kỳ Vân có thể làm cho Quý Vương sinh ra một loại 'Nhìn không thấu' cảm giác , cho nên Quý Vương tại Kỳ Vân trước mặt phi thường cẩn thận , không dám bày cái quý gì Vương cái giá đỡ !

Mà lúc này con gái hư đêm trăng cảm xúc xuống miệng , Quý Vương đã biết rõ phải gấp , quả bằng không thì . . .

"Phụ thân khi dễ con gái . Ngươi xưng hô Kỳ Vân huynh đệ , đây không phải là vô duyên vô cớ cho Nguyệt nhi hàng bối phận sao? Như ngươi vậy lại để cho con gái như thế nào với hắn . . ." Còn chưa nói xong , hư đêm trăng đột nhiên nhớ tới phụ thân gọi Kỳ Vân tới thương lượng sự tình , vội vàng im miệng , cúi đầu đưa bốn bị thương khăn tay , lộ ra trong nội tâm vô cùng khẩn trương .

"Há, nguyên lai là như vậy ah ... Ân , Kỳ Vân ... Ta như vậy gọi thẳng tên ngươi , ngươi không ngại chứ?" Quý Vương quay đầu cười híp mắt nói ra .

"Quý Vương quá khách khí , huống hồ ta cũng vậy so sánh tuổi trẻ , cùng hư tiểu thư . . ."

"È hèm ... È hèm !" Hư đêm trăng giả trang làm ra một bộ hung ba ba biểu lộ , nhìn xem Kỳ Vân .

Kỳ Vân xem xét đã biết rõ lại đắc tội vị này bà cô , liền vội vàng nói: "Ày... Cái này , cùng Cái kia ..."

"Há? Kỳ Vân , ngươi làm sao?" Quý Vương nhất thời bó tay , nhìn xem Kỳ Vân lại nhìn xem hư đêm trăng , hai người này đang giờ trò quỷ gì?

"Ày... Không biết Quý Vương tìm Kỳ Vân cần làm chuyện gì?" Kỳ Vân dứt khoát không nhìn hư đêm trăng , bất cứ giá nào , cùng lắm thì một hồi bị chà đạp dừng lại .

'Quý Vương' hư nếu không thì là trầm ngâm một lát , thần sắc nghiêm túc hỏi "Không biết Kỳ Vân ngươi người ở nơi nào thị? Cha mẹ là ai?"

Kỳ Vân bị hỏi không hiểu thấu , tra hộ khẩu sao? Bất quá vẫn là thành thành thật thật đáp trả .

"Híc, ta là cái này ... Ta là hải ngoại người , cha mẹ đều là chất phác dân quê ."

Kỳ Vân thật vất vả và biệt xuất như vậy vài câu , tốt lâu dài Kỳ Vân đều quên giờ phút này là tại nơi này hỗn loạn đại lục , hay là đang địa cầu , cho nên nói mà nói khi thì hiện đại , khi thì cổ đại .

"Há?" 'Quý Vương' hư nếu không thì là cau mày , nói: "Hải ngoại? Dân quê?"

"Híc, là được... Ân , rừng sâu núi thẳm , ân ... Đúng! Nhà của ta tại rừng sâu núi thẳm bên trong , cha mẹ đều là trồng trọt đấy , ân , chính là như vậy , ta bây giờ nói chuyện cũng còn mang theo chúng ta bên kia khẩu âm ." Nói dối thật sự không phải Kỳ Vân sở trường đây , cho nên trong biến chế nói dối thời điểm rất không nổi liền .

'Quý Vương' hư nếu không nhìn xem Kỳ Vân liền biết rõ làm sao chuyện quan trọng , cũng không thêm để ý , nói tiếp: "Kỳ Vân năm nay bao nhiêu tuổi? Nhưng hay không hôn phối?"

"Cái gì (à ừ)?" Kỳ Vân trừng trừng mắt nhìn xem 'Quý Vương' hư nếu không , dùng tay chỉ mặt của mình hỏi "Quý Vương có ý tứ gì? Ta hai mươi lăm , ân . . . Ta đã có hôn ước rồi."

Nhớ tới Hoa Hạ tần hay có thể , Kỳ Vân vẫn là lựa chọn ăn ngay nói thật . Nam người có lúc có thể hoa tâm , nhưng càng nhiều nửa thời điểm người phải phụ trách , đã đáp ứng tựu là đã đáp ứng , làm nam nhân nên không thẹn với lương tâm , đình thiên lập địa !

Hư đêm trăng nghe được Kỳ Vân có hôn ước về sau , thanh tịnh trong hai tròng mắt nhanh chóng tràn ngập sương mù , từng khóa to như hạt đậu vậy nước mắt lăn xuống .

Hư đêm trăng cắn chặt môi , nhìn Kỳ Vân liếc , lại khuôn mặt ủy khuất nhìn xem 'Quý Vương' hư nếu không nói: "Phụ thân , con gái không lấy chồng , kỳ Vân ca ca đã có hôn ước rồi , con gái không muốn gả , con gái không cần gả được không ... Ô ô ~~~ phụ thân , người thương yêu nhất nữ nhi , đáp ứng Nguyệt nhi được không?"

Kỳ Vân kinh ngạc nhìn xem khóc thành một mối hư đêm trăng , chẳng biết tại sao , nhìn xem hư đêm trăng đáng về ủy khuất , Kỳ Vân không khỏi có chút đau lòng , tuy nhiên đây không phải là yêu , nhưng hư đêm trăng liền có cái này chính là hình thức mị lực , không có bất kỳ nam nhân có thể nhìn xem rơi lệ hư đêm trăng mà thờ ơ .

Há to miệng , Kỳ Vân cũng không biết nói cái gì cho phải , dù sao ngoại trừ tần hay có thể còn có một Lưu Băng , cái kia nữ nhân rất đáng thương , Kỳ Vân làm sao nhìn tâm ném mặc kệ?

Kỳ Vân còn nhớ rõ Lưu Băng tiến vào không gian lúc nói câu kia khắc cốt minh tâm lời nói: "Kỳ Vân , sau này ta là người mà sống ."

Có trời mới biết nếu như Kỳ Vân nhẫn tâm vứt xuống nàng về sau , nàng có thể hay không chống đỡ?

Cho nên , tuy nhiên hư đêm trăng thương tâm rơi lệ , Kỳ Vân vẫn là lựa chọn trầm mặc không nhìn tới nàng .

Hư đêm trăng những người nào? Xem Kỳ Vân bộ dạng đã biết rõ hẳn xác thực trong nội tâm có người , trong nội tâm càng là ủy khuất , khóc vậy mà có một tí đau lòng .

Vốn là hư đêm trăng thút thít nỉ non là vì tại quý kiều ở trong thời điểm biết là Kỳ Vân cứu mình cùng phụ thân mệnh , còn nữa phụ mệnh như núi , lớn hơn Thiên . Nhất là hôn nhân đại sự như vậy , hư đêm trăng bình thường có thể làm nũng đùa nghịch hoành , nhưng là đối với đại sự như vậy hay là nghe theo phụ thân an bài .

Vừa rồi đi gọi Kỳ Vân thời điểm , Kỳ Vân bị chính mình đá xấu vắn cửa áp trên mặt đất hư đêm trăng mới biết được Kỳ Vân không phải người trong võ lâm , chỉ là một bình thường không thể lại người bình thường . Mà hư đêm trăng trong lòng vị hôn phu tắc thì là một đình thiên lập địa đại hào kiệt xuất , đại anh hùng , tựa như 'Bắc Tiêu Phong , gió phương nam vân ' Hoa Sơn 'Ma giáo sát tinh' Đoạn Tử Vũ người như vậy .

Cho nên vốn là không quá tình nguyện trong lòng , lại phải biết Kỳ Vân có hôn ước trong người , thì càng ủy khuất . Hư đêm trăng một cái giang hồ xếp hàng thập đại mỹ nữ xếp hạng thứ ba mỹ nhân , làm cho nàng lại đi Kỳ Vân trên cửa vẫn không thể kiêu ngạo , chỉ có thể làm cái vợ lẽ , đứng đề cập trong nội tâm đến cỡ nào không tình nguyện .

...

Nhưng !

Nhưng là 'Quý Vương' hư nếu không sẽ đáp ứng sao? Hiển nhiên là không thể nào đấy , dù sao 'Quý Vương' hư nếu không tình thông xem bói hỗ trợ sao thuật , mặc dù thấy không rõ Kỳ Vân vận mệnh như thế nào , nhưng là mang ở trên mặt trước mặt hỗ trợ kinh người vô cùng , Kỳ Vân trên mặt từ khí , đình đầu ba tắc dị tượng xuất hiện nhiều lần , rõ ràng là vương giả thiên hạ chi quý tướng .

Còn nữa tại quý trong kiều đủ loại biểu hiện đến xem , Kỳ Vân tuyệt không phải dễ dàng chi nhân , khẳng định có điều giấu giếm . Hư nếu không lần thứ nhất bấm đốt ngón tay Kỳ Vân không có kết quả , về sau vận dụng xem sao tra mệnh thuật , cuối cùng thời khắc máu chốt Lang Lăng bầu trời lại chợt hiện tiếng sấm , làm cho hư nếu không tự hủy đạo cơ ba năm .

Người như vậy 'Quý Vương' hư nếu không lại hồ đồ có thể không rõ nguyên do trong đó? Người như vậy nếu như gần đây khôn khéo vô cùng 'Quý Vương' đem Kỳ Vân để đi , vậy sau này thật muốn tự hủy hai mắt !

"Hồ đồ ! Thực là từ nhỏ đem người làm hư rồi , đứng một bên ! " Quý Vương' hư nếu không lạnh lùng quát .

Hư đêm trăng rõ ràng không tin con mắt của mình cùng lỗ tai , gần đây yêu thương phụ thân của mình từ nhỏ đến lớn không có lớn tiếng cùng chính mình nói câu nào , không nghĩ tới tại chính mình hôn nhân đại sự phía trên , rõ ràng nghiêm nghị như vậy quát bảo ngưng lại chính mình .

Chương 18: Tại phủ vân

Chương 18: Tại phủ vân

2015-10-13 19:00:00

Bởi vì Quý Vương lần thứ nhất cùng hừ đêm trắng nổi giận lớn như vậy , hừ đêm trắng nhất thời quên thút thít nỉ non , trừng trừng mắt nhìn xem vừa quen thuộc lại vừa xa lạ phụ thân , khuôn mặt không tin , căng là hận hận nhìn xem Kỳ Vân !

'Quý Vương' hừ nếu không hạ tâm sắc đá nhấn tâm không nhìn tới hừ đêm trắng , khỏi cần phải nói , chỉ bằng vào cứu được Hoa Sơn , Thiên Sư giáo , Cái Bang , phải Tiêu Dao cùng minh giáo mọi người , trong chuyện này nhân tình liền phi thường lớn . Huống hồ Kỳ Vân vẫn là Tiêu Phong , Đoàn Dự cùng Hư Trúc anh em kết nghĩa , trong chuyện này lực ảnh hưởng cùng năng lượng bao lớn , hừ nếu không sao lại , há có thể không biết?

Đương nhiên điểm trọng yếu nhất vẫn là Kỳ Vân trước mặt hỗ trợ , hừ nếu không cả đời duyệt vô số người , Kỳ Vân trước mặt hỗ trợ toàn bộ lớn Hạ Hoàng Triều cùng trong chốn võ lâm đích tuổi còn trẻ tuổi kiệt không có một người nào có thể sánh được đấy.

"Nguyệt nhi từ nhỏ bị ta thói quen lớn hơn , người chó đẻ ở trong lòng ." 'Quý Vương' hừ nếu không quay đầu đối Kỳ Vân vừa cười vừa nói .

Hừ đêm trắng nhìn xem phụ thân cười đối Kỳ Vân nói như vậy , đối nữ nhi của mình như vậy hung ba ba , trong nội tâm càng là tức muốn chết , trong nội tâm thầm nghĩ "Hừ! Người một cái chết Kỳ Vân , nếu như ta thực gả đi nhất định đánh chính là người không xuống giường được , cho người chủ động lui như vậy quan hệ thông gia !"

"Cái này ... Quý Vương ..."

"Nếu như người không chê lão phu si lớn hơn người vài tuổi , liền gọi ta là một tiếng hừ lão hoặc như gọi thẳng tên húy chính là , Quý Vương là trong giang hồ danh hào , bây giờ là trong nhà không có người ngoài ."

"Ân , hừ lão quá khiêm nhường ! Hừ tiểu thư không muốn ta xem liền chó miễn cưỡng rồi , hôn nhân là đại sự , há có thể trò đùa? Kỳ Vân trong nhà thực sự một môn hôn sự , hãy nói lấy ngài 'Quý Vương phủ' biển chữ vàng cùng hừ tiểu thư dung mạo như thiên tiên , nhất định có thể tìm được một cái thích hợp hơn ." Kỳ Vân lần đầu tiên xem hừ đêm trắng liền giật nảy mình , một cái nữ nhân xinh đẹp như thế , Kỳ Vân nói một điểm lòng ái mộ không có nhưng cũng là giả dối .

Tuy nói cự tuyệt diệu rồi là vụ hôn nhân này là Kỳ Vân là một người nam nhân phải làm , nhưng là nghe được hừ đêm trắng minh xác cự tuyệt Kỳ Vân vẫn là tâm lý không dễ chịu . Là một người nam nhân , bị một cái xinh đẹp hừ không tưởng nổi nữ nhân ở trước mặt cự tuyệt , hơn nữa nếu như mình không cự tuyệt chính là mình nữ nhân , chuyện như vậy đối ai cũng trước đều cách ứng với sợ .

"Ai , Kỳ Vân , cái này sẽ là của người không phải . Nam nhân ba vợ bốn nàng hầu quá bình thường , Nguyệt nhi đi người Kỳ gia tức là làm thiếp lại có thể thế nào? Vụ hôn nhân này nếu như Kỳ Vân người đáp ứng , quyết định như vậy đi !" 'Quý Vương' hừ nếu không có chút nóng nảy , nghe Kỳ Vân mà nói còn không muốn tiếp nhận , vội vàng nói , "Huống hồ , nam hôn nữ gả sự tình vốn chính là do cha mẹ quyết định , người yên tâm , 'Quý Vương phủ' hay là ta hừ một đương gia !"

"Phụ thân , làm sao người có thể như vậy đối con gái? Vì cái gì nhất định khiến ta gả cho Kỳ Vân? Con gái đừng làm thiếp , con gái không lấy chồng ! Ô ô ~~~~" hừ đêm trắng không thể tin nhìn xem phụ thân của mình , mặc dù làm thiếp sao? Phụ thân đây rốt cuộc là làm sao vậy?

Cái kia từ nhỏ yêu thương phụ thân của mình đến cùng là thế nào? Cái này Kỳ Vân đến cùng có thần thông gì có thể làm cho tầm mắt cao như vậy phụ thân như vậy?

"Nguyệt nhi , nghe lời , trước đáp ứng , một hồi ta sẽ giải thích cho người trong đó nguyên do đấy."

Hừ đêm trắng đang đau lòng gần chết thời điểm , đột nhiên nghe được phụ thân Quý Vương truyền âm , đang đang do dự , lại nghe Kỳ Vân nói ra : "Hừ lão tuyệt đối đừng , Kỳ Vân một kẻ áo vải phạm nhân , có thể nào xứng được với lệnh thiên kim? Mong rằng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra , Kỳ Vân cáo lui trước ."

Nhìn xem thương tâm hừ đêm trắng Kỳ Vân trong nội tâm rất là không dễ chịu , không biết 'Quý Vương' Hừ nếu không có chủ ý gì , nói xong trực tiếp tự ly khai .

"Người ... Chuyện này. .. Ai !" 'Quý Vương' Hừ nếu không trưng liểu trưng tay , vô lực rũ xuống , nặng nề thở dài một hơi .

Hừ đêm trắng gặp Kỳ Vân đi , chảy nước mắt đối phụ thân nói ra : "Phụ thân ... Ô ô ~ người ... Người không yêu Nguyệt nhi sao? Làm sao người có thể đối xử như thế con gái?"

...

Bỗng nhiên một đạo mê người thân ảnh của vô thanh vô tức tránh vào , tiến đến người này đang mặc một thân tố lục xiêm y , sờ sờ động lòng người ,

dáng người càng là mê người đã đến , bên ngoài khoác trên vai màu đen áo choàng , sau lưng chọc vào một thanh trường kiếm , đầu kết cung búi tóc , khí độ càng là cao quý ung dung .

Người này đúng là 'Quý Vương' Hư nếu không thất phu nhân , hư đêm trăng đích sư phụ tại phủ vân !

Tại phủ vân vừa tiến đến liền theo dõi 'Quý Vương' Hư nếu không , một hồi lâu mới thở dài một hơi nói: "Ai ! Ta biết ngươi làm như vậy nhất định có lý do của ngươi , ta còn là hy vọng ngươi có thể giải thích một chút , nếu không ... Nguyệt nhi thật sự quá bị ủy khuất rồi."

"Oa ~~~ Thất Nương , Nguyệt nhi trong nội tâm thật khổ đấy, phụ thân không cần nữ nhi ." Hư đêm trăng gặp thương yêu nhất mình Thất Nương đã đến , oa một tiếng nhào vào tại phủ vân trong ngực , khóc càng dữ tợn .

"Nguyệt nhi nghe lời , Thất Nương đau Nguyệt nhi , nghe lời , đừng khóc ah ." Tại phủ vân vỗ nhẹ hư đêm trăng , nhỏ giọng an ủi .

'Quý Vương' Hư nếu không thấy ở phủ vân tiến đến , trong mắt lờ ra một tia áy náy , tuy nhiên ngoại giới cũng biết tại phủ vân là của mình thất phu nhân , thật là như thế sao? Thờ dài một hơi nói: "Tiểu Vân , Kỳ Vân không đáp ứng , việc này khó giải quyết ."

"Cái này Kỳ Vân rốt cuộc là ai? Vì sao ngươi coi trọng như vậy hửn? Như thế nào khó giải quyết?" Tại phủ vân giọng dịu dàng liền hỏi , tựa hồ muốn thay hư đêm trăng lấy lại công đạo giống như .

'Quý Vương' hư nếu không cười khổ một tiếng , con mắt nhìn xem phía ngoài lá rụng , nói: "Lại đến cuối mùa thu rồi, hàng năm cái lúc này tổng hội không nổi nhớ tới rất nhiều chuyện ."

"Nguyệt nhi nha đầu kia ta từ nhỏ cùng chiều , ta làm sao có thể không thêm để ý Nguyệt nhi hôn nhân đại sự?" Hư nếu không đột nhiên theo dõi tại phủ vân nói: " ngươi có lẽ không biết Nguyệt nhi thể chất , chính là ngàn năm không gặp 'Chỉ âm thân thể' đơn giản mà nói Nguyệt nhi căn bản không có thể như bình thường nữ nhân giống như ."

"Lại đang làm gì vậy?" Tại phủ vân nghi ngờ hỏi , mà ngay cả hư đêm trăng đều đành chỉ thút thít nỉ non , từ té nghe lấy phụ thân nói chuyện .

"Còn không phải cái này 'Chỉ âm thân thể' tạo nên hay sao? Vậy nam tử như không phải trong cơ thể tu tập chí dương huyền công , cùng Nguyệt nhi cùng phòng ! Nếu không cần thiết một lát , sẽ gặp bị đông thành tượng băng !"

"À?"

"Cái gì? Cái này 'Chỉ âm thân thể' bá đạo như vậy?" Tại phủ vân nhìn xem hư đêm trăng , trong mắt lờ ra một mảnh thương yêu , chợt nhớ tới cái gì , nói ra: "Nếu như vậy , vừa rồi Kỳ Vân cũng nói chính mình không có tu tập huyền công , ngươi vì sao phải lại để cho Nguyệt nhi gả cho Kỳ Vân ."

Hư đêm trăng chớp mắt một cái , lê hoa đài vũ bộ đáng quả thực làm người thương yêu yêu , nhìn xem phụ thân hư nếu không .

Hư nếu không chấp hai tay sau lưng , trong phòng chậm rãi bước đi thông thả cất bước đến , nói ra: "Đâu chỉ là bá đạo? Nguyệt nhi năm nay mười tám tuổi , nếu như ... Nếu như không thể tại hai mươi năm đó bài trừ cái này 'Chỉ âm thân thể' cái kia ..."

Hư nếu không dừng bước lại , nặng nề ngồi ở trên ghế mây , trầm trọng nói ra: "Cái kia ngưng tụ hai mươi năm chí âm chỉ khí sẽ đem Nguyệt nhi đông thành tượng băng , thậm chí ... Thậm chí ngay cả linh hồn cũng cùng nhau tiêu tán ."

"Huống hồ , các ngươi thật sự cho rằng Kỳ Vân không hề nội lực tự là một người bình thường? Các ngươi thật sự là quá coi thường Kỳ Vân rồi!" Hư nếu không nhắc tới Kỳ Vân lại là cho đã mất tinh quang , nói ra: "Một người bình thường làm sao có thể tại lão phu 'Diêm vương Chiêu Tế' cùng 'Tụ âm trận' hạ không bị ảnh hưởng chút nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Ra oai phủ đầu

Chương 19: Ra oai phủ đầu

2015-10-14 19:00:00

Tại phủ vân lúc này mới nhớ tới , Kỳ Vân đã từng bước vào qua 'Quý kiều'.

Mà hừ đêm trắng cũng đột nhiên hồi tưởng lại Kỷ Vân tại 'Quý kiều' bên trong chuyện tình, nếu như phụ thân hừ nếu không không nhắc lên, hừ đêm trắng tựa hồ đều quên.

"Một người bình thường có thể biết cái kia hai cái trận pháp? Huống hồ cuối cùng phá trận thời khắc máu chốt ma khí tung hoành, bình thường người đều chịu không được cái này ma khí xâm thể, các người nhìn lại Kỷ Vân, như là có chuyện người sao?"

Hừ nếu không càng nói càng nhanh: "Còn có điểm trọng yếu nhất, Nguyệt nhi người không biết là từ khi 'Quý kiều' đi ra về sau người toàn thân dễ dàng sao? Như như giò trong xương vậy chỉ âm hàn khí cho người hàng năm hôm nay đều chịu nhiều đau khổ, người xem một chút người bây giờ."

Sau khi nói xong, tại phủ vân ngây ngẩn cả người, hừ đêm trắng cũng ngây ngẩn cả người.

Hừ nếu không không để ý đến hai người, đón lấy đối với phủ vân nói ra: "Tiểu Vân, người cũng thấy đấy, Hoa Sơn Đoạn Tử Vũ cùng Vũ Dương Trương vô kỵ đánh nhau thời điểm. Đoạn Tử Vũ phát ra chiêu đó 'Cửu Âm Cửu Dương' Trương vô kỵ bị Tiêu Phong dùng 'Thiếu Lâm Long Trảo Thủ' cứu đi, năng lượng màu tím kia bóng lao ra lối dài đánh về phía đám người thời điểm, người còn nhớ rõ sao? Ta xem rãnh mạch, ngay tại Kỷ Vân bên cạnh bị Đoàn Dự dùng 《Lục Mạch Thần Kiếm》 đánh trúng nổ tung, Kỷ Vân rõ ràng một chút việc đều không có."

"Điều này có ý vị gì, chẳng lẽ các người không rõ ràng lắm sao? Một cái không biết võ công người bị lớn như vậy trùng kích đánh trúng mà lông tóc không tổn hao gì, hơn nữa có thể phá giải đây cơ hồ vô giải kỳ trận, hơn nữa không sợ ma khí xâm thể."

Hừ nếu không nói xong, nhìn xem hừ đêm trắng ôn nhu nói: "Nguyệt nhi, ta liền người một đứa con gái như vậy, gả cho Kỷ Vân phụ thân tin tưởng người sẽ hạnh phúc!"

"Phụ thân, ta biết rồi, vừa rồi Nguyệt nhi hiểu lầm phụ thân rồi, phụ thân đừng nóng giận, Nguyệt nhi sai rồi." Hừ đêm trắng theo tại phủ vân trong ngực đứng lên, lời kéo hừ nếu không hai tay, thấp giọng nói xin lỗi, "Phụ thân, ta đáp ứng người gả cho Kỷ Vân, người yên tâm đi, con gái hiểu chuyện rồi, về sau cũng sẽ không chọc giận người cùng Thất Nương lo lắng."

"Ngao Nguyệt nhi, phụ thân làm sao sẽ quai người thì sao? Phụ thân biết rõ trong lòng người ủy khuất." Hừ nếu không vuốt hừ đêm trắng đầu, trong mắt lộ ra lo lắng nói: "Bây giờ không phải là người có đáp ứng hay không vấn đề, ai."

"Được tiện nghi còn ra về? Ta đi tìm hần, ta cũng không tin hần dám không đáp ứng, Hừ!" Kiều rên một tiếng, tại phủ vân lắc lắc uyển chuyển hông của chi, hướng Kỷ Vân phòng trọ đi tới.

"Tiểu Vân... Người... Ai." Hừ nếu không một tiếng thở dài khí, nhìn xem con gái hừ đêm trắng cười khổ một hồi.

Hừ đêm trắng thì là ngoe đầu, nhếch cái miệng nhỏ nhắn, hội ý bật cười...

...

Tại phủ vân mặc dù khí thế hung hăng đi đến đuổi Kỷ Vân, nhưng là đuổi tới Kỷ Vân cửa ra vào lại do dự, đứng đầy một hồi, hít sâu một hơi, đuổi ra hành tây ngọc hai tay nhẹ nhàng linh hoạt vài cái Kỷ Vân cửa phòng.

"Bành, thỉnh thích."

Kỷ Vân vừa trở lại trong phòng, muốn trở lại không gian hảo hảo nghiên cứu một chút 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' vừa ngồi xuống chợt nghe đến tiếng đập cửa, tưởng rằng 'Quý Vương' hừ nếu không, thuận miệng nói: "Hừ lão, Kỷ Vân mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi một chút, có chuyện gì một hồi rồi nói sau."

"Ta là Nguyệt nhi Thất Nương, Kỷ Vân người mở cửa ra." Tại phủ vân nhẹ giọng nói ra.

"Nguyệt nhi Thất Nương? Chẳng lẽ là hừ nếu không danh nghĩa thất phu nhân, tại phủ vân?" Kỷ Vân nghe được ngoài cửa nhu nhu nhược nhược thanh âm của, chợt nhớ tới nữ nhân này là ai.

Vị này Phúc Vũ Phiến Vân trong hiếm có mấy mỹ nữ, lúc ấy bị Hàn Bách thu nhập hậu cung, không nghĩ tới bây giờ có thể ở chỗ này nhìn thấy nàng.

Kỷ Vân đứng dậy mở cửa về sau, tại đứng ngoài cửa một vị đang mặc tổ lục quần áo nịt, đem dáng người đường cong hoàn mỹ triển hiện phát huy vô cùng tinh tế, bên ngoài khoác trên vai màu đen áo choàng càng lộ vẻ một tia lực lượng thần bí hấp dẫn.

Tại phủ vân mặc dù nhìn về phía trên không có hừ đêm trắng thâm mỹ như vậy hư ảo, nhưng là cái loại này thành thực nữ nhân tán phát khí tức ngược lại càng làm cho nam nhân chịu không được, thực tế Kỷ Vân đến từ Hoa Hạ, đối ở phương diện này càng là không chịu nổi.

Chỉ xem tại phủ vân ánh mắt kia, Kỷ Vân trong cơ thể đều dâng lên một cỗ vô danh tà hỏa, sợ hãi xấu mặt, Kỷ Vân ổn định tâm thần, đề xuống trong lòng tà hỏa, hai mắt nhìn thẳng vào tại phủ vân, nói: "Không biết thất phu nhân tìm Kỷ Vân chuyện gì?"

"Đê xồm, hừ." Tại phủ vân nhìn xem Kỷ Vân cái kia bay lên hai mắt, toàn thân không được tự nhiên, trong nội tâm ám chửi một câu.

Bất quá cơ hồ trong nháy mắt Kỷ Vân hai mắt liền trong suốt, mặc dù không biết Kỷ Vân dùng phương pháp gì đề xuống, vẫn là hết sức bội phục, muốn biết mình thế nhưng mà tu luyện qua mị công, bình thường người xem chính mình căn bản sẽ không khiến cho chính mình động một chút cảm giác, nhưng là chẳng biết tại sao, Kỷ Vân bị mê hoặc lập tức nhìn chính mình cái nhìn kia, phảng phất có thể nhìn thấu chính mình giống như, toàn thân mềm

yếu .

Đề xuống trong nội tâm khác thường tình cảm , tại phủ vân nhìn Kỳ Vân liếc , liền hỏi: "Chẳng lẽ người để chính ta tại cửa ra vào trả lời vấn đề của người sao? Không mời ta tiến đi ngồi một hồi?"

Lời vừa ra khỏi miệng , tại phủ vân liền xấu hổ đỏ mặt , nói như vậy không khác khiêu khích , chẳng biết tại sao , nhìn từ xa Kỳ Vân còn không có cảm giác như vậy . Khoảng cách gần xem Kỳ Vân , trái tim của mình sẽ đại loạn , mất đi đúng mực .

"Thất phu nhân mời đến , thứ cho Kỳ Vân đường đột , xin mời!"

Kỳ Vân khẽ vươn tay , mở ra một cái khác phiên cửa phòng , một tay nhường lối , tại phủ vân lắc lắc eo thon chỉ đi vào , nhìn thoáng qua đề lên bàn "Ỗ Thiên Thân Kiểm " không có lên tiếng , liền ngồi xuống .

Kỳ Vân đóng cửa lại , đi đến trước bàn , xuất ra hai cái ly , tục trước hai chén trà thơm , lấy trước này sinh một ly , uống một hơi cạn sạch , như uống rượu bình thường uống xong về sau , liền nhìn xem tại phủ vân nghiêm mặt nói: "Không biết thất phu nhân tìm tại hạ có chuyện gì? Mong rằng thất phu nhân cáo tri ."

Tại phủ vân nâng chung trà lên , tay trái dùng ống tay áo chống đỡ , khẽ nhấp một miếng , đặt chén trà xuống , nhìn xem Kỳ Vân nói: "Ta là vì Nguyệt nhi chuyện của mà đến , Nguyệt nhi đã đồng ý gả người làm vợ , không biết người làm gì ý định?"

Tại phủ vân vừa vào cửa Kỳ Vân đã biết rõ cái này thất phu nhân cần làm chuyện gì , nếu như không phải là bởi vì hư đêm trăng , nàng căn bản không khả năng buông tư thái đến tìm Kỳ Vân .

Hơn nữa tại cửa ra vào cái nhìn kia , Kỳ Vân rõ ràng cảm giác được tại phủ vân dùng tới mị công , muốn cho mình một hạ mã uy . Nếu như Kỳ Vân không là một tu chân giả , rất có thể tựu ra đại sự .

Huống hồ Kỳ Vân đã mơ hồ biết rõ Quý Vương tại sao phải lại để cho hư đêm trăng gả cho mình , khẳng định biết mình một sự tình , lấy Quý Vương khôn khéo , nếu như không là bởi vì chính mình đặc biệt , hẳn chắc chắn sẽ không lại để cho hư đêm trăng khuất thân gả cho chính mình . Hiện tại tại phủ vân lại tới có nên nói hay không khách , Kỳ Vân liền càng chắc chắn .

"Hừ, vừa rồi người không phải là cho ta ra oai phủ đầu sao? Hiện đang chủ động quyền trong tay ta , xem ta không hảo hảo chơi người !" Kỳ Vân hạ quyết tâm , âm thầm nói ra .

Trong nội tâm không thoải mái Kỳ Vân , ngược lại khẽ mỉm cười nói: "Thất phu nhân nên biết Kỳ Vân đã có hôn ước trong người , Nguyệt nhi đi theo Kỳ Vân kì thực ủy khuất , cho nên ... Cửa hôn sự này Kỳ Vân không có ý định đáp ứng . Huống hồ , nếu như việc này truyền đi , đối Quý Vương phủ cùng Nguyệt nhi mà nói , cũng là một thương tổn không nhỏ ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cửa hồi môn

Chương 20: Cửa hồi môn

2015-10-15 19:00:00

Tại phủ vân nghe xong Kỳ Vân lời mà nói..., thầm mắng Kỳ Vân không biết tốt xấu , nhưng là thấy Kỳ Vân lấy lễ đón tiếp , nói cũng có lý có cứ , chỉ có thể đề xuống lửa giận , nói: "Nam nhân ba vợ bốn nàng hầu là chuyện rất bình thường , Nguyệt nhi qua người Kỳ gia cửa chính là người Kỳ gia người. Nói sau , Quý Vương phủ mặc dù tại giang hồ không nhập lưu , nhưng là dám đến châm chọc khiêu khích người hay là không nhiều lắm , cho nên cũng không nhọc đến người quan tâm ."

"Ta vẫn không thể đáp ứng , huống hồ ta ở lại đây hai ngày muốn đi Ma Môn cùng Từ Hàng Tĩnh Trai , không biết năm nào tháng nào rơi xuống trời về , không thể làm trễ nãi Nguyệt nhi hôn nhân đại sự . Trừ phi ... Được rồi, cứ như vậy đi ."

"Trừ phi cái gì? Người nói , chỉ là Quý Vương phủ có thể làm được đấy , một nhất định sẽ không để cho người thất vọng , người chó quá mức a , được tiện nghi còn ra về ."

Tại phủ mây trôi cái miệng nhỏ nhắn phình đầy , nhưng là vừa không thể được tội Kỳ Vân , cái kia quyết miệng bộ dáng tức giận lúc này thoát nhìn thật là

đẹp mắt . Tại phủ vân một cái hơn 30 tuổi nữ nhân , có vẻ tức giận lại như tiểu nữ nhân giống như , bộ dáng kia thoát nhìn phải nhiều mê người thì có nhiều mê người .

Kỷ Vân cũng là xem ánh mắt của một mực , nhìn ngay lập tức hướng nơi khác , cố ý xâu tại phủ vân khẩu vị , lắc đầu nói: "Vẫn là không nói , nói người cũng làm không được , ngược lại làm cho Kỷ Vân làm một cái ác nhân , ai ... Không nói cũng thế , không nói cũng thế ."

Nhìn xem Kỷ Vân rung đùi đắc ý lâu không bị ăn đòn bộ dáng , tại phủ vân răng ngà thâm cảm , sáng giọng: "Người nói , người muốn người nói ra đến ta liền biết làm đến ."

"Thật sao? Nhưng là ta không tin làm sao bây giờ đâu này?"

"Người ... Ta tại phủ vân thế , nếu như ta làm không được , đã kêu ta ..."Tại phủ vân giờ tay trái lên liền thế , chỉ là còn không có phát xong , đã bị Kỷ Vân đã cắt đứt .

"Tốt rồi , tốt rồi , ta tin tưởng người rồi."Kỷ Vân vội vàng ngăn cản lại , đừng chơi lớn rồi , " vậy thì tốt , ta nhưng đã nói ah ."

"Nói mau !"Tại phủ mây trôi hàm răng ngứa , không nghĩ tới cái này Kỷ Vân chính là một cái hỗn đản .

"Nếu như muốn cho Nguyệt nhi gả cho ta là vợ , người cái này Quý Vương trên danh nghĩa thất phu nhân nhất định phải cùng một chỗ cùng gả tới , ai , nói hay lắm , không mang theo tức giận đó a ."

Kỷ Vân nói xong , liền lui về phía sau hai bước về mặt hải hước nhìn xem tại phủ vân , nhìn nàng làm sao bây giờ , kết cuộc như thế nào .

"Ah ."Tại phủ vân nghe xong Kỷ Vân điều kiện , 'Ah' một tiếng kêu lên , mặt mũi tràn đầy đỏ bừng , bất khả tư nghị nhìn xem Kỷ Vân .

"Cái này ghê tởm hỗn đản , ta là Nguyệt nhi Thất Nương , lại để cho để cho ta như của hồi môn nhà đầu đồng dạng cùng gả cho hắn , phi ! Nằm mơ !"Tại phủ vân trong nội tâm hận chết Kỷ Vân , không nghĩ tới Kỷ Vân đưa ra như vậy một cái điều kiện .

Đưa tay chỉ Kỷ Vân , tại phủ vân vừa - xấu hổ , sáng giọng: "Người ... Ta là Nguyệt nhi Thất Nương , người . . . Người rõ ràng ... Người rõ ràng đề điều kiện như vậy , người . . ."

Nhìn xem tại phủ vân tức giận đều nói không nói liền , Kỷ Vân giễu giễu nói: "Ai , ta thì không nên nói ra , nói ra người cũng làm không được , ai , dù sao ta là đã nhìn ra , người là muốn trốn nợ quá? Đúng không , bây ... Phu ... Người ."

Kỷ Vân một câu cuối cùng 'Thất phu nhân' cơ hồ một chữ một cái nói ra , phối hợp trên mặt cái kia biểu tình hải hước , phải có nhiều lâu không bị ăn đòn thì có nhiều lâu không bị ăn đòn .

"Người . . ."Tại phủ vân nhìn xem Kỷ Vân , hận không thể rút Kỷ Vân da , Nhưng là , dù sao cái này là mình đáp ứng , bất quá mặc dù là thua cũng sẽ không khiến Kỷ Vân sống khá giả , nhân tiện nói: " được , Kỷ Vân ta đáp ứng người của hồi môn . Nhưng là ta dù sao cũng là Quý Vương phủ thất phu nhân , việc này người phải cùng nhạc phụ tương lai của người hư nếu không thương lượng , nếu như hắn đồng ý , ta không có ý kiến gì ."

"Người ... "Kỷ Vân nghe xong tại phủ vân lời mà nói..., lập tức ịu xù .

Việc này có thể cùng 'Quý Vương' thương lượng sao?

Như thế nào thương lượng?

Liền đi qua nói với Quý Vương , "Hư lão , ta nghĩ lấy con gái của người , bất quá người phải đậu vào của người thất phu nhân tới của hồi môn , bằng không thì việc này không dễ làm ah ."

Đoán chừng lời kia vừa thốt ra , cũng sẽ bị 'Quý Vương' một roi cho rút ra .

Nhìn xem kinh ngạc Kỷ Vân , tại phủ vân ngược lại nhẹ nói lỏng , che miệng khẽ cười nói: "Ta nhưng là đáp ứng ah , chỉ cần người với hắn thương lượng xong , ta liền theo Nguyệt nhi nhà đầu kia cùng nhau gả cho người , khanh khách . . ."

"Xem như người lợi hại !"Kỷ Vân bất đắc dĩ nói , vốn muốn đùa giỡn tại phủ vân , không nghĩ tới đùa giỡn không thành bị chơi .

Bất quá Kỷ Vân lập tức liền nghĩ tới , cười nói: "Người đã đã đáp ứng , như vậy trước đến cho ta xoa xoa vai đi , vãn về hết vai sẽ đi qua làm ấm giường ."

"Người . . . Ta đi thôi! Kỷ Vân , hy vọng người không cần phạm đến trên tay của ta , bằng không thì cho người quả ngon để ăn đấy!" Tại phủ vân hận hận nói , nói xong liền hốt hoảng mà chạy .

Chỉ là tại phủ vân không có chút nào cảm thấy được ngay tại cách đó không xa 'Quý Vương' lúc này nở nụ cười lại như một con cáo già .

...

Đóng cửa lại về sau , Kỷ Vân lẳng lặng đã ngồi một hồi , nghĩ đến chính mình việc cần phải làm . Cách {Khai Thiên kiếm} đại lục đã hơn hai năm rồi,

không biết kỹ toàn bộ cùng Lưu Băng 2 người thế nào .

"Có phải hay không trở về thiên kiếm đại lục một chuyến xem bọn hắn?"

Kỷ Vân như có điều suy nghĩ nghĩ đến , dù sao trong nhà còn có lo lắng , phụ thân của mình , tỷ tỷ , còn có kỹ toàn bộ cha mẹ đợi một chút, nếu như kỹ toàn bộ ở bên kia đứng vững vàng chân , Kỷ Vân không muốn chậm trễ nửa thời gian , mau chóng lại để cho người nhà quá sớm tiến hành tu chân .

Dù sao cha mẹ mấy tuổi đã qua tu chân tốt nhất thời khắc , tuy nói là tu chân , lại cũng chỉ là kéo dài thoáng một phát tuổi thọ mà thôi .

"Ân , xử lý xong Quý Vương phủ chuyện tình , ta liền ly khai nơi này , mau chóng xoay chuyển trời đất kiếm đại lục một chuyến , an bài thỏa đáng về sau, lại đến cái chỗ này ."

Kỷ Vân sâu xa bên trong có loại cảm giác , đại lục này có vật mình cần , hơn nữa thứ này đối với chính mình trọng yếu phi thường .

"Đến cùng là cái gì chứ? Chẳng lẽ là cái kia năm loại chữa trị Tử Phủ đích thiên tài địa bảo? Không có đạo lý a, đại lục này chỉ là một rất bình thường tập võ đại lục , căn bản không khả năng đắc đạo phi thăng . Tại như vậy cấp thấp đại lục làm sao có thể tìm được cái kia năm loại chí bảo đâu này?"

Kỷ Vân thông qua mấy năm này tu hành dần dần minh bạch , Tử Phủ bị hủy , không thể luyện khí là đáng sợ cỡ nào .

Đầu tiên , không thể luyện khí tự nhiên không khả năng tu luyện nguyên thần thứ hai , trừ phi tu vi đột phá phản hư Địa Tiên , bước vào Thiên Thần cảnh giới .

Nhưng là bước vào phản hư Địa Tiên muốn đột phá đến thiên thần cảnh có tứ đại thiên kiếp , phong kiếp , hỏa kiếp , lôi kiếp cùng tâm ma cướp . Giống như luyện khí sợ nhất lôi kiếp , nếu như không độ được lôi kiếp chỉ là nguyên thần thứ hai có thể chạy ra liền có thể vì "Lục Địa Thần Tiên " cũng xưng là "Tán tiên".

Nếu như một khi thông qua Phong Hỏa lôi tam đại thiên kiếp , như vậy cuối cùng tâm ma cướp lại đơn giản nhất bất quá vậy . Bởi vì luyện khí lưu bản thân liền am hiểu ngộ đạo , đối với tâm ma cướp có thể nói ít phí phá hủy chỉ lực có thể vượt qua .

Tiếp theo , tựu là Kỷ Vân bây giờ tình huống , Tử Phủ bị hủy không thể tu luyện nguyên thần thứ hai . Nếu như không thể tu luyện nguyên thần thứ hai , liền ý nghĩa Phong Hỏa lôi tam đại thiên kiếp không thể có một tia một hào sơ xuất , nếu như xuất hiện sơ xuất , liền bình giải đều làm không được đến sẽ triệt để tiêu tán tại tam giới , liền luân hồi khả năng đều không có .

Còn có một điểm cuối cùng điểm chết người nhất , cái kia chính là luyện thể lưu lớn nhất đoàn bản , ngộ đạo !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tây Phương Canh Kim

Chương 21: Tây Phương Canh Kim

2015-10-16 23:23:23

Kỷ Vân tại trong không gian linh lực như thế dồi dào , linh dịch cơ hồ đem làm nước uống như vậy điều kiện tốt xuống, hai năm mới khó khăn lắm đột phá đến Tử Phủ cảnh giới .

Tiên thiên cảnh đột phá Tử Phủ là đơn giản nhất, đối với ngộ đạo cũng là dễ dàng nhất, Kỷ Vân đều dùng thời gian hai năm , có thể nghĩ phía sau cảnh giới tăng lên có khó khăn dường nào .

Phải biết rằng Nguyên Thần cảnh giới có thể phân nguyên thần thứ hai , cộng đồng ngộ đạo , bởi vì tâm tình là muốn thông đạt. Nguyên thần thứ hai nếu như hiểu thông một cái thiên đạo , tương ứng bản tôn cũng sẽ lập tức linh ngộ .

Nhưng là Kỷ Vân không thể phân nguyên thần thứ hai , hơn nữa đối đạo cảm ngộ lại phi thường thấp , như vậy độ kiếp thời điểm liền hết sức khó khăn .

Luyện khí sợ nhất Phong Hỏa lôi tam đại thiên kiếp tại luyện thể lưu trước mặt có thể nói vô cùng đơn giản đã đến , bởi vì luyện thể lưu tự là lấy thân thể làm vũ khí , vì pháp bảo .

Nhưng là cuối cùng một đạo tâm ma cướp , đối với luyện thể lưu lại giống như rãnh trời giống như khó có thể vượt qua . Bởi vì đối đạo cảm ngộ bản

thân liền tương đối thấp , mà tâm ma cướp cấu trúc tâm ma thế giới Uyển Như chân thật , không hề sơ hở , vậy luyện thể lưu cũng sẽ ở tâm ma cấu trúc thế giới vô tận mất phương hướng , cuối cùng thần lực hao hết tựu là tan thành mây khói ngày .

Biết được trong đó lợi hại quan hệ Kỳ Vân , cho nên thập phần bức thiết muốn làm thật độ kiếp trước khi tìm được chữa trị Tử Phủ năm loại thiên tài địa bảo .

Vốn Kỳ Vân muốn rời đi cái này tập võ đại lục , bởi vì ở chỗ này đối với Kỳ Vân tu luyện có thể nói không có có một tia một hào trợ giúp , nhưng là Kỳ Vân hỗ trợ tin cảm giác của mình , nơi này có vô cùng trọng yếu thứ đồ vật muốn bắt đến , mặc dù không biết là vật gì , nhưng là Kỳ Vân như trước không muốn buông tha .

Người tu chân chỉ nhân cuối cùng nhất là cảm ngộ thiên đạo , tìm kiếm quỹ tích của Đạo . Cho nên giống như đều sẽ kiên trì bản tâm của mình , hơn nữa Kỳ Vân mở ra đại lục này là vô tình ý trong lúc đó mở ra , nhất định có ân tình khác .

...

"Rốt cuộc là thứ gì đâu này? Cừu thiên tức nhường? Không có khả năng , thứ này tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở đây loại cấp thấp đại lục ."

"Bác Minh Quý Thủy? Cũng khả năng không lớn . . . Triều đại Nam Minh hòa bình? Cũng không giống , Tây Phương Canh Kim? Cần phải . . . Không đúng , chẳng lẽ là Tây Phương Canh Kim?"

Kỳ Vân lập tức kích động lên , bởi vì hần đột nhiên nhớ tới ý Thiên Thần Kiếm cùng đồ long đao là thiên ngoại vẫn thạch đúc thành mà thành , chẳng lẽ lại cái kia thiên ngoại vẫn thạch tựu là Tây Phương Canh Kim?

"Không đúng , ta cái sát , ta đặc biệt sao hiện tại cái gì cũng không nhận ra a , cho dù năm loại Thiên tài phóng tới trước mặt của ta ta cũng vậy không biết à? Cái này chết tiết sự phụ cũng không có nói cho ta biết cái kia năm loại thứ đồ vật đáng đáp ra sao à?"

Kỳ Vân cái này mới nhớ tới , chính mình không biết cái kia vài loại thứ đồ vật , không cần phải nói một cái tập võ đại lục không biết loại này thượng cổ thần vật , chỉ sợ sẽ là thiên kiếm đại lục cũng sẽ không nhận thức chứ?

"Ai ôi!!! Ta đi , vậy phải làm sao bây giờ đâu này?"

Kỳ Vân áo não cầm lấy tóc của mình , nếu như không thể chữa trị Tử Phủ , cái kia . . . Chỉ sợ lúc độ kiếp sẽ dữ nhiều lành ít đi.

Nghĩ nửa ngày cũng ngoài ý muốn ra cái gì biện pháp tốt , Kỳ Vân dứt khoát tiến vào trong không gian tu luyện .

...

Tiến vào trong không gian , nghe trong không khí dư thừa linh khí , tại linh bên hồ trước ngòi dậy , thò tay nắm một cái có chút mềm mại bùn đất , để trong tay xoa , thầm nói: "Nếu như ta cái này trong không gian cái gì cũng có thì tốt rồi , Nhưng buồn chết ta rồi ."

Nói xong cầm trong tay mềm mại bùn đất vò thành một cục , ném về linh hồ .

Đã ngồi một hồi , tiện tay thú nhận thanh mộc thiên kiếm lấy tới cùng ý Thiên Thần Kiếm đặt chung một chỗ đối lập , xem xét cả buổi cũng không có một tia đầu mối , dứt khoát ném qua một bên , điện thoại điều tốt thứ hai ngày , Kỳ Vân liền tu luyện .

Nắm mắt tu luyện Kỳ Vân thì không có phát hiện trước mắt một màn kinh người , ý Thiên Thần Kiếm cùng thanh mộc thiên kiếm phóng tới cùng một chỗ , chỉ là lập tức , cái kia ý Thiên Thần Kiếm liền một chút xiu biến mất , cuối cùng nhất hóa thành hư vô , mà trên mặt đất tắc thì xuất hiện một đồng nhỏ màu vàng bột phấn . . .

...

"Hô !"

Kỳ Vân nhở ra cuối cùng một ngụm trọc khí , mở to mắt , mấy canh giờ tu luyện chẳng những không có một chút ủ rũ , ngược lại sáng khoái tinh thần .

"Ừng ực , ừng ực . . ."

Thò tay dẫn qua một đạo linh dịch , Kỳ Vân từng ngón từng ngón rút lấy , uống xong về sau , đánh cho một ợ no nê , lúc này mới nằm lên bên người ý Thiên Thần Kiếm .

"A? Kiếm đâu này?"

Kỳ Vân một trào chưa bắt được , đảo mắt xem xét , bên cạnh chỉ có quang ngốc ngốc thanh mộc thiên kiếm , mà ý Thiên Thần Kiếm lại biến mất bóng dáng .

"Mịa? Chạy đi đâu?"

Rất rõ ràng tại đây không có khả năng có người thứ hai tồn tại , nhưng là để ở bên cạnh thật tốt ý Thiên Thần Kiếm lại không .

Ngồi xổm xuống cẩn thận tìm một vòng , tại thanh mộc thiên kiếm bên cạnh tìm được một đồng nhỏ màu vàng bột phấn .

"A? Đây là cái gì . . . Chẳng lẽ ... Chẳng lẽ là Tây Phương Canh Kim? Cái kia ý Thiên Thần Kiếm ... Ồ! Ta hiểu rồi, ha ha ha ha , ta rốt cục đã hiểu ."

Kỷ Vân cầm trong tay này sinh đồng kia màu vàng bột phấn cười như điên . Kỷ Vân đoán quả nhiên đúng vậy , dùng để đúc thành ý Thiên Thần Kiếm thiên ngoại vẫn thạch mặc dù không phải Tây Phương Canh Kim , nhưng là bên trong còn hiện lên một ít số ít Tây Phương Canh Kim .

Nắm lên thanh mộc thiên kiếm , Kỷ Vân thoả mãn gật đầu nói: "Ân , bất quá nha, sư phụ , đa tạ !"

Kỷ Vân biết rõ đây tuyệt đối là cái kia cái tiện nghi sư phụ tại thanh mộc thiên kiếm trước thi triển thủ đoạn , bằng không thì đều là ngũ đại kỳ bảo , Thanh Long thanh mộc tuyệt đối không có cái này nghịch thiên công có thể tiến hành tinh luyện Tây Phương Canh Kim .

Tâm tình thật tốt Kỷ Vân lập tức ra liễu không gian , tiến vào quỹ trong vương phủ mình trong phòng khách .

. . .

Kỷ Vân vừa mới tiến đến bờ mộng còn không có ngồi vững vàng , liền nghe phía bên ngoài một ít cãi lộn thanh âm của .

Kỷ Vân tranh thủ thời gian mở cửa chạy ra ngoài , đi đến Quý Vương phủ cửa lớn phụ cận , liền xem tới cửa đã đến một đám ăn mặc khác thường người trong võ lâm .

Đám người kia tại cửa ra vào khiếu hiệu muốn Quý Vương phủ giao người các loại thanh âm , Kỷ Vân nghe không chân thiết , mới vừa đi tới cửa lớn , liền bị mắt sắc hư đêm trắng dắt quần áo kéo vào buồng trong , đóng cửa lại về sau, hư đêm trắng vỗ nhẹ chính mình bộ ngực cao vút nói: "Có thể tính không có bị bọn hán phát hiện , ngươi người xấu này , nói mau , ngươi đêm qua đi nơi nào? Vì cái gì ta tiến đi ngươi phòng không có phát hiện ở bên trong đây?"

"Cái gì (nà nì)?" Kỷ Vân bị hỏi không hiểu thấu , chỉ chỉ người ở phía ngoài nói: "Cái này bên ngoài đến nhiều người như vậy làm gì? Cha ngươi lại cho ngươi luận võ chọn rể?"

"Cái gì luận võ chọn rể , còn không phải đều tới tìm ngươi? May mắn ngươi không có bị bọn hán phát hiện , bằng không thì liền thảm rồi , cha ta đi Hoàng cung ."

Hư đêm trắng một bộ tức giận bộ dáng , nũng nịu nhẹ nói .

"Tìm ta sao? Tìm ta làm gì? Ta lại không thiếu bọn hán tiền , không có đoạt bọn hán lão bà , như thế nào sáng sớm nhiều người như vậy tới tìm ta?" Kỷ Vân nghi ngờ hỏi .

"Ngươi không biết tìm ngươi làm gì? Toàn bộ võ lâm cũng biết ngươi Kỷ Vân cầm đi 'Ý Thiên Thần Kiếm ' hơn nữa cũng biết 'Ý Thiên Thần Kiếm' bên trong có tứ đại kỳ thư một trong 'Chiến Thần Đồ Lục ' bọn hán không tìm ngươi tìm ai à?" Hư đêm trắng tức giận dùng Thiên Thiên bàn tay trắng nõn đốt Kỷ Vân đầu óc .

Hư đêm trắng mắt liếc Kỷ Vân hận hận nói ra: "Hừ, nhất định là mình giáo cái kia lũ hỗn đản truyền đi đấy, bằng không thì không có khả năng có nhiều người như vậy tìm tới cửa , hơn nữa nghe nói Thiếu Lâm , Vũ Đang , Anh Hùng hội cùng Thiên Hạ Hội người, còn có một chút môn phái khác , cơ hồ toàn bộ võ lâm người đều đã đến ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Mầm tai vạ

Chương 22: Mầm tai vạ

2015-10-17 19:00:00

Kỷ Vân chấn động , người của hắc đạo tìm đến mình cái này không có vấn đề gì , Nhưng là ngay cả Thiếu Lâm Vũ Đang người đều đã đến , lại chẳng biết tại sao .

"Thiếu Lâm Vũ làm người cũng tới? Bọn hần tới làm cái gì? Chớ không phải là cũng để cướp đoạt cái này 'Ỡ Thiên Thần Kiếm' chứ?" Kỳ Vân nhìn xem khí đồ đồ đích hư đêm trắng, lâu không bị ăn đòn hỏi một câu.

"Hần là đi, không biết bị ai truyền đi, nói chỉ là tập hợp đủ tứ đại kỳ thư là được phá toái hư không, cho nên... Cho nên giống như đều là qua để cướp đoạt cái này 'Ỡ Thiên Thần Kiếm' đấy."

Kỳ Vân mặt âm trầm nhẹ gật đầu, bất quá lập tức bình thường trở lại.

Phá toái hư không, đây chính là đắc đạo thăng thiên đại sự, so vàng bạc tài bảo mỹ nữ quyền thế trọng yếu hơn thứ đồ vật, mặc dù cả ngày ăn chay niệm phật, tứ đại giai không Thiếu Lâm giờ phút này cũng ngồi không yên.

Những người này may mắn không biết Kỳ Vân tu chân, bằng không thì chỉ sợ người trong cả thiên hạ đều được đến tìm Kỳ Vân, tu chân có thể so sánh tứ đại kỳ thư hấp dẫn muốn lớn rất nhiều nhiều lắm!

"Đã đến sửa lại, không cần ta khó khăn rồi."

Kỳ Vân nói xong liền muốn mở cửa đi ra ngoài, chỉ là còn không có kéo cửa ra bên cạnh bị hư đêm trắng ngăn trở, Kỳ Vân nhìn xem hư đêm trắng nói: "Làm gì? Tránh ra ah."

"Người muốn làm gì?"

Hư đêm trắng sắc mặt thoáng cái thay đổi, ngu ngốc vậy nhìn xem Kỳ Vân nói: "Người đi ra ngoài làm gì?"

"Nói nhảm, ta đi ra ngoài theo chân bọn họ giải thích a, ý Thiên Thần Kiếm bên trong căn bản không có 'Chiến Thần Đồ Lục' a, bằng không thì cả ngày chặn cửa ta cũng vậy không đi được ah."

"Người chừng nào thì chết ta bất kể, nhưng là cha ta cha khai báo, nếu như ta phát hiện người để cho ta đem người ẩn núp đi, cho nên người trước chờ cha ta theo Hoàng cung trở về đi." Hư đêm trắng sắc mặt tái nhợt nói: "ta biết người chướng mắt Nguyệt nhi, Nguyệt nhi càng sẽ không yếu mến của người, người cứ yên tâm đi."

Hư đêm trắng nói xong, thanh tịnh hai mắt lập tức đi bỏ một tầng hơi nước, chỉ có điều nàng liễu mạng mà nhẫn nại lấy không cho nước mắt chảy ra.

"Cái gì có chết hay không hay sao? Nếu muốn giết ta Kỳ Vân đoạt 'Ỡ Thiên Thần Kiếm'?"

Kỳ Vân trong nội tâm đau xót, ra về lạnh lùng nói ra, trong giọng nói đã ẩn chứa sát khí.

"Nguyệt nhi mặc kệ, tóm lại người bây giờ không thể đi ra ngoài..."

Hư đêm trắng lời còn chưa nói hết, cửa được mở ra, còn không có thấy rõ người tới, hư đêm trắng lại 'Oa' một tiếng khổ đi ra, bỏ nhào vào người kia trong ngực.

Xanh biếc Tố Y, màu đen áo choàng, mỹ lệ đường cong là lướt, thành thực như quý phi vậy khuynh quốc khuôn mặt, không phải tại phủ vẫn còn có ai?

Tại phủ vẫn nhẹ giọng an ủi hư đêm trắng vài câu về sau, nhìn xem Kỳ Vân nói: "Người xác thực không thể đi ra ngoài, những người kia sẽ không cùng người giảng đạo lý. Chỉ cần người tại quỹ trong vương phủ, tạm thời là an toàn."

Kỳ Vân lúc này trong nội tâm đã sớm nổi giận đùng đùng, ở đâu còn có thể nghe lọt hần người nói chuyện?

"Ta ngược lại thật ra muốn nhìn những... này danh môn đại phái như thế nào lời giải thích, Hừ! Một đám thực nguy quân tử, được xưng cái gì đắc đạo cao tăng, cả ngày ăn chay niệm phật, đều ăn vào chó trong bụng đi?"

Nói xong Kỳ Vân liền vừa muốn kéo cửa đi ra ngoài.

"BA~!"

Kỳ Vân nặng nề đã trúng một cái tát, lập tức ngây ngẩn cả người.

Tại phủ vẫn đánh cho Kỳ Vân một cái tát lập tức đã hồi hận, bất quá ngậm lại là vì cứu Kỳ Vân mệnh, cho nên liền tí mỉ giải thích lên.

"Quý Vương chưa có trở về người đừng nghĩ đến đi ra ngoài, 'Ỡ Thiên Thần Kiếm' biến mất vô lâm đã bao nhiêu năm, hôm nay xuất hiện ở một cái không hề người có võ công trong tay, bọn hần có thể nào không đến đoạt? Người tỉnh táo lại, Quý Vương đi Hoàng cung viện binh đi, bất quá cho dù Hoàng cung người đến của người 'Ỡ Thiên Thần Kiếm' cũng phải giao ra."

Kỳ Vân cái khác không có nghe được, chỉ là nắm chặt hai đấm, toàn thân nhẹ nhàng run rẩy lên, nhìn xem tại phủ vẫn nói: "Người đánh ta? Tại phủ vẫn?"

Tại phủ vẫn không biết sao, nhìn xem Kỳ Vân biểu lộ lại có chút ít sợ hãi, lập tức khúm núm nói ra: "Ta... Ta không phải cố ý."

"Không phải cô ý? Ta Kỳ Vân đã lớn như vậy còn chưa bao giờ bị nữ nhân đánh qua , người nhớ kỹ , tại phủ vân , người là người thứ nhất !" Kỳ Vân lạnh lùng nhìn xem tại phủ vân , ngữ khí lạnh như băng nói ra .

"Người tại sao có thể như vậy chứ? Ta Thất Nương là vì cứu người , nói sau ..."

"Nguyệt nhi , đừng nói nữa ." Tại phủ vân trong nội tâm không biết như thế nào biến thành đột nhiên tâm đau , phảng phất chính mình quật Kỳ Vân một cái tát , chính mình đã mất đi cái gì thứ trọng yếu nhất bình thường "Thực xin lỗi , ta ... Ta về sau sẽ không , nhưng là người bây giờ thật sự không thể đi ra ngoài !"

Kỳ Vân hít sâu vài khẩu khí , mới miễn cưỡng đè xuống cái kia lửa giận trong lòng . Chẳng biết tại sao , tại phủ vân đánh cho Kỳ Vân một cái tát , Kỳ Vân trong nội tâm lửa giận cơ hồ áp chế không nổi .

Có thể là tu chân thân phận cái biến Kỳ Vân tâm cảnh , Kỳ Vân mặc dù chưa bao giờ triển lộ qua thò tay , nhưng là người tu chân kiêu ngạo cũng đã thời khắc đến tận xương tủy .

Tu chân cùng người bình thường là người của hai thế giới , tu chân đúng là tài trí hơn người , cao cao tại thượng; mà phạm nhân chỉ là con sâu cái kiến , thậm chí không thể tính toán một người .

Đây là Tu Chân Giới luật thép !

Cái này ở trên trời kiếm đại lục đã triển hiện phát huy vô cùng tinh tế , người bình thường thấy tu chân vậy hãy cùng thấy thần tiên là giống nhau; thực tế ở trên trời kiếm đại lục , người bình thường thấy người tu chân đó là xuống được quỹ đất.

Kỳ Vân mặc dù không có cái loại này nghĩ cách , nhưng là thực chất bên trong cái chủng loại kia kiêu ngạo cùng tự tôn lại là đồng dạng đấy , bị tại phủ vân đánh liền như người tu chân tôn nghiêm bị khiêu khích giống như .

"Quý Vương lúc nào trở về?" Kỳ Vân bình tĩnh hỏi .

Nhìn xem ngữ khí bình tĩnh Kỳ Vân , tại phủ vân lại biết Kỳ Vân tâm tuyệt đối sẽ không bình tĩnh , nói khẽ: "Đêm qua giờ Tý phải đi , theo đạo lý hiện tại cần phải đã trở về , chẳng biết tại sao . . ."

Kỳ Vân hỏi tại phủ vân mới nhớ tới , Quý Vương phủ cách Hoàng cung không xa , lấy Quý Vương võ công của cũng không dùng nửa canh giờ sẽ đuổi tới , lại chẳng biết tại sao đến bây giờ hơn bốn canh giờ còn không có chạy tới .

"Tránh được nhất thời không tránh được cả đời , người để cho ta đi ra ngoài , yên tâm , ta không có việc gì ."

Kỳ Vân nói những lời này là bởi vì chính mình chắc chắn sẽ không có sự tình , đường đường một luyện thể Tử Phủ cảnh tu chân cao thủ , tại nơi này chỉ là tập võ đại lục căn bản sẽ không bị thương .

Nhưng là tại phủ vân cùng hừ đêm trắng lại nghe trong lòng không là như thế , Kỳ Vân nói lời kia hình như là vì không liên lụy Quý Vương phủ giống như muốn đi ra ngoài chịu chết đồng dạng .

Tại phủ vân cùng hừ đêm trắng đồng thời giữ chặt Kỳ Vân nói: "Người không thể đi ra ngoài , vẫn phải là Quý Vương trở về đi ."

"Đúng vậy a , chờ một lát phụ thân khả năng sẽ trở lại rồi. Quý Vương phủ bị hoàng triều che chở , bọn hắn còn không dám làm loạn . Kỳ Vân ca ca , người chợt nghe ta Thất Nương a , chờ một chút đi ."

Hừ đêm trắng cũng nhìn ra Kỳ Vân không vui , mềm giọng an ủi lấy .

"Quý Vương nếu có thể đưa đến cứu binh sớm sẽ trở lại rồi, hiện tại chưa có trở về nhất định là gây ra rủi ro ." Kỳ Vân đã gấp vừa tức , bị hai nữ nhân ngăn đón trong phòng ra không được , thật sự là quá oan uổng rồi.

Ra cũng ra không được , đánh cũng không có thể đánh , tức giận đến Kỳ Vân trong phòng nhanh chóng xoay quanh .

"Các người như vậy ngăn đón ta , vạn nhất bọn hắn tiến vào Quý Vương phủ làm thương tổn những người khác làm sao bây giờ? Ta đều nói với các người ta không sao , các người như thế nào cũng không tin đâu này?"

Tại phủ vân cùng hừ đêm trắng lúc này cũng không nói chuyện , tựa là không tha Kỳ Vân đi ra ngoài , chỉ là Kỳ Vân đi tới cửa trước , hai người liền một người giữ chặt một cái cánh tay không tha .

Chương 23: Hắc bạch hai nhà

Chương 23: Hắc bạch hai nhà

2015-10-18 19:00:00

Rốt cục , ba người trong phòng mắt lớn trừng mắt nhỏ sau nửa canh giờ , 'Quý Vương' hừ nếu không rốt cục đã trở về .

'Quý Vương' hừ nếu không mở cửa , chứng kiến Kỷ Vân bị nữ nhi của mình hừ đêm trắng cùng mình thất phu nhân tại phủ vẫn một người giữ chặt một cái cánh tay , ba người đang tại mắt lớn trừng mắt nhỏ .

Gập cửa bị mở ra , ba người họ đồng thời nhìn xem 'Quý Vương' hừ nếu không . Hừ đêm trắng cùng tại phủ vẫn lặng rồi một hồi , tranh thủ thời gian buông Kỷ Vân cánh tay , cúi đầu không nói .

Kỷ Vân gặp quý rồi Vương Tổng tính toán đã trở về , vội vàng nói: "Hừ lão , hiện tại ta có thể đi ra sao?"

'Quý Vương' hừ nếu không chăm chú nhìn Kỷ Vân , nhưng là đã qua sau nửa ngày , Quý Vương buông tha cho . Tại Kỷ Vân khuôn mặt, Quý Vương cho dù là một chút khẩn trương đều nhìn không ra , thờ dài một tiếng nói: "Kỷ Vân . . . Chỉ sợ lão phu khó bảo vệ ngươi rồi , ai ..."

"Hà? Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Kỷ Vân cười hỏi.

"Mà ngay cả Tần vương cũng biết rồi tứ đại kỳ thư' trong khả năng có dấu phá toái hừ không bí mật , cho nên . . . Cái này ý Thiên Thần Kiếm khả năng giữ không được . Nếu như , nếu như ngươi đem cái này 'Ý Thiên Thần Kiếm' giao cho hoàng tộc trong tay , có lẽ ... Có lẽ có thể miễn tại vừa chết ."

Hừ nếu không cũng không nghĩ tới , liền một bả 'Ý Thiên Thần Kiếm' liền dẫn đến nhiều như vậy cướp đoạt người . Hiện tại không riêng hắc đạo , mà ngay cả bạch đạo , hoàng tộc thậm chí lâu không xuất thế 'Tứ Hàng Tinh Trai' cùng 'Phái Tiêu Dao' đều chạy tới , đây cũng không phải là một cái Quý Vương phủ có khả năng nắm trong tay đấy.

Cổ thế lực này nếu như rút thành cùng nhau lời nói , thay đổi triều đại đều là dễ dàng .

"Ta ngược lại thật ra muốn nghe thoáng một phát ngoài cửa đều tới ai . . ."

Kỷ Vân lời còn chưa nói hết , bên tai liền muốn đến một tiếng hung hăng càn quấy bá đạo thanh âm , phảng phất liền tại vang lên bên tai bình thường

"Quý Vương " giao ra Kỷ Vân , ngươi có thể bảo toàn của ngươi Quý Vương phủ , nếu không , sau này Quý Vương phủ rất có thể hoàn toàn biến mất tại giang hồ trong đó, không biết ngươi tin cũng không tin?"

Kỷ Vân nhú mày thâm nghĩ người này bên trong lực hùng hậu , trong khẩu khí lại cuồng vọng vô cùng , không biết là ai đó?

'Quý Vương' hừ nếu không tắc thì cười ha ha một tiếng nói: "Lão phu đạo là ai dám khẩu xuất cuồng ngôn , nguyên lai là Thiên Hạ Hội hùng bá , Hùng bang chủ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ ah ."

"Hãy bớt sàm ngôn đi , đem Kỷ Vân giao cho ta !"

'Quý Vương' hừ nếu không cười lạnh một tiếng nói: "Kỷ Vân tiểu huynh đệ cứu ta Nhất Mệnh , nếu như Quý Vương phủ không thể giữ được an toàn của hắn , ta đây Quý Vương phủ cũng không có tất yếu tồn tại ở võ lâm trong đó, miễn cho làm trò cười cho người trong nghề !"

Kỷ Vân lập tức đối Quý Vương vài phần kính trọng , người bình thường thật đúng là không làm được đến mức này .

Tại vạ đến nơi riêng phần mình phi . Những lời này chẳng những thích hợp với người bình thường , trên giang hồ tức thì bị diễn dịch phát huy vô cùng tinh tế .

Kỷ Vân biết rõ tại cục diện như vậy , Quý Vương có thể nói ra nói như vậy , cũng liền triệt để đem chính mình cùng Quý Vương phủ buộc lại với nhau . Kỷ Vân âm thầm thâm nghĩ mặc kệ như thế nào , ta nhất định sẽ làm cho Quý Vương phủ áp đảo Thiếu Lâm Vũ Đương !

Lúc này , lại truyền tới một đạo hừ vô mớ mị thanh âm của , thanh âm kia người bình thường thậm chí nghe không xuất ra người nói chuyện đến cùng là nam hay là nữ , phảng phất như cửu thiên tiên phạt Phạm Âm bình thường làm cho lòng người ở bên trong không tự chủ yên tĩnh trở lại .

"A di đà phật , Hùng bang chủ lâu không xuất thế , võ lâm bình tĩnh gần ba mươi năm . Hôm nay xem ra , bình tĩnh này ba mươi năm võ lâm lại đem nhắc lên một hồi gió tanh mưa máu !"

"Hừ! Ta tưởng là ai? Nguyên lai Liên thiếu lâm Đạt Ma đều rời núi rồi, như thế nào? Tại Phật tổ trước mặt ăn chay niệm Phật gần hai trăm năm cũng

không có hiểu thông 'Tứ đại giai không' Phật lý?"

Hùng bá một nghe thanh âm, không cần nhìn cũng biết là Đạt Ma, lúc này mặc dù hùng tâm vạn trọng, nhưng là đối mặt cái này 'Phật Đà chuyển thế' Đạt Ma, trong lòng cũng là xiết chặt.

Ba mươi năm trước, hùng bá từng cùng Đạt Ma tại Thiếu Thất sơn một trận chiến, mặc dù lúc ấy 'Tam Phân Quy Nguyên Khí' không có đạt đến hoàn mỹ, nhưng là hùng bá thua xác thực tâm phục khẩu phục. Đạt Ma Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ kì thực đã tới nơi tuyệt hảo, không hề sơ hở, hạ bút thành văn.

Ba mươi năm sau, hùng bá 'Tam Phân Quy Nguyên Khí' đã triệt để dung hợp, vốn tự tin tại toàn bộ võ lâm chính giữa đã không đối thủ, không muốn, nghe Đạt Ma hần âm thanh liền biết Đạt Ma đã so sánh ba mươi năm lợi hại mấy lần vượt quá!

"A di đà Phật! Hùng bang chủ quả thật có một viên ngã Phật tuệ tâm, lão nạp lấy hổ trợ rồi!"

Hùng bá hiện tại thậm chí không muốn cùng cái này Đại hòa thượng nói lên nửa câu, ba mươi năm trước đã nghĩ lại để cho hùng bá gia nhập Phật môn, đoạn đích thị thông thái rôm.

"Bất quá 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' lại vật bất tường, hôm nay tái hiện võ lâm, sợ ba mươi năm trước bị kịch lần nữa phát sinh. Cho nên lão nạp cả gan hướng các vị võ lâm đồng minh lấy một cái nhân tình, cái này 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' lão nạp thu hồi để tránh lại độc hại võ lâm, hy vọng chư vị có thể cho Thiếu Lâm một bộ mặt, Đạt Ma hướng các vị cam đoan không hề lại để cho 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' lại xuất thế lần nữa!"

Nói xong lời cuối cùng, Đạt Ma dùng tới Thiếu Lâm « sư tử hồng », cái này so Kim Mao Sư Vương dùng ra cao minh hơn gấp trăm lần. Mọi người chỉ cảm thấy Phạm Âm cuộn cuộn quyền tịch mà đến, làm cho người ta không thể không tin giống như.

"Đạt Ma, hôm nay cái này 'Ỗ Thiên Thần Kiếm' ta quyết định được, còn chưa tới phiên ngươi Thiếu Lâm lúc này một nhà độc đại!"

Đạo thanh âm này lại trực bức linh hồn của con người ở chỗ sâu trong, « sư tử hồng » cơ hồ lập tức bị đạo này tràn ngập ma âm phá, Kỳ Vân ngược lại là không có việc gì, bất quá chứng kiến hư đêm trắng trong mắt lóe ra một hồi mê mang, cong ngón búng ra, một đạo linh lực đánh về phía hư đêm trắng.

Hư đêm trắng lập tức một cái giật mình, thanh tỉnh lại, mê mang nhìn lấy chung quanh, phát hiện phụ thân cùng Thất Nương đã tại vận công ngăn cản vừa rồi đạo kia ma công, lập tức kinh xuất mồ hôi lạnh cả người.

Nếu như không là vừa rồi đuổi tới trong cơ thể một cỗ nhẹ nhàng khoan khoái khí lưu tràn vào, hư đêm trắng rất có thể mất phương hướng tâm hồn, "Rốt cuộc là người nào? Chẳng lẽ là Kỳ Vân? Không giống ah..."

Hư đêm trắng nghiêng cái đầu nhỏ nhìn xem đồng dạng tại nhắm mắt Kỳ Vân, trăm mối vẫn không có cách giải.

"Nam mô A di đà Phật! Lão nạp tưởng rằng ai có như thế nội lực thâm hậu, đem Thánh môn « hồ hồn nhiếp phách » có thể vận dụng đến cảnh giới như thế, nguyên lai là bàng môn chủ giá lâm."

Đạt Ma câu đầu tiên 'Nam mô A di đà Phật' vận dụng chính tông Phật môn công pháp phát ra, thật đúng tiếng sấm cuộn cuộn, vẫn còn như cuồng sư gào thét giống như, cái này mới cỡi cái kia ma công « hồ hồn nhiếp phách ».

"Đại sư đề ý tới, của ngươi Phật môn Sư rồng công cũng không tệ, bất quá... Há? Tĩnh am cũng tới?" Bằng Bàn một câu nói còn chưa dứt lời, liền cảm nhận được Từ Hàng Tĩnh Trai cái kia chỉ mới có đích khí tức, cau mày nói.

...

"Hô!"

"Thật là bá đạo ma công, cái này Bằng Bàn quả nhiên không hổ là Ma Môn kiệt xuất nhất một cái, thiếu chút nữa liền nói." 'Quý Vương' hư nếu không thờ dài một hơi, kinh hãi mà nói: "Kỳ Vân, ngươi không sao chứ?"

Kỳ Vân mở mắt ra, nói: "Ân, chẳng qua là cảm thấy trong nội tâm không thoải mái mà thôi. 'Quý Vương' ta đi ra ngoài trước gặp bọn họ một chút, ta ngược lại muốn xem xem bọn hần năng lực ta Kỳ Vân gì?"

Nói xong, Kỳ Vân trực tiếp kéo cửa ra, đi ra ngoài.

"Kỳ đại ca, ngươi trở về..."

"Nguyệt nhi, đừng kêu rồi, nói không chừng... Ta chỉ nói là, nói không chừng hần có thể làm được, bất kể nói thế nào, chỉ là hần có thể an toàn trở về, ta hư một lần nhận thức hạ Kỳ Vân cái này con rết." Hư nếu không nói ra cuối cùng, đột nhiên cười lên ha ha, "Cho dù đáp một cái đàng trước của hồi môn thất phu nhân thì như thế nào, ha ha ha ha!"

"Quý Vương, ngươi..."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Ma long VS Như Lai niết bàn

Chương 24: Ma long VS Như Lai niết bàn

2015-10-19 19:00:00

Tại phủ vân hân hân nhìn xem hư nếu không, nguyên lai hẳn lúc ấy đã nghe được ... Tại hư đêm trắng trước mặt, chút nào không cho mình lưu mặt, tại phủ vân lại chợt dạ trộm trộm nhìn thoáng qua hư đêm trắng.

Mà hư đêm trắng thì là ở đằng kia sốt ruột Kỳ Vân, không có chút nào nghe ra hai người trong lời nói ý tứ.

...

Kỳ Vân mới vừa đi tới quý cửa vương phủ liền thấy hắc áp áp một bọn người, vốn là cái kia dùng để chọn rể cự lớn lôi đài tỷ võ bên trên tắc thì đứng mấy người.

Kỳ Vân đầu tiên thấy chính là một cái dáng người khô ngô, tóc trắng đen xen kẽ, mắt hồ tinh lóng lánh, tăng thêm trắng đen xen kẽ chòm râu dài, khiến người thoát nhìn rất có uy nghiêm, Kỳ Vân xem xét liền biết, cái kia chính là Thiên Hạ Hội bang chủ ----- hùng bá!

Khác một người đầu trục tắc thì không cần phải nói, tựa là Đạt Ma tổ sư.

Còn có hai cái, một nam một nữ.

Nam thân hình hùng tráng đến cực điểm, hình dạng gần như tà dị Tuấn Vi, khiến người ấn tượng phi thường khắc sâu. Thực tế hẳn làn da trong suốt bóng loáng, lóe ra đẹp mắt ánh sáng lộng lẫy, một đầu đen nhánh ánh sáng tóc dài, trong phần mà xuống, rũ xuống hai bên so với bình thường người rộng lớn nhiều lắm trên bờ vai.

Mũi cao thẳng chính trực, hai mắt vẻ mặt hưng phấn, nếu như điện thiểm, tinh quang lộ ra, cất giấu rất ma quái mị lực. Kỳ Vân biết rõ, cái này là Ma Môn mấy trăm năm đệ nhất nhân, ma sư Bảng Ban!

Bảng Ban giờ tay nhắc chân, một lời cười cười, đều là hoàn mỹ tuyệt đối, cái kia tạo thành hẳn tà dị vô cùng lực hấp dẫn, rất dễ dàng liền vì hẳn khí chất này chấn nhiếp.

Kỳ Vân biết rõ, cái này Bảng Ban chỉ sợ đã lục lợi đến một tia cánh cửa tu chân. Trong chuyện này khẳng định không có bất kỳ chỉ đạo, mà là bảng vào Bảng Ban thông thiên mới có thể chính mình cân nhắc mà thành, theo Bảng Ban am hiểu tinh thần không chế vật chất có thể biết rõ.

Người tu chân tựa là dựa vào niệm lực điều khiển vật, nếu như bước vào Tử Phủ sau sẽ có thần niệm.

Cho nên Kỳ Vân phi thường kính nể cái này Bảng Ban, nếu như đi vắng khi tất yếu thời khắc, Kỳ Vân sẽ không đối Bảng Ban hạ sát thủ!

Mà đối thành một nữ người thì là che mặt, mặc dù nhìn không ra hình dạng, nhưng là đã từng là Bảng Ban tình cảm chân thành, Kỳ Vân tin tưởng sẽ không kém đi nơi nào.

...

Kỳ Vân nhìn bốn người liếc, trực tiếp hướng trên lôi đài đi đến.

Tại trên lôi đài đứng đầy bốn người không có chỗ nào mà không phải là đương kim trong chốn võ lâm nhân vật đứng đầu, trong lúc vô hình tán phát khí thế của liền không phải người bình thường có thể chống cự ở, nhưng là Kỳ Vân phảng phất người không có sao bình thường như là đi ở nhà mình hậu viện đồng dạng.

Khi Kỳ Vân đạp lên lôi đài bậc thang thời điểm, rốt cục có người chú ý tới Kỳ Vân, nhao nhao tiến hành nghị luận.

"Người nọ là ai à? Lại dám lên lôi đài?"

"Đứng đấy, chẳng lẽ không sợ chết sao?"

"Ai biết được ..."

Hùng bá ở một bên đầu tiên thấy được Kỳ Vân , mặc dù nghi hoặc , nhưng là cũng không nói lời gì , dù sao hôm nay tới cao thủ nhiều lắm .

Người không thể xem bề ngoài , nước biển không thể đo bằng đấu .

Bàng Ban cũng quay đầu , cái kia yêu dị vậy hai mắt bắn thẳng về phía Kỳ Vân , trong đó đã dùng tới ba phần lực đạo , tại trong mắt người khác Bàng Ban chỉ là rất bình thường nhìn về phía Kỳ Vân .

Nhưng thực tế , Kỳ Vân 'Chứng kiến' một đạo như thực chất vậy Thiên Ma Khí như một cái ma long giống như giương nanh múa vuốt hướng Kỳ Vân đánh tới .

"Nam mô A di đà phật !"

Thiên Ma Khí hóa thành cái kia một cái ma long còn không có chạm được Kỳ Vân , trên quảng trường người chợt nghe đến đầy trời phật âm , phảng phất cửu thiên tiên phật hạ phàm .

Kỳ Vân lại chứng kiến một cái cự đại phật văn 'Vạn' tự , lóe kim quang vọt tới cái kia ma long .

"Xoạt!"

Trên lôi đài không gió tự lên, nhớ tới một tiếng nhỏ nhẹ va chạm thanh âm.

Phảng phất như sóng xung kích giống như , lấy Kỳ Vân làm trung tâm , như đầu nhập trong hồ nước cục đá giống như , tạo nên một hồi rung động , hướng bốn phía khuếch tán mà đi , nhắc lên trận trận phong ba .

Bàng Ban trên khuôn mặt tuấn mỹ lóe ra một hồi khó chịu , cái kia yêu dị vậy hai con ngươi , thực tế đen tóa sáng ánh mắt của tinh quang chợt lộ ra , nhìn về phía Đạt Ma nói: "Đạt Ma , ngươi đã gấp gáp như vậy đi gặp Phật tổ , ta Bàng mỗ sẽ thanh toán ngươi . Tiếp ta một chiêu 'Thiên ma cuồng loạn nhảy múa!'"

Nói xong , Bàng Ban lại không để ý hai phe địch ta , hai tay chợt cử động quá mức đỉnh , lòng bàn tay hướng lên trời .

Bỗng nhiên , một khí thể khổng lồ theo Bàng Ban trên người phát ra , đón lấy bầu trời đột nhiên đen lại , như là mưa to gió lớn muốn tới giống như . Vô số đạo Thiên Ma Khí theo Bàng Ban trên người triệt để phát ra , Thiên Ma Khí càng tụ càng nhiều , nhưng là giống như bị Bàng Ban hai tay hấp dẫn giống như , toàn bộ tụ tập tại Bàng Ban trên hai tay .

Những thứ kia khổng lồ Thiên Ma Khí chậm rãi tụ tập , trời cũng càng ngày càng đen , Thiên Ma Khí tại đen kịt trên không dù phát cường đại , người bình thường trong mắt căn bản phân không ra đến đề nào là Thiên Ma Khí . Phảng phất toàn bộ bầu trời đều đi bỏ lấy Thiên Ma Khí giống như , rất nhiều người chịu không được khổng lồ này Thiên Ma Khí áp bách , nhao nhao ngã xuống đất thổ huyết .

Bỗng nhiên , một tia chớp đánh qua , tia chớp xẹt qua về sau, bầu trời bị đột nhiên chiếu sáng .

Lúc này tất cả mọi người ngay ngắn hướng hít một hơi hơi lạnh .

Nguyên lai tại tia chớp chiếu rọi xuống , Bàng Ban hai tay trên không Thiên Ma Khí biến ảo thành một cái thể tích khổng lồ hắc long , mà Bàng Ban lúc này bóng người dần dần bị Thiên Ma Khí vây quanh , cuối cùng chỉ còn lại có một cái đầu bộ phận .

Thiên !

Cái kia ... Kia đầu hắc long đầu , cư lại chính là Bàng Ban đầu . Mà Bàng Ban cái kia yêu dị hai mắt giờ phút này lại lóe huyết hồng vậy yêu mang , quét mắt người xung quanh , từng cái bị cái kia hai mắt đỏ ngầu theo dõi thời điểm , huyết dịch cả người phảng phất động lại giống như , lạnh run , như là bị một đầu viễn cổ cự long tập trung vào giống như .

"Đạt Ma , Bàng mỗ đem 'Thiên Ma Sách' một chiêu cuối cùng một chiêu thôi diễn hoàn thiện , ta gọi là 'Ma long " tiếp chiêu đi!"

Bàng Ban nói xong , cái kia ma long phảng phất như thực chất vậy vật còn sống giống như , đầu rồng (vòi nước) nâng cao , một đạo vang dội rồng ngâm vang vọng đại địa .

"Ngang!"

Cái kia hắc long uốn lượn trên xuống càng lên càng cao , đón lấy đầu rồng (vòi nước) đột nhiên thay đổi mà xuống, đầu hướng xuống đáp xuống .

Kỳ Vân phảng phất như cái gì cũng không thấy giống như , chỉ là lạnh lùng nhìn xem màu đen kia cự long , khóe miệng nhếch lên , phảng phất cười nhạo bình thường

Nói tình âm nhìn xem đáp xuống cự long , khóe mắt lại chảy xuống một giọt nước mắt , nỉ non nói: "Ngươi rốt cục thả sao? Làm sao ngươi nhẫn tâm . . ."

Hùng bá thì là đối chọi gay gắt , 《 Tam Phân Quy Nguyên Khí 》 vận chuyển lại , một đạo từ sắc trong suốt cái lồng năng lượng tại hùng bá chung quanh

rãi phòng ngự lên.

Mà Đạt Ma đứng mũi chịu sào , chấp tay trước ngực , nhẹ tuyên một tiếng niệm phật , thanh âm cuộn cuộn truyền ra: "Bàng Ban , ngươi kỳ tài ngút trời , lão nạp quả thực bội phục , mời chuộc lão nạp vô lễ !"

"Như ! Đến! Niết ! Bàn !"

"Nam mô A di đà phật , nam mô A di đà phật , nam mô A di đà phật . . ."

Kỷ Vân nhìn xem Đạt Ma toàn thân phát ra chói mắt Phật Quang , cũng dần dần hóa thân Phật Đà , một tay chỉ thiên , một tay chỉ địa , đúng như thích ca mâu ni phật , trên trời dưới đất , duy ngã độc tôn .

Cái này bốn chữ phát ra , đúng là Đạt Ma võ công cảnh giới cao nhất , 'Như Lai đang âm thanh'.

Khi thật có thể nói là , "Diễn vô pháp vô vị , vẫn còn sư tử hống , hấn đã nói nói , chính là như sấm chấn động "

Mà ở dưới lời đài mọi người , bất luận thiện ác , phảng phất tận mắt thấy ngã phật niết bàn đại thiện . Ngã phật niết bàn nguyên là làm cho người ta kinh nghiệm sinh tử , tại tử vong trong nháy mắt câu dẫn ra nội tâm nhớ lại , tỉnh lại hấn thiện , lấy chứng nhận phật quả .

Thậm chí có người bởi vì làm nhiều việc ác , giờ phút này chảy ra hối hận nước mắt !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Rung động

Chương 25: Rung động

2015-10-20 19:00:00

Kỷ Vân cảm khái , cái này Đạt Ma không hổ là võ học tông sư , thật đơn giản một câu 'Như Lai sửa phát âm' liền nhập Phật tổ đích thân tới giống như làm cho người ta dốc núi theo , nhận rõ mình thiện ác .

Võ lâm chính tông , danh bất hư truyền .

. . .

Hư nếu không ba người vừa cùng đi ra , hư đêm trắng liền bị một màn trước mắt sọc chói sáng , mở lớn liếc trông mắt , đồ dẫn nhìn xem sẽ bị đánh trúng Kỷ Vân , phảng phất mất hồn tựa như , trong miệng nỉ non nói: "Vân ca ca . . ."

Tại phủ vân cũng bị bị hù khuôn mặt trắng bệch , nước mắt như đã đoạn tuyến trên châu giống như , lăn xuống. Đây chính là từ khi ly khai Xích Tôn Tín sau lần thứ nhất rơi lệ , tại phủ vân cũng không biết Kỷ Vân lúc nào chạy vào trong lòng của mình , đau tê tâm liệt phế .

Kỷ Vân lỗ tai khẽ động , đã nghe được hư đêm trắng cái kia thê mỹ đây này lẩm bẩm thanh âm , cũng cảm nhận được tại phủ vân trong lòng đau đớn , quay đầu , nhìn hai người liếc , mỉm cười gật đầu , khẽ cười nói: "Nguyệt nhi , Vân nhi yên tâm."

Nói xong liền mở ra hai tay , một tay chụp vào ma long đầu , tay kia mò về Phật Đà đích thiên chưởng .

"BA~ ! BA~ !"

Hư đêm trắng cùng tại phủ vân không thể tin nhìn trước mắt một màn kinh người , miệng há hốc kinh ngạc nói không ra lời .

"Ah . . . Cái này , làm sao có thể?"

"Oh my thượng đế , cái này vẫn là người sao?"

"Không phải đồn đãi cái này Kỷ Vân không biết võ công sao? Làm sao sẽ như thế?"

Lôi đài dưới đáy tất cả môn phái như vỡ tổ rồi giống như nghị luận âm ỉ, có thậm chí không tin con mắt của mình đồng dạng, dùng sức vuốt mắt.

Chỉ thấy Kỳ Vân một tay nắm lấy Đạt Ma tay trái, một tay nắm lấy Bằng Ban tay phải. Đạt Ma cùng Bằng Ban cũng sẽ sợ hãi, mở to hai mắt nhìn xem Kỳ Vân.

Kỳ Vân như là bắt lấy hai cái chút nào không biết võ công người bình thường bình thường phong khinh vân đạm nói ra: "Hai vị trước tiên có thể dừng tay sao?" Đón lấy sắc mặt lạnh như băng nhìn về phía Bằng Ban, "Một lần hai lần không hề tam."

Đón lấy nhẹ buông tay, Bằng Ban ngược lại lui về, thất hồn lạc phách nhìn mình bị bắt tay, bên trên có một đạo đồ ngẫu vết trảo, như là ấn đến xương cốt trước bình thường

Đón lấy Kỳ Vân buông ra Đạt Ma tả hữu, gật đầu nói: "Đa tạ Đạt Ma ngời mấy lần xuất thủ cứu giúp, trong chốn võ lâm Thiếu Lâm như vậy danh môn đại phái tọa trấn, không biết miễn đi bao nhiêu gió tanh mưa máu. Kỳ Vân thay thiên hạ thương sinh cảm ơn ngời lòng nhân từ, kể từ hôm nay, Thiếu Lâm vì võ lâm chính tông môn phái thứ nhất!"

Đạt Ma liền bề bộn chấp tay trước ngực, gật đầu nói: A di đà phật! Lão nạp mới vừa rồi là vẽ vờ cho thêm chuyện ra rồi. Bất quá lão nạp không dám đương nổi thí chủ chi như thế khen ngợi, ngã phật từ bi, ngày xưa cắt thịt nuôi chim ưng, Phật tổ dạy bảo ta cả đời hướng thiện, đối lão nạp mà nói chỉ là làm được trước mắt mà thôi."

Gật gật đầu, thảm than một tiếng, cái này Đạt Ma tổ sư không trách vì Thiếu Lâm tổ sư, đời sau truyền thừa mấy ngàn năm mà không suy, đầu mà vượt vì đức đạo cao tăng, Phật Đà chuyển thế.

...

Đón lấy, Kỳ Vân hai tay kèm ở sau lưng, nhìn xem nói tình an, lạnh giọng nói ra: "Chỉ sợ nói trai chủ cái này tự xưng bạch đạo đứng đầu có chút khoe khoang đi à nha? Các ngời Từ Hàng Tĩnh Trai ngoại trừ sẽ lường gạt chúng sinh, ta thật không biết các ngời còn có thể làm gì? Nguyên một đám ra về đạo mạo, hồ hào giải cứu thương sanh lá cờ, lại ngồi bọc này câu thả sự tình!"

Nói tình an giờ phút này toàn thân phát run, tuy mộng: được mặt nhìn không ra sắc mặt như thế nào, nhưng Kỳ Vân biết đến sẽ không thái quá đẹp mắt, Kỳ Vân lời nói này là vì Bằng Ban thời điểm xuất thủ, nói tình an thờ ơ.

Đột nhiên một tiếng khê kêu, cả người mặc quần trắng, tương tự che mặt nữ tử từ phía dưới phi tới.

"Ngời dựa vào cái gì nói như vậy sư phụ ta, chúng ta Từ Hàng Tĩnh Trai lại thế nào lường gạt chúng sinh rồi hả?"

Kỳ Vân nhìn xem phía trước mặt nữ nhân này, không phân rõ rốt cuộc là siết Băng Vân vẫn là Tần Mộng Dao, nhưng khinh thường nói: "Mỗi người che mặt, không dám hiện ngời, sợ là việc trái với lương tâm làm nhiều rồi ngời phải sợ hãi nhớ thương chứ? Từ Hàng Tĩnh Trai làm nhiều như vậy chuyện ác, ngời để cho ta từ chỗ nào nói lên đầu này?"

Cô gái che mặt kia nghe Kỳ Vân nói như thế mình môn phái, vũ nhục mình ân sư, đầu còn nhin được, ngữ khí dần dần chuyển sang lạnh lẽo: "Bằng ngời còn chưa có tư cách đối với chúng ta 'Từ Hàng Tĩnh Trai' nói này nói kia, võ lâm đều có công đạo!"

Kỳ Vân cười ha ha, châm chọc nói: "Võ lâm đều có công đạo? Võ lâm bây giờ còn nào có công đạo đáng nói, công đạo chính là đập vào các ngời Từ Hàng Tĩnh Trai lá cờ đến quang minh chánh đại cướp đoạt của ta ý Thiên Thần Kiếm? Công đạo chính là các ngời Từ Hàng Tĩnh Trai ngời thấy chết mà không cứu được? Công đạo tự là hi sinh bản thân thành toàn tập thể?"

Kỳ Vân càng nói càng tức, cuối cùng hừ lạnh một tiếng nói: "Hừ! Nếu như cái này là công đạo lời nói, như vậy Từ Hàng Tĩnh Trai sớm cũng không phải là bạch đạo môn phái, mà là triệt triệt để để biến thành ma đạo, triều đình chính là tay sai!"

"Ngời... Tiếp chiêu!"

Bạch y nữ tử tức thì nóng giận công tâm, rút...ra sau lưng ngọc kiếm liên đâm, Kỳ Vân mất lạnh nhìn bạch y nữ tử, không có chút nào động tác, chỉ là ngọc kiếm hàn quang đến Kỳ Vân diện mục ba thước chỗ bị nói tình an quát.

"Dừng tay, Mộng Dao!"

Nói tình an bị hù xuất mồ hôi lạnh cả người, nếu như Tần Mộng Dao vừa rồi một kiếm đâm, nàng tuyệt đối tin tưởng Kỳ Vân sẽ lạt thủ tội hoa.

"Sư phó!"

"Lui xuống đi!"

"Vâng, sư phó. Kỳ Vân ngời nhớ kỹ ngời hôm nay theo như lời nói!"

Nói xong, hừ lạnh một tiếng xuống lôi đài.

Không tiếp tục xem Tần Mộng Dao liếc, Kỳ Vân quay người đối nói tình an nói ra: "Nếu như lại có lần thứ hai, Từ Hàng Tĩnh Trai sẽ không có tồn đi xuống cần thiết! Ngời nhớ kỹ!"

Kỷ Vân nói xong liền đi hướng hùng bá , hai người cách xa nhau 2m khoảng cách , dừng bước lại , nói: "Vừa rồi ngươi ở đây hô hào lại để cho Quỷ Vương phủ giao ngươi đúng không? Tiếp ta một quyền , tiếp nhận ngươi sống , không tiếp nổi ngươi chết !"

Hùng bá nghe xong Kỷ Vân mà nói về sau , lồng mày lập tức nhíu lại , một đôi mắt chậm rãi híp lại ke hờ , thật sự là tụ tập toàn thân công lực đến mức tận cùng biểu hiện , chung quanh không gió tự lên.

Kỷ Vân gặp hùng bá công tụ toàn thân , đón lấy chính là một quyền vung đi ra ngoài .

Một quyền này mặt ngoài xem chậm chậm quá , so Thái Cực quyền chậm hơn trước ba phần; mà hùng bá gặp Kỷ Vân một quyền lồng mày càng thêm lợi hại , cái này bình thân chậm rãi một quyền tại hùng bá trong mắt của lại nhanh như tia chớp , hùng bá thậm chí không có nâng lên nắm đấm ra quyền , Kỷ Vân quả đấm của đã đến hùng bá trước mặt của .

"Đây là có chuyện gì?"

"Hùng bá vì cái gì không ra quyền?"

"Ra chiêu a, hùng bá !"

Hùng bá cũng nghe đến người phía dưới đang nghị luận , làm gì có khổ tự biết , ra quyền đã không còn kịp rồi , vội vàng vận chuyển Tam Phân Quy Nguyên Khí tại bộ mặt , chuẩn bị ngạnh kháng cái này nhìn như bình thân một quyền , bởi vì hùng bá không có từ cái này trên nắm tay cảm nhận được một tia nội lực chấn động , tựa hồ ... Tựa hồ tựa là thông thường một quyền .

Nhưng hùng bá không dám chút nào chủ quan , nếu thật là thông thường một quyền , mình có thể không kịp ra chiêu sao?

Vừa định hết hết thảy , Kỷ Vân quả đấm của liền đánh về phía hùng bá khuôn mặt , Tam Phân Quy Nguyên Khí hình thành phòng ngự tựa hồ chỉ là thứ bài trí giống như , Kỷ Vân nắm đấm quá khứ đích thời điểm thậm chí không có phát ra một điểm thanh âm , trực tiếp đánh vào hùng bá khuôn mặt.

Hùng bá thậm chí không có cảm giác được đau đớn , một quyền này cho dù đánh vào tiểu hài tử khuôn mặt cũng sẽ không bị chút nào tổn thương , bởi vì Kỷ Vân một quyền này nhìn như là đánh , kì thực là đặt ở hùng bá khuôn mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Miếu sát

Chương 26: Miếu sát

2015-10-21 19:00:00

Đúng, đúng vậy , tựa là đặt ở hùng bá khuôn mặt.

Hùng bá cười lên ha ha: "Ha ha ha , Kỷ Vân , xem ra công phu cũng không ..."

Hùng bá vừa nói đến đây , liền cảm giác được linh hồn đang chậm rãi tiêu tán , nhưng là còn có cảm giác , chỉ là giống như thủy triều , chậm rãi xâm nhập mà đến .

Chỉ là trong nháy mắt liền tan thành mây khói , hùng bá ngửa đầu ngã xuống , trong miệng giữa trưa giương , bảo trì lời mới vừa nói thần sắc . Thậm chí ngay cả tư thế đều không thay đổi , cứ như vậy đi xuống , phảng phất tại lúc nói chuyện đột nhiên bị hắc bạch vô thường lập tức câu đi hồn phách bình thường

Dưới đáy mọi người đều kinh , phảng phất thấy được quỷ giống như , mà ngay cả Bàn Bàn đều bị kinh hãi lùi lại mấy bước , phải biết rằng hùng bá cùng võ công của mình không kém bao nhiêu .

Hùng bá bị một quyền đánh gục , cái kia đòi lại chính mình . . . Bàn Bàn không dám tưởng tượng hậu quả kia .

Kỷ Vân một quyền này chẳng những đánh chết hùng bá , thậm chí ngay cả Bàn Bàn đạo tâm đều cùng nhau phá hủy . Nếu như Bàn Bàn không thể đi ra bóng ma này , chỉ sợ đời này võ công khó hơn nữa có chút tiến triển .

Tần Mộng Dao nhìn xem Kỳ Vân một quyền kia cũng bị sâu đậm chấn động , vừa rồi Kỳ Vân cảnh cáo nói tình an, Tần Mộng Dao còn chẳng thèm ngó tới, không nghĩ tới Kỳ Vân thực có thực lực như thế, chỉ là, cái này coi như phạm nhân công pháp sao? Không có có một tia một hào nội lực chấn động, võ công như vậy tại toàn bộ Đại Hạ vương triều chưa từng nhìn thấy.

Cái này là trong truyền thuyết võ công đạt tới phá toái hư không bình thường giống như linh dương treo giác giống như, không có chút nào dấu vết.

Tần Mộng Dao còn muốn nảy sinh vừa rồi mình một kiếm kia, thật không dám muốn một kiếm kia nếu như đâm xuống hậu quả sẽ như thế nào. Chỉ là như vậy một cái kỳ nhân, vì cái gì đối Từ Hàng Tĩnh Trai sẽ có như thế phản cảm đâu này?

...

Kỳ Vân thu hồi nắm đấm, nhìn xem giống như chết yên tĩnh người phía dưới bày, nói khẽ: "Hai tháng sau ta sẽ tại Quý Vương phủ cử hành luận đạo đại hội, thắng được người Top 10 có phần thưởng phong phú, thậm chí truyền thụ trường sinh phương pháp cùng tiên đan."

"Mặt khác, tìm được đồ long đao, Tuyệt Thế Hảo Kiếm dâng người trực tiếp truyền thụ tiên đan một quả, Nhưng bạch nhật phi thăng."

"Chỉ là đến tham gia luận đạo đại hội mỗi người đều có một phần lễ vật, điều kiện tiên quyết là chỉ cần các ngươi có thể đi vào được rồi Quý Vương phủ."

Kỳ Vân tổng cộng nói ba câu nói, cái này ba câu nói như một bả oanh thiên lôi chùy giống như đánh lấy mọi người yếu ớt tâm lý phòng tuyến. Mọi người lúc này mới chợt hiểu ra, Kỳ Vân ở đâu còn là một người bình thường phạm nhân, đã là phá toái hư không vậy tồn tại.

Nghe hán khẩu khí, tiện tay đều có thể tạo nên một đám phá toái hư không cao thủ đến, chuyện này quá đáng sợ.

Bởi vì Kỳ Vân xuất hiện đã triệt để phá vỡ võ lâm cân đối, không cần biết ngươi là người nào, chỉ cần có hạnh có thể tìm tới đồ long đao cùng Tuyệt Thế Hảo Kiếm liền có tiên đan một quả.

Kỳ Vân nhìn dưới đáy một tiếng không dám phát mọi người, còn nói thêm: "Ta chỗ này có mười tám miếng lệnh đặc xá bài, chỉ là cầm trong tay cái này mười tám miếng lệnh bài liền có thể trực tiếp sớm tiến vào Quý Vương phủ, hơn nữa sẽ có cơ hội tặng cho tiên đan một quả."

"Cái gì? Có cái này chuyện tốt?"

"Mười tám miếng lệnh đặc xá bài? Tình huống như thế nào?"

"Ông trời...ơ...i, không biết ai có thể may mắn đạt được cái kia lệnh đặc xá bài, đây thật là một bước lên trời cơ hội tốt!"

Đầy tớ triệt để sôi trào, nếu như đạt được một quả lệnh đặc xá bài, không riêng chính mình, toàn cả gia tộc, môn phái đều cũng tìm được cực lớn vinh dự, đừng quên, đây chính là phá toái hư không cao thủ.

Chỉ là một sẽ thời gian, đầy tớ đều nhìn qua Kỳ Vân, hy vọng có thể đạt được cái kia quý báu lệnh đặc xá bài, nhao nhao ngừng hô hấp, cái kia bức thiết ánh mắt của lại để cho Kỳ Vân cảm khái, tu chân, trường sinh xác thực so tiền tài mỹ nữ hấp dẫn muốn lớn rất nhiều.

Kỳ Vân đi vài bước, ngừng đầu lớn tiếng nói: "Vị thứ nhất, liền đưa cho võ lâm môn phái thứ nhất Thiếu Lâm đệ nhất đắc đạo cao tăng ----- Đạt Ma!"

"A di đà phật, đa tạ Kỳ thí chủ hùng hồn đem tặng, lão nạp đa tạ."

Đạt Ma mặc dù luyện thành Thiếu Lâm Bàn Nhược Dịch Cân kinh, nghe được Kỳ Vân đưa tặng chính mình tiên đan, cũng hỗ trợ tâm lên.

Đúng vậy a, trên đời này còn có ai có thể chống cự được rồi phá toái hư không hấp dẫn chứ?

"Đại sư không cần phải khách khí! Vị thứ hai là đệ nhất thiên hạ tài nữ thương Tú Tú, cấp cho các vị võ lâm đồng đạo dâng lên một khúc."

"Vị thứ ba là Ma môn Sư Phi Huyền, nghe nói nàng này 'Thiên Ma Vũ' xuất thần nhập hóa, vừa vận cùng thương Tú Tú một hát khê múa."

"Vị thứ tư là đánh đàn Tiên Tử, 'Song tu công chúa' cốc tư tiên."

"Vị thứ năm là 'võ lâm thần thoại' vô danh."

"Vị thứ sáu, Ma Môn siết Băng Vân!"

"Vị thứ bảy, 'Rượu con gái của thần' Tà Thi."

"Người thứ tám, 'Hiệp khách đảo chữ' Thạch Phá Thiên."

"Vị thứ chín, Hoa Sơn Đoạn Từ Vũ."

"Người thứ mười , bang chủ Cái Bang , Đại Hạ Chiến Thần Tiêu Phong ."

"Người thứ mười một , Thiên Sư giáo Thiếu giáo chủ Trương Vũ sơ ."

"Người thứ mười hai , phái Tiêu Dao cao đồ Hư Trúc !"

"Người thứ mười ba , Đại Lý Đoàn Dự ."

"Người thứ mười bốn , Đông Hải phu nhân đơn Uyển nhi ."

"Người thứ mười lăm . . ."

"Kỷ Vân , không biết ... Không biết có thể không tiến đưa "Tứ Hàng Tinh Trai" một khối , Mộ Dung Đa Tật ."

Tần Mộ Dung Dao rất cục thiếu kiên nhẫn mở miệng , thập đại mỹ nữ trên cơ bản Kỷ Vân đều tiến đưa đủ , Nhưng là đều đã đến mười lăm tên còn không có chính mình , cho nên không để ý đến thân phận nói ra , lời vừa ra khỏi miệng liền biết mình đã rơi xuống hạ phong .

Nhưng là vì phá toái hư không , cũng là đáng rồi.

Bất luận là ai , khi biết được chính mình khổ tu hơn hai mươi năm võ công thời điểm là một cái chuyện cười lớn , phi thăng vô vọng thời điểm , lại xuất hiện một đám ánh rạng đông , vậy bất luận là ai cũng muốn phải liều mạng đi tóm lấy đây.

Tần Mộ Dung Dao tuy là thập đại mỹ nữ đứng đầu , nhưng tương tự cũng chỉ là phạm nhân .

Là phạm nhân thì có muốn , có muốn liền có sở cầu , đây là tuyên cổ bất biến đạo lý .

Vốn Kỷ Vân khuôn mặt tràn đầy mỉm cười , nghe xong Tần Mộ Dung Dao cầu lệnh bài , thầm nghĩ người rốt cục nhận không nổi? Hừ! Xem ta như thế nào tra tấn người !

Kỷ Vân cố ý xụ mặt , khinh thường mà hỏi: "Ta đưa lệnh bài hoặc là giới ca múa , tư sắc thượng thừa; hoặc là vì đứng đầu một phái; hoặc là vì võ lâm danh túc; người . . . Dựa vào cái gì muốn này cái lệnh đặc xá bài?"

Tần Mộ Dung Dao mỉm môi thật chắc , nàng biết rõ Kỷ Vân là cố ý nói như vậy , khó xử chính mình . Tư sắc thượng thừa , chính mình vì giang hồ thập đại mỹ nữ đứng đầu , người khác đều phát lệnh đặc xá bài , duy chỉ có đơn đơn đem mình hạ xuống , rất rõ ràng chính là vì khó chính mình .

"Cái kia Đông Hải phu nhân đơn Uyển nhi , nàng am hiểu cái gì? Người vì cái gì đem giá trị liền thành lệnh bài đưa cho nàng?"

"Đông Hải phu nhân diễm sắc Vô Song , như thế nào? Người có thể so với nàng đẹp hơn?" Kỷ Vân hừ lạnh một tiếng , nói tiếp: "Người thứ mười lăm . . ."

Người thứ mười lăm vẫn chưa nói xong , Kỷ Vân lại bị cắt đứt rồi , vừa muốn nhú mày , nghe được cuối cùng , lại nở nụ cười .

"Người thứ mười lăm lại để cho cho muội muội của ta trang Thanh Sương đi , Vân ca ca ."

"Được , Nguyệt nhi , người thứ mười lăm tự là trang Thanh Sương rồi."

Hư đêm trăng cao hứng nở nụ cười , đôi mi thanh tú nguyệt (khom) thành một vòng nguyệt nha bàn nói ra: "Cám ơn Vân ca ca ."

"Nguyệt nhi không cần khách khí , người còn có ... hay không hảo tỷ muội hoặc như muốn thôi tiến người? Có lời người cuối cùng danh ngạch cũng làm cho người rồi !"

Kỷ Vân hào phóng nói ra , mới vừa hết thấy Kỷ Vân đều nhìn ở trong mắt , chỉ sợ đoạn này nợ tình là không buông được , nếu không bỏ xuống được , dứt khoát liền thoải mái thừa nhận , nếu không làm người làm mình .

Huống hồ hư đêm trăng một khi động tình , nếu như Kỷ Vân giả bộ như không biết lời nói , như vậy hậu quả rất có thể là xấu nhất .

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ngôn Tĩnh Am

Chương 27: Ngôn Tĩnh Am

2015-10-22 19:00:00

Hư đêm trắng trong nội tâm mừng thầm, kỷ vân tại dạng này nơi hạ nói lời như vậy, cái kia ý tứ trong đó hư đêm trắng tự nhiên minh bạch, nhếch cái miệng nhỏ nhắn nói ra: "Hừm... Liền đưa cho Mộng Dao tỷ tỷ đem, được không Vân ca ca?"

Kỷ vân sáng khoái nói: "Được, theo người yêu tiền đưa ai liền tiền đưa ai."

"Uh, cảm ơn Vân ca ca."

"Ừm."

Tần Mộng Dao tuy nhiên đã nhận được một quả lệnh đặc xá bài, nhưng là trong nội tâm man cảm giác khó chịu. Nhìn xem hư đêm trắng cùng kỷ vân mặt mày đưa tình bộ dạng, tí ti không chút nào để ý chính hấn một đại mỹ nữ, Tần Mộng Dao đạo tâm nổi lên một hồi rung động.

Tựa hồ đạo pháp xoay tròn chi cảnh 'Kiếm Tâm Thông Minh' có một chút kê hở, hơn nữa cái này sơ hở nếu như trể xử lý khả năng sẽ xuất lớn phiền toái, rất có thể sẽ phá hơn hai mươi năm đạo tâm, cái này có thể sợ hãi Tần Mộng Dao.

Bất quá sau đó bình thường trở lại, nếu như kỷ vân thật có thể thực hiện lời hứa tiền đưa chính mình tiền đan lời mà nói..., phá toái hư không tựa hồ so đạo tâm càng có sức hấp dẫn bình thường Tần Mộng Dao nghĩ như vậy.

Nhìn xem cao hứng hư đêm trắng, kỷ vân cảm thấy bất luận làm cái gì đều đáng giá, lập tức lại cao giọng nói: "Lại cho ra người cuối cùng, Vũ Đương trương vô kỷ! Mỗi người có thể mang gia thuộc người nhà một cấp, hôm nay liền có thể vào Quý Vương phủ, chuẩn bị luận đạo đại hội! Quý Vương, người sắp xếp người tay tại quý cửa vương phủ trông coi, sau khi xác nhận thân phận cấp cho lệnh đặc xá bài, đón lấy!"

Kỷ vân giơ tay lên, mười tám khối màu xanh bài tử bay ra ngoài, đều nhịp tung bay ở 'Quý Vương' hư nếu không trước mặt của.

Riêng là chiêu thức ấy người ở chỗ này cũng rất ít có thể có làm đến, bởi vì kỷ vân vận dụng tu chân pháp môn.

'Quý Vương' hư nếu không gật đầu nói phải, sau đó vung tay lên, mười tám tấm bảng hiệu rơi vào trong tay, xuống dưới phân phó sắp xếp người tay.

Kỷ vân phát xong bài tử liền đi xuống, mà người phía dưới tự động lờ ra thông đạo, lại để cho kỷ vân đi ra ngoài.

...

Trên lôi đài ngoại trừ Ngôn Tĩnh Am liền còn có Bàn Bàn một người sống, Bàn Bàn hơi có thâm ý nhìn thoáng qua Ngôn Tĩnh Am, chán chường đi xuống đài. Vốn tưởng rằng luyện thành 《Thiên Ma Sách》cao nhất tâm pháp võ học có thể xưng bá võ lâm mà phá toái hư không, mà bây giờ đâu này? Đừng nói phá toái hư không, mà ngay cả xưng bá võ lâm đều chỉ là một nghĩ cách, một cái không cách nào thực hiện nghĩ cách mà thôi.

Ngôn Tĩnh Am thì tại trên lôi đài ngây người hồi lâu.

Tần Mộng Dao phiêu nhiên lên lôi đài, kéo Ngôn Tĩnh Am cánh tay nhỏ giọng nói: "Su phó, đừng nóng giận, ta được đến một khối lệnh đặc xá bài, chúng ta ta sẽ đi ngay bây giờ Quý Vương phủ."

Thật lâu, Ngôn Tĩnh Am nhìn thoáng qua Tần Mộng Dao, nói ra: "Tiểu dao, có lẽ hôm nay của người tranh thủ có thể bước vào mãi mãi sanh đại môn, su phó tự đáy lòng mừng thay cho người. Người cũng đã nhìn ra, kỷ vân đối Từ Hàng Tĩnh Trai có rất lớn thành kiến, su phó hy vọng người không luận dùng phương pháp gì đều phải chuyển biến kỷ vân loại ý nghĩ này, bằng không thì ... Bằng không thì Từ Hàng Tĩnh Trai mấy trăm năm truyền thừa rất có thể hủy hoại chỉ trong chốc lát, người ... Hiểu không?"

Tần Mộng Dao nhìn xem Ngôn Tĩnh Am, đau lòng nói: "Su phó, làm sao người nói lời như vậy à? Kỷ vân sẽ không đối Từ Hàng Tĩnh Trai như thế nào, tiểu dao nhi sẽ hết sức, su phó chúng ta vào đi thôi."

Ngôn Tĩnh Am nhẹ khẽ lắc đầu nói: "Suốt đời lại có thể thế nào? Bàn Bàn đã luyện thành 《Thiên Ma Sách》cao nhất tâm pháp, người biết điều này có ý vị gì. Đối người khác mà nói suốt đời trọng yếu, nhưng là đối vì su mà nói, suốt đời có lẽ là cả đời tra tấn. Tiểu dao, su phó mệt mỏi, người ... Đi thôi."

Tần Mộng Dao đương nhiên biết rõ Ngôn Tĩnh Am nói là có ý gì, Bàn Bàn liên thành 《Thiên Ma Sách》cao nhất tâm pháp 'Ma long' cái kia tỏ vẻ Bàn Bàn đã triệt để chặt đứt chuyện căn, buông xuống Ngôn Tĩnh Am, bằng không thì mặc cho Bàn Bàn lại tư chất thông thiên cũng không thể có thể luyện thành.

Nhìn xem Ngôn Tĩnh Am che mặt khăn lụa chảy xuống hai đạo vết ướt, Tần Mộng Dao cũng mút nhẹ nói: "Su phó, tiểu dao nhi không có lý khai su phó, su phó người theo giúp ta đi vào chung đem."

Ngôn Tĩnh Am lấy tay nhẹ nhàng gạt xuống Tần Mộng Dao hơi nghiêng khăn lụa, nhìn xem Tần Mộng Dao cái kia thâm mỹ hít thở không thông khuôn

mặt nói khẽ: "Tiểu dao, con đường sau này ngươi muốn tự mình đi. Nhớ kỹ, bất luận nhiều khó khăn ngươi đều muốn đi xuống, đây là của ngươi này sự mạng! Đi thôi!"

Tần Mộng Dao cẩn thận mỗi bước đi nhìn lấy Ngôn Tĩnh Am, thẳng đến nhìn không thấy mới thôi, bỗng nhiên giống như cảm thấy trong nội tâm sẽ phải mất đi thứ gì trọng yếu bình thường phi thường khó chịu.

...

Ngôn Tĩnh Am thất hồn lạc phách đi tới, không biết đi bao lâu rồi, ngẩng đầu nhìn lên, bất tri bất giác chạy tới một cái ngọn núi phía trên, nhìn phía xa hết thấy, nhớ lại trước kia chuyện cũ, cùng Bằng Bàn đích thiên nhân chi luyện...

Nhẹ nhàng cúi xuống che mặt khăn lụa, lộ ra một gương mặt diễm đảo chúng sanh gò má, mắt đẹp mũi ngọc, đỏ tươi khỏe môi, hàm răng trắng toát, cái kia dưới gương mặt vẫn còn có một đôi hơi lộ ra lúm đồng tiền. Có lẽ là bởi vì lâu năm mang theo khăn lụa, có vẻ hơi tái nhợt, nhưng bất luận nhìn từ phương diện nào, đây tuyệt đối là một cái tuyệt thế Yêu Cơ, có thể diễm đảo cả đời.

Chỉ là hiện tại tuyệt khuôn mặt đẹp thượng lưu ra hai đạo vết nước mắt, trong miệng nhẹ giọng nỉ non: "Nhảy đi xuống liền giải thoát rồi, không cần lại bị cái kia nỗi khổ tương tư..."

Ngôn Tĩnh Am từng bước một đi về hướng Huyền Nhai, khoảng cách Huyền Nhai chỉ có gần ngàn hai bước thời điểm, đột nhiên trong đầu truyền đến một tiếng sấm nổ giống như thanh âm của.

"Ngôn Tĩnh Am, ngươi muốn chết ta sẽ không ngăn lấy ngươi! Nhưng là thế nào ngươi chết lời nói, Từ Hàng Tĩnh Trai hết thấy mọi người sẽ vì ngươi chôn cùng, ngươi biết ta kỹ vẫn có năng lực như thế! Không tin ngươi có thể thử một lần?"

Ngôn Tĩnh Am trong lúc đó thanh tĩnh lại, nhìn xem dưới chân Huyền Nhai, còn có một bước sẽ đáp không, quay người xem hướng phía sau, không nhìn thấy người, bình tĩnh nói: "Kỹ vẫn, ngươi đến cùng muốn thế nào? Ngươi dựa vào cái gì uy hiếp như vậy ta?"

"Dựa vào cái gì? Ta làm chuyện gì còn cần có lý do sao? Tựa như các ngươi lúc giết người còn hỏi người khác có nghĩ là muốn chết sao?"

Ngôn Tĩnh Am phi thường ủy khuất, chính mình thực chưa từng giết người, rồi núi số lần đều có hạn, nói sau cho tới bây giờ cái này tu vi, đừng người làm sao có thể sẽ vô duyên vô cớ chọc?"Ta Ngôn Tĩnh Am chưa bao giờ giết qua một người, kỹ vẫn, ta không biết ngươi bị của người nào đầu độc, ta Từ Hàng Tĩnh Trai ý đang giải cứu thiên hạ thương sinh vì bản thân niệm, làm sao sẽ giết lung tung người vô tội?"

Kỹ vẫn hừ lạnh một tiếng nói: "Bất kể như thế nào, chỉ cần ngươi thì ra giết, ta kỹ vẫn cam đoan ngươi sẽ hối hận đi chết đi! Nếu như muốn đã thông, lập tức trở về Quỷ Vương phủ, một canh giờ nếu như ta không có nhìn thấy ngươi người, ngươi biết hậu quả!"

"Kỹ vẫn, ngươi hỗn đần, ngươi đi ra cho ta... Đi ra ah!"

Ngôn Tĩnh Am vô lực quỳ ngồi dưới đất, lớn tiếng hướng về phía sau kêu, cái kia thê mỹ bộ dáng, thật sự là khán giả thương tâm, người nghe rơi lệ.

Làm gì vô luận Ngôn Tĩnh Am như thế nào hô, như thế nào gọi, từ đầu đến cuối không có đích truyền đến kỹ vẫn thanh âm của.

Ngôn Tĩnh Am khóc mệt, dùng ống tay áo nhẹ nhàng lau đi khóe mắt nước mắt, trong nội tâm hận chết kỹ vẫn. Người này một điểm không biết thương hương tiếc ngọc, tâm địa cứng ngạnh như sắt đá.

Nhớ tới một canh giờ ước hẹn, Ngôn Tĩnh Am chậm rãi đứng dậy, hướng Quỷ Vương phủ đi đến, chỉ là trong miệng không ngừng chửi bới nói: "Ta ngay cả chết còn không sợ, còn sợ đi Quỷ Vương phủ sao? Kỹ vẫn, ta ngược lại muốn xem xem ngươi còn có thể như thế nào tra tấn ta!"

đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên xem chính bản nội dung!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Tần Mộng Dao

Chương 28: Tần Mộng Dao

2015-10-23 19:00:00

Ngôn Tinh Am tựa hồ không có một điểm có ý thức đến , chính mình là lần đầu tiên làm một cái nhận thức một ngày nam nhân thút thít nỉ non , càng quên kiếm của mình diễn sớm đã đạt tới cảnh giới cao nhất 'Kiếm Tâm Thông Minh'.

Đường đường bạch đạo đứng đầu đệ nhất cao thủ , xinh đẹp Vô Song Ngôn Tinh Am lại để cho một cái hơn 20 tuổi tiểu nam nhân bức cho thành như thế , kỳ vân tuyệt đối tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả !

...

Quý trong vương phủ .

Kỳ vân vừa đi vào Quý Vương phủ , liền chứng kiến hư đêm trăng cùng Tần Mộng Dao cùng một chỗ nói xong lặng lẽ lời nói , hai người gặp kỳ vân đi tới , hư đêm trăng như một con bướm giống như đi đến kỳ vân bên người , quan tâm mà hỏi: "Vân ca ca , ngươi đã đi đâu nha? Nguyệt nhi đang cùng Mộng Dao tỷ nói chuyện đấy."

Nhìn thoáng qua Tần Mộng Dao , trên mặt mặc dù như trước che khăn lụa , nhưng là cái loại này tuyệt mỹ tư thái cùng xuất trần khí chất như thế nào cũng không che giấu được , thắm khen một câu , rồi lại có ý xụ mặt nói: "Về sau ít cùng Từ Hàng Tinh Trai người đi thân cận quá , đều quá tự cho là , ngạo vô cùng !"

Hư đêm trăng nháy hạ linh động mắt to , nghi ngờ nói ra: "Không biết a Vân ca ca , ngươi có phải hay không đối Mộng Dao tỷ tỷ có hiểu lầm gì đó à?"

Tần Mộng Dao như trước bình tĩnh nhìn kỳ vân , một câu chưa nói , rất rõ ràng chính cô ta cũng ý thức được , nếu như tại kỳ vân trước mặt lại trong lòng đại loạn lời mà nói... , 'Kiếm Tâm Thông Minh' đem rất nhanh bị công phá , hai mươi mấy năm đạo hạnh đem hủy hoại chỉ trong chớp lát .

Tần Mộng Dao không nói lời nào , không có nghĩa là kỳ vân có thể buông tha nàng . Kỳ vân chợt phát hiện một vấn đề: Đem làm một người đứng ở độ cao nhất thời điểm , không nghị luận nói cái gì người khác đều được thụ lấy . Cho nên , kỳ vân phi thường làm không biết một công kích tới Tần Mộng Dao , cũng lấy thế làm vui . Nhìn xem Tần Mộng Dao sinh khí lại không dám khí bộ dạng , kỳ vân cảm thấy trong nội tâm rất thoải mái .

"Tại sao không nói chuyện? Sư phụ của ngươi Ngôn Tinh Am vừa mới muốn nhảy núi tự sát , khá tốt bị ta ngăn trở , chẳng lẽ ngươi không nên nói với ta tiếng cảm ơn sao?"

Nói vừa xong , kỳ vân liền chứng kiến Tần Mộng Dao cái kia thanh tịnh ánh mắt của nhuộm thành một tầng mây mù .

Tần Mộng Dao dùng cái kia trắng nõn như hành tây ngọc tay phải bịt lấy miệng của mình , nước mắt như đứt giây hạt châu giống như 'Xoạch , xoạch' rơi xuống , trong mắt tựa hồ tràn đầy hối hận , trong miệng đức quảng nói ra: "Sư phó ... Làm sao ngươi ngu như vậy . . . Ác tâm như ngươi vậy nhưng hạ tiểu đạo... Sư phó , sư phụ ta ở nơi nào?"

Tần Mộng Dao khẩn cầu vậy nhìn xem kỳ vân , cái kia phảng phất nhận hết muôn vàn ủy khuất hai con ngươi lại để cho kỳ vân đột nhiên dâng lên lòng trĩu nặng , kỳ vân đột nhiên cảm thấy là không phải mình làm hơi quá đáng? Dù sao Tần Mộng Dao là một nữ hài tử , nhưng là . . .

Một hồi tâm phiền ý táo , kỳ vân tức giận nói: "Chẳng lẽ ngươi ngoại trừ sẽ khóc , sẽ không đi làm cái khác sao? Chờ ở tại đây đi , một canh giờ nàng tắt [nhiên] trở về , nếu không ... Hừ hừ , ta cho ngươi Từ Hàng Tinh Trai từ nay về sau tại giang hồ xóa tên !"

Kỳ vân nói xong liền phát tay áo mà đi , hư đêm trăng gặp kỳ vân đi , thờ khể cái kia dí dỏm cái lưỡi nhỏ thom tho , vội vàng qua đi an ủi Tần Mộng Dao: "Mộng Dao tỷ tỷ ngươi đừng thương tâm rồi , vừa rồi ta Vân ca ca không phải đã nói rồi sao sư phụ của ngươi một hồi sẽ tới , chúng ta đi cửa ra vào vân vân đem ."

"Cảm ơn ngươi Nguyệt nhi ." Tần Mộng Dao thu hồi nước mắt , hận hận nhìn xem kỳ vân bóng lưng rồi đi , quay đầu đối hư đêm trăng nói: "Nguyệt nhi , ngươi Vân ca ca vì cái gì đối với chúng ta Từ Hàng Tinh Trai có lớn như vậy thành kiến? Trong lúc này có phải hay không có hiểu lầm gì đó? Từ khi sư muội sau khi xuống núi , chúng ta Từ Hàng Tinh Trai không có người nào xuất thế , làm sao sẽ với hấn kết thù kết oán đầu này?"

Hư đêm trăng nghiêng đầu một biết , nói: "Ta cũng không biết đấy , đợi Vân ca ca hết giận vào ta đi hỏi một chút hấn , Mộng Dao tỷ , ngươi yên tâm đi . Bất quá Vân ca ca tính tình không phải quá tốt , Nguyệt nhi mỗi lần thấy Vân ca ca đều khản trương đấy."

Tần Mộng Dao nghi ngờ hỏi: "Chẳng lẽ ngươi Vân ca ca cũng ngươi phát giận sao?"

"Hừm . . . Liền một lần đem , lần kia là Nguyệt nhi đã làm sai trước , bất quá Nguyệt nhi khóc sau Vân ca ca liền bớt giận . Mộng Dao tỷ , ta cảm thấy được Vân ca ca kỳ thật rất sợ nữ nhân khóc , ngươi không có cảm giác đến sao? Vừa mới hấn mặc dù đang hung ngươi , nhưng là ngươi khóc về sau hấn liền đi , hừ hừ , Nguyệt nhi biết rõ đấy , kỳ thật hấn là sợ hãi Mộng Dao tỷ tỷ đấy."

Hư đêm trăng miệng nhỏ nuôi kéo phân tích , hồn nhiên quên chính mình cùng kỳ vân cũng mới nhận thức mấy ngày mà thôi , tốt như chính mình hiểu rõ thêm kỳ vân giống như cùng Tần Mộng Dao truyền thụ kinh nghiệm .

"Thật sao? Cái kia Nguyệt nhi ngươi cùng tỷ tỷ hảo hảo nói nói , ngươi Vân ca ca còn sợ cái gì . . ."

Hai người vừa nói vừa đi đi ra ngoài , Tần Mộng Dao hồn nhiên không biết , mình đã đang từng bước đi về hướng vực sâu vô tận , hai mươi mấy năm đạo hạnh tựa hồ đang kỳ vân trước mặt biến thành bình thường không có gì lạ , không hề có tác dụng . Mà 'Kiếm Tâm Thông Minh' phảng phất cũng chỉ là một bài trí .

...

Kỷ vẫn mới vừa đi tới Quỷ Vương chính sảnh hơi nghiêng chột nghe đến Quỷ Vương Walter ma tại trao đổi phạt hiệu , kỷ vẫn đối cái này phạt hiệu xác thực không có hứng thú , nếu như mình qua đi khẳng định tự là dày vò , cho nên không có ngừng bước , đi gian phòng của mình .

Bởi vì kỷ vẫn còn có rất nhiều chuyện muốn làm , đầu tiên chính là chuẩn bị chính mình cái gọi là 'Tiên đan'.

Kỷ vẫn lúc trước thả ra lời nói đi cũng không phải khoắc lác , bởi vì hần hiện tại có vốn liếng này . Ví dụ như chính mình có linh dịch , linh thạch hoặc như dùng linh dịch đi thiên kiếm đại lục đổi một ít đan dược , dù sao có gần hai tháng chuẩn bị .

Kỷ vẫn cũng đã biết cái này vô hiệp thế giới 'Phá toái hư không' rốt cuộc là chuyện gì xảy ra .

Kỷ thật cũng rất đơn giản , dựa theo kỷ vẫn vũ lực giá trị để tính , 'Phá toái hư không' miễn cưỡng cùng tu chân 'Tiên thiên cảnh' đánh đồng , nếu quả thật muốn sinh tử chém giết lời nói , 'Tiên thiên cảnh' Có thể hành hạ đến chết vô tu 'Phá toái hư không'.

Kỷ vẫn cùng hùng bá , Bằng Ban còn có Đạt Ma đã giao thủ , thậm chí giết trong nháy mắt hùng bá . Mà lúc đó kỷ vẫn vận dụng chỉ là 'Tiên thiên cảnh' tu vi . Từ khi có thể qua lại không đồng vị trước mặt không gian , kỷ vẫn biết rõ 'Phá toái hư không' kì thực chỉ dùng để cường đại nội lực cường ép đánh nát hư không , dùng nội lực thành lập một cái thông hướng vị diện khác không gian một cái lối đi .

Mà cái kia 'Thông đạo' tự là kỷ vẫn theo trong không gian tiến vào thiên kiếm đại lục cùng Đại Hạ thế giới chính là cái kia bạch sắc quang vòng (quyển) , chỉ cần có thể duy trì ở thông đạo ổn định , đủ để chèo chống đi vào mặt khác đẳng cấp cao vị diện không gian .

Mà thiên kiếm đại lục rõ ràng cho thấy cao hơn Đại Hạ thế giới mấy cấp độ , kỷ nội bộ không gian đã cực kỳ ổn định , chỉ có tu vi đến đại thừa kỷ về sau mới có thể mượn bằng vào cường đại linh lực xuyên thẳng qua tiến vào đẳng cấp cao hơn vị diện .

Tại kỷ vẫn xem ra , thiên kiếp chỉ là cường hóa bản thân dùng để thích ứng đẳng cấp cao vị diện không gian mà thôi, nếu như ngay cả thiên kiếp cũng không thể thông qua , như vậy đi đẳng cấp cao vị diện không gian cũng chỉ là một đầy tớ , một cái con sâu cái kiến .

Kỷ vẫn xuất ra mấy khối trung phẩm linh thạch để trong tay vuốt vuốt , tự nhủ: "Người trọng yếu liền đưa chút linh dịch , còn mặt khác đấy. . . Liền tiến đưa trung phẩm linh thạch đi. Nguyệt nhi để nàng tu luyện 《 Thanh Liên Kiếm điển 》 đi, Ân ... Liền quyết định như vậy ."

Tiện tay xuất ra một lọ trong không gian linh dịch , kỷ vẫn từng ngón từng ngón tưới xuống dưới .

đến từ 17K tiểu thuyết Internet , trước tiên xem chánh bản nội dung !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Đùa giỡn Tĩnh Am

Chương 29: Đùa giỡn Tĩnh Am

2015-10-24 19:00:00

Từ khi tu vi tiến vào Tử Phủ cảnh giới về sau, Kỷ Vân cảm giác mình tại trên đan điền mở Tử Phủ như một cái động không đáy bình thường mặc kệ uống nhiều hơn nữa linh dịch , lớn như vậy Tử Phủ chỉ hồ không thấy chút nào có bất kỳ tiến bộ . Kỷ Vân thế nhưng mà biết đến , muốn đột phá Tử Phủ đến Vạn Tượng , nhất định phải đem trọn cái Tử Phủ trừ đầy linh dịch .

Vừa uống xong , liền nghe hư đêm trắng ở ngoài cửa hô: "Vân ca ca , Mộng Dao tỷ sư phó nói trai chủ đã đến , người nhanh lên đi ra ."

"Nguyệt nhi , người Vân ca ca đang bận , làm cho các nàng ở đằng kia đợi."

Kỷ Vân bình tĩnh trả lời một câu , vẫn ở chỗ cũ uống vào linh dịch .

"Há, Nguyệt nhi biết rõ đấy, Vân ca ca người nhanh lên hết bận đi ra nha." Hư đêm trắng lại dặn dò một câu mới chậm rãi ly khai .

Kỷ Vân nghe xong hư đêm trắng lời mà nói..., cười khỏ một tiếng , cái này nha đầu ngốc bị cái kia Ngôn Tĩnh Am đem làm chân chạy nha đầu đã đến ,

lập tức tức giận nói: "Nguyệt nhi ta biết rồi, ngươi nói cho Ngôn Tĩnh Am cùng Tần Mộng Dao, nếu như có chuyện tìm ta có thể chính mình tới. Bắt ta gia Nguyệt nhi đem làm cái gì? Nhà hoàn?"

Một câu cuối cùng Kỳ Vân vận lên linh lực, tuy nhiên thanh âm không lớn, nhưng là chỉ là tại quỹ trong vương phủ người đều sẽ phi thường rõ ràng nghe được.

Quả nhiên, chỉ chớp lát, ngoài cửa liền lần nữa truyền đến một đạo mờ ảo linh động thanh âm.

"Kỳ Vân, ngươi giúp xong sao? Giúp xong tự ra."

Kỳ Vân nghe xong cứ vui vẻ rồi, cái này Ngôn Tĩnh Am cũng quá không nén được tức giận, nghe khẩu khí kia xông như đã ăn hỏa được giống như, Kỳ Vân lười biếng nói ra: "Còn không có hết bận, ngươi liền ở ngoài cửa đợi a."

Ngôn Tĩnh Am cực lực đè xuống lửa giận trong lòng, nói khẽ: "Kỳ Vân, ta nghĩ chúng ta trong lúc đó có phải hay không có hiểu lầm? Chúng ta có thể ngồi xuống hảo hảo đàm một chút không?"

"Ai, Ngôn Tĩnh Am ah Ngôn Tĩnh Am, làm nhiều như vậy chuyện sai ngươi rõ ràng cũng không biết ngươi sai ở nơi nào? Ngươi tiến đến đi."

Kỳ Vân khẽ thở dài một cái, cái này nữ nhân rất đáng thương, Nhưng có thể thời đại này tạo nên sai lầm đi, xác thực không nên nữ nhân này đến gánh chịu.

"C-K-Í-T.T...T."

Ngôn Tĩnh Am đẩy cửa tiến vào, gặp Kỳ Vân đang ngồi ở một bên nhìn mình, ánh mắt kia rõ ràng không có chán ghét cùng không kiên nhẫn, tựa hồ ... Tựa hồ nhiều hơn một tơ quan tâm ...

Đi đến bàn bên cạnh, Ngôn Tĩnh Am ngồi xuống, tựa hồ cũng không nóng nảy đàm đồng dạng, quan sát tỉ mỉ lấy Kỳ Vân.

Hai người cứ như vậy ngồi, ai cũng không có trước mở miệng nói chuyện, Kỳ Vân chỉ là cảm linh dịch từng miếng từng miếng uống vào.

Ngôn Tĩnh Am nhìn thời gian rất lâu, đôi mi thanh tú khẽ nhú, đầu tiên mở miệng, thanh âm tựa như ảo mộng: "Kỳ Vân, ngươi có thể hay không đem ngươi cái ly trong tay cho ta xem liếc?"

Kỳ Vân không khỏi cười nói: "Ha ha ha, Tĩnh Am 'Kiếm Tâm Thông Minh' giống như có lẽ đã bị Kỳ mỗ công hãm, không biết Kỳ Vân nói có đúng hay không?"

"Ngươi ..."

Ngôn Tĩnh Am tức quá hóa cười, giống như lập tức tách ra Thiên Sơn Tuyết Liên giống như có loại yêu dị vẻ đẹp, đạo tâm bị phá, giống như cái kia rơi vào thế gian Tiên Tử bình thường lại để cho Kỳ Vân xem nhân tình sáng lên.

Kỳ Vân ánh mắt của xem Ngôn Tĩnh Am đã không phải là trước cái loại này bình tĩnh, mà là dẫn tràn ngập xâm lược tính ánh mắt không chút kiêng kỵ theo dõi Ngôn Tĩnh Am cái kia uyển chuyển vô cùng dáng người.

Tuy biết Kỳ Vân là đang thử dò xét chính mình, lấy đánh vỡ đạo hạnh của chính mình, nhưng là Ngôn Tĩnh Am vẫn là cảm giác không chịu đựng nổi, Kỳ Vân ánh mắt của những nơi đi qua như là có thể xuyên thấu y phục của mình bình thường vội vàng xin khoan dung gắt gỏng: "Kỳ Vân ..."

Chỉ là vừa mở miệng Ngôn Tĩnh Am liền biết mình đã triệt để thất bại, Kỳ Vân cả thân ảnh đã thật sâu ẩn tại trong lòng của mình, thậm chí ngay cả Băng Ban thân ảnh của đều thời gian dần qua bị bài trừ đi ra nội tâm.

Gặp Ngôn Tĩnh Am thua trận, Kỳ Vân liên tục thay đổi mặt mũi bình tĩnh, nhìn xem Ngôn Tĩnh Am nói: "Tĩnh Am, ngươi hiểu không?"

Ngôn Tĩnh Am nhẹ khẽ lắc đầu, trong mắt có một tia mê mang, nói: "Ta vẫn là không hiểu."

"Ngươi là Từ Hàng Tĩnh Trai chương môn, nhưng là ..." Kỳ Vân dừng một chút, ôn nhu nói, "Nhưng là ngươi chung quy vẫn là một nữ nhân, có một số việc liên giao cho nam nhân đi xử lý, một mực quy ẩn Đế đáp ngọn núi không tốt sao?"

"Thế nhưng mà ... Nhưng là ta có thể nào đưa lê dân bách tính cùng không để ý? Ta có thể trở mặt nhìn vô lâm chiến hòa lan tràn mà thờ ơ sao? Từ Hàng Tĩnh Trai sáng lập thời điểm, tựa là tuân theo cứu vạn dân cùng thủy hỏa, tại thời khắc mấu chốt tìm có thể bình định lập lại trật tự chân mệnh thiên tử. Hiệp trợ bọn hắn thống nhất thiên hạ, kết thúc chiến hòa!"

"Tĩnh Am ngươi vẫn là không hiểu, ta đối ánh mắt của các ngươi ngược lại là hết sức khâm phục." Kỳ Vân nghe xong Ngôn Tĩnh Am cái kia lời nói, thầm khen một câu.

"Bởi vì các ngươi Từ Hàng Tĩnh Trai mỗi lần ủng hộ người đều là chân mệnh thiên tử, nhưng là ngươi biết không? Mặc dù các ngươi Từ Hàng Tĩnh Trai một mực ở ẩn không xuất ra, chiến hỏa cũng sẽ đình chỉ. Lịch sử bành trướng sẽ không bởi vì cá nhân hoặc như một đám người mà đình chỉ bộ pháp, hơn nữa thông qua mỗi một lần chiến hỏa tẩy lễ, xã hội đem cường thịnh hơn."

"Nhưng là các người ủng hộ cái gọi là chân mệnh thiên tử , tuy nhiên các người điểm xuất phát rất là ngon đấy , là vì dân chúng , nhưng là người sẽ không có phát hiện bọn hắn kì thực đều là tại cùng cổ mình hoàng quyền? Chính thức vì dân chúng làm sự tình lại có bao nhiêu đầu này? Người quá mệt mỏi , sớm nên như một nữ nhân bình thường giống như đồng dạng hưởng thụ làm như nữ nhân quyền lợi , những sự tình này người vốn cũng không nên đi trên người mình ôm , không mệt mỏi sao?"

Ngôn Tinh Am si ngốc nghe cái này so với chính mình tiểu thập nhiều tuổi nam nhân dạy dỗ chính mình , những lời này mặc dù chính mình cho rằng có rất nhiều lý luận phi thường hoang đường , thậm chí vô văn , nhưng là nghe được cuối cùng , nước mắt vậy mà không bị khống chế vậy chảy xuống .

"Đây là Tinh Am trách nhiệm , từ khi ta làm trước Từ Hàng Tinh Trai trai chủ bắt đầu từ giờ khắc đó , Ngôn Tinh Am cũng không phải là Ngôn Tinh Am rồi , mà là đại biểu trong chốn võ lâm chính nghĩa , dùng để chấn nhiếp bọn đạo chích . . ."

Kỷ Vân lập tức cắt ngang Ngôn Tinh Am lời mà nói... , lắc lắc đầu nói: "Tinh Am , không phải Kỷ Vân đã kích người . Ta có thể thừa nhận người đại biểu trong chốn võ lâm chính nghĩa , nhưng là chấn nhiếp bọn đạo chích? Ta tự cũng không đồng ý . Huống hồ , võ lâm coi là gì chứ? Võ lâm nhiều nhất chỉ có thể coi là Đại Hạ một phần nhỏ , người Từ Hàng Tinh Trai liền bạch đạo đều không thống nhất lại được , lấy cái gì đến chấn nhiếp bọn đạo chích? Người chính là Ngôn Tinh Am , một nữ nhân bình thường , người biết không? Một cái khát vọng bị nam nhân đau tiểu nữ nhân , không hơn !!!"

"Về sau không nên đem tự xem quá nặng , lời nói khó nghe , trong chốn võ lâm người có ... hay không người làm theo sẽ vô cùng đặc sắc !" Kỷ Vân nói nhiều như vậy , con mắt theo dõi Ngôn Tinh Am thời gian dần qua nói ra: "Tinh Am , hiện tại , người hiểu không?"

Ngôn Tinh Am đạo tâm bị phá , sao có thể thừa nhận lúc này Kỷ Vân cái kia xâm lược ánh mắt của?"Um' một tiếng , đỏ mặt cúi đầu xuống , tiếng như muỗi con kiến thấp giọng hờn dỗi phản kháng nói: "Tinh Am đừng tới ... Người khi để Tinh Am , Tinh Am tự là không hiểu , tự là không hiểu . . . Hừ!"

Kỷ Vân giật mình trừng to mắt , khuôn mặt không thể tưởng tượng nổi , cuối cùng cười lên ha ha .

"Ha ha ha ha ." Kỷ Vân cười đau bụng , thật không nghĩ tới đường đường Từ Hàng Tinh Trai trai chủ Ngôn Tinh Am , hơn 40 tuổi nữ nhân , lại có thể biết lộ ra tiểu nữ nhân vậy tư thái .

đến từ 17K tiểu thuyết Internet , trước tiên xem chính bản nội dung !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Xâm phạm

Chương 30: Xâm phạm

2015-10-25 19:00:00

Chứng kiến Kỷ Vân không để ý hình tượng cười chính mình , Ngôn Tinh Am cái kia nghiêng nước nghiêng thành khuôn mặt lúc này càng thêm đỏ , miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn Kỷ Vân nói: "Không cho cười rồi, Tinh Am tự là không hiểu nha."

"Ha ha ha , không nghĩ tới Tinh Am lại có thể biết làm nũng , Kỷ Vân có thể may mắn nhìn thấy như thế động nhân một mặt , cũng coi như không uống công cuộc đời này rồi." Kỷ Vân thật vất vả ngừng cười to , nhìn xem Ngôn Tinh Am bộ dáng kia , thở than: Thực là một rơi vào thế gian tiên nữ .

Kỷ Vân do dự mà có phải hay không muốn chân tướng sự tình , nhưng nhìn đến Ngôn Tinh Am thật vất vả cao hứng trở lại , thật sự không đành lòng phải nhìn...nửa giai nhân nhũ mây , nghĩ nghĩ , vẫn là không nói , việc này cho dù nói ra nàng chẳng những không giúp đỡ được cái gì , ngược lại khả năng khiến cho người kia hoài nghi .

Kỷ Vân đem trong tay cái chai cầm lấy lại uống một ngụm linh dịch , sau đó đưa cho Ngôn Tinh Am nói: "Tinh Am , thế nào , muốn nếm một hơi sao? Vừa rồi người không phải là còn muốn đầu này?"

Ngôn Tinh Am ngẩng đầu , nhìn xem Kỷ Vân đưa tới cái chai , không chút do dự , thậm chí đều không có chà lau miệng bình , dùng tay trái ồng tay áo che mặt uống một ngụm , uống xong về sau lập tức giật mình nhìn xem Kỷ Vân .

Kỷ Vân gặp Ngôn Tinh Am tự như vậy đối chửi uống vào linh dịch , dùng khinh bạc miệng tức giận nói: "Tinh Am , vừa rồi ta nhưng thị đã uống như vậy ah , không biết chúng ta cái này có tính không gián tiếp hôn môi đầu này?"

Nói xong , Kỷ Vân không để ý Ngôn Tinh Am kinh hô , một phát bắt được Ngôn Tinh Am mảnh khảnh thủ đoạn , âm thầm vượt qua một đạo linh lực ,

để trợ Ngôn Tinh Am luyện hóa cái kia nguồn linh lực khổng lồ .

Ngôn Tinh Am gặp Kỳ Vân bắt hướng cổ tay của mình , bản năng muốn phản kháng , nhưng là chưa kịp phản ứng liền bị bắt chặt rồi , lập tức cảm giác theo Kỳ Vân trong tay truyền đến một cỗ lửa nóng nhiệt lưu . Ngôn Tinh Am thân thể như lửa trong đốt (nấu) vậy nóng bỏng , không tự giác nhẹ rên một tiếng .

Cái kia âm thanh hừ nhẹ tại Kỳ Vân nghe tới quả thực giống như âm thanh của tự nhiên , Kỳ Vân vội vàng ngưng thần nín thở , cẩn thận nhìn thoáng qua Ngôn Tinh Am , phát hiện nàng đang tại vận công hấp thu linh khí , lập tức yên lòng , thầm nghĩ nữ nhân này , thật là muốn chết , lo lắng một cái nhăn mày một nụ cười đều có thể làm nam nhân nguyên thủy nhất xúc động .

Thời gian qua một lát .

Nhiệt lưu dừng mãnh lao tới , Ngôn Tinh Am lúc này cảm giác toàn thân như đi một đạo gông xiềng giống như nhẹ nhõm , nội lực trong cơ thể bành trướng mãnh liệt , so không uống cái kia thủy trước không biết mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần , ám lấy: Chẳng lẽ Kỳ Vân thật sự là thần tiên? Vì sao hắn có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế công phá của ta Kiểm Tâm Thông Minh . Chỉ là uống một hớp nước liền có loại muốn phá toái hư không mà đi cảm giác? Chẳng lẽ Kỳ Vân cho ta hút chính là tiên dịch?

Kỳ Vân lại cố ý nói chêm chọc cười , nâng tay phải lên để như trong mũi người một chút , say mê nói: "Ah . . . Tinh Am bàn tay nhỏ bé thơm quá a , Kỳ Vân quyết định ba ngày không rửa tay ... Không không không , là năm ngày không rửa tay , a , thật tốt nghe thấy ."

Nói xong , lại khoa trương lớn người đặc biệt người lên.

Xem Kỳ Vân khoa trương bộ dáng , Ngôn Tinh Am khuôn mặt lại lửa nóng , gắt giọng: "Kỳ Vân , ngươi không thể đứng đắn một chút sao? Tinh Am cũng không phải cái kia cô gái tầm thường , có thể nào không biết ngươi là cố ý làm thành như thế ngả ngớn hình dáng? Tinh Am đa tạ vận đệ đệ tiên nước , Tinh Am rất hoan hỉ , tựu thu hạ rồi."

Ngôn Tinh Am nói xong liền đứng người lên nhẹ nhàng khẽ chào , lay động một cái trong bàn tay nhỏ cái chai , cái kia dĩ dóm cộng thêm lười biếng phong tình lại để cho Kỳ Vân ám nuốt nước miếng .

Kỳ Vân bị Ngôn Tinh Am vạch trần một điểm không biết thu liễm , đứng người lên đi ra ngoài , đi đến Ngôn Tinh Am bên người thời điểm , ngoe đầu liền tới gần Ngôn Tinh Am cái kia như mực mái tóc khẽ ngửi , sau đó hướng Ngôn Tinh Am bên tai khinh bạc thổi thở ra một hơi , mới rung đùi đắc ý đi ra ngoài , vừa đi vừa nói chuyện: "Chẳng lẽ Tinh Am không biết mình mị lực sao? Cái này coi như là làm Tinh Am giao Kỳ Vân lợi tức , nhớ kỹ ngươi còn thiếu Kỳ Vân rất một cái bự đồng ý ah , oa , thật sự rất thơm a , dùng bài gì từ sữa tắm?"

Ngôn Tinh Am bị Kỳ Vân khẽ ngửi thổi , trên mặt đỏ ửng 'Bích' tuôn hướng bên tai , lập tức thân thể mềm nhũn , ngồi liệt tại trên ghế , tay vịn bàn hướng Kỳ Vân nũng nịu mắng: "Kỳ Vân , ngươi tên hỗn đản này . . ."

Gặp Kỳ Vân đi ra ngoài , Ngôn Tinh Am chậm rãi đích ngồi xuống , nhớ tới cùng Kỳ Vân cái này thời gian ngắn ngủi , tuy bị nhiều lần bị khi phụ si nhục , nhưng Ngôn Tinh Am biết mình chẳng những không có sinh khí , đáy lòng còn rất chờ mong Kỳ Vân như vậy đối với chính mình .

Thật lâu , Ngôn Tinh Am chậm rãi đứng dậy , trong miệng nhẹ giọng nói ra: "Cứ như vậy bị ngươi khi dễ Tinh Am trong nội tâm rất là không cam lòng đâu rồi , hừ hừ , chờ coi đi , Tinh Am nhất định sẽ tìm trở về đây."

Nói xong liền chột dạ đi tới cửa trước , tụ công bên tai , thẳng đến xác định không ai sau mới mở cửa phòng lách mình đi ra ngoài ...

...

Vừa mới đùa giỡn Từ Hàng Tinh Trai trai chủ , Kỳ Vân sáng khoái tinh thần , tựa hồ sự kiện kia đều biến thành không phải rất trọng yếu rồi.

Kỳ Vân cũng không biết vì cái gì duy chỉ có tại Ngôn Tinh Am trước mặt nhẹ như vậy điều , trước kia cũng đã gặp qua rất nhiều mỹ nữ , ví dụ như Hoa Hạ tần hay có thể cùng tần Diệu Âm hai tỷ muội hoa; ví dụ như đẹp đẽ vô cùng Bạch Tố tử; còn có hư đêm trắng , Bạch Băng các loại..., mặc dù tăng thêm che mặt Tần Mộng Dao , đều không có Ngôn Tinh Am như vậy .

Tại Ngôn Tinh Am trước mặt , Kỳ Vân vô cùng buông lỏng , thậm chí tại những nữ nhân khác trước mặt không dám nói lời nói Kỳ Vân cũng có thể rất tự nhiên nói ra; mặc dù lần thứ nhất gặp Ngôn Tinh Am , nhưng là giống như xuyên qua thời không , sớm đã thiên nhân chi luyện ngàn năm giống như .

Thực tế Kỳ Vân nhớ tới Ngôn Tinh Am yêu say đắm Bàng Ban , Kỳ Vân lúc này đã cho Bàng Ban rơi xuống từ thần thông tri , chỉ là nghĩ tới lúc này , Kỳ Vân liền sẽ thay đổi lòng cuồng vô cùng .

Cái này có lẽ liền là nam nhân ghen ghét đi.

...

Đi đến chính sảnh , Kỳ Vân gặp quý rồi Vương cùng Đạt Ma vẫn còn nói chuyện với nhau .

Hai người gặp Kỳ Vân tiến đến , nhao nhao đứng lên , Kỳ Vân vội vàng nói: "Hư lão , Đạt Ma hai vị đừng khách khí như thế , nhanh mau mời ngồi . Đạt Ma người thân là Thiếu Lâm trụ trì , võ lâm thái sơn bắc , người giang hồ xưng 'Phật Đà chuyển thế ' tiểu tử Kỳ Vân không dám đem làm đại sư chỉ lễ?"

Đối với Đạt Ma , Kỳ Vân vẫn là phi thường tôn kính . Thực tế tại Hoa Hạ trong lúc , Kỳ Vân từ nhỏ tai mắt thối phồng một ít về Đạt Ma cuộc đời sự tích , có thể không chút khách khí nói , Đạt Ma tại người Hoa trong lòng tựa là võ học Chí Tôn , đã là Phật tổ vậy tồn tại .

Đạt Ma hồ thẹn nói: "A di đà phật , phật viết: Như không hề cách nhìn, định Vô Tướng thiếu . Đạt Ma cùng Kỳ thí chủ có thể nhanh như vậy gặp lại , đều bởi vì Đạt Ma thiếu Kỳ thí chủ rất nhiều . Đạt Ma một tiếng ăn chay niệm phật , vốn tưởng rằng đã sâu bao hàm tứ đại giai không lý lẽ , lại không có nghĩ rằng cuối cùng vẫn là phạm vào 'Sĩ' niệm ."

Hư nếu không tuy là hoàng tộc hiệu lực , nhưng là đối với cái này bạch đạo võ lâm chính tông cũng thập phần khâm phục , đứng người lên nói ra: "Đại sư lời ấy sai rồi , như nếu đại sư có thể trường sinh chẳng phải là có thể truyền thêm nữa... Phật hiệu lại để cho mọi người làm việc thiện? Cho nên đại sư không cần tự trách , hướng hồ phật gia tu luyện cũng thế là vì trèo lên thế giới cực lạc ."

"Hư lão nói cùng phải" Kỳ Vân đối với phật hiệu không am hiểu , cũng không chen lời vào , nghe không hiểu thiên cơ , ôm quyền nói: "Hai vị tiếp tục nói chuyện với nhau , Kỳ Vân phải đi ra ngoài một bận , lâu là mười ngày ngắn thì năm ngày , kính xin hư lão giúp ta tiếp kiến ta còn lại mọi người , để ngửa đến Quý Vương phủ quấy rối chỉ nhân ."

đến từ 17K tiểu thuyết Internet , trước tiên xem chánh bản nội dung !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Xông Ma Môn

Chương 31: Xông Ma Môn

2015-10-26 19:00:00

Hư nếu không vội vàng đáp: "Kỳ Vân người đi giúp chính là , tại đây hết thầy có ta , còn có Đạt Ma đại sư cùng Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ ở đây, cam đoan không có vấn đề gì ."

"A di đà phật , Kỳ thí chủ yên tâm đi làm việc . Ngã phật chẳng những có giáo hóa vạn dân phật âm phổ độ , càng có hàng ma phục yêu sư tử hồng ."

"Như thế làm phiền đại sư ."

Kỳ Vân nói xong liền đi ra ngoài . Chỉ là tại cửa ra vào liền đụng phải Ngôn Tĩnh Am , xem giá thế kia giống như tại chuyên môn chờ mình bình thường

Kỳ Vân nhìn xem Ngôn Tĩnh Am cái kia thâm mỹ làm cho người hít thở không thông khuôn mặt , đùa giỡn hành hạ nói ra: "Không biết Tĩnh Am có phải hay không lúc này chuyên môn chờ Kỳ Vân , chẳng lẽ phân biệt một khác cũng chịu không được cái kia nỗi khổ tương tự?"

Ngôn Tĩnh Am mắt liếc Kỳ Vân nói: "Kỳ Vân người ... Người có thể hay không đứng đắn một ít , người cái này là muốn đi nơi nào? Làm chuyện gì?"

"Việc này không thể nói cho người , nếu như nói Tĩnh Am chắc chắn ngăn cản ta , cho nên Kỳ Vân không sẽ nói cho người biết đấy."

Kỳ Vân không ngốc , nếu quả thật nói chính mình đi giết Bằng Ban , Ngôn Tĩnh Am nhất định sẽ ngăn lại chính mình , hơn nữa Kỳ Vân vừa mới cùng Ngôn Tĩnh Am thành lập ấn ý sẽ bị lập tức đánh vỡ , Kỳ Vân cũng không muốn lại để cho mới vừa công phu uổng phí .

"Hả? Cái kia Tĩnh Am càng phải biết rằng rồi, người nói mau , bằng không thì Tĩnh Am định sẽ cùng theo của người ."

Kỳ Vân cười khổ nói: "Việc này thực không thể nói , hơn nữa người muốn cùng cũng phải có thể cùng trước mới được , Tĩnh Am không nên ép Kỳ Vân , chuyện này ta sẽ không nói cho người , ta ..." Dừng lại một chút , Kỳ Vân do dự nói nói: "ta không muốn bởi vì chuyện này mà lại để cho hai người chúng ta cảm tình có bất cứ ba động gì , Tĩnh Am , người , hiểu chưa?"

Ngôn Tĩnh Am kinh ngạc nhìn Kỳ Vân , nhưng là Kỳ Vân khuôn mặt cái kia vẻ chăm chú cũng không phải tùy tiện nói một chút , khuôn mặt lan tràn ra một mảnh ửng đỏ , nhỏ giọng nói: "Ta ... Người . . . Tĩnh Am không biết người đang nói cái gì ..."

Kỳ Vân thâm tình nhìn xem Ngôn Tĩnh Am , nói ra: "Ta sẽ không bức bách của người Tĩnh Am , mặc dù chúng ta quen biết thời gian ngắn ngủi , nhưng là ta biết người chính là người ta muốn tìm , lại để cho thời gian để chứng minh hết thầy đi, Tĩnh Am , Kỳ Vân chỉ hi vọng là người có thể cho mình cùng ta một cái cơ hội , được không nào?"

"Người ... Nếu như Tĩnh Am không đáp ứng người sẽ làm thế nào?"

Ngôn Tĩnh Am thận trọng hỏi một câu, điều này thật sự là vượt quá Ngôn Tĩnh Am ngoài ý liệu. Ngôn Tĩnh Am không nghĩ tới Kỳ Vân là rất nghiêm túc, lúc này mới nhận thức không đến một ngày, hơn nữa chính mình so với hắn lớn như vậy nhiều...

Kỳ Vân nhú mày nhìn về phía xa xa, trong thanh âm để lộ ra một chút mất mát, nói: "Tĩnh Am, không nên hỏi ta vấn đề này. Bởi vì ta cũng không biết người không đáp ứng ta sẽ biến thành cái dạng gì, có lẽ sẽ quên người ... Có lẽ ... Ta chỉ nói là có lẽ ... Ta sẽ biến thành một ác ma đi, bởi vì ta không xác định mình có thể không thể thừa nhận kết quả như vậy."

Kỳ Vân ánh mắt một lần nữa trở xuống Ngôn Tĩnh Am cái kia tình xảo đến hoàn mỹ không một tí vết gương mặt của, nhẹ giọng nói ra: "Tĩnh Am yên tâm, ta Kỳ Vân cũng không bức bách nữ nhân cái gì, nếu như người thật sự không tiếp thụ được liền lời nói thật đối với ta giảng, ta đi mấy ngày nay hy vọng người suy nghĩ kỹ càng, luận đạo trên đại hội anh sẽ cho chú làm ra một cái lựa chọn, tốt rồi, ta phải đi, gặp lại!"

Nhìn xem Kỳ Vân thất lạc bóng lưng, Ngôn Tĩnh Am há to miệng, nhưng là cuối cùng nhất không có hô lên âm thanh.

Ngôn Tĩnh Am lúc này trong nội tâm loạn cực kỳ, căn bản không nghĩ tới Kỳ Vân biết nói những thứ này. Tuy nhiên Kỳ Vân đã từng nói qua sẽ không bức bách chính mình, nhưng là Ngôn Tĩnh Am tự mình biết, nếu như mình không đáp ứng, Kỳ Vân vạn nhất biến thành Ác Ma lời mà nói..., hậu quả kia Ngôn Tĩnh Am không dám suy nghĩ. Một cái một quyền có thể đánh chết hùng bá người, nếu như biến thành một ác ma, cái kia toàn bộ thiên hạ đều muốn gặp nạn.

"Người tên hỗn đản này, còn nói không bức bách Tĩnh Am, quả thực xấu phải chết."

Ngôn Tĩnh Am thấp giọng nói thầm một câu, trong nội tâm giống như hồ đã có đáp án, nhưng là cái này đáp án chính mình tiếp thụ giống như cũng không phải khó chịu như vậy. Ngôn Tĩnh Am bị ý nghĩ của mình lại càng hoảng sợ, dù sao mình so Kỳ Vân lớn như vậy nhiều. Kỳ Vân lại là thân tiên y hệt như, chính mình với hắn xứng đôi sao?

"Đúng rồi, Mộng Dao cùng Kỳ Vân tuổi tương tự, Ân ..."

Ngôn Tĩnh Am con mắt đột nhiên sáng ngời, lập tức hướng Tàn Mộng Dao căn phòng của đi đến.

...

Kỳ Vân nghe xong Ma Môn phương hướng, liền bắt đầu bay nhanh chạy đi, thực tế Bàn Bàn lý do đáng chết cũng không phải đơn đơn chỉ bởi vì hắn cùng Ngôn Tĩnh Am quan hệ.

Bởi vì Kỳ Vân tại Bàn Bàn thân mình phát hiện một loại khí tức thần bí, mà một tia khí tức cùng ngày ấy 'Quý kiều' bên trong cuối cùng một đạo Kỳ Vân không biết tên trận pháp chấn động phát ra khí tức giống như đúc.

Chỉ bất quá khi đó tại trên lời đài Kỳ Vân chỉ là có loại cảm giác quen thuộc, thì không có nhớ tới là ở nơi nào gặp qua. Vừa mới trong phòng Kỳ Vân đang suy nghĩ vấn đề này, cái này một tia khí tức chủ nhân tuyệt không phải dễ dàng tới bối phận, biết rõ Ngôn Tĩnh Am đến tìm Kỳ Vân, Kỳ Vân mới nhớ tới hơi thở kia là của ai!

Kỳ Vân vừa đi vào đại lục này ba tháng, Quý Vương đã bị thần bí nhân kia khống chế tiến hành bố trí trận pháp, mà Kỳ Vân cũng hoàn toàn tại ba tháng sau đi Quý Vương phủ.

Còn có trên lời đài thời điểm, Bàn Bàn lần thứ nhất dùng 'Hô hồn nhiếp phách' mà âm muốn giết chết chính mình, đón lấy lại sử dụng 'Thiên Ma Sách' trước một chiêu lợi hại nhất 'Ma long' mặt ngoài xem là đối phó Đạt Ma, thực tế nếu như hai người thực phát ra chiêu đó, mà Kỳ Vân là cái người bình thường, trước người chết kia nhất định là Kỳ Vân!

Dù loại dấu hiệu cho thấy, hết thảy tất cả đều nhằm vào Kỳ Vân bản thân. Hơn nữa là tại chính mình mới vừa gia nhập Đại Hạ đại lục thời điểm lại bắt đầu.

Kỳ Vân nghĩ tới đây bỗng nhiên toàn thân rung mình một cái, nếu như ... Nếu như đây hết thảy đều là thật lời nói, vậy đơn giản thật là đáng sợ.

Kỳ Vân tiến vào Đại Hạ đại lục chỉ có tự mình biết, hơn nữa là trực tiếp theo trong không gian thần bí trực tiếp tiến vào, nếu như cái này đều có thể điều tra đi ra ngoài lời nói, cái kia ...

"Chẳng lẽ cùng ta mất đi cái kia đoạn trí nhớ có quan hệ? Oh my thượng đế, ta trước kia đến cùng chọc tới người nào?"

Kỳ Vân áo não giật giật tóc của mình, từ khi đạt được cái viên này thần bí hạt châu, Kỳ Vân làm mọi chuyện cần thiết đều xuôi gió xuôi nước, Nhưng là mấy ngày nay chuyện đã xảy ra quả thực lại để cho Kỳ Vân mất một tác vương. Nghĩ tới chọc cái không thể trên đại năng cao thủ, thậm chí chính mình một mực ở vào hãm giam trong mắt, Kỳ Vân cũng cảm giác nhức đầu.

...

Ba ngày sau.

Kỳ Vân rút cục chạy tới Ma Môn, nhìn xem phía trước mặt đồng xanh cửa, Kỳ Vân cũng không nói nhảm, tiến lên tự là một quyền.

"OÀ..ÀNH!"

Nặng đến hơn vạn cân , bên trong cơ quan vô số đại môn bị Kỳ Vân một quyền oanh bay ra 10m có hơn . Thanh âm điếc tai nhức óc đưa tới bên trong người của Ma môn , chỉ chớp lát tụt ra đến một đám người đem Kỳ Vân bao bọc vây quanh .

Một người trong đó như là một đầu lĩnh , chỉ vào Kỳ Vân mắng: "Mày thực cuồng , Ma Môn sáng lập nhiều năm như vậy ngươi chính là đầu một phần tới khiêu khích , thật sự là chán sống rồi , hãy xưng tên ra nhận lấy cái chết !"

Kỳ Vân nhìn cũng không nhìn đám người kia , cửa trước ở bên trong hô: "Bàng Ban , đi ra cho ta ... Đi ra cho ta ... Đi ra cho ta ... Đi ra ."

Từng tiếng hồi âm tại trong ma môn cổ động kịch động , Kỳ Vân tin tưởng mình một tiếng này , chỉ là Bàng Ban tại Ma Môn , nhất định sẽ nghe được .

đến từ 17K tiểu thuyết Internet , trước tiên xem chính bản nội dung !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Thiên Kiếm oai

Chương 32: Thiên Kiếm oai

2015-10-27 19:00:00

Quả nhiên , không đến tam tức , Kỳ Vân liền chứng kiến Bàng Ban từ bên trong đi ra .

"Chuyện này. .. Cảm giác không đúng , cái này Bàng Ban như là biến thành người khác vậy , chẳng lẽ ... Ah !"

Kỳ Vân chứng kiến Bàng Ban , chẳng biết tại sao , cái này Bàng Ban cho Kỳ Vân cảm giác là cực kỳ nguy hiểm , quả thật , Kỳ Vân vừa nghĩ tới đây , liền bị Bàng Ban một quyền đánh trúng cánh tay .

"Hi!"

Kỳ Vân bùm lấy cánh tay của mình , khuôn mặt chấn kinh , không nghĩ tới Bàng Ban có thể kích thương chính mình? Nhìn mình cánh tay trái đã hoàn toàn đứt rồi , Kỳ Vân vận chuyển chân quyết , chỉ là thời gian nháy con mắt cánh tay liền khôi phục như lúc ban đầu .

Cái này là Thần Ma luyện thể chỗ đáng sợ .

Chỉ là trong cơ thể có thần lực , mặc dù đầu bị đánh bạo cũng có thể tích huyết trọng sinh , đoạn đích thị đánh không chết Tiểu Cường . Mà luyện khí tắc thì không được , luyện khí nặng là chiêu thức , nếu như bị đánh bẻ đầu sẽ chết một cách triệt để , trừ phi tu luyện nguyên thần thứ hai .

Bàng Ban một câu không nói , hai mắt đỏ ngầu theo dõi Kỳ Vân như theo dõi con mồi của mình bình thường chợt lách người liền lại là một quyền . Kỳ Vân chỉ cảm thấy đau đớn một hồi , ngực liền lại bị đánh một quyền , bị đánh bay ra ngoài .

Bàng Ban cái kia thân pháp quỷ mị lại là lóe lên , Kỳ Vân còn chưa xuống phần bụng lại bị đánh trước hết chân .

"Bành ! Bành ! Bành ! Bành ! Bành ! Bành !"

Chỉ là một tức thời gian , Kỳ Vân liền trên không trung đã trúng sáu quyền , Kỳ Vân đem thanh mộc hỗn độn chân quyết vận dụng đến cực hạn đều bị đánh đích hấp hối .

Chân cùng cánh tay đã toàn bộ bị cắt đứt , ngực một quyền kia là nặng nhất , bá đạo quyền kinh thậm chí đem Kỳ Vân trái tim đều chấn vỡ , nhỏ ra vài búp máu , Kỳ Vân gãy dựa ngổn dậy , vừa muốn chữa thương , đã bị Bàng Ban một phát bắt được cổ , cái kia yêu dị hai mắt lúc này đã triệt để biến đỏ , lạnh giọng nói ra: "Kỳ Vân , không thể tưởng được ngươi sẽ chết tại đây ở bên trong chứ? Ha ha ha ha !"

Kỳ Vân bị Bàng Ban bắt lấy cổ , thậm chí không vận dụng được một điểm thanh mộc thần lực , chịu đựng kịch liệt đau nhức nói: Đúng vậy ngươi ! Chính là ngươi hủy của ta Tử Phù , đúng hay không? Đúng hay không?"

"Hả? Không nghĩ tới người có thể đoán được điểm ấy . Đúng! Không sai chính là ta !"

Bằng Bàn sững sờ, đón lấy không chút kiêng kỵ thừa nhận , bởi vì ở trong mắt hắn xem ra Kỳ Vân hôm nay hẳn phải chết , cái này cái cấp thấp đại lục vẫn chưa có người nào có thể cứu được rồi Kỳ Vân .

"Nói cho ta biết người là ai ! Nói cho ta biết ! Ah !!!"

Kỳ Vân tựa như điên vậy kêu to , quá không cam lòng , không có trước tiên hỏi trở lại trong không gian , đưa đến hiện tại loại cục diện này . Kỳ Vân thật sự là hối hận phải chết , nếu như mình chết rồi, cái kia phụ thân của mình , huynh đệ kỳ toàn bộ , đều không thể đi đâu sợ gặp lại một mặt .

"Ta là ai? Người đây liền không cần đã biết , người chỉ cần biết người đắc tội không thể được tội người là được rồi ! Như thế nào? Muốn báo thù? Ha ha ha ha , ta khuyên người chính là đừng si tâm vọng tưởng , người sẽ chết sạch sẽ , liên tục hồi đầu giám đi !"

Bằng Bàn cười như điên , trong tay dần dần tăng lực .

Kỳ Vân lập tức cảm giác theo Bằng Bàn trên tay của truyền đến một cổ so với chính mình Tử Phủ kỳ muốn không lồ hơn nhiều thần lực , Kỳ Vân thậm chí rõ ràng như thế đến cảm giác được tử vong cách mình gần như thế , dần dần đầu óc biến thành hỗn độn lên.

Tuy nhiên lập tức lại phải chết , nhưng là Kỳ Vân trong đầu lại như phát ra đa trọng điện ảnh giống như , rất nhiều tràng cảnh đều là Kỳ Vân sờ xa lạ , thậm chí Kỳ Vân biết rõ chỗ đó tuyệt đối không phải Hoa Hạ .

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh , cơ hồ một hơi thời gian Kỳ Vân trong đầu liền qua hết một sinh giống như .

"Thủy Phủ ... Hoàng Mao Đại Hùng ... Thanh Sắc Mộc Khôi ... Hắc Bạch Học Cung ... Kỳ thị ... Kiếm Thai ..."

Kỳ Vân chỉ đứt quãng nhớ kỹ một ít từ , liền cảm giác lực lượng của thân thể cũng bị rút ra như vậy , toàn thân kịch liệt đau nhức .

"Đợi một chút , Thanh Sắc Mộc Khôi? Thanh Mộc Thiên Kiếm? Tạm thời thử một lần ... Đi ra !"

Kỳ Vân ý thức vừa muốn biến mất thời điểm , đột nhiên nhớ tới trong đầu Thanh Sắc Mộc Khôi , rồi sau đó muốn từ bản thân trong không gian Thanh Mộc Thiên Kiếm , cơ hồ dùng hết Kỳ Vân lực khí toàn thân , mới miễn cưỡng theo trong không gian gọi ra xem ra bình thường chí cực 'Thanh Mộc Thiên Kiếm'.

'Thanh Mộc Thiên Kiếm' mới vừa ra tới , Kỳ Vân liền cảm giác một hồi quang mang chói mắt dần hiện ra đến , Kỳ Vân vội vàng dùng tay che mắt , thật lâu , quang mang chói mắt biến mất , Kỳ Vân chậm rãi mở mắt ra .

"Không đúng, ta có thể động? Chuyện này. .. Bằng Bàn đâu này? Người của Ma môn đâu này?"

Kỳ Vân cái này mới phản ứng được , mới vừa rồi bị quang mang chói mắt tránh mở mắt không ra , Kỳ Vân chỉ là theo bản năng lấy tay che mắt . Đợi hào quang mất đi về sau, Kỳ Vân mới phát hiện mình có thể động .

Hơn nữa Bằng Bàn biến mất , chung quanh người của Ma môn cũng đều biến mất .

Đúng, tựa là biến mất , như chưa bao giờ xuất hiện qua đồng dạng .

Kỳ Vân dụi dụi mắt , không thể tin được phát sinh trước mắt hết thấy .

Chỉ có điều Kỳ Vân vừa muốn đứng dậy , liền cảm giác toàn thân như là mệt rũ cả rồi giống như kịch liệt đau nhức vô cùng , vội vàng lách mình vào liễu không gian , ngồi ở linh bên hồ lên, một bên uống vào linh dịch , một bên vận công chữa thương .

Sau nửa canh giờ .

Kỳ Vân bỏ đi món đồ bị Bằng Bàn đánh phá thành mảnh nhỏ quần áo , đổi lại một bộ mới đích trường sam màu trắng , cầm trong tay 'Thanh Mộc Thiên Kiếm' trong nội tâm sợ không thôi , nếu như không phải 'Thanh Mộc Thiên Kiếm' chỉ sợ chính mình đã sớm triệt để chết rồi.

Kỳ Vân lúc này mới nhớ lại sư phó đã từng nói: "Cái thanh này 'Thanh Mộc Thiên Kiếm' tạm thời lưu làm người dùng để phòng thân ..." ý tứ chân chính .

...

Hư không vô tận ở bên trong, ở một cái rộng lớn bóng tối thế giới , tại mảnh thế giới này trung tâm , có một cao vạn trượng Thần Điện . Trong thần điện ở giữa lơ lửng một cái cự đại vương tọa , vương tọa phía trên đột ngột xuất hiện một nguy nga thân ảnh của , bao phủ tại trong hắc bào thân ảnh của .

"Phốc !"

Cái kia trong hắc bào thân ảnh của đột nhiên xông ra,nổi bật một hơi tụ huyết , thân ảnh cũng giống như đứng không vững giống như , một tay vịn tại to lớn vương tọa trước .

Đúng vậy 'Thanh Liên Kiếm Tiên' ? Nhất định đúng vậy , không nghĩ tới hắn và Nữ Oa một trận chiến rõ ràng không chết , lại lừa gạt được tất cả mọi

người ! Mấy ngàn vạn năm hần rõ ràng đột phá thế giới cảnh , vì cái gì ông trời của hần kiếm xuất hiện ở Kỳ Vân trong tay? Thật sự là đáng sợ a, chỉ là một sợi kiếm quang rõ ràng cách ngàn vạn vị diện không gian thiếu chút nữa chém giết ta bản thể . Thật sự là thật là đáng sợ , thế giới cảnh cùng đại la đạo tộc lại có lớn như thế chênh lệch ."

Đột nhiên nghĩ đến cái gì , cái kia trong hắc bào thân ảnh của cách nghìn vạn dặm xa nói một câu: "Ma Long , chặt đứt cùng Kỳ Vân hết thấy nhân quả , không được lại đổi Kỳ Vân làm bất kỳ ám sát , ngay lập tức đi lo liệu ."

Thật lâu , hư không vô tận trong truyền đến một đạo mơ hồ thanh âm: "Vâng!"

"Hy vọng có thể né qua lần này sát kiếp đi! Không nghĩ tới cái này Kỳ Vân rõ ràng cùng 'Thanh Liên Kiếm Tiên' có sâu như vậy sâu xa , sớm biết như vậy ta tự cũng không đi đánh giết cái này Kỳ Vân ... Hối hận ah ."

Cái kia to lớn vương tọa từ từ đi xa , cuối cùng hoàn toàn biến mất tại hư không vô tận ở bên trong, chỉ là câu kia 'Hối hận ah !' Tại tĩnh lặng trong hư không truyền ra cực xa ...

...

Kỳ Vân lại như người không có sao đồng dạng , cầm trong tay Thanh Mộc Thiên Kiếm nhiều lần quan sát thăm dò , trước kia thật không ngờ cái này Thanh Mộc Thiên Kiếm có uy lực lớn như vậy . Sớm biết như vậy có uy lực như thế Kỳ Vân sớm vẫn cầm ở trong tay rồi, làm sao có thể đem làm rác rưởi đồng dạng đặt ở trong không gian đâu này?

"Cám ơn người , sự phụ !"

Kỳ Vân trong lòng thập phần đáng vóc tiêu tụy nói một câu , nếu như không phải sự phụ đưa tặng Thiên Kiếm , chính mình chỉ sợ chết sớm .

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tàn Hoàng tính toán

Chương 33: Tàn Hoàng tính toán

2015-10-28 19:00:00

Kỳ Vân tại linh bên hồ đã ngồi thời gian rất lâu , nắm lên trên mặt đất một nắm bùn đất , trong tay tùy ý nắm bắt , tâm tư lộ ra nhưng đã suy nghĩ viễn vong . Chỉ là vừa nghĩ tới trong lúc vô hình có một người tại bao giờ cũng nhìn mình chăm chăm , Kỳ Vân đã cảm thấy toàn thân không thoải mái .

"Thủy Phủ ... Hoàng Mao Đại Hùng ... Hắc Bạch Học Cung ... Kiếm Thai ... Còn có cái kia Điện Tài Tiên Nhân đấy, những...này đến cùng có ý tứ gì? Vì cái gì chính ta tại sắp gặp tử vong thời điểm trong đầu những...này trăng cảnh hình ảnh là rõ ràng như vậy?"

"Thật chẳng lẽ là ta trí nhớ của kiếp trước đắc tội những thứ kia đại năng , rồi sau đó Tử Phủ bị hủy . Nhưng là, không đúng , ta rõ ràng rõ kiếp trước đã bị chết , vì cái gì còn có thể giám thị đến ta? Cái này mịa ta trước kia rốt cuộc là đang làm gì? Sao có thể đắc tội nhiều như vậy ngu bức người?"

"Được rồi, đi một bước tính một bước , thời điểm mấu chốt còn có sự phó đưa hôm nay kiếm . Ân ... Bề ngoài giống như uy lực còn rất mạnh , không chế Bàng Ban người kia lập tức liền biến mất không thấy ."

Tiện tay nhưng điệu roi trong tay bị tạo thành hình thù kỳ quái bùn đất , dùng linh dịch rửa tay , hái được một cái con to quả đào , Kỳ Vân ra liễu không gian , chạy tới Quý Vương phủ .

...

Đi ở trên đường trở về , Kỳ Vân thảm than vận mệnh vô thường . Hơn hai năm trước kia , Kỳ Vân chỉ là một tại Hoa Hạ đau khổ giãy dụa , tại xưởng làm công , đến cuối cùng thậm chí tại vì tìm việc làm mà phát sầu .

Sau đó từ khi đạt được cái viên này thần bí hạt châu , Kỳ Vân sinh hoạt phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất . Vốn là không giải thích được tiến vào nhãn chứa vật không gian , sau đó lại hi lý hồ đồ cùng Hoa Hạ thủ đô Tàn gia có rất sâu liên quan , thậm chí ngay cả Thiên Kinh đệ nhất mỹ nữ tàn hay

có thể cũng đã là vị hôn thê của mình .

Lại đến đằng sau tiến vào Thiên Kiếm đại lục hiểu được tu chân , thời điểm đó vui sướng cùng kích động không thua gì một cái người bình thường trúng siêu cấp lớn thưởng . Đến sau biết được chính mình Từ Phủ bị hủy , cái loại người này sanh thay đổi rất nhanh , Kỷ Vân cảm giác mình như là phiêu đang ở trong mộng giống như phi thường không chân thật .

Mà hôm nay vốn cho rằng đi tới nơi này cái vô hiệp thế giới đã vô địch thiên hạ rồi, sở dĩ ở tại chỗ này là bởi vì nơi này khả năng có chữa trị chính mình Từ Phủ đích thiên tài địa bảo .

Nhưng là ngay tại vừa mới, Kỷ Vân đã nhận được một cái bí mật động trời, nhất cử nhất động của mình đều đang được giám sát , có một so với chính mình không biết lợi hại bao nhiêu người đang đưa ra giết chết chính mình .

Nếu như không phải là bởi vì thời khắc cuối cùng nghĩ đến Thiên Kiếm , như vậy Kỷ Vân hiện tại đã là một người chết rồi.

Hồi tưởng đến từ khi chính mình đạt được cái viên này thần bí hạt châu đến bây giờ , Kỷ Vân cảm giác mình sống quá không chân thật .

"Hiện tại là tối trọng yếu nhất tựu là hai chuyện , đầu tiên là tìm kiếm chữa trị Từ Phủ linh tài , thứ hai tựu là nghĩ hết tất cả biện pháp tìm về chính mình mất đi cái kia bộ phận trí nhớ . Ta rút cuộc muốn nhìn ta một chút là đắc tội với ai , mặc dù ta chết đi đều phải nghĩ hết tất cả biện pháp đến giết chết ta !"

Xác định mục tiêu , Kỷ Vân kiên định nhìn về phía trước: "Ngày khác ta Kỷ Vân chữa trị Từ Phủ , ta nhất định sẽ tìm ra là ai hại ta Kỷ Vân , mặc dù người chạy trốn tới cứu thiên bên ngoài , ta Kỷ Vân thề nhất định sẽ làm cho người chết không có chỗ chôn !"

...

Kỷ Vân trở lại Quý Vương phủ đã là ba ngày sau đó rồi, đoạn này trong lúc , Kỷ Vân tổng xuất mười chín khối lệnh đặc xá bài đã có hơn phân nửa người tụ tập đã đến Quý Vương phủ .

Mà ngoại giới rất nhiều cao thủ thành danh bởi vì không có được lệnh đặc xá bài mà nhọc lòng đi đến năn ni những thứ kia có lệnh bài người, nhưng là những người kia không có chỗ nào mà không phải là cao thủ , đừng nói là động thủ , mà ngay cả người căn bản cũng không tìm tới .

...

Trong hoàng cung .

Từ Cẩm Thành hoàng tọa phía trên ngai một cái toàn thân phát ra thượng vị giả khí thể trung niên nhân , giờ phút này lại cau mày đang suy tư cái gì . Mà ở hoàng tọa phía dưới ngai một người, người này ăn mặc đẹp đẽ quý giá Quốc Sư quan bào , trắng tinh , trên mặt thậm chí ngay cả một cọng râu đều không có , rất rõ ràng là một thái giám .

"Quốc Sư , căn cứ tình báo đến xem , cái này Kỷ Vân rõ ràng đã đạt tới 'Phá toái hư không' chi cảnh giới võ đạo tối cao , không biết hần làm cái này luận đạo đại hội ra sao giải?"

Người quốc sư kia bèn nhón cái này cuồng hống , nhỏ giọng nói ra: "Theo lão thần đến xem , tình báo chưa hẳn là thật ."

"Hả? Quốc Sư chuyện đó ý gì?"

"Nếu như thực lực đã đạt tới phá toái hư không cái này tạm thời miễn cưỡng coi như chân thật , nhưng là , cái kia Kỷ Vân tuyên bố nói cái gì ban cho 'Tiền đan' Nhưng đập đất phá toái hư không , cái này phi thường không thật . Nếu quả thật có như vậy tiền đan , cái kia Kỷ Vân vì cái gì còn lưu luyến tại đây , mà muốn tìm cái gì 'Đồ long đao' cùng 'Tuyệt Thế Hảo Kiếm' ?"

Quốc Sư sau khi nói xong đứng người lên , tựa như tại nhà chính mình đồng dạng tùy ý , vừa tảo biên châm chọc nói: "Bất quá có thể một quyền đánh chết Hùng Bá , hơn nữa có thể chính diện kháng trụ Đạt Ma cùng Bàng Ban , cái này Kỷ Vân thực lực tuyệt đối tại võ thánh cảnh trở lên, thậm chí thực có khả năng đã có thể 'Phá toái hư không'."

"Hả? Tam Bảo người cũng không có có thể thắng Kỷ Vân nắm chắc sao?"

"Không có ! Nếu để cho ta giết Đạt Ma , Hùng Bá hoặc như Bàng Ban trong ba người bất kỳ người nào , Tam Bảo có thể trăm giết bọn hần . Nhưng là thế nào nói như Kỷ Vân như vậy hời hợt một quyền đánh chết , ta ... Chỉ sợ làm không được . Theo trên tình báo đến xem , cái kia Bàng Ban Walter ma rất rõ ràng đã đột phá vô thân , đạt đến vô thánh , cách... này phá toái hư không đã chỉ thiếu chút nữa ."

"Nếu như Kỷ Vân nói là sự thật , như vậy Tần Vương như muốn có được cái kia 'Tiền đan' đầu tiên muốn tới mềm , nếu như mềm không ăn lời mà nói..., cái kia ... Tần Vương chỉ có thể đi mời ra vị kia rồi, có lẽ chỉ có hần mới có thể cùng Kỷ Vân một trận chiến ."

Nguyên lai tại long tọa thượng vị kia đứng là lớn Hạ Hoàng Triều hoàng đế , thiên cổ nhất đế , Tần Thủy Hoàng ! Mà ở dưới đáy chính là cái kia thái giám đứng là chế Quý Hoa Bảo Điện Tam Bảo thái giám .

Tần Vương cau mày nói ra: "Ý của ngươi là ... 'Vu Vương Bạch Khởi' ?"

"Đúng! Hiện trên đời này nếu quả thật có một người có thể cùng Kỷ Vân một trận chiến đấy, chỉ sợ cũng chỉ có 'Vu Vương Bạch Khởi'. Đương nhiên ,

nếu như Tần Vương không muốn cùng Kỷ Vân trở mặt lời mà nói..., như vậy chỉ có thể khuất hàng thân phận ..."

Tần Vương tay trái đang chậm rãi đập long ý, dừng, dừng, dừng, đông, thanh âm không vội không chậm, nhưng là Tam Bảo lại khản trương lên, thanh âm kia phảng phất nện ở Tam Bảo trên ngực giống như khó chịu.

Tam Bảo âm thầm nhú mày, theo lý nói mình đã đột phá đến võ thánh cảnh, mà Tần Vương chỉ là một võ thần thất trọng, chính mình cần phải không có áp lực chút nào mới đúng. Vì cái gì mỗi lần tại Tần Vương trước mặt đều sẽ có vẻ vô cùng khản trương, thực tế Tần Vương không nói một lời thời điểm.

Võ công đến võ thánh, thế tục quyền lợi đã không cách nào trói buộc chặt Tam Bảo người như vậy, Tam Bảo suy nghĩ thật lâu cũng ngoài ý muốn mình bạch. Tuy nhiên không rõ, nhưng là võ giả cảm giác bình thường sẽ không sai. Tam Bảo mặc dù có thể đột phá đến võ thánh, ngoại trừ hẳn hơn người đích thiên tư, còn có đầu óc của hắn hết sức lung lay, bằng không thì tại hậu cung một chỗ như vậy rất khó sống rất dài!

Bỗng nhiên, Tần Vương đánh hai tay ngừng.

Tam Bảo cũng ngừng đầu nhìn, Tần Vương cái kia giống như điện con người ngưng tụ ra một đạo khiếp người quang mang, lạnh như băng nói: "Bạch Khởi sinh là Trẫm hoàng triều người, chết.... Cũng Trẫm hoàng triều quý! Đi, đi 'Phong yêu điện'."

"Vâng!" Tam Bảo liền vội cung kính đáp, lúc này khom lưng ở phía trước dẫn đường.

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Phản hồi

Chương 34: Phản hồi

2015-10-29 19:00:00

Kỷ Vân vừa bước vào Quỷ Vương phủ liền chứng kiến đoàn ngũ đang tại cầm cây quạt tại trong biệt viện cùng Đạt Ma đang trò chuyện với nhau đang lúc vui, chứng kiến Kỷ Vân tiến đến, Đoàn Dự trên tay quạt xếp phóng tới tay phải, mỉm cười đã đi tới, nói: "Tứ đệ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, Đoàn Dự cùng đại ca Tam đệ nghe nói Tứ đệ tại Quỷ Vương phủ rục rờ hào quang, ra roi thúc ngựa chạy đến, Tứ đệ, không nghĩ tới người là chân nhân bất lộ tướng ah."

Kỷ Vân cười nói: "Đi! Cái gì chân nhân bất lộ tướng." Quay người đối Đạt Ma khẽ gật đầu, đạo, "Không nghĩ tới Đạt Ma cùng ta nhị ca cũng có thể trò chuyện..."

Nói còn chưa dứt lời, liền nghe được một tiếng sang sang tiếng cười, Kỷ Vân không cần quay đầu lại cũng biết rõ là đại ca của mình Tiêu Phong.

"Tứ đệ, đại ca tới lấy bát rượu nước uống, chớ trách ah. Ha ha ha!"

Kỷ Vân quay người ôm quyền nói: "Đại ca, ta đây cái khác không có, từ thủy bao no. Vừa vặn ta đây có một đàn ba trăm năm tốt hơn rượu, đợi sẽ huynh đệ chúng ta cùng đi ném thử."

"Có hảo tửu không biết có thể không mang ta lên Đoàn mỗ."

Kỷ Vân ngừng đầu nhìn lên, Hoa Sơn tiết mục ngắn vũ đang sau đi theo lệnh hô xung, Trương Vũ sơ, Trương Vũ thanh ba người đang từ phía tây phòng trọ chạy đến, Kỷ Vân gật đầu nói: "Đương nhiên có thể, hảo tửu bao no, Kỷ Vân có thể cam đoan, rượu này các người chỉ là uống một ngụm sau lại đối với những khác rượu đề không nói chút nào hào hứng."

"Hả? Kỷ Vân, người ở ta nơi này thời gian dài như vậy không gặp người lấy ra, cảm tình lão phu không có mặt mũi lớn như vậy a, xem ra lão phu được tìm Nguyệt nhi hảo hảo nói chuyện rầu~."

Kỷ Vân cười khổ một tiếng, cái này hư nếu không là không chút nào chịu có hại chịu thiệt.

"Hư lão Hà tất [nhiên] tìm Nguyệt nhi, ta cảm thấy được việc này chúng ta có thể lại thương lượng một chút, có chuyện hảo hảo nói, hư lão người đây

là làm gì à? Đã nói rồi đây không cho phép phóng đại chiêu , đợi sẽ Kỳ Vân hảo hảo kính hư hàng chén , bởi cái không phải là xong ."

Ở đây mấy người đều cười lên ha ha , không nghĩ tới danh tiếng chính thịnh Kỳ Vân cũng có sợ hãi thời điểm .

Kỳ thật tại lần trước trên lời đài mọi người cũng đã nhìn ra Kỳ Vân cùng Hư Nguyệt Dạ quan hệ phi thiên , hiện tại cơ hồ có thể xác định Kỳ Vân cùng Hư Nguyệt Dạ quan hệ .

Kỳ Vân cùng mấy người vừa đánh xong mời đến , liền chứng kiến Hư Nguyệt Dạ đang hướng bên này đi tới . Đằng sau đi theo mấy người phụ nhân , Kỳ Vân biết chỉ có ba cái , một cái là Ngôn Tĩnh Am , một người khác là Tần Mộng Dao , còn có một chính là hư nếu không thất phu nhân tại phủ vân !

"Ha ha ha , Tử đệ , hư tiểu thư thế nhưng mà tới thay hư lão muốn rượu tới , tự giải quyết cho tốt ah ."

Tiêu Phong khó được mở câu vui đùa , dẫn mọi người ầm ầm cười to , đều là một bộ xem cuộc vui bộ dáng nhìn xem Kỳ Vân .

Kỳ Vân vò đầu cười cười , nhìn xem như như tinh linh Hư Nguyệt Dạ . Ánh mắt một chuyển xem hướng phía sau Ngôn Tĩnh Am , mắt nháy mắt , Ngôn Tĩnh Am cuống quýt cúi đầu xuống , không dám cùng Kỳ Vân bốn mắt nhìn nhau .

Ngôn Tĩnh Am trong nội tâm ngậm bực : "Cái này Kỳ Vân , càng lúc càng lớn mật rồi , trước mặt nhiều người như vậy rõ ràng ..." Muốn xong , liền chột dạ dùng con mắt nhìn qua quét một chút những người khác , phát hiện không ai chú ý mới ám thở phào nhẹ nhõm .

Chỉ có điều vừa thở phào nhẹ nhõm , Kỳ Vân xuống dưới lại để cho Ngôn Tĩnh Am lập tức mất đứng mực , hận không thể tiến vào trong động đất bình thường không mặt mũi gặp người .

Kỳ Vân nhìn xem Ngôn Tĩnh Am , trong nội tâm nóng lên , há miệng lên đường : "Tĩnh am , ngươi cũng là tới thảo phạt Kỳ Vân hay sao?"

Mọi người nghe xong , sau đó lại nhìn thoáng qua trên mặt đỏ bừng Ngôn Tĩnh Am , đều lộ ra một bộ bừng tỉnh đại ngộ thâm tình , không nghĩ tới liền Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ Ngôn Tĩnh Am cũng bị Kỳ Vân tù binh .

Hư nếu không thì là âm thầm kinh hãi , không nghĩ tới nữ nhi của mình Hư Nguyệt Dạ còn chưa có xác định , lại toát ra một cái Ngôn Tĩnh Am . Mặc dù đã sớm biết Kỳ Vân như vậy kỳ nam tử về sau bên người khẳng định không thể thiếu nữ nhân , chỉ là hư nếu không không nghĩ tới rõ ràng nhanh như vậy .

Hư Nguyệt Dạ nghe được Kỳ Vân xưng hô Ngôn Tĩnh Am thời điểm , trong nội tâm đau xót , một đôi mắt to làm bộ đáng thương nhìn xem Kỳ Vân , nức nở nói : "Vân ca ca , ngươi Ngươi ..."

Kỳ Vân lời vừa ra khỏi miệng liền biết muốn xấu , chỉ mới nghĩ lấy Ngôn Tĩnh Am rồi , quên Hư Nguyệt Dạ tồn tại , liền vội vàng đi tới nhẹ giọng nói ra : "Nguyệt nhi , ngươi Vân ca ca mới vừa rồi là cùng nói trai chủ nói giỡn đâu rồi , cái này ... Ngươi đừng khóc a , Vân ca ca nói sai , mặc ngươi đánh chửi , nếu không ngươi đánh ta thoáng một phát hả giận đi."

Hư Nguyệt Dạ nhìn xem nóng nảy Kỳ Vân trên mặt đã khăn trương đỏ mồ hôi , khi khi một tiếng , dùng đôi bàn tay trắng như phấn đánh một cái Kỳ Vân cánh tay , buồn bực nói : "Hừ , ngươi muốn còn dám tùy tiện hay nói giỡn , Nguyệt nhi sẽ không để ý đến ngươi rồi."

Kỳ Vân gặp Hư Nguyệt Dạ nín khóc mỉm cười mới ám thở phào nhẹ nhõm , cái này chân đứng hai thuyền thời gian còn thật bất hảo qua , Kỳ Vân hiện tại ngược lại phi thường bội phục này sinh Đoàn Dự phụ thân Đoàn Chính Thuần , hẳn nhiều lão bà như vậy , rốt cuộc là xử lý như thế nào bình an vô sự .

Hư Trúc lại nháo đầu cười thật thà nói ra : "Hư tiểu thư , chỉ là Kỳ Vân dám khi dễ ngươi cho dù cùng đại ca cùng chư vị ở đây ca ca nói . Nếu như chúng ta nói không quản dụng , ngươi tìm Đạt Ma đại sư ."

"Ha ha ha , yên tâm đệ muội , chúng ta nhất định làm chủ cho ngươi ."

"Đúng đúng , chúng ta không được Đạt Ma đại sư nhất định có thể được."

"A đi đã phạt ."

"Ha ha ha ha ."

Mọi người nhao nhao lớn cười nói .

Kỳ Vân tròn mắt hốc mắt nhìn xem cái này thành thực nhất Tam ca Hư Trúc , hận nói : "Tam ca , chúng ta còn có thể hay không thể khoái trá làm huynh đệ? Ta là người Tử đệ a , làm sao người nhanh như vậy đã bị Nguyệt nhi đón mua?"

Hư Trúc gãi gãi đầu , miệng rộng một phát cười nói : "Hắc hắc , Tử đệ , ta cùng đại ca nhị ca bây giờ không có ở đây Quý Vương phủ bên này sao? Cái kia ... Cái kia tự nhiên muốn bồi hư lão bên này . Hắc hắc , Tử đệ chớ trách ah ."

Kỳ Vân đưa ngón trỏ ra dựng lên một cái khinh bỉ thủ thế , uy hiếp nói : "Không trách , không trách ! Đợi tí nữa ta lấy ra hảo tửu đã có thể không cho ngươi cái này giả hòa thượng rồi , nước động nước động nước động , dù sao Tam ca là cùng còn xuất thân , không thể uống rượu ."

Hur Trúc khản trương , xin tha nói: "Đừng ah Tứ đệ , Tam ca sai rồi , hắc hắc , ngươi cũng biết ta là giả hòa thượng , cái này cái gì ... Có hảo tửu vẫn là có thể uống một chút ."

"Không có cửa đâu !"

"Tứ đệ ..."

Kỷ Vân mấy người liền đứng ở ngoài biệt viện tùy ý trò chuyện , Kỷ Vân tự nhiên là mấy người nói chuyện trời đất đối tượng , tuy bị Kỷ Vân tương yêu đến tham gia cái này luận đạo đại hội , nhưng là thật là không biết Kỷ Vân trong hồ lô muốn làm cái gì .

Hàn huyền một hồi , hư nếu không đứng ra đối Hư Nguyệt Dạ nói: "Nguyệt nhi , ngươi còn không cho ngươi Vân ca ca giới thiệu một chút phía sau ngươi những người này?"

Kỷ Vân mấy người nghe nói hư nếu không lời mà nói..., lúc này mới nhớ lại đằng sau những thứ kia Kỷ Vân không nhận biết người đang tại lúng túng đứng đấy nghe Kỷ Vân bọn người nói chuyện phiếm, đi cũng không được , ở lại cũng không xong .

Dù sao Kỷ Vân điểm danh đưa tặng lệnh đặc xá bài người không có chỗ nào mà không phải là trên giang hồ nhất nữ nhân ưu tú , nếu như đổi lại bên cạnh nhân , chỉ sợ liền một cái đều không nhất định có thể mời được , mà Kỷ Vân lại đem các nàng đều gạt ở một bên .

Hư Nguyệt Dạ lúc này mới là lười , nói: "Vân ca ca thực xin lỗi ngang , ngươi tới Nguyệt nhi giới thiệu cho ngươi một chút ."

Kỷ Vân cười đi tới , nói: "Không có việc gì , không có việc gì ."

Hư Nguyệt Dạ chỉ vào một thân màu trắng Tố Y , che mặt Tần Mộng Dao nói: "Đây là Mộng Dao tỷ tỷ , ngươi cũng biết nha."

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Xấu hổ Ngôn Tĩnh Am

Chương 35: Xấu hổ Ngôn Tĩnh Am

2015-10-30 19:00:00

Kỷ Vân nhìn thoáng qua Tần Mộng Dao , không nói gì , chỉ hơi hơi gật đầu ý bảo .

Tần Mộng Dao dùng cái kia như huyền giống như thanh âm của nói ra: "Mộng Dao bái kiến Kỷ đại ca ."

Kỷ Vân cau mày nói: "Đừng kêu ta đại ca , nói không chừng ta còn không có ngươi lớn. Cái kia , Nguyệt nhi tiếp tục ."

Hư Nguyệt Dạ nháy hạ mắt to , không giải thích được nhìn xem Kỷ Vân cùng Tần Mộng Dao , cái đầu nhỏ như thế nào cũng nghĩ không ra Kỷ Vân vì sao vẫn đối với Tần Mộng Dao không ưa . Mỗi lần gặp gỡ Kỷ Vân đều chế ngạo Tần Mộng Dao vài câu mới bỏ qua , thực là một đôi oan gia .

"Vị này xinh đẹp tỷ tỷ tự là Đông Hải phu nhân , đơn Uyển nhi ."

Đơn Uyển nhi hướng Kỷ Vân hơi khẽ khom người , thanh âm lười biếng nói: "Xin chào Kỷ Vân ." Lại quay người hướng hư nếu không bọn người hơi phúc , "Vị vong nhân đơn Uyển nhi bái kiến các vị ."

Mọi người liền vội hoàn lễ , hay nói giong , cái này dù sao cũng là Kỷ Vân mời tới khách quý , ném đi thân phận này không nói , đơn riêng là đơn Uyển nhi không chế được Trung Nguyên cơ hồ 9 thành trở lên binh khí , mọi người phải đối với nàng tôn trọng có gia . Dù sao ở đây những...này không có chỗ nào mà không phải là môn phái làm người gia hoặc là nhân vật trọng yếu .

Kỷ Vân gật đầu nói: "Uh, phu nhân không cần phải khách khí . Nguyệt nhi vị kế tiếp ."

Hư Nguyệt Dạ lại chỉ vào Đông Hải phu nhân sau hai cái cô gái tuyệt sắc nói: "Hai cái này xinh đẹp tỷ tỷ đều là Từ Hàng Tĩnh Trai đấy, vị này chính là Sư Phi Huyền tỷ tỷ , đây là siết băng Vân tỷ tỷ ."

Kỷ Vân ánh mắt đầu tiên đặt ở siết Băng Vân thân mình , cái này đã từng là Phúc Vũ Phiên Vân trong khổ nhất nữ nhân .

Gió thổi nảy sinh siết Băng Vân màu trắng cạp váy , bạch như bầu trời chi Liên Vân . Trong đôi mắt lộ ra chính là sống hay chết ở giữa luân hồi .

Phá , bắt đắc dĩ rồi đi , quên !

Siết Băng Vân U U nhìn qua phương xa , không có bởi vì Kỷ Vân tồn tại mà có biến hóa chút nào .

Tóc dài , đầu ngón tay , trường kiếm , một đôi thêu hoa giấy , cùng với cái kia bắt đắc dĩ , thống khổ , nhớ lại mỉm cười , Kỷ Vân phảng phất cảm giác siết Băng Vân đang chậm rãi biến mất giống như .

Kỷ Vân nhẹ nhàng nói: "Siết Băng Vân , ma ta đã cho ngươi chém tới , hy vọng ngươi có thể đạt được trọng sinh !"

Siết Băng Vân cái kia hư ảo ánh mắt rốt cục quay tới , một lần nữa tập trung tại Kỷ Vân khuôn mặt , nói khẽ: "Ma đã nhập tâm , đây là Băng Vân mệnh ."

Nghe siết Băng Vân thờ dài , Kỷ Vân không phản bác được .

Hư Nguyệt Dạ không rõ 2 người nói chuyện thiên cơ , lại bắt đầu giới thiệu người phía dưới . . .

Kỷ Vân hoảng hốt nghe xong , kì thực tâm đã sớm dạo chơi thiên ngoại .

Kỷ thật Kỷ Vân đối siết Băng Vân không có có một tia một hào cảm tình , chỉ là đáng thương cái này mệnh khổ nữ nhân . Vừa ra đời đã bị đã chú định vận mệnh , không thể có chút nào lựa chọn .

Không thể hỏi , không thể phản kháng .

Kỷ Vân cũng biết Ngôn Tĩnh Am làm quyết định này có nhiều thống khổ , đây hết thảy đích căn nguyên toàn bộ tại Băng Ban . Kỷ Vân vừa rồi đối siết Băng Vân nói lời , siết Băng Vân kỳ thật nghe hiểu .

Kỷ Vân cũng đã hiểu .

"Ma đã nhập tâm , đây là Băng Vân mệnh ."

Cớ nào bắt đắc dĩ , ngu đường nào một nữ nhân .

Biết rất rõ ràng hết thảy hậu quả , Băng Ban chỉ là cảm siết Băng Vân luyện thành Thiên Ma Sách một chiêu cuối cùng 'Ma Long ' nhưng là siết Băng Vân vẫn là động tình , ngây ngốc đã yêu Băng Ban , như thiêu thân lao đầu vào lửa giống như .

Ma đã nhập tâm . Hôm nay Băng Ban đã chết , siết Băng Vân tâm cũng đi theo chết rồi , chuyện này. .. Tựu là siết Băng Vân mệnh .

Siết Băng Vân đã nhận mệnh !

Kỷ Vân lúc này trong nội tâm dị thường bức bối , vì cái này nữ tử giống như Tĩnh Linh cảm thấy vô hạn tiếc hận . Đồng thời Kỷ Vân cũng nghĩ đến chính mình , siết Băng Vân là biết mình mệnh , cuối cùng nhận mệnh .

Mà Kỷ Vân chính mình đâu này? Nhưng căn bản cái gì cũng không biết , thậm chí ngay cả là ai hủy mình Từ Phủ cũng không biết , hơn nữa thiếu một ít liền bị giết chết . Cái này , có phải hay không Bühler Băng Vân càng thật đáng buồn? Nếu như mấy ngày hôm trước bị Băng Ban giết chết , vậy có phải hay không liền người chết như đèn chết?

. . .

Đã đến buổi trưa , hư nếu không làm như chủ nhà an bài dừng lại cực kỳ phong phú cơm trưa , tổng cộng chia làm vì hai bàn , nam nữ mỗi loại bàn .

Kỷ Vân hào hứng vẫn là không cao , từ khi thấy siết Băng Vân , Kỷ Vân phảng phất thấy được tương lai của mình bình thường "Chẳng lẽ ta cũng vậy sẽ người nhận mệnh?"

Kỷ Vân không riêng không biết đối thủ là ai , chỉ biết là mạnh mẽ khủng khiếp . Chẳng những phải tìm được chính mình mất đi trí nhớ , càng phải chữa trị Từ Phủ , bằng không thì cảnh giới tăng lên sẽ vô cùng chậm rãi .

Kỷ Vân tu luyện thanh mộc hỗn độn chân quyết biết được , nếu như Từ Phủ hoàn hảo , tư chất bình thường người , nếu như tại linh dịch vô hạn dưới tình huống , cũng có thể cơ hồ tại trong một tháng tu luyện đến phân hư Địa Tiên . Kỷ Vân cũng tại trong vòng hai năm không biết phục dụng bao nhiêu linh dịch , mới miễn cưỡng khó khăn lắm đến Thần Ma luyện thể Từ Phủ cảnh giới .

Cảnh giới cùng tu vi so sánh với mà nói , cảnh giới hơi trọng yếu hơn . Nếu như cảnh giới đến Vạn Tượng Chân Nhân , mà tu vi chỉ là Tiên Thiên cảnh giới , như vậy nếu như tại linh dịch vô hạn dưới điều kiện , sẽ chỉ trong một thời gian ngắn đến Vạn Tượng cảnh giới .

Mà tu vì nếu như tới trước đạt Vạn Tượng Chân Nhân , cảnh giới chỉ là Tiên Thiên cảnh lời mà nói..., như vậy tốc độ tu luyện sẽ trì trệ không tiến , thậm chí có khả năng rút lui .

Kỷ Vân tình huống hiện tại cơ hồ tựa là điểm thứ hai . Cảnh giới cơ hồ không có , thậm chí dừng lại ngày hôm sau . Mà tu vì lại miễn cưỡng đến Từ Phủ cảnh . Nếu như đang không có chữa trị Từ Phủ dưới tình huống , Kỷ Vân khả năng thời gian kết thúc cả đời chỉ có thể đến tới Vạn Tượng cấp độ .

...

"Từ đệ , vừa rồi nghe Từ đệ nói có hảo tửu , hiện tại như thế nào không lấy ra , mọi người uống thật sáng khoái ."

"Đúng, Kỷ Vân người có phải hay không nhớ rồi hả?"

"Cáp ha ha ha, Nhóc chốt dạ tiểu thư qua để giáo huấn ngươi ah ."

Kỷ Vân đang muốn thứ đồ vật nghĩ xuất thần , đột nhiên bị Tiêu Phong cắt ngang cùng mọi người ồn ào , Kỷ Vân lúc này mới nhớ tới quên xuất ra không gian giấu rượu .

Kỷ Vân đứng lên nói: "Không có ý tứ chư vị , ta đây tự đi cầm , các ngươi tại đây hơi đợi một lát ."

Đang lúc mọi người cười vang ở bên trong, Kỷ Vân đứng dậy hồi trở lại bên trong phòng của mình . Đi ngang qua Hư Nguyệt Dạ làm chủ một ít bàn thời điểm, Kỷ Vân nhìn thoáng qua Ngôn Tĩnh Am , phát hiện mình vừa nhìn nàng thời điểm Ngôn Tĩnh Am vẫn là bình tĩnh , chỉ là trong nháy mắt liền trên mặt nổi lên đỏ ửng .

Kỷ Vân phiền nhưng cười cười , không nói gì thêm . Đến giữa , Kỷ Vân theo trong không gian xuất ra một cái trăm cân vò rượu , chỉ là vừa vừa lấy ra , mùi rượu liền tràn đầy cả phòng , thật mỏng bùa phong căn bản ngăn không được nồng như vậy úc mùi rượu .

Kỷ Vân đại lực ngửi một cái , tán thán nói: "Cũng không biết hiện tại đã bao nhiêu năm , rõ ràng mùi thơm nồng như vậy úc , thật sự là hảo tửu ah ."

Mang theo một vò rượu lớn , Kỷ Vân vừa muốn đi ra ngoài , liền chứng kiến Ngôn Tĩnh Am đẩy cửa tiến đến .

Kỷ Vân buông vò rượu , nhìn xem Ngôn Tĩnh Am xem ra khuynh thành vậy khuôn mặt chậm rãi bò lên trên ửng đỏ , lập tức lại để cho Kỷ Vân nhìn trọn mắt há hốc mồm .

Ngôn Tĩnh Am chịu không được Kỷ Vân ánh mắt nóng bỏng kia , lấp bắp nói: "Nhìn cái gì vậy ... Ngươi còn xem ..."

Kỷ Vân không chút phật lòng , nhìn xem Ngôn Tĩnh Am thẹn thùng bộ dáng nói ra: "Tĩnh am , ngươi có thể hay không nói điểm đạo lý à?"

Ngôn Tĩnh Am bị Kỷ Vân nói không biết vì sao , nâng lên khuôn mặt , gắt giọng: "Tĩnh am như thế nào không giảng đạo lý?"

"Ngươi xem , ta mới vừa vào phòng ngươi hãy theo ta vào được , chẳng lẽ còn không cho phép ta xem sao? Hơn nữa , ngươi đáng đáp xinh đẹp như vậy , ta nhìn một chút làm sao vậy? Chẳng lẽ còn xúc phạm Đại Hạ luật pháp sao?"

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tù binh mỹ nhân tâm

Chương 36: Tù binh mỹ nhân tâm

2015-10-31 19:00:00

"Ngươi . . . Kỷ Vân ngươi đứng đắn một chút không được nha." Ngôn Tĩnh Am nói: " ta tới là muốn hỏi ngươi , vì cái gì ngươi vừa rồi ở khác viện lúc nói câu nói kia?"

Kỷ Vân biết mà còn hỏi: "Tĩnh am , ngươi nói cẩn thận một chút , câu nào à? Kỷ Vân không hiểu ."

"Người ... Chính là câu nói, người cũng biết. Người có phải hay không có ý nói, lại để cho tình am xuống đài không được?"

"Xuống đài không được? Ngón Tĩnh Am, người có ý tứ gì?" Kỳ Vân nụ cười trên mặt dần dần rút đi, mà ngay cả xưng hô đều sửa lại, "Xin mời người nói rõ ràng."

Ngón Tĩnh Am nghe xong Kỳ Vân nói chuyện khẩu khí, liền hồi hận nói ra lời này, vội vàng giải thích nói: "Kỳ Vân, người đừng hiểu lầm, ý của ta ... Ý tứ của ta đó là ..."

"Ta biết rồi, các huynh đệ vẫn chờ uống rượu đầu rồi, ta đi ra ngoài trước."

Không đợi Ngón Tĩnh Am nói xong, Kỳ Vân liền đã cắt đứt nàng..., mang theo vò rượu muốn đi ra ngoài. Ngón Tĩnh Am thân ảnh khẽ động, lập tức liền ngăn tại Kỳ Vân trước mặt cửa, vội vàng nói: "Kỳ Vân, người đừng nóng giận, tình am sai rồi, tình am chẳng qua là cảm thấy giữa chúng ta không thích hợp. Tình am hai mươi năm không có ra Đế đáp ngọn núi, không sẽ cùng người trao đổi, nếu như nói không đúng..."

"Không thích hợp? Hừ, thật sao? Rất tốt a, ta không có sinh khí, người xem ra ta nơi đó có có vẻ tức giận? Ta cũng hiểu được giữa chúng ta không thích hợp, đã như vậy, nói trai chủ kính xin ly khai Kỳ Vân căn phòng của, để tránh làm cho người ta chứng kiến bôi nhọ Từ Hàng Tĩnh Trai danh dự."

Ngón Tĩnh Am lúc này xem ra khuynh thành vậy khuôn mặt, nghe xong Kỳ Vân mà nói biến thành trắng bệch, che miệng nước nở, nước mắt như đã đoạn tuyến trên châu giống như chảy xuống tại hành tây ngọc trên tay phải, thương tâm nói: "Kỳ Vân, người có thể nào nói như thế tình am ... Tình am không phải ý tứ kia, người hiểu lầm tình am rồi..."

Kỳ Vân hừ lạnh nói: "Hiểu lầm? Người không chính là cái này ý tứ sao? Kỳ Vân biết rõ không xứng với người nói trai chủ, sau này, càng sẽ không dây dưa nữa cùng người, nếu như Kỳ Vân làm không được, trời giáng..."

"Ah ... Người im miệng." Ngón Tĩnh Am lúc này cũng nhịn không được nữa, không quan tâm tiến lên dùng cái kia trắng thuần bàn tay như ngọc trắng thoáng cái che Kỳ Vân miệng, khóc ròng nói: "Kỳ Vân, người hỗn đản, tình am không cho phép người phát cái kia thề, người ... Người hỗn đản, người muốn giết chết tình am sao? Người hỗn đản..."

Kỳ Vân trong tay mang theo cái bình, cũng bị Ngón Tĩnh Am cử động sợ tới mức ngây ngẩn cả người, ngoài miệng truyền đến thảm người nội tâm mùi thơm cùng lạnh lạnh cảm giác, Kỳ Vân biết mình không có nằm mơ. Nhìn xem khóc thành nước mắt người Ngón Tĩnh Am, Kỳ Vân rốt cuộc cứng ngạnh không dậy nổi tâm địa, cúi đầu nói ra: "Nói..."

Ngón Tĩnh Am nghe Kỳ Vân lại xưng hô chính mình nói trai chủ, lại che Kỳ Vân miệng, khóc lợi hại hơn: "Người hỗn đản, ta không nghe, tình am không nghe..."

Kỳ Vân lúc này như bị định dạng hoàn chỉnh giống như, tay phải xách 100 cân vò rượu, tay trái giữ gương, Ngón Tĩnh Am tại Kỳ Vân trước ngực bùm lấy miệng của mình, Kỳ Vân cũng không dám lộn xộn, hai người thời gian dần trôi qua trầm mặc lại.

Ngón Tĩnh Am trong nội tâm ủy khuất vô cùng, không nghĩ tới mặt ngoài hòa khí Kỳ Vân tính tình như vậy táo bạo, chính mình một câu chưa nói đúng, liền muốn thề lời đi chính mình.

Ngón Tĩnh Am hiện tại trong lòng phi thường mâu thuẫn, vừa nghĩ tuổi của mình không xứng với Kỳ Vân, còn chưa nói ra muốn đem đồ đệ của mình Tần Mộng Dao giới thiệu cho Kỳ Vân chợt nghe đến Kỳ Vân muốn cùng chính mình nhất đao lưỡng đoạn, Ngón Tĩnh Am lúc ấy trong nội tâm đau muốn thở không nổi, liền lĩnh đi lên che Kỳ Vân miệng, chết sống không cho hắn đem tuyệt tình lại nói đi ra.

Mặc dù nhưng đã ngăn trở, nhưng là trước mắt giữa hai người tư thế, Ngón Tĩnh Am trong nội tâm thẹn thùng phải chết, cúi đầu, tay cũng dần dần theo Kỳ Vân ngoài miệng chảy xuống. Mặc dù không có rúc vào Kỳ Vân trên người, nhưng là cũng không kém là bao nhiêu.

Kỳ Vân nhẹ nhàng buông ra vò rượu trong tay, không chế lĩnh lực bao trùm vò rượu chậm rãi để xuống đất, nhìn xem bán rúc vào trước ngực mình Ngón Tĩnh Am. Lúc này Ngón Tĩnh Am nghe lời còn giống một cái dụ dỗ ngoan ngoãn con mèo nhỏ, Kỳ Vân trong nội tâm nóng lên, nói khẽ: "Tình am..."

"Hừm..." Ngón Tĩnh Am khẽ hừ một tiếng.

"Ta ... Ta có thể ôm người một cái sao?" Kỳ Vân nói.

"Hừ hừ, không thể..." Ngón Tĩnh Am nghe xong Kỳ Vân nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, phảng phất sợ làm sợ chính mình giống như, nhưng còn không chịu tự như vậy thỏa hiệp, lại đã đến gần Kỳ Vân một điểm, gắt giọng: "Vừa khi dễ hết tình am, tình am nào có nhanh như vậy tha thứ còn người ... Hừ..."

Kỳ Vân cười khò một tiếng, không có nghĩ đến cái này tiểu nữ nhân còn rất mang thù, vẻ mặt đau khổ nói: "Được rồi, người liền trừng phạt Kỳ Vân đi."

"Hừ, đương nhiên muốn trừng phạt người rồi, phạt người một năm ... Không không, là một tháng ... Không phải ... Dù sao tình am tha thứ người rồi nói sau..."

Ngón Tĩnh Am lúc này cái đó còn một điều Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ uy nghiêm của? Cực kỳ giống rơi vào bể tình tiểu nữ nhân, vốn là muốn nói một năm, trong lòng mình (cảm) giác hơn nhiều, lại sửa làm một tháng, vẫn cảm thấy thời gian quá dài. Dù sao Kỳ Vân nữ nhân bên cạnh quá nhiều, như cái này mấy ngày đã có bảy tám cái hình dạng không kém hơn so với mình đây, nếu như ... Nếu như mình một tháng không tha thứ Kỳ Vân, vẫn không

thề lại để cho những nữ nhân kia đoạt chạy?

"Cái kia ... Tình am , ngươi có thể cho ta cái kỳ hạn sao?" Kỳ Vân hiện tại trong lòng như mèo bắt bình thường kỳ ngựa khó nhin , loại cảm giác này đừng đề cập có nhiều khó chịu rồi.

"Kỳ hạn a, lại để cho tình am ngắm lại ." Ngón Tình Am ôi y tại Kỳ Vân trong ngực , trắng nõn hàm răng hừ cắn ngón tay của mình , lệch ra cái đầu nói: " liền phạt ngươi trong vòng nửa tháng không cho chạm vào tình am đi, Kỳ Vân , ngươi có thể làm được sao?"

Kỳ Vân bất đắc dĩ nói: "Được rồi , tình am . Bất quá ngươi được giữ lời nói a, bằng không thì , hừ hừ !"

"Tình am nói chuyện gần đây chắc chắn đấy." Ngón Tình Am cười một tiếng nói: " chúng ta đi ra ngoài đi , lại để cho mọi người đợi lâu nhiều không có ý tứ ."

Kỳ Vân ừ ừ quát nói: "Còn không phải là ngươi . . ."

"Ngươi nói sau ! Hừ!"

Ngón Tình Am lắc lắc uyển chuyển Vô Song *** , đẩy cửa ra đi ra ngoài .

...

Kỳ Vân trong lòng nghĩ uống ngay mật vậy ngọt , nghĩ nghĩ , lại từ trong không gian tách ra một vò từ không gian rượu , một tay một cái . Đi đến bàn rượu thời điểm , Tiêu Phong bọn người bất chấp nói chuyện , bởi vì bọn họ đồng thời nghe thấy được một cô nồng nặc mùi rượu , nghe thấy bắt đầu phi thường thoải mái , thậm chí nội lực trong cơ thể cũng có đột phá dấu hiệu .

Hừ nếu không tắc thì nghi hoặc nhìn Kỳ Vân , Kỳ Vân đã đến có mấy ngày , đến thời điểm không gặp hần cảm lớn như vậy vò rượu , cái này rượu hần là từ đâu lấy ra đây này?

Nghi hoặc thuộc về nghi hoặc , hừ nếu không cũng không có hỏi Kỳ Vân , dù sao mỗi người đều có bí mật , đem làm nhiều người như vậy hỏi , vạn nhất Kỳ Vân xuống đài không được liền cái được không bù đắp đủ cái mất .

Kỳ Vân buông vò rượu đạo , đi vào hai bàn , bất quá không nhìn thấy Ngón Tình Am , chắc hẳn nàng là vì tránh hiềm nghi , cố ý ở bên ngoài dừng lại một lát , cố ý nói: "A , nói trai chủ đâu này?"

Hừ Nguyệt Dạ nghi ngờ nhìn xem Kỳ Vân nói: "Ngươi mới ra đi lấy rượu thời điểm nói trai chủ liền đi ra ngoài , ngươi chẳng lẽ không thấy được sao?"

"Ta đi ra ngoài lấy rượu rồi, không thấy được ah . . . Ân , đã đến ." Kỳ Vân nói còn chưa dứt lời liền chứng kiến dụ dăng tới Ngón Tình Am , Kỳ Vân cố ý nhìn xem Ngón Tình Am mắt phải nháy mắt , cười hỏi nói: " nói trai chủ , ngươi đây là đi đâu?"

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Đêm trăng

Chương 37: Đêm trăng

2015-11-01 19:00:00

Ngón Tình Am hận hận mắt liếc Kỳ Vân , người xấu này , cố ý biết rõ còn cố hỏi , vì tránh hiềm nghi vẫn là bình tĩnh nói: "Kỳ Vân , chẳng lẽ ta có chuyện gì cần muốn cùng ngươi xin phép một chút sao?" Nói xong không thèm quan tâm đến lý lẽ Kỳ Vân , đi đến vị trí của mình ngồi xuống , cùng bên cạnh Đồng Hải phu nhân đơn Uyển nhi hàn huyên .

Kỳ Vân phiền nhưng cười cười , trong nội tâm thầm nghĩ "Hừ, cô gái nhỏ , xem ta một hồi không cho ngươi xấu mặt ." Tiếp theo cầm rượu lên đàn đối Hư Nhược Vô nói nói: " hừ lão , cái này một vò rượu là Kỳ Vân hiếu kính ngài đây, ha ha , bên trong cái gì , ngươi hiểu ."

Kỳ Vân vừa nói , khiến cho Tiêu Phong bọn người bàn kia cười ha ha .

Hur Nhực Vô cũng cười đứng lên nói: "Kỷ Vân, người nói là có ý gì? Thứ cho hư một hồ đồ, thỉnh cầu Kỷ Vân người nói mình bạch một ít."

Hur Nhực Vô nói xong, tiết mục ngắn vũ cũng không ngại chuyện lớn, cười nói: "Tử vũ cũng là hồ đồ, không biết Kỷ Vân đến cùng có ý tứ gì, chẳng lẽ ... Chẳng lẽ đây là sinh lễ sao? Một vô rượu làm sinh lễ, lại để cho ngoại nhân biết mà nói còn tưởng rằng Quý Vương phủ đây là chiêu ở rể đâu rồi, ha ha ha."

"Đúng vậy, Tử đệ, nếu như tiền không góp đủ số, tiểu đệ ta chỗ này có thể giúp Tử đệ xử lý rồi."

Hur Nguyệt Dạ bàn kia nữ nhân đều nghe ra Kỷ Vân ý tứ, đều hâm mộ nhìn xem Hur Nguyệt Dạ. Mà Hur Nguyệt Dạ tắc thi trong nội tâm vui vẻ, cúi đầu cũng không nói chuyện.

Ngôn Tinh Am trong nội tâm tắc thi cảm giác khó chịu, thầm nghĩ "Hừ, vừa mới cùng chính mình cái kia, rõ ràng vừa quay đầu phải đi nịnh nọt những nữ nhân khác, hừ, nửa tháng ước hẹn hết hiệu lực, cái thành nửa năm, Hừ!"

Nhìn xem đám hỗn đản kia, một cái so một cái có thể già bộ hồ đồ, Kỷ Vân cắn răng một cái, để tay tại sau lưng, theo trong không gian xuất ra hai khóa không biết bao nhiêu năm nhân sâm, nói ra: "Nếu chư vị nói như thế, cái kia Kỷ Vân cũng không sợ diện cãi láo. Cái này một vô rượu thêm đồng nhất cây bách niên nhân sâm tựu là Kỷ Vân sinh lễ, hy vọng hư lão có thể thành toàn Kỷ Vân cùng Nguyệt nhi."

Mọi người ngay ngắn hướng nhìn về phía Kỷ Vân trong tay nhân sâm, mặc dù nhan sắc có chút phát tím, nhưng cùng thông thường bách niên nhân sâm không kém là bao nhiêu, khổ người so thông thường bách niên nhân sâm còn nhỏ hơn tới một vòng.

Nhưng nhìn Kỷ Vân xuất ra dạng như vậy không giống đơn giản như vậy, bách niên nhân sâm mặc dù không nhiều lắm, nhưng tuyệt đối không tính là trân quý đồ vật, chỉ cần có tiền có thể mua được thứ đồ vật.

Hur Nhực Vô ngược lại không quan tâm Kỷ Vân xuất ra cái gì đó, chỉ cần có thể lại để cho Kỷ Vân làm con rể của mình, lấy lại đều được, đứng đây tiếp theo nhân sâm, vừa muốn đáp ứng, lại bị Đạt Ma cắt ngang.

"Kỷ Vân, người này tham gia, nếu như lão nạp không có nhìn lầm hẳn là một cây đã ngoài ngàn năm 'Linh sâm' không biết lão nạp có không có nhìn nhầm."

Mọi người cả kinh, bách niên nhân sâm mặc dù không phải quá mức hiếm có, nhưng là ngàn năm nhân sâm lại bất đồng. Đây chính là có thể ngộ nhưng không thể cầu chữa thương thần dược, mặc dù không đến y chết nhân nhục bạch cốt, nhưng mặc kệ tổn thương nặng bao nhiêu, chỉ cần có một hơi, ngàn năm nhân sâm là được kéo lại hẳn trong lồng ngực cuối cùng một hơi bây giờ, đầu mà vượt vì 'Bách thảo chi vương' thanh danh tốt đẹp.

Kỷ Vân kinh ngạc nhìn Đạt Ma, bất quá lập tức giật mình, Đạt Ma trong miệng 'Linh sâm' không phải kia 'Linh sâm' Kỷ Vân trong tay bách thảo chi vương đơn thuần chỉ dùng để linh dịch tưới tiêu mà lớn lên, mặc dù tại Tu Chân Giới cũng là cao cấp thần dược. Dù sao tại Tu Chân Giới còn không có cái đó đưa con phá của dùng linh dịch nuôi nấng nhân sâm, hơn nữa đạt ngàn... nhiều năm.

Kỷ Vân xuất ra nhân sâm, người bình thường sử dụng thức sự quá lãng phí, bởi vì vì căn bản là không có cách hấp thu như thế nguồn linh lực khổng lồ. Nhưng là cũng sẽ để cho một người bình thường tại trong vòng một ngày đến Tiên thiên đỉnh phong, nếu có phù hợp tu chân công pháp, như vậy đến Tử Phủ dư xài. Mà còn lại khổng lồ được lực tắc thi sẽ tồn trữ tại Tử Phủ chính giữa.

Nếu như vậy linh sâm xuất hiện ở Tu Chân Giới, tuyệt đối sẽ khiến cho một hồi gió tanh mưa máu.

...

Kỷ Vân cười nói: "Đạt Ma hảo nhân lực, năm nhìn không sai biệt lắm. Nhưng ..." Kỷ Vân đi đến Hur Nhực Vô trước mặt, bình tĩnh nói: "hư lão không phải một mực đeo đuổi phá toái hư không sao? Chỉ là phục dụng một đoạn ngắn là được, hơn nữa điều dụng vô cùng."

Kỷ Vân lời này vừa nói ra, Hur Nhực Vô tay cầm linh sâm hai tay khẽ run rẩy, thiếu một ít rớt xuống đất. Mà những người còn lại nhao nhao ngược lại hít một hơi, quen mắt nhìn lấy Hur Nhực Vô trong tay 'Linh sâm'.

Phá toái hư không a, cái này là bao nhiêu người tha thiết ước mơ cảnh giới.

Mà giờ khắc này mọi người lại cảm thấy phảng phất trong mây giống như không chạm đất, lần thứ nhất cảm thấy phá toái hư không khoảng cách là gần như thế, thậm chí xúc tu có thể sờ.

Hur Nhực Vô thật dài thở phào nhẹ nhõm mới đè xuống tâm tình kích động trong lòng, chỉ là run rẩy hai tay làm thế nào cũng không bị khống chế, đối Kỷ Vân nói ra: "Kỷ Vân, chuyện này. .. Phải chăng thái quá mức trân quý?"

Hur Nhực Vô đương nhiên biết mình là bằng nữ nhi đất, nếu như mình không có Hur Nguyệt Dạ nữ nhi này, như vậy cái này chuyện tốt làm sao sẽ rơi tại trên đầu của mình đâu này? Mặc dù tất cả không muốn, nhưng có mấy lời nên, phải hỏi vẫn phải nói đấy, chuyện này. .. Tựu là Hur Nhực Vô chỗ khôn khéo.

Kỷ Vân âm thầm gật đầu, cười nói: "Hư lão nói như vậy đã có thể không đúng, Nguyệt nhi tại Kỷ Vân trong lòng là vô giá đấy, cũng không phải một viên nho nhỏ 'Linh sâm' Có thể làm sự so sánh đấy. Kỷ Vân thề, Nguyệt nhi về sau theo Kỷ Vân, Kỷ Vân một nhất định sẽ không để cho Nguyệt nhi bị nửa phần ủy khuất, mời chư vị cho Kỷ Vân làm một cái chứng kiến!"

"Tốt! Tứ đệ quả nhiên là một tên hán tử !"

"Hư lão yên tâm , nếu như Nguyệt nhi tại Tứ đệ cái này nhận được nửa điểm ủy khuất , cho dù tìm ta đại ca giáo huấn hần ."

"Ta Thiên Sư giáo cũng làm chứng ."

"Tiết mục ngắn vũ vinh hạnh đã đến , hư lão còn xin yên tâm ."

Hư Nhược Vô lúc này trong nội tâm sớm đã đối Kỳ Vân tương đương thoả mãn , nếu như không phải Kỳ Vân , Quý Vương phủ làm sao có thể mời là như thế hơn cao thủ . Đang ngồi mỗi một vị xuất ra phóng tới võ lâm đều là số một cao thủ , thực tế Tiêu Phong đại biểu Cái Bang; Đoàn Dự đại biểu Đại Lý Đoàn gia; Hư Trúc đại biểu là thần bí khó lường phái Tiêu Dao;

Còn có Thiên Sư giáo , phái Hoa Sơn , Từ Hàng Tĩnh Trai , đang ngồi những người này chiêu mộ được toàn bộ trong chốn võ lâm bạch đạo nhất cao thủ hàng đầu . Hư Nhược Vô cũng âm thầm may mắn không thôi , may mắn lúc ấy chính mình có mắt nhìn người , nếu không Quý Vương phủ nào có hôm nay?

"Đa tạ chư vị chứng kiến , hư một ở chỗ này bái tạ mọi người ."

Hư Nhược Vô lúc này hai tay ôm quyền khê khom người , thế nào chỉ hai bàn người đồng thời đều tránh đi , không bị Hư Nhược Vô đồng nhất bái .

Hay nói giỡn , hiện tại Hư Nhược Vô thế nhưng mà Kỳ Vân trường bối , đang ngồi những...này phần lớn đều là cùng Kỳ Vân cùng thế hệ , nào dám bị Hư Nhược Vô cúi đầu? Mà ngay cả Thiếu Lâm Đạt Ma cũng lách mình tránh đi , huống chi người khác?

"Hư lão quá khách khí ."

"Đúng vậy a , hư lão đây không phải chiết sát chúng ta sao?"

"Đúng đúng đúng , chúng ta cùng Tứ đệ là anh em kết nghĩa , vạn lần không được ."

"Đúng vậy a , đúng vậy a ."

Nhìn xem mọi người phân biệt từ chối , Hư Nhược Vô cũng không sĩ diện cãi láo , quay người đối Kỳ Vân nói: "Kỳ Vân , Nguyệt nhi giao cho ta và người rất yên tâm ." Chuyển mắt thấy đang cúi đầu xoa nắn vạt áo Hư Nguyệt Dạ , cười nói: "Không biết Nguyệt nhi có đồng ý hay không? Phụ thân (cảm) giác được các người là trời đất tạo nên một đôi , Nguyệt nhi người cảm thấy phụ thân cho người chọn vị hôn phu như thế nào đây?"

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Chính cung Tĩnh Am

Chương 38: Chính cung Tĩnh Am

2015-11-02 19:00:00

Hư Nguyệt Dạ nghe xong Hư Nhược Vô lời mà nói..., càng là thẹn thùng không ngóc đầu lên được , trên mặt đỏ ửng đều lan tràn đến trên cổ , rất là mê người , thanh âm như muỗi thanh âm, nhấm nhó nói: "Hết thấy ... Hết thấy chỉ bằng vào phụ thân làm chủ ... Phụ thân chán ghét ."

Hư Nguyệt Dạ nói xong liền ghé vào tại phủ vân thân mình , không bao giờ có thể chịu đứng dậy .

Hư Nhược Vô lúc này mới cười nói: "Tốt! Không hổ là cha con gái tốt . Kỳ Vân , sau này , ta liền gần tháng nhi giao cho người , Nguyệt nhi từ nhỏ bị ta làm hư rồi , nếu như nàng có làm không phải địa phương , mong rằng Kỳ Vân người có thể tha thứ nàng , hư một ... Bái thác ."

Hư Nhược Vô nói xong lời cuối cùng đột nhiên nghẹn ngào đi ra , mắt đỏ trong nước mắt long lánh .

Kỳ Vân cũng biết Hư Nhược Vô hiểu rõ nhất Nguyệt nhi , hai người phụ nữ cảm tình tình thâm , đồng nhất xuất giá , Hư Nhược Vô khẳng định trong nội

tâm sẽ khó chịu .

"Kính xin hừ lão yên tâm..." Kỳ Vân vội vàng nói .

Tiêu Phong lập tức ngắt lời nói: "Tứ đệ , còn gọi hừ lão?"

Kỳ Vân giật mình , vội vàng đổi giọng: "Tiểu tể Kỳ Vân bái kiến nhạc phụ đại nhân ."

"Ha ha ha , hảo hảo hảo ! Đây là ta Hừ Nhượng Vô hơn bốn mươi năm đến nhất một ngày cao hứng , đến , chúng ta uống rượu !" Hừ Nhượng Vô cười ha ha , vốn tưởng rằng Hừ Nguyệt Dạ căn bản không sống tới 20 , không nghĩ tới trời cao phái Kỳ Vân tới .

Nhìn xem cao hứng Hừ Nhượng Vô , Kỳ Vân ánh mắt một chuyển , liền chứng kiến bình tĩnh Ngôn Tĩnh Am , trong nội tâm dừng lại , thầm nghĩ "Như thế nào như thế đại ý , rõ ràng quên Tĩnh Am , không bằng tự tiện thú ..." .

Ngôn Tĩnh Am xem Kỳ Vân trông lại , vội vàng tránh mà không cách nhìn , chỉ là cùng đơn Uyển nhi cùng một chỗ trò chuyện

Kỳ Vân nghĩ tới đây , quay người đối Hừ Nhượng Vô nói: "Nhạc phụ đại nhân , tiểu tể còn có một sự tình muốn nói ."

"Hiện tể cứ nói đừng ngại ."

Kỳ Vân vừa liếc nhìn Ngôn Tĩnh Am , cắn răng nói: "Nguyệt nhi vào ta Kỳ gia cửa , không thể làm chính cung , chỉ có thể ... Chỉ có thể làm tây cung . Kính xin nhạc phụ đại nhân thứ lỗi ."

Hừ Nhượng Vô nghe xong Kỳ Vân lời mà nói..., vội trấn một cái nói: "Việc này hiện tể trước khi đã từng nói qua trong nhà có hai vị vị hôn thê , hừ một tự nhiên không dám vô lễ , chỉ là Kỳ Vân đối nguyệt nhi được , xử lý sự việc công bằng , Đông Cung tây cung ngược lại là không sao cả ."

Tại Đại Hạ , đất vô cùng người ta trong ba vợ bốn nàng hầu , trong đó tam vợ vì , chính cung , Đông Cung cùng tây cung .

Giống như chính cung giống vậy là hoàng hậu , là tất cả thế nhiếp chính giữa người chủ trì . Tiếp theo vì Đông Cung , đông tây nam bắc Trung Đông vì tôn tự là ý nghĩa , tiếp theo mới được là tây cung .

Tam vợ bất luận Đông Cung tây cung vẫn là chính cung , cũng có thể nhập dòng họ bài vị . Mà nhiếp thì lại khác , sau khi chết không liệt kê nhập dòng họ bài vị .

...

Kỳ Vân đi đến Hừ Nguyệt Dạ trước mặt , xấu hổ tiếng nói: "Nguyệt nhi , thực xin lỗi , ủy khuất ngươi rồi ."

"Vân lang , Nguyệt nhi không ủy khuất , chỉ cần ngươi có thể đối nguyệt nhi được , Nguyệt nhi tự là làm nhiếp thất cũng cam tâm tình nguyện , vân lang ngươi không nên tự trách ." Hừ Nguyệt Dạ thâm tình nhìn xem Kỳ Vân , nàng có thể cảm nhận được Kỳ Vân đối tình yêu của mình , ngược lại an ủi này sinh Kỳ Vân .

"Nguyệt nhi yên tâm , bất kể là Thần Ma , chỉ là dám dẫm thương Nguyệt nhi ngươi nửa sợi lông , Kỳ Vân gặp thần Sát Thần , gặp ma giết ma !" Kỳ Vân hào khí ngất trời nói .

"Uh, Nguyệt nhi tin tưởng vân lang ."

Hừ Nguyệt Dạ nghe nam nhân của mình nói xong động nghe , tâm ở bên trong không có chút nào khúc mắc .

Kỳ Vân an ủi Hừ Nguyệt Dạ sau khi ngồi xuống , lại nhớ tới Hừ Nhượng Vô bàn kia , đi đến trước mặt , khom người cúi đầu , cũng không đứng dậy , tự như vậy kính .

Mọi người đều là sững sờ , không biết Kỳ Vân hát tốt cuộc là cái đó vừa ra .

"Kỳ Vân , ngươi làm cái gì vậy? Mau dậy , có chuyện hảo hảo nói ." Hừ Nhượng Vô tranh thủ thời gian đứng người lên , chẳng biết tại sao , tuy là Kỳ Vân nhạc phụ , nhưng là Kỳ Vân hướng chính mình thì lễ thời điểm Hừ Nhượng Vô đều có một loại cảm giác khó chịu .

"Nhạc phụ , tiểu tể còn có một sự tình muốn nhờ ."

"Hiện tại cũng là người một nhà , có chuyện gì nói thẳng là được , ngươi làm cái gì vậy?" Hừ Nhượng Vô nói ra .

Kỳ Vân đứng dậy , lại đem trên tay cái kia một cây 'Linh sâm' đưa cho Hừ Nhượng Vô , nói: "Tiểu tể hôm nay muốn cưới vợ khác một vị nữ tử vì chính cung , về sau Kỳ Vân rất nhiều công việc đều giao cho nàng , mong rằng nhạc phụ đại nhân có thể bồi tiểu tể chứng kiến ."

Kỳ Vân nói vừa xong , Hừ Nhượng Vô liền ngây ngẩn cả người . Tình huống như thế nào đều đã nghĩ đến , nhưng là tuyệt đối không ngờ rằng Kỳ Vân lấy vị thê tử thứ hai , hơn nữa là chính cung . Chính cung là có ý gì , Hừ Nhượng Vô tự nhiên biết rõ , nghe Kỳ Vân khẩu khí cũng rõ ràng rất rõ ràng .

"Hả? Rốt cuộc là cái đó Gia cô nương có thể được Kỳ Vân như thế lọt mắt xanh?" Hừ Nhượng Vô bất động thanh sắc nhìn về phía Hừ Nguyệt Dạ cái

kia một bàn , nói nói: " lão phu không ngại hôm nay liền làm cái này bà mỗi , lại để cho hảo sự thành song ."

Kỷ Vân quay người nhìn về phía Ngôn Tĩnh Am, thứ hai gặp Kỷ Vân xem ra, trong nội tâm máy động, ủy khuất nhìn về phía Kỷ Vân. Ngôn Tĩnh Am đang nghe Kỷ Vân nói lên lấy chính cung thời điểm, trong nội tâm liền xiết chặt. Vừa mới trong nội tâm còn thầm mắng: "Tên hỗn đản này, không biết vừa ý cái nào xinh đẹp cô nương, lại có thể đem làm chính cung."

Ngôn Tĩnh Am chính tâm ở bên trong hồi hận, Nhưng có thể chính mình tuổi tác cao, Kỷ Vân hồ đồ nhưng đã quên sự hiện hữu của mình. Hơn nữa nghe Hư Nhược Vô nói hẳn còn có hai vị vị hôn thê, như vậy tam vợ danh phận đã không có, chẳng lẽ mình muốn gả đi làm thiếp sao?

Bỗng nhiên gặp Kỷ Vân trông lại, Ngôn Tĩnh Am trong nội tâm lại là kích động lại là ủy khuất. Kích động là Kỷ Vân cũng không có quên chính mình, mà ủy khuất là vừa rồi tại Kỷ Vân căn phòng cửa, cái kia tốt đối với chính mình, còn không cho mình một cái dù là đồng cung vị trí. Chẳng lẽ đây là Kỷ Vân bởi vì hồ thẹn, mà nhìn mình sao?

Kỷ Vân đi đến Ngôn Tĩnh Am trước mặt, ngừng lại, tựa như vậy lẳng lặng nhìn Ngôn Tĩnh Am.

Ngôn Tĩnh Am thoáng chốc bị một cỗ to lớn cảm giác hạnh phúc vây lại, trong nội tâm mây đen lập tức tan thành mây khói. Không nghĩ tới Kỷ Vân sẽ đang tại nhiều người như vậy mặt, trước lấy Hư Nguyệt Dạ vì tây cung, mà ... Mà đem nhất vị trí trọng yếu lưu cho mình.

Ngôn Tĩnh Am kích động đồng thời, trong lòng cũng thầm hận chính mình, Kỷ Vân cũng không có quên cho mình một cái danh phận, chính mình mới vừa rồi còn trong lòng mắng hằn hời lâu. Ngôn Tĩnh Am ngẩng đầu nhìn Kỷ Vân, phát hiện Kỷ Vân liền tại trước mặt của mình con mắt ôn nhu nhìn mình, tranh thủ thời gian cúi đầu xuống.

Tiêu Phong, tiết mục ngắn vũ bọn người đồng đều bất khả tư nghị nhìn xem Kỷ Vân, đồng thời cũng cảm thán nói tiểu tử này ánh mắt xác thực đặc biệt. Vào hôm nay tất cả đầy nữ nhân trong đó, Ngôn Tĩnh Am mặc dù tuổi có chênh lệch chút ít lớn, nhưng là về mặt dung mạo xác thực cao người khác một bậc.

Kỷ Vân nhìn xem xấu hổ Ngôn Tĩnh Am, trong nội tâm nóng lên, ôn nhu nói: "Tĩnh Am, thả lỏng trong lòng bên trong áp lực, về sau lại để cho Kỷ Vân chiếu cố ngươi, được không nào?"

Ngôn Tĩnh Am hiện tại đã bình phục kích động, nhưng lại thẹn thùng không ngóc đầu lên được. Tại đây nhiều như vậy mỹ nữ cũng không so với chính mình chênh lệch chút nào, thực tế 'Đông Hải phu nhân' đơn Uyển nhi, Sư Phi Huyền, siết Băng Vân, cốt tu tiên các loại..., thậm chí đồ đệ của mình Tần Mộng Dao so với chính mình còn phải đẹp hơn một bậc, tuổi của mình lại cùng Kỷ Vân phi thường không xứng, không nghĩ tới Kỷ Vân vẫn là lựa chọn chính mình.

Ngôn Tĩnh Am phi thường cảm kích Kỷ Vân đối tình cảm của mình, thực tế Kỷ Vân còn đã cứu tánh mạng của mình, để cho mình có thể trọng sinh. Ngôn Tĩnh Am trong lòng mặc dù một vạn nguyện ý, nhưng khi nhiều người như vậy mặt, thực tế đều là văn bối của mình, một câu "Nguyện ý" như thế nào cũng nói không nên lời, nhanh chóng nước mắt là tả chảy xuống.

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Cự tuyệt

Chương 39: Cự tuyệt

2015-11-03 19:00:00

Ngôn Tĩnh Am không ra, Kỷ Vân cũng không gấp, cái này nữ nhân rất đáng thương cả đời đều đang vì thiên hạ thương sinh mà sống, dù là không có vì chính mình sống quá một ngày, Kỷ Vân vô cùng đau lòng.

Hư Nhược Vô nhìn xem trầm mặc hai người, vốn trong nội tâm có một chút không thoải mái, nhưng nhìn đến Ngôn Tĩnh Am rơi lệ, chỉ phải đứng lên hoà giải, nói: "Kỷ Vân thật sự là tốt trong mắt a, không nghĩ tới là Từ Hàng Tĩnh Trai nói trai. . . Tĩnh Am a, ha ha. Không biết Tĩnh Am ý như thế nào? Cái này chính cung vị trí có thể không phải bình thường nữ tử có thể ngồi đấy."

Ngôn Tĩnh Am vừa thẹn vừa vội, đóng chặt lại cái miệng nhỏ nhắn, chết sống không nói câu nào.

Kỷ Vân cũng rất bất đắc dĩ, trở lại mình trước bàn, miễn cưỡng cười nói: "Nếu Tĩnh Am còn không có suy nghĩ kỹ càng, cái kia Kỷ Vân sẽ thấy các loại..., chính cung vị trí Kỷ Vân sẽ một mực lưu cho người."

Kỷ Vân nói xong liền một tay đẩy vò rượu giấy dán, lập tức một cổ tràn ngập linh khí nồng nặc mùi rượu cùng bùn đất mùi thơm truyền ra, khiến người nghe thấy phảng phất muốn thăng tiên giống như.

Mà Ngôn Tĩnh Am lại hận chết chính mình, Kỷ Vân không biết sẽ bị chính mình khí thành cái dạng gì, "Ngôn Tĩnh Am ah Ngôn Tĩnh Am, làm sao người như vậy bắt tranh khí đầu này?", nhìn xem Kỷ Vân thất vọng ly khai, miễn cưỡng cười vui ở cái kia uống rượu, Ngôn Tĩnh Am trong nội tâm hối hận phải chết.

...

Còn lại nữ nhân, đều không yên lòng ăn, con mắt nhìn qua đều đang nhìn Kỷ Vân, trong nội tâm đều có được riêng phần mình ý định. Thực tế cốt tủy trong nội tâm càng là sốt ruột, trước kia kiến tạo Vô Song quốc hào không có cơ hội, hiện tại chỉ là Kỷ Vân dù là câu nói đầu tiên có thể dễ dàng hoàn thành.

Thực tế đang ngồi Hoa Sơn tiết mục ngắn vũ, Thiên Sư giáo Trương Vũ sơ đẳng người, chỉ là Kỷ Vân ló ra tin tưởng hết thấy đều không là vấn đề. Cốt tủy tiên ăn đầy bàn sơn trân hải vị giống như nhai sáp nên giống như ăn vào vô vị, trong nội tâm buồn bực nói: "Bất quá chỉ là rất hoa tâm, nếu như ta cũng gả đi không biết có thể hay không rất tốt với ta.... Ai nha, nghĩ gì thế, ném chết rồi...".

Muốn hét lên chốt dạ ngừng đầu nhìn liếc Kỷ Vân, phát hiện Kỷ Vân không có chú ý tới mình mới ám thờ phào nhẹ nhõm, bất quá trong lòng nhất thời cảm giác có chút thất lạc. Kỷ Vân từ khi trở lại Quỷ Vương phủ căn bản cũng không có xem chính mình liếc, chẳng lẽ là bởi vì chính mình thật sự không kịp những nữ nhân này sao?

...

Ngôn Tĩnh Am dần dần bình phục lại, nhìn xem tại uống từng ngụm lớn muộn từ Kỷ Vân, trong lòng mình đau quá. Kỷ Vân như vậy đãi chính mình, mà chính mình lại tại trước mặt nhiều người như vậy lại để cho hân mất mặt, "Thế nhưng mà... Nơi này có đồ đệ của mình, còn có nhiều như vậy so với chính mình trẻ tuổi kỳ dị nữ tử, chính mình đầu này? Đi cùng với nàng thật sự thích hợp sao?"

Ngôn Tĩnh Am lại là tự trách, lại là sinh khí, Nhưng phải không luận thế nào đều làm không được đến liều lĩnh đi đến đáp ứng Kỷ Vân.

...

"Đến, đại ca, uống nữa." Kỷ Vân cầm lấy đã sắp uống ngay một nửa vò rượu vừa muốn cho Tiêu Phong đảo mắt.

Mà giờ khắc này Tiêu Phong đầy mặt đỏ bừng, y phục trên người như trong nước mới vớt ra giống như, Tiêu Phong miễn cưỡng dùng tay đỡ lấy, nhẫn nại lấy thống khổ nói: "Tứ đệ, chớ lãng phí, ta uống không trôi rồi." Nói xong liền nhắm mắt tiến hành vận công, hấp thu trong cơ thể cái kia nguồn linh lực khổng lồ.

Kỷ Vân nhìn xem trên bàn mấy người, kể cả Đạt Ma cũng đã đang nhắm mắt vận công. Lão đạo thân thể, đi đến Tiêu Phong sau lưng, duỗi ra tay phải tại Tiêu Phong trên bờ vai vỗ, một cỗ tinh thuần linh lực truyền vào Tiêu Phong trong cơ thể, lấy thanh mộc thần lực trợ giúp Tiêu Phong hóa giải trong cơ thể về này linh lực.

Tiếp theo, Kỷ Vân liền theo thứ tự thi pháp, phân biệt tại Trương Vũ sơ, tiết mục ngắn vũ. Đoàn Dự đám người sau lưng phân biệt vỗ một chương, sau đó tay trái mang theo vò rượu, tay phải cầm một cái chén lớn thất tha thất thểu trở lại mình phòng trọ, vừa tẩu biên uống, thần tình kia không nói ra được cô đơn.

Kỷ Vân vừa đi ra khỏi chính sảnh, Ngôn Tĩnh Am cùng Hư Nguyệt Dạ gần như cùng lúc đó đứng dậy. Hư Nguyệt Dạ chứng kiến Ngôn Tĩnh Am cũng đứng dậy, vội vàng ngồi xuống, dù sao Kỷ Vân mới vừa nói, chính mình chỉ là tây cung, mà Ngôn Tĩnh Am mới được là chính cung thế tử.

Mà Ngôn Tĩnh Am chứng kiến Hư Nguyệt Dạ đứng dậy, cũng là vội vàng ngồi xuống, trong lòng suy nghĩ: Hư Nguyệt Dạ đã là Kỷ Vân thê tử, mà chính mình dù sao còn không có đáp ứng, như vậy chạy tới chiếu cố Kỷ Vân đối Hư Nguyệt Dạ không được, cho nên vội vàng ngồi xuống.

Trầm mặc một hồi.

Hư Nguyệt Dạ dù sao tuổi trẻ, đầu tiên thiếu kiên nhẫn, lôi kéo tại phủ vân cánh tay, lấy dũng khí nói: "Nói... Tĩnh Am tỷ tỷ, người đi chiếu cố một chút Vân ca ca đi, hẳn đã uống say, không ai chiếu cố không được."

Hư Nguyệt Dạ nói xong liền ghé vào tại phủ vân trên cánh tay, dù sao Ngôn Tĩnh Am là chính cung, về sau muốn ở chung tốt quan hệ, bằng không thì... Vạn nhất cho ta làm khó dễ, để cho ta mỗi ngày đi cho nàng thỉnh an làm sao bây giờ... Hư Nguyệt Dạ nghĩ đến cái loại này tình cảnh, lắc cái đầu nhỏ, duỗi đồng chặt lại cái miệng nhỏ nhắn, nhìn xem Ngôn Tĩnh Am.

Ngôn Tĩnh Am nhìn xem Hư Nguyệt Dạ muốn đi bộ dạng, bởi vì vì thân phận của mình lại không dám đi, đau lòng nói: "Nguyệt nhi người đi chiếu cố người Vân ca ca đi, người Vân ca ca như vậy thích người. Đi thôi, không có việc gì."

"À? Tĩnh Am tỷ tỷ người..."

Ngôn Tinh Am vừa cười vừa nói: "Người đi đi, ta nghĩ một người yên tĩnh một chút."

"Cái kia ... Tinh Am tỷ tỷ ta phải đi nữa à."

"Ừm."

Hư Nguyệt Dạ buông ra tại phủ vân cánh tay, sắc mặt có một chút sốt ruột, cơ hồ chạy chậm tiêu sái đi Kỳ Vân căn phòng của . Ngôn Tinh Am nhìn xem Hư Nguyệt Dạ bộ dạng, trong nội tâm cực kỳ hâm mộ, dám yêu dám hận, mà chính mình. . .

...

Kỳ Vân sau khi trở lại phòng đóng cửa lại, cơ hồ là phản xạ có điều kiện vậy vào liểu không gian, rốt cuộc chống đỡ không nổi đi, ngã đầu liền đã ngủ.

Ngoài hoàng cung, phong yêu điện.

Tần Hoàng tay phải kèm ở sau lưng, tay trái cầm một xanh biếc sáng long lạnh đồ trang sức, trên mặt thần sắc có chút ngưng trọng, đang từng bước một hướng phong yêu điện của điện đi đến.

Toàn bộ phong yêu điện là một tòa chín tầng tháp cao, tận dưới đáy tầng thứ nhất đại môn chỉ dùng để đồng thau đúc kim loại mà thành, hai bên trái phải cửa bên trên có khắc họa có vài kim long, giương nanh múa vuốt, rất là uy phong.

Mà cả tòa phong yêu điện chín tầng quanh thân tản ra kinh thiên ma khí cùng oán khí, thậm chí ban ngày nhô lên cao đã biến ảo vẫn còn như thực chất, đem trọn cái phong yêu điện vây quanh trong đó.

Tần Hoàng đi đến cửa đại điện ước năm bước vị trí, đã nửa bước khó đi, trùng thiên ma khí ở chung quanh tàn sát bừa bãi cũng dần dần hóa thành một cái sơn màu đen đầu người hình, ma khí còn đang không ngừng tụ tập, Tần Hoàng vẻ mặt bình tĩnh nhìn người nọ đầu hình dáng dần dần đã có con mắt, cái mũi, miệng đợi.

Cái kia ma khí biến ảo ma đầu, giương nanh múa vuốt hướng Tần Vương gào thét: "Tần Thủy Hoàng, người còn có mặt mũi tới gặp Bồn tướng quân?"

Tần Hoàng bị ma đầu kia một tiếng rống to mang theo ma khí thôi cơ hồ mở mắt không ra, đột nhiên tay trái cầm cái kia màu xanh biếc đồ trang sức, từ đó bay ra một cái màu vàng tiêu Long cũng dần dần biến lớn. Còn không có bay đến không trung đã hóa thành một đầu dài vài chục trượng chân long, chân long trên không trung ma khí dạo chơi một vòng, quay đầu gia tốc xông lên ma đầu kia, bay tới hơn mười thước về sau, miệng rống đại trương: "Ngang!"

Một tiếng cao vút rống ngâm rống lên, chỉ thấy rống ngâm nương theo lấy một đạo khí lưu màu vàng đánh về phía ma đầu kia. Mà ma đầu kia tựa hồ tuyệt không khả trương, há miệng một đạo dải lụa màu đen nghênh đón tiếp lấy.

"Xì... ~~~~~ "

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Vu Vương Bạch Khởi

Chương 40: Vu Vương Bạch Khởi

2015-11-04 19:00:00

Hắc, hoàng hai chủng hào quang đụng vào nhau, vang lên âm thanh chói tai. Cái kia màu vàng cự long tựa hồ như là bị khiêu chiến long uy, đầu ngẩng lên thật cao, đang muốn công kích lần nữa, bị Tần Hoàng một tiếng quát nhẹ cắt ngang: "Ngừng!"

Chỉ thấy cái kia màu vàng cự long thu được mệnh lệnh lập tức đình chỉ công kích, bất quá Long mục đang căm tức nhìn ma đầu kia, tựa hồ chỉ muốn ma đầu kia lại hơi chút khiêu khích, cái kia kinh thiên công kích liền muốn đánh ra.

Tần Hoàng lại tiến về phía trước một bước , nhìn xem kinh khủng kia ma đầu , quát: "Bạch Khởi ngươi làm càn ! Ngươi muốn tạo phản sao? Dám đối với bản hoàng ra tay !"

"Hừ, nếu như trong tay ngươi không phải cầm 'Cửu Long ấn " Bản tướng quân để ngươi vĩnh viễn ở tại chỗ này !"

Nguyên lai , kinh khủng kia ma đầu đúng là 'Vu Vương' Bạch Khởi .

Bạch Khởi có rất nhiều danh xưng , bất quá đều không thể nào êm tai , 'Nhân Đồ " 'Đồ tể " 'Sát Thần " 'Vu Vương " 'Đại Vu' vân vân . Đã từng vì Đại Hạ thống nhất làm ra không thể xóa nhòa công hiến .

Bất quá Bạch Khởi bị trở thành Sát Thần , đồ tể đều bởi vì ở tại thủ hạ không một hàng binh , trong cả đời giết người hơn hai trăm vạn . Trong đó nhiều nhất một lần chính là Đại Hạ con dân toàn bộ cũng biết "Trường Bình cuộc chiến " một ít dịch chôn sống quân địch 45 vạn , mà bị chôn sống cái chỗ kia , vài chục năm trôi qua vẫn là hoang tàn vắng vẻ , triệt để trở thành Đại Hạ một mảnh tử địa .

Mà gọi hắn là 'Vu Vương' tức thì là vì đồn đãi Bạch Khởi làm đầu cổ Đại Vu chuyển thế , có bất tử thân . Tần Vương đã từng ban cho hắn bảo kiếm khiến cho tự vạn , Bạch Khởi cầm lấy bảo kiếm giờ tay chém xuống , đầu bộ lạc địa .

Nhưng là Bạch Khởi còn có thể hành tẩu , đi đến Tần Vương trước mặt , hai kết tủa vì hai mắt , rón làm miệng , cầm trong tay bảo kiếm , nghiêm nghị nói ra: "Mày vì quân , ta vì thần . Quân gọi thần chết , thần không thể không chết. Cái này mệnh ta còn cùng ngươi , từ nay về sau ta Bạch Khởi không hề bị mệnh cùng ngươi !" Nói xong , âm âm ngả xuống đất , một đời Sát Thần chết đi như thế , khiến cho bao nhiêu người thôn thốc không thôi .

...

Tần Hoàng trên mặt không một vẻ sợ hãi , chỉ là bình tĩnh nói: "Bản hoàng cả đời tung hoành thiên hạ , ngươi Bạch Khởi là người thứ nhất như vậy nói với Trẫm lời nói chi nhân . Còn nhớ rõ ngươi đã nói lời nói sao? Mày vì quân , ta vì thần . Quân gọi thần chết , thần không thể không chết. Ngươi bây giờ mặc dù sau khi chết vẫn là Trẫm Đại Hạ hồn ."

"Bạch Khởi ngươi cả đời vì Trẫm Đại Hạ làm ra như thế công hiến , bản hoàng sao lại , há có thể đánh giết cùng ngươi? Uổng bản thân mình xưng 'Vô địch tướng quân " theo Trẫm xem , ngươi chỉ là một hữu dũng vô mưu thất phu mà thôi ."

Kinh khủng kia ma đầu trên mặt ma khí không ngừng biến ảo , biểu hiện trong nội tâm kích động , quát: "Hữu dũng vô mưu thất phu? Bản tướng quân cả đời theo không thua trận , 'Vô địch tướng quân' cũng không là Bản tướng quân tự phong . Bản tướng quân quân công có bao nhiêu tự có hậu nhân mà lại đi bình phán , không phải ngươi Tần Thủy Hoàng một người có khả năng kết luận đấy."

Tần Hoàng mỉa mai nhìn lấy kinh khủng kia ma đầu , cười nhạt nói: "Không phải bản hoàng một người có khả năng kết luận? Hừ! Bản hoàng có thể đốt sách chôn người tài một lần , là được lần nữa . Bản hoàng định ngươi là người nào ngươi chính là cái gì người ! Mặc dù ngươi chết , bản hoàng cũng có thể kết luận !"

"Ngươi !!!" Ma đầu giận dữ .

"Ngày ấy ban thưởng ngươi Mạc Tà đều bởi vì từ kỳ của ngươi đã đến , nếu như Trẫm không ban cho ngươi tội chết , ngươi cho rằng ngươi sẽ có hôm nay bất tử thân? Chỉ sợ sớm đã tan thành mây khói , ngươi làm thiên phạt là dễ dàng như vậy tránh thoát hay sao?"

"Ngươi ... Ngươi nói láo : đánh rắm ! Bản tướng quân sớm đã dùng di hoa tiếp mộc thuật đem thiên phạt dẫn cùng cái kia bốn mươi vạn Triệu Quân trên người , như nào đây sẽ có thiên phạt?" Ma đầu nổi giận uống được , chung quanh ma khí lại thâm hậu một ít , chính giữa có vô số oan hồn tại nghiêm nghị gọi , phảng phất như quỷ vực địa ngục giống như .

Tần Hoàng lại đi về phía trước hai bước , nhìn chăm chăm vào ma đầu nói: "Ngu xuẩn ! Ngươi cho rằng trời cao là tốt như vậy lừa gạt hay sao? Sâu xa bên trong đều có định số , ngươi ... Đầu không lại ngay ! Như nếu không phải bản hoàng 'Mạc Tà' ngươi đã sớm chết sạch sẽ ! Ngươi cho rằng 200 vạn oan hồn , chỉ bằng ngươi một cái nhỏ nhoi di hoa tiếp mộc có thể hóa giải đúng không? Tại bản hoàng trước mặt làm càn , niệm tình ngươi làm gốc hoàng chinh chiến nhiều năm , ưu khuyết cùng nhau ! Hừ!"

Tần Hoàng nói xong , liền giơ tay lên bên trong "Cửu Long ấn" nói: "Nhìn rõ ràng rồi, cái này "Cửu Long ấn" mặt trên còn có mấy cái chân long? Nếu như không phải cái này chân long trấn thủ phong yêu điện , ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống tới ngày nay?"

Ma đầu kia tới gần Tần Hoàng "Cửu Long ấn", mảnh nhìn một chút , quả nhiên vốn có chín cái chân long 'Cửu Long ấn' giờ phút này bên trên chỉ có bốn đầu , tăng thêm trên không trung cái kia đầu tổng cộng mới năm cái , ma đầu hồ nghi nhìn Tần Hoàng liếc , "Haizz" một tiếng biến mất ở tại chỗ .

Tam tức về sau , ma đầu kia vòng trở lại , nhìn xem Tần Hoàng , chung quanh ma khí nhanh chóng hướng bên này vọt tới , chỉ là một lát , ma đầu kia thân thể liền dần dần huyền hóa ra . Đen kịt khôi giáp , tay phải thậm chí hóa ra Mạc Tà , quý một chân trên đất , sống lưng ưỡn lên thẳng tắp , mắt hồ rung rung nói: "Tội thân Bạch Khởi , cung nghênh Ngô Hoàng , thần có tội !"

Tần Hoàng nhưng là một bộ bề ngễ thiên hạ xu thế , bình thần nói ra: "Bản hoàng vừa rồi đã từng nói qua , ngày khác ưu khuyết cùng nhau , ngươi bây giờ chỉ là của ta Đại Hạ bình thường tiểu tốt , tướng quân vị bản hoàng đã cho ngươi lột bỏ , ngươi có thể nhận thức?"

Bạch Khởi thanh âm giống nhau đại tướng quân giọng điệu , cao giọng nói: "Thảo dân nhận tội ! Bất quá ta Bạch Khởi tướng quân vị , nhất định sẽ tự mình lại cầm về !"

"Tốt! Bồn hoàng cho ngươi cơ hội này!"

"Hai tháng sau đó, cùng bồn hoàng đi Quý Vương phủ cầm lại một ít gì đó!"

Bạch Khởi đứng dậy, mắt hồ quét qua Quý Vương phủ phương hướng vị trí, trên mặt giết tức giận nói: "Giết hán không cần đợi đến lúc hai tháng sau." Tiếp theo Bạch Khởi ôm quyền khom người nói: "Kính xin Tần Hoàng tại đây hơi đợi một lát, Bạch Khởi lập tức lấy hán trên cổ đầu người."

Tần Hoàng rét căm căm nói ra: "Trẫm nói hai tháng chính là hai tháng! Ngươi chuẩn bị cẩn thận một chút đi."

"Quân vô hí ngôn!"

"Thảo dân tuân chỉ, thảo dân cung kính Tần Hoàng."

Tần Hoàng nói xong, liền quay người ly khai. Bạch Khởi nhìn xem Tần Hoàng, một gối quỳ xuống, trên mặt trùng thiên sát khí nhìn hướng Quý Vương phủ!

...

Kỷ Vân vừa cảm giác dậy, lấy điện thoại cầm tay ra xem xét, đã là ba giờ sáng hơn nhiều, theo tay khẽ vẩy, một cỗ linh tuyến ứng với tay mà đến, ước chừng uống ngay mấy ngụm lớn, sau đó dùng linh dịch rửa mặt, mới lại lần nữa ngồi dưới đất suy tư lên,

"Xem ra ngày hôm qua đầu óc nóng lên quả nhiên không được, Ngón Tĩnh Am là người phương nào, làm sao có thể đang tại đồ đệ trước mặt đáp ứng chính mình đâu này? Ai..."

"Được rồi, mặc kệ. Thừa dịp cái này gần hai tháng, ta muốn đi Thiên Kiếm đại lục nhìn một chút kỷ toàn bộ."

Nói xong, Kỷ Vân liền đứng dậy đi về hướng chậm rãi thay đổi rõ ràng bạch sắc quang vòng (quyển).

Kỷ Vân chân vừa vừa chạm đất, liền dọa gần chết, lập tức mắng: "Vãi luyến~, cái này làm như thế nào đây?"

Nguyên lai Kỷ Vân lúc trước cách {Khai Thiên kiếm} đại lục thời điểm là ở thông thiên khe sâu nhất phía nam một chỗ vách đá, Kỷ Vân đặt chân địa ngay tại bên bờ vực, tuy nói Kỷ Vân bây giờ là Từ Phủ cảnh cao thủ, nhưng là Kỷ Vân dù sao mới tu chân không lâu, trong lúc nhất thời quên thân phận của mình, lúc này mới lại càng hoảng sợ.

"Ngày con bà nó, cái này đặc biệt sao trách chính? Như thế nào trở về?"

Kỷ Vân áo não giật giật tóc của mình, hồi hận lúc trước không có lại để cho Kiếm Vô Trần đem mình đưa về Thanh Liên Kiếm tông, đừng quên cái này nam bắc chiều dài đều có trăm vạn dặm xa.

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Thế giới hai người

Chương 41: Thế giới hai người

2015-11-05 19:00:00

Xuất ra Thanh Mộc Thiên Kiếm, Kỷ Vân hùng hùng hổ hổ tiến hành ngự kiếm hướng phương bắc tiến lên.

Kỷ Vân là lần đầu tiên ngự kiếm phi hành, vừa mới bắt đầu không phải rất quen thuộc, thẳng đến sau nửa canh giờ mới chậm rãi quen thuộc tới. Dù sao đây là Từ Phủ cảnh người tu chân trời sinh cũng biết kỹ năng, chỉ là vừa pháp khí luyện hóa sau đó đưa vào linh lực sẽ xảy đến thao túng phi hành, công kích đợi.

Mới đầu mấy canh giờ Kỷ Vân bay phi thường hăng hái, nhưng khi hứng thú bị mục đích thay thế thời điểm liền đã mất đi cái loại này lãng không phi hành cảm giác. Kỷ Vân tiến hành không chế phi kiếm hướng chính bắc phương hướng mau chóng đuổi theo, mấy triệu dặm lộ trình, mặc dù phi kiếm

tốc độ không chậm , nhưng là muốn đến , không có có thời gian mấy tháng căn bản lại không có khả năng .

Kỷ Vân vì đuổi thời gian đang gấp , không có chút nào lười biếng , linh lực khô kiệt liền uống linh dịch bổ sung; mệt nhọc đi ra trong không gian nghỉ ngơi hai canh giờ , mà tốt dốc sức liều mạng phi hành đổi lấy kết quả cũng là làm cho Kỷ Vân thoải mái .

Dù sao Kỷ Vân ngoại trừ tu luyện thanh mộc hỗn độn chân quyết tâm pháp bên ngoài , không có tu luyện mặt khác là bất luận cái gì thuật pháp . Tâm pháp cùng thuật pháp là hai việc khác nhau , tâm pháp tựa giống với nội công tâm pháp , ví dụ như Thiếu Lâm Dịch Cân kinh, Cửu dương thần công đợi; mà thuật pháp thì là đối vận dụng linh lực , ví dụ như như Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ độc cô cửu kiếm vân vân .

Kỷ Vân như vậy liều mạng phi hành , thì tương đương với đối linh lực chiều sâu luyện tập , hơn nữa đối với vận dụng linh lực cũng càng tiến lên một bước . Tự thân Tử Phủ chỉ hồ cũng có tiến bộ rất lớn , mặc dù cách trừ đây toàn bộ Tử Phủ còn có chênh lệch rất lớn , nhưng là đây quả thật là so trước kia muốn tốt rất nhiều .

Được rồi hạ thời gian , ngày mai sẽ là Đại Hạ bên kia luận đạo đại hội cử hành ngày , Kỷ Vân nhìn thoáng qua đã bay còn không có một nửa lộ trình , thờ dài nói ra: "Hay là chờ luận đạo lớn sẽ cử hành chấm dứt lại tiếp tục đi." Nói xong , liền lách mình tiến vào không gian , biến mất ở không trung .

...

Mà Kỷ Vân biến mất hai tháng này , quý trong vương phủ đều nhanh cũng bị lật cả đáy lên trời , cơ hồ toàn bộ võ lâm người đều đang tìm Kỷ Vân . Trong đó thực tế cùng Kỷ Vân uống rượu những người kia , kể cả Đạt Ma , tiết mục ngắn vũ , Tiêu Phong , Hư Trúc , Hư Nhược Vô bọn người .

Mà nữ nhân chính giữa Hư Nguyệt Dạ thậm chí bởi vì Kỷ Vân biến mất đều nhanh chóng té xỉu qua nhiều lần , cho tới bây giờ cũng còn nằm ở trên giường . Mà Ngôn Tĩnh Am cũng không biết mình vụng trộm bôi qua bao nhiêu lần nước mắt .

Ngôn Tĩnh Am lúc này đang tại Kỷ Vân căn phòng của , tay kéo lấy cái cằm , con mắt sung đỏ , khuynh thành giống như gò má của trước còn có hai đạo vết nước mắt , hiển nhiên đã mới vừa khóc .

Ngôn Tĩnh Am nghĩ đến nhận thức Kỷ Vân mấy ngày nay , nước mắt hồn nhiên không biết lại chảy xuống , trong miệng nhẹ nói lấy: "Kỷ Vân , người thật tàn nhẫn , cứ như vậy nhưng hạ Tĩnh Am từ bỏ ... Tĩnh Am sai rồi , Tĩnh Am thật sự biết rõ sai rồi ."

"Van cầu người Kỷ Vân , đừng cho Tĩnh Am chứng kiến hy vọng sống sót , vừa ngoan tâm ném Tĩnh Am . Tĩnh Am đáp ứng Kỷ Vân , chỉ cần người trở về , Tĩnh Am nhất định ngoan ngoãn làm tiểu thê tử của người . ."

Nói xong , Ngôn Tĩnh Am dựa bàn khóc rống lên , trong nội tâm tràn đầy tự trách . Nếu như lần kia đáp ứng Kỷ Vân , Kỷ Vân làm sao sẽ cách mình mà đi đâu này? Vì cái gì sẽ không có đáp ứng hẳn đâu này?

Bỗng nhiên .

Một đạo quen thuộc mà thanh âm xa lạ từ phía sau lưng truyền đến .

"Tĩnh Am , người nói ... Có thật không vậy?"

Ngôn Tĩnh Am đột nhiên đứng dậy , trong mắt nước mắt lưu như thế nào cũng ngăn không được . Thời gian dần qua xoay người , sợ động tác của mình một đại liên từ trong mộng cảnh tỉnh lại bình thường thẳng đến chứng kiến ngày nhớ đêm mong gương mặt đó thời điểm , Ngôn Tĩnh Am lấy tay che bờ môi của mình , khuôn mặt ủy khuất , cái loại này dốc sức liều mạng chịu đựng không phát ra âm thanh bộ dạng , lại để cho Kỷ Vân tâm chột một tấc .

Kỷ Vân chậm rãi đưa tay phải ra , nhẹ nhàng vuốt ve Ngôn Tĩnh Am bên tai tóc , nhẹ nói: "Tĩnh Am , người gầy , phải.. Vì Kỷ Vân mà gầy gò sao? Thực xin lỗi . ."

Ngôn Tĩnh Am nghe xong âm thanh quen thuộc đó , trong thanh âm bao hàm trĩu mến cùng đau lòng , lúc này Ngôn Tĩnh Am cũng không chịu được nữa , "Oa" một tiếng nhào vào Kỷ Vân trong ngực , hai tay ôm thật chặt Kỷ Vân sau lưng của , khóc ròng nói: "Kỷ Vân , làm sao người nhẫn tâm như vậy , người không cần Tĩnh Am sao? Người có phải hay không sinh Tĩnh Am tức giận , thực xin lỗi Kỷ Vân , Tĩnh Am về sau không bao giờ có thể chọc người tức giận , người về sau đừng như vậy trừng phạt Tĩnh Am được không nào?"

Kỷ Vân bị Ngôn Tĩnh Am mà nói sâu đậm rung động , không có nghĩ đến nữ nhân gốc này đối với mình yêu sâu như vậy . Bất quá Kỷ Vân trong lòng cũng rất may mắn , nếu như không phải lúc này đây đi không từ giả , Kỷ Vân làm sao có thể nghe được Ngôn Tĩnh Am cái kia động nhân lời tâm tình? Làm sao có thể biết rõ Ngôn Tĩnh Am đối với chính mình dùng chuyện sâu như thế .

Kỷ Vân vỗ nhẹ nhẹ Ngôn Tĩnh Am sau lưng của , áy náy nói: "Tĩnh Am không khóc , Kỷ Vân sai rồi , như người vậy khóc ta hảo tâm đau . Ta về sau đáp ứng người , cũng sẽ không bao giờ như vậy đi không từ giả cho người lo lắng ."

Ngôn Tĩnh Am ghé vào Kỷ Vân sau lưng , khẽ nhủ thanh tú mũi , sáng giọng: "Người nói , người những ngày này đều đi đâu? Có phải hay không sinh Tĩnh Am khí đi ra ngoài rồi hả?"

Kỷ Vân cười khổ một tiếng , nói: "Lúc ấy là có một điểm sinh khí , bất quá ta không phải cố ý , mà là quên nói với các người . Còn ta đi nơi nào , Ân ... Đợi buổi tối thời gian người tới ta lại với người có chịu không?"

Ngôn Tĩnh Am nghe vậy lập tức ở Kỷ Vân sau lưng của trước đầm nhẹ một quyền , sáng giọng: "Buổi tối Tĩnh Am mới không đến phòng người đâu rồi,

hừ, người nghĩ gì thế?"

Nói xong , Ngôn Tĩnh Am khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức đỏ lên một mảnh .

Kỷ Vân cùng Ngôn Tĩnh Am vuốt ve an ủi một hồi lâu , nói vô số lời tâm tình , chính giữa biết được , ngày mai hoàng tộc Tần Vương Doanh Chính cũng tới tham gia cái này luận đạo đại hội .

"Doanh Chính? Hắn cũng tới?" Kỷ Vân kinh ngạc hỏi , Kỷ Vân mở đích cái này luận đạo đại hội chỉ là nhằm vào người trong võ lâm , không nghĩ tới Tần Vương Doanh Chính rõ ràng nhận được tin tức cũng muốn đến tham gia .

Ngôn Tĩnh Am lúc này khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng , ghé vào Kỷ Vân trên bờ vai , xuống sẽ bị Kỷ Vân phát hiện quần thái của mình , tiếp tục nằm cũng không quá phù hợp . Chỉ có thể cùng Kỷ Vân nói chuyện , quên cái này xấu hổ , nói khẽ: "Uh, Quý Vương... Ách , hừ lâu mấy ngày trước đây theo trong nội cung nhận được mật chỉ , Tần Hoàng sẽ đến tham gia luận đạo đại hội ."

Ngôn Tĩnh Am vốn là cùng Quý Vương Hư Nhược Vô ngang hàng , vốn định xưng hô Hư Nhược Vô vì Quý Vương , bỗng nhiên nghĩ đến mình và Hư Nguyệt Dạ đều là Kỷ Vân thê tử , lại xưng hô Quý Vương liền không thích hợp , cho nên tức thời sửa lại miệng .

Kỷ Vân nghe được Ngôn Tĩnh Am xưng hô như vậy Hư Nhược Vô , lập tức nở nụ cười , nói: "Tĩnh Am , người nói hai chúng ta tương lai có một tiểu hài tử , Băng Vân cùng Mộng Dao nên xưng hô như thế nào đây? Ha ha ha , ôi , đau , người điem nhẹ . . ."

Ngôn Tĩnh Am sau khi nghe càng là then thùng không ngẩng đầu được lên , mặt xích tai Hồng nói: "Tĩnh Am thật không có phát hiện , nguyên lai Kỷ Vân lại là như vậy người . Ông trời...ơ...i , Tĩnh Am làm sao sẽ yêu mến còn người . . ."

"Hừ hừ , tiểu Tĩnh am , bây giờ mới biết? Đã đã chậm , ha ha ha . " Kỷ Vân giả bộ người xấu hình , hung hãn nói .

Hai người cùng một chỗ cảm giác có quá nhiều lời nói nói không hết , nhưng là Ngôn Tĩnh Am vẫn là lôi kéo Kỷ Vân mà bắt đầu..., tất lại vẫn có rất nhiều người đang lo lắng Kỷ Vân .

...

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tây Phương Canh Kim?

Chương 42: Tây Phương Canh Kim?

2015-11-06 19:00:00

Kỷ Vân cùng Ngôn Tĩnh Am vừa đi ra cửa , liền bị đồng dạng trong sân tại phủ vân thấy được . Tại phủ vân tựa hồ không dám tin vào hai mắt của mình , tay phải che miệng , thật vất vả đem tâm tình kích động bình phục lại đi . Vừa muốn qua đi , lại chứng kiến bên cạnh Ngôn Tĩnh Am , lập tức dừng lại chân , quay người bước nhanh tới Hư Nguyệt Dạ căn phòng của .

Ngôn Tĩnh Am là người từng trải , chỉ là xa xa liếc liền phát hiện tại phủ vân trong mắt tình cảm , ngầm bực Kỷ Vân khắp nơi hát hoa ngắt cỏ , hận hận bám vào Kỷ Vân một thanh .

Kỷ Vân bị véo không hiểu thấu , vẻ mặt mờ mịt nhìn xem Ngôn Tĩnh Am nói: "Tĩnh Am , ta đây lại làm gì sai?"

"Làm sao vậy chính người tình tường , Hừ!"

Ngôn Tĩnh Am nói xong liền cũng rời đi , trong nội tâm lại là cao hứng trở lại . Không biết sao , chỉ là cùng Kỷ Vân cùng một chỗ , cả người gánh nặng phảng phất lập tức bị Kỷ Vân toàn bộ tiếp đi qua bình thường phi thường dễ dàng cùng tự nhiên , ngẫu nhiên còn có thể đùa giỡn một chút tiểu tính tình , Kỷ Vân tuyệt không để ý . Tuy nhiên hoa tâm hơi có chút , nhưng là mình là thân phận gì? Chính mình thế nhưng mà chính cung , hừ, về sau ai đắc tội ta...ta liền . . . Nghĩ tới đây , Ngôn Tĩnh Am trên mặt chưa phát giác ra lộ ra cái kia nụ cười mê người .

Kỷ Vân vừa đi chưa được hai bước , chỉ thấy một đám người như thương lượng xong giống như đi ra đến , mà đi ở phía trước liền là do ở phủ vân đỡ

Hur Nguyệt Dạ .

Hur Nguyệt Dạ vốn là hồng nhuận phon phớt xinh đẹp khuôn mặt lúc này sớm được bệnh trạng máu tái nhợt thay thế , hai mắt sớm đã chứa đầy nước mắt , đứng xa xa nhìn Kỳ Vân , cái miệng nhỏ nhắn một quất , giãy giụa tại phủ vân "Oa" liền đánh về phía Kỳ Vân , chỉ là vừa chạy vài bước , liền hai mắt khê đảo ngắt đi .

Kỳ Vân tranh thủ thời gian phi thân qua đi , tiếp được sắp sửa bị ném ngược lại Hur Nguyệt Dạ , trong miệng tranh thủ thời gian nhẹ giọng an ủi: "Nguyệt nhi không khóc ... Nguyệt nhi không khóc , Vân ca ca đã trở về ." Nói xong , Kỳ Vân liền độ một chút linh lực tiến vào Hur Nguyệt Dạ trong cơ thể , linh lực tại Hur Nguyệt Dạ trong cơ thể du chạy một vòng , chẳng những đem không có đã thông lớn Tiểu chu thiên cùng nhau đã thông , hơn nữa Hur Nguyệt Dạ thân thể hư nhược gặp được Kỳ Vân cái kia một tia thanh mộc thần lực cho vào hấp thu sạch sẽ .

Kỳ Vân nhìn xem nằm sấp tại trên người mình Hur Nguyệt Dạ lúc này đã bất tỉnh ngủ mất , thận trọng ôm lấy Hur Nguyệt Dạ , ánh mắt ý bảo người chung quanh chớ có lên tiếng . Nhìn xem trong ngực Hur Nguyệt Dạ sắc mặt dần dần biến thành có một tia huyết sắc , Kỳ Vân tâm mới thoáng buông .

Kỳ Vân đem Hur Nguyệt Dạ đặt lên giường , nhẹ nhàng kéo lên chăn, mền đắp kín về sau, thâm tình nhìn một hồi , mới bước nhẹ đi ra ngoài .

...

Kỳ Vân một đoàn người đi đến cách Hur Nguyệt Dạ gian phòng rất xa một đoạn vị trí , mới ngừng lại được .

Hur Nhược Vô cái này mới nhìn Kỳ Vân nói ra: "Kỳ Vân , người cái này gần hai tháng đều đi đâu? Rất nhiều người đều đang tìm người , Nguyệt nhi từ khi người đi hai ngày liền ngã bệnh , ta thật không dám muốn nếu như người ngày mai không về nữa Nguyệt nhi có thể hay không chống đỡ xuống dưới . Đến địa phương nào không thể trước chào hỏi?"

Hur Nhược Vô mặc dù đối Kỳ Vân phi thường hài lòng , nhưng là đối với chuyện này đối Kỳ Vân tức giận phi thường , cho nên nói chuyện khẩu khí không tự chủ nghiêm khắc một ít . Kỳ Vân cũng biết mình làm sai , không nghĩ tới chính mình ly khai không đến hai tháng , vậy mà biến thành bết bát như vậy , Kỳ Vân cũng là toàn thân toát mồ hôi lạnh , vạn nhất Hur Nguyệt Dạ bởi vì chính mình muộn hồi trở lại mấy mà . . .

Kỳ Vân vội hỏi: "Nhạc phụ , đây là Kỳ Vân sơ sẩy , về sau không có loại chuyện này phát sinh . Còn có một sự tình , ta ý định ngày mai luận đạo đại hội sau khi kết thúc , liền đem Nguyệt nhi mang đi , không biết nhạc phụ . . ."

"Đi? Đi nơi nào?" Hur Nhược Vô hỏi.

Kỳ Vân nhìn thoáng qua những người khác , thần bí cười cười , đưa ngón trỏ ra đi lên một ngón tay . Hur Nhược Vô bọn người xem xét Kỳ Vân đích thủ thế thân hình khê động , mặc dù đã sớm hoài nghi Kỳ Vân đến từ chỗ đó , nhưng nhìn Kỳ Vân lần đầu thừa nhận vẫn là chân kinh vạn phần .

Phải biết rằng tại toàn bộ lớn Hạ Hoàng Triều lãnh địa , đến nay ngàn năm mặc dù mỗi người sùng thượng vũ lực , hướng tới trường sinh , nhưng về phần không một người đạt tới cái loại này thiên nhân cảnh giới . Thực tế xem Kỳ Vân ý kia , chẳng những có thể lấy chính mình phá toái hư không , càng là có thể mang trừ thực lực không có đến cùng cái loại này phi thăng cảnh giới Hur Nguyệt Dạ cùng một chỗ , cái này chính là một cái bạo tạc tính chất tin tức .

Cổ ngữ có nói: Sớm nghe nói về đạo Tịch chết là đủ .

Không nếu nói đến ai khác , mà ngay cả Tiểu Phong người như vậy đều hướng tới vũ đạo cảnh giới chí cao - phá toái hư không , huống chi người khác?

Kỳ Vân nhìn xem mọi người ánh mắt ấy đã biết rõ có ý tứ gì , cười nói: "Chư vị không nên nhìn lấy ta , tin tưởng các người mình cũng mình bạch từ khi uống ngay rượu của ta biến hóa trong cơ thể , chỉ là luyện hóa trong cơ thể cô lực lượng kia , dĩ nhiên là có thể giải phá toái hư không ảo diệu ."

Kỳ Vân vừa dứt lời , tiết mục ngắn vũ , Trương Vũ sơ đẳng người liền đi lên nói lời cảm tạ , không có nghĩ tới ngày đó nước uống có thần kỳ như thế . Thường nhân cố gắng cả đời đều không thể đạt tới , chỉ là uống ngay hai chén Kỳ Vân xuất ra rượu là được có cơ hội đạt tới cấp bậc này , đại ân này trong mắt bọn hắn không khác tái sinh .

Kỳ Vân khoát tay chặn lại , nói: "Nếu như chư vị thật muốn cảm tạ ta mà nói..., ngay tại toàn bộ giang hồ giúp ta tìm kiếm chế tạo ý Thiên Thần Kiếm cùng đồ long đao tài liệu , càng nhiều càng tốt , ta có tác dụng lớn !"

"Há? Thiên ngoại huyền thiết?" Trương Vũ sơ đẳng sao là trời sư giáo Thiếu giáo chủ , quanh năm luyện đan khai lò cùng chế tạo Thần binh , đối với loại này tiếp xúc tương đối nhiều , "Cái này Trương mỗ có lẽ có thể tìm một ít , trong hoàng cung có thể sẽ có ."

Trương Vũ sơ đẳng nói còn chưa nói , Đông Hải phu nhân Đan Uyển Nhi dịu dàng cất bước đi ra , thanh âm nhu hòa dịu dàng nói: "Kỳ Vân , thiên ngoại huyền thiết tại chúng ta Đông Minh Phái có mấy vạn cân . . ."

Kỳ Vân vừa nghe được , dùng con mắt lửa nóng nhìn xem Đan Uyển Nhi , một bước về phía trước , bắt lấy Đan Uyển Nhi hai tay , kích động nói: "Mấy vạn cân? Người nói là sự thật? Cùng chế tạo ý Thiên Thần Kiếm tài liệu là giống nhau sao?"

Đan Uyển Nhi bị Kỳ Vân bắt tay thon dài mảnh tay , thờ nhẹ một tiếng , chỉ là một tiếng này , ở đây Kỳ Vân đợi trong lòng nam nhân lập tức có một luồng nhiệt lưu bay thẳng trái tim , cái loại này đầm đậm đáng yêu tản ra phong tình vạn chủng , phảng phất toàn bộ trong thiên địa âm đậm phai mờ , trong không khí tràn ngập gần như nguyên thủy hấp dẫn khí tức .

Kỳ Vân tranh thủ thời gian vận chuyển thần lực trong cơ thể , đè xuống cái kia cỗ nhiệt lưu , thâm hô: Thật là lợi hại mị công . Kỳ Vân lui ra phía sau một

bước , nói: "Không có ý tứ Đan phu nhân , kì thực là Kỳ Vân nghe thể tin tức kích động không thôi , bởi vì hôm nay bên ngoài huyền thiết đối Kỳ Vân trọng yếu phi thường , như có chỗ mạo phạm , mong rằng phu nhân có thể thông cảm ."

Đan Uyển Nhi nhìn thoáng qua Kỳ Vân , phát hiện Kỳ Vân trong mắt xác thực thanh tịnh tươi sáng , Đan Uyển Nhi trong nội tâm không biết sao trong nội tâm có một tí thất lạc , nói: "Uyển nhi không dám trách tội tại Kỳ Vân , bất quá Uyển nhi có một tí thỉnh cầu , hy vọng Kỳ Vân người có thể đáp ứng ."

Kỳ Vân nhìn xem Đan Uyển Nhi cái kia mị hoặc mắt to , cảm thấy không chịu đựng nổi , nhắm mắt nói: "Đan phu nhân cứ việc nói , chỉ là Kỳ Vân có thể làm được tuyệt đối không hai lời nói ."

Đan Uyển Nhi nói: "Uyển nhi tuy là nữ lưu thế hệ , nhưng cũng hướng tới cái kia phá toái hư không ." Đan Uyển Nhi nhìn xem Kỳ Vân nói nói: "Uyển nhi cả gan muốn Kỳ Vân cái chủng loại kia rượu , không biết có được hay không Uyển nhi ."

Kỳ Vân nghe xong Đan Uyển Nhi mà nói mới nhớ tới , ngày ấy chuẩn bị rượu quên cho nữ một ít bàn , gãi đầu ngượng ngùng nói: "Điều kiện này tạm thời không tính , người khác nói một cái đi."

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Đan Uyển Nhi

Chương 43: Đan Uyển Nhi

2015-11-07 19:00:00

Đan Uyển Nhi nghe xong Kỳ Vân lời mà nói..., chán nản nói: "Đã như vậy , Uyển nhi không cầu gì khác , mấy ngày sau Uyển nhi sẽ phái người đem thiên ngoại huyền thiết đưa tới . Thật xin lỗi, Uyển nhi đột nhiên cảm thấy thân thể không khỏe , liền cáo lui trước ." Đan Uyển Nhi nói xong , liền phải ly khai .

Kỳ Vân cười khổ một hồi , vội vàng thân hình khẽ động , chặn Đan Uyển Nhi . Mà Đan Uyển Nhi thứ nhất thâm tình hoảng hốt , thứ hai Kỳ Vân thân hình thật sự là quá nhanh , Đan Uyển Nhi đâm đầu vào Kỳ Vân .

Đan Uyển Nhi mơ mơ màng màng ngẩng đầu nhìn lên , phát hiện gần trong gang tấc Kỳ Vân , sắc mặt âm đạm , ngậm miệng hướng vừa đi .

"Đan phu nhân , người hiểu lầm Kỳ Vân rồi. Kỳ Vân có ý tứ là nói rượu kia ta sẽ khác tặng cho người , hơn nữa người đang ngồi ta đều sẽ đưa lên mười cân , người có thể lại khác đưa ra một điều kiện ."

"À? Thật sự?"

Kỳ Vân cười nói: "Đương nhiên là thật sự , Kỳ Vân nói chuyện từ trước đến nay làm vậy , cái này kính xin đan phu nhân yên tâm , thiên ngoại huyền thiết đối Kỳ Vân trọng yếu phi thường , người tùy tiện nhắc tới điều kiện , Kỳ Vân chỉ cần có thể làm được hoặc như có thứ , tuyệt đối sẽ không keo kiệt ."

Đan Uyển Nhi nhìn xem Kỳ Vân , không biết đang suy nghĩ gì , trong sân đám người kia tuy nhiên cũng hâm mộ nhìn xem Đan Uyển Nhi . Bất quá cũng đều hâm mộ không đến , Đông Minh Phái vẫn là làm bình khí sinh ý , trải rộng toàn bộ Đại Hạ , có thiên ngoại huyền thiết phi thường bình thường .

"Ta đây có thể nói ."

Kỳ Vân gật đầu nói: "Uh, nói đi ."

Đan Uyển Nhi nhìn xem Kỳ Vân mong đợi hỏi: "Người phi thăng thời điểm có thể hay không mang lên Uyển nhi?"

"Mang lên người?" Kỳ Vân trầm mặc lại , dù sao Kỳ Vân bí mật lớn nhất cùng dựa chính là thần bí này Không Gian Châu , ít một người biết rõ dù sao cũng hơn nhiều người biết muốn tốt hơn nhiều .

Vấn đề mấu chốt nhất là , Đan Uyển Nhi là Đông Minh Phái chủng môn . Mà Đông Minh Phái tắc thì là Ma môn chi nhánh , cùng tập Thiên Ma Sách, Kỳ Vân đối người của Ma môn vật quả thực không có một tia hảo cảm .

Gặp Kỳ Vân do dự , Đan Uyển Nhi liền biết mình thân phận lại để cho Kỳ Vân nổi lên lòng nghi ngờ , liền vội vàng nói: "Chính ta tại trước khi rời đi , sẽ đem chức chương môn truyền cho môn phái trưởng lão , từ nhậm bắt đầu từ giờ khắc đó , Uyển nhi chính là một cái cô gái bình thường , mà không còn là mặt khác là bất luận cái gì thân phận ."

...

"Uyển nhi muội muội là ý của Tuy Ông không phải ở rượu (có dụng ý khác) chứ?"

Ngôn Tĩnh Am chẳng biết lúc nào đã đi tới , gặp Đan Uyển Nhi đưa yêu cầu như vậy , trong nội tâm có chút ghen ghét . Kỳ thực là Đan Uyển Nhi bộ dạng thủy nị lại để cho Ngôn Tĩnh Am trong nội tâm bị kích thích , mặc dù Đan Uyển Nhi so Ngôn Tĩnh Am lớn hơn một tuổi , nhưng vẫn là mở miệng phúng thử một câu .

Ngôn Tĩnh Am câu này mặt ngoài là ở châm chọc , huyền bên ngoài thanh âm là nói cho Đan Uyển Nhi mình mới là Kỳ gia chính cung chi chủ , mặc dù Đan Uyển Nhi tham dự vào , vẫn đang chỉ có làm thiệp phần . Dù sao , chính cung cùng tây cung vị trí đã xác định được , mà Kỳ Vân cũng chính miệng đã từng nói qua hần trong nhà còn có hai cái vị hôn thê , cho nên đồng cung vị trí cũng không có , cái kia cũng chỉ còn lại có thiệp vị trí .

"Nếu Tĩnh Am tỷ tỷ đã đáp ứng , vậy sau này cần phải nhiều hơn trông nom muội muội mới đúng."

Đan Uyển Nhi nét mặt tươi cười như hoa , phong kinh vân đạm trả lời một câu . Chẳng những xảo diệu lợi dụng Ngôn Tĩnh Am đích thoại ngữ giúp mình đạt tới mục đích , càng là rộng lượng xưng hô Ngôn Tĩnh Am vì tỷ tỷ .

"Muội muội có lòng , Tĩnh Am nhất định sẽ hảo hảo 'Trông nom' của ngươi ." Ngôn Tĩnh Am nói xong , liền có ý đi đến Kỳ Vân trước mặt nhẹ nhàng giúp hần sửa sang một chút áo dài , thị uy ý không cần nói cũng biết .

"Kỳ Vân , thiệp thân cái này sắp xếp người tay phản hồi Đông Minh Phái đem trong phái tất cả đầy thiên ngoại huyền thiết vận. Tĩnh Am tỷ tỷ , chúng ta tỷ muội còn nhiều thời gian ."

Kỳ Vân tròn mắt hốc mồm nhìn xem Đan Uyển Nhi cùng Ngôn Tĩnh Am , chính mình một câu chưa nói , hai người liền đem sự tình định ra rồi , hơn nữa , vấn đề đã đến , Kỳ Vân căn bản nghe không hiểu hai người nói là có ý gì .

Kỳ Vân trong nội tâm phi thường biệt khuất , trước mặt nhiều người như vậy cũng không có thể trừng phạt Ngôn Tĩnh Am , cô gái nhỏ này càng lúc càng lớn mật rồi , hừ hừ , buổi tối phải hảo hảo giáo dục một chút .

"Kỳ Vân , Tĩnh Am tự chủ trương sẽ không quai Tĩnh Am đi."

Ngôn Tĩnh Am nháy hạ thanh tịnh mắt to , tội nghiệp nhìn lấy Kỳ Vân , trong nội tâm hận thấu Đan Uyển Nhi , nếu như không phải mới vừa tại trong lời nói thua cho nàng , đoạn không có khả năng làm cho nàng đi theo Kỳ Vân . Ngôn Tĩnh Am biết mình tu tập chính là kiếm điển , mặc dù tại uy lực đã nói cùng Thiên Ma Sách tương xứng , nhưng là thế nào nói loại nào công pháp đối nam nhân hấp dẫn lớn nhất , cái kia kiếm điển hãy cùng Thiên Ma Sách chênh lệch quá xa .

Thiên Ma Sách bên trong Xá Nữ đại pháp là chuyên môn luyện tập nam nữ song tu , mà kiếm điển Ngôn Tĩnh Am hiện tại nói cái gì đều không luyện , vận nhất luyện đến cuối cùng trở thành cô gái không kinh sợ đến mức thạch nữ , vậy mình cái này chính cung vị trí đã có thể khẳng định khó giữ được .

Thực tế Kỳ Vân mời những nữ nhân này , trong đó thực tế lấy song tu công chúa cốc tư tiên , thương Tú Tú , đệ uy hiếp lớn nhất . Cốc tư tiên lần này mang theo người không phải nha hoàn , mà là mẹ của mình cốc ngưng thanh . Tuy nhiên Ngôn Tĩnh Am tại hình dạng trước tự tin không thua tại cốc tư tiên cùng cốc ngưng thanh mẹ con hai người , nhưng là thế nào hai người liên hợp lại . . . Tiếp theo tự là thương Tú Tú , Kỳ Vân lúc ấy cái thứ nhất điểm danh mời người.

Thương Tú Tú mặc dù không hề vô công , nhưng là có thể làm cho hắc đạo 'Phúc Vũ Kiếm' Lăng Phiến Vân cùng Ma Sư Bằng Ban đều tự mình đi trên thuyền hoa gặp mặt , cái này toàn bộ trong giang hồ còn chưa bao giờ có .

...

Kỳ Vân nhìn xem Ngôn Tĩnh Am suy nghĩ xuất thần , không biết nàng đang suy nghĩ gì , cười khổ nói: "Kỳ Vân nào dám có ý kiến gì , Tĩnh Am nói cái gì chính là cái đó ."

Ngôn Tĩnh Am nghe xong Kỳ Vân mà nói mới lấy lại tinh thần , phong tình vận chùng trắng rồi liếc Kỳ Vân , lắc lắc *** điệu dàng mà đi , lưu lại tròn mắt hốc mồm Kỳ Vân tại nguyên chỗ .

"Vân huynh có phúc lớn a , thế nhân đều nói ta Đoàn gia phong lưu , không nghĩ tới cùng Vân huynh so với thật sự là gặp dân chơi thứ thiệt ." Tiết mục ngắn vũ cùng Kỳ Vân dần dần quen thuộc mà bắt đầu... , cũng mờ thấy Kỳ Vân tính tình , đùa giỡn nói ra .

"Đúng vậy a , ta Đoàn Dự cũng là hâm mộ nhanh ah ."

Kỳ Vân lúc này mới quay đầu , nhìn xem Đoàn Dự nói: "Nhị ca nếu như hâm mộ , huynh đệ ta sẽ đi tìm Ngử Yên chị dâu làm cho nàng giúp ngươi thu xếp mấy cái thê thiệp , miễn cho nhị ca nói huynh đệ không trọng nghĩa ."

Đoàn Dự đang chờ xem Kỷ Vân làm trò cười, nghe xong Kỷ Vân lời mà nói..., liền vội xin tha nói: "Tứ đệ, Tứ đệ, nhị ca sai rồi, việc này ngàn vạn không thể cùng Ngử Yên nói, bằng không thì lỗi tai của ta . . ."

"Ha ha ha ha "

Tiêu Phong bọn người đồng đều cười lên ha hả, Đoàn Dự sợ vợ cái này tại toàn bộ võ lâm cơ hồ đều là nỗi danh .

Kỷ Vân lại âm thầm gật đầu tán thưởng, Đoàn Dự tài trí, nhân tài, võ công tại giang hồ trẻ tuổi đều thuộc về nhân tài kiệt xuất, thực tế Đoàn gia Lục Mạch Thần Kiếm được vinh dự "Thiên hạ đệ nhất kiếm", làm sao sẽ sợ một kẻ nữ lưu thế hệ?

Đó là yêu biểu hiện, nếu như không thương, như thế nào sợ?

"Tốt rồi, không nói giỡn, ta đây còn có việc phải bận rộn, các người tại đây chờ một chốc Kỷ Vân một hồi, ta đi đem cái kia linh tửu lấy tới." Kỷ Vân nói xong, trực tiếp tự ly khai .

Một lát .

Kỷ Vân trong tay lại mang theo hai cái trăm cân đại tửu đàn, tiện tay nhưng cho tiết mục ngắn vũ cùng Tiêu Phong mỗi loại đàn, nói: "Đại ca, tử vũ, hai người các người đem rượu này phân cho ta mời nữ nhân, mỗi người mười lăm cân, còn lại các người liền nhìn xem lo liệu ai có cần liền cho người đó . . "

!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nhớ lại mảnh vỡ

Chương 44: Nhớ lại mảnh vỡ

2015-11-08 19:00:00

Đột nhiên, Kỷ Vân thân thể đột nhiên lung lay nhoáng một cái.

Tranh thủ thời gian qua thân đối với Tần Mộng Dao các loạiđội nữ nhân nói nói: "Nếu như Nguyệt Nhi tỉnh, còn muốn phiền toái chư vị cáo tri cùng nàng, bang (giúp) Kỷ Vân khuyên nhủ, Kỷ Vân lúc này đa tạ rồi."

Không đều Tần Mộng Dao các loạiđội nữ nhân nói chuyện, Kỷ Vân một bước bước ra, liền biến mất ở mọi người trước mắt.

. . .

Cốc Tư Tiên cùng Cốc Ngưng Thanh liếc nhau, Cốc Ngưng Thanh không nói gì, chỉ là nhẹ gật đầu ra hiệu sau đó nói sau.

Đoạn Tử Vũ mang theo vò rượu, đi đến trong đám người gian, nói: "Cái này linh tửu nội ẩn chứa không lồ khí tức, nếu như không có tu tập qua bất luận cái gì người có võ công nhất định phải cẩn thận phục dụng, để tránh được không bù mất, tận lực các loạiđội Vân huynh trở về làm tiếp ý định."

Đoạn Tử Vũ là đã nhìn ra, ở đây những nữ nhân này, trong đó có không sai biệt lắm một nửa nữ nhân con mắt nhìn chăm chăm vào Kỷ Vân, chỉ sợ một lòng đều thất ở Kỷ Vân trên người. Cho nên tranh thủ thời gian nhắc nhở mọi người, vạn nhất phát sinh một sự tình, Đoạn Tử Vũ có thể đảm đương không nổi.

Đoạn Tử Vũ vừa dứt lời, hừ nếu không quân gia liền dẫn mấy người lấy ra một ít biệt hiệu (*tiểu hào) cái bình đã đi tới, bắt đầu cho Tần Mộng Dao các loạiđội nữ tử phân linh tửu.

Cuối cùng còn thừa hơn mười cân Đoạn Tử Vũ, Tiêu Phong, Đoàn Dự bọn người cho bình quân chia cắt rồi.

. . .

Chia xong rượu, bởi vì Kỷ Vân không tại, đám người cũng dần dần rời đi, Cốc Ngưng Thanh ra hiệu Cốc Tư Tiên trở về phòng nói chuyện. Vừa vừa về

tới trong phòng, Cốc Ngưng Thanh liền lôi kéo con gái Cốc Tư Tiên đóng cửa phòng, vội vàng nói: "Tiên nhi, vừa rồi mẹ ra hiệu người nhiều lần, người vì cái gì không cho hắn mang lên người? Người. . . Người thật sự là tức chết mẹ rồi."

Cốc Tư Tiên nói ra: "Mẹ, không phải Tiên nhi không nói, kì thực là. . . Kì thực là. . ."

"Kì thực là cái gì? Người cùng Hư Nguyệt Dạ vốn là cân sức ngang tài. . ."

"Không phải, mẹ, người không rõ sao?"

Cốc Ngưng Thanh nhìn xem Cốc Tư Tiên, vẻ mặt nghi vấn nói: "Không phải cái gì? Người đến cùng muốn nói điều gì?"

Cốc Tư Tiên cái kia tính xảo khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức phiêu bên trên một đóa Hồng Vân, không thuận theo làm nũng nói: "Mẹ, chỉ sợ. . . . Bằng vào Tiên nhi là không được. . ."

Cốc Ngưng Thanh nghi hoặc hỏi: "Bằng vào Tiên nhi không được? Tiên nhi, người đến cùng muốn nói điều gì, mẹ đều bị người làm cho hồ đồ rồi."

Cốc Tư Tiên bị Cốc Ngưng Thanh nhanh chóng nước mắt đều nhanh khóc lên, cắn răng nhỏ giọng nói ra: "Mẹ người không thấy được sao? Kỳ Vân ưa thích người ngoại trừ Hư Nguyệt Dạ tựa là nói tình am cùng cái kia Đông Minh phái Đan Uyển Nhi. Luận tư sắc, ai có thể so bên trên đệ nhất mỹ nữ Tần Mộng Dao?" Cốc Tư Tiên nhìn xem Cốc Ngưng Thanh hay (vẫn) là vẻ mặt mê mang, dậm chân nói ra: "Ai nha, thật sự là bị người vội muốn chết, cái kia nói tình am cùng Đan Uyển Nhi đều với người đồng dạng đại, cái này hiểu chưa?"

Cốc Ngưng Thanh cũng bị con gái Cốc Tư Tiên nhanh chóng càng thêm mơ hồ, nói: "Đúng rồi, thế nhưng mà người đến cùng muốn nói cái gì nha?"

"Người. . . Kỳ Vân ưa thích chính là người như vậy đấy, như vậy người tổng hiểu chưa?"

Cốc Tư Tiên nói xong liền xấu hổ cúi đầu xuống.

Cốc Ngưng Thanh nghe xong Cốc Tư Tiên lời mà nói..., toái mắng câu: "Ai nha đầu, người nói hươu nói vượn cái gì đây này."

Nghe rõ con gái Cốc Tư Tiên nói lời, Cốc Ngưng Thanh trong nội tâm bay lên một cỗ không hiểu tình cảm, tựa hồ. . .

. . .

Kỳ Vân đi đến chỗ hẻo lánh, thân hình lóe lên liền biến mất ở tại chỗ, tiến nhập trong không gian.

Vừa tiến vào trong không gian, Kỳ Vân liền tại linh bệnh cạnh hồ ngồi dậy. Vừa rồi tại lúc nói chuyện, trong đầu đột nhiên hiện lên một đoạn hình ảnh, trong tấm hình có một cái ước chừng ba bốn tuổi tiểu hài tử, ăn mặc một thân da thú, non nớt trên mặt hiện ra một cỗ cùng tuổi không hợp kiên nghị.

Cái kia tiểu nam hài trên đùi, trên người đồng đều treo đầy đủ loại kiểu dáng bao cát, vây quanh đường núi chạy trước, vung mồ hôi như mưa, thân thể bao cát bên trên không ngừng chảy ra vết máu, thế nhưng mà cái kia tiểu nam hài tựa hồ chết lạng giống như, chỉ là dốc sức liều mạng chạy trốn. . .

Kỳ Vân nhắm chặt hai mắt, tập trung tinh lực nhớ lại cái này thoáng qua tức thì hình ảnh, Kỳ Vân biết rõ những...này hình ảnh khả năng cùng chính mình có lớn lao liên quan, cho nên nhất định phải nhớ tới.

Đột nhiên, tràng cảnh hoán đổi.

Hình ảnh tốc độ rõ ràng nhanh hơn rất nhiều, Kỳ Vân cười ngơ xem hoa nhìn xem, nhưng là còn có thể xem nhất thanh nhị sở. Bởi vì cái kia hình ảnh thực sự quá tại đơn điệu, cái kia tiểu nam hài ngoại trừ về nhà ăn cơm, ngủ bên ngoài, cơ hồ vĩnh viễn là tại chạy trốn, thân thể gánh nặng ngày càng nhiều, nhưng là cái kia tiểu nam hài tốc độ lại chưa từng giảm bớt.

. . .

Đột nhiên, hình ảnh lại chậm lại.

Tiểu nam hài không có ở phụ trọng chạy bộ, mà là đang trên mặt đất đào lấy nguyên một đám hố to, sau đó dùng một bả rì sắt thiết kiếm chém ngã từng khỏa cây cối, chôn đi lên, chỉ để lại một nửa lộ ra. Sau đó lại nhìn ra thoáng một phát phương vị, trên mặt đất trước vẽ ra một vòng tròn, xuất ra thiết kiếm lại đào hầm, lại chặt. . .

Cái kia tiểu nam hài tựa hồ không biết mệt mỏi, không biết đau giống như, bởi vì Kỳ Vân thấy rõ ràng đứa bé kia bởi vì cầm kiếm trên tay đã chảy ra máu tươi, nhưng là tiểu nam hài hay (vẫn) là tại điên cuồng chém lấy.

. . .

Rất cục, không biết qua bao lâu, trên mặt đất đã rậm rạp chằng chịt cắm đầy cái cọc gỗ, tiểu nam hài đặt mông ngồi dưới đất, nở một nụ cười, sau đó bò lên trên cọc gỗ, nom nớp lo sợ bắt đầu nện bước bước chân hướng một viên khác trên mặt cọc gỗ đi đến.

Có lẽ người quá nhỏ nguyên nhân, có lẽ là bởi vì thể lực hao hết, có lẽ cái cọc gỗ chỉ thấy khoảng cách quá lớn, tiểu nam hài không có giảm ỏn, "Bành" một tiếng ngã xuống.

Tiểu nam hài nhanh cắn chặt hàm răng, cái kia trương non nớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy quật cường, lần nữa bò lên đi lên, lại té xuống, lại leo đi lên. . .

. . .

"Làm gì ngu như vậy, dừng lại, nghỉ ngơi một chút, ngươi quá mệt mỏi!" Kỳ Vân tại trong lòng lặng yên hô, thế nhưng mà cái kia tiểu nam hài không phát giác gì, tiếp tục tại cái kia góc đi tới. Mà Kỳ Vân lúc này đóng chặt hai mắt trên mặt đã chảy xuống nước mắt, Kỳ Vân không rõ, vì cái gì cái kia tiểu nam hài muốn như vậy quật cường, giống như trong mắt hắn, mỗi một phút, mỗi một giây đồng hồ đều dị thường trân quý.

Tiểu nam hài tại giành giật từng giây lợi dụng mỗi một chút thời gian tiến hành điên cuồng luyện tập, ngấm lại chính mình, Kỳ Vân bỗng nhiên muốn chửi mình, chính mình có tốt như vậy tài nguyên không muốn lợi dụng, nếu như mình cùng cái kia tiểu nam hài đồng dạng. . .

. . .

Rất cực, hình ảnh lần nữa gia tốc. Kỳ Vân nhìn xem trong tấm hình tiểu nam hài thời gian dần qua theo đi hai khóa cọc gỗ. . . Ba khóa cọc gỗ. . . Mười khóa cọc gỗ. . .

Thời gian dần trôi qua, tiểu nam hài thân hình càng ngày càng khỏa, do bắt đầu mấy canh giờ, đến cuối cùng cơ hồ là mấy hơi, Kỳ Vân thậm chí chỉ có thể nhìn rõ một đạo khói xanh tại cái cọc gỗ trong hiện lên, rồi sau đó liền mới nhìn đến cái kia tiểu nam hài thân hình đã đứng ở cuối cùng một khóa trên mặt cọc gỗ.

Kỳ Vân không có không thể tưởng tượng nổi cảm giác, bởi vì Kỳ Vân chứng kiến cái kia tiểu nam hài tiến bộ, biết rõ hắn đã ăn bao nhiêu khổ, không biết ngã mấy ngàn mấy vạn giao mới luyện thành thân pháp. Kỳ Vân tin tưởng bất luận ai, chỉ cần có cái kia tiểu nam hài cố gắng cùng điên cuồng, cũng có thể đạt tới như vậy thân pháp.

. . .

Hình ảnh lại chậm lại, tiểu nam hài lại lớn một ít, ước hẹn chớ sáu bảy tuổi bộ dạng.

Tiểu nam hài không có lại đi cọc gỗ, mà là đang luyện tập kiếm pháp. Chỉ thấy cái kia tiểu nam hài tay cầm lấy một thanh mộc kiếm, xem lấy trong tay kiếm, tiểu nam hài trong mắt chảy ra một giọt nước mắt, Kỳ Vân cái này là lần đầu tiên chứng kiến tiểu nam hài khóc. Ngã nhiều lần như vậy, bị thương như vậy trong mắt tiểu nam hài đều quật cường không khóc, nhưng là chẳng biết tại sao, cái kia tiểu nam hài xem lấy trong tay mộc kiếm, hắn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Diệt môn

Chương 45: Diệt môn

2015-11-09 21:00:00

Một lát sau, tiểu nam hài tay trái một lau nước mắt, hít sâu một hơi, trong tay mộc kiếm "Vù" đâm đi ra ngoài, chỉ thấy cái kia mộc kiếm như là trái với pháp tắc giống như, Kỳ Vân nhìn xem cái kia mộc kiếm rì rì đâm đi ra ngoài, nhưng là cho Kỳ Vân cảm giác một kiếm kia đã sớm đến đâm ra cũng thu hồi, mà chính mình chứng kiến chỉ là mộc kiếm hư ảnh quỹ tích.

Kỳ Vân trừng to mắt, vừa muốn cẩn thận quan sát, ai ngờ, trong đầu truyền đến một hồi đau đớn, Kỳ Vân tranh thủ thời gian mở mắt ra, từng ngum từng ngum thở hổn hển, trên người sớm đã ướt đầm rồi.

Kỳ Vân vội vàng đã uống vài ngụm linh dịch mới miễn cưỡng giảm bớt trong đầu đau đớn, thở hổn hển, một là vì đau đớn mang đến mệt mỏi, mà là bị chấn động rồi.

"Cái này tiểu nam hài rốt cuộc là ai? Thanh Liên Kiếm Tiên? Vì cái gì trong đầu của ta sẽ xuất hiện như vậy hình ảnh?"

"Cái này tiểu nam hài trước kia căn bản cũng không có luyện qua (tập võ) kiếm thuật, một mực đều tại rèn luyện khí lực, thân pháp, vì cái gì kiếm thuật của hắn giống như rất lợi hại bộ dạng?"

Kỷ Vân mặc dù không hiểu kiếm thuật, chưa từng có luyện qua (tập võ), nhưng là mặc dù là cái kẻ ngu cũng có thể nhìn ra, cái kia tiểu nam hài vô cùng đơn giản đâm một phát, đã thoát ly võ học phạm trù. Kỷ Vân tin tưởng cái kia tiểu nam hài một kiếm, mặc dù thay đổi Đoạn Tử Vũ như vậy siêu cấp cao thủ cũng tuyệt đối phòng không ở kia một kiếm.

Bởi vì Kỷ Vân rõ ràng theo một kiếm kia bên trên chứng kiến linh lực chấn động, cùng cảm xúc đến một kiếm kia một tia Áo Nghĩa.

Đó là một loại tại kiếm thuật bên trên chìm đắm nhiều năm, đã đạt tới Phân Phác Quy Chân một kiếm. Mà ngay lúc đó cái kia tiểu nam hài Kỷ Vân phán đoán tối đa bảy tuổi, một cái bảy tuổi tiểu hài tử, không có trải qua bất luận kẻ nào chỉ điểm rõ ràng có thể có như tài nghệ như thế, điều này nói rõ cái gì?

Kỷ Vân trong đầu bỗng nhiên thoáng hiện một cái ý niệm trong đầu, cái kia tiểu nam hài tuyệt đối không đơn giản.

"Thế nhưng mà, hẳn rồi cuộc là ai đó?"

"Hôm nay vận khí tốt, lão Sói thỉnh ăn gà ah. . ."

Một tiếng chuông điện thoại di động vang lên, Kỷ Vân lại càng hoảng sợ, cầm lên xem xét rõ ràng đã qua suốt một ngày.

Kỷ Vân cầm điện thoại ngờ ngác nhìn xem, đứng dậy đi vào trong cung điện tắm rửa một cái, thay đổi một bộ quần áo, lúc này mới biến mất tại trong không gian.

Kỷ Vân không biết là, lần này tắm rửa thay quần áo lại để cho Kỷ Vân hối hận hơn phân nửa sinh, cũng bởi vì ngắn như vậy ngắn thì một thời gian ngắn, làm cho Kỷ Vân lâm vào vô hạn tự trách chính giữa.

. . .

Vừa ra không gian, Kỷ Vân liền chứng kiến quý trong vương phủ ma khí tung hoành bắn ra bốn phía, trong nội tâm máy động, triển khai thân pháp cơ hồ lập tức là đến Quý vương phủ.

Vừa bước vào Quý vương phủ, tựa lại để cho Kỷ Vân chứng kiến can đảm muốn nứt một màn.

Quý trong vương phủ thi đấu khắp nơi, sở hữu tất cả gian phòng cơ hồ đều đã sụp đổ, tại phế tích ở bên trong, Kỷ Vân chứng kiến khắp nơi là Quý vương phủ thị vệ thi thể. Kỷ Vân kinh hãi, hàm răng cắn khàn khàn tiếng nổ, nếu như bên trong là tự nhiên mình người quen, cái kia. . .

Kỷ Vân nhanh hơn thân pháp, từng cái thi thể lật xem, may mà không có Kỷ Vân người quen biết.

"Không đúng, biệt viện!"

Bởi vì phòng ốc sụp đổ Kỷ Vân vừa rồi kiên trì đều là biệt viện bên ngoài thi thể, Kỷ Vân lách mình tiến vào đã nhìn không ra hình dáng biệt viện, đi vào, Kỷ Vân liền ngửa mặt lên trời kêu to.

"Ah! ! ! ! ! ! !"

Kỷ Vân cơ hồ tiến biệt viện liền chứng kiến Tiêu Phong, Hư Trúc, Đoàn Dự, Đoạn Tử Vũ, hư nếu không bọn người thi thể, nói đúng ra là vô số cổ thụ khô.

Đúng vậy, cây khô!

Toàn thân gãy vỡ cả xương, tựa hồ toàn thân huyết khí đều bị rút thực không còn, diện mục vặn vẹo, hiển nhiên chết đi thời điểm chịu được qua cực hình.

Kỷ Vân chậm rãi đi qua, tưởng tượng lấy một tia hi vọng, run rẩy lấy tay phải, tại mấy người trái tim bộ vị từng cái dò xét. Thẳng đến toàn bộ kiểm tra xong, Kỷ Vân co quắp ngồi dưới đất, không có một cái nào người sống.

"Không đúng, Nguyệt Nhi đâu này? Còn có những cái...kia nữ quyến, tại sao không có một cỗ thi thể?"

Kỷ Vân nhanh chóng đứng dậy, đi đến trong phòng cẩn thận tìm kiếm một lần, cũng không có phát hiện Hư Nguyệt Dạ, nói tình am bọn người thi thể, Kỷ Vân lộ khí trùng thiên đứng tại trong biệt viện, mắt hồ cẩn thận quét mắt bốn phía.

Đột nhiên, Kỷ Vân chứng kiến biệt viện đại Môn đình treo một trương màu vàng gấm bố, tay khẽ vẫy, một cỗ màu xanh lá linh lực lập tức bao trùm cái kia màu vàng gấm bố kéo đến trước mặt mình.

Chỉ là nhìn thoáng qua, Kỷ Vân tựa như dã thú giống như gầm nhẹ nói: "Doanh Chính, ta Kỷ Vân không cho ngươi nhận hết muôn vàn cực hình mà chết, thề không làm người!"

Giơ tay lên, cái kia màu vàng gấm bố trên không trung biến thành đầy trời mảnh vỡ.

Gấm trên vải chỉ có hai câu nói: "Kỷ Vân, buổi trưa canh ba đến Hoàng cung cầm tiền đàn chuộc người, nếu không ngươi sẽ hối hận! Tàn hoàng!"

Lấy điện thoại cầm tay ra, Kỳ Vân nhìn xuống thời gian, buổi sáng 11: 11 phân. Sắc mặt tái nhợt đưa điện thoại di động thả lại không gian, Kỳ Vân thả người bay lên, lập tức liền triệu hồi ra Thanh Mộc Thiên Kiếm, tìm đúng Hoàng cung phương vị, toàn lực mau chóng đuổi theo.

...

Hoàng cung, Kim Loan điện.

Tại tráng lệ trong cung điện, Hư Nguyệt Dạ, nói tình am các loạiđội nữ nhân toàn bộ bị trói tại Kim Loan điện chín căn cột đá bên trên.

Tần hoàng Doanh Chính thì tại trên ghế rồng, tay cầm một cái cốc nhỏ vô rượu, thỉnh thoảng đổ ra một ly nhắm mắt nhắm nháp một phen. Dưới đáy đứng là cái kia bị ma khí vây quanh ở trong đó Bạch Khởi.

Buông vô rượu, Tần hoàng nhíu mày hỏi: "Chỉ là linh từ liền có như vậy kỳ hiệu, huống chi cái kia tiên đan." Đón lấy đứng người lên, đi vài bước, "Bạch Khởi, người nói cái này Kỳ Vân sẽ đến không?"

Bạch Khởi khom người nói: "Mặc kệ cái kia Kỳ Vân tới cũng tốt, không đến cũng thế. Dù là đuổi tới chân trời thuộc hạ cũng sẽ đem hắn bắt trở lại, thỉnh Tần hoàng yên tâm."

Doanh Chính lúc này mới giãn ra khai mở lồng mày, gật đầu nói: "Tốt! Đãi bốn hoàng thành tự Bất Tử Bất Diệt thể, nhất định sẽ trọng dụng tại ngươi!"

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế. . . Ân? Đến rồi!"

Bạch Khởi lời còn chưa nói hết, bên người ma khí phóng lên trời, phảng phất nhận lấy khiêu khích giống như, tại trong cung điện trực chỉ phía nam.

Bỗng nhiên, ngoài điện xa xa truyền đến một đạo nổ mạnh, dù là Doanh Chính thân là vô thần thất trọng cảnh cao thủ, cũng như cùng bị cự chùy nện vào ngực giống như, khó chịu đến cực điểm.

"Doanh Chính, rút ra đây cho ta nhận lấy cái chết!"

Bỗng nhiên.

Doanh Chính tâm như hoảng sợ, tốc độ thật nhanh! Vừa lên tiếng thời điểm Doanh Chính phán đoán tại 3000 m có hơn, một câu nói xong đã tại cửa điện bên ngoài.

Âm thanh theo người đến!

Bạch Khởi xoay người, hướng ra ngoài nhìn lại. Chỉ thấy một thân áo trắng Kỳ Vân, thần sắc tái nhợt, chính từng bước một đi tới.

"Bành! Bành! Bành!"

Bạch Khởi chặt chẽ nhấn lại lồng mày, chẳng biết tại sao, Kỳ Vân mỗi một bước đều phát ra cực lớn tiếng vang, phảng phất Kỳ Vân là một cái tử thần giống như, bước vào tâm mạch của mình.

Kỳ Vân vừa dứt xuống, liền chứng kiến bị trói tại chín căn Long trụ bên trên Hư Nguyệt Dạ bốn người, nhìn xem Hư Nguyệt Dạ bốn người tiểu tụy khuôn mặt, Kỳ Vân ngọn lửa vô danh đi từ từ dâng lên, cơ hồ đã đạt thực chất.

Xanh mặt, Kỳ Vân từng bước một đi lên phía trước, chỉ là chứng kiến cái này bức cảnh tượng Kỳ Vân đã tuyên án Doanh Chính tử hình, đột nhiên một đạo ma khí cùng với bốn ngọn tiếng xé gió hướng Kỳ Vân ngực đánh úp lại.

Kỳ Vân phảng phất không có trông thấy giống như, như trước từng bước một đi lên phía trước.

"Tư rồi, tư luôn."

Ma khí đâm vào Kỳ Vân trước ngực ba thước chỗ, liền bị một đạo lực sắc màn hào quang cho ngăn cản, phát ra tư Raz kéo tiếng va chạm. Kỳ Vân quay đầu nhìn về phía Bạch Khởi, cau mày nói: "Sát hại ta nhạc phụ cùng đại ca bốn hán đúng là ngươi, đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Tàn Hoàng vs Kỷ Vân

Chương 46: Tàn Hoàng vs Kỷ Vân

2015-11-10 19:00:00

Bạch Khởi lúc này chậm rãi lui về phía sau, mặc dù chỉ là thử một đạo ma khí, nhưng là không nên xem thường đạo này ma khí, hừ nếu không cùng Tiêu Phong bọn người là bị so đạo này ma khí còn muốn nhờ lực đạo cho tháo nước máu huyết.

Mà Kỷ Vân rõ ràng một chút việc không có, Bạch Khởi lần đầu lộ ra ngưng trọng biểu lộ, trên mặt ma khí tung hoành, không ngừng biến ảo lấy, mở miệng nói: "Đúng vậy, đó là bọn họ gieo gió gặt cối xay gió, Tàn Hoàng bỗng ý là bất hủ mà thôi, không nên không biết tự lượng sức mình phản kháng!"

Kỷ Vân nghe xong về sau, hai mắt nhắm chặt, tức giận nói: "Đã như vậy, người tự không có còn sống tất yếu rồi!"

Nói xong, Kỷ Vân một quyền oanh ra, quyền đầu đeo vô cùng Thanh Mộc thần lực, phát ra chói mắt Lục Quang đánh về phía Bạch Khởi. Bạch Khởi gặp Kỷ Vân một quyền oanh ra, lực mạng còn chưa tới liền cảm nhận được nồng đậm nguy hiểm.

Bạch Khởi vừa muốn né tránh, đột nhiên hắn phát hiện một kiện chuyện kinh khủng, chính mình không nhúc nhích được rồi.

Đúng vậy, toàn thân ma khí theo Kỷ Vân oanh kích lực mạng đã dần dần biến mất.

Đúng vậy, tự là tại biến mất.

Muốn biết Bạch Khởi thân thể đã hủy, thân thể của hắn toàn bộ là trùng thiên ma khí cùng sát khí biến ảo mà thành, cái này sát khí (rốt cuộc) quả nhiên là lợi hại vô cùng, căn bản không cách nào phòng ngự, Đoạn Tử Vũ bọn người chính là như vậy bị đơn giản tháo nước máu huyết mà vong.

Bạch Khởi hoảng sợ vạn phần, theo ma khí biến mất, chính mình cái kia vô cùng lực lượng đã ở dần dần biến mất, hướng Doanh Chính hét lớn: "Tàn Hoàng nhanh chóng cứu ta."

Tàn Hoàng không nghĩ tới Kỷ Vân chỉ là đơn giản một quyền liền đem Bạch Khởi thiếu chút nữa giết chết, lập tức không dám chậm trễ thời gian, tay phải "Cửu Long Ân" rời khỏi tay, năm đầu màu vàng Thần Long phóng lên trời, tốc độ cực nhanh, trên không trung một cái xoay quanh hướng Kỷ Vân há miệng một đạo rồng ngâm mà ra.

Kỷ Vân căn bản liền con mắt đều không có xem Tàn Hoàng Doanh Chính, lực mạng vọt tới Bạch Khởi, Bạch Khởi mang theo nồng đậm không cam lòng, cũng không thể tin được, cứ như vậy hơi hột một quyền liền đem chính mình đánh đến hôn phi phách tán.

"Bành!"

Kỷ Vân bị năm đạo Huyền Hoàng sắc rồng ngâm đánh trúng, oanh ra cửa điện.

"Khục! Khục khục!"

Kỷ Vân đứng người lên, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem cái kia năm đầu Thần Long, cái này rồng ngâm rõ ràng có thể đột phá chính mình Thanh Mộc thần lực phòng ngự? Đừng nhìn Kỷ Vân vừa rồi hơi hột một quyền, kì thực Kỷ Vân là lần đầu tiên vận dụng Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết tu luyện ra Thanh Mộc thần lực, Bạch Khởi cái chết không oán.

Nhưng là không nghĩ tới một cái nhỏ nhỏ pháp khí rõ ràng có thể đánh tan chính mình hộ thể thần lực, đem chính mình đánh bay. Đừng quên, tại đây chỉ là một cái cấp thấp võ hiệp không gian mà thôi.

Kỷ Vân thả người bay lên, hướng phía không trung năm đầu Cửu Long bay đi, thò tay hướng trong đó một đầu Cửu Long chớp tới.

Tàn Hoàng cũng tại rất nhanh kết lấy pháp ấn, chỉ là một hồi, từ phương tây lại truyền ra tứ thanh rồng ngâm âm thanh. Kỷ Vân ngưng trên không trung, nhìn xem theo bốn phương tám hướng phóng tới chính mình Thần Long, lặng yên vận Thanh Mộc thần lực, một đạo đẹp mắt màu xanh lá màn hào quang đem Kỷ Vân bao ở trong đó.

Kỷ Vân màn hào quang vừa mới kết tốt, cái kia bốn đạo uy lực vô cùng rồng ngâm liền đã đánh tới.

"Oanh! ! !"

Kỷ Vân thân thể như là bị Hoa Hạ khổng lồ xe tải theo tứ phía cộng đồng va chạm, ngũ tạng lực phủ đều bị cái này bốn cỗ sức lực lớn cho đè ép bị thụ một tia vết thương nhẹ, Kỷ Vân khoe miệng cũng tràn ra một tia vết máu.

Bốn đầu màu vàng Cửu Long nhỏ ra rồng ngâm về sau, trên không trung không ngừng uốn lượn xoay quanh, rất nhanh liền cùng mặt khác cái kia năm đầu Cửu Long tụ hợp cùng một chỗ, chỉ chớp lát, chín đầu màu vàng kim óng ánh Cửu Long liền trên không trung làm thành một cái cực lớn hình tròn, mà chính giữa đứng là Doanh Chính đánh ra Cửu Long Ân.

Kỷ Vân nghiêm túc và trang trọng đứng ở không trung, trong tay đột ngột xuất hiện Thanh Mộc Thiên Kiếm, Kỷ Vân mặc dù không biết cái này chín đầu

Cự Long vây tại một chỗ đang làm gì đó, nhưng là biết rõ tuyệt đối không phải cái gì chuyện tốt.

Bốn đầu Cự Long đều có thể sử (khiến cho) chính mình bị thương, hiện tại chín đầu, dùng hiện tại chính mình trạng thái khẳng định khó tiếp một kích chi uy, cho nên Kỳ Vân đem Thanh Mộc Thiên Kiếm triệu hoán đi ra, để phòng bắt trắc.

Đột nhiên, chín đầu Cự Long đồng thời há miệng trong triều gian Cửu Long Ẩn nhỏ ra Huyền Hoàng sắc long tức. Hơi thở của rồng là Long tộc thiên phú thần thông, (rất cuộc) quả nhiên là lợi hại vô cùng, bình thường Chân Long mới có thể hơi thở.

Hơi thở của rồng đánh chết sinh linh trực tiếp liên linh hồn Chân Linh đều sẽ trực tiếp hủy diệt, truyền thuyết thời kỳ thượng cổ, Long Phượng đại chiến thời điểm, bắt từ Phượng Niết Bàn trọng sinh Thần Thông cũng đỡ không nổi hơi thở của rồng hủy diệt!

...

Theo thời gian trôi qua, chính giữa Cửu Long Ẩn hấp thu Cửu Long chi tức, chậm rãi bắt đầu biến lớn, hào quang cũng càng ngày càng thịnh. Kỳ Vân không dám lại do dự, tay nâng Thanh Mộc Thiên Kiếm, Thanh Mộc thần lực chậm rãi đưa vào trong đó, không biết sao, Kỳ Vân cảm giác tựa hồ cho dù bỏ ra một kiếm này đều rất khó làm thương tổn đến cái kia chín đầu Cự Long, cho nên Kỳ Vân ý định tiên hạ thủ vi cường.

Thanh Mộc Thiên Kiếm tại Kỳ Vân trong cơ thể liên tục không ngừng linh lực rót vào hạ không ngừng lóe ra thanh mang, lộ ra dị thường ưu mỹ, trên bầu trời đều bị cỗ này thanh mang bao phủ trong đó. Lúc này cái kia chín đầu Cự Long không ngừng đối với chính giữa Cửu Long Ẩn hơi thở cũng sắp đạt tới một cái điểm tới hạn, Cửu Long Ẩn hấp thu Huyền Hoàng sắc hơi thở của rồng, cũng phát ra như mặt trời nhô lên cao y hệt lực mang.

Hai chủng nhan sắc quần giao cùng một chỗ, phát ra đẹp mắt sắc thái, nhưng là tại đây xinh đẹp bề ngoài hạ lại ẩn núp lấy đậm đặc sát cơ. Kỳ Vân tin tưởng, chỉ cần mình một kiếm này phá không được cái này không trung đại ấn, như vậy hẳn phản công là mình không chịu nổi đấy.

...

Tại ức vạn không gian vị diện bên ngoài.

Có một cái cực lớn tinh cầu, tinh cầu trên không có một tòa nguy nga hoa sen hình dạng Thần Điện, trong đại điện có một cực lớn hoa sen bảo tọa, thượng diện ngồi một cái áo trắng mực phát trung niên nhân.

Người này diện mục thư trì hoãn bình bề, tựa hồ đang tại tìm hiểu cái kia Vô Thượng Thiên Đạo. Đột nhiên, mảy kiếm nhú một cái, chậm rãi mở mắt ra, nói khẽ: "Ah? Tiểu sư đệ lại gặp được phiền toái?"

Nói xong tay phải ở trên hư không vung lên, chỉ thấy ống tay áo vung qua về sau, dần dần hiện ra một cái cực lớn hình ảnh, chỉ là vừa thấy hình ảnh, trung niên nhân liền mảy kiếm dựng thẳng lên, nói: "Ma Long, người thật to gan, rõ ràng liên 'Cửu Long Ẩn' cũng dám đưa đến cái kia loại địa phương! Hừ, hi vọng lần này người có thể ngăn cản được 'Thiên Kiếm' chém chi uy, nếu như không phải sư phó sớm phân phó, ta nhất định phải đi Tam Giới tiêu diệt người Vô Gian Môn!"

Chính giữa nói xong liền lại nhắm mắt thần du (*xuất khiếu bay bay), sắc mặt dần dần quay về bình tĩnh.

...

Kỳ Vân trên không trung hét lớn một tiếng: "Trảm!"

Theo Kỳ Vân một kiếm đánh xuống, Thanh Mộc Thiên Kiếm bí mật mang theo lấy vô cùng kiếm quang, kéo lấy thật dài tám lụa đánh về phía Cửu Long Ẩn. Chỉ thấy Cửu Long Ẩn Lục Quang đại thịnh, như điệu nhật giống như lại để cho người xem không rõ ràng.

Cửu Long Ẩn cơ hồ lập tức biến lớn, mà chín đầu màu vàng Thần Long lại dần dần thu nhỏ lại thân thể khổng lồ, trong chớp mắt liền nhập vào thân tại Cửu Long Ẩn phía trên, "Bành!"

Theo một thân thanh âm điếc tai nhức óc, Thanh Mộc Thiên Kiếm kiếm quang vọt tới phát ra thứ lực sắc quang mang Cửu Long Ẩn, chỉ thấy từng đạo như rung động y hệt va chạm sóng từ trung gian ra bên ngoài khuếch tán, Kỳ Vân đứng mũi chịu sào bị cái kia rung động y hệt ánh sáng đụng vào, trên không trung liền nhả ba khẩu huyết, như như điều đứt dây nặng như trọng té lần trên đất, vùng vẫy trải qua, lại cũng vô lực đứng lên.

Cửu Long Ẩn không chút nào không tổn hại, lực mang càng tăng lên, Tàn Hoàng vừa thấy Kỳ Vân bị thương rơi xuống đất, cảm thấy liền an.

Tàn Hoàng trong tay véo động pháp quyết, chỉ thấy không trung Cửu Long Ẩn bắt đầu cấp tốc xoay tròn, Thái Sơn áp đỉnh giống như hướng Kỳ Vân phương hướng áp xuống dưới.

Chương 47: Nhân quả trăm

Chương 47: Nhân quả trăm

2015-11-11 19:00:00

Chỉ thấy ở giữa không trung, xoay tròn Cửu Long Ấn đột nhiên định trụ, theo cuối cùng bắn ra một chữ to, kiểu chữ dị thường phức tạp, một chữ không rơi xuống đất liền lại liền tiếp xuất hiện hai cái chữ to. Ba chữ to lóe ra màu xanh lá hào quang, chậm rãi hướng Kỳ Vân tráo đến.

Kỳ Vân đang tại vận chuyển Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết chậm rãi khôi phục lấy thương thế bên trong cơ thể, đột nhiên trước mắt một hồi lục mang chiếu rọi, vừa mở mắt liền thấy được cái kia làm cho người ta sợ hãi một màn.

Cái kia ba cái lục mang chữ to người khác không biết, nhưng là Kỳ Vân lại nhận được, đúng là Bạch Tổ Tổ lúc trước ghi cái chủng loại kia kiểu chữ, theo thứ tự là "Chín" "Long" "Ấn", Thượng Cổ Thần Ma văn tự.

Kỳ Vân đầu óc "Ồng" nổ tung, loại này cấp thấp võ hiệp thế giới ở đâu ra loại này văn tự? Chẳng lẽ là...

Chẳng lẽ là chăm đối với chính mình mà đến hay sao?

Kỳ Vân trong đầu có thể nghĩ đến duy nhất khả năng chính là cái này, nếu như không phải chăm đối với chính mình mà đến, cái này cũng thật bất khả tư nghị. Bởi vì Thần Ma văn tự xuất hiện chỉ có hai cái địa phương, đệ nhất tựu là tại Thiên Kiếm đại lục, thứ hai tựu là trong mộng cảnh.

Mà cái này hai cái địa phương đều là địa phương nào? Đều là tu chân thế giới, cái kia thế tục thế giới như thế nào sẽ xuất hiện loại này cổ xưa Thần Ma văn tự đâu này?

Nhìn xem ba cái xa văn tự cổ đại hướng chính mình đánh úp lại, cái loại này uy áp, khí thế loại này, tựa hồ liền Kỳ Vân tư tưởng đều bao lại, Kỳ Vân cảm thấy một mảnh tro tàn.

"Muốn đã xong sao?"

Kỳ Vân nhìn thoáng qua xa xa ngất đi Hư Nguyệt Dạ cùng nói tĩnh am, khóe mắt trượt xuống một giọt nước mắt, "Gặp lại rồi, Nguyệt Nhi, tĩnh am, Kỳ Vân vô dụng, thủ hộ không được các người rồi."

...

Nói tĩnh am tựa hồ có cảm ứng giống như, khóe mắt khẽ nhúc nhích, một giọt thanh nước mắt rơi vài giọt xuống, trong miệng khóc mà nói: "Kỳ Vân, Kỳ Vân. Đừng (không được), đừng (không được) nhưng hạ tĩnh am."

Nói tĩnh am những lời này như chìm quyền khắp huyết giống như, trong nội tâm đã vô sinh niệm, nói xong gấp hòa công tâm lại hôn mê bất tỉnh.

...

Mà đang lúc cái kia ba cái Thần Ma chữ to sắp sửa bao lại Kỳ Vân thời điểm, bị Kỳ Vân nhưng ở một bên Thanh Mộc Thiên Kiếm giờ phút này như là có người khổng lồ chế giống như, "Vèo" một tiếng lên đến không trung, mũi kiếm tựa hồ như là có người khổng lồ chế giống như hướng cái kia Cửu Long Ấn.

Đang lúc cái kia ba chữ to chặn đánh hướng Kỳ Vân thời điểm, mũi kiếm rất nhỏ run lên động, bỏ ra một cổ thanh mang trảo hướng Kỳ Vân. Mà cái kia ba chữ to vô luận như thế nào đều cũng đã không thể hướng Kỳ Vân di động dù là nửa tấc.

Tần Hoàng vốn đã lộ ra dáng tươi cười mặt lập tức cứng lại, nhú mày nhìn xem phát ra thanh mang Thanh Mộc Thiên Kiếm, trên tay véo lấy phức tạp pháp quyết, vừa muốn lần nữa tiến công, đột nhiên thân thể khẽ giật mình, trong đầu truyền đến một hồi dồn dập thanh âm: "Doanh Chính nhanh chóng thu Cửu Long Ấn!"

Tần Hoàng trong mắt lóe ra một hồi do dự, nhiều cơ hội tốt, nếu như buông tha cho... Vừa ngoan tâm, không quan tâm, rốt cục cái kia phức tạp pháp quyết kết xong, hét lớn một tiếng: "Ngắt trời kích!"

Chỉ thấy Cửu Long Ấn phát ra chói mắt hào quang, dần dần biến lớn, phía trên Cửu Long xoay quanh, dị thường đẹp mắt, bí mật mang theo lấy tiếng xé gió, cứ thế mà hướng Kỳ Vân phương hướng uy áp mà đi.

...

Tại khoảng cách Đại Hạ thế giới vô số vị diện một cái đen kịt trong hư không, một đầu tung hoành vài ngàn dặm lớn lên màu đen Cửu Long chính đang nhắm mắt Vân Du vị diện khác.

Đột nhiên, cực lớn đầu rồng (vòi nước) lộ ra sợ hãi vạn phần thần sắc, gương cực lớn miệng một tiếng rồng ngâm: "Thần Vương, cứu ta!"

Mà khoảng cách cái này đen kịt Hư Không ức vạn dặm xa trong hư không, có một cao lớn Vương Tọa, Vương Tọa thượng diện khoanh chân ngồi một trung niên nhân, nghe được rồng ngâm về sau, nhướng mày, nói khẽ: "Ân? Ma Long gặp nạn? Chuyện gì xảy ra?"

Nói xong tay phải không ngừng bấm đốt ngón tay, không đến một hơi thời gian, trung niên nhân kia tay phải ngón cái đứng ở ngón út của thứ nhất tiết, trong nội tâm kinh hãi, phát tay hướng chính mình linh đài một chưởng, chỉ thấy cái kia người trung gian quanh thân xuất hiện vô số như mạch lạc y hết đường vân, có thô có mảnh. Mà trung niên nhân biến chưởng làm kiếm chỉ hướng nhất thô cái kia một đầu không chút do dự điểm hạ đi.

"Khục khục khục!"

Chỉ thấy cái kia nhất thô vân lạc bị một ngón tay điểm đoạn, lập tức miệng ra máu tươi, bị thương không nhẹ, mới thần thái sáng láng trung niên nhân, lúc này lại ưỡn oải không phản chấn, dùng sức vỗ Vương Tọa, nói: "Ma Long! Người cái này vô liêm sỉ đồ vật, cho người buông tha cho đối với Kỳ Vân hết thấy ám sát, người còn dám một mình hành động, chết chưa hết tội!"

...

Tần Hoàng trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn, điên cuồng nói: "Kỳ Vân, cho ta chết!"

Tại ranh giới chỉ còn như ngàn cân treo sợi tóc, Kỳ Vân hướng trên đỉnh đầu đột lộ ra một cái cực lớn hoa sen hư ảnh, cái kia luyện hóa hư ảnh trên không trung phảng phất như vật còn sống giống như, theo gió chấp chôn.

Thanh Mộc Thiên Kiếm thân kiếm chung quanh thanh mang dần dần ngưng tụ đến mũi kiếm chỗ, theo thân kiếm chung quanh thanh mang dần dần mỏng manh, mũi kiếm chỗ thanh mang càng lúc càng thịnh, thẳng chiếu rọi người mở mắt không ra.

Kỳ Vân cùng Tần Hoàng đều bị cái này chói mắt thanh mang chiếu xạ mờ mắt không ra, mà Kỳ Vân nhắm mắt đồng thời nhớ tới Thiên Kiếm chém giết Ma Sư Bàng Ban lúc trăng cảnh, đó là Thiên Kiếm tự chủ phát động công kích, trong nội tâm cự thạch bùng, biết rõ chính mình không chết được rồi, nhưng đồng thời mất tối tăm, Kỳ Vân liền hôn mê bất tỉnh!

Kỳ Vân có thể cường chống đến bây giờ toàn bộ bằng một hơi, lúc này con tức này tản, tâm lực lao lực quá độ phía dưới cũng lập tức ngắt đi.

Chỉ thấy Thiên Kiếm chỉ là một cái thoáng, Cửu Long Ẩn cùng Tần Hoàng tại đồng thời biến mất.

Đúng vậy, tựa là biến mất.

Cùng chém giết Bàng Ban lúc đồng dạng.

Nếu như lúc này có một đại năng ở đây, hội (sẽ) kinh ngạc phát hiện, Thiên Kiếm kiếm quang hướng Cửu Long Ẩn chém liền trở về chỗ cũ, mà cái kia chém kiếm quang xuyên thấu qua một đầu rõ ràng vân lạc trực tiếp giết chết Tần Hoàng. Cái này cũng chưa tính, chỉ thấy từ trên người Tần Hoàng lan tràn ra một cái khác đầu trắng kiện vân lạc, kiếm kia mang lộ ra đường vân dùng tốc độ ánh sáng giống như chém về phía ức vạn tinh không vị mặt màu đen Cửu Long.

Chỉ thấy cái kia màu đen Cửu Long căn bản một điểm phản kháng cũng không có, liền trực tiếp biến mất, giống như đạo kia kiếm quang như nhiệt độ cao laser đồng dạng, đem nhân hóa làm tro bụi.

Kiểm kia mang chém giết Hắc Long liền theo Hắc Long trên người vân lạc phát tán mặt khác phương hướng, chỉ thấy tại cùng một thời gian, cơ hồ ức vạn đầu tánh mạng, cứ như vậy hư không tiêu thất...

...

Hoa sen trong điện.

Khoanh chân tại trong đại điện gian luyện hóa chỗ ngồi, trung niên nhân kia mày kiếm khẽ nhúc nhích, mở ra cái kia sơn màu đen hai mắt, nói: "Ah? Rõ ràng có thể tránh thoát của ta nhân quả trảm? Hừ! Chặt đứt nhân quả sao? Mà lại cho người Tiêu Dao một thời gian ngắn, lại để cho tiểu sư đệ đến luyện tập a."

Nói xong, áo trắng mực phát trung niên nhân lại nhắm hai mắt lại, đại điện lại lâm vào yên lặng chính giữa.

...

Tần Hoàng cùng Bạch Khởi bị giết, cái kia trời buộc chặt Hư Nguyệt Dạ, nói tình am bọn người ma khí liền biến mất vô tung vô ảnh. Mấy người vừa rơi xuống đất, liền mê mang mở hai mắt ra, bởi vì bị ma khí xâm nhập trong cơ thể, thần chí không rõ, thực không biết đây là đang âm phủ hay (vẫn) là dương gian. Mà duy chỉ có nói tình am uống qua linh dịch, một tiếng thể nữ tiếng la, thất tha thất thểu chạy đến Kỳ Vân té xỉu địa phương.

"Vân lang..."

Trải qua Sinh Tử, lúc này nói tình am rốt cuộc bất chấp thế tục luân lý, không quan tâm ôm lấy Kỳ Vân, hô lên trong nội tâm sớm đã chờ đợi đã lâu ái lang xưng hô.

Chỉ chốc lát, Hư Nguyệt Dạ bọn người cũng đều chạy đến, bọn hắn đều cho rằng Kỳ Vân đã chết, nhao nhao ôm đầu khóc rống lên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Bản thân bị trọng thương

Chương 48: Bản thân bị trọng thương

2015-11-12 19:00:00

Ngôn Tịnh Am khóc một hồi, bỗng nhiên cảm giác Kỳ Vân thân thể hơi nóng, cảm thấy cả kinh, liền vội vươn tay thăm dò Kỳ Vân hơi thở, thử qua về sau trong nội tâm cuồng hỉ, vừa khóc vừa cười, nói: "A, Vân Lang, người cái này bại hoại. . . Vân Lang không chết, Vân Lang không chết, thật tốt quá, người hù chết Tịnh Am rồi, người cái này bại hoại."

Hư Nguyệt Dạ chính khóc thương tâm, muốn theo Kỳ Vân mà đi, cảm thấy tro tàn sắp, đột nhiên nghe được Ngôn Tịnh Am lời mà nói..., bất chấp gì khác, liền tranh thủ kiều nộn khuôn mặt dán tại Kỳ Vân trên mũi. Một lát sau, Hư Nguyệt Dạ cũng chuyển bi vi hỉ, bàn tay nhỏ bé đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt muốn hướng Kỳ Vân trên ngực đánh tới, lại bị Ngôn Tịnh Am cho ngăn lại.

Ngôn Tịnh Am tuy biết Hư Nguyệt Dạ trên tay không biết dùng bao nhiêu khí lực, nhưng là hay (vẫn) là nhìn xem Hư Nguyệt Dạ nói: "Nguyệt Nhi, Vân Lang thân thể còn yếu, chịu không nổi đã kích , đợi Vân Lang thân thể tốt rồi, người yêu như thế nào ra khí tự như thế nào ra khí."

"À? Thực xin lỗi, Tịnh Am tỷ tỷ, ta nhất thời quên rồi." Hư Nguyệt Dạ lúc này mới nhớ tới Kỳ Vân hiện tại hôn mê, hơn nữa Ngôn Tịnh Am mặc dù đối với chính mình nói chuyện nhu hòa khách khí, nhưng là trong lúc vô hình phát ra cái chủng loại kia sống lâu chức chương môn cùng chính cung khí chất lại để cho Hư Nguyệt Dạ chột dạ cúi đầu nói xin lỗi.

"Ân." Ngôn Tịnh Am không có có tâm tư nói lời nói thêm càng thừa thừa, ôm lấy Kỳ Vân nói, "Cùng một chỗ trở về đi, Quý vương phủ còn có rất nhiều hậu sự cần giải quyết tốt hậu quả."

Hư Nguyệt Dạ lúc này mới nhớ tới phụ thân của mình 'Quý vương' hư nếu không đã chết, vừa mất đi nước mắt lại ngăn không được chảy xuống, cảm thấy một mảnh đau khổ.

"Nguyệt Nhi, đừng thương tâm rồi, người còn có Vân Lang, ai. . ." Ngôn Tịnh Am cũng không biết phải an ủi như thế nào, dù sao loại chuyện này phóng tới ai trên đầu đều là một loại thấu xương chi thống.

. . .

Nguyên bản Kỳ Vân sẽ không thụ như thế trọng tổn thương, vốn là Thần Ma Luyện Thể thể chất, nhưng hắn sai tự sai tại không có lẽ đem toàn thân Thanh Mộc thần lực rót vào Thanh Mộc Thiên Kiếm chính giữa dùng để đối kháng Cửu Long ấn. Cần biết Cửu Long ấn chính là Ma Long phối hợp bốn mạng pháp bảo, hắn uy lực không biết nếu so với Kỳ Vân trong cơ thể thần lực muốn bằng lớn hơn bao nhiêu lần.

Ma Long sở dĩ muốn đem Cửu Long ấn đặt ở một cái nho nhỏ thân ngoại hóa thân trong tay, đều là vì hắn gần trăm năm cảm nhận được tử vong sắp sửa hàng lâm. Cho nên đem Cửu Long ấn để đặt tại cực lạc Tiểu Thế Giới, phải, nên biết mặc dù phát sinh chuyện trọng đại nghị, mặc dù là diệt một phương Đại Thế Giới cũng sẽ không lan đến gần cực lạc Tiểu Thế Giới, đây là Tu Tiên giới luật thép, cũng là Thiên Đạo pháp tắc. Cho nên Ma Long đem chính mình nguyên thần thứ hai nhập vào thân tại Cửu Long ấn, đem làm đại kiếp nạn tiến đến, mặc dù bản tôn chết trận, như vậy có nguyên thần thứ hai tồn tại, như vậy Ma Long rất nhanh sẽ gặp ngóc đầu trở lại!

Thân là Đạo Tổ tồn tại, đều có chính mình tính toán cùng chuẩn bị ở sau.

Cần biết, Thiên Đạo nhất vô nhị, Tam Giới tồn tại ức trăm triệu năm vẫn chưa có người nào dám khiêu chiến Thiên Đạo. Chỉ vì Tam Giới trong 3000 Đại Thế Giới cùng ức vạn Tiểu Thế Giới đều tại Thiên Đạo pháp tắc vận chuyển phía dưới đúng thời cơ mà sinh, thụ Thiên Đạo che chở, nếu có người mưu toan chặt đứt Tam Giới chỉ căn cơ, sẽ bị Thiên Đạo vô tình gạt bỏ.

Mà tu chân trở xuống đích phạm tục thế giới cùng vũ tu thế giới đúng là tại thụ bảo hộ phạm trù ở trong, mặc dù là 3000 Đại Thế Giới đều bị thống ngự Hủy Diệt, nhưng là ức vạn Tiểu Thế Giới căn cơ không thể hủy.

Ma Long sai tự sai tại sẽ đối Kỳ Vân đuổi tận giết tuyệt, mà Kỳ Vân trong tay có "Thanh Mộc Thiên Kiếm" Kỳ Vân trong cơ thể thần lực căn bản

không đủ để thúc dục Thanh Mộc Thiên Kiếm. Nhưng là tại Kỳ Vân tánh mạng đã bị uy hiếp thời điểm, Thanh Mộc Thiên Kiếm sẽ tự động hộ chủ, cho nên Ma Long chết phi thường biệt khuất.

Nếu như cái kia trên thần tọa người thần bí không có quyết định thật nhanh chặt đứt cùng Ma Long nhân quả, như vậy mặc dù là Thiên Kiếm dư uy cũng sẽ thuận tiện Ma Long nhân quả vẫn lạc chém giết cho hắn!

Nhân quả kiếm đạo là sở hữu tất cả đại đạo chính giữa khó khăn nhất tu luyện một loại, so mặt khác đại đạo muốn khó hơn trăm lần, nhưng là phạm vi công kích nhưng lại phổ biến nhất đấy. Nhân quả chém giết thường thường trăm thảo trừ căn, giết chóc càng trọng, thường thường bình thường mặc dù là Tổ Thần cũng không chịu nổi cái kia nhân quả liên quan đến căn tra.

Nhưng Thanh Liên Kiếm Tiên là ai? Hắn sớm đã nhảy ra Tam Giới bên ngoài, được đại tự tại chi quả, cái này căn tra đối với Đạo Tổ mà nói có lẽ sẽ có tác dụng, nhưng là đối với đạo quân mà nói. . .

. . .

Một tháng sau.

Quý vương phủ đã khôi phục, trùng kiến đã hoàn thành, cùng lúc trước Quý vương phủ mặc dù không nửa phần khác biệt, nhưng có ít người, có một số việc lại cũng không trở về được đi qua.

Cái này, tự là giang hồ!

Vô tình và tàn khốc.

Kỷ ngộ cùng phong hiểm cùng tồn.

Cái này tại bất kỳ địa phương nào đều là giống nhau, kể cả 3000 Đại Thế Giới cùng ức vạn Tiểu Thế Giới.

Tại quý trong vương phủ xa hoa nhất rất khác biệt một tòa trong tiểu viện.

Ngôn Tịnh Am lúc này lại bắt đầu tái diễn cái này một tháng mỗi ngày tất [nhiên] làm một chuyện. Đầu tiên cảm ảm áp khăn lụa cho Kỳ Vân lau mặt, sát tay, dạng như vậy nói không nên lời Ôn Nhu, động tác cũng nói không nên lời nhu hòa, phảng phất sợ đánh thức người trong mộng.

"Vân Lang, ngươi biết không? Chiều cổ ngươi những ngày này Tịnh Am trong lòng là cỡ nào hạnh phúc."

"Vân Lang, ngươi không phải vẫn muốn lại để cho Tịnh Am đáp ứng làm tiểu thê tử của ngươi sao? Tịnh Am trong nội tâm đã sớm đáp ứng rồi, hiện tại ngươi tiểu Tịnh am đang gọi ngươi, ngươi đã nghe chưa?"

"Vân Lang, ngươi còn nhớ rõ ngươi lúc ấy tại nhiều người như vậy trước mặt lại để cho Tịnh Am làm ngươi chính cung Tịnh Am trong nội tâm cao hứng biết bao nhiêu sao? Ngươi lại biết rõ lúc ấy Tịnh Am cũng không nói ra miệng ngươi sinh khí rồi đi Tịnh Am trong nội tâm nhiều đau không?"

"Ngươi rồi đi cái kia hai tháng, Tịnh Am đều thiếu chút nữa chống đỡ không nổi đi, ngươi biết rõ Tịnh Am trong nội tâm đa tưởng niệm tình ngươi sao?"

"Ngươi. . . À?"

Ngôn Tịnh Am đang tại thì thảo tự nói, vừa nói một bên cho Kỳ Vân vắn về ngón tay thời điểm, đột nhiên cảm giác được Kỳ Vân ngón tay rung động bỗng nhúc nhích.

"Vân Lang? Ngươi đã tỉnh chưa? Ngươi nghe được Tịnh Am đang gọi sao?"

Ngôn Tịnh Am mở to hai mắt chăm chăm vào Kỳ Vân mặt, nháy mắt không dám nháy.

Chỉ chớp lát, Ngôn Tịnh Am lại cảm thấy đến Kỳ Vân tay lại bỗng nhúc nhích, lập tức vui đến phát khóc, tay phải chặt chẽ che miệng của mình, nhin không được khóc thút thít.

Bỗng nhiên, Ngôn Tịnh Am chứng kiến Kỳ Vân trên khuôn mặt tuần mỹ trượt xuống hai hàng nước mắt, Ngôn Tịnh Am cũng nhin không được nữa, "Anh" một tiếng khóc lên, Ngôn Tịnh Am biết rõ nàng mới vừa nói mà nói Kỳ Vân cũng nghe được rồi, Kỳ Vân có thể nghe được tự ngươi nói mà nói.

Nhưng nhìn đến Kỳ Vân rơi lệ, Ngôn Tịnh Am vội vàng dùng cái kia hành tây ngọc tay lau sạch nhè nhẹ, ôn nhu nói: "Vân Lang không khóc, Vân Lang là Tịnh Am thiên, sao có thể khóc đâu rồi, không khóc ah. . . Vân Lang. . . Nghe lời."

Kỳ Vân lúc này là vừa mới theo trong lúc chữa thương tỉnh lại, có thể ở một tháng thời gian tỉnh lại còn may mà hắn mỗi ngày uống linh dịch, trong cơ thể nguyên vốn không có hấp thu linh dịch hiện tại phát huy tác dụng.

Thụ như thế trọng tổn thương, đều là lúc ấy trong cơ thể thần lực bị Thanh Mộc Thiên Kiếm rút sạch - bớt thời giờ, và đã bị Cửu Long ấn nặng như vậy tổn thương mà làm cho. Nếu như Kỳ Vân là Luyện Khí lưu Từ Phủ cảnh, giờ phút này sớm đã hồn phi Cửu U, cái này là Luyện Thể lưu chỗ tốt.

Kỳ Vân trong lúc chữa thương sớm đã phong bế giác quan thứ sáu, hơi chút chuyển biến tốt đẹp sau liền mở lại giác quan thứ sáu, nghe được Ngôn Tịnh

Am mềm giọng nhẹ lời nói, ở đâu còn nhận được?

Kỷ Vân tổn sức toàn thân khí lực, suy yếu nói: "Tĩnh . . Am . . Vất vả người . . Vất vả . . Người rồi, Kỷ Vân . . Còn cần thời gian . . Chữa thương lại phiền toái . . Phiền toái . . Người . . Người . . Chiều cố . ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Tai họa ngầm

Chương 49: Tai họa ngầm

2015-11-13 19:00:00

Nói xong, liền một lần nữa phong bế giác quan thứ sáu, chậm chạp hấp thu trong cơ thể linh dịch chuyển hóa làm bản thân Thanh Mộc thân lực tiến hành chữa thương.

Ngôn Tĩnh Am nghe xong Kỷ Vân lời mà nói..., khò hơ: "Vân Lang, người hỗn đản, người không biết Tĩnh Am chiều cố người đến cỡ nào vinh hạnh, cỡ nào hạnh phúc. Người còn dám như vậy đối với Tĩnh Am khách khí, Tĩnh Am tự. . . Tĩnh Am tự. . ."

Nhìn xem sắc mặt lại biến thành tái nhợt nhợt, Ngôn Tĩnh Am câu kia nhấn tâm mà nói như thế nào cũng nói không nên lời, đau lòng thẳng mắt nước mắt. Nàng tình tường Kỷ Vân nói ra những lời này là như thế cố hết sức, thể cho nên trên mặt chảy ra tích giọt mồ hôi.

"Đồ ngốc, Tĩnh Am một điểm không khổ cực, người biết rõ Nguyệt Nhi cùng uyển nhi đến cỡ nào muốn tới đây chiều cố người sao? Còn có những cái...kia những nữ nhân khác, người cái này hoa tâm đại củ cái trắng..."

Nói đến đây, Ngôn Tĩnh Am kiều mỹ mắt liếc Kỷ Vân, lại chột dạ lắng nghe bên ngoài, dù sao những...này người can đảm lời nói nếu để cho Hư Nguyệt Dạ cùng Đan Uyển Nhi nghe được không biết các nàng sẽ như thế nào giễu cợt chính mình.

...

"Ngôn tỷ tỷ, người nói thật? Vân Lang thật sự vừa rồi tỉnh lại sao? Người vì cái gì không bảo ta nha."

Tại Kỷ Vân cái này tòa tinh xảo trong sân, Hư Nguyệt Dạ nghe được Ngôn Tĩnh Am nói Kỷ Vân sáng sớm tỉnh qua một lần, liền vội hỏi Ngôn Tĩnh Am lời vừa ra khỏi miệng muốn vội vã nhìn kỳ ngộ, chỉ là còn không có có chạy ra đi liền bị Ngôn Tĩnh Am kéo lại.

Ngôn Tĩnh Am nói: "Nguyệt Nhi, Vân Lang . . Ách . . Kỷ Vân đang tại chữa thương, chúng ta tạm thời đừng (không được) đi qua(quá khứ) quấy rầy, qua một hồi chúng ta lại đi xem hắn được không nào?"

Ngôn Tĩnh Am một tiếng này Vân Lang vừa ra khẩu liền vội vàng đổi giọng, xấu hổ một thoáng là mê người. Tại trước mặt người khác, cho dù là làm như Tây Cung Hư Nguyệt Dạ cùng Đan Uyển Nhi, đồng dạng hồ không xuất khẩu.

Hư Nguyệt Dạ không có chú ý những...này, mà Đan Uyển Nhi lại PHỤT bật cười, nói: "Tỷ tỷ còn không có ý tứ sao? Cái này một tháng lộ về tỷ tỷ chiều cố cái kia Kỷ Vân, nói không chừng tỷ tỷ sớm đã... Ai ôi!!!, Ngôn tỷ tỷ cái này muốn giết người diệt khẩu sao?"

Ngôn Tĩnh Am không đầu Đan Uyển Nhi nói xong liền biết Đan Uyển Nhi sắp sửa nói cái gì, lách mình đi qua(quá khứ) cong Đan Uyển Nhi ngựa thịt, không cho Đan Uyển Nhi nói ra.

Ngôn Tĩnh Am lúc này hình tượng cái đó còn có nửa phần một trai Chi Chủ uy nghiêm đáng nói? Sớm đã là lâm vào yêu đương đắm mê, ngọt ngào trong đó, cực kỳ giống một cái bình thường tiểu nữ nhân.

Có ngưng ngưng, có hoạt bát, có hi nộ ái ố, Từ Hàng Tĩnh Trai kiểm điểm chính giữa Kiếm Tâm Thông Minh sớm đã còn đang sau tai.

Đùa giỡn một hồi, Ngôn Tĩnh Am cùng Đan Uyển Nhi mới ngừng lại được, mà Hư Nguyệt Dạ nhưng chỉ là ở một bên đứng đấy.

Dù sao Đan Uyển Nhi hiện tại không có bị Kỷ Vân thừa nhận thân phận, cho nên nàng dám không kiêng nể gì cả cùng Ngôn Tĩnh Am vui cười đùa giỡn, nhưng là Hư Nguyệt Dạ cũng là bị Kỷ Vân chính phong Tây Cung, nàng nào dám cùng Ngôn Tĩnh Am như vậy vui đùa âm ỉ?

Đan Uyên Nhi thân phận ở đẳng kia bày biện, Đông Minh phải đứng đầu một phái, luận lực ảnh hưởng so Tử Hằng Tinh Trai cũng phải lớn hơn, luận võ công, Đan Uyên Nhi tu luyện Thiên Ma Sách. Mà Hư Nguyệt Dạ đâu này? Từ khi hư nếu không chết về sau, Hư Nguyệt Dạ phảng phất mất hồn giống như, cực nhỏ lộ ra đáng tươi cười. Võ công, tài trí vẫn...vẫn, đợi một tỷ đều cùng Ngôn Tịnh Am không cách nào so sánh với.

Đan Uyên Nhi cùng Ngôn Tịnh Am đều nhìn ở trong mắt, đau trong lòng, cho nên thường xuyên vui cười đùa giỡn trêu chọc Hư Nguyệt Dạ vui vẻ. Về phần cái này hiệu quả như thế nào đây? Có lẽ chỉ có Hư Nguyệt Dạ đã biết...

...

Kỷ Vân hiện trong người quả thực hồngбет thấu rồi, trong cơ thể trên đan điền Tử Phủ hiện tại cơ hồ cùng dưới đan điền đồng dạng. Toàn bộ trên đan điền Tử Phủ ở bên trong Thanh Mộc thần lực linh dịch đã hoàn toàn héo rữa, chỉ có tại nhất trung tâm vị trí có một bãi linh dịch, chính giữa có một khóa kim quang lóng lánh hạt giống.

Đó chính là Tử Phủ kim liên, giờ phút này mặc dù kim quang lóng lánh, nhưng lại là tại hấp thu lấy cái này một số gần như khô héo Thanh Mộc thần lực linh dịch, mà cái kia linh dịch đã ở thời gian dần qua mất đi giảm bớt...

Kỷ Vân nhú mày nhìn xem cái kia không ngừng mất đi linh dịch, thử tinh thần liên hệ trong cơ thể không gian, dùng để điều động cái kia linh dịch đến bổ sung trong cơ thể linh dịch.

Lúc này phi thường người can đảm một loại cách làm, nếu như đổi lại bình thường người làm như vậy không khác tự tìm đường chết.

Bởi vì Tử Phủ nội linh dịch là trải qua tu tiên pháp môn đem linh dịch luyện hóa, hấp thu hấn Tinh Lạc, bài trừ tạp chất, sau đó chuyển đổi thành tự trong thân thể linh dịch.

Ví dụ như Kỷ Vân, hấn chỉ dùng Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết luyện hóa linh dịch chuyển đổi thành hấn Thanh Mộc thần lực, mà như vậy trực tiếp rót vào linh dịch, mặc dù có thể giải khẩn cấp, nhưng là hấn tác dụng phụ cũng là phi thường rõ ràng.

Quan trọng nhất là có thể ảnh hưởng kim liên phẩm chất, cần biết kim liên hạt giống tại không có hấp thu đến nhất định tinh hoa linh dịch thời điểm là không thể nào hóa thành kim liên, mà có Tu Chân giả vì sử (khiến cho) chính mình Tử Phủ kim liên ngày sau càng cường đại hơn, đơn giản chỉ cần sinh sản ở Tử Phủ cảnh dừng lại thêm một ít thời gian, lại để cho Tử Phủ kim liên tận lực hơn hấp thu linh dịch Tinh Lạc, ngày sau Thần Thông dị tượng cũng sẽ càng thêm cường đại vô cùng.

Nếu như Kỷ Vân hiện tại dùng loại này không có trải qua luyện hóa linh dịch cũng đổ vào Tử Phủ kim liên, như vậy hội (sẽ) sâu sắc ảnh hưởng Tử Phủ kim liên phẩm chất.

Nhưng, hiện tại Kỷ Vân không còn hấn tuyển.

Nếu như Tử Phủ kim liên hạt giống đem những...này còn lại Thanh Mộc thần lực linh dịch hấp thu hết về sau, không có tương ứng bổ sung, như vậy kim liên hạt giống sẽ sớm hóa kim liên, như vậy Kỷ Vân cả đời này tựu hoàn toàn dừng lại tại Tử Phủ hậu kỳ, không tiếp tục tiến khả năng, ,

"Liều mạng! Đáng lo về sau lại nghĩ biện pháp giải quyết!"

Kỷ Vân cắn răng một cái, áp dụng cái này không có cách nào phương pháp xử lý.

Chịu đựng không thuộc mình tra tấn, Kỷ Vân hiện tại không riêng linh lực thiếu thốn, mà ngay cả vận dụng tinh thần lực hấp thu trong không gian linh dịch đều khó khăn vô cùng.

...

Quý trong vương phủ.

Ngôn Tịnh Am, Đan Uyên Nhi cùng Hư Nguyệt Dạ đang tại tỉ mỉ chiếu cố lấy Kỷ Vân, Hư Nguyệt Dạ đau lòng lau sạch lấy Kỷ Vân đôi má, trong miệng nhẹ giọng hỏi Ngôn Tịnh Am: "Ngôn tỷ tỷ, Vân ca ca lúc nào có thể tỉnh lại nha?"

Ngôn Tịnh Am con mắt chính xem Kỷ Vân cái kia tuần nỷ khuôn mặt, nghe vậy về sau, trong mắt hiện lên một hồi mê mang: "Ta cũng không biết, vừa rồi hấn tỉnh lại thời điểm rất thống khổ bộ dạng, ta... Ah. . ."

"Ah. . ."

"Kỷ Vân lúc này làm sao vậy?"

Ngôn Tịnh Am nói còn chưa dứt lời, ba người đồng thời kinh hô.

Chỉ thấy Kỷ Vân nguyên bản bình tĩnh trên mặt, giờ phút này lại hàm răng cắn chặt, toàn thân run rẩy lên, mà trên mặt cùng trên người lại rất nhanh chảy ra to như hạt đậu y hết mồ hôi, hiển nhiên giờ phút này đang tại nhẫn thụ lấy Luyện Ngục y hết thống khổ.

"Vân ca ca, ngươi làm sao? Vân ca ca. . ."

"Vân Lang . ."

Ba người đại loạn, trong tiếng kêu mang theo khóc nức nở, chính mình người yêu tại thụ lấy thật lớn thống khổ, mà mấy người lại một điểm bề bộn không thể giúp, đừng đề cập giờ phút này trong nội tâm có khó chịu biết bao nhiêu rồi. Chỉ có thể không ngừng dùng khăn lụa lau sạch lấy Kỳ Vân mồ hôi trên mặt châu, nhưng là căn bản vô sự tại chỗ, mặc dù ba người đồng thời chà lau, Kỳ Vân mồ hôi trên mặt châu nhưng như cũ đem trọn cái đệm giường sưng nước.

Mà Kỳ Vân thân thể run rẩy cũng càng ngày càng nặng, sắc mặt tái nhợt vô cùng, trên khuôn mặt tuần mỹ giờ phút này lại phi thường dữ tợn, nổi gân xanh, lộ ra phi thường thảm người.

...

Kỳ Vân đem hết toàn lực, câu thông trong cơ thể không gian điều động linh dịch, bởi vì cái kia Tử Phủ linh dịch hiện tại cơ hồ thấy đáy.

"Ah! Cho ta ra!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Đan Uyển Nhi quyết định

Chương 50: Đan Uyển Nhi quyết định

2015-11-14 19:00:00

Kỳ Vân hét lớn một tiếng, đầu đầu phảng phát tinh thần hồn cứ thế mà bị kéo thành hai phần giống như, có loại thác loạn cảm giác, cảm thụ được một lớp kẻ một lớp quá nặng tra tấn. Hết lần này tới lần khác loại này đau nhức cùng thân thể đau nhức hoàn toàn hai việc khác nhau, thân thể đau nhức đến cực điểm hội (sẽ) ngắt đi. Nhưng là cái này trên tinh thần đau đớn xác thực thì không cách nào ngắt đi, chỉ có thể thừa nhận.

"Cho. . . Ta. . . Ra! ! !"

Theo Kỳ Vân hô lên, rốt cục, Kỳ Vân Tử Phủ trên không bắt đầu hạ nổi lên Linh Vũ, thoải mái lấy Kỳ Vân khô cạn Tử Phủ. Trong lúc nhất thời, Kỳ Vân Tử Phủ tại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng tràn đầy mà bắt đầu..., mà chính giữa cái kia khóa Tử Phủ kim liên tại vui sướng hấp thu lấy.

Kỳ Vân "Xem" suy nghĩ trước từng màn, mỗi đầu nhần lại, cái này dù sao cũng là hủy đi chặt đầu cá, và đầu tôm cách làm, những...này linh dịch căn bản không có trải qua luyện hóa, cái này về sau vấn đề. . . Phiền toái lớn rồi!

"Ta đặc (biệt) sao đến cùng lúc này cái gì mệnh à? Một bước một cái khám!"

Kỳ Vân nhìn không được chửi bới một câu, cái này từ khi tu chân đến nay, quang Sinh Tử chi tế sẽ không biết trải qua mấy lần, hơn nữa đều so sánh hung hiểm, thật không biết đi đến như vậy một con đường đến cùng là đúng hay sai.

Hơn nữa còn có một dịch nhân cường đại từ một nơi bí mật gần đó, thời thời khắc khắc chuẩn bị muốn mạng của mình!

Theo Kỳ Vân Tử Phủ bị linh dịch đổ vào biến thành sinh cơ doanh nhưng, thần hồn của Kỳ Vân đau đớn dần dần giảm bớt, thân thể cũng dần dần đã có khí lực, cũng dần dần tăng lớn linh dịch rót vào.

Tử Phủ trên không do trước khi chập bóng mưa phình biến thành mưa to mưa to, kim liên hạt giống chậm rãi phiêu hướng mặt nước, đang tại điên cuồng hấp thu linh dịch. Kỳ Vân tựa hồ có loại ảo giác, cái kia Tử Phủ kim liên hạt giống biểu đạt ra một loại vui sướng, thỏa mãn tâm tình, tựa hồ loại này linh dịch so với trước Kỳ Vân tu luyện ra Thanh Mộc thần lực muốn càng thêm ưa thích.

Kỳ Vân như có điều suy nghĩ "Xem" lấy Tử Phủ kim liên hạt giống, trong nội tâm nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ cái này linh dịch so với ta luyện hóa linh dịch muốn cao cấp một ít? Nếu như là nói như vậy tự dẽ làm rồi."

"Nhưng là, Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết bên trên rõ ràng ghi lại, linh dịch phải trải qua luyện hóa mới có thể bị Tử Phủ hấp thu mà không bị đến tổn thương, chẳng lẽ... Chẳng lẽ là bởi vì cái này Vô Danh hạt châu nguyên nhân? Cái này hạt châu đến cùng là vật gì?"

...

Ngoại giới một tháng về sau, Kỳ Vân thân thể hoàn toàn khôi phục đến đỉnh phong trạng thái, thậm chí, Kỳ Vân có loại cảm giác, chính mình đem lập tức đột phá Từ Phủ cảnh đến Vạn Tượng cảnh.

Vạn Tượng kính cùng Từ Phủ cảnh hoàn toàn là hai khái niệm. Từ Phủ Tu Sĩ chỉ là tu chân một cái trụ cột, hội tụ linh lực thành biển. Mà Vạn Tượng Chân Nhân tắc thì hội (sẽ) dùng Từ Phủ chỉ hải làm căn cơ, cùng ngoại giới ngôi sao cảm ứng, do đó diễn biến ngày đêm Vạn Tượng. Hơn nữa hội diễn hóa Tam đại dị tượng: Đây sao nhô lên cao, trên biển trắng sáng, ánh sáng mặt trời mọc lên ở phương đông.

Rồi sau đó thông qua tu chân công pháp, tiến hành dị tượng công kích, hơn nữa là tối trọng yếu nhất một điểm tựu là Vạn Tượng Chân Nhân có thể tiềm tu thần hồn, tu thành Thần Niệm, Thần Niệm công kích là Tiên Nhân trụ cột nhất thuật pháp một trong

...

Kỳ Vân một lần nữa triển khai giác quan thứ sáu, còn không có mở to mắt, liền nghe được Hư Nguyệt Dạ đang cùng Ngôn Tĩnh Am còn có Đan Uyển Nhi ở một bên nhỏ giọng trò chuyện với nhau, bất quá nói đều là chút ít không có dinh dưỡng lời mà nói..., hiển nhiên mấy người tâm tư cũng không tại nói chuyện với nhau.

Kỳ Vân chậm rãi mở to mắt, đập vào mi mắt là ba trương tiểu tụy khuôn mặt, thực tế Hư Nguyệt Dạ sắc mặt treo trùng trùng điệp điệp bệnh trạng tái nhợt nhợt sắc. Ba người thỉnh thoảng hướng Kỳ Vân bên này xem, Kỳ Vân một mở mắt ra, liền bị Hư Nguyệt Dạ chứng kiến, Hư Nguyệt Dạ trên mặt lộ ra kinh hi, cuống quýt đã chạy tới, chỉ có điều không có chú ý bên cạnh ghế, bỗng rồi phía dưới bị ghế đẩy ta thoáng một phát, đau Hư Nguyệt Dạ vô ý thức ngồi xồm xuống đi, tay bụm lấy bắp chân, nức nở nói: "Vân ca ca, Vân ca ca tỉnh."

Ngôn Tĩnh Am cùng Đan Uyển Nhi tranh thủ thời gian đi qua(qua khứ), hai người một người một bên vịn Hư Nguyệt Dạ. Đan Uyển Nhi nhẹ giọng trách nói: "Ngã đau ư Nguyệt Nhi? Tĩnh lại liền tỉnh lại, vội vã như vậy lấy thấy kia phụ lòng người khô sao?" Nói xong, phong tình vạn chủng trắng rồi Kỳ Vân liếc.

Kỳ Vân không để ý tới Đan Uyển Nhi, vội vàng đứng dậy, duỗi tay vịn chặt Hư Nguyệt Dạ, nói khẽ: "Nguyệt Nhi, còn đau không? Ngã ở đâu rồi hả? Vân ca ca nhìn một chút."

Hư Nguyệt Dạ ừy khuất quệt mồm, nhìn xem Kỳ Vân, rốt cuộc chống đỡ không nổi đi, "Oa" một tiếng khóc lên, ngay gần đây phát sinh đủ loại sự tình, Hư Nguyệt Dạ cảm thấy tốt như chính mình cả đời nên trải qua sự tình toàn bộ đã trải qua.

Phụ thân hư nếu không chết, bị Tần hoàng tù binh, Kỳ Vân trọng thương hôn mê, mấy ngày liên tiếp đã bị kinh hãi, sợ hãi và khủng hoảng, lúc này Kỳ Vân tỉnh lại, Hư Nguyệt Dạ phảng phất bắt được rom rã giống như, lập tức sụp đổ rơi lệ.

Kỳ Vân vỗ nhẹ Hư Nguyệt Dạ phía sau lưng, không nói gì. Có đôi khi có thể khóc lên cũng là một loại phóng thích, Kỳ Vân biết rõ Hư Nguyệt Dạ gần đây bị thụ thật lớn ủy khuất cùng thống khổ.

Kỳ Vân ôm Hư Nguyệt Dạ, Ngôn Tĩnh Am cùng Đan Uyển Nhi ở một bên đứng đấy, bốn người cũng không nói một câu, chỉ có Hư Nguyệt Dạ ngẫu nhiên tiếng nức nở, lúc này, im ắng thẳng có âm thanh!

Thật lâu.

Hư Nguyệt Dạ mới xấu hổ từ trên người Kỳ Vân xuống, quay người ôm lấy Đan Uyển Nhi, vùi đầu tại Đan Uyển Nhi trên ngực, cũng không dám nữa ngẩng đầu nhìn mọi người.

Ba người nhìn nhau cười cười, không biết sao, Hư Nguyệt Dạ cùng Đan Uyển Nhi đặc biệt hợp ý, ngược lại tại Ngôn Tĩnh Am trước mặt so sánh yên tĩnh. Mà Đan Uyển Nhi cũng như một cái mẫu thân giống như chiều có Hư Nguyệt Dạ, có thể nói, Hư Nguyệt Dạ trong hai tháng này có thể sống quá ra, Đan Uyển Nhi tuyệt đối nổi lên không thể thay thế tác dụng.

Kỳ Vân về mặt đáng tươi cười nhìn xem Đan Uyển Nhi, cũng không nói chuyện, Đan Uyển Nhi mới bắt đầu cũng không có cảm thấy cái gì, nhưng là về sau cũng chịu đựng không nổi Kỳ Vân cặp kia như thực chất ánh mắt, sắc giọng: "Nhìn cái gì vậy, lại nhìn coi chừng được lỗ kim."

Kỳ Vân nghe vậy cười cười, chân thành nói đến: "Kỳ Vân ở chỗ này đa tạ Đan phu nhân mấy ngày liên tiếp đối với tại hạ cùng Nguyệt Nhi chiếu cố, nếu như..."

"Hừ!"

Kỳ Vân nói còn chưa dứt lời, Đan Uyển Nhi liền hừ nhẹ một tiếng, sinh khí quay người lôi kéo Hư Nguyệt Dạ đã đi ra.

Chẳng biết tại sao, Kỳ Vân xưng hô chính mình Đan phu nhân thời điểm, Đan Uyển Nhi trong nội tâm một hồi không thoải mái, phảng phất. . . Phảng phất chính mình hay là hán người chi phụ tựa như, cùng Kỳ Vân quan hệ là như vậy xa xôi.

"Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ hán tuyệt không quan tâm ta?"

Tốt trong lòng người càng nghĩ càng khổ, chính mình cam tâm vì hán liền Đông Minh phái chương môn chức vị đã từ đi, hiện tại ngoại trừ nữ nhi của mình, thật sự là hai bàn tay trắng rồi.

Làm như vậy đến cùng có đáng giá hay không?

...

Kỷ Vân trở mắt ếch ra nhìn Đan Uyển Nhi rời đi, kinh ngạc hỏi Ngôn Tịnh Am: "Cái này. . . Đây là chuyện gì xảy ra? Tịnh Am, ta. . . Đan phu nhân đây rốt cuộc là làm sao vậy?"

Ngôn Tịnh Am chỉ tiếc rên sắt không thành thép (*) mắt liếc Kỷ Vân, oán hận nói: "Đan phu nhân, Đan phu nhân, người là thời khắc không quên mất nhắc nhở nàng là để tang chồng chỉ phụ sao?"

"Ách. . . Ta không có ác ý ah, nói sau. . ."

"Nói cái gì nữa? Nàng vì người từ đi Đông Minh phải chương môn chức vị, dứt khoát kiên quyết mang theo nữ nhi của mình cùng một thuyền thiên ngoại huyền thiết qua tới tìm người, người thì sao? Người vì nàng làm cái gì?" Ngôn Tịnh Am nhìn thoáng qua Kỷ Vân, nói tiếp, "Người cho nàng mang đến cũng chỉ có tổn thương!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Thẹn thùng Tịnh Am

Chương 51: Thẹn thùng Tịnh Am

2015-11-15 19:00:00

Kỷ Vân kinh ngạc nhìn xem Ngôn Tịnh Am, phảng phất một lần nữa dò xét Ngôn Tịnh Am đồng dạng, nói: "Cái này. . . Làm sao có thể? Nàng từ đi Đông Minh phải chương môn chức vị? Lúc nào? Vì cái gì?"

Ngôn Tịnh Am như liếc si đồng dạng nhìn xem Kỷ Vân nói: "Không có khả năng? Như thế nào không có khả năng, người thật sự là. . . Chúng ta bị Tần hoàng bắt đi trong ngày hôm ấy nàng trở về Đông Minh phải từ đi chức chương môn, về phần tại sao, người chẳng lẽ thật sự cảm thụ không đến nàng đối với người cảm tình sao? Người bị thương thời điểm nàng không biết ngày đêm chiều cổ người, vì cái gì? Cũng là bởi vì người không có cho nàng một cái danh phận, nàng trong lòng mình không nắm chắc sợ hãi, người nếu như không thích nàng tự đi nói cho nàng biết, đừng làm cho nàng có ngốc ngốc si độn."

Ngôn Tịnh Am nói xong vành mắt cũng có một ít hồng, vốn nàng một mực cùng Đan Uyển Nhi không đứng làm giao, nhưng là kể từ khi biết Đan Uyển Nhi vì Kỷ Vân làm hết thấy, Ngôn Tịnh Am đều cảm giác mình so ra kém Đan Uyển Nhi, lúc trước mình còn có chỗ cổ kị, mà Đan Uyển Nhi nhưng lại dứt khoát kiên quyết, so với chính mình muốn quyết đoán hơn nhiều.

Chỉ bằng vào điểm này, Ngôn Tịnh Am tự không có lại vì khó Đan Uyển Nhi, nàng là nữ nhân tự nhiên mình bạch Đan Uyển Nhi làm cái này một ít cần bao nhiêu dũng khí.

Kỷ Vân nghe xong Ngôn Tịnh Am mà nói hoàn toàn bị rung động rồi, kinh ngạc một câu nói không nên lời. Hắn thật sự thật không ngờ, bề ngoài nhu nhược Đan Uyển Nhi rõ ràng đối với chính mình dùng tình như thế chi sâu.

Kỷ Vân đã vui mừng lại không có nại, vốn thắng được mỹ nhân tâm hắn là cao hứng sự tình, nhưng là hiện tại chính mình bất tri bất giác tầm đó trên chọc nữ nhân đã nhiều lắm. Hoa Hạ Tần diệu chị Khả muội cùng Lưu Băng, cái thế giới này Hư Nguyệt Dạ, tại phủ văn, Hư Nguyệt Dạ, Ngôn Tịnh Am, Đan Uyển Nhi, còn lại ở chỗ này nữ nhân ngoại trừ Tần Mộng Dao cùng Lạc Băng Vân, những nữ nhân khác xem ánh mắt của mình, hiện tại ngấm lại giống như đều mang theo một tia tình cảm.

Trước kia Kỷ Vân phi thường hâm mộ Vi Tiểu Bảo bảy cái lão bà, hiện tại Kỷ Vân người lạc vào cảnh giới kỳ lạ mới biết được nữ nhiều người là một kiện cỡ nào phiền toái một sự kiện, bất quá. . . Tựa hồ cảm giác cũng không tệ bộ dạng.

Đau nhức, cũng khoái hoạt lấy.

"Về sau lúc ngủ chẳng lẽ cũng muốn giống như trước hoàng đế giống như, tìm tiểu thái giám phiên bài tử sao? Hoặc là chần lón cùng ngủ..."

Kỷ Vân chính tà ác muốn xuất thần, bỗng nhiên cảm giác dưới nách thịt mềm một hồi đau đớn, cúi đầu xem xét, Ngôn Tịnh Am chính thờ phỉ phỉ dùng

cái con kia bàn tay nhỏ bé véo lấy chính mình thật mềm làm 180° xoay tròn.

"Kỷ Vân, người đang suy nghĩ gì đồ khôn nạn đầu này? Nước miếng đều chảy ra rồi."

Kỷ Vân tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ, khoa trương kêu lên: "Ah. . . Đau, thực đau, ta không dám, sai rồi, tiểu Tĩnh am, người hạ thủ lưu tình ah."

Đùa giỡn một hồi, Kỷ Vân liền vội hỏi Ngôn Tĩnh Am: "Tĩnh Am, ta hiện tại trong lòng chỉ có người cùng Nguyệt Nhi, trời đất chứng giám ta thật không có đi trêu chọc cái này Đan phu nhân. . ."

"Còn gọi Đan phu nhân?" Ngôn Tĩnh Am đối với Kỷ Vân đã bắt đầu dĩ rồi, bắt quá nghe được nói lời, trong nội tâm một hồi vui mừng, cố ý hỏi, "Cái kia. . . Người bây giờ là yêu thích ta nhiều một ít hay (vẫn) là ưa thích Nguyệt Nhi nhiều một ít đầu này?"

"À? Cái này... Có thể không nói sao?" Kỷ Vân mặt tối sầm, cái này vấn đề thật đúng là khó trả lời.

Ngôn Tĩnh Am nghe được Kỷ Vân không muốn nói, lập tức nũng nịu nhẹ nói: "Không thể! Phải nói."

Kỷ Vân nhìn xem Ngôn Tĩnh Am, trong nội tâm phi thường hài lòng, Ngôn Tĩnh Am đã triệt để biến thành trong nội tâm chỉ có chính mình đấy, hoàn toàn thuộc về mình một người Ngôn Tĩnh Am.

"Vậy được rồi, ta nói, hiện trong lòng ta đương nhiên là ưa thích Nguyệt Nhi..." Kỷ Vân cố ý cười xấu xa nhìn xem Ngôn Tĩnh Am, dừng lại một chút, nhưng nhìn Ngôn Tĩnh Am khuôn mặt đang nghe tự người nói đến Nguyệt Nhi thời điểm, rất rõ ràng buồn bã.

Kỷ Vân đau lòng kéo qua Ngôn Tĩnh Am, ai ngờ Ngôn Tĩnh Am lại giãy dụa mở, thanh âm mang theo khóc nức nở nói: "Người đi tìm Nguyệt Nhi tốt rồi, người còn ôm Tĩnh Am làm gì? Tĩnh Am biết rõ không xứng với người, ô ô... Tĩnh Am vậy thì cho người đem Nguyệt Nhi kêu đến..."

Càng nói càng ủy khuất, càng nói càng đau lòng, Ngôn Tĩnh Am nói xong lời cuối cùng đã khóc lên, nàng thật sự mê mang rồi, đã ưa thích Hư Nguyệt Dạ nhiều một ít, vì cái gì còn muốn cho chính mình đem làm chính cung đầu này? Chẳng lẽ tự là lại để cho chính mình qua đưa cho hấn quân lý hấn hậu cung sao?

Kỷ Vân trong nội tâm phi thường hối hận như vậy trêu chọc Ngôn Tĩnh Am, không nghĩ tới chính mình một cái vui đùa, cái này đáng thương nữ nhân ngu ngốc tự muốn nhiều như vậy, không khỏi phân trần cường hành ôm lấy Ngôn Tĩnh Am, thấp giọng nói: "Tĩnh Am, Tĩnh Am nghe Kỷ Vân nói."

Ngôn Tĩnh Am bị Kỷ Vân ôm lấy không ngừng giãy dụa, bên cạnh khóc vừa nói: "Người buông ra Tĩnh Am, Tĩnh Am tự không nghe, người yên tâm Tĩnh Am, ô ô. . ."

Kỷ Vân một tay ôm Ngôn Tĩnh Am, tay kia nhẹ nhàng nắm bắt Ngôn Tĩnh Am tinh xảo cảm nhỏ, Ôn Nhu nhìn xem Ngôn Tĩnh Am, cảm giác Ngôn Tĩnh Am giãy dụa thân thể dần dần bình tĩnh trở lại, mới mở miệng nói: "Tĩnh Am, thời gian dài như vậy người chẳng lẽ không biết Kỷ Vân đối với tình cảm của người sao? Kỷ Vân hiện tại cơ hồ cả trái tim đều tại trên người của người, đã không bỏ xuống được những nữ nhân khác rồi." Nói xong, Kỷ Vân liền lôi kéo Ngôn Tĩnh Am một cái bàn tay nhỏ bé phóng tới Kỷ Vân trái tim địa phương, "Người có thể cảm nhận được sao? Tiểu Tĩnh am thực xin lỗi, Kỷ Vân mới vừa rồi là trêu chọc người đầu rồi, không nghĩ tới người lại tưởng thật."

Ngôn Tĩnh Am si ngốc mà nhìn xem Kỷ Vân, lần đầu tiên nghe lấy Kỷ Vân nói với tự mình như vậy động lòng người lời tâm tình, cảm nhận được Kỷ Vân đối với người yêu của mình ý, Ngôn Tĩnh Am đã sớm bị nồng đậm ý nghĩ - yêu thương chỗ vây quanh, cảm giác mình sắp hạnh phúc ngắt đi thôi, nói khẽ: "Vậy sao? Kỷ Vân người nói là sự thật sao? Tĩnh Am cảm giác thật hạnh phúc, thật vui vẻ."

Kỷ Vân bất mãn nói: "Còn gọi ta Kỷ Vân sao?"

"Ah, cái kia. . . Cái kia tên gì nha." Ngôn Tĩnh Am khuôn mặt đỏ lên, không dám nhìn nữa lấy Kỷ Vân, chỉ là bị Kỷ Vân dùng tay nâng cằm lên, hai người tư thế mập mờ cực kỳ.

"Ấn. . . Gọi tình ca ca a." Kỷ Vân nhìn xem Ngôn Tĩnh Am mê người đỏ bừng khuôn mặt, trong nội tâm nóng lên.

"Anh. . . Người. . . Người khi dễ Tĩnh Am, Tĩnh Am so người đại, Tĩnh Am..." Ngôn Tĩnh Am nghe xong, thẳng xấu hổ lại càng không dám gặp người, gọi hấn tình ca ca. . . Cái này. . . Đây làm sao gọi cửa ra vào đầu rồi, Kỷ Vân thật sự là...

Kỷ Vân Bá Đạo nâng Ngôn Tĩnh Am cái cằm, lại để cho Ngôn Tĩnh Am con mắt nhìn mình nói: "Mau gọi!"

"Ai nha, tiểu Tĩnh am sai rồi, thật sự..."

Kỷ Vân Ôn Nhu nhìn xem Ngôn Tĩnh Am cái kia xinh đẹp Vô Song khuôn mặt nhỏ nhắn, động tình nói đến: "Tiểu Tĩnh am, kêu một tiếng nghe một chút được không nào, Kỷ Vân phi thường muốn nghe đấy, được không nào?"

Cảm thụ được Kỷ Vân toàn thân phát ra cái loại này nam nhân dương cương khí tức cùng ý nghĩ - yêu thương, Ngôn Tĩnh Am con mắt dần dần mê ly, âm thanh như muỗi con kiến nói: "Tĩnh. . . Tĩnh ca ca, anh, đừng tới, Tĩnh Am đừng tới. . ."

Bởi vì Kỷ Vân nâng Ngôn Tĩnh Am cái cằm, nàng không có biện pháp úp sấp Kỷ Vân trên bờ vai, chỉ có thể lừa mình dối người nhắm mắt lại. Kỷ Vân gặp Ngôn Tĩnh Am thẹn thùng nhưng lại, thực tế cái kia mê người cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, trong nội tâm nóng lên, thời gian dần qua tới gần, muốn âu yếm

Chỉ là còn kém một tia muốn thân hôn lên, lại nghe đến tiếng đập cửa.

Ngôn Tịnh Am vừa nghe đến tiếng đập cửa tranh thủ thời gian mở to mắt, gặp Kỳ Vân sắp sửa hôn hướng chính mình đôi môi mềm mại, 'Ai nha' một tiếng, dọa đến nỗi ngay cả bề bộn chạy qua một bên, xấu hổ nhìn xem Kỳ Vân, cái này. . . Đây hết thảy đến quá nhanh, thế cho nên Ngôn Tịnh Am có chút mộng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: vuốt ve an ủi

Chương 52: vuốt ve an ủi

2015-11-16 19:00:00

Vừa chạy ra đi, Ngôn Tịnh Am chợt đã hối hận, tại sao mình muốn né tránh à? Muốn hết về mặt áy náy nhìn xem Kỳ Vân. Kỳ Vân gặp Ngôn Tịnh Am xem ra, biết rõ ý của nàng, vội vàng khoát tay chặn lại ra hiệu không có việc gì.

"Ai à?" Tuy nhiên bị cắt đứt chuyện tốt, nhưng là Kỳ Vân hay (vẫn) là không dám quá mức sinh khí, Quý vương phủ bị hủy tại đây đã không có gì hạ nhân, nhất định là cái kia đám nữ nhân. Nếu như sinh khí, vạn nhất mắng sai rồi người mắng Hư Nguyệt Dạ trên đầu, cái kia tệ hơn sự tình.

"Vân ca ca, người mau ra đây a, Đan tỷ tỷ nàng phải đi, ta ngăn không được."

Ngôn Tịnh Am nghe xong, bất chấp xấu hổ, thân hình khẽ động liền mở cửa phòng ra, trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Kỳ Vân thầm hồ: Tốc độ thật nhanh.

Vội vàng đi tới cửa trước, giữ chặt muốn chạy Hư Nguyệt Dạ nói: "Nguyệt Nhi, hảo hảo nàng tại sao phải đi? Đi nơi nào?"

Hư Nguyệt Dạ nói: "Ta nào biết đâu rằng ah, nhất định là đại phôi đàn ca ca đem Đan tỷ tỷ tức giận bỏ đi, ta vừa rồi xem Đan tỷ tỷ đều rơi lệ, hừ! Nếu như Đan tỷ tỷ thực đi rồi, ta cũng không để ý tới người rồi!"

Hư Nguyệt Dạ nói xong liền chu cái miệng nhỏ nhắn đuổi theo, dù sao cái này hai tháng đến đều là Đan Uyển Nhi tại chiếu cố thân thể mảnh mai Hư Nguyệt Dạ, cho nên Hư Nguyệt Dạ cùng Đan Uyển Nhi cảm tình phi thường tốt.

Kỳ Vân há rồi há tay, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, bất đắc dĩ nói: "Quái ta roài?"

...

Kỳ Vân vừa đuổi một nửa liền phát hiện Ngôn Tịnh Am cùng Hư Nguyệt Dạ một người một bên kéo Đan Uyển Nhi chính hướng bên này đi tới, đi đến trước mặt, Kỳ Vân vừa vươn tay, xếp đặt cái tự cho là không sai đáng tươi cười, vừa muốn chào hỏi, ai nghĩ đến, ba người đi đến Kỳ Vân bên người hướng Kỳ Vân trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, sau đó...

Sau đó cứ như vậy đi tới.

Kỳ Vân tay không lực thả xuống xuống dưới, cười cười xấu hổ: "Các người đây là muốn làm gì nha, ta..."

...

Kỳ Vân trở lại gian phòng của mình, chuẩn bị xong mười bình linh dịch cùng thập phần linh sâm, sau đó truyền âm cho Ngôn Tịnh Am.

Chỉ chốc lát.

Ngôn Tịnh Am liền khoan thai mà đến, chỉ là thấy Kỳ Vân còn có một tia né tránh ý tứ hàm xúc, nhẹ đóng cửa khẽ Môn, nói: "Kỳ. . . Có chuyện gì sao?"

Kỳ Vân phiền nhưng cười nói: "Không có việc gì không thể Tịnh Am sao? Ta nhớ người lắm, bây giờ là một ngày không thấy như cách ba thu, Tịnh Am,

ta hiện tại hoạn lên bệnh tương tư, người nói làm sao bây giờ ah."

"Người. . . Người nói mau, bằng không thì ta đi ngang." Ngôn Tịnh Am cái đó chịu được Kỳ Vân như thế đùa giỡn? Thân thể lui về phía sau vài bước, tựa hồ Kỳ Vân không có việc gì mà nói nàng muốn quay người mà ra.

Kỳ Vân biết rõ Ngôn Tịnh Am da mặt mỏng, không dám quá phận, xuất ra linh dịch cùng linh sâm, nói: "Những vật này người một người cho các nàng một phần, làm cho các nàng ly khai a. Qua vài ngày ta muốn mang người cùng Nguyệt Nhi ly khai tại đây, đi một thế giới khác."

"À?" Ngôn Tịnh Am kinh hô một tiếng, bàn tay nhỏ bé che đôi môi, tràn đầy kinh hi cùng khiếp sợ, "Thật vậy chăng? Ta cùng Nguyệt Nhi thật có thể đi không?"

Hỏi xong về sau Ngôn Tịnh Am sắc mặt âm trầm nói: "Vân. . . Nếu như, ta nói là nếu như mang ta lên cùng Nguyệt Nhi không dễ dàng, tự đem hai người chúng ta ở tại chỗ này đã thành. Tịnh Am biết rõ vẫn trong nội tâm có ta, Tịnh Am tự thỏa mãn, thật sự."

Ngôn Tịnh Am nói xong liền dừng cảm ngưng đầu, nhìn xem Kỳ Vân nói: "Vân... Tịnh Am không yêu cầu xa vùi Trường Sinh, chỉ cầu người có thể bạn Tịnh Am cả đời là được, Tịnh Am không tham lam đấy, cùng Tịnh Am cả đời, Tịnh Am đã biết đủ. Tịnh Am không thể như vậy ích kỷ..."

Kỳ Vân nghe xong Ngôn Tịnh Am mà nói đã đau lòng lại lòng chua xót, thẳng ngực này nữ nhân...

Kỳ Vân sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn nói: "Ngôn Tịnh Am, ta hi vọng người nhớ kỹ ta Kỳ Vân hứa hẹn. Đời đời kiếp kiếp, Kỳ Vân hội (sẽ) cùng Tịnh Am đi thẳng xuống dưới đây, Phật ngăn, nếu như Thượng Thiên muốn ngăn cản. . ." Kỳ Vân chỉ lên trời nhìn thoáng qua, mày kiếm một nỏ, "Ta muốn đem hôm nay cho chọc phá."

Ngôn Tịnh Am nước mắt lập tức rơi xuống, mắt to nháy nháy, thoáng cái bỏ nhào vào Kỳ Vân trên người, tình bột quyền tại Kỳ Vân phía sau lưng loạn chùy nói: "Người cái này đại phôi đản, người tại sao phải đối với Tịnh Am tốt như vậy, người như vậy lại để cho Tịnh Am sao có thể ly khai người? Người cái này bại hoại, Tịnh Am yêu người chết mất, liền rời đi vào một ngày đều chịu không được, làm sao bây giờ ah, ô ô..."

"BA~!"

Kỳ Vân nhẹ vỗ một cái Ngôn Tịnh Am cái kia rất tròn ngao nghễ ưỡn lên trên mông đất, dẫn tới một hồi hoa mắt rung rung, Ngôn Tịnh Am 'Ah' một tiếng kêu lên, đáng thương mà hỏi: "Vân, người làm gì thế đánh Tịnh Am ah, đau quá nhé."

Kỳ Vân hung dữ mà nói: "Về sau còn dám nói ly khai ta, ta tự gia pháp hầu hạ, còn có, không có người thời điểm muốn hô ta tình ca ca, biết không?"

"... Ta..."

"Cái gì người ta đấy, đã nghe chưa?"

Ngôn Tịnh Am quát lấy cái miệng nhỏ nhắn, đem hai má làm cho phình đầy, ủy khuất nói: "Đã nghe được, tình. . . Ca ca."

"Lớn tiếng chút, ta không nghe thấy."

"Tình ca ca!" Ngôn Tịnh Am ủy khuất đều nhanh muốn khóc lên, lớn tiếng kêu một tiếng, "Tịnh Am không thuận theo, người khi dễ người ta."

"Ai ~ "

Kỳ Vân bị Ngôn Tịnh Am kêu một tiếng, cảm giác toàn thân tê tê đấy, toét ra miệng rộng nở nụ cười, "Ha ha ha, thật sự là quá sung sướng"

Hai người ôm cùng một chỗ yên tĩnh đã ngồi một hồi, Kỳ Vân trong nội tâm cảm thán: Nếu như không phải thần bí kia hạt châu, ta Kỳ Vân hà đức hà năng đạt được như tiên nữ bình thường Ngôn Tịnh Am đâu này?

Đã đi đến con đường này, sợ hãi một điểm dừng không có, chỉ có rất nhanh tăng lên cá nhân thực lực, bảo vệ tốt người nhà của mình, đây mới là hiện tại ứng việc.

"Tịnh Am, nơi này có mười bình linh dịch cùng mười khóa linh sâm, người cầm xuống đi phân ra a, làm cho các nàng đều ly khai a." Kỳ Vân lúc này mới nhớ tới gọi Ngôn Tịnh Am tới mục đích.

Không biết sao, mỗi lần gặp Ngôn Tịnh Am đều có chừng (trông) kinh diễm hoảng hốt cảm giác, cảm thấy thời gian qua quá nhanh, cái này một hồi một canh giờ đã qua.

"À? Người. . . Người không định đem các nàng đều thu sao?" Ngôn Tịnh Am ngưng đầu nhìn thoáng qua Kỳ Vân, mắt to nháy thoáng một phát, nghi ngờ hỏi.

Kỳ Vân không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Ngôn Tịnh Am nói: "Tịnh Am, ai. . . Ai nói muốn toàn bộ thu các nàng ah, các nàng cũng sẽ không đồng ý, nói sau. . . . Nói sau nhiều như vậy nữ nhân, ta sao có thể bề bộn tới đây chứ?"

"Nha." Tiểu nữ nhân ah xong một tiếng liền không có âm rồi.

Cái này lại để cho Kỳ Vân lập tức phát điên: "Tĩnh Am, xin hỏi 'Ah' là có ý gì à? Người có thể giải thích thoáng một phát sao?"

"Không có thú vị ah." Ngôn Tĩnh Am lưu luyến từ trên người Kỳ Vân xuống, cầm lấy những cái...kia linh dịch cùng linh sâm nói, "Nếu như các nàng đừng (không được) những vật này, chỉ (cái) muốn cùng người, làm sao bây giờ?"

"Cái này... Ta nào biết được làm sao bây giờ? Các nàng cam tâm tình nguyện ở tại chỗ này không phải là vì những vật này sao? Chắc có lẽ không lưu lại a?" Kỳ Vân hồ nghi nhìn thoáng qua Ngôn Tĩnh Am, "Người đừng loạn làm cho ah, đừng quên thân phận của người, những sự tình này đều giao cho người đi làm, ai kêu người là chính quy chính cung đâu này?"

Ngôn Tĩnh Am một quát miệng, nói thầm một tiếng: "Phong cho người ta một cái chính cung, tự là làm cho nhân gia cho người tìm nữ nhân đấy..."

Thanh âm dần dần đi xa, giai nhân làn gió thơm ám lưu

Kỳ Vân bất đắc dĩ nhìn xem Ngôn Tĩnh Am bóng lưng rời đi, khí chính là gương mặt nhìn, nói cũng không thể nói trước, hơi chút ngừ khí trọng điểm tự rơi lệ. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Phép khích tướng

Chương 53: Phép khích tướng

2015-11-17 19:00:00

Chạng vạng tối.

Kỳ Vân chính trong phòng tu luyện Thanh Mộc Hồn Độn chân quyết, ngoài cửa truyền đến Hư Nguyệt Dạ thanh âm, tới hô Kỳ Vân ăn cơm. Trên thực tế Kỳ Vân hiện tại mặc dù không ăn cơm cũng có thể, chẳng qua là một chủng tập quán, mỗi ngày uống một chút linh dịch hoặc là ăn trong không gian quả đào các loại đồ đặc có thể, nhưng là vì không kinh thể hải tặc, hay (vẫn) là một ngày ba bữa chiếu ăn, bất quá kì thực ăn không nhiều lắm.

Kỳ Vân mới vừa đi tới chính sảnh, liền chứng kiến một trương cực lớn bàn bát tiên, đã ngồi đầy người, bên trên bày đặt các loại tinh mỹ đồ ăn, bất quá đều đang đợi lấy nhỏ giọng tốp năm tốp ba nói lời nói. Bất quá, gặp Kỳ Vân đến rồi, đều dần dần yên tĩnh trở lại, vài đôi xinh đẹp con mắt đồng loạt nhìn xem Kỳ Vân.

Kỳ Vân bị xem một xấu hổ, cười nói: "Như thế nào đều không ăn cơm à? Ta không phải rất đói, tới tới tới, mọi người một khối ăn." Kỳ Vân nói xong liền đầu tiên động chiếc đĩa, kẹp một khối thịt kho tàu dầm đường cá, mời đến chúng nữ người cùng nhau ăn cơm.

Chỉ là Ngôn Tĩnh Am, Hư Nguyệt Dạ bọn người đồng đều không có ăn, chỉ là nhìn xem Kỳ Vân. Kỳ Vân buông dầm đường cá, đem chiếc đĩa hướng bên trên vừa để xuống, bất đắc dĩ quay đầu hỏi Ngôn Tĩnh Am nói: "Tĩnh Am, người nói một chút a, hôm nay rốt cuộc là tình huống như thế nào?"

Ngôn Tĩnh Am đứng lên hướng Kỳ Vân nhẹ nhàng một doanh, dù sao cũng là Kỳ Vân chính cung thê tử, tại nhiều như vậy ngoại nhân trước mặt Ngôn Tĩnh Am hay (vẫn) là làm đủ cấp bậc lễ nghĩa, miễn cho về sau Kỳ Vân hậu cung không tốt quản lý, cho nên Ngôn Tĩnh Am làm gương tốt.

"Kỳ Vân, cái kia Tĩnh Am tự đại biểu chư vị tỷ muội nói. Mấy tháng trước kia đi vào Quý vương phủ nữ nhân, ngoại trừ Sư Phi Huyền cầm linh dịch cùng linh sâm đi bên ngoài, người còn lại đều không có muốn, các nàng..." Ngôn Tĩnh Am nói đến đây, ngừng lại, khuôn mặt hung ba ba (*trùng mắt) nhìn xem Kỳ Vân, phảng phất Kỳ Vân làm ra có lỗi với nàng sự tình.

Kỳ Vân vốn cúi đầu nghe, thế nhưng mà nghe nghe phát hiện không có âm rồi, ngẩng đầu nhìn lên Ngôn Tĩnh Am cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn, đã biết rõ sự tình không tốt, bất quá muốn lần chỗ có chuyện cũng không biết làm sai chỗ nào, còn lại nữ nhân chính mình nói chuyện với các nàng số lần tuyệt đối đếm được tới.

Kỳ Vân nhìn thoáng qua Ngôn Tĩnh Am, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Cái kia... Tĩnh Am, các nàng đến cùng làm sao vậy? Người ngược lại là nói ah, các nàng vì cái gì đừng (không được)?"

Ngôn Tĩnh Am nhìn thật sâu liếc Kỳ Vân, biết rõ hần xác thực không có đối với những nữ nhân khác động cái gì tâm tư, nhưng là, Kỳ Vân chút nào

không biết mình đối với những nữ nhân này trí mạng hấp dẫn, không riêng bởi vì tướng mạo tuấn mỹ, chỉ cần một cái có thể làm cho người đạt tới Vô Thánh cảnh giới điểm này tựu sẽ khiến sở hữu tất cả nữ nhân điên cuồng.

Tại Đại Hạ thế giới, mỗi người tập võ, Đại Hạ nữ nhân đều đối với võ công cao cường người có loại trời sinh sùng bái, huống chi cái này Kỳ Vân đã thoát ly Đại Hạ bên trong đích võ học phạm trù, đã là Tiên Nhân mà tồn tại, những nữ nhân này có Kỳ Vân nam nhân như vậy làm như tham khảo, hiện ở nơi nào còn trang hạ nam nhân khác?

Sư Phi Huyền dù sao làm như Thánh nữ của Ma môn, Bằng Ban không hiểu thấu từ vong, Sư Phi Huyền định phải đi về xử lý môn phái công việc, cho nên ly khai Quý vương phủ, nhưng là trong nội tâm đã sớm xem Kỳ Vân vì nhân trung Lữ Bố.

"Người nha!" Ngôn Tịnh Am bất đắc dĩ nói, "Các nàng đã quyết định không đi, ở lại Quý vương phủ, cái này người hài lòng chưa? Hừ!"

Ngôn Tịnh Am lời này vừa nói ra, còn lại nữ nhân ngoại trừ Hư Nguyệt Dạ cùng Đan Uyển Nhi, còn lại nữ nhân vốn đều nhìn xem Kỳ Vân, nhưng là ngay sau đó liền ánh mắt đều phiêu hướng nơi khác, sắc mặt đồng đều ửng đỏ.

Kỳ Vân bị Ngôn Tịnh Am nói có chút phát mộng, thoải mái? Cái gì ý tứ? Lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua những nữ nhân khác phản ứng, không biết vì sao. Bất quá xem Ngôn Tịnh Am bộ dạng không phải dễ đùa, dễ dàng mũi dính đầy tro, Kỳ Vân thông minh lựa chọn hỏi Hư Nguyệt Dạ, ườn nghiêm mặt cười nói: "Nguyệt Nhi, người tốt nhất rồi, người nói cho nói cho ta biết, đến cùng là có ý gì?"

"Hừ!"

"..."

Kỳ Vân chưa từ bỏ ý định, lại tiến đến Đan Uyển Nhi chỗ đó, kết quả lấy được đáp án hay (vẫn) là một chữ, 'Hừ' Kỳ Vân xấu hổ ngượng ngùng ngồi xuống, há to miệng, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài.

Ngôn Tịnh Am xem Kỳ Vân bộ dạng trong nội tâm có chút đau lòng, biết rõ cái này cùng Kỳ Vân không có có quan hệ gì, bất quá vẫn là tức giận nói: "Người còn biết cái gì? Người chỉ có biết ăn thôi đã no đầy đủ không đói bụng đúng không, ý của các nàng mặc dù là Mộc Đầu cũng biết, người rõ ràng còn không rõ ràng lắm có ý tứ gì, ta sẽ nói cho người biết a, các nàng đều muốn lưu lại đi theo người, làm cho người tiểu thiếp."

"Ah, Ngôn tỷ tỷ người..."

"Ah, ta không có. . ."

"Ta mới sẽ không làm hán tiểu thiếp đây này."

"Ta..."

Ngôn Tịnh Am câu nói sau cùng vừa ra, không khác tại bình tĩnh trên mặt nước ném một tảng đá lớn, nổi lên sóng to gió lớn, đang ngồi những nữ nhân này đều là danh môn khuê tú hoặc là giang hồ số một mỹ nữ, bình thường ở đâu nghe được như thế cảm thấy khó xử chỉ lời nói? Tuy nói các nàng sớm đã cùng Ngôn Tịnh Am câu thông tốt, lại để cho Ngôn Tịnh Am vì đại biểu mà nói xuất chúng nữ tâm tư, nhưng là không nghĩ tới Ngôn Tịnh Am nói như thế rõ ràng, cái này lại để cho mấy nữ tử cảm thấy không chịu đựng nổi.

Kỳ Vân cũng là bị Ngôn Tịnh Am câu nói sau cùng lôi ở bên trong non bên ngoài tiêu, dở khóc dở cười nói: "Tịnh Am, đừng (không được) hay nói giỡn rồi, người cũng biết ta không có..."

Kỳ Vân lời còn chưa nói hết, Ngôn Tịnh Am tranh thủ thời gian đánh gãy Kỳ Vân mà nói: "Kỳ Vân, chuyện này ta cùng Nguyệt Nhi còn có uyển nhi đã thương lượng tốt rồi, chỉ có điều tựu là tiện nghi người cái tiêu sắc lang rồi, có tặc tâm không có tặc胆, rõ ràng tựu là ưa thích, bằng không thì người tại sao phải cho các nàng mấy cái đặc xá lệnh bài? Hừ hừ."

Kỳ Vân vô lực phản bác nói: "Cái kia... Tịnh Am, ta thật không có, lại nói chuyện này người tại sao phải đáp ứng chuyện này đâu rồi, hiện tại ta đều sút đầu mẻ trán rồi, cái đó còn có tính lực đi làm cho những chuyện kia?"

Đan Uyển Nhi nghe được Ngôn Tịnh Am lời nói mới rồi, mở cờ trong bụng, dù sao xem Kỳ Vân tính cách căn bản là đem mọi chuyện cần thiết giao cho Ngôn Tịnh Am đến xử lý, thực tế là chính bản thân hán chuyện của nữ nhân. Mà ngay mới vừa rồi Ngôn Tịnh Am nói cùng Nguyệt Nhi còn có chính mình thương lượng, như vậy tựu là theo bên cạnh đã được đến Ngôn Tịnh Am thừa nhận, về phần Kỳ Vân...

Nam truy nữ cách trọng núi.

Nữ truy nam cách trọng sa.

Đan Uyển Nhi đối với thân hình của mình cùng hình dạng hay (vẫn) là rất có lòng tin đấy, Kỳ Vân đối với Ngôn Tịnh Am tốt như vậy, mà chính mình cùng Ngôn Tịnh Am nhiều nhất cũng không quá đáng là tám lạng nửa cân, thậm chí tại địa phương khác còn nếu so với Ngôn Tịnh Am mạnh hơn một bậc. Đan Uyển Nhi còn cũng không tin mình có thể chinh phục Đông Minh phái đại môn phái, còn chinh phục không được Kỳ Vân, huống chi Kỳ Vân tính tình thua ở điển hình ăn mềm không ăn cứng.

Mà Đan Uyển Nhi bản thân tính tình tựu thiên nhu, cái này cùng nàng tu tập Thiên Ma Sách bên trên công pháp có quan hệ. Còn nữa Đan Uyển Nhi giống như phát hiện Kỳ Vân nhược điểm, cái kia chính là Kỳ Vân đặc (biệt) sợ nữ nhân khóc, đây có lẽ là cường giả duy nhất nhược điểm a, dù

sao anh hùng tiếc mỹ nhân, từ xưa có đến chính là như vậy, chỉ có điều Kỷ Vân biểu hiện càng nặng một chút mà thôi.

Cho nên, Đan Uyển Nhi cũng thuận thế nói ra: "Đan tử tử, mạng của người thật sự là thật khổ ah, chính mình giúp đỡ lão công tìm nữ nhân, cuối cùng còn bị oán trách, ai!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Mỹ Kiếm Đạo Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.